

TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİ

BÜLTENİ

YIL : 3

OCAK 1972

SAYI 11

BÜLTENE YAPILACAK ATIFLARDA TBBB KISALTMASININ KULLANILMASI RİCA OLUNUR.

1972/11-1

Üçüncü Yıla Girerken

Bültenimiz bu sayı ile üçüncü yayım yılına başlamaktadır. Meslektaşlarımızdan gelen uyarımları ve V. Genel Kuruldaki dilekleri göz önünde bulunduran kurulumuz bu sayıdan itibaren eb'adın değiştirilmesine karar vermiş bulunmaktadır. Bundan önce çıkan Bültenlerin de aynı eb'atta yeniden bastırılmasına gayret edilecektir.

Bültenin daha kısa sürede meslektaşlarımıza ulaşması için adres ve pul makinaları alınmıştır. Adres makinasında kullanılan adres kartları sicil numarasına göre düzenlendiğinden, adres değiştiren meslektaşlarımızın baro sicil numarasını da belirterek yeni adreslerini bildirmelerini rica ederiz.

Saygılarımızla,
Yönetim Kurulu

1972/11-2

V. Genel Kurul Toplandı.

*Türkiye Barolar Birliği Başkanı Faruk Erem'in
TRT'ye Demeci*

7-8 Ocak günlerinde Türkiye Barolar Birliği Genel Kurul Toplantısı Bursa'da yapılacaktır. Bu münasebetle bazı hususlara değinmek isterdim :

Türk Toplumunun büyük bir reform ihtiyacını duyduğu bu dönemde Adalet ve Adliye reformunun başarılmasında Türkiye Barolar Birliği kendine düşen görevi yapmakta kararlıdır. Adalet ve Adliye reformu olmaksızın diğer reformların başarılamayacağı, yetersiz, hatta sakıncalı olabileceği kanısındayız.

Birliğimiz Adalet Reformundan şunları anlamaktadır :

Gecikmeksizin teminatlı herkesin başvurmak olanağına sahip kılınacağı bir adalet.

«Hakkını arayamazsın» demekle «ancak şu madde olanağa sahip iseniz hakkınızı arayabilirsiniz» demek arasında fark yoktur. Adli Müzaharetin memleketimizde geri kalmışlığını sürdürmesine imkân yoktur.

Tarafsız, yapıcı ve yürütme organının bugün muhtaç olduğu uyarıcı etkenlerin Genel Kurulumuzun Bursa toplantısında da kendisini ortaya koyacağı tabii sayılmaktadır. 6.1.1972

Türkiye Barolar Birliği V. Genel Kurul Bildirisi

Toplumumuzun hukuk sorunlarının çözüme bağlanmasında, bir kamu görevlisi olarak kendisine düşeni yapmada daima kararlı bir çaba içinde olan Türk Avukatları, tüm sosyal reformların başlıca varolabilme koşulu bulunan adalet ve adliye reformlarının öncelikli gerçekleştirilmesi inancı içindedir. Türkiye Barolar Birliği V. Genel Kurulu, kamuyu çok yakından ilgilendiren bu reformun, çabuk ve kesin bir biçimde çözümlenmesinin takipçisi olmayı kararlaştırmış bulunmaktadır.

Teminatlı ve bağımsız adalet, kendisini bu iki büyük ilkeye sahip kılan toplumun ihtiyaçlarını karşılayabilmeye, aksama göstermediği ölçüde bu niteliğini koruyabilir. Bu konudaki başarı, adalet ve adliye reformlarına başlamada ilk adım olacaktır.

Türk toplumu, adalet ve adliyeden daima şikâyetçi olma durumundan çıkarılmalı, bu yöndeki çalışmalara başlamada daha fazla gecikilmemelidir.

Adaletin Hâkim, Avukat ve Savcı olan üç yönlü görev yapısı, gün geçtikçe daha belirgin bir duruma giren şikâyetleri durdurmada, birlikte ve el ele bir çalışmaya girdiklerinde, elbette daha güçlü olacaktır.

Bu yöndeki çalışmalara, adaletin kendi yapısı içinde başladığı görüntüsünü verebilecek belirtiler, Türk toplumunun adaletin bağımsız ve teminatlı olması ve her şeye rağmen böyle kalması inancına kuvvet verecek, teminat ve bağımsızlığı zedeleyebilecek çekişlere karşı olmak bilinci tazelenecektir.

Teminatlı, gecikmiyen, yararlanmada eşitlik olanağı sağlanmış bir adalet işleyişinde, savunmasız adalet olamayacağı inancı içinde, savunma hakkının kutsallığına ve vazgeçilmezliğine özel bir yer vermek, yapılacak adalet ve adliye reformunun başlıca temeli olmalıdır. Bu nedenle, Avukat, Hâkim ve Savcı üçlüsü, görev yaparken birbirlerine inanmış ve birbirlerine saygılı kalmış bir dayanışma içinde bulunmalı ve bu ideal yapının kurulmasında kendi kendilerinin denetleyicisi olmalıdır.

Türkiye Barolar Birliği, Bursa'da yaptığı V. Genel Kurul toplantısında benimsenen bu reform ihtiyacını, gerekli en etken metodlar içinde karşılanması için yönetici kadrosunu görevlendirmiş olduğunu kamuya saygı ile duyurur. 8.1.1972.

V. Genel Kurul Toplantısı

Birlik V. Genel Kurulu, IV. Genel Kurulda alınan karar uyarınca 7-8 Ocak 1972 Cuma ve Cumartesi günleri Bursa'da Necatibey Kız Enstitüsü salonunda toplanmıştır.

105 delegesinin hazır bulunduğu Genel Kurul Başkanlığına Av. Turgut Bulut (Bursa), Başkan Vekilliğine Av. Hürsit Kangal (Balıkesir), Üyeliklere de Av. Nuran Kortel (Kocaeli) ve Av. Osman Remzi Sezer (Eskişehir) seçilmişlerdir.

Yönetim Kurulu Çalışma Raporu hakkında Kemal Sarıbrahimoğlu, Rahmi Mağat (Ankara), Hürsit Kangal (Balıkesir), Salih Sipahiler (Sakarya), Kemalettin Sönmez (Mersin), Behzat Güre (Kırklareli), Ehad Vardar (Edirne), Merih Sezen, Orhan Arsal, Necla Ertel, Fadıl Altop, Emin Baltaoğlu (İstanbul) Kemal Kaya (Kars), Burhan Karaçelik (Zonguldak), İskender Öztürnalı, İlhan Ege, Enver Arslanalp (İzmir), Ömer Gözübüyük (Kayseri), Mahmut Eroğlu (Adana), Davut Selçuki (Aydın), Sait Şahenk (Niğde), Selahattin Gürer (Ordu), Orhan Barlas, Cemalettin Güçdemir (Gaziantep), Selahattin Aydın (Maraş), Rehai Akçakaya (Tekirdağ), Abdülkerim Şerefhan (Siirt), Hayati Ekşi (Elazığ) ve Mustafa Akahn (Afyon) söz alarak eleştirilerde bulunmuşlar, 8.1.1972 günü Başkan Av. Faruk Erem eleştirileri cevaplandırmıştır.

Birlik Genel Kurulu 1971 yılı çalışma ve hesaplardan dolayı Yönetim Kurulunu oybirliğiyle ibra etmiştir.

Yapılan seçimler sonunda; Birlik Yönetim Kurulu asil üyeliklerine; Erdoğan Bigat (Ankara), Rahmi Mağat (Ankara), Mehmet Kavaklılar (Konya), İhsan Saraçlar (Samsun) ve Enver Arslanalp (İzmir),

Yönetim Kurulu yedek üyeliklerine; Cemalettin Güçdemir (Gaziantep), Mahver Öztöp (Mersin), Emin Baltaoğlu (İstanbul), Orhan Barlas (Gaziantep), Aydın Kazancı (İstanbul)

Disiplin Kurulu Asil üyeliğine; Davut Selçuki (Aydın),

Disiplin Kurulu yedek üyeliğine; Hüseyin Vahdettin Er (Sakarya),

Denetleme Kurulu Asil Üyeliklerine; Vedat Burcuoğlu (Balıkesir), Fehmi Özçelik (Ankara), Vasıf Üstün (Samsun),

Denetleme Kurulu yedek üyeliklerine Yaşar Ünal (İstanbul), Orhan N. Arsal (İstanbul), Şınası Tandoğan (Manisa)

seçilmişlerdir.

Meslek Kurallarının 48. maddesinin kurallardan çıkarılması hakkındaki teklifin kabul edilmediği Genel Kurulun gelecek toplantısının Hatay Barosunun teklifi üzerine 5 ve 6 Ocak 1973 günlerinde Antakya'da yapılmasına karar verilmiştir.

Genel Kurul delegelerin dileklerini belirtmelerinden sonra Başkan Av. Faruk Erem'in konuşması ile kapanmıştır.

Genel Kurula Gelen Telgraflar :

Yıldırım
Sayın Faruk Erem
Türkiye Barolar Birliği Başkanı
B u r s a

Kuruluşunu kısa sürede tamamlayan ve kendini yönetme yeteneği ile memlekete tanıtma kabiliyetini bu süre içinde iktisap eden Türkiye Barolar Birliği'nin olumlu ve verimli çalışmalarını dikkatle izliyorum. Uygulayacağı gündeme ve inceleyeceği raporlara göre bu çalışmaları hukuk güvenliğinin teminatı yolunda değerlendirecek ve hızlandıracak olan Beşinci Genel Kurulun birlikçi tertibi öngörülen Birinci Türk Hukuk Kongresini hazırladıklarını da olgunlaştırıp tamamlayacağını umuyorum. Bu uğurdaki gayretlerinin başarılı olacağına inandığım Beşinci Genel Kurulun sonuçları ile yakında toplanmasını beklediğimiz Birinci Türk Hukuk Kongresi sonuçlarının Hükümetçe programlarına konmuş ve ilgili bakanlıklara ele alınmış olan hukuk ve Adalet Reformu Tasarılarına faydalı katkılar sağlanmasını diler, seçkin heytinize saygılar sunarım.

Cevdet Sunay
Cumhurbaşkanı

Telgraf
Sayın Av. Faruk Erem
Türkiye Barolar Birliği Başkanı
B u r s a

Genel Kurulunuzun Bursa'da yapılacak toplantısına vaki nazik davetinize teşekkür ederim. Yoğun çalışma nedeniyle bulunmak mümkün olmadı. Genel Kurulunuzda alınacak kararların Türk Adaletine yararlı olmasını ve başarılarınızı diler şahsınızda güzide topluluğunuzu selamlar, en iyi dileklerimi sunarım.

Tekin Aruburun
Cumhuriyet Senatosu Başkanı

Sayın Prof. Dr. Faruk Erem
Türkiye Barolar Birliği Başkanı
B u r s a

Türkiye Barolar Birliğinin Beşinci Genel Kurul Toplantısı dolayısıyla göndermiş bulunduğunuz nazik mesajı aldım. Türkiye'de Hukuk Devleti İlkesinin başarı ile uygulanmasında yargı görevinin yerine getirilmesi için Barolarımız üyelerinin bilinçli katkılarına ihtiyaç büyüktür. Barolar Birliğinin Başkanı olan zatıalınıza en sayın Üyelerine başarılı hizmetlerinin devamı dileğiyle tebriklerimi ve bu vesile ile saygılarımı sunarım.

Prof. Dr. Nihat Erim.
Başbakan

Sayın Faruk Erem
Türkiye Barolar Birliği Başkanı
B u r s a

Birliğinizin Beşinci Genel Kurul çalışmalarının başarılı olmasını gönülden diler size ve sizin seçkin

şahsımızda Genel Kurulun Sayın Üyelerine saygılar sunarım.

Muhittin Taylan
Anayasa Mahkemesi Başkanı

Telgraf

Sayın Prof. Dr. Faruk Erem.
Türkiye Barolar Birliği Başkanı
B u r s a

Birliğinizin Bursa'da yapacağı Genel Kurul toplantısına dair göndermek lütfunda bulunduğunuz nazik davetinizi aldım. Teşekkür ederim. Böyle mühim bir gününüzde aramızda bulunmayı çok arzu ederdim. Takdir buyuracağınız veçhile bugünlerde Ankara'dan ayrılmam mümkün olmadığı için cidden üzgünüm.

Savunma görevini ve kendi kendini yönetim ve denetim olanaklarını sağlamış Birliğinizin Türk Hukukunun gelişmesine yardımlarından kıvanç duymaktayız. Adalet Reformunun gerçekleşmesinde de yardımlarına güvendiğim Türkiye Barolar Birliğinin Genel Kurul toplantısına başarılar diler, zatinalinize ve bütün Birlik Mensubu Arkadaşlarıma sevgi ve saygılarımı sunarım.

Prof. Dr. Suat Bilge
Adalet Bakanı

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına
B u r s a

Bütçe çalışmalarını nedeniyle Genel Kurul toplantınıza katılamamaktayım. Üzüntülüüyüm. Çağdaş dünyaya uygar ve bağımsız bir devlet olmanın tek dayanağı hukuk teminatıdır. Bu anlayış içinde sizlere başarılar diler, en derin saygılarımı sunarım.

Ali Rıza Uzuner
Çalışma Bakanı

Telgraf

Sayın Faruk Erem
Türkiye Barolar Birliği Başkanı
B u r s a

Baroların demokrasinin başlıca dayanaklarından biri olduğu inancı ile Beşinci Genel Kurulu çalışmalarında başarılar diler, değerli meslektaşlarımıza saygılar sunarım.

Ferruh Adalı
Yargıtay Başkanı

Yıldırım

Türkiye Barolar Birliği
Genel Kongresi Başkanlığına
B u r s a

Türk Hukukunun gelişmesi için yaptığı faydalı çalışmalarını takdirle izlediğim Barolar Birliğinin Genel Kongresine gerek şahsım gerekse Danıştay mensupları adına başarılar diler, Kongrede alınacak

kararların demokratik hukuk devleti ilkesinin kemaliyle tahakkuk ve tekemmülüne ve özellikle Yargıtay düzenimizin inkişafına yeni katkılarda bulunacağına olan kesin inancımı teyiden belirterek saygılarımı sunarım.

Prof. İsmail Hakkı Ülgen
Danıştay Başkanı

Telgraf

Sayın Faruk Erem
Türkiye Barolar Birliği Başkanı
B u r s a

Türkiye Barolar Birliği Genel Kurul toplantısını saygı ile selamlıyorum. Türkiye Barolar Birliği Hukukun Üstünlüğünü savunmak, demokratik rejimin gelişmesine çalışmak, Anayasanın sosyal adalet ilkesini değerlendirmek gayreti içindedir. Bu çabalarda Türkiye Barolar Birliğinin önemli bir payı olacaktır. Bu arzuyu görmek bize ferah ve kuvvet veriyor. Bu bakımlardan Türkiye Barolar Birliğine takdirlimizle teşekkürlerimizi de söylemeyi ödev sayarım ve saygılar sunarım.

İsmet İnönü
CHP Genel Başkanı

Telgraf

Türkiye Barolar Birliği
5. Genel Kurul Sayın Başkanlığına
B u r s a

Barolar Birliğinin kuruluşundan beri Hukukun Üstünlüğü prensibini yurt dışında yerleştirmek için sarf ettiği olumlu çabaları yakinen biliyor ve takdir ediyoruz. Kongrenizde bilhassa Hukuk Reformu ve Baroların Bağımsızlığa kavuşması için gereken teşebbüslerin yapılması hakkında kararlar alınmasını temenni eder, sizlere olan saygı, sevgi ve inancımızı tekrarlar, kongrenizin memleketimize ve meslektaşlarımıza hayırlı uğurlu olmasını temenni ederek saygılar sunarım.

Millet Partisi Genel Başkanı
Vekili
Avukat Sabih Atlı

Acele

Türkiye Barolar Birliği
Genel Kurulu Başkanlığına
B u r s a

Hukukun Üstünlüğünü hâkim kılma çabalarını candan destekleyen Türk Çiftçisinin başarı dileklerini iletir, adalet hizmetinin çabuklaştırılmasına yardımcı olacağına emin bulunduğumuz Barolar Birliği Sayın mensuplarını saygı ile selamlarız.

Türkiye Ziraat Odalar Birliği

Genel Sekreter Genel Başkanı
Zeki Yüçetürk Saadettin Karacabey

Türkiye Barolar Birliği
Bilanço

31.12.1971

Aktif	TL.		Pasif	TL.	
1 — Sabit Değerler		97.995,94	0 — Öz Kaynaklar		1.779.158,49
12 — Demirbaşlar			01 — Kanunî gelirler		
121 — Mobilya, döşeme	26.919,74		011 — Birlik keseleri	1764664,49	
122 — Yazı, hesap ve başkaca büro makineleri	66.425,—		02 — Amortismanlar		
123 — Küçük demirbaşlar	1,20		022 — Demirbaş Amortismanları	14494,—	
124 — Başkaca demirbaşlar	4.650,—				
2 — Kasa		4.541,10	6 — Borçlu ve Alacaklılar		9.564,89
21 — Kasa	4.332,80		62 — Alacaklılar		
22 — Pul kasası	208,30		621 — Emanet paralar		
			6212 — Vergi Dairesi	4844,26	
3 — Bankalar		1.251.175,15	6213 — Sosyal Sigortalar Kurumu	3770,63	
31 — TC. Ziraat Bankası			623 — Başkaca Alacaklılar	950,—	
4 — Ambarlar		87.425,69			
41 — Araç ve gerekler ambarı	30.613,19				
42 — Kitap ambarı	56.812,50				
6 — Borçlu ve Alacaklılar		347.585,50			
61 — Borçlular					
611 — Gider avansları	10.000,—				
613 — Verilen depozitolar	5.700,—				
614 — Barolar Birlik kesenekleri	273.103,—				
615 — Başkaca borçlular	58.782,50				
		1.788.723,38			1.788.723,38
9 — Nâzım Hesaplar		1.630,05	9 — Nâzım Hesaplar		1.630,05
Genel Toplam :		1.790.353,43	Genel Toplam :		1.790.353,43

Sayman

Başkan

Türkiye Barolar Birliği
Gelir ve Giderler Çizelgesi

31.12.1971

Giderler	TL.	TL.
81 — Yönetim Giderleri		180.921,19
811 — Genel Kurul Giderleri	7.708,30	
816 — Yönetim, Disiplin ve Denetleme Kurulları üyelerinin yolculuk, ikamet ve başkaca zaruri giderleri	148.471,59	
817 — Birlikçe geçici görev verilenlerin ikamet ve yolculuk giderleri	21.265,—	
819 — Temsil giderleri	1.750,—	
820 — Tören ve ağırlama giderleri	1.726,30	

82 — Araç ve Gereç Giderleri		28.800,85
821 — Büro araç ve gereçleri, kırtasiye ve basılı kâğıtlar	28.233,65	
822 — Başkaca araç ve gereçler	<u>567,20</u>	
83 — Personel Giderleri		196.060,17
831 — Memur ve müstahdem ücretleri	122.971,43	
832 — İkramiyeler	11.650,—	
833 — Fazla çalışma	39.237,53	
834 — Giyim giderleri	1.971,60	
835 — Personel yollukları	3.868,—	
836 — Sosyal Sigortalar Kurumu primleri işveren payı	<u>16.361,61</u>	
84 — Dışardan Sağlanan Hizmetler		28.354,49
841 — Onarım ve bakım giderleri	485,—	
842 — Başkaca hizmetler	<u>27.869,49</u>	
85 — Çeşitli Giderler		157.907,30
851 — Kiralar	31.758,—	
852 — PTT Giderleri	39.550,94	
853 — Aydınlatma, su ve havagazı giderleri	1.994,10	
854 — Demirbaş giderleri	3.620,79	
855 — Gazete, dergi ve kitaplar	1.478,81	
856 — Yayın giderleri	37.540,—	
8572 — Noter harç ve giderleri	237,20	
8573 — Damga vergisi	111,—	
858 — Sivil Savunma Fonu	4.814,11	
859 — Yargılama ve icra giderleri	907,25	
860 — Yardım ve bağışlar	12.000,—	
361 — Amortismanlar	9.652,—	
862 — Başkaca giderler	<u>14.243,10</u>	
Giderler Toplamı :		592.044,—
Devreden Gelir Bakiyesi :		1.779.158,49
Toplam :		<u>2.371.202,49</u>

Gelirler	TL.	TL.
0 — Özkaynaklar		2.132.701,44
01 — Kanunî gelirler		
011 — Birlik kesenekleri		
— Cari yıl kesenekleri	1.160.390,—	
— 1970 yılından devreden bakiye	957.817,44	
02 — Amortismanlar		
022 — Demirbaş Amortismanı	<u>14.494,—</u>	
7 — Gelirler		238.501,05
71 — Banka faizleri	47.118,75	
73 — Ruhsatname gelirleri	133.300,—	
76 — Başkaca gelirler	<u>58.082,30</u>	
Toplam :		<u>2.371.202,49</u>

Türkiye Barolar Birliği 1971 Yılı Mali Raporu

1.1.1971 günü başlayıp 31.12.1971 günü sona eren 1971 faaliyet yılı için IV. Genel Kurulumuzca kabul edilen bütçe ile ilgili uygulama ve sonuçları hakkında düzenlenen «Bilanço» ve «Gelir ve Giderler Çizelgesi» ile bu konudaki açıklamalar aşağıda bilgilerinize ve incelemelerinize sunulmuştur.

B i l a n ç o T a h l i l i

A k t i f H e s a p l a r

Sabit Değerler

Genel Kurulumuzca kabul edilen ödenekler dahilinde kalınarak satın alınan sabit değerleri ifade etmektedir.

«Mobilya, döşeme giderleri» ve «Yazı, hesap ve başkaca büro makineleri» sukontlarındaki demirbaşlar 1.000,— liradan yukarı bedelle alınan sabit değerler olup, uzun yıllar kullanılacağından tüketim eşyası nev'inden olmadıkları için bedellerinin tamamı ilgili yıl giderlerine verilmeyip, amortisman ayrılmak suretiyle kullanıldıkları yıllar hesaplarına gider yazılmaktadır.

Küçük demirbaşlar ise, 1000,— liradan aşağı ve 50,—liradan yukarı bedelle alınan sabit değerlerin birer kuruşluk iz bedellerini göstermektedir.

Kasa

Tahsil ve ödeme fişlerine dayandırılan kasa işlemleri sonucu kasadaki nakit parayı ve damga pulu mevcudunu ifade etmektedir.

Bankalar

Birliğimiz paralarının Yönetim Kurulu kararı uyarınca yatırıldığı T.C. Ziraat Bankası nezdindeki hesabımızın yıl sonu bakiyesini göstermektedir.

Bu bakiyenin 500.000,— lirası vadeli bir hesaba transfer edilmiş olup, günlük ihtiyaçları karşılamak üzere ayrı bir hesap işletilmektedir.

Bilançonun incelenmesinden de görüleceği üzere ayrıca kasa hesabı da işletilmekte olup, büyük ödemeler kasa hesabından dolaştırılarak doğrudan doğruya şahısların üzerine yazılan çeklerle yapılmakta, günlük posta masrafları ise «gider avansları» hesabından karşılanmakta ve bu avanslar kapatılmadan ikinci bir avans verilmemektedir.

Ambarlar

Birlik ihtiyacı için satın alınan kırtasiye ve başkaca araç ve gereçlerden yılı içinde kullanılacaklar doğrudan doğruya giderlere verilmekte, ayrıca ambarlar hesabından dolaştırılmamaktadır. Ancak, içinde bulunulan dönemde kullanılmayan önemli ölçüdeki araç ve gereçlerle kırtasiyeler bu hesaba verilmektedir.

Kitap ambarı hesabı, 1972 yılında yapılacak I. Hukuk Kongresi için halihazırda bastırılan tebliğler tutarını ifade etmektedir.

Borçlu ve Alacaklı Hesaplar

Borçlular :

Bu hesapta görülen «Gider avansları» tutarı, V. Genel Kurul masraflarını karşılamak üzere Bursa Barosuna verilen avansı ifade etmektedir.

«Barolar Birlik kesenekleri» sukontu, Baroların 1971 yıl sonu itibarıyla borç bakiyelerini göstermektedir.

Başkaca borçlular sukontu, rozet ve kimlik cüzdanı bedellerinden borçlu baroları ifade etmektedir.

P a s i f H e s a p l a r

Öz Kaynaklar :

Bu hesabın «Birlik kesenekleri» sukontunda görülen tutar, tahakkuk ettirilen kesenek alacaklarımız ile T.C. Ziraat Bankasına tahakkuk ettirilen faiz, ruhsatname ve avukatlık sicil cüzdanları gelirleri toplamından giderler düşüldükten sonraki artığı ifade etmektedir.

«Amortismanlar» sukontundaki 14.494,— lira Bilanço'nun aktifinde bulunan değeri 1.000,— liranın üzerindeki demirbaşlara tahakkuk ettirilen amortisman paylarını göstermektedir.

Borçlu ve Alacaklılar

Alacaklılar :

Bu hesabın emanet paralar sukontu'nun detayı, Vergi Dairesi ve Sosyal Sigortalar Kurumu alacaklarını ifade etmektedir.

«Başkaca alacaklılar» sukontu Barolarca fazla gönderilen kesenekleri göstermektedir.

Sayın Genel Kurul Üyeleri,

31.12.1971 günü itibarıyla hazırlanmış bulunan Bilanço, gelir-gider çizelgesi mali rapor, fiili gelir ve giderlerin bütçe ile mukayese çizelgesi yukarıda inceleme ve onayınıza sunulmuştur.

1971 yılı çalışma ve hesaplarımız tasvip buyulduğu takdirde, 1136 sayılı Kanunun 117/4. maddesi uyarınca, Yönetim Kurulunun ibrasına karar verilmesini arz ederiz.

Saygılarımızla,
Yönetim Kurulu

Türkiye Barolar Birliği Genel Kurul Sayın Başkanlığı

Türkiye Barolar Birliği'nin 1971 yılı hesaplarına ait Denetleme Kurulu Raporu'dur.

1 — İncelenen Defterler :

1971 yılında kullanılmak üzere Ankara 4. Noterliğince 2 Şubat 1971 tarih ve 2074 sayı ile onanmış

(Defteri Kebirli Yevmiye) Amerikan Usulü Defter ile tasdiksiz Demirbaş Eşya Defteri ve hesapları detayları ile gösteren tasdiksiz yabancı defterlerden ibarettir.

Defterler düzenli, silintisiz ve usulüne uygun olarak tutulmuştur.

2 — İncelenen Belgeler :

Gelir ve gider evrakı muntazam dosyalar halinde çelik dolaplar içinde saklanmaktadır. Bu yıl ayrıca yazışmalardaki adres hatalarını önlemek ve daha düzenli bir şekilde yazışmaları yürütmek için Yönetim Kurulu tarafından adres ve pul makinaları alınmıştır. Bundan böyle bu makinelerden ve kolaylıklarından yararlanılacaktır.

3 — Gelir ve Giderler :

Birliğimizin başlıca gelir kaynağı baroların ödyecekleri keseneklerden ibarettir. Her ne kadar bütçe tahminlerinde baş ve Devlet yardımı faslı bulunmakta ise de bugüne kadar bu fasıldan bir gelir elde edilememiştir. Barolarımızın kesenek borçlarını zamanında ödemek için büyük gayret sarfettikleri memnuniyetle görülmektedir. 1971 yılına 388.830.— lira alacak devredilmiş olduğu halde 1972 yılına 273.103.— lira devrolunmuş, 1.276.117.— lira tahsil edilmiştir.

Kesenek borçlarının 1971 yılı sonu itibarıyla tamamını ödemiş bulunan Ankara, Antalya, Afyon, Bursa, Çorum, Denizli, Diyarbakır, Edirne, Elazığ, İstanbul, Kayseri, Kırklareli, Kırşehir, Konya, Kütahya, Malatya, Maraş, Ordu, Rize, Trabzon, Uşak, Zonguldak barolarına teşekkürü bir borç biliriz.

Ayrıca borçlarını zamanında ödemiyeen baroların bu zorunluğu titizlikle yerine getirmelerini öneririz.

A — Gelirler :

Birlik Kesenekleri :

	TL.
a) 1971 yılında tahakkuku yapılan	1.160.390.—
b) 1970 yılından devreden bakiye	957.817,44
Demirbaş Amortismanları	14.494.—
Başkaca gelirler	58.082,30
Ruhsatname gelirleri	133.300.—
Banka faizleri	47.118,75
Toplam	2.371.202,49

B — Giderler :

Yönetim Giderleri	180.921,19
Araç ve gereç giderleri	28.800,85
Personel giderleri	196.060,17
Dışardan sağlanan hizmetler giderleri	28.354,49
Çeşitli giderler	157.907,30
Toplam	592.044.—

Görüldüğü üzere Türkiye Barolar Birliği gelir ve giderleri arasında 1.779.158,49 liralık bir gelir farkı bulunmaktadır.

Birliğin kuruluş sırasında kiraladığı ve yılda 31.200.— TL ödediği bir salon ve üç odadan ibaret mesken olarak inşa edilmiş katın artan iş hacmi karşısında kifayetsiz olduğu geçen yıl Genel Kurula sunulan raporda belirtilmiş idi. Bu kerre iş hacmi her sene artan Birliğimizin daha müsait ve kendi malı olan bir binaya geçmesi zorunluğunu müşahade etmiş bulunmaktayız.

Sonuç :

Birbirini tamamlayan defterlerle belgelerin, muhasebe kayıtlarına tamamen uygun olduğu ve hesapları doğruladığı ve bu nedenle hesap raporları yönünden Yönetim Kurulunun ibra edilmesine dair bu raporumuzu yüksek tasviplerinize saygı ile sunarken Yönetim Kurulu'nun feragat örneği vererek gösterdiği mesaiden dolayı başta Birliğimiz Başkanı Sayın Av. Faruk Erem olmak üzere bütün Yönetim Kurulu üyelerini kutlamayı bir borç biliriz.

Denetleme Kurulu Üyeleri

Yönetim Kurulunda Görev Bölümü

Birlik yönetim kurulu 15.1.1972 günlü toplantısında başkanlık divanı seçimini yapmıştır.

Başkan yardımcılıklarına; Osman Kuntman (İstanbul) ve Enver Arslanalp (İzmir), Genel Sekreterliğe; Erdoğan Bigat (Ankara) Saymanlığa; Rahmi Mağat (Ankara) seçilmişlerdir.

1972/11-3

V. Genel Kurul Toplantısı - Genel Kurul Delegeliği

Diyarbakır, 24.12.1971

Sayı : 19

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına
Ankara

Baromuz Genel Kurul Olağan toplantısında Yüksek Birliğimize katılmak üzere delege seçilen asil delegelerden ...A toplantıya katılacaktır. Diğer delege ...B mazeret beyan ettiğinden ve yedek delege ...C ile D de mazeret beyan ederek toplantıya katılmıyacaklarını dilekçe ile Başkanlığımıza bildirmişlerdir.

Baro Yönetim Kurulu bu toplantıya mutlaka iki delegesini göndermek kararında olduğundan Yönetim Kurulunun ekli 21.12.1971 tarih ve 3 sayılı kararı ile Kanunun aradığı niteliği haiz bulunan Baro Başkanının Birliğimizce yapılacak Genel Kurul Toplantısına katılmasına karar vermiştir. Başkanın çekimser kalmasına (şahsı ile ilgili olduğundan) rağmen oybirliğiyle alınan bu kararın tatbikinde tereddüt hasil olduğundan Bursa'da yapılacak V. Genel Kurul

toplantısına katılıp katılmıyacağımızın bildirilmesi saygı ile arz olunur.

Diyarbakır Barosu
Başkanı

Ankara, 28.12.1971
Sayı : 3325

Baro Başkanlığı
Diyarbakır

İlgi : 24.12.1971 gün ve 19 sayılı yazınız;

1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun 14. maddesine göre; Birlik Genel Kurulunda baroları, asil üyeler onların katılmaması halinde yedek üyeler temsil ederler. Bu nedenle Baro Başkanının Birlik Genel Kuruluna delege olarak katılması olanağı bulunmamaktadır. Bir asil ve iki yedek delege özür bildirdiklerine ve iki yıl süre ile seçildiklerine göre, V. Genel Kurulda Baronuzun bir delege ile temsilinde zorunluk vardır.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,

Ankara; 20.12.1971
Genelge No : 75-3228

Baro Başkanlığı

Konu : Genel Kurul delegeleri hk.

İlgi : 29 Kasım 1971, 7 Aralık 1971 gün ve 70/2935, 72/3086 sayılı genelgelerimiz.

1 — Aralık 1971 de yapılan Genel Kurulunuzda seçilen Türkiye Barolar Birliği asil ve yedek delege isim ve adreslerini bildirmemiş bulunan barolarımızı telgrafla gerekli bilgiyi vermelerini,

2 — 7-8 Ocak 1972 Cuma ve Cumartesi günleri Bursa'da yapılacak V. Genel Kurula katılacak delegelerin yolculuk ve oturma giderlerinin, 1136 sayılı Kanun'un 114. maddesinin 6. fıkrası hükmü gereğince barolarca ödenmesini,

3 — Mazereti sebebiyle Genel Kurula katılması mümkün olmayan delegelerin yerlerini aldıkları oylarına göre, yedek delegelerin katılabilecekleri 4.11.1969 gün ve 11/458 sayılı genelge ile Barolara duyurulan Yönetim Kurulumuzun 14.9.1969 gün ve 55/12 sayılı ilke kararı gereği bulunduğundan buna göre işlem yapılmasını ve gelececeği bilinen delegeler yerine V. Genel Kurula katılacak yedek delege isimlerinin çok acele bildirilmesini,

önemle rica ederim.

Saygılarımla,

Ankara: 25.12.1971
Genelge No : 75-a/3265

Sayın Avukat

İki yıl süre ile Türkiye Barolar Birliği Delege-liği'ne seçildiğiniz Baronuzdan gönderilen yazıdan anlaşılmıştır.

7-8 Ocak 1972 Cuma ve Cumartesi günleri Bursa'da Necatibey Kız Enstitüsü Konferans salonunda yapılacak, Genel Kurul toplantısına katılmamız için 1136

sayılı Kanun'un 114. maddesi uyarınca yolculuk ve oturma giderlerinizin Baronuzca karşılanması gereği 20.12.1971 gün ve 75-3228 sayılı genelge ile Baronu- nuza duyurulmuştur.

7 Ocak 1972 Cuma sabahı saat 9,30 da başlayacak Genel Kurulun gündemi ile, Birlik Yönetim Kurulu'nun 1971 yılı Çalışma Raporu ve Başkanlık raporları ilişikte takdim kılınmıştır.

1971 yılı bilançosu, mali rapor, gelir-gider ve gi- derlerin bütçe ile mukayese çizelgeleri, 1972 yılı büt- çe tasarısı, bütçe yönetmeliği ve personel kadroları 31.12.1971'den sonra düzenlenebileceğinden, Genel Ku- rulda takdim olunacaktır.

Bilginize sunar, özürü nedeniyle toplantıya gele- miyecek olan delegelerin yedek delegelerin Genel Ku- rula katılabilmesi için Barosuna bilgi vermesini rica ederim.

Saygılarımla,

Not : Sayın delegelerin Bursaya cübbelerini getirme- lerini rica ederim.

Ankara, 1.12.1971
Sayı : 3021

Tel
Baro Başkanlığı
Van

30 Kasım telinize;

1 — Baro Yönetim Kurulunun yıllık çalışmala- riyle ilgili Genel Kurula rapor vereceği hakkında 1136 sayılı Kanunda açık hüküm yoktur. Ancak Yö- netim Kurulunun 95/7. madde uyarınca baro malları- nın idaresi hakkında genel kurula, Baro Başkanının da 97/7. maddeye göre yönetim kurulu çalışmaları hakkında her yıl Türkiye Barolar Birliğine yazılı rap- or vermeleri gereklidir. Açıklanan yasal nedenlere göre başkanın hazırlayacağı bu raporun teamüle uyul- larak baronun en yetkili organı bulunan Genel Ku- rula da arzının yerinde olacağını,

2-19.2.1971 gün ve 9/566 sayılı genelgemizin 1. maddesinde belirtildiği üzere asil ve yedek denetçile- rin her yıl seçilmesi gerektiğine bilgilerini rica ede- rim.

Saygılarımla,

1972/11-4

Siirt Barosu

Diyarbakır, 1.11.1971
Sayı : 971/575

Acele
Türkiye Barolar Birliği
Başkanlığı
Ankara

1136 sayılı Kanunun 77. maddesi gereğince 15 avu- kat bulunan her ilde baro kurulması zorunludur. Siirt ilinde 15 avuktan fazla avukat mevcuttur.

1136 sayılı Kanununun 82. maddesi gereğince Aralık 1971 ayının ilk haftasında Genel Kurul toplantıya çağrılarak baro teşkil hususu Siirtteki avukatlara ayrı ayrı tebliğ olunmuştur.

Şu hale göre 1971 yılı Aralık ayı içinde yapılacak Baromuzun Genel Kurul Olağan toplantısına Siirt ilindeki avukatların bulunup bulunmayacakları (onlara da toplantı için gerekli tebligat yapıp yapılmıyacağını) bildirilmesi saygı ile arz olunur.

Diyarbakır Barosu
Başkanı

Yönetim Kurulu 28.11.1971 gün ve
775-19 sayılı kararı :

Siirt'de baro kurulması ile ilgili olarak Yönetim Kurulumuzun 31.10.1971 gün ve 694-40 sayılı kararı gereğince istediğimiz, Siirt'deki avukatlar listesinin gönderildiği ve organların teşkili için teşebbüse geçildiğine dair Diyarbakır Barosunun 23.11.1971 gün ve 971/596 sayılı yazısı okundu :

Siirt'de baro kurulmasına yeter sayıda avukat bulunduğu listenin incelenmesinden anlaşıldığından bir baro kurulmasına, kuruluş döneminde ilk genel kurulun toplanıp, baro organlarının teşkiline kadar başkanlık görevinin merkezde çalışan en kıdemli avukat olan A'ya verilmesine, organlarının kurulduğuna dair Birliğimize bilgi verildikten sonra kuruluşun Adalet Bakanlığına bildirilerek ücret tarifesinin ikinci grubunda yer almak üzere Resmî Gazetede yayınlanmasının temininin istenmesine oybirliğiyle karar verildi.

Ankara, 4.12.1971
Sayı : 3059

Sayın Avukat A
Hükümet Caddesi
Siirt

İl sınırları içinde yeter sayıda avukat çalıştığı anlaşılmakta olan Siirt'de bir baro kurulmasına, Birlik Yönetim Kurulumuzun 28.11.1971 günlü toplantısında karar verilmiş; ilk Genel Kurul toplantısına kadar gerekli çalışmaların gerçekleştirilmesi için başkanlık görevinin tarafımızdan yapılması öngörülmüştür.

Baro Genel Kurulunun toplantıya çağrılarak kanunî organların kurulmasını, 7-8 Ocak 1972 tarihinde Bursa'da yapılacak Birlik Genel Kurulunda baronuzu temsil edecek iki delegeenin de seçilerek bildirilmesini rica eder, başarı dileklerimi sunarım.

Saygılarımla,

Ankara, 4.12.1971
Sayı : 3060

Baro Başkanlığı
Diyarbakır

İlgi : 13.11.1971 günlü yazımız;

Siirt'de bir baro kurulmasıyla ilgili olarak gönderilen avukatlar listesine göre Avukat A baro ku-

rulması için gerekli çalışmalarını yapmak üzere, Yönetim Kurulumuzun 28.11.1971 günlü toplantısında görevlendirilmiş, durum kendisine de yazı ile bildirilmiştir.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,

Ankara, 28.12.1971
Sayı : 3323

Adalet Bakanlığı
Ankara

İl sınırları içinde onbeşten fazla avukatın çalıştığı anlaşılan Siirt ilinde bir baro kurulmasına Yönetim Kurulumuzun 28.11.1971 günlü toplantısında 775-19 sayılı karar verilmiştir.

Siirt Barosu organların teşkil ettiğini 26.12.1971 günlü tel yazısı ile bildirmiş olduğundan, Siirt Barosu kuruluşunu 1136 sayılı Avukatlık Kanununun 77. maddesi uyarınca bilgilerinize sunar, Siirt Barosunun Avukatlık Ücreti Tarifesinin ikinci grubunda yer almak üzere Resmî Gazetede yayınlanmasının teminini takdirlerinize arz ederim.

Saygılarımla,

Ankara, 15.1.1972
Sayı : 1365

Türkiye Barolar Birliği
Başkanlığına
Ankara

İlgi : 30.12.1971 gün ve 36067 sayılı yazımız.

Siirt Barosunun, 22 Nisan 1970 gün ve 13478 sayılı Resmî Gazetede yayımlanan Avukatlık Asgari Ücret Tarifelerinin 2 inci maddesinde yazılı ikinci grupta yer almasının uygun görüldüğüne ilişkin Bakanlığımız ilânı 11.1.1972 tarih ve 14069 sayılı Resmî Gazete'nin yedinci sahifesinin birinci sütununda yayımlanmış bulunmaktadır.

Bilgi edinilmesini rica ederim.

Şemsettin İyiol
Adalet Bakanı Yerine
Hukuk İşleri Genel Müdürü

Ankara, 28.12.1971
Sayı : 3324

Sayın Avukat A
Baro Başkanı
Siirt

Baronuzun kuruluşu 28.12.1971 tarihli yazı ile Avukatlık Kanununun 77. maddesi uyarınca Adalet Bakanlığına bildirilmiş ve bu suretle Baronuz tüzel kişilik kazanmıştır.

Tebrik eder, başarı dileklerimi sunarım.

Saygılarımla,

1972/11-5

Avukatların Sosyal Güvenliği - Mesken Kredisit

Bursa, 11.11.1971

Sayı : 541

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına

A n k a r a

Baro mensubumuz avukat A'nın 1.11.1971 tarihli dilekçesi ile diğer sigortalılara tanınmış bir hak olan mesken kredisinden faydalanma imkânının kanuni ölçüler içerisinde avukatlara da tanınmasını talep etmiş olup, Sosyal Sigortalar Kurumu ile bu mevzuda gerekli temasın yapılmasını istemiş olmakla keyfiyeti arzeder mümkünse bu yolda baromuzla bilgi verilmesini saygı ile istirham ederim.

Bursa Barosu Başkanı

Ankara, 10.12.1971

Sayı : 3138

Baro Başkanlığı

Bursa

İlgi : 1.11.1971 gün ve 541 sayılı yazınız;

İlgi yazınız üzerine ve Yönetim Kurulumuzun 28.11.1971 gün ve 773/17 sayılı kararı gereğince kredi şartları ve imkânları Sosyal Sigortalar Kurumundan sorulmuştur.

Cevap geldiğinde ayrıca bilgi verilecektir.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,

Ankara, 10.12.1971

Sayı : 3139

Sosyal Sigortalar Kurumu

Genel Müdürlüğü

Ankara

Bursa Barosundan alınan bir yazıda sigortalılara tanınmış mesken kredisinden avukatların da yararlandırılmaları istenmiştir. Konu tüm avukatları ilgilendirmektedir.

Kurumunuza bağlı sigortalılara tanınmış olan bu haktan avukatların da kanunî ölçüler içinde yararlandırılmasında aranacak şartların ve kredi imkânlarının bildirilmesini rica ederim.

Saygılarımla,

Afyon, 18.12.1971

Sayı : 1971/106

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığı

A n k a r a

Avukatlar Topluluk Sigortasına dahil Baromuz üyesi avukat arkadaşlar 1 Ocak 1972 tarihinde sigortalı olarak 2 yılı doldurmaktadırlar.

Sosyal Sigortalar Kurumu'nun sigortalı üyelerine sağladığı mesken kredisinden faydalanma hususunda muhtelif müracaatları olmaktadır.

Avukat arkadaşlara, Sosyal Sigortalar Kurumunca mesken kredisi verilip verilmeyeceğinin, verilmesi mümkün ise şartları ve miktarının ne olduğunun üyelerimize bilgi vermek yönünden aydınlatılmasını rica ederim.

Saygılarımla,
Afyon Barosu Başkanı

Ankara, 27.12.1971

Sayı : 3312

Baro Başkanlığı

Afyon

İlgi : 18.12.1971 gün ve 971/106 sayılı yazınız;

Sosyal Sigortalar Kurumunun sigortalılara tanıdığı mesken kredisinden avukatların da yararlanmaları gerekli olup, imkân ve şartları, Yönetim Kurulumuzun 28.11.1971 gün ve 773/17 sayılı kararı gereğince Sosyal Sigortalar Kurumundan sorulmuştur.

Cevap geldiğinde barolara genelge gönderilecektir.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,

Ankara, 21.1.1972

Genelge No : 2-48

Baro Başkanlığı

Konu : Avukatlara mesken kredisi verilmesi Hk.

Bursa ve Afyon Barolarından Birliğimize gelen başvurmalardan avukatların da Sosyal Sigortalar Kurumunun, sigortalılara vermekte olduğu mesken kredisinden yararlanma dileğinde oldukları bildirilmiştir. Bu istekler üzerine başvurduğumuz Sosyal Sigortalar Kurumu Genel Müdürlüğü kredi esaslarını bir örneği aşağıya çıkarılmış bulunan 3.1.1972 gün ve 775 sayılı ve XVI-779/III işaretili yazısında bildirmiş olduğundan tüm meslektaşlarımızı ilgilendiren bu konu Yönetim Kurulumuzun 16.1.1972 günlü toplantısında incelenmiş ve;

a) Kurum yazısının genelge ile barolara duyurulmak suretiyle gösterilen şartlara uygun istekli sayısının sorulmasına,

b) Yapılacak işlemlerin barolardan gelecek cevaplara göre ayrıca tespitine,

karar verilmiştir.

Sosyal Sigortalar Kurumunun anılan yazısı ve ilgili Yönetim Kurulumuz kararı gereğince mesken kredisinden yararlanmak isteyen Baronuz avukatlarının Birliğimizin bu yöndeki çalışmalarına esas olmak üzere kısa sürede tespitiyle bildirilmesini rica ederim.

Saygılarımla

Sosyal Sigortalar Kurumu
Genel Müdürlüğü
Ankara

Ankara, 3.1.1972
Sayı : XVI - 779/III - 775

Türkiye Barolar Birliği
Başkanlığı
Ankara

Özeti : Avukatların mesken kredisinden faydalan-
dırılmaları Hk.

İlgi : 10.12.1971/3139 sayılı yazınız;

İlgideki kayıtlı yazınız incelendi;

1186 sayılı Kanuna göre avukatlarda sigortalı sa-
yıldıklarından, Kurumumuz tarafından mesken kre-
disi verilmekte olan ve kooperatif halindeki diğer si-
gortalılarda olduğu gibi muayyen şartları haiz olma-
ları halinde Kurumumuz kredilerinden faydalanmala-
rı mümkün görülmektedir.

Bu şartlar şunlardır :

a) 1163 sayılı Kooperatifler Kanunu hükümleri-
ne uygun olarak ve kurum tarafından hazırlanan ana
sözleşmeye göre bir kooperatif kurulması,

b) Türk Tâbiyetinde bulunması,

c) Medenî hakları kullanma ehliyetinin haiz
olunması,

d) Sigortalıların kendilerinin, eşlerinin veya ve-
lâyetleri altındaki çocuklarının yurt içinde oturmaya
elverişli bir meskene sahip olmamaları (müsterek
veya iştirak halinde sahip olunan meskenlerdeki his-
selerin değerleri bir mesken bedelinden az olanlarla,
oturulamayacak derecede harap binalar mesken sa-
yılmaz).

e) Sigortalıların kendilerinin veya eşlerinin ay-
ni amaçla kurulmuş başka bir kooperatife üye olma-
maları,

f) Kooperatifin çalışma bölgesindeki il hudutla-
rı içinde kurulu veya Sigorta Kanununa tâbi bir iş
yerinde çalışmakta bulunmaları,

g) Mesken kredisine için kooperatifçi kuruma ya-
pılacak müracaat tarihine tekaddüm eden son üç ay-
lık bordro devresinin son ayının son gününden geri-
ye doğru,

Sigorta Kanunlarına tâbi iş yerlerinde çalışanla-
rının en az iki yıl sigortalı olmaları ve bu süre içinde
400 günlük primi ödemeyi gerektirir çalışmalarının
bulunması,

İsteğe bağlı sigortalıların en az iki yıl sigortalı
olmaları ve bu süre içinde 400 günlük malûllük, yaş-
lılık ve ölüm sigortası primi ödemiş bulunmaları,

Topluluk Sigortasına tâbi olanların iki yıllık si-
gortalı olmaları ve bu süre içinde bütün sigorta kol-
larından veya yalnızca malûllük, yaşlılık ve ölüm si-

gortalarından (400) günlük prim ödemiş bulunmala-
rı, (evvelce sigortalı işyerinde çalışmış olupta, sonra-
dan topluluk veya isteğe bağlı sigortaya devam et-
miş olanlarla evvelce topluluk veya isteğe bağlı si-
gortalı olupta sonradan sigortalı işlerinde çalışır du-
ruma geçenlerin hizmetleri birleştirilir).

h) Daha evvel işçi mesken kredisinden fayda-
lanılmış bulunulmaması,

gerekmektedir.

Krediler, her sigortalı için azamî 60.000.- TL. faiz
% 4, vade 20 sene üzerinden açılmaktadır.

Bilgi edinilmesini rica ederim.

G e n e l M ü d ü r l ü k

Ziya Alp Yıldırım Günsel Atasav
İşçi Mes. Müdür Yardım. İşçi Meskenleri Şefi

1972/11-6

Avukatların Sosyal Güvenliği - Emekli Sandığı

Ankara, 18.11.1971
Sayı : 2933

Baro Başkanlığı
Ordu

İlgi : 23.10.1971 gün ve 436 sayılı yazınız;

İlgi yazınız üzerine Yönetim Kurulumuzca ittihaz
olunan karar örneği aşağıya çıkarılmıştır.

Bilginizi ve gereğini rica ederim.

Saygılarımla,

31.10.1971 gün ve 685/30 sayılı
Yönetim Kurulumuz Kararı :

Fatsa'da avukat ...A'nın T.C. Emekli Sandığı
ve Sosyal Sigortalar Kurumu ile ilişki kurmadan
avukatlık yaptığını bu durumun avukatın T.C. Emek-
li Sandığı aleyhine açtığı dava nedeniyle doğduğunu
bildiren Ordu Barosunun 23.10.1971 gün ve 436 sayılı
yazısı ve 18.10.1971 günlü ekli dilekçe okundu :

Avukat A.'nın Danıştay'da T.C. Emekli Sandığı
aleyhine açtığı dava sonucunun beklenmesi gerekme-
mektedir. Avukatın 1136 sayılı Kanunun 186. maddesi
gereğince Sosyal Sigortalar Kurumu ile ilişki kur-
ması, Danıştayda açılan davası lehinde neticelendiği
takdirde ödediği primleri geri almak suretiyle sigor-
ta ile ilişkisini kesmek ve T.C. Emekli Sandığından
emekli olmasının mümkün bulunduğuna bu yönde
beliren Birlik görüşünün Ordu Barosuna bildirilerek
avukatın Topluluk Sigortası kapsamına alınması ge-
rektiğine oybirliğiyle karar verildi.

1972/11-7

Avukatların Sosyal Güvenliği - Yaşlılık Aylığı Ankara, 17.12.1971
Sayı : 3198Baro Başkanlığı
Burdur

İlgi : 24.11.1971 gün ve 205 sayılı yazınız;

1136 sayılı Avukatlık Yasasının 1238 sayılı Yasayla değiştirilen geçici 1. maddesi; Topluluk Sigortasına tabi oldukları sırada 30 yaşını geçmiş ve 55 yaşını doldurmakla birlikte, 506 sayılı Yasa hükümlerine göre yaşlılık aylığına hak kazanmamış avukatlardan yasanın anılan maddesinde gösterilen şartları haiz olanlara yaşlılık aylığı bağlanması olanağını vermiştir. Avukatlık Yasasının bu hükmü kısa sürede emeklilik durumunu düzenlemektedir.

Avukatların Topluluk Sigortasına katıldıkları 1.1.1970 gününden geriye doğru 10 yılın dışında geçmiş avukatlık hizmetlerinin de borçlanılabileceği hususunda 1214 sayılı Yasaya ek bir madde ya da bu yönde başka bir yasa bahse konu değildir.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,

Bkz. TBBB. 1970/1-18; 1970/2-14; 1971/5-17

1972/11-8

Hizmet Akdi ile Çalışan Avukatların Sosyal Güvenliği Ankara, 27.12.1971
Sayı : 3304Sayın Avukat A
Kandra

İlgi : 25.11.1971 günlü yazınız;

Hizmet akdi ile çalışan avukatlar 506 sayılı Kanun hükümlerine göre Sosyal Sigortalar Kurumu ile ilişki kurmak zorundadırlar. 1136 sayılı kanunun 188. maddesi bu durumda olanların Avukatlar Topluluk Sigortasına giremeyeceğini hükme bağlamıştır.

İlgi yazınıza cevaben bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,

Bkz. TBBB. 1971/6-15

1972/11-9

Avukatların Sosyal Güvenliği — T. C. Emekli Sandığına Geçen Hizmetlerin Birleştirilmesi Ankara, 16.12.1971
Sayı : 3186Sayın A
Çameli Hâkimi
Denizli

İlgi : 9.12.1971 günlü yazınız;

İlgideki yazınızdan hâkimlikten ayrılıp serbest avukatlığa başlamak istediğiniz anlaşılmaktadır.

Serbest avukatlık 1136 sayılı Yasanın 186. maddesi uyarınca malûliyet, yaşlılık ve ölüm sigortaları yönünden mecburi sigortaya tabi bir hizmettir. Levhasına kaydolacağınız baro ile Sosyal Sigortalar Şubesi arasında düzenlenen sözleşmenin 2. maddesi uyarınca bu zorunluk baroya kayıt tarihini takibeden ilk dönemin başından başlar.

T.C. Emekli Sandığındaki 17 yıllık hizmetinizin 1214 sayılı Yasa uyarınca sigortada geçecek hizmetinize ekleneceği tabiidir.

Tip Sözleşmeden bir örnek ekte gönderilmiştir.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla

Bkz. TBBB. 1971/6-12

1972/11-10

Sözleşmeli Hazine Avukatlarının Avukatlık Kanununun 14. Maddesi Kapsamına Girmeyecekleri Ankara, 18.11.1971
Sayı : 2930Baro Başkanlığı
Artvin

İlgi : 19.6.1971 gün ve 53 sayılı yazınız;

İlgi yazınız üzerine Yönetim Kurulumuzca itti-haz olunan karar örneği aşağıya çıkarılmıştır.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,

31.10.1971 gün ve 657-2 sayılı Yönetim Kurulumuz kararı :

Defterdarlık Mukaveleli avukatlık görevinden ayrılan ...A'nın 4353 sayılı Kanunun 17. maddesi ile 1136 sayılı Kanunun 14. maddesine tâbi olup olmaya-cağı konusunda Birliğimiz görüşünü isteyen Artvin barosunun 19.6.1971 gün ve 53 sayılı yazısı üzerine Avukat A'nın 10.7.1971 gün ve 429/18 sayılı Yönetim Kurulumuz kararı gereğince hazırladığı rapor okundu :

Yönetim Kurulumuz 29.11.1970 gün ve 487/3 sayılı kararında, 4353 sayılı Yasanın 21. maddesinde mevcut «Devlet Dairelerinin serbest bir avukat tarafından temsili Avukatlık Kanunu ile Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu'na tâbidir hükmünün sözleşmeli hazine avukatlarını, Devlet ve maddede sayılan diğer kuruluşlar aleyhine dâva almaktan yasaklayan 38. madde hükmünden ayrıktı tuttuğu kabul edilmiştir. 25.11.1968 gün ve Esas : 968/120, Karar : 968/103 sayılı Ura Asliye Ceza Mahkemesi kararı ile Maliye Bakanlığının 22.12.1968 gün ve 428116/56525 sayılı yazısına da uygun düşen bu görüşümüz üzerine T. Ceza Kanununun 240. maddesine göre avukatlar hakkında soruşturma izni verilmemesi 15.6.1971 gün ve 1729 sayılı yazı ile Adalet Bakanlığından istenmiş, anılan Bakanlığın 7.10.1971 gün ve 45571 sayılı yazısı ile talebimizin yerinde görüldüğü bildirilmiştir.

Bu durumda sözleşme süresi içinde Devlet ve 38. maddede yazılı kuruluşlar aleyhine dâva takip ve istişare kabul edebilen avukatların sözleşme süresi sonunda 17. maddedeki yasaklayıcı hükme tabi olmalarının düşünülmemiyeceği açıktır.

1136 sayılı Yasanın 14. maddesinin son fıkrasında mevcut hükümde geçen «çalışanlar» deyiminin ise anılan madde gerekçesine uygun olarak kadrolu avukatları kapsadığının kabulü zorunludur. Çünkü serbest bir avukatın gerçek veya tüzel kişilerin sözleşme ile işlerine bakması ile, serbest bir avukatın sözleşme ile devletin işlerine bakması arasında fark yoktur. Bir anonim şirketin sözleşme ile ve aylık ücretle işlerini gören bir avukat sözleşme sonunda o anonim şirket aleyhine nasıl dava alabilir ve istişare kabul edebilirse, müvekkilin devlet devlet olması halinde de durum aynıdır.

Ancak, 1136 sayılı Yasanın 38/b. maddesi hükmünün göz önüne alınacağı tabiidir.

4353 sayılı Yasanın 17. ve 1136 sayılı Yasanın 14. maddesi ile ilgili bu görüşümüzün Artvin Barosuna bildirilmesine oybirliğiyle karar verildi.

Bkz. TBBB. 1971/10-12

1972/11-11

Nafaka Alacaklarının Yabancı Memleketlerde Tahsili — Aracı Kurumlar

Ankara, 23.9.1971
Sayı : 2465

Adalet Bakanlığı
Ankara

5 Şubat 1971 gün ve 13745 sayılı Resmî Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren, 1331 sayılı Kanunla katılmamız uygun görülen «Nafaka Alacaklarının Yabancı Memleketlerde Tahsili ile ilgili Sözleşme»nin 2. maddesinde, nafakanın tahsilini kolaylaştıracak gönderici makamlar ve aracı kurumların tâyini düzenlenmektedir.

Sözleşmenin anılan maddesinde sayılan kurumların Bakanlığımızca tespit edilip edilmediğinin bildirilmesine müsaadelerinizi rica ederim.

Saygılarımla,

T.C.
Adalet Bakanlığı
Hukuk İşleri Genel Müdürlüğü

Ankara, 27.9.1971
Sayı : 26923

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına

Konu : Nafaka Alacaklarının tahsili ile ilgili Sözleşme hk.

İlgi : 23 Eylül 1971 gün ve 2465 sayılı yazınız.

Nafaka alacaklarının Yabancı Memleketlerde Tahsili ile ilgili Sözleşmenin uygulanmasına dair 21 Haziran 1971 gün ve 67/6-17530 sayılı Bakanlık Genelgesinden 70 adet 21 Temmuz 1971 gün ve 20719 sayılı yazımızla Başkanlığımıza gönderilmiş bulunmaktadır.

Sözü edilen genelgede, Bakanlığımız Hukuk İşleri Genel Müdürlüğünün gönderici makam ve aracı kurum olarak tayin edildiği, bu görevlerin de mahallî Cumhuriyet Savcılıkları aracılığı ile yerine getirileceği belirtilmiş olduğu gibi sözleşmenin uygulanmasına dair esaslar açıklanmıştır.

Bilgi edinilmesi rica olunur.

Şemsettin İyiol
Adalet Bakanı Y.
Hukuk İşleri Genel Müdürü

Ankara, 15.12.1971
Genelge No : 74-3169

Baro Başkanlığı

Konu : Nafaka alacaklarının yabancı ülkelerde tahsili ile ilgili sözleşmeye ek açıklama.

«Nafaka alacaklarının yabancı memleketlerde tahsili ile ilgili sözleşme»nin uygulama usulüne dair Adalet Bakanlığının 21.6.1971 gün ve 67/6-17530 sayılı genelgesi, 17.7.1971 gün ve 41/1977 sayılı Birliğimiz genelgesi ekinde gönderilmişti. Bu genelgeye ek açıklama niteliğinde olan anılan Bakanlığın 27 Kasım 1971 gün ve 105/15-32736 sayılı genelgesi de ilişikte gönderilmiştir.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,

T.C.
Adalet Bakanlığı
Hukuk İşleri Genel Müdürlüğü

Ankara, 27.11.1971
Sayı : 105/15-32736

.....Cumhuriyet Savcılığına

Konu : Nafaka Alacaklarının Yabancı Memleketlerde Tahsili ile ilgili Sözleşmenin uygulanmasına dair 21 Haziran 1971 gün ve 67/6-17530 sayılı genelgeye ek açıklama hk.

Nafaka Alacaklarının Yabancı Memleketlerde Tahsili ile ilgili Sözleşmenin uygulanmasına dair 21

Haziran 1971 gün ve 67/6-17530 sayılı genelge uyarınca mahalli Cumhuriyet Savcılıklarınca düzenlenip Bakanlığa intikal ettirilen nafaka taleplerine ilişkin evrakta bazı aksaklıklar ve yanlış uygulamalar görüldüğünden aşağıdaki hususların duyurulmasına zaruret hasıl olmuştur.

I — Yabancı bir memlekette bulunan nafaka mükellefinden nafaka tahsili konusunda bir talep vukuunda yapılacak işlemler ve eklenecek belgeler 21 Haziran 1971 gün ve 67/6-17530 sayılı genelgede belirtilmiş ise de, uygulamada kolaylık sağlamak bakımından Bakanlığa gönderilecek belgeler aşağıda gösterilmiştir.

1.a) Talepname: Gönderici makam olarak görevlendirilmiş olan Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürlüğüne hitaben yazılacak olan bu talepname; nafaka alacağına yol açan hukukî ve fiili sebeplerin etraflı olarak zafasını, nafaka borçlusunun kazancını, ayda istenen nafaka miktarını, nafaka borçlusunun adı, soyadı, uyruklugu, doğum tarihi, adresini ve mesleğini, nafaka alacaklısının adı, soyadı, doğum tarihi, uyruklugu ve adresini ihtiva etmelidir.

b) Muhteviyatı yukarıda açıklanan talepten borçlunun bulunduğu memleket dilindeki tercümesi: Tercüme, tercümanın imzasını ve bu imzanın C. Savcısı onayını taşımalıdır.

2.a) Varsa nafaka ilâmı ile buna dayanak teşkil eden şahit ve bilirkişi beyanları.

b) Yukarıda sözü edilen ilâm ve dayanaklarının borçlunun bulunduğu memleketin dilindeki tasdikli tercümeleri,

3.a) Nüfus kayıtları; nüfus kayıtlarının nafaka talebinin dayanağı evlilik ve hısımlık rabitası ile bütün ahvali şahsiyeyi gösterir şekilde olmaları lâzımdır.

b) Bu kayıtların tasdikli tercümeleri.

4.a) Nafaka alacaklısının adli müzaharetten yararlanmak istemesi halinde buna müstehak olduğunu gösteren şahadetname.

b) Şahadetnamenin tasdikli tercümesi.

5.a) Vekâletname. Vekâletnamenin, Bakanlığın 19 Temmuz 1971 gün ve 77/10-20521 sayılı genelgesinde belirtilmiş olduğu gibi, borçlunun bulunduğu yabancı memleket «Aracı Kurum»u adına, bu kurumun adı zikredilmek suretiyle, düzenlenmesi, ahz ve kabz ile vekâleti devir yetkisini ihtiva etmesi lâzımdır.

b) Sözü edilen vekâletnamenin tasdikli tercümesi.

6. Nafaka alacaklısının ve varsa borçlunun birer fotoğrafı.

7.a) Boşanma halinde çocuğun velâyeti anaya verilmiş yahut vasi tayin edilmiş ise bu hükmü ihtiva eden ilâm örneği.

b) İlâmın tasdikli tercümesi.

II — 1. Talebin hukukî dayanağını teşkil eden kanun maddelerinin tercüme edilmiş metinlerinin

gönderilmesine lüzum yoktur. İlgili kanun maddelerinin tercüme edilmiş metinleri, evrak yabancı devlet aracı kurumuna gönderilirken Bakanlığımızca eklenecektir.

2. Bakanlığa gönderilecek nafaka taleplerine ilişkin evrak, bu genelgenin (I) inci bölümünde rakamlarla belirtilen sıraya göre düzenlenecek ve her belge ile tercümesi ondan söz edildiği bendin rakamıyla işaretlenecektir. (1/a-1/b-2/a... vb.).

3. Yukarıdaki bende göre düzenlenecek evraka ayrıca, belgelerin cinsi ile sıra numaralarını belirten bir dizi kağıdı eklenecektir.

4. Yabancı memleket aracı kurumuna gönderilecek olan bu belge ve kağıtların temiz, silintisiz ve düzgün olmalarına bilhassa dikkat edilecek, bu nitelikte olmayan belgeler ibraz edene iade edilerek yenileri istenecektir.

5. İbraz edilecek belge ve tercümelerinden yalnız birer nüshalarının gönderilmesiyle yetinilecektir.

6. Nafaka alacağının yabancı bir memlekette bulunan borçlusundan tahsil edilmesi konusunda vuku bulacak talepler üzerine lüzumlu evrakın yukarıda belirtildiği şekilde düzenlenmesinde Bakanlığın 21 Haziran 1971 gün ve 67/6-17530 sayılı genelgesi ile ona bağlı sözleşme hükümleri ve yabancı devlet bildirileri daima gözönünde bulundurulacaktır.

III — 19 Temmuz 1971 gün ve 77/10-20521 sayılı genelgede Almanya Federal Cumhuriyeti «aracı kurum»nun Federal Adalet Bakanlığı olduğu belirtilmiş ise de, anılan devletin İçişleri Bakanlığundan alınan 18 Kasım 1971 günlü mektupta, aracı kurum görevinin, Bakanlıklarına devredilmiş olduğu açıklanmaktadır.

Bu nedenle, borçlusu Almanya'da bulunan bir nafaka alacağının tahsili için düzenlenecek evrak meyanında bulunması gereken vekâletnamelerin bundan böyle «Almanya Federal Cumhuriyeti Federal İçişleri Bakanlığı» adına düzenlenmesi gerekli bulunmaktadır.

Keyfiyetin yargı çevrenizdeki Cumhuriyet Savcılıklarına tamamen tebliği rica olunur.

Saygılarımla,
İ. Hakkı Madakbaş

Bkz. TBBB. 1971/6-18; 1971/7-6; 1971/9-15

1972/11-12

Baroların Protokoldaki Yeri

Ankara, 11.12.1971
Sayı : 3147

Baro Başkanlığı
Kırşehir

İlgi : 15.11.1971 gün ve 971/112 sayılı yazınız;
İlgi yazınız üzerine Yönetim Kurulumuzca itti-haz olunan karar örneği aşağıya çıkarılmıştır.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla

28.11.1971 gün ve 774/18 sayılı
Yönetim Kurulumuz kararı :

Baroların protokol yerinin bildirilmesini isteyen
Kırşehir Barosunun 15.11.1971 gün ve 971/112 sayılı
yazısı okundu :

Yazıya ekli, İçişleri Bakanlığı İller İdare Genel
Müdürlüğünün 12.4.1966 gün ve 3-23309/2663 sayılı ve
11.10.1966 gün ve 323309/8332 sayılı genelge ve bildirisi,
tarihleri itibariyle çok eski ve 1136 sayılı Kanunun yü-
rürlüğünden öncedir. Anılan Kanunun 76. maddesi Ba-
roların protokoldaki yerinin Cumhuriyet Savcısının
yanı olduğunu hükme bağlamıştır. Kırşehir Barosu-
na bu yolda cevap yazılmasına oybirliğiyle karar ve-
rildi.

Bkz. TBBB. 1971/6-8

1972/11-13

Geçici Ruhsatname

Ankara, 18.12.1971
Sayı : 3210

Baro Başkanlığı
Edirne

İlinize bağlı Havza ilçesinde avukatlık yaptıkla-
rını bildiren Baronuz avukatlarından A, B ile Baro-
nuz nezdindeki stajını bitirerek aynı yerde avukatlık
yapmak isteyen C'nin birlikte çıktıkları 16.12.1971
günlü tel yazısında stajını tamamladıktan sonra ken-
disine geçici ruhsatname verilen ve Havza'da yazıha-
ne açan C'nin Baronuzun verdiği geçici ruhsatname
ile avukatlık faaliyetine başlayıp başlamıyacağı hu-
susunda Birliğimizden görüş istenmiştir.

Bilindiği üzere, 1136 sayılı Avukatlık Kanununun
9. maddesi, avukat ruhsatnamelerinin tek tip olarak
Birliğimizce bastırılacağını ve stajını tamamlayarak
avukatlığa kabul kararı verilenlere bu ruhsatnamele-
rin barolarınca verileceğini hükme bağlamıştır. Bu
itibarla 1136 sayılı Avukatlık Kanununda geçici ruh-
satname verilmesini mümkün kılan bir hükümde bu-
lunmamaktadır. Yönetim Kurulumuzun 31.1.1971 gün
ve 31/4 sayılı ilke kararı, Birlikçe düzenlenen ruh-
satnamelerin barolarınca verileceğini öngörmekte,
27.2.1971 gün ve 88/27-a sayılı ilke kararımız da 1136
sayılı Yasa uyarınca andiçtirilenlere geçici ruhsatna-
me verilmesinin mümkün olmadığını ifade etmekte-
dir. Nitekim Yasanın gereği de budur.

Bu itibarla 3499 sayılı Yasa yürürlüğü zamanında
kalan geçici belge usulünün kaldırılarak uygulamada
nında bu yolda olmasının sağlanması gerekmektedir.

Yukarda açıklanan nedenlerle, C Birliğimizce dü-
zenlenip gönderilecek ruhsatnamesi verilinceye kadar
avukatlık görevini yapamıyacaktır.

Bilginizi ve gereğini rica ederim.

Saygılarımla,

1972/11-14

Barolararası Dayanışması — Avukatın Nakil İşlemleri

Ankara, 14.12.1971
Sayı: 3164

Baro Başkanlığı
Ankara

İlgi : 7.12.1971 gün ve 4261/4636 sayılı yazınız;

11.10.1969 gün ve 4/216 sayılı Birliğimiz genelge-
si avukatın bir barodan diğerine naklinde yasal as-
gari esasları tespit etmiştir. Ancak nakil işlemleriyle
ilgili olarak uygulamada barolar arasında meydana
gelen görüş ayrılıklarını gidermek üzere Yönetim
Kurulumuz, 6.9.1970 gün ve 363/9 sayılı ilke kararı
ile avukatın sicil dosyasının da naklonunan baroya
gönderilmesi esasını kabul etmiştir.

Anılan ilke kararı örneği aşağıya çıkarılmış, bu
karar gereğince adı geçen avukatın sicil dosyasının
Baronuzla gönderilmesi istenmiştir.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,

6.9.1970 gün ve 363/9 sayılı
Yönetim Kurulumuz Kararı :

Giresun Barosu Başkanlığı'nın 31.8.1970 tarihli 137
sayılı yazısı incelendi :

Avukatların bir barodan öbürüne nakli kanunda
belirtilen işlemler tamamlandıktan sonra, avukatın si-
cil dosyasının da naklonunan baroya gönderilmesini
gerektirir. Birlikçe yapılan 11.11.1969 tarihli 4/216 sayı-
lı genelgeyle de belirtildiği gibi sicil cüzdanının avuka-
tın levhasında da bu sicil cüzdanındaki bilgilerin da-
yanacağı belgeler bulunmaktadır. Bu bakımdan dosya-
nın da cüzdanla birlikte gönderilmesi işin gereğine
uygundur. Avukatın bir barodan öbürüne naklinde
yazılma sırasında verdiği belgelerin naklonunacağı
baroya verilmek üzere yeniden düzenlettilmesi mes-
lektaşlarımıza gereksiz bir güçlük olacaktır.

Bu nedenlerle iki baro arasında beliren uygula-
ma anlaşmazlığının bu yolda giderilmesine Ordu Ba-
rosundan Giresun Barosuna nakli yapılan avukat...
A'ya ait sicil cüzdanı ile birlikte kişisel dosyasının da
Giresun Barosuna gönderilmesinin Ordu Barosu
Başkanlığına yazılmasına oybirliğiyle karar verildi.

Ankara, 27.12.1971
Sayı : 3313

Baro Başkanlığı
Mersin

Ordu Barosunun Birliğimize gönderdiği 14.12.1971
gün ve 530 sayılı yazısında, Baronuzla naklini isteyen
ancak, sonradan bu dileğinden vazgeçen Ordu Baro-
su avukatlarından A'nın Baronuzla gönderildiği anla-
şılan sicil dosyasının, müteahhit yazılarına rağmen
iade edilmediği bildirilerek Birliğimizin aracılığı is-
tenmiştir.

Barolar arası dayanışma gereklerine uygun olarak, Ordu Barosunun, Baronuzaya gönderdiği 16.7.1971 gün ve 321 sayılı ve 7.10.1971 gün ve 409 sayılı yazılarına cevap verilmesini, Baronuzaya naklen kaydına karar verilmediği anlaşılmakla bu isteğinden vazgeçen, Avukat A'ya ait dosyanın Ordu Barosuna iadesini rica ederim.

Saygılarımla,

1972/11-15

Avukatın Vekâletname Örneği Tasdiki - Tapu Sicil Muhafızlıklarına Vekâletname Aslının İbrazına Lüzum Olmadığı

Ankara, 4.12.1971
Sayı : 3058

Başbakanlık Tapu ve Kadastro
Genel Müdürlüğü
Ankara

Konu : 1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun 56 ncı maddesi hükmünün uygulanmasıyla ilgili.

1— Türkiye Barolar Birliğine yapılan başvurmalardan : 1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun 56. maddesindeki;

«Avukatın çıkardığı vekâletname örnekleri bütün yargı mercileri, resmî daire ve kurumlar ile gerçek ve tüzel kişiler için resmî örnek hükmündedir.»

biçimindeki hükmün, Tapu Sicili Muhafızlıklarınca yanlış uygulandığı, kanun'un bu açık hükmüne rağmen müvekkili adına tapu işlemi yapmak üzere (onaylanmış vekâletname örneği) ibraz eden avukatlardan vekâletname aslının istenmesi yoluna gidildiği, anlaşılmaktadır.

2 — Yasalarda, taşınmaz mallara ilişkin akitlerin vekâletnameyle yapılması halinde vekâletnamelerin biçimlerini belirten bir hüküm bulunmadığı bilinen bir husustur.

Bu husus, Genel Müdürlük tarafından Ankara Barosu Başkanlığına gönderilen 30.1.1970 günlü ve 4-19-7/539 sayılı karşılık yazıda da açıklanmış, kabul edilmiştir.

Kaldı ki, Prof. Dr. Hıfzı Veldet Velidedeoğlu — Galip Esmer, Gayrimenkul Tasarrufları ve Tapu Sicili Tatbikatı — 1950 adlı kitabın 43 ncü sayfasında :

«...binaenaleyh bütün mesele, başkası namına gayrimenkul tasarrufunda bulunmak isteyen vekilin ibraz ettiği vesikada müvekkilin hakiki rıza ve arzusunun münderiç olup olmadığı hususuna tapu sicil muhafız veya memurunun kanaat getirip getirmediğinde toplanır. Borçlar Kanununun vekâlete müteallik hükümlerini değiştirerek bu akdi şek-

le tâbi kılmak hiçbir idarenin veya memurun elinde değildir. Fakat böyle bir vekâlet aktinin bulunduğu resmî bir vesika ile ispatını istemek memurun vazifesidir. Şu halde tapu sicil muhafız veya memurunun, imzalarını bildiği, tanıdığı, maruf eşhasın alelâde yazılı bir vesika şeklinde getirecekleri imzalı bir selâhiyetnameyi bir gayrimenkul temlik ve temellükünde kabul etmesine hiçbir kanunî engel yoktur...»

denilmek suretiyle de tapu işlemlerinde kullanılacak vekâletnamelerin hiçbir şekilde tâbi olmadığı belirtilmiştir. Yukarıda bahse konu edilen resmi vesika, bir avukatın aslı kendisinde bulunan bir vekâletnameyi onaylamak suretiyle meydana getirdiği örnek anlamındadır.

3 — Gene Birliğe intikal eden son bir olaydan, Beyoğlu Tapu Sicil Muhafızlığına başvuran bir avukatın vekâletname aslını ibraz etmemesi nedeniyle intikal işlemi hakkındaki isteğinin 24.11.1971 gün ve 8174 yevmiye numarasıyla reddedildiği anlaşılmaktadır.

Bu red için ileri sürülen Genel Müdürlük emirlerinin 15.8.1968 gün ve 5917 ve 23.6.1969 gün ve 4526 sayılı olduğu görülmüştür.

Genel Müdürlük emirlerinin, 1136 sayılı Avukatlık Kanununun yürürlüğe girdiği 7 Temmuz 1969 gününden önceye ait olması nedeniyle artık uygulama olanağı kalmadığı bellidir. Çünkü, 1136 sayılı Avukatlık Kanunu, 3499 sayılı Avukatlık Kanununda bulunmayan bu hükmü, yani birinci bentte aynen yazılı çok açık ve kesin hükmü, 56 ncı maddesiyle yürürlüğe sokmuştur.

4 — Avukatlık Kanunu'nun 56 ncı maddesiyle yürürlüğe konulan hüküm, avukatlığın niteliği, önemi ve güveniyle ilgili olup bu gibi hükümlerin mutlak surette uygulanması hususunda Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulu hassasiyetle durmaktadır.

56 ncı madde hükmünün gerekçesinde;

«56 ncı maddenin 2 nci ve son fıkrası hükümleri bu tasarıyla getirilmiş yeni hükümler olup, ikinci fıkra ile, avukata şimdiye kadar tanınan, vekâletname örneğini çıkarıp kullanmak yetkisi genişletilmiş ve aslı kendinde bulunan her türlü evrak ve vesikaların örneklerini tasdik ederek yargı organları ile sair adli mercilere ibraz edebilmek yetki ve hakkı tanınmıştır. Bu hâl, tasarının avukata tanıdığı hak ve görevlerle, ona verdiği önem ve gösterdiği itimadın mantıklı bir sonucudur. Bu suretle avukatın örnek çıkarmak için başka mercilere müracaat ederek zaman kaybetmesi önlenmiş ve meslekin itibarı artırılmıştır.»

denilmektedir.

Bu yönden kendisine yetki tanınan avukat 1136 sayılı Kanun'un getirdiği ağır müeyyideler altında bulunmaktadır.

Sonuç :

Yukarıda yazılı nedenlerle, Tapu Sicil Muhafızlıklarında avukatlar tarafından vekâleten yürütülmek istenilen işlemlerde vekâletname aslının ibrazını gerektiren bir kanun hükmü olmadığı; aksine, 1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun 56/1. maddesinde avukatların çıkardığı ve onayladığı vekâletname örneklerinin (resmi örnek) hükmünde bulunduğu kesin ve açıkça yazılı bulunduğundan, 1136 sayılı Kanunun yürürlüğünden önceki zamana ait emirlerin geçersizliği göz önünde tutularak yanlış uygulamanın düzeltilmesi ve 1136 sayılı Kanun hükümlerine uygun biçimde işlem yapılmasının genelgeyle ilgili yerlere duyurulmasını rica ederim.

Saygılarımla,

Bkz. TBBB. 1971/7-12; 1971/10-16

1972/11-16

Avukatlık Kanununun 14 Maddesi - Sosyal Sigortalar Kurumu Avukatlığı Ankara, 27.12.1971
Sayı : 3294Sayın Avukat A
Adana

İlgi : 13.12.1971 günlü dilekçeniz;

İlgi yazınız üzerine Yönetim Kurulumuzca ittihaz olunan karar örneği aşağıya çıkarılmıştır.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,

Yönetim Kurulumuzun 19.12.1971 tarih ve 823/33 sayılı kararı:

Sosyal Sigortalar Kurumu Avukatlığından istifa ile serbest avukatlığa başlayan A'nın, 1136 sayılı Kanunun 14. maddesinde öngörülen yasak kapsamında olup olmadığını soran 13.12.1971 günlü dilekçesi okundu :

Sosyal Sigortalar Kurumu 23 sayılı Kanun hükümlerine tâbi bir kuruluştur. 440 sayılı Kanunun geçici 5. maddesi dördüncü fıkrasında 23 sayılı Kanuna tâbi olup da 440 sayılı Kanun kapsamına girmeyen kurumların, kuruluş ve işleyişlerini düzenleyecek kanun, yürürlüğe girinceye kadar 23 sayılı Kanuna göre kurulan organlar tarafından yönetilmekle beraber, özel kanunlarında çalışmalarını hakkında hüküm bulunmayan hususların 440 sayılı Kanun hükümlerine göre düzenleneceği hükmüne bağlanmıştır. Bu yönden anılan kurum 440 sayılı kanuna tâbi olduğundan bu kurumdaki görevinden ayrılan avukatın 1136 sayılı Kanunun 14. maddesi uyarınca 2 yıl süreyle Sosyal Sigortalar Kurumu aleyhine dâva açamayacağı şek-

linde Birlik görüşünün saptanmasına, Avukat A'ya bu yolda cevap yazılmasına oybirliğiyle karar verildi.

1972/11-17

Sözleşmeli Belediye Avukatlarının Avukatlık Kanununun 12. Maddesindeki Yasaklayıcı Hüküm Kapsamına Girmeyecekleri Ankara, 26.11.1971
Sayı : 2982Asliye Hukuk Mahkemesi
Kilis

İlgi : 28.10.1971 gün ve 970/621 sayılı yazınız;

1136 sayılı Avukatlık Kanununun 12. maddesi sonndan bir evvelki fıkrası; bir kadroya bağlı olarak, belediye bütçesinden aylık ya da ücret olmak suretiyle görev yapan avukatların serbest avukatlık yapmayacağını hükmüne bağlamıştır. İlgi yazınızdan anlaşıldığına göre adı geçen avukat belediyenin avukatlık görevini bir kadroya bağlı olmaksızın sözleşmeli olarak yapmaktadır. Belediyelerin, belli iş ve davaları takip ettirmek için sözleşme ile bir avukatı istihdam edebilecekleri, Yönetim Kurulumuzun 4.4.1970 gün ve 126/18 sayılı ilke kararı ile de kabul edilmiş bulunmaktadır.

Bilgilerinize arz olunur.

Saygılarımla,

1972/11-18

Birlik - Üniversite İşbirliğiİstanbul Üniversitesi
Milletlerarası Hukuk ve Milletlerarası
Münasebetler Enstitüsüİstanbul, 8.10.1971
Sayı : 234Sayın Prof. Dr. Faruk Erem
Türkiye Barolar Birliği
Yönetim Kurulu Başkanı
Ankara

Sayın Hocam,

Türkiye Barolar Birliğinin Milletlerarası Hukuk alanında değerli çalışmalar yaptığını görmekte kıvanç duymaktayız. İlerde herhangi bir konuda Enstitümüzle işbirliği halinde seminerler veya konferanslar tertip etmek arzusunu gösterdiğiniz takdirde emirlerinize amade olduğumuzu, böyle bir işbirliğinin Türk Hukukçularına ve fikri hayatına çok yararlı olacağı kanısında bulunduğumuzu arzeder, derin saygılarımı sunarım.

Müdür
Prof. Dr. Yılmaz Altuğ

Ankara, 24.11.1971
Sayı : 2964

İstanbul Üniversitesi
Milletlerarası Hukuk ve Milletlerarası
Münasebetler Enstitüsü
İstanbul

İlgi : 8.10.1971 gün ve 234 sayılı yazınız;

Enstitünüzün Birliğimiz çalışmalarına gösterdiği yakın ilgi ve işbirliği dileği, Yönetim Kurulumuzun 30.10.1971 günlü toplantısında memnulukla karşılanmış böyle bir işbirliğine hazır olduğumuzun bildirilmesine karar verilmiştir.

Çalışmalarımıza yardımlarınız ve yararlı katkılarınızdan ötürü şimdiden teşekkürlerimizi arzeder, en derin saygılarımı sunarım.

Başkan

1972/11-19

Avukat - Hâkim İlişkileri - Avukatın Mehil İsteği - Duruşma Gününün Saptanması

İstanbul Dördüncü Ağır Ceza Mahkemesi

K a r a r

Esas No : 971/17
Karar No : 971/256
C. S. : 971/816
Dâvacı : A. H.
Sanık : A. Selim ve Zahideden 1940 Doğ. Aksaray Rahavet Sokak No: 18 de oturur İstanbul Barosu Avukatlarından.
Vekili : Av. Recai Kadioğlu
Suç : Vazife sırasında hakaret
Suç tarihi : 30.12.1969

Duruşmada, vazife sırasında ..... 6. Asliye Ceza Hâkimi B'ye hakarettten sanık, A hakkında Adalet Bakanlığının verdiği izin üzerine ..... Ağır Ceza Mahkemesinin 11.12.1970 gün, 332/293 sayılı son tahkikat açılması kararı ile dosya mahkememize tevdi edilmiş olmakla açık yargılama sonunda :

Gereği Düşünüldü :

..... Asliye Ceza Mahkemesinin 68/1010 esas sayılı dosyasında müdahil vekili olan sanığın bu dosyanın rüyet olduğu, 30.12.1969 günlü celsede duruşma hâkimince duruşmanın 30.1.1970 gününe bırakıldığı tefhim edildiği sırada elleri ve kolları ile bir takım hareketler yapıp ve bağırarak «öyle ise benim burada bir fonksiyonum yok» deyip salonun kapısına gidip ve evvelce oturduğu müdahil yerini göstererek ve tekrar «öyle ise buraya anlatın» demek suretiyle hakaret ettiği iddia olunmuştur.

Sanık savunmasında : Asliye Ceza Mahkemesinin 68/1010 sayılı dosyasının duruşmasında müdahil vekili sıfatıyla bulunduğu, duruşmadan önce dos-

yayı incelediğinde bilirkişi raporunu göremediğini, ancak duruşma esnasında hâkimin C. Savcısına, bilirkişi raporunun tetkik edip etmediğini sorduğunu, bunun üzerine bilirkişinin raporunun dosyaya koyduğunu öğrendiğini ve rapor okununca evvelki raporla sonraki arasında mübânenet bulunduğundan yeniden bir bilirkişi tetkikatına lüzum hasıl olacağını hâkime anlattığını, ancak hâkimin yıl sonu olması sebebiyle dâvayı hükme bağlamak gayreti içinde bir hava ile talik etmek istemez bir vaziyet takındığını ve mecburen talike gidince verdiği duruşma gününün kendisine müsait olmadığını defterine bakarak söylediğinin buna karşılık hâkimin : «... ne yapalım müsait değilse gelmezsin, bugün bizce müsait...» dediğini ve eliyle de bir takım hareketler yapınca çantasını toparlayıp gideceği sırada hakimin aynı sözleri tekrar etmesi üzerine yerine gelerek : (talik ettiğiniz tarih benim için müsait değil, mademki gelme diyorsunuz o halde müdahalemi baştan kabul etmese idiniz, müsait bir gün vermiyorsunuz, o halde benim bu davada bir fonksiyonum kalmadı, ben gidiyorum buraya anlatınız...) diye söylediğini ve elleyle de yerini gösterdiğini hâkime hiç bir hakaret kastı taşımadığını, salonu terkettikten sonra zabıt düzenlenmiş olup gıyabında tutulan bu tutanakta imzası bulunmadığını, netice itibarıyla beraetini istediğini söylemiştir.

Tafsilâtı duruşma zabıtnamelerinde yazılı olduğu üzere tanıklar A ..... yeminli ifadelerinde iddiayı ve savunmayı doğrularak asliye ceza mahkemesinde olay günü elektrikli bir havanın estiğini buna kimin sebebiyet verdiğini bilemediklerini, söz konusu dosyanın duruşmasında bilirkişi raporunun özet kısmı okunup ne diyeceği sorulduğunda, müdahil vekili olan sanığın raporu inceleyip diyeceğini bildirmek için mehil istediğini, hâkimin ise neye itiraz edeceksin demekle beraber bir talik günü verdiği ancak sanığın bu gün kendisine müsait bulunmadığını başka bir gün verilmesini istediğinde mağdur hâkimin de başka gün bizim için müsait değil demek suretiyle, verdiği talik gününde ısrarla beraber istersen celse arasında yazılı olarak itirazını yaparsın, istersen gelmeyebilir veya, başka bir vekil gönderebilirsin diye konuştuğunu sanığın ise bunun üzerine, o halde benim burada bir fonksiyonum kalmadı buraya anlatın diyerek eliyle müdahil yerini gösterip salonu terkettiğini bildirmişlerdir.

Bir avukatın dosyayı incelemek ve itirazlarını bildirmek üzere mehil talep etmesi kanunî hakkıdır, yine talik gününün müsait olmadığını bildirmesi halinde gerek avukat gerekse mahkeme için müsait günlerden birisini istemek hem avukatın hakkı hem de uzun yıllar mahkemelerde teamül haline gelmiş bir keyfiyettir.

Mahkemenin bir tek günde ısrar etmesi, üstelik vekile gelmiyebilirsin başka bir vekil gönderebilirsin şeklindeki hatırlatmaları teamüle aykırı, vekillik görevini kısıtlayan bir eylemdir.

Bu hareket karşısında sanık vekilinin artık bir fonksiyonu kalmadığını bildirmesi ve vekillik görevi-

ni yapmasına imkân verilmediği nedeniyle öyle ise buraya anlatınız şeklinde bulunduğu yeri göstererek söz sarfeylesinde hakaret suçunun maddî ve manevî unsurları tekevvün eylememektedir.

Bu itibarla suçu sübuta ermeyen sanığın **Beraetine** yargıtay yolu açık olmak üzere 20.9.1971 günü C.S.Y. huzuruyla ve oybirliğiyle verilen karar sanık ve müdafinin yüzlerine karşı usulen ve açıkca anlatıldı.

20.9.1971

Reis Aza Aza Kâtip

Bkz. TBBB. 1971/10-8

1972/11-20

Avukatlara Vaki Saldırıları

Ankara, 11.12.1971
Sayı : 3150

Adalet Bakanlığı
Ankara

Avukatlara karşı saldırı ve haksız eylemler konusunda, Bakanlığımız, İçişleri Bakanlığı ve Birliğimiz arasında üçlü ortak toplantı teklifimiz Bakanlığımızın 6.4.1971 gün ve 16798 sayılı yazısında olumlu karşılanmış, ancak İçişleri Bakanlığı bugüne kadar olumlu ya da olumsuz yönde bir cevap vermemiştir. Güvenlik Kuvvetleri ile avukatlar arasında olaylar devam etmekte ve münferit başvurularımız köklü bir çare getirmemektedir. İçişleri Bakanlığına bu hususta örneği ekte sunulan yazımızla yeni bir istekte bulunulmuştur.

Avukatlara karşı devam etmekte olan tecavüz olayları konusundaki Birliğimiz teşebbüs ve çabalarının desteklenmesi ve yardımcı olunmasını rica eder, özellikle ortak toplantı yapılmasına aracı olmanızı Yönetim Kurulumuzun 27.11.1971 gün ve 739/9 sayılı kararı uyarınca müsaadelerine arz ederim.

Saygılarımla,

Ankara, 11.12.1971
Sayı : 3148

İçişleri Bakanlığı
Ankara

İstanbul Barosu avukatlarından ...A'nın yan kesici tarafından çarpıldıktan sonra şikâyetçi olarak gittiği İstanbul Emniyet Müdürlüğünde bakışları beğenilmediğinden hakarete uğraması ve dövülmesi olayı İstanbul Milletvekili Reşit Ülker'in Birliğimize gönderdiği yazıdan anlaşılabilir bulunmaktadır.

1 — Olay ile ilgili İdarî soruşturma ve safahatı hakkında Birliğimize bilgi verilmesini,

2 — Bu ve benzeri olaylar bugüne kadar tevali etmiş ve halen de devam etmektedir. Konu ile ilgili

Bakanlığımız nezdindeki başvurularımızın köklü bir sonuç vermediği görülmektedir. Sorunun çözümü için Bakanlığımız, Adalet Bakanlığı ve Birliğimiz yetkilileri arasında ortak toplantı teklifimiz Adalet Bakanlığınca olumlu karşılanmış ve anılan Bakanlığın 6.4.1971 gün ve 16798 sayılı cevabında aynen;

«Diğer taraftan kamu görevi yapan avukatların can emniyetlerinin sağlanması için alınacak tedbirler konusunda, ilgi yazınızda sözü edilen ortak toplantı Bakanlığımızca olumlu karşılanmış ve bu hususta düzenlenecek toplantı gününün Başkanlığımıza bildirilmesi için İçişleri Bakanına müzekkere yazılmıştır.» denildiğinden, ortak toplantı talebimizin istifi ile toplantı gününün bildirilmesi, İçişleri Bakanı Sayın Hamdi Ömeroğlu adına gönderdiğimiz 10.4.1971 gün ve 1010 sayılı yazımızla istendiği halde bugüne kadar bir cevap alınmamıştır.

Konunun önemi ve ciddiyetinin Bakanlığımızca takdir olunarak avukatlara karşı haksız eylemlere meydan verilmemesinin temini yönünden Valilik ve Emniyet Müdürlüklerine genelge gönderilmesini ve avukatlarla güvenlik kuvvetleri arasındaki ilişkileri olumlu yönde etkileyeceğine inandığımız ortak toplantı önerimizin de kabulüyle Birliğimize bu hususta da bilgi verilmesini önemle rica eder, Yönetim Kurulumuzun 27.11.1971 gün ve 739/9 sayılı kararı uyarınca gereğini takdirlerinize arz ederim.

Saygılarımla,

Ankara, 11.12.1971
Sayı : 3149

C. Savcılığı
İstanbul

İstanbul Barosu avukatlarından ...A'nın yan kesici tarafından çarpıldıktan sonra şikâyetçi olarak gittiği İstanbul Emniyet Müdürlüğünde bakışları beğenilmediğinden hakarete uğraması ve dövülmesi olayı İstanbul Milletvekili Reşit Ülker'in Birliğimize gönderdiği yazıdan anlaşılabilir bulunmaktadır.

Olay ile ilgili gerekli tahkikatın yaptırılarak sonucundan bilgi verilmesini rica ederim.

Saygılarımla,

Ankara, 11.12.1971
Sayı : 3151

Sayın Reşit Ülker
İstanbul Milletvekili
Ankara

İstanbul Barosu avukatlarından ...A'nın uğradığı tecavüz olayı üzerine İçişleri Bakanına sözlü soru yönelttiğimiz Birliğimize gelen 9.11.1971 günlü yazınızla anlaşılabilir. Avukatlara tecavüz ve haksız eylemler konusu Birliğimizin üzerinde hassasiyetle durduğu bir husustur.

Savunma mesleğinin onur ve kutsallığının korunmasında Birliğimiz çalışmalarına her zaman olduğu gibi yardımcı olan bu davranışınız mesleğe ve Bir-

liğimize gösterdiğiniz yakın ilgi Yönetim Kurulumuzca şükranla karşılanmıştır.

Şahsım ve Yönetim Kurulumuz adına teşekkürlerimi sunarım.

Saygılarımla,

Ankara, 17.12.1971
Sayı : 3199

Adalet Bakanlığı
Ankara

Kars Barosu Başkanlığının 23.11.1971 gün ve 971/435 sayılı yazısında; Sarıkamış adliyesinde avukatlar için ayrılmış odanın, hiçbir gerekçe gösterilmeden C. Savcısı tarafından avukatlara yasaklandığı, ilgili C. Savcılığına yapılan 12.10.1971 gün ve 971/398 sayılı ve 27.10.1971 gün ve 971/411 sayılı yazılarla başvurmalara da bir cevap alınmadığı bildirilmektedir.

1136 sayılı Avukatlık Yasasının 50. maddesinde, her mahkeme ve icra dairesinde avukatlar için ihtiyaca yetecek nitelikte bir yer ayrılması zorunluluğunun hükme bağlandığı Sayın Bakanlıklarınca bilinmektedir. Yasanın açık ve emredici hükmüne rağmen mevcut odanın C. Savcısı tarafından avukatlara yasaklanmasının Bakanlıklarınca tasvip buyrulmuşcağından eminiz.

Kars Barosunun C. Savcılığı nezdindeki başvurularına bir sonuç vermemesi karşısında Bakanlıklarına başvurmak zorunda kalmıştır.

Gereğini takdirlerine arz ederim.

Saygılarımla,

Ankara, 27.12.1971
Sayı : 3296

Adalet Bakanlığı
Ankara

İlgi : 8.12.1971 gün ve 54412 sayılı yazınız;

Cumhuriyet Savcı Yardımcısı ...A ile Ağır Ceza Mahkemesi Zabıt Kâtibi B haklarında kanunî gereğine başlanmış olduğu ilgi yazınızdan öğrenilmiştir.

Adı geçen şikâyetliler hakkındaki takibat sonucundan Birliğimize bilgi verilmesinin istenmesinde Yönetim Kurulumuzun 19.12.1971 günlü toplantısında karar verilmiştir.

Gereğini takdir ve müsaadelerine arz ederim.

Saygılarımla,

Ankara, 22.12.1971
Sayı : 3248

Telgraf
Cumhuriyet Savcılığı
Şefaati

Ankara Barosu Avukatlarından A İlçeniz Asliye Hukuk Mahkemesinde takip ettiği bir dâva sebebiyle tanıyamadığı bir şahıs tarafından tehdit edildiğini

bildirmekte ve meslekî görevinin ifası için yardımcı olunmasını istemektedir. 24.12.1971 günü ilçenize gelecek olan meslektaşımızın güvenliğinin sağlanması için ilginizi rica ederim.

Saygılarımla,

Ankara, 24.11.1971
Sayı : 2957

Valilik Makamına
Maraş

Maraş Barosunun Birliğimize gönderdiği 25.10.1971 gün ve 457 sayılı yazısında; 12841 yaka sayılı Emniyet Komiserinin Maraş Barosu avukatlarından ve Elbistan'da avukatlık yapan A.'ya görev yaptığı sırada engel olduğu ve hakaret ettiği bildirilmektedir.

12841 yaka sayılı komiser hakkında makamınızca gerekli kovuşturmanın yapılarak sonucundan Birliğimize de bilgi verilmesini rica ederim.

Saygılarımla,

Ankara, 24.11.1971
Sayı : 2956

Cumhuriyet Savcılığı
Maraş

Maraş Barosunun Birliğimize gönderdiği 25.10.1971 gün ve 457 sayılı yazısında; 12841 yaka sayılı Emniyet Komiserinin, Elbistan'da avukatlık yapan ...A.'ya görevini yaptığı sırada engel olduğu ve hakaret ettiği bildirilmektedir.

Şikâyet konusu olay hakkında gerekli kovuşturmanın yaptırılarak sonucundan Birliğimize de bilgi verilmesini rica ederim.

Saygılarımla,

Bkz. TBBB. 1971/6-9, 16; 1971/7-3; 1971/8-2; 1971/9-13;
1971/10-11

1972/11-21

Ceza Kanunu Değişiklik Tasarısı

Ankara, 8.12.1971
Sayı : 3094

Adalet Bakanlığı
Ankara

İlgi : 1.11.1971 günlü ve 48658 sayılı yazınız;

T. Ceza Kanununun tümünü kapsayan tasarının hazırlanmasına esas olmak üzere Birliğimizce ön tasarı hazırlanması yolunda gerekli çalışmalara başlanmıştır.

Bilgilerine arz olunur.

Saygılarımla,

Bkz. TBBB. 1971/10-15

1972/11-22

Eski Avukatlık Ruhsatnamesinin Yenisi İle Değiştirilemeyeceği Ankara, 8.12.1971
Sayı : 3099Sayın A
Ağır Ceza Mahkemesi Üyesi
Samsun

İlgi : 10.11.1971 günlü dilekçeniz;

İlgi yazınız Yönetim Kurulumuzun 28.11.1971 günlü toplantısında incelenmiş, evvelce Adalet Bakanlığın-
dan alınan avukatlık ruhsatnamesinin yenisi ile de-
ğiştirilmesine gerek olmadığına, 1136 sayılı Avukatlık
Kanununun 14. maddesinin uygulanması yorumu ile
ilgili Yönetim Kurulumuzun 27.12.1969 gün ve 219/2
sayılı ilke kararının tarafınıza bildirilmesine karar
verilmiştir.

Anılan ilke kararımız ile ilgili genelgeden bir ör-
nek ilişikte gönderilmiştir.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,

1972/11-23

Avukatlar Listesi Ankara, 9.12.1971
Sayı : 3122Baro Başkanlığı
Manisa

İlgi : 27.10.1971 gün ve 667 sayılı yazınız :

İlgi yazınız üzerine Yönetim Kurulumuzca itiraz
olunan karar örneği aşağıya çıkarılmıştır.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,

28.11.1971 gün ve 772/16 sayılı
Yönetim Kurulu kararı :

Barolarca bastırılmakta olan avukatlar listeleri-
nin Avukatlık Kanununun 75. maddesi gereğince dü-
zenleme şeklinin Birliğimizce tespiti sırasında tüm
barolar listelerinin tek bir ciltte toplanması ve Bir-
likçe bastırılıp dağıtılmasının sağlanmasını isteyen
Manisa Barosunun 27.10.1971 gün ve 667 sayılı yazısı
okundu :

Yürürlükteki hükümler ve özellikle 1136 sayılı
Avukatlık Kanununun 75. maddesi karşısında Birliği-
mizin, Avukatlar listesinin düzenleme şeklinin tespiti-
nden öteye bir yetkisi yoktur. Avukatlar listesinin
Baro Yönetim Kurullarınca düzenleneceği anılan mad-
de gereğidir.

Yukardaki Birlik görüşünün Manisa Barosuna
bildirilmesine oybirliğiyle karar verildi.

1972/11-24

Eşi Yargıç Olan Avukatın O Yer Mahkemelerinde Dâva Alması Ankara, 9.12.1971
Sayı : 3117Sayın Bayan A
Zonguldak

İlgi : 1.11.1971 günlü dilekçeniz;

İlgi yazınız üzerine Yönetim Kurulumuzca itiraz
olunan karar örneği aşağıya çıkarılmıştır.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,

28.11.1971 gün ve 781/25 sayılı
Yönetim Kurulumuz kararı:

Zonguldak ilinin Ulus ilçesinde yargıç olan eşinin
yargı çevresinde Orman İşletmesi avukatlığı yapabi-
lip yapamayacağını soran stajyer avukat A'nın 1.11.
1971 günlü yazısı okundu :

1136 sayılı Avukatlık Kanununun 13. maddesine
göre, bir yargıçın eşi olan avukat o yargıçın *baktığı*
dâva ve işlerde avukatlık edemez. Yasanın bu ifade-
sine göre aynı yargı çevresi içinde görev yapmak üze-
re orman işletmesi avukatlığına atanma mümkün an-
cak, eşinin baktığı işlerde kısaca (eşinin yargıçlık
ettiği mahkemede) avukatlık görevi yapması müm-
kün değildir.

Bu yöndeki Birlik görüşünün dilekçeye bildiril-
mesine oybirliğiyle karar verildi.

1972/11-25

Savunma Hakkının Dokunulmazlığı - Sıkı Yönetim Ankara, 24.11.1971
Sayı : 2954Baro Başkanlığı
İstanbul

İlgi : Tarihsiz 6518 sayılı yazınız;

İlgi yazınız üzerine Yönetim Kurulumuzca itiraz
olunan karar örneği aşağıya çıkarılmıştır.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,

30.10.1971 gün ve 641/6 sayılı
Yönetim Kurulumuz kararı :

İstanbul Barosu Başkanlığının, Yönetim Kurulla-
rının 21.10.1971 günlü kararı uyarınca Ankara Sıkıyö-
netim Mahkemesindeki ortak savunmaları nedeniyle
haklarında kovuşturma yapılan avukatlar konusunda
Birliğimizden bilgi isteyen tarihsiz 6518 sayılı yazısı
okundu :

Sıkıyönetim Mahkemelerinde savunma görevini üzerine alan avukatların, bu görevi yerine getirmelerinden dolayı uğradıkları takibat, Birliğimizce genel olarak ele alınmış, savunma hakkının dokunulmazlığını sağlamak üzere ilgili mercilere gerekli teşebbüslerde bulunulmuştur. Bu nitelikteki çabalara devam olunacağını cevaben İstanbul Barosuna bildirilmesine oybirliğiyle karar verildi.

Bkz. TBBB. 1970/3-5; 1970/4-7; 1971/7-16; 1971/8-8

1972/11-26

Avukat - Hâkim İlişkileri

Ankara, 27.12.1971
Sayı : 3303

Yüksek Hâkimler Kurulu Başkanlığı
Ankara

İlgi : 17.12.1971 gün ve 1971/10-40/10659 sayılı yazınız;

Aydın Barosu avukatlarından A'nın, aynı yer Sulh Ceza Hâkimi B'yi şikâyeti üzerine Başkanlığımızca yapılmakta olduğu bildirilen tahkikat sonucundan Birliğimize de bilgi verilmesini, Yönetim Kurulumuzun 19.12.1971 gün ve 834/44 sayılı kararı uyarınca müsaadelerine arz ederim.

Saygılarımla,

Ankara, 27.12.1971
Sayı : 3309

Adalet Bakanlığı
Ankara

Avukat A'nın Muş Cumhuriyet Savcısı B'yi şikâyeti ile ilgili ve Muş avukatlarının birlikte imzasını taşıyan 10.12.1971 günlü dilekçesi örneği ilişikte sunulmuştur.

Şikâyet konusu olay hakkında gereğinin takdiyiyle sonucundan Birliğimize de bilgi verilmesini müsaadelerine arz ederim.

Saygılarımla,

Bkz. TBBB. 1971/6-10; 1971/7-2; 1971/9-12; 1971/10-7, 8

1972/11-27

Stajyerlere Yardım

Ankara, 27.12.1971
Sayı : 3310

Sayın Stajyer Avukat A.
Afyon

İlgi : 22.12.1971 günlü dilekçeniz;

Stajyerlere yardım barolarınca yapılabileceğinden, bağlı bulunduğunuz Afyon Barosuna başvurmanız gerekmektedir.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,

Bkz. TBBB. 1970/2-10; 1970/3-17

1972/11-28

Dâva Takipçisi - Hâkim İlişkileri

Ankara, 27.12.1971
Sayı : 3301

Yüksek Hâkimler Kurulu Başkanlığı
Ankara

Şarkikaraağaç'da Dâva ve iş takipçisi A'nın Hukuk Hâkimi B'yi şikâyeti ile ilgili 10.11.1971 günlü dilekçesi fotokopisi ekte sunulmuştur.

Gereğini takdirlerinize arz ederim.

Saygılarımla,

Ankara, 27.12.1971
Sayı : 3300

Bay A
Dâva ve İş Takipçisi
Şarkikaraağaç

Şarkikaraağaç Hukuk Hâkimi ...A'yı şikâyeti kapsayan dilekçeniz örneği, gereği için Yüksek Hâkimler Kuruluna gönderilmiştir.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,

1972/11-29

Dâva ve İş Takipçilerinin Listeye Kaydı ve Listedenden Silmeye Dair Baro Yönetim Kurulları Kararlarının Birlik Yönetim Kurulunca İncelenme Olanğı

Ankara, 13.12.1971
Genelge No : 73-3153

Baro Başkanlığı

K o n u : Dâva takipçileri ile ilgili baro yönetim kurulu kararının Birliğimizce itirazen incelenilebileceği ve disiplin hükümlerinin dâva takipçilerine de uygulanacağı hk.

1136 sayılı Avukatlık Kanununun geçici 17. maddesi gereğince görev yapan baro listesine yazılı dâva ve iş takipçileri hakkında baro yönetim kurullarınca verilen listeye yazılma isteminin reddi ya da listeden silmeye dair kararlarının Birliğimiz Yönetim Kurulunda itirazen incelenmesi olanğı bulunup bulunmadığı ve Avukatlık Kanununda yer alan disiplin hükümlerinin dâva ve iş takipçilerine uygulanıp uygulanmayacağı konularında Van Barosu Başkanlığının başvurması Yönetim Kurulumuzun 27 Kasım 1971 günlü toplantısında incelenerek aşağıdaki görüşlerin barolara duyurulmasına karar verilmiştir.

1136 sayılı Yasanın geçici 17. maddesinin 7. fıkrasında dâva ve iş takipçilerine uygulanmayacağı belirtilen kısımlar arasında yedinci kısım da bulunmaktadır. Ancak geçici 17. maddenin 5. fıkrasında aynen «geçici 13. maddenin listeye yazılma için yapılacak

başvurma ile ilgili ikinci fıkrası hükmü bu kimseler hakkında da kıyasen uygulanır» ve aynı maddenin ikinci fıkrasında da «... istem reddedilmişse red kararının tebliğ tarihinden itibaren 15 gün içinde Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kuruluna itiraz edilebilir» denilmiştir.

Bu yönden listeye yazılma ile ilgili işlemlere karşı dâva ve iş takipçilerinin itirazlarını incelemeye Birlik Yönetim Kurulunun yetkili olduğu tartışmasıdır. Ancak, (listeye yazılma için başvurma) ile (listeden silmeye karşı itiraz) hususlarının aynı nitelikte olup olmadığı tartışma konusudur. Kayıt silmeye karşı dâva ve iş takipçileri itirazlarını incelemeye Birlik Yönetim Kurulunun yetkili olup olmadığı, bu hükümlerde açıklığa kavuşturulmamış olmakla beraber, geçici 13. maddenin üçüncü ve dördüncü fıkralarında mevcut; «listeye yazılma, bu kanunun dava vekillerine tanıdığı hak ve yetkilerden faydalanmak ve yükümlere tabi olmak bakımından baro levhasına yazılmanın sonuçlarını doğurur.

Listenin barolarca nasıl düzenleneceği listeye yazılmak için yapılacak başvurma hakkındaki işlemler listenin mahkemelere, Cumhuriyet Savcılıklarına, İcra ve İflâs Dairelerine ve diğer resmi mercilere bildirilme tarzı ve listeden kaydının silinmesi şekli bu kanun'un 182. maddesinde gösterilen Yönetmelikte gösterilir» hükümleri, ikinci fıkranın devamı niteliğinde olup, üçüncü ve dördüncü fıkradaki durumları ikinci fıkraya maalemtaksizin bu fıkranın gereğini yerine getirme olanağı bulunmamaktadır. Diğer tarafın yazılmaya karar veren mercii yazılma için gerekli koşulların ortadan kalkması halinde kayıt silmeye de yetkili olması hukuk mantığının tâbii bir sonucudur. Aksi görüş yedinci kısımda yer alan 71. maddede kayıt silme hükümlerinin de dava ve iş takipçilerine uygulanmaması gerektiği ve bu suretle dava ve iş takipçilerinin kayıt silme yönünden baro Yönetim Kurullarının da gözetim ve denetimi dışında kalmaları gibi 1136 sayılı Yasanın amacına ve ruhuna aykırı bir sonuç doğurur.

Kaldı ki, listeden silinme ile ilgili barolar Yönetim Kurulları kararlarına karşı bugüne kadar yapılan itirazların Yönetim Kurulumuzca incelenmesi ve Adalet Bakanlığınca onaylanması işlemlerine karşı dava ve iş takipçilerinin, onaylamama kararına karşı da Birliğimizin Danıştay'da açtıkları davaların, rüyet edilerek esastan karara bağlanması bu görüşümüzün idari kazaca da doğrulandığını göstermektedir. Bu itibarla dava ve iş takipçilerinin listeden silinmeleri hakkında baro Yönetim Kurullarınca verilen kararlara karşı itirazların Birlikçe incelenmesi ile ilgili uygulamadan dönülmesine gerek yoktur.

b) 1136 sayılı Avukatlık Kanununun geçici 17. maddesinin 7. fıkrasında ise dava takipçilerine uygulanmayacak hükümler sayılmıştır. Bunlar arasında onuncu kısım yer almadığından bu kimseler hakkında 1136 sayılı Yasadaki disiplin işlem ve cezalarının uygulanacağı tabiidir.

İlke olarak bu yön benimsendikten sonra avukatlar hakkında uygulanacak disiplin ile ilgili usul hükümlerinin dava ve iş takipçilerine de uygulanması gereği kendiliğinden ortaya çıkar. Buna göre, şikâyet üzerine Baro Yönetim Kurulunca gerekli inceleme yapılacak, gerekirse soruşturma, seçilecek raportör ve tarafından yapılacak, disiplin yönünden kovuşturmayı gerektiren hâl varsa disiplin kovuşturması açılmak üzere dosya baro disiplin kuruluna havale edilecektir.

Yönetim Kurulu kararı uyarınca bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,

1972/11-30

Dâva ve İş Takipçileri Sosyal Güvenliği - Yaşlılık Aylığı - Hizmet Süresi

Ankara; 31.1.1971

Genelge No : 76-3348

Baro Başkanlığı

Konu : Dâva ve iş takipçilerinin de 1136 sayılı Kanununun değişik, geçici 1. maddesinden yararlanabilecekleri hk.

1136 sayılı Avukatlık Kanunu gereğince topluluk sigortası kapsamına alınan dâva ve iş takipçilerinden 55 yaşını doldurmuş bulunanlara yaşlılık aylığının bağlanabilmesi için gerekli hizmet süre belgesinin düzenlenmesinde, 1238 sayılı Yasa ile değiştirilen aynı yasanın geçici 1. maddesinde öngörülen sigortalılığın başladığı tarihten önceki 10 yıl içinde en az 2000 gün baro levhasında yazılı olma şartının da arandığı Birliğimize yapılan başvurmalardan anlaşılmıştır.

Dâva ve iş takipçilerinin 1136 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği 7.7.1969 tarihinden sonra baro listelerine yazıldıklarından listeye yazılı olarak 10 yıllık hizmetlerinin bulunmasına imkân olmadığı, bu itibarla geçici 1. maddeden yararlanmalarında fiili hizmetlerinin nazara alınması gerektiği 23.9.1971 gün ve 2473 sayılı yazı ile Sosyal Sigortalar Kurumu Genel Müdürlüğüne bildirilerek görüşleri istenmiştir.

Sosyal Sigortalar Kurumunun 9.12.1971 gün ve 677729 sayılı IX-367-A işaretli yazısında aynen «Dâva ve iş takipçilerinin 1136 sayılı Kanun muvacesesindeki durumları incelenmiş ve bunların da avukatlar gibi mezkûr kanunun 1238 sayılı kanunla değiştirilen geçici 1. maddesinden istifade edebilecekleri sonucu na varılmıştır» denilmiştir.

Bilginizi ve gereğini rica ederim.

Saygılarımla

1972/11-31

Listeden Silinen Dâva Takipçilerinin Ellerindeki İşlerin Sonuçlandırılmasına izin verilemeyeceği Ankara, 30.12.1971
Sayı : 3343Bay A
Dâva Takipçisi
Akyazıİlgi : 8.12.1971 günlü dilekçeniz;
İlgi yazınız üzerine Yönetim Kurulumuzca itti-haz olunan karar örneği aşağıya çıkarılmıştır.
Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,

19.12.1971 gün ve 828-38 sayılı
Yönetim Kurulu Kararı :

Listeden silinen dâva ve iş takipçilerinin, ellerinde mevcut dâva ve iş takibi dosyalarını sonuçlandırılmalarına izin verilmesini isteyen A'nın 8.12.1971 günlü dilekçesi okundu :

Dileğin kabulüne kanunî imkân bulunmadığının dilekçeye cevaben bildirilmesine oybirliğiyle karar verildi.

1972/11-32

Dâva Vekillerinin Baro Aidatı ve Yıllık Keseneği Öde-miyebilecekleri Ankara, 30.12.1971
Sayı : 3342Baro Başkanlığı
Hatayİlgi: 1.11.1971 gün ve 209 sayılı yazınız;
İlgi yazınız üzerine Yönetim Kurulumuzca itti-haz olunan karar örneği aşağıya çıkarılmıştır.
Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,

19.12.1971 gün ve 806-16 sayılı
Yönetim Kurulu kararı :

Görüülmesi Yönetim Kurulumuzun 28.12.1971 gün ve 771-15 sayılı kararıyla bu toplantıya bırakılan dâva vekilliği ruhsatına sahip bulunanların giriş aidatı ve yıllık aidat ödemelerinin, 1136 sayılı Kanunun geçici 13. maddesinin üçüncü fıkrası karşısında zorunlu olup, olmadığı konusunda Birliğimiz görüşünü soran Hatay Barosunun 1.11.1971 gün ve 209 sayılı yazısı okundu :

1136 sayılı Yasanın geçici 13. maddesinin üçüncü fıkrası, listeye yazılmanın bu konunun dâva vekillerine tanıdığı hak ve yetkilerden yararlanmak ve yükümlere tâbi olmak bakımından levhaya yazılmanın sonuçlarını doğuracağı hükmünü koymuştur. Bu madde hükmünden, dâva vekillerinin de avukatlar gibi baro aidatı ve giriş keseneği ödemeleri gerektiği sonucuna varılabilir ise de, 1971 Kanununun 185. maddesi, son fıkrası «Baro giriş keseneği ve kesenekleri dâva vekillerinden alınmaz» hükmüyle özel bir düzenleme yoluyla getirilmiş olduğunda, Anonun koyucunun genel hükmünden ayrı bir madde ile özel olarak koy-

duğu bu açık hüküm karşısında dâva vekillerinden giriş ve yıllık kesenek alınmayacağı yolundaki 185. maddenin öncelikle uygulanması gerekeceğine, Hatay Barosuna bu yolda cevap yazılmasına oybirliğiyle karar verildi.

1972/11-33

Dâva Takipçilerinin Sosyal Güvenliği — Sigorta Primi — Kayıt Silme ve Yenileme Ankara, 9.12.1971
Sayı : 3120Baro Başkanlığı
Hatayİlgi: 1.11.1971 gün ve 208 sayılı yazınız;
İlgi yazınız üzerine Yönetim Kurulumuzca itti-haz olunan karar örneği aşağıya çıkarılmıştır.
Bilginizi ve gereğini rica ederim.

Saygılarımla,

28.11.1971 gün ve 770/14 sayılı
Yönetim Kurulumuz kararı :

Avukatlar Topluluk Sigortası primlerini zamanında ödemediği için listeden silinen dâva takipçisinin bu borcunu ödemediği takdirde tekrar listeye yazılma olanağı bulunup bulunmadığının bildirilmesini isteyen Hatay Barosunun 1.11.1971 gün ve 208 sayılı yazısı okundu.

1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun geçici 17. maddesinin üçüncü fıkrası listeden herhangi bir surette silinenlerin aynı maddenin birinci fıkrasındaki şartları haiz olmadıkça yeniden listeye yazılamayacaklarını amirdir. Avukatlık Kanunu'nun 190. maddesi ise sigorta primlerini ödemeyen avukatların, prim borcu ödeninceye kadar levhadan silineceklerini hükmüne bağlamıştır. Dâva ve iş takipçileri de Avukatlar Topluluk Sigortası kapsamında sayılarak sigorta primi ödemeye başladıklarından 190. maddenin kıyasen dâva takipçilerine de uygulanması zorunluluğu doğmuştur. 190. madde kıyasen de olsa dâva takipçileri için özel bir durumu düzenlemiş olmakla, geçici 17. maddenin anılan hükmünden önce uygulanmak durumundadır.

Bu yönde beliren Birlik görüşünün Hatay Barosuna bildirilmesine oybirliğiyle karar verildi.

**TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİ
B Ü L T E N İ
İ K İ A Y D A B İ R Ç I K A R
S a h i b i :**Türkiye Barolar Birliği Adına Başkan
Avukat Faruk Erem
Sorumlu Müdür :Türkiye Barolar Birliği Genel Sekreteri
Avukat Erdoğan Bigat

Yönetim Yeri :

Ziya Gökalp Cad. 16/7 Yenişehir Ankara
Dizgi ve Baskı :

SEVİNÇ MATBAASI — 1972 ANKARA

G İ D E C E Ğ İ Y E R

1972/12-1

Askeri Ceza Yargılama Usulü Kanunu Değişikliği — Birlik Görüşü

Ankara 10.1.1972
Sayı : 51

TEL

Başbakanlık Yüksek Makamına
A n k a r a

9. Ocak tarihli bir gazetede yayınlanan habere göre Askeri Ceza Yargılama Usulü Kanunu'nda savunma görevine ilişkin bazı değişikliklerin yapılmak istendiği öğrenilmiştir.

Savunma mesleğini ilgilendiren bu konuda Avukatlık Kanunu'nun 110. maddesi uyarınca Türkiye Barolar Birliğinin mütalâasının alınmasında zaruret mütalâa buyurulmasını ve tasarının acilen mütalâa sunabilecek durumda olan Birliğimize gönderilmesini yüksek müsaadelerinize arz ederim.

Saygılarımla,

Ankara; 16.1.1972
Sayı : 118

ELT

Sayın Ferit Melen
Milli Savunma Bakanı
A n k a r a

Askeri Ceza Yargılama Usulü Kanunu tasarısında savunma görevine ilişkin bazı değişikliklerin 9 Ocak tarihli gazetelerden öğrenilmesi üzerine Sayın Adalet Bakanına gönderilen telgrafta Avukatlık Kanununun 110. maddesi uyarınca mütalâamızın bildirilmesi için tasarının gönderilmesi istenmiştir. Sayın Adalet Bakanından alınan 11.1.1972 gün ve 6 sayılı yazıda, telgrafımız örneğinin zatîalinize sunulduğu bildirilmiştir. Savunma mesleği yönünden meslektaşlarımızı çok yakından ilgilendiren bu konuda Avukatlık Kanununun 110/7-11 ve 121/13. maddeleri uyarınca görüşlerimiz arz edilmek üzere Askeri Ceza Yargılama Usulü Kanunu Tasarısının Birliğimize gönderilmesini Yönetim Kurulumuz kararı gereğince müsaadelerine sunarım.

Saygılarımla,

Ankara; 10.1.1972
Sayı : 52

Sayın Prof. Suat Bilge
Adalet Bakanı
A n k a r a

9 Ocak tarihli bir gazetede yayınlanan habere göre Askeri Ceza Yargılama Usulü Kanununda savun-

ma görevine ilişkin bazı değişikliklerin yapılmak istendiği öğrenilmiştir.

Savunma mesleğini ilgilendiren bu konuda Avukatlık Kanununun 110. maddesi uyarınca Türkiye Barolar Birliğinin mütalâasının alınmasında zaruret mütalâa buyurulmasını ve tasarının acilen mütalâa sunabilecek durumda olan Birliğimize gönderilmesini yüksek müsaadelerinize arz ederim.

Saygılarımla,

Ankara; 26.1.1972
Sayı : 199

Türkiye Büyük Millet Meclisi
Adalet Komisyonu Başkanlığı
A n k a r a

25.10.1963 tarih ve 353 sayılı Askeri Mahkemeler Kuruluş ve Yargılama Usulü Kanunu'nun bazı maddelerinin değiştirilmesi hakkındaki kanun tasarısının münhasıran «savunma»ya ve «müdafilere» ilişkin hükümleri bakımından aşağıdaki maruzatımızın nazara alınmasını, istirham etmekteyiz.

143. maddenin «duruşmanın inzibatını sağlamanın mahkeme başkanına ait olduğu» yolundaki hükmü tamamen isabetlidir. Fakat üzerinde durulacak bazı hususlara maddenin tadilinde yer verilmek istenmektedir.

1) *İnzibatî ceza*: «Uygun olmayan söz ve davranışlarda bulunan kişiler»in duruşmada «tevkif olunacağı» ve «inzibatî nitelikte olmak üzere bir aya kadar hafif hapis ile cezalandırılmaları» hükmü, umumî Ceza Usulü Kanunu hükümlerine şiddet getirmiş ve hafif hapis cezası bir hafta yerine bir ay olarak değiştirilmiştir.

Sanık müdafilerinin duruşmada tevkif edilmele-ri yolunda bir değişikliğin düşünülmeyeceği sanılmaktadır. Duruşmada tevkif 73 sayılı Kanunla daha 1962 yılında kaldırılmıştı.

Avukatlık Kanunu'nun 58/2. maddesi şu hükmü ihtiva etmektedir: «Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu ile Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun duruşmanın inzibatına ilişkin hükümleri saklıdır. Şu kadar ki, bu hükümlere göre avukatlar tutuklanamayacağı gibi, haklarında hafif para cezası da verilemez.»

Görüldüğü ki, müdafiler için duruşmada tutuklanmama Avukatlık Kanunu hükümlerinden gelmektedir. Fakat Usul Kanunlarına atfî dolayısıyla yanlış

TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİ

BÜLTENİ

YIL : 3

MART 1972

SAYI 12

BÜLTENE YAPILACAK ATIFLARDA TBBB KISALTMASININ KULLANILMASI RİCA OLUNUR.

1972/12-1

Askeri Ceza Yargılama Usulü Kanunu Değişikliği — Birlik Görüşü

Ankara 10.1.1972
Sayı : 51

TEL
Başbakanlık Yüksek Makamına
A n k a r a

9. Ocak tarihli bir gazetede yayımlanan habere göre Askeri Ceza Yargılama Usulü Kanunu'nda savunma görevine ilişkin bazı değişikliklerin yapılmak istendiği öğrenilmiştir.

Savunma mesleğini ilgilendiren bu konuda Avukatlık Kanunu'nun 110. maddesi uyarınca Türkiye Barolar Birliğinin mütalâasının alınmasında zaruret mütalâa buyurulmasını ve tasarının acilen mütalâa sunabilecek durumda olan Birliğimize gönderilmesini yüksek müsaadelerinize arz ederim.

Saygılarımla,

Ankara; 16.1.1972
Sayı : 118

ELT
Sayın Ferið Melen
Milli Savunma Bakanı
A n k a r a

Askeri Ceza Yargılama Usulü Kanunu tasarısında savunma görevine ilişkin bazı değişikliklerin 9 Ocak tarihli gazetelerden öğrenilmesi üzerine Sayın Adalet Bakanına gönderilen telgrafta Avukatlık Kanununun 110. maddesi uyarınca mütalâamızın bildirilmesi için tasarının gönderilmesi istenmiştir. Sayın Adalet Bakanından alınan 11.1.1972 gün ve 6 sayılı yazıda, telgrafımız örneğinin zatahimize sunulduğu bildirilmiştir. Savunma mesleği yönünden meslektaşlarımızı çok yakından ilgilendiren bu konuda Avukatlık Kanununun 110/7-11 ve 121/13. maddeleri uyarınca görüşlerimiz arz edilmek üzere Askeri Ceza Yargılama Usulü Kanunu Tasarısının Birliğimize gönderilmesini Yönetim Kurulumuz kararı gereğince müsaadelerine sunarım.

Saygılarımla,

Ankara; 10.1.1972
Sayı : 52

Sayın Prof. Suat Bilge
Adalet Bakanı
A n k a r a

9 Ocak tarihli bir gazetede yayımlanan habere göre Askeri Ceza Yargılama Usulü Kanununda savun-

ma görevine ilişkin bazı değişikliklerin yapılmak istendiği öğrenilmiştir.

Savunma mesleğini ilgilendiren bu konuda Avukatlık Kanununun 110. maddesi uyarınca Türkiye Barolar Birliğinin mütalâasının alınmasında zaruret mütalâa buyurulmasını ve tasarının acilen mütalâa sunabilecek durumda olan Birliğimize gönderilmesini yüksek müsaadelerinize arz ederim.

Saygılarımla,

Ankara; 26.1.1972
Sayı : 199

Türkiye Büyük Millet Meclisi
Adalet Komisyonu Başkanlığı
A n k a r a

25.10.1963 tarih ve 353 sayılı Askeri Mahkemeler Kuruluş ve Yargılama Usulü Kanunu'nun bazı maddelerinin değiştirilmesi hakkındaki kanun tasarısının münhasıran «savunma»ya ve «müdafiler»e ilişkin hükümleri bakımından aşağıdaki maruzatımızın nazara alınmasını, ıstırham etmekteyiz.

143. maddenin «duruşmanın inzibatını sağlamanın mahkeme başkanına ait olduğu» yolundaki hükmü tamamen isabetlidir. Fakat üzerinde durulacak bazı hususlara maddenin tadilinde yer verilmek istenmektedir.

1) *Inzibatî ceza*: «Uygun olmayan söz ve davranışlarda bulunan kişiler»in duruşmada «tevkif olunacağı» ve «inzibatî nitelikte olmak üzere bir aya kadar hafif hapis ile cezalandırılmaları» hükmü, umumî Ceza Usulü Kanunu hükümlerine şiddet getirmiş ve hafif hapis cezası bir hafta yerine bir ay olarak değiştirilmiştir.

Sanık müdafilerinin duruşmada tevkif edilmele-ri yolunda bir değişikliğin düşünülmediği sanılmaktadır. Duruşmada tevkif 73 sayılı Kanunla daha 1962 yılında kaldırılmıştır.

Avukatlık Kanunu'nun 58/2. maddesi şu hükmü ihtiva etmektedir: «Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu ile Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun duruşmanın inzibatına ilişkin hükümleri saklıdır. Şu kadar ki, bu hükümlere göre avukatlar tutuklanamayacağı gibi, haklarında hafif para cezası da verilemez.»

Görülüyor ki, müdafiler için duruşmada tutuklanmama Avukatlık Kanunu hükümlerinden gelmektedir. Fakat Usul Kanunlarına atıf dolayısıyla yanlış

bir yorumla isabetsiz bir uygulamadan endişe etmek mümkündür. Bu itibarla değiştirilmek istenen Askerî Ceza Usulü Kanununun 143. maddesine «Avukatlık Kanunu'nun 58. maddesi hükmü saklıdır» fıkrasının eklenmesini veya gerekçede bu endişenin varit olmadığını sağlayabilecek bir sarahata yer verilmesini istihham etmekteyiz.

2) *Duruşmadan çıkarılmak*: Duruşmadan birden ziyade çıkarılan müdafilerin, aynı davanın duruşmalarına bundan sonra da katılamayacakları yolundaki hüküm «tedbir» değil bir çeşit «ceza» niteliği taşımaktadır. Duruşmanın inzibatı reise ait olduğuna göre tedbirin tekrarlanmasına bir engel yoktur. Mesele daha ziyade savunma zaruretine göre değerlendirilmelidir, «Yazılı savunma» verilebilmesine ilişkin hüküm sözlü savunma yerini tutmayacaktır.

Müdafiin duruşmadan çıkarılabilmesi olanağının isabetsizliğine inanmakla beraber, genel Usul Kanunlarında yer alması karşısında, Askerî Mahkemelerin böyle bir yetki ile donatılamayacağını ileri sürecek durumda değiliz. Fakat bu yetkinin genişletilmesi isabetli olmayacaktır, «Duruşmanın inzibatı» gereklidir, fakat «savunma görevi» ondan aşağı değildir. O halde «duruşmanın disiplini bakımından yetkiler, müdafiin hürriyetine engel olmamalıdır». Avukatlık Kanununa göre «avukat, görevini yerine getirmede bağımsızdır». Bu bağımsızlığı, dolaylı olsa dahi, kısıtlamak savunmanın, neticede adaletin zararına olacaktır.

3) *Savunma süresinin kısıtlanması*: 160/5. maddede, sözlü savunmanın veya yazılı savunmanın okunmasının süre bakımından mahkemece kısıtlanabileceği hükmünün savunma hakkını zedeleyeceği düşünülmektedir. Bazı davalarda sanık adedi artınca bu süre kısa tutulacak ve örneğin bir sanığa beş, on dakikalık bir süre tanınmış olabilecektir. Bu görünüş içinde gerçekten müdafie savunma imkânının verilmiş olduğunu kabul etmek mümkün olmayacaktır. Meselâ iddia makamınca hakkında ölüm cezası istenen bir sanığın müdafiinin savunmada süreye bağlanması genel adalet kurallarına aykırı düşecektir.

Savunmanın, istenen uzunlukta yazı ile verilebilmesi imkânı bir telâfi sayılmaz. Zira savunma yazılı ve sözlü olarak bir küldür. Sürece kısıtlanmış bir savunma, esasında yargının aleniyetini dahi anlamsız hale getirebilir. Gerçekde «savunma hakkının süstimal»inden bahsedilmektedir. Bunu önlemek için süre bir çare değildir. Kaldı ki duruşmada, başkanın mevcut yetkileri her türlü süstimali önlemeye yeterlidir. Halen mahkemelerdeki uygulama da bu yoldadır.

Keyfiyeti, Avukatlık Kanununun 110. maddesi uyarınca yüksek takdirinize arzeder, Komisyonun huzurunda Birliğimiz mütalâası bildirilmek üzere davet olunmamızı yüksek müsaadelerinize arzederim.

Türkiye Barolar Birliği Başkanı

1972/12-2

Düzeltilme

V. Genel Kurula gönderilen Danıştay Başkanı Sayın Prof. İsmail Hakkı Ülgen'in telgrafında «... kongrede alınacak kararların Demokratik Hukuk Devleti ilkesinin kemaliyle tahakkuk ve tekâmülüne ve özellikle yargı düzenimizin inkişafına yeni katkılarda bulunacağına olan kesin inancımı teyiden belirterek...» cümlesindeki «Yargı düzeni» deyimini telgraf metnindeki hata gibi «Yargıtay düzeni» olarak alınmıştır. Özür diler, düzeltiriz.

1972/12-3

Ana Kanunların Hazırlanmasının Yeni Esaslara Bağlanması — Birliğin Hazırladığı Tasarı

Ankara; 28.2.1972
Sayı : 511

Sayın Prof. Dr. Nihat Erim
Başbakan
A n k a r a

Kanunlarımızın hazırlanmasında bugüne kadar uygulanan usüllerin yetersiz olduğu ve bu nedenle kısa sürede değişiklik teklifleriyle karşılaşıldığı ve kanunlarımızın gerekli istikrara kavuşmadığı malûmlarıdır. Bu itibarla zaman zaman rastlanan tekelsiz anlayış ve gizlilik içinde yapılan çalışmalardan dönülmesi zorunlu hale gelmiştir. Ortak hukukçu emeğinin ortaya koyabileceği yapıtların müferit çaba ve görüşleri çok açacak bir değerde olacağının takdir buyrulacağından eminiz.

Birliğimiz Yönetim Kurulu ilk plânda ana kanunlarımızın hazırlanması usulünün ayrı bir kanunla düzenlenmesi gereğini takdirlerinize sunmaya 12.2.1972 günlü toplantısında karar vermiştir.

1136 sayılı Kanunun 110/6. maddesi uyarınca Yönetim Kurulumuzca hazırlanan «Ana Kanunların Hazırlanması Hakkında Kanun Tasarısı» ve gerekçesi ilişikte takdim olunmuştur.

Teklifimizin hükümet tasarısı haline getirilerek kanunlaşmasını takdirlerinize arzederim.

Ek : 1 kanun tasarısı ve gerekçesi

Derin Saygılarımla,

G E R E K Ç E

Ana kanunlarımızın hepsi yabancı kanunlardan iktibas edilmiştir. Şüphe yok ki bu yolla memleketimize batı anlamında bir hukuk sisteminin etkisi sağ-

lanabilmiş, bir hukuk devrimi başarılmış, yeni anlayış içinde hukukçular yetişmiştir. Bununla beraber halen bu kanunların eskidiği, yeni ihtiyaçları karşılamadığı, çeşitli tadillerle insicamlarının bozulduğu bir gerçektir ve bu şikâyetlerin hepsi bütün ana kanunlarımız için varittir.

Münferit tadillerle bu kanunların yürürlükte kalmasını sağlamak artık imkânsız hale gelmiştir. Kaldı ki bugün kendi ana kanunlarını millî ihtiyaçlarına göre kendisi yapmayan Devletler pek azınlıktadır. Artık, kendi ana kanunlarımızı yapabilecek batı ölçülerine uygun hukukçularımız mevcuttur. Bu yola biran evvel başlamakta sayısız faydalar vardır.

Bununla beraber, her dönemde, kısa bir sürede, esash değişikliklerin yapılmasına teşebbüs edilmiş ve bu suretle ciddi bir emek mahsulü olması gereken iş başarılammıştır. İyî ve uzun bir emek mahsulü olmayan kanunların, Türkiyemizde artık emeğe yer vermeyen tutumların çok sakıncalı olduğu, iyi hazırlanmamış olan tasarıların kanunlaşması halinde de büyük mahzurlarla karşılaştığı görülmektedir. Demokrasilerde sorumlu hükümetlerin devamı veya değişmesi çeşitli sebeplere dayanır. Hükümetler uzun veya kısa süreli olabilir. Hükümet değişikliğinin tasarılar üzerindeki çalışmaları aksattığı, Bakanlıklarda kurulan Komisyonlarda hizmete çağırılanlarda sonuç hakkında kesin bir kanaatin meydana gelemediği bir vaktadır.

Bu itibarla ana kanunlarımızın yeni baştan ve millî bünyemize uygun nitelikte hazırlanmasının bir kanunla düzenlenmesinde zaruret görülmektedir. Bu konuda ne acele etmek, ne de ihmale düşmek isabetlidir. Bugün her memlekette ün kazanmış ana kanunların hepsi uzun ve ortak emeklerle hazırlanmış öntasarılardan hareket edilmiş olmakla kesin bir değere ulaşabilmişler ve böylesine iyi hazırlanmış olan tasarılarla dayanan kanunların da uzun ömürlü olduğu görülmüştür.

Sadece örnek olsun diye ünlü yabancı kanunlardan bir kaçının nasıl hazırlandığı hususunu hatırlamakta fayda vardır :

— İsviçre'de 17 Haziran 1870 tarihinde Federal Meclis, müzakere safhasında bulunan Federal Anayasa, Medenî Hukukun bazı sahalalarının Federal hukuk haline getirme yetkisinin Federal Hükümete tanınmasını önermişti. 29 Mayıs 1874 tarihli Anayasa da medenî hakları kullanma ehliyeti, Borçlar Hukuku, fikri mülkiyet, icra iflâs hukukuna ilişkin kanunları yapma işi, Federal Devlete bırakılmıştır.

İsviçre Hukukçular Birliği 1883 yılında Medenî Hukukun birleştirilmesine önyak olmuş, bütün kanton hukuklarının mukayeseli bilimsel incelenmesini yapma işini Profesör Eugen Huber'e vermiştir. Bern Üniversitesinde Profesör olan Eugen Huber «İsviçre hukukunun sistem ve tarihi» isimli dört ciltlik ünlü eserini, kendisine verilen bu vazife üzerine kaleme almıştır. Federal Devlet, tüm Medenî Hukuku birleştir-

mek hususunda Anayasal yetkiye henüz sahip olmadığı halde, Federal Adalet departmanı, bu eser üzerine Prof. Eugen Huber'e İsviçre Medenî Kanunu ön projesini hazırlamak görevini vermiştir. 17 Kasım 1893 yılında Federal Adalet Departmanları, bütün kanton hükümetlerine Medenî Kanunun münferit bölümlerinin nasıl yapılmasını istediklerini sormak ve bu alanlardaki tecrübe ve fikirlerini ifade etmek üzere, hazırlanmış olduğu formülleri göndermiş, ön projenin redaktörü olan Huber, Federal Adalet Departmanına gelen çok sayıda rapor ve mütalâalardan oluşan ayrıntılı malzemeyi değerlendirmek fırsatını bulmuştur. Prof. Huber önce evlenmenin hüküm ve neticeleriyle, miras hukuku ve gayri menkûl rehin hukuku olmak üzere kısmî projeler hazırlamıştır. Bu kısmî projeler bir hukukçular komisyonu tarafından tartışıldıktan sonra 1893-1899 yılları arasında basılıp görüş bildirmek üzere ilgililere dağıtılmıştır. Proje üzerinde ön çalışmalar yapılırken, Federal Anayasanın tadiline geçilmiş, özel hukukun tevhidî yetkisinin Federal Devlete verilmesi için yapılan referandum olumlu biçimde sonuçlanarak, Federal Anayasasının 64. maddesinde gerekli değişiklik yapılmıştır. 1900 yılında ön projenin tamamı açıklanmış, 1901 yılında kurulan ve ülkenin bütün kısımlarının ve bütün ilgili teşekküllerin temsil edildiği büyük komisyonda 2 Mayıs 1903 yılına kadar müzakere edilmiştir. Öte yandan adalet departmanına hertarafından gelen öneri, fikir ve görüşler madde madde yazılıp basılarak komisyon toplantılarında dağıtılmıştır. Komisyon çalışmalarından sonra bir redaksiyon komitesi seçilmiş, bu komite çalışmalarını 1903 Ekim ayı sonunda bitirmiştir. Proje 28 Mayıs 1904 de Federal Meclise sunulmuş 1904-1907 yılları arasında her iki mecliste müzakere edilmiştir. Bir başka redaksiyon komitesi tarafından Almanca, İtalyanca ve Fransızca metinlere nihai şekil verildikten sonra Medenî Kanun 10 Aralık 1907 de her iki meclis tarafından oybirliğiyle kabul edilmiştir.

Borçlar Hukuku 1881 yılında 1874 tarihli Anayasaya dayanılarak birleştirilmiştir. Bu kanunun Medenî Kanuna 5 inci kitap olarak eklenmesi için profesör Huber'in hazırladığı bir ön proje, Langenthal Komisyonu denen bir komisyonda elden geçirilmiş, meclislere sunulmuş, meclisler tarafından büyük bir uzmanlar komisyonuna incelettilererek, 1 Haziran 1909 projesi haline gelmiş 30 Mart 1911 de meclislere sunulmuş 1 Ocak 1912 de yürürlüğe girmiştir.

Görüldüğü üzere büyük bir eser, büyük bir sürede ve ortak sürekli çalışmalarla meydana gelebilmiştir.

İsviçre Kanununun hazırlanması örneğinden sonra bir de yine ün kazanmış bir ceza kanunundan örnek vermek mümkündür.

— Almanya'da 17 Haziran 1868 de Başbakan Bismarck, eski Hannover ve o sırada da Prusya Adalet Bakanı olan Leonhardt'ı yeni bir Ceza Kanunu Tasarısı hazırlamakla görevlendirdi, yeni tasarının te-

melini 1851 Prusya kanunu teşkil etti. 1851 Prusya Kanunu esasen Kuzey Almanya'nın büyük bir kısmında tatbik edilmekte idi ve 1861 Bavyera Kanunu ile benzerliği dolayısı ile Güney Almanya için de yabancı sayılmazdı.

Yeni tasarı çalışmaları için Leonhardt, daha sonra Adalet Bakanı olan Dr. Friedberg'i görevlendirdi. Yardımcıları yargıç Rüdorff ile yargıç muavini Dr. Rubo idi. Temmuz 1869 da Tasarı 1 açıklandı, Başbakan'a teslim edildi ve Federal Meclisin Leonhardt'ın başkanlığında 7 tatbikatçıdan kurduğu komisyonda incelenmeye başlandı. Bunun sonucu 31 Aralık 1869 da Tasarı II ortaya çıktı. Bu tasarı üzerinde 4-11 Şubat 1870 tarihleri arasında Federal Mecliste yapılan görüşmeler sonucu ortaya çıkan Tasarı III Başbakan Bismarck tarafından Kuzey Alman Birliği Devlet Meclisine sunuldu.

Mecliste birinci görüşme 22 Şubat 1870 de yapıldı. İkinci görüşme 28 Şubat 1870 de başladı uzun tartışmalardan sonra Kanunun tümü 25 Mayıs 1870 de kabul edildi.

31 Mayıs 1870 de Ceza Kanunu Kuzey Almanya Birliği için ilân edildi ve 1 Ocak 1871 de yürürlüğe girdi.

Alman Birliğinin kuruluşundan sonra, bu kanunda gerekli redaksiyon değişiklikleri yapılarak 15.5.1871 tarihinde Alman Ceza Kanunu meydana geldi. Bu kanun 1.1.1872 tarihinde Bayern, Württemberg ve Baden'de yürürlüğe girdi.

—1889 (mehaz) İtalyan Ceza Kanununun, 1930 yeni İtalyan Ceza Kanununun, mehaz Alman Usul Kanununun, Fransız Medeni Kanununun nasıl hazırlandığı hakkındaki bilgiler konunun süre ve emek bakımından önemine başka örnekler teşkil etmektedirler.

— İtalya için bir tek ceza kanunu teşkili arzusu ilk defa milletvekili Altieri'nin teklifi üzerine 18 Mart 1860 tarihinde Sardunya Parlamento'sunda ifade olunmuştur. Hâkim Conforti Başkanlığındaki bir komisyon, Bakan Pisanelli'nin 12 Şubat 1863 tarihli tamimi sonucu adliyecilerin 1859 tarihli kanun hakkında ileri sürdükleri müşahadelere de yararlanarak, böyle bir kanunun genel kısmının ana hatlarını tesbit etti. Projeye 1864 yılında bakan De Falco da devam etti, fakat sonuç alınmadı. Bu şema 1868 projesine 15 Nisan 1870 tarihli yeni bir projeye temel teşkil etti. Ancak bu konudaki çalışma, ölüm cezası kabahatlerinin yerini tayin, suçların ikili veya üçlü ayırımı gibi hususlardaki fikir ayrılıklarının yarattığı büyük güçlüklerle yavaş ilerliyordu. Bu arada 1870 yılında vuku bulan tarih olaylar Hükümet ve Parlamento'nun dikkatini başka meseleler üzerine çekti. Hazırlık çalışmasına daha sonra bakan De Falchi tarafından yeniden başlandı. Bunu Vigliani takip etti. Nitekim 24 Şubat 1874 tarihli projeyi ortaya koyan bu sonuncu olmuştur. Bir Senato Komisyonu, Vigliani'nin projesini tetkik ettikten sonra 15 Temmuz

1874 tarihinde bir mukabil proje kaleme alındı. Bakan Komisyon tarafından teklif edilen değişiklikleri nazara alacağını vadetti. Ve böylece proje 25 Mayıs 1875 tarihinde Senatoda kabul edildi. Ancak projenin bu kısa şansı burada sona erdi. Vigliani'nin yerine geçen bakan Mancini, yeni bir komisyon tayin etti. Bu komisyon, 25 Kasım 1876 tarihinde bir şema kaleme aldı ve bu 7 Aralık 1877 tarihinde Millet Meclisinde kabul edildi. Ancak Parlamentoda cereyan eden olaylar bunun Senato tarafından da kabul edilmesine mani oldu. Daha sonra bakan Zanardelli'nin 1883 tarihli projesi ortaya çıktı ise de politik bir başarı sağlayamadı. Ancak bu proje bakan Savelli tarafından 26 Kasım 1883 tarihinde yeniden Millet Meclisine takdim edildi ise de, hiç bir netice alınmadı. Adalet Bakanının 1885 yılındaki teşebbüsünde başarıya ulaşamadı. Aynı şekilde Titiani 1885 yılında söz konusu projenin genel kısmını yeniden gözden geçirerek Millet Meclisine sundu; fakat müsbet bir sonuç alamadı.

Zanardelli yeniden hükümette yer alınca bu konudaki uzun çalışmalarını bir sonuca ulaştırmak amacındaydı. Böylece 1887 yılının Temmuz ve Ağustos aylarında yeni bir proje hazırlandı ve nihai metin 22 Kasım 1887 tarihinde, parlamentonun görüşlerini nazara alarak projede uygun görülen tadilleri yaptıktan sonra Ceza Kanununu neşretmek yetkisini hükümete veren bir kanun teklifi ile birlikte, meclise sunuldu. Bu teklif Meclislerce kabul edilerek 22 Kasım 1888 tarihinde kanunlaştı.

Nihai metnin redaksiyonu için 13 Aralık 1888 tarihinde Luigi Lucchini'nin de bulunduğu bir kraliyet komisyonu tayin edildi. Bu komisyon, Parlamentoda açılan görüşleri nazara alarak, 22 Kasım 1888 tarihli kanuna ekli Ceza Kanununun hükümlerini tadil etmek ve bu hükümleri kendi aralarında ve diğer kanunlarla ahenkli hale getirmek için bu kanuna ithal edilecek değişiklikler konusunda ve geçici hükümlerle kanunun tatbiki bakımından zarurî olan diğer hükümler konusunda teklifler getirmekle görevlendirildi. Bir alt komisyon hazırlık çalışmalarını tamamladıktan sonra alt komisyonun çalışmalarını ve tekliflerini incelemek üzere 20 Şubat 1889 tarihinde komisyon bütün halinde toplandı. Tartışmalar 19 Mart 1889 tarihine kadar sürdü. Kanunun yazılışı, Ferdinandz Martini; Rocco de Zerbi ve özellikle Arlia tarafından incelendi.

Önceden tesbit edilmiş olan sürenin bitimi günü İtalyan Ceza Kanunu 30 Haziran 1889 tarihli kararname ile kabul edildi ve 1 Haziran 1890 tarihinde de yürürlüğe girdi.

Bu kanunun yeniden gözden geçirilmesi için ilk teşebbüs, kanunun bazı maddelerinin tefsiri hakkındaki Bakanlık projesi ile yapıldı. Bu proje 19 Mart 1910 tarihinde Millet Meclisine sunuldu, fakat kabul edilmedi.

14 Eylül 1919 tarihli bir kararname ile Bakan Mortara tarafından teşkil edilen pozitivist bir komis-

yon, genel olarak suçluluğa karşı cemiyeti korumak için gerekli prensiplere ve rasyonel metodlara uygun şekilde itiyadî suçluluğa karşı daha emin ve daha müessir bir korunma vasıtası elde etmek için ceza yasaması sisteminde gerçekleştirilmesi gereken reformları tesbit ve teklif etmekle görevlendirildi.

Komisyon eklektik kriterlerden müphem bir proje kaleme aldı. Ancak projede, komisyona verilen yetkiler aşılmak suretiyle, Ceza Kanununun bütün genel kısmı yer alıyordu. Söz konusu proje Hukuk Fakülteleri tarafından tasvip görmedi, hatta Mortara'nın da dahil olduğu Hükümet dahi bunu benimsemedi.

Bu başarısız denemeden sonra Adalet Bakanı Alfredo Rocco, Millet Meclisinin 10 Ocak 1925 tarihli oturumunda, Hükümete Ceza, ceza usul ve adli teşkilât kanunlarını tadil etmek ve kanunda değişiklikler ve ilâveler yapmak yetkisini veren bir kanun teklifi sundu. Bakan, Mortara komisyonu tarafından kabul edilen prensipleri reddetmek ve geleneksel prensipleri benimsemek suretiyle, cezalar sistemi, ceza mahkumiyetlerinin neticeleri ve infazi, isnadiyeti bertaraf eden veya azaltan sebepler, tekrerrür, dâva ve cezanın ortadan kaldırılması ve münferit suçlara ve bunların cezalarına ilişkin hükümlerle ilgili olarak 1889 tarihli Ceza Kanununda bazı basit düzeltmeler yaparak bunları ekonomik ve sosyal hayatın yeni gereklerine uydurmayı teklif ediyor ve bunun için de Ceza Kanununun münakaşah meselelere vücut veren veya hiç olmazsa şeklen mükemmel olmadıkları kabul edilen maddelerini tadil etmeye yetkili kılınmasını istiyordu. Bu kanun teklifi 29 Mayıs 1925 tarihinde Millet Meclisinde, 18 Aralık 1925 tarihinde de Senatoda kabul edildi. Böylece 24 Aralık 1925 tarihinde yürürlüğe giren bu kanun Hükümete Ceza Kanunu, Ceza Usul Kanununu ve Adli Teşkilât Kanunlarını tadil yetkisini veriyordu.

Yeni Ceza Kanununun ön projesi Arture Rocco'nun başkanlık ettiği bir komisyon tarafından hazırlandı.

Bu proje, tetkik ve görüşlerini açıklamaları için, Hukuk Fakültelerine, adli teşekküllere gönderildi. Daha sonra Temyiz Mahkemesi Baş Savcısı Giovanni Appiani başkanlığındaki bir bakanlık komisyonu tarafından tartışıldı. Bu komisyon hâkimlerden, savcılardan ceza hukuku profesörlerinden ve avukatlardan müteşekkildi.

30 Kasım 1927 tarihinden 3 Temmuz 1928 tarihine kadar görevde kalan söz konusu komisyonun görüşleri, bizzat komisyonun başkanı tarafından sunulan gerekçede hülâsa ve izah edildi.

Ceza Kanununun nihai projesi, sözü geçen komite tarafından meydana getirildi ve Bakan bir gerekçe ile birlikte bu projeyi 27 Ekim 1929 tarihinde, delegasyon kanunu gereğince proje üzerindeki görüşlerini belirtmek zorunda olan bir parlamento karma komisyonuna sundu. Bu komisyon Başkanı Senator D'Ame-

lio'nun hazırladığı bir gerekçe ile birlikte çalışmalarını 12 Mart 1930 tarihinde tamamladı.

Bakan, bu sonuncu komisyonun görüşlerini de nazara alarak, kanunun nihai metnini hazırladı. Gerekçesi Manzini tarafından kaleme alınan bu metin 19 Ekim 1930 tarihli kararname ile kabul edildi ve 1 Temmuz 1931 tarihinde de yürürlüğe girdi.

Bazı koşullar sebebi ile ana milli kanunlarımızın hazırlanmasına bir türlü başlanamaması, bazı hazırlıkların sürdürülememesi, zaman zaman rastlanmıştır olan tekelci bir anlayış içinde çalışılmış olması, ortak hukukçu emeğinin ortaya koyabileceği yapıtların, münferit çaba ve görüşleri çok aşacak bir değer de olacağına düşünülmemesi karşısında ana kanunlarımızın hazırlanmasında takip edilecek usulün bir kanunla düzenlenmesinde zaruret vardır.

Bu nedenlerle, Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulu, Sayın Başbakanlığa ilişikteki tasarıyı, Avukatlık Kanununun 110. maddesinde kendisine verilen görevi yerine getirmek amacı ile ve saygı ile takdim etmeği kararlaştırmıştır.

Ana Kanunların Hazırlanması Hakkında Kanun Tasarısı

Madde 1 — Medeni Kanun, Mahkemeler Kurulu Kanunu, Hukuk ve Ceza Mahkemeleri Usulleri, Türk Ceza Kanunu, İcra İflâs ve Türk Ticaret Kanunlarının yeniden tedvini çalışmaları bu kanuna göre yürütülür.

Madde 2 — Birinci maddede gösterilen kanunların herbirisi için, Adalet Bakanlığınca Bakanlık temsilcisi olarak seçilecek bir, Yargıtay Üyeleri tarafından kendi aralarından seçilecek iki, İstanbul Hukuk Fakültesi Öğretim Üyeleri ile Ankara Hukuk Fakültesi öğretim Üyelerinden Profesörler Kurulunca seçilecek birer öğretim üyesi, Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulunca seçilecek iki avukat olmak üzere yedi kişilik bir ön-tasarı komisyonu kurulur.

Komisyon, bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içinde görevini tamamlar ve ön-tasarıyı, gerekçesiyle birlikte Adalet Bakanlığına sunar.

Komisyonun çalışmaları sırasında lüzum gördüğü her bilgiyi, bütün kamu kuruluşları, geciktirmeden vermek zorundadırlar.

Madde 3 — Öntasarılar Adalet Bakanlığınca basılarak ilgisine göre hakimlere, savcılara, hukuk fakülteleri öğretim üyelerine bakanlık ve kamu kuruluşlarının hukuk müşavirliklerine, barolarda kayıtlı avukatlara dağıtılmak üzere yeteri kadar Türkiye Barolar Birliği'ne gönderilir ve kendilerinden mütalâaları istenir.

Hâkimlerin, savcılarının, öğretim üyelerinin kendilerine gönderilen tasarılar hakkında mütalâalarını, Türkiye Barolar Birliği de baroların ortak görüşünü,

bir yılı geçmemek üzere, Bakanlıkca tâyin olunacak süre içinde, bildirmekle yükümlüdür.

Adalet Bakanlığı, öntasarıların kamu oyunca bilinmesini sağlayacak sair tedbirleri almakla görevlidir.

Madde 4 — Mütalâaların alınmasından sonra Adalet Bakanlığınca, birinci maddede gösterilen her öntasarı ile toplanan mütalâaları incelemek üzere birer «Kesin Tasarı Komisyonu» kurulur.

Kesin Tasarı Komisyonunun Yargıtay Genel Kurulu tarafından seçilecek hakim, Yargıtay Başsavcısı ve yardımcıları kurulunca seçilecek savcı, Ankara ve İstanbul Hukuk Fakültelerinden seçilecek öğretim üyeleri, Barolar Birliği Yönetim Kurulunca gösterilecek adaylar arasından seçilecek avukat ve Adalet Bakanlığı temsilcilerinden kurulması zorunludur.

Komisyon üyelerinin adedi on kişiden az, yirmi kişiden fazla olamaz.

Komisyon görevini, tasarı ve mütalâaların kendisine tevdi tarihinden itibaren bir yıl içinde bitirmekle görevlidir.

Madde 5 — Kesin tasarıların Bakanlığa verilmesinden sonra Bakanlıkca gerekli incelemeler yapılır, diğer Bakanlıkların mütalâası alınır. Bu işlemler bir yıldan fazla süremez.

Bu görevlerin yerine getirilmesinden sonra kesin tasarılar Adalet Bakanlığınca Bakanlar Kuruluna sunulur.

Madde 6 — Komisyon üyelerine ücret ve yolluklar ile sair giderler diğer kanunların koymuş oldukları kısıtlamalara bağlı olmaksızın Adalet Bakanlığının bütçesine konulacak ödeneklerle sağlanır.

Madde 7 — Komisyonların çalışmaları kanunun kabul tarihi ile yayımı tarihi arasında Adalet Bakanlığınca yönetmelikte düzenlenir.

Madde 8 — Bu kanunu Adalet Bakanı yürütür.

Madde 9 — Bu kanun yayımından üç ay sonra yürürlüğe girer.

1974/124

Hükümlülere Yapılacak Asgarî İnsanı Muamele — İnfaz Hakimliği — Birlik Görüşü

Ankara; 29 Şubat 1972
Sayı : 512
Kişiyeye Özel

Sayın
Prof. Dr. Suat Bilge
Adalet Bakanı
A n k a r a

«Milletler Cemiyeti» zamanında başlayan ve Birleşmiş milletler» örgütüne geliştirilen «Hükümlü-

lerin tâbi olacakları koşullarda asgarî insanî muamele» konusunun memleketimizde ihmal gördüğüne veya bu konudaki çabaların zayıfladığına işaret etmek zorunlu hale gelmiştir. «Mahpusların tâbi tutulacağı asgarî insanî muamele hakkında Birleşmiş milletler Teşkilâtınca tesbit olunan esaslar»a Devletimiz de katılmıştır. Bu suretle, tesbit edilen esaslara ait metnin «Giriş» bölümünde işaret olunduğu üzere (Madde 3): «... Birleşmiş milletler Umumi Heyeti tarafından kabul olunan asgarî şartları temsil ettiklerinden bu kuralların uygulanmasına mâni olan engelleri yenmek hususundaki gayretler teşvik görmelidirler». Şüphe yok ki bu çabalar az gelişmiş ülkeler bakımından «mahalli koşulların ve kaynakların verdiği olanak» ile orantılıdır. Bu ihtirazi kayda «esaslar» da yer verilmiştir (Madde 4). Fakat gelişme yolunda olan memleketimizde olanaklarımızın çok altında bir durumun sürdürüldüğü görülmektedir.

Ayrıca infazdan sonra hükümlünün topluma dönüşünü sağlayıcı «tahliye şoku» diye isimlendirilen dönem hafifletici ve benzeri çeşitli konuları kapsayan duruma ilişkin tedbirler üzerindeki çabaların da zaman zaman ihmal gördüğü de bir gerçektir. Patronaj sistemi üzerindeki çalışmaların halâ etkili bir uygulamaya geçememiş olması da bir gerçektir.

Meslekî zorunluklarla, Cezaevleri ile temas halinde olan meslekdaşlarımızın infazla ilgili Birliğimize intikal eden şikâyetleri ayrıca arz olunacaktır. Sayın Bakanlığa bu şikâyetlerin esasını teşkil eden bir nedenin teşhisini ve giderilmesini temsil eden bir çareyi arz etmekte TBB. Yönetim Kurulu fayda görmektedir :

İnfazın, genel anlamda, kesin karar verme durumunda savcılığa toplanması ve hâkimin müdahalesine imkân vermeyen bir sistem içinde «İnfaz usulünün kanuniliği» prensibine uygun düşmeyen bir uygulama içinde olduğumuz iddialarına sebebiyet verebilir. Ceza evlerinde üzücü bazı olaylarla sonuçlanan ayaklanmanın, çeşitli sebepleri arasında, infazda bir haksızlığa uğradığı zannında olanların, infaz memurundan gayri kazaî bir makama fiilen başvurma imkânına sahip olmamaları da yer almaktadır. Eğer böyle bir imkân kurulursa bir hâkim kararını beklemek idarî yollarla gelişmeyi çözmekten daha isabetli ve etkili sonuçlar verebilecektir.

Bu nedenlerle, memleketimizde de «İnfaz hâkimliği» kurulması zorunlu hale gelmiştir. Hürriyetten hükmen mahrum olanların dahi hâkime başvurabilme güvencesi altına sokulması iledir ki, infazın insanileştirilmesi kemâli ile sağlanabilir.

Yürürlükteki usulümüze göre de halen infazda bazı kararların alınması için hâkime müracaat edildiğine göre bu usulün bir sistem halinde teşmilî kanunumuzun red ettiği bir usul sayılmamak gerekir.

Pek çok memlekette kabul edilen «İnfaz hâkimliği» usulünü getirecek değişikliğin kanunî ilkelerini saptamakta İtalyan Usul Kanununun 628 ve müte-

akip maddeleri hükümlerinden faydalanmak mümkündür.

Bununla beraber, infaz sırasında itiraz edilecek önemli tedbirlere, hâkim nezdinde, süreli bir itiraz hakkının tanınması dahil olmak üzere infaz sırasında ve infaz ile ilgili bütün sorunların infaz hâkimliğinde toplanmasını öngören daha geniş bir sistemin ihdası önemli faydalar sağlayabilecek ve «kanunsuz infaz olmaz» kuralının memleketimizde gereği gibi uygulandığı kanısı daha da kuvvetlenmiş olacaktır. «İnfaz hâkimliği» usulünün kurulması çalışmalarında Birliğimize bir görev verildiğinde, bunun ivedilikle yerine getirilebileceğini, saygı ile takdirlerinize arz ederiz.

Saygılarımla,

1972/12-5

Avukatın Dosyayı İnceleme Hakkı

Ankara; 26.2.1972
Sayı : 502

İçişleri Bakanlığı
A n k a r a

İlgi : 17.12.1971 gün ve 2.22104/0-2/10052 sayılı yazınız

Avukatın idari merci aleyhine açacağı dava için önceden dosyayı inceleme hakkıyla ilgili olarak Bakanlığımıza gönderdiğimiz 29.7.1971 gün ve 2051 sayılı ve 19.10.1971 gün ve 2650 sayılı yazılarımıza Bakanlığınız İller İdaresi Genel Müdürlüğünün ilgedeki cevabı yazısı üzerine konu Yönetim Kurulumuzun 12.2.1972 günlü toplantısında yeniden incelenmiştir.

1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun 1. maddesi avukatlığı «Kamu görevi» saymış, aynı kanunun 2. maddesi bu görevin yerine getirilmesinde «Adli merciler ve diğer resmi daireleri onlara yardımcı olmakla yükümlü kılınmıştır.» Bakanlığınız yazısında bu maddeye göre avukata gerekli yardımın yapıldığı, avukatın idari işlem aleyhine Danıştayda dava açmadan önce, konuyla ilgili dosyayı inceliyebilmesi hususu ise, aynı kanunun 46. maddesi kapsamında mütalâa edilmektedir. 1136 sayılı Kanunun 46. maddesi hükmü «dava ve takip dosyaları»nın avukat, stajiyeri yada sekreteri tarafından «Mahkeme ve icra dairelerinde» takibi koşullarını düzenlemektedir.

İdari merci tarafından, idari işlem yapıldıktan, olayda olduğu gibi köyün sınırı tespit edildikten sonra avukat tarafından dosyanın incelenmesinde bir sakınca olmadığı açıktır. Kaldı ki, açılacak davanın sıhhatli olması, hakkın gereği gibi sağlanabilmesi ve ayrıca davanın çabuk sonuçlanması gibi hususlarda önemli yararları da vardır.

İdari bir kararın alınmasından önce dosyanın incelenmesinde mevcut sayılabilen bir sakıncanın, idarenin o konudaki görüşünü bildirdikten sonra varlığı iddia edilemez.

Avukatın dava açmadan önce dosyayı incelemesi idari işlemin haklılığı sonucuna vararak fuzulen dava açmasını önleme yönünden de yararlıdır.

Yukarıda açıklanan nedenlerle, belirtilen yararlar da, gözönüne alınarak, idari bir mercideki dosyanın işlem hakkında karar verildikten sonra ve fakat dava açılmadan önce vekâletnamesini sunan avukat tarafından incelenmesi olanağının verilmesi Avukatlık Kanununun 2. maddesi uyarınca gereklidir.

Avukatların yasal haklarının kullanılmasına imkân verilerek aksi uygulamadan dönülmesi ve bunun bu yönlerden Bakanlığınızca bir kez daha teemmülü ile Birliğimize bilgi verilmesini Yönetim Kurulumuz kararı uyarınca takdir ve müsaadelerine arz ederim.

Saygılarımla,

Ankara; 25.2.1972
Sayı : 479

Sayın Avukat A.
A n k a r a

İlgi : 9.7.1971 günlü dilekçeniz.

İlgi yazınız üzerine İçişleri Bakanlığımıza gönderdiğimiz 29.7.1971 gün ve 2051, 19.10.1971 gün ve 2650 sayılı yazılarımıza İçişleri Bakanlığı İller İdaresi Genel Müdürlüğünün bir örneği ekli 17.12.1971 gün ve 2.22104/0-2/10052 sayılı cevabı yazısı Yönetim Kurulumuzun 19.12.1971 gün ve 835/45 sayılı kararıyla raporör incelemesine verilmiş 12.2.1972 gün ve 91/16 sayılı kararımız gereğince konu incelenmiş, İçişleri Bakanlığına yeniden yazı ile başvurulması uygun bulunmuştur.

Cevap geldiğinde ayrıca bilgi verilecektir.

Eki : 1 yazı örneği.

Saygılarımla,

Ankara; 17.12.1971

T.C. İçişleri Bakanlığı
İller İdaresi Gn. Md.

Şb. Md.: 2.22104/0-2/10052

Konu : İşlem dosyalarının incelenmesi Hk.

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığı
A n k a r a

İlgi : a) 29.7.1971 gün ve 2051 sayılı yazınız.
b) 19.10.1971 gün ve 2650 sayılı yazınız.

İlgi yazı ile, Ankara Barosu Avukatlarından Aya, 1136 sayılı Kanuna göre yardımla, dava konusu işlem dosyasının tetkikine müsaade edilmesi istenilmektedir.

1136 sayılı Avukatlık Kanununun 2. maddesi kapsamına giren konularda Bakanlığımızca Avukatlara gerekli yardımlar yapılmaktadır.

Ancak; bilindiği gibi dava dosyalarının tetkiki aynı kanunun 46. maddesi hükümlerine göre «İcra ve Mahkeme Kalemlerinde» mümkün olabileceğinden dosyanın Danıştay'a intikalinde tetkik edilebileceği-ne bilgilerinizi rica ederim.

Hayrettin Ersöz
Müsteşar V.
İçişleri Bakanı Y.

Ankara; 9.7.1971

Türkiye Barolar Birliği
Başkanlığına
A n k a r a

Gümüşhane ilinin Torul ilçesine bağlı, aşağı Karadere köyü ile Yurt köyü arasında ihtilâflı bulunan sınır, İçişleri Bakanlığınca, 15.4.1971 gün ve 9262 sayılı kararla tesbit edilmiştir.

Bu kararla tatmin olmayan Aşağı Karadere köyünün, dava açmak arzusu ile vekâlet vermeleri üzerine, işle ilgili dosyayı tetkik etmek için, İçişleri Bakanlığı İller İdaresi Genel Müdürlüğü'ne vaki müracaatım maalesef iyi kabul görmedi.

Cereyan eden olaylar bir komediye konu olacak kadar güldürücü, aynı zamanda, idaredeki garip zihniyet karşısında, insanı memleketimiz adına, ağlatacak kadar acı olmakla beraber, bunların tamamını anlatmaktan içtinap ederek, sadece bir şube müdürünün önce, işlerinde kırk kırk yarararak karara vardıklarını yanlışlık yapmadıklarını, dava açmanın lüzumsuz olduğunu ifadeye matuf uzun bir konferansını dinlediğimi, bilâhare de, dava açılınca kendilerine hasım olacaklarından dosyayı bana göstermekte aleyhlerinde olabilecek delilleri davacı eline vermek gibi bir duruma düşeceklerini, gerek aynı zattan, gerekse, umum müdür muavini sıfatındaki bir şahıstan duyduğumu söylersem, sanırım durumu izah etmiş olurum.

Bundan sonra yaptığım yazılı müracaat da netice vermemiş hemen cevap vereceklerini söylemiş oldukları halde, ertesi gün, yazılı cevabı, adresime tebliğ edeceklerini ifade ettilerse de, henüz bunu dahi almış değilim.

Avukatlık Kanununun açık hükümlerine rağmen, Bakanlık, yetkililerinin bu tutumu karşısında, dosyayı tetkik edemedim, davayı açmış bulunuyorum.

Saygıyla ıttıllarına arzeder, gereğini istirham ederim.

Avukat A.

Bkz. TBBB - 1970/3-18, 19, 20, 1970/4-3, 1971/5-11, 1971/9-11.

1972/12-6

Ceza Adalet Reformu İlkeleri — İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi Ceza Hukuku ve Kriminoloji Enstitüsü Sempozyumu

Ankara; 22.2.1972
Sayı : 438

İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi
Ceza Hukuku ve Kriminoloji Enstitüsü
Müdürlüğü
İ s t a n b u l

İlgi : 21.1.1972 günlü yazınız.

İlgi yazınız Yönetim Kurulumuzun 13.2.1972 günlü toplantısında incelenmiş, düzenlenen sempozyuma, Birliğimizi temsilen, 24.2.1972 gününde Başkan Avukat Faruk Erem'in, 25.2.1972 gününde Başkan Yardımcısı Av. Osman Kuntman'ın 26.2.1972 gününde Yönetim Kurulumuz Üyesi Avukat Tacettin Sırmalı'nın katılmalarına karar verilmiştir.

Bilgilerini rica ederim.

Saygılarımla,

T.C. İstanbul Üniversitesi
Hukuk Fakültesi
Ceza Hukuku ve Kriminoloji Enstitüsü

İstanbul, 21.1.1972

Türkiye Barolar Birliği
Başkanlığı
A n k a r a

İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi Ceza Hukuku ve Kriminoloji Enstitüsü tarafından «Ceza Adalet Reformu İlkeleri» konusunda bir sempozyum düzenlenmiştir.

Bu sempozyum 24-26 Şubat 1972 tarihleri arasında İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi Merkez Binasında yapılacaktır.

Sempozyum programı ilişiktir.

Kurumunuzca işbu sempozyuma iştirak buyurulmasını ve temsilcilerinizin adlarının Enstitümüz Müdürlüğüne bildirilmesini rica eder, derin saygılarımı sunarım.

Müdür

Ord. Prof. Dr. Sulhi Dönmezer

Bkz. TBBB. 1971/10-15; 1972/11-18; 1970/3-22

1972/12-7

Avukatlıkla İlgili Yasaları Bir Araya Getirme — Birlik Çalışmaları

Ankara; 17.2.1972
Sayı : 415

Başbakanlığa
A n k a r a

Avukatlıkla ilgili yasaları bir araya getirme çalışmaları yapmak üzere Birliğimizce teşkil olunan ko-

misyonunda görevli Avukat A,B ve C'nin, 8. Ramazan. 1291 tarihli Kararnameyi, İstanbul'daki Başbakanlığınız arşivinden araştırmalarımın izne bağlı olduğu kendilerine bildirilmiş olduğundan gerekli iznin verilerek, Birliğimize bildirilmesini müsaadelerine arz ederim.

Saygılarımla,

1972/12-8

Adalet Bütçesi Senato Görüşmeleri — Prof. Ragıp Üner'in Birlikle İlgili Konuşması

Ankara; 3.3.1972
Sayı : 550

Sayın Profesör Dr. Ragıp Üner
Kontenjan Senatörü
Cumhuriyet Senatosu
A n k a r a

İlgi : 23.2.1972 günlü yazınız.

1972 yılı Adalet Bütçesi dolayısıyla yaptığımız konuşmada Birliğimiz hakkında lütfen izhar buyrulan kadirşinas beyanlarınız takdirle karşılanmıştır.

Konuşmanızın Türkiyedeki bütün avukat, hâkim, savcı ve avukat stajyerlerine gönderilen Birlik Bülteninde yayınlanacağını bildirir, teşekkürlerimizi sunarım.

Saygılarımla,

Ankara; 23.2.1972

Sayın Prof. Dr. Faruk Erem

1972 Adalet Bütçesi dolayısı ile yapılan konuşmada Türkiye Barolar Birliğine ait olan kısmını takdim ediyorum.

Saygılarımla,
Prof. Dr. Ragıp Üner
Kontenjan Senatörü

Memleketimizde bu gün (Türkiye Barolar Birliği) adı altında kurulmuş çok değerli ve ilmi çalışan bir örgüt var. Müşavere ve fikir alma bakımından böyle bir teşekkülün kurulmuş olması Adalet Bakanlığı için bulunmaz bir nimettir. Bu örgütün memleketin yüksek menfaatları yönünde insan hak ve hürriyetleri uğrunda müsbet çalışmalarını izliyorum ve beğeniyorum. Adalet Bakanlığınız bu örgüte elini uzatmalıdır.

Hepinizin bildiği gibi Anayasamızın 149 uncu maddesi Anayasada iptal davası açma usulüne aittir. Fikirimce bu hak (Türkiye Barolar Birliği) nede verilmelidir. Anayasa değişikliği sözü edildiği günlerde 149. uncu maddeye (Türkiye Barolar Birliği) nin de ilâvesi için bazı müracaatlarım oldu. O zaman

mümkün olmadı. Yeni bir Anayasa tadilinde bu cihetin gözönünde bulundurulmasını rica edeceğim.

Muhterem Arkadaşlarım;

Birçok müesseselerden şikâyet ederiz. Tenkitlerde bulunuruz. Ancak Türkiye'de Adalet Müessesesi bozulmamıştır. Ne olursa olsun Türkiye'de hâkimler vardır. Hak ve Adalet vardır. Bir vatandaş hakim huzuruna çıktığı zaman hakkının zayi olmayacağından emindir.

1972/12-9

1136 Sayılı Yasamın Geçici 17. Maddesi — Anyasa Mahkemesi Kararı

Ankara; 3 Şubat 1972
Genelge No; 5/251

Konu : Anayasa Mahkemesinin
10.6.1971 gün E. 971/22, Karar 1971/74 sayılı kararı hk

Baro Başkanlığı

1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun 1238 sayılı Kanunla değiştirilen geçici 17. maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan «yukardaki fıkralar uyarınca vekâlet görevini yapmak hakkı, o yer avukat veya dava vekilleri sayısının üçü bulması halinde kendiliğinden sona erer» hükmünün Anayasaya aykırılığı idiasıyla Şuhut Sulh Hukuk Mahkemesince Anayasa Mahkemesinde açılan dava sonunda, Anayasa Mahkemesi Esas : 1971/22, Karar : 1971/54 sayılı ve 10.6.1971 günlü kararı ile, anılan madde hükmünün Anayasada öngörülen temel hakları ve kamu yararını zedeler nitelikte olmadığı, kazanılmış hak ilkesine de aykırı bulunmadığı gerekçesiyle iptal isteğini reddetmiştir.

Kararın 25.1.1972 gün ve 14083 sayılı Resmi Gazetede yayımlandığına bilgilerini rica ederim.

Saygılarımla,

Bkz. TBBB. 1971/9-23; 10-32

1972/12-10

Birliğin Müstakbel Çalışmaları — Barolardan Görüş İsteği

Ankara; 15/2/1972
Genelge No : 7-366

Konu : Birlik çalışmaları hakkında önerilerinin bildirilmesi.

Baro Başkanlığı

Birliğimizin müstakbel çalışmaları hakkında Barolarımızın görüşlerinin istenmesine, Yönetim Ku-

rulumuzun 15.1.1972 günlü toplantısında 8/5-19 sayı ile karar verilmiştir.

Öncelik sıraları da belirtilerek Birliğimizin ileriki çalışmaları hakkında Baronuzun görüşlerinin bildirilmesini rica ederim.

Saygılarımla,

1972/12-11

VI. Genel Kurul Toplantısı

Ankara; 3 Şubat 1972
Sayı : 256

Baro Başkanlığı
H a t a y

V. Genel Kurul toplantısında Baronuz Delegates Sayın Avukat Tekin Yurtman'ın Baronuzca görevlendirildiğini ifade ederek vaki daveti üzerine VI. Genel Kurulun 5-6. Ocak 1973 Cuma ve Cumartesi günleri Hatay'da yapılmasına karar verilmiştir.

Baronuzun bu nazik davranışı Yönetim Kurulumuzun 15.1.1972 günlü toplantısında takdirle karşılanmış ve yazı ile teşekkürlerimizin iletilmesine karar verilmiştir.

Birliğimiz çalışmalarında büyük bir dayanak teşkil eden bu ilginizden ötürü şahsım ve Yönetim Kurulu adına şükranlarımızı sunarım.

Saygılarımla,

Antakya; 25.2.1972
Sayı : 59

Hatay Barosu
A n t a k y a

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına
A n k a r a

Türkiye Barolar Birliği VI. Genel Kurulunun Hatay'da toplanması yolundaki karar bizleri de memnun etmiştir.

VI. Genel Kurulun çalışmaları için gerekli hazırlıklara Baromuzca en kısa zamanda başlanacak ve bu arada Birliğimizle devamlı temas kurulacaktır.

Birlik çalışmalarına azda olsa bir katkıda bulunabileceğimiz için kendimizi mutlu saymaktayız.

Bu konuda yapılacak işlerle ilgili olarak bilgi ve yardımlarımızı da rica eder, saygılarımı sunarım.

Baro Başkanı

1972/12-12

Mahkeme Kadrolarının Yetersizliği — Zonguldak İş Mahkemesi — Mersin Tapulama Hâkimliği

Zonguldak Barosu

Zonguldak; 4.2.1972
Sayı : Muh. 1972/14

Türkiye Barolar Birliği
Başkanlığına
A n k a r a

Zonguldaktaki 4 İş Mahkemesinde görülen yıllık derdest dava adedi yirmibeşbin civarındadır. Bu 4 Mahkemenin harçlama, para tahsili ve reddiyatın ve kalemlerin murakabesi bir tek başkâtle yürütülmektedir. Bu durum kalem işlerini ve dolayısıyla avukatların çalışmalarını bir hayli aksattığından adı geçen mahkemeler için bir başkâtip yardımcılığı kadrosu verilmesi talebi ile başkanlığımızca Adalet Bakanlığına 4.2.1972 tarihli bir yazı gönderilmiştir.

Önemine binaen konunun başkanlığınızca da ele alınmasını ve takibini arz ve rica ederim.

Saygılarımla,
Baro Başkanı

Zonguldak Barosu

Zonguldak; 4.2.1972
Sayı : Muh. 1972/13

Türkiye Barolar Birliği
Başkanlığına
A n k a r a

Zonguldak 3. İş Mahkemesi Hâkimi A. Ankara Hâkimliğine atanmış, yerine bir atama yapılmamıştır. Bu mahkemede derdest dava adedi beşbinin üstündedir. Diğer iş mahkemelerinde de durum aynıdır. Öbür mahkemelerin iş adetleri de birhayli kabarıktır. Bu itibarla, 3. İş Mahkemesinde duruşma bulunduğu günlerde hakim temin edilememekte, edilese bile günün geç saatlerinde göreve başlayabilmektedir.

3. İş Mahkemesinin bu durumu avukatların işlerini büyük ölçüde aksatmaktadır. Bu mahkemeye bir hakim tayini için Yüksek Hâkimler Kurulu Başkanlığına 4.2.1972 tarihinde bir yazı yazılmıştır.

Konunun sayın başkanlığınızca da önemle takibini arz ve rica ederim.

Saygılarımla,
Baro Başkanı

Mersin Barosu
Başkanlığı

Mersin, 14.1.1972
Sayı : 362

Türkiye Barolar Birliği
Sayın Başkanlığına
A n k a r a

Tapulama Hâkimimiz A' 1970 yılı Ekim ayında trafik kazasında vefat etmiştir.

Tapulama Mahkemesi davaları bugüne kadar diğer hâkimler tarafından görülmektedir. Halen 1601 derdest dosya bulunması bu mahkemenin müstakil hâkimi bulunmaması işlerin birikmesine ve vatandaşların mağduriyetine sebep olmaktadır.

Mersin Tapulama mahkemesine hâkim tayini için Yüksek Hâkimler Kurulu nezdinde tavassutunuzu diletim.

Saygılarımla,
Baro Başkanı

Ankara: 23.2.1972
Sayı : 484

Adalet Bakanlığı
A n k a r a

Zonguldak İş Mahkemelerinde artan iş hacmi karşısında bir başkâtibin yeterli olmadığını, avukatların çalışmalarının aksamasına sebep olan bu durumun giderilmesi için bir başkâtip yardımcılığı kadrosu verilmesi konusunda ve Bakanlığınıza da intikal ettirildiği bildirilen Zonguldak Barosunun 4.2.1972 gün ve 1972/14 sayılı yazısındaki dileğin Bakanlıklarınca kabulüyle gereğini takdir ve müsaadelerine arzeder, sonucun Birliğimize de bildirilmesini rica ederim.

Saygılarımla,

Ankara; 25.2.1972
Sayı : 473

Yüksek Hâkimler Kurulu Başkanlığı
A n k a r a

Zonguldak İş Mahkemesi Hâkiminin Ankara'ya atandığı ancak yerine atama yapılmadığı için işlerin sürüncemede kaldığı Zonguldak Barosunun 4.2.1972 gün ve 1972/13 sayılı yazısında belirtilmiş, anılan Baroca konunun Başkanlığınıza da intikal ettirildiği anlaşılmıştır.

Gereğinin takdiriyle sonucundan Birliğimize de bilgi verilmesini müsaadelerine arzederiz.

Saygılarımla,

Ankara; 21.1.1972
Sayı : 154

Yüksek Hâkimler Kurulu
Başkanlığına
A n k a r a

Mersin Barosundan alınan bir yazıda; Mersin Tapulama Hâkimi A'nın 1970 yılı Ekim ayında trafik kazası sonucu ölümünden buyana Tapulama Hâkimliğine yeni bir hâkim tayin edilmediğinden 1601 derdest dosyanın birikmiş olduğu ve vatandaşların mağdur duruma düştükleri bildirilmektedir.

Mersin Tapulama Mahkemesine bir hâkimin atanması için Başkanlığınıza gereğinin takdirini müsaadelerine arzeder, sonucun Birliğimize bildirilmesini rica ederim.

Saygılarımla,

T.C. Yüksek Hâkimler Kurulu
Birinci Bölüm

Ankara; 1.3.1972
Sayı : İşlemler Br. 2550

Türkiye Barolar Birliği
Başkanlığına
A n k a r a

İlgi : 25.2.1972 gün ve 473 sayılı yazıya;
Açık bulunan Zonguldak İş Mahkemesi Hâkimliğine, ilk atama kararı ile atama yapılacaktır.

Bilgi edinilmesini rica ederim.

Yüksek Hâkimler Kurulu Başkan V.
Rüştü Baykal

Ankara; 22.2.1972
Sayı : 443

Baro Başkanlığı
M e r s i n

İlgi : 14.1.1972 gün ve 362 sayılı yazınız.

İlgi yazınız üzerine başvurduğumuz Yüksek Hâkimler Kurulu Birinci Bölümünden gelen cevabi yazı örneği aşağıya çıkarılmıştır.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,

T.C. Yüksek Hâkimler Kurulu

Ankara; 17.2.1972
Sayı : İşlemler br. 2091

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına

İlgi : 21.1.1972 gün ve 154 sayılı yazıya;

Açık bulunan Mersin Tapulama Hâkimliğine ilk atama kararı ile atama yapılacaktır.

Bilgi edinilmesini rica ederim.

Rüştü Baykal
Yüksek Hâkimler Kurulu
Başkan Vk.

Bkz. TBBB. 970/3-12; 24

1972/12-13

Avukat — Hâkim İlişkileri — Duruşma Saati

Ankara; 9.2.1972
Sayı : 321

Baro Başkanlığı
O r d u

İlgi : 18.12.1971 gün ve 543 sayılı yazınız.

İlgideki yazınız, Yönetim Kurulumuzun 16.1.1972 günlü toplantısında incelenmiş konu mesleğin genel

bir sorunu niteliğinde görüldüğünden Yüksek Hâkimler Kuruluna yazı gönderilmesine karar verilmiştir; karar uyarınca Yüksek Hâkimler Kuruluna gönderilen yazı örneği ilişiktir.

Bilginizi rica ederim.

Eki : 1 yazı örneği

Saygılarımla,

Ankara; 9.2.1972

Sayı : 320

Yüksek Hâkimler Kurulu

Başkanlığına

A n k a r a

Ordu Barosunun Birliğimize gönderdiği 18.12.1971 günlü yazısı ile eki Avukat A'nın, Ordu Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığı ile anılan Baro Başkanlığına gönderdiği yazı örnekleri ilişikte takdim edilmiştir.

Olay Yönetim Kurulumuzun 16.1.1972 günlü toplantısında incelenmiş, yargılamaya müşkin olmayan bu konuda Başkanlığınıza başvurulması uygun bulunmuştur.

Avukatların, hâkimlerle olan ilişkilerinde ortak bir sorunun ifadesi niteliğini taşıyan konunun Başkanlığınıza incelenerek genelge ile mahkemelere duyurulmasını takdirlerinize sunarım.

Eki : 3

Saygılarımla,

Ordu Barosu

Ordu; 18.12.1971

Sayı : 543

Türkiye Barolar Birliği

Başkanlığına

A n k a r a

Baromuz Avukatlarından A'nın, Ordu Ağır Ceza Mahkemesinde maruz kaldığı bir muamele sebebiyle Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına sunduğu şikâyet dilekçesi örneği ilişiktir.

Vukubulan muamele ve olay bir mahkemeye ve bir Avukata münhasır olmayıp, çoğu mahkemelerce, bütün meslektaşlarımıza karşı olağan bir tutum halinde devam edegelen bir tarzı muameledir. Bu sebeble, bütün meslektaşlarımızın ortak dileği olarak ilgililerinize sunulmuştur.

Usul hükümlerine göre, duruşmanın belli gün ve saatte açılması kanuni bir gerektir. Ancak mahkemeler bütün talik saatlerini 9 olarak vermekte, nadiren saatinde çoğu zaman ise duruşmalarının biteceği saatler içerisinde, saat 18 ve 19 a kadar bekletip almaktadırlar. Çağrıldığımız sırada, başka bir mahkeme duruşmasında bulunmanız bile bekleme mazareti sayılmamakta ve duruşmaya biz bulunmadanda devam etmekte ve davamızı görmektedirler. Bu arada, evvelce isaf edilmeyen taleplerimizde karara bağlanmak-

ta, böylece müvekkil yanında mevcudiyetimizin varlığı ve değeride rencide edilmektedir.

Amme hizmetlisi olduğumuza göre, bir mahkemenin duruşmasında ifa ettiğimiz hizmet sırasında diğer bir hizmete çağrılmamız halinde, beklenilmemiz bu bakımdan yasamız açısından da sakıncalı görülmektedir.

Yukarıda arzettiğimiz bu müşterek derdimiz için gerekli çarenin usul hükümlerine ve yasamız ilkelere dayanılarak Yüksek hâkimler kurulundan alınacak genel bir kararla teminini, duruşmalarımızın belli saatlerde yapılmasını ve diğer bir mahkemede iken çağrılmamız halinde mutlaka dosyamızın bekletilmesini, geç veya erken olsun duruşmamızın yapılacağı saatin hiç olmazsa yarım saat tolaransla bizimde bilmemizin hakkımız olduğunu teminine delalet buyurulmasını saygı ile arz ederim.

Baro Başkanı

Perşembe, 4.12.1971

Baro Başkanlığına

O r d u

Ekte sunduğum şikâyet dilekçe suretinden anlaşılacağı gibi, Ordu Ağır Ceza Mahkemesinde maruz kaldığım bir olayı makamınıza da intikal ettirmeyi kanuni gerek ve mesleki bir prensip kabul ederim.

Avukatlık Kanunu uyarınca gereğinin yapılmasını arz ve talep ederim.

Saygılarımla.
Avukat

Dos. No : 971/181

Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına

O r d u

Ordu Ağır Ceza Mahkemesinin 971/181 esasında kayıtlı davada tutuklu sanık A ve B vekilleriyiz. 1 Aralık 1971 günü saat 09.00'a talik edilen duruşmaya saatinde geldim. 12.00'ye kadar bekledi isem de duruşmaya girmek mümkün olmadı. Öğle tatili sebebiyle adliyeden ayrıldığımda, saat 13.00'de tutuklu müvekkillerin duruşmaya alınmış, duruşma için sabah adliyeye geldiğim ifade edilmesine rağmen tatil saatinde duruşmaları yapılarak tutukluluk hallerinin devamına karar verilmiş ve duruşma günü olarak da 29.Aralık.1971 günü tayin edilmiştir.

Dosyanın mütalaa için Cumhuriyet Savcılığına tevdi gibi teknik bir konu sebebiyle, müdafinin beklenmesine lüzum olmadığı yolundaki mahkemenin takdirini usul prensipleri içinde bulmak mümkün değildir. Şu veya bu celsede bulunmaması veya bulunmamasına lüzum görülen veya görülmeyen müdafii, ancak son celse ve birkaç dakikalık sözü şüphe ve tahammülle dinlenen kişi olmaktan öteye gidemez. Aksine, usul hükümlerinin sanığı gıyapta yargılamayı istisna kabul etmesini, herhalde müdafinin

mahkemede bulunması bakımından zorunlu hüküm saymak gerekir.

Mahkemenin kesif iş durumu tarafımızdan bildirildiğinden, duruşma saatinde alınmayışımızı söz konusu etmiyeceğiz. Avukat olarak saat 09.00'a verilen duruşma saatine rağmen akşamı mahkeme kooridorlarında beklediğiniz ahşılmış tahammül örneklerinden sadece biridir. Ancak, tatil saatinde çağrılıp ve davaya geldiğiniz ifade edilmesine rağmen bir başka dosya ile devamza yer değiştirilmeyişini, asgari tavsifi ile müdafilik mesleğini ciddiye almamak şeklinde mütalaa etmemeye maalesefki tahammülümüz mani olamamaktadır.

Müvekkillerinin, yarım saat dahi beklenmeyen bir müdafie karşı besledikleri gizli şüphe ve endişeleri aynen paylaşır, meslekî bir prensip ve takip hakkımı kullanmakta serbest olabilmek için öncelikle vekâlet görevinden istifa ederim.

Karar ve itham makamına karşı saygı ve çalışma imkanının verilmesi lüzumu nasıl kanun ve teamül gereği ise, müdafaa makamının dahi aynı haklardan istifadesinin lütuf olmadığı yolundaki kanaatin dahi paylaşılması usul ve teamül gereğidir.

Saygı ile sunulur.
Avukat A

Bkz. TBBB. 1971/10-8, 1972/11-19.

1972/12-14

Adalet Binaları — Sarıyer Adliye Yangını — Antalya Adliye Binası — Çift Dosya Sistemi Uygulanması

İstanbul; 21.1.1972

Tel
Türkiye Barolar Birliği
Başkanlığı
A n k a r a

Sarıyer adliye binasının yanmasından sonra geçen günler içinde hâkim avukat ve savcılar çok güç şartlar altındadırlar adalet hizmetlerinin aksama-dan devam edebilmesini temin edecek tedbirlerin acele alınması ve adalet kavramına uygun bir bina temini için Adalet Bakanlığı nezdinde gerekli teşebbüsün yapılmasını rica ederim.

Baro Başkanı

Ankara; 24.1.1972
Sayı :189

TEL
Baro Başkanlığı
İ s t a n b u l

Sarıyer Adliye Binasının yanması sebebiyle gerekli tedbirlerin acele olarak alınması ve bina temi-

ni hususunda Adalet Bakanlığına başvurulduğuna bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,

Ankara; 22.1972
Sayı : 237

Adalet Bakanlığı
A n k a r a

Sarıyer adliyesinin yandığı yüksek malûmlarıdır. Bu binanın ahşap olması nedeni ile her gün böyle bir akibetle karşılaşabileceği hususu işlarla İstanbul Barosu tarafından aksettirilmiş, hattâ İstanbul Barosu Başkanı Sayın Ferruh Dereli üç yıl evvel bu tehlikeye işaret etmiş, ilgilileri uyarmağa gayret etmişti. Zamanında gerekli tedbirlerin alınmaması şikâyetleri maalesef haklı çıkarmıştır. İstanbul'daki bazı adliye binalarının da aynı tehlikeye maruz kaldıkları bilinmektedir.

İstanbul Baro Başkanlığından Birliğimize gönderilen ve örneği ilâhikte takdim kılınan 21.1.1972 günlü telgrafta, hâkim, avukat ve savcılarının çok güç şartlar içinde buldukları belirtilerek, adalet hizmetlerinin aksamadan devam edebilmesini temin edecek tedbirlerin acele alınması ve Adalet kavramına uygun bir bina bulunması için Bakanlığımız nezdinde gerekli teşebbüslerin yapılması istenmektedir.

Konu yalnız İstanbul Adliye Binalarına inhisar etmemektedir. Daha evvel Birliğimiz tarafından Antalya Adliyesinin işgal ettiği bina bölümü ve sair hususlar hakkında ricalarımızı arzetmiştik. Fakat hiç bir etkili tedbirin alınmadığı izlenmiş bulunmakta ve Antalya Barosunun şikâyetleri ısrarla Birliğimize intikal ettirilmektedir.

Vatandaşların hayat, ırz, mülkiyet ve benzeri haklarına ilişkin dosyalarını, isnat vasıtalarını, pek değerli vesikalarını dava dosyaları halinde Adalet teslim etmiş olmalarının tabii sonucu bunların gereği gibi muhafaza edilmesi görevi ile sonuçlanır. Devletin bu konudaki manevi yükümlülüğü her şeyin üstünde telâkki edilmek icap eder.

Yangın ve sair afetler bakımından dosyaların tekrar ihyası hakkındaki mevzuatımızın pek eski ve yetersiz olduğu bilinmektedir. Bu konunun yeni başdan ele alınmasında zaruret vardır, emir buyrulduğunda bu hususta Birliğimiz mütalâasını arzede-bilecek durumdayız. Aynı cümleden olmak üzere «çift-dosya» usulünün memleketimizde de ihdası zaruridir. Taraflarda da mahkemedeki dosyanın bir aynı-nin resmi tevsik taşımak kaydı ile bulundurulmasında artık zaruret hissedilmektedir. Çift-dosya usulü başkaca sakıncaları da önleyebilecektir.

Sayın Bakanlıkça konunun gereği gibi ele alınacağına emin olduğumuzu, bu konuda Birliğimize verilecek görevi ifaya amade olduğumuzu saygı ile takdirlerinize arzederiz.

Başkan

Ankara; 14.2.1972

T. C.

ADALET BAKANLIĞI

Levazım Müdürlüğü

Sayı : 982

Konu : Kiralanan binalar hk.

Türkiye Barolar Birliği

Başkanlığı

A n k a r a

İlgi : 2.2.1972 tarih ve 237 sayılı yazı k.

Sarıyer ve Antalya Adalet Dairelerinin ihtiyacı için bir yer temini talep edilmekte ise de; Antalya Adalet Dairesinin ihtiyacı için 10.1.1972 tarihli, Sarıyer Adalet Dairesinin ihtiyacı için ise 1.2.1972 tarihli muciple bina kiralanmıştır.

Bilgileriniz rica olunur.

İ. Hakkı Madakbaşı
Adalet Bakanı Y.
Müsteşar M.

Ankara; 21.2.1972.
Sayı : 433

Baro Başkanlığı

İ s t a n b u l

İlgi : 21.1.1972 günlü teliniz.

Sarıyer Adliyesinin yanması ile ilgili teliniz üzerine telgrafla başvurduğumuz Adalet Bakanlığı; Sarıyer Adalet Dairesinin ihtiyacı için 1.2.1972 tarihli muciple bina kiralandığını 14.2.1972 gün ve 982 sayılı yazısıyla bildirmiş bulunmaktadır.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,

Ankara; 24.2.1972
Sayı : 432

Baro Başkanlığı

A n t a l y a

İlgi : 20.7.1971 gün ve 2005 sayılı yazımıza ektir.

Antalya Adalet Dairesi için 10.1.1971 tarihli muciple bina kiralanmış olduğu, Adalet Bakanlığı Levazım Müdürlüğü'nün 14.2.1972 gün ve 982 sayılı yazıyla bildirilmiştir.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,

T.C.

Adalet Bakanlığı

Hukuk İşleri Genel Müdürlüğü

Ankara; 19.2.1972

Sayı : 5115

Konu : Başvurmanız Hk.

Türkiye Barolar Birliği

Başkanlığına

A n k a r a

İlgi : 2 Şubat 1972 gün ve 237 sayılı yazınız.

Bir yandan, gerekli tedbirlerin zamanında alınmaması yüzünden Sarıyer adliyesinin yandığına; İstanbul'da diğer bazı adliye binalarının da yanma tehlikesine maruz bulunduğuna, hizmetlerin aksama-dan yürütülmesi için Sarıyer'de ve ayrıca Antalya'da adalet kavramına uygun birer bina teminine, öte yandan, çift dosya usulünün yurdumuzda da uygulanmasına değinen yazınız incelendi.

1. Yazınızın birinci kısmında belirtilen hususlar ve alınması zorunlu tedbirler incelenmektedir.

2. Çift dosya usulünün yurdumuzda da uygulanması, üzerinde durulması gereken bir konudur. Mevcut kâtip kadrosunun gerek nicelik, gerek nitelik bakımından yetersizliği yüzünden tatbikatta dava dosyalarının durumu bilinmektedir. Çift dosya usulünün sebebiyet vereceği yazışmalar, kırtasiyecilik ve mali külfetler, esasen imkânsızlıklar içinde çalışan adliye cihazının işini daha da zorlaştıracaktır. Aynı ihtilâfla ilgili iki dosyanın birbirine tamamen uymamasından doğan karışıklıklar ve hukukî sorunlar da gözden uzak tutulmamalıdır.

Bu bakımdan, halen Millet Meclisi Adalet Komisyonunda görüşülmekte olan «Hukuk Yargılama Usulü Kanunu Tasarısı» ile Başbakanlığa gönderilmiş bulunan «1412 sayılı Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun bazı maddelerinin değiştirilmesine ve bu kanuna bazı maddeler eklenmesine dair Kanun Tasarısı»na çift dosya usulüyle ilgili olarak herhangi bir hüküm konulmamıştır.

Ancak, sözü edilen kanun tasarılarının Türkiye Büyük Millet Meclisinde görüşülmesi sırasında, konu üzerinde durulması ve tartışmasının yapılması da mümkündür.

Bilgi edinilmesini rica ederim.

İ. Hakkı Madakbaşı
Adalet Bakanı Y.
Müsteşar M.

1972/12-15

**Mahkemelerde Avukatlara Oda Ayrılması Zorunlu-
ğu — Ulus Adliye Binası**Ankara; 25.2.1972
Sayı : 483Adalet Bakanlığı
A n k a r a

Ulus C. Savcılığının 14.1.1972 gün ve 81 sayılı yazısından, Zonguldak İline bağlı Ulus ilçesinde yeni yapılan hükümet binasında adliyeye ayrılan katta baro odası ayrılmadığı anlaşılmıştır.

1136 sayılı Avukatlık Kanununun 50. maddesine açıkça aykırı olan bu durumun giderilmesini, Yönetim Kurulumuzun 13.2.1972 gün ve 139/29 sayılı kararı uyarınca takdir ve müsaadelerine arz eder, sonucun Birliğimize bildirilmesini rica ederim.

Saygılarımla,

Bkz. TBBB. 1971/10-9

1972/12-16

**Yeni Kurulan Barolara yardım — Siirt Barosu —
Bitlis Avukatlarının Siirt Barosuna Bağlanması isteği**Ankara; 6.2.1972
Sayı : 293Baro Başkanlığı
S i i r t

Yeni kurulan Baronuzla bundan sonra kurulacak Barolara ikişer bin lira yardım yapılmasına Birliğimiz Yönetim Kurulunca 16.1.1972 gün ve 20/3 sayı ile karar verilmiş olduğundan Birliğimizin T.C. Ziraat Bankası Kızılay Şubesindeki 630/493 No.lu hesabından Başkanlığınız adına ikibin lira havale edilmesi bugünkü tarihli yazımızla T.C. Ziraat Bankası Kızılay Şubesi Müdürlüğüne bildirilmiştir.

Bilgilerinizi rica eder görevinizde başarılar dilerim.

Saygılarımla,

Ankara; 24.2.1972
Sayı : 461Baro Başkanlığı
V a n

Siirt Barosundan alınan 17.1.1972 gün ve 8 sayılı yazı örneği ilişiktir. Yazının 2. maddesinde belirtilen konu hakkındaki Baronuz görüşünün bildirilmesini, ayrıca, Bitlis'te müstakil bir baro kurulmasının mümkün olup olmadığı hususunda da Birliğimize bilgi ve

rilmesi Yönetim Kurulumuzun 13.2.172 gün ve 121/11 sayılı kararı uyarınca rica ederim.

Saygılarımla,

Ek : 1 yazı örneği

T.C.

Siirt Baro Başkanlığı

Siirt; 17.1.1972
Sayı : 8Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına
A n k a r a

17/1/1972 gün ve 8 sayılı telimeze ektir.

15/1/1972 tarihli telinizde aralık 1971 de yapılan genel kurul toplantısı tarihinde baromuza kayıtlı avukatların adedi sorulmaktadır.

1 — Malumları olduğu üzere, Baromuz Yönetim Kurulumuzun 28/Kasım/1971 tarihli kararına dayanarak ve 4/Aralık/1971 gün ve 3059 sayılı emriniz üzerine il sınırları içindeki avukatların 25/12/1971 günü toplanmak suretiyle kurulmuş olduğundan bu tarihe kadar ilimiz dahilindeki avukatlar Diyarbakır barosuna kayıtlı bulunmakta idiler. Bu itibarla Genel Kurulumuzun toplandığı 25/12/1971 tarihine kadar baromuz mevcut olmadığından kayıtlı avukat ta mevcut değildi.

25/12/1971 tarihinde yapılan genel kurul toplantısından sonra kurulan baromuz sınırları içindeki Avukatların dosyaları Diyarbakır barosundan getirilmiş ve kayıtları yapılmıştır. Bu suretle Diyarbakır barosundan intikal eden ve baromuza teşekkür tarihi olan 25/12/1971 tarihinden itibaren kayıtları yapılan avukatların listesi ekli olarak takdim edilmiştir.

2 — Bitlis il merkezi 90 kilometre mesafede olup, burada çalışan avukatlar halen Bitlise 170 kilometre uzaklıkta olan Van barosuna kayıtlı bulunmaktadırlar. Gerek mesafe ve gerekse diğer münasebetler bakımından Bitlis'te çalışan avukatların da baromuza kayıtlarının daha uygun olacağı düşünülmektedir. Tasvip buyurulduğu takdirde Bitlis'teki avukatların da baromuza kayıtlarına müsaadelerini ve gereğini saygılarımla arz ederim.

Baro Başkanı

Ankara; 24.2.1972
Sayı : 462Sayın Avukat A.
Belediye Avukatı
B i t l i s

Siirt Barosundan alınan 17.1.1972 gün ve 8 sayılı yazı örneği ilişikte gönderilmiştir. Yazının 2. maddesinde belirtildiği üzere ilinizde çalışan avukatların

Van Barosundan ayrılarak Siirt Barosuna kaydı istenmektedir.

Bu konuda Birliğimizce bir karar verilmeden önce Siirt Barosuna bağlanmanız hususundaki görüşlerinizin, ayrıca Bitlis'te yeni bir baro teşkili için yeter sayıda avukat bulunup bulunmadığının, ilinizdeki diğer avukatlarla temas kurarak bildirilmesini Yönetim Kurulumuzun 13.2.1972 gün ve 121/11 sayılı kararı uyarınca rica ederim.

Saygılarımla,

Ek : 1 yazı örneği

Bkz. TBBB. 1972/11-4.

1972/12-17

Tunceli Barosu Kurulma Çalışmaları

Ankara; 3.2.1972
Sayı : 731

T. C.

Elâzığ Barosu Başkanlığı

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına
A n k a r a

Tunceli ilinde Baro kurulduğunu mübeyyin 31/1/1972 tarihli yazı ve eki liste ilişikte takdim kılınmıştır.

Evvelce Elâzığ Barosuna bağlı olarak vazife gören ve mevzu bahis listede adları yazılı bulunan avukatların Tunceli ili ve ilçelerinde ikametgah ve büro tesisini suretiyle çalışmakta olduklarına bilgileri;

Gereğine müsadeleri saygıyla arz olunur.

NOT: Avukat A'nın Baromuzaya yeniden kaydı hususundaki muamele derdest olup Baro yönetim kurulunun 14.1.1972 tarihli 55 sayılı kararı 7.2.1972 tarihli 734 sayılı yazımıza ekli olarak Elâzığ C. Savcılığına gönderilmiştir.

Elâzığ Barosu Başkanı

Elâzığ Barosu Başkanlığına

22.1.1972

Baromuzaya kayıtlı olup, Tunceli İl ve İlçe merkezlerinde Avukatlık yapmakta olan Avukatların listesi ilişikte taktim edilmiştir.

Biz aşağıda isimleri yazılı avukatlar Avukatlık kanununun 77 inci maddesi uyarınca **müteşebbis heyet olarak «T U N C E L İ B A R O S U»**nu kurduk.

İlişik listede isimleri yazılı avukatların Tunceli İli çevresinde çalışmakta olduklarını ve Baro kurdu-

ğumuza dair olan isteğimiz ile birlikte Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına bildirilmesine delalet buyulmasını saygı ile arz ederiz.

Müteşebbis	Üye	Üye
Heyet Başkanı	Avukat B	Avukat C
Avukat A		
	Üye	Üye
	Avukat D	Avukat E

Ankara; 23.2.1972
Sayı : 498

Baro Başkanlığına

E l â z ı ğ

İlgi : 3.2.1972 gün ve 731 sayılı yazınız.

İlgi yazınız üzerine Yönetim Kurulumuzca itti-haz olunan karar örneği aşağıya çıkarılmıştır.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,

13.2.1971 gün ve 147/37 sayılı
Yönetim Kurulumuz kararı :

Müteşebbis heyet olarak Tunceli'de bir baro kurduklarını bildiren Tunceli avukatlarının 22.1.1972 günlü kararından bahisle gereğini isteyen Elâzığ Barosunun 3.2.1972 gün ve 731 sayılı yazısı okundu.

Yazı ekinde gelen listeden Tunceli'de 15 avukat bulunduğu görülmekte ise de Elâzığ Barosu yazısı sonuna konan not yazısından, listede yazılı olan ve müteşebbis heyet başkanı olduğu belirtilen Av. Rıfık Garipağaoğlu'nun, Elâzığ barosuna yeniden kaydı hususundaki işlemlerin derdest olduğu anlaşıldığından, halen Tunceli'nde baro levhasına kayıtlı 14 avukat bulunduğundan Tunceli'de baro kurulmasının şimdilik mümkün olmadığından Elâzığ Barosuna bildirilmesine oybirliğiyle karar verildi.

1972/12-18

Baro Genel Kurulları — Artvin Barosu

Ankara; 3.2.1972
Sayı : 271

Sayın Avukat A
A r t v i n

İlgi; 6.1.1972 günlü dilekçeniz.

İlgi yazınız üzerine Yönetim Kurulumuzca itti-haz olunan karar örneği aşağıya çıkarılmıştır.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,

16.1.1972 gün ve 49/32 sayılı
Yönetim Kurulumuz kararı :

Artvin Barosunun 1971 yılı olağan genel kurul toplantısında, usul ve kanuna aykırı olarak verilen kararların kaldırılmasını isteyen Avukat A'nın 6.1.1972 günlü dilekçesi okundu.

1136 sayılı Avukatlık Kanununun 121/10. maddesinin yorumu ile ilgili Yönetim Kurulumuzun 26.12.1970 gün ve 503/4-a sayılı ilke kararı gereğince baro genel kurul kararlarının itirazın incelenmesinin Birliğimiz yetkisi içinde bulunmadığının dilekçe avukata bildirilmesine oybirliğiyle karar verildi.

Barolar Birliği Başkanlığına
A n k a r a

Özü : Artvin Barosunun 2.1.1972 günü yapılan Genel Kurul toplantısına ve alınan kararlara itiraz hk.

Artvin Baro Başkanlığı, 20.12.1971 gün ve 81 sayılı «toplantıya çağrı» yazılarında, Baro Genel Kurulunun 30.12.1971 günü saat 14— de Orman Lokalinde toplanacağı, ekseriyet temin edilemediği takdirde ikinci toplantının 2.1.1972 günü aynı yer ve aynı saatte yapılacağı bildirilmişti.

İlk toplantı gününde ekseriyet temin edilemediğinden, ikinci toplantı günü saat 12-13 arasında orman lokaline gidip genel kurulun toplanacağı saati beklerken, toplantının o gün saat 11— den itibaren Baro odasında yapıldığını öğrendim.

Bu toplantıda aynı zamanda gelmeyenlere ceza verildiği gibi yıllık ödentilerin artırılması da kararlaştırılmıştır.

Kanunsuzluğu açık olan bu toplantıya ve alınan kararlara aşağıdaki sebeplerden dolayı itiraz ediyorum :

1 — Baro Genel Kurulunun, «toplantı çağrı yazısında» belirtilen yerden başka bir yerde ve daha erken saatte yapılmış olması,

2 — İlk toplantı günü, ekseriyet bulunmadığı için genel kurul açılmadığı ve başkanlık divanı seçilmediği halde, **ikinci toplantının baroda yapılacağının kararlaştırılması ve bunun duyurulmaması,**

3 — Avukatlık kanununa (1136-1238) göre **ceza verme genel kurula** ait olmadığı ve gündeminde bulunmadığı halde ceza kararı alınması,

4 — Usulsuz ve **çoğunluğun bulunmadığı toplantıda yıllık ödentilerin artırılması,** yasaya aykırı bulunmaktadır.

Bu itibarla söz konusunu genel kurul toplantısının ve alınan kararların iptali için gereğini arz ederim. 6.1.1972.

Not : Gereği için Barolar Birliği Başkanlığına, bilgi için Artvin Baro Başkanlığına yazılmıştır.

Saygılarımla,
Avukat A

1972/12-19

Ortak Avukatlık Bürosu — Yararı Çatışanların Ortak Avukatlarca Temsil Edilemeyeceği

Ankara; 3.2.1972
Sayı : 272

Baro Başkanlığı
Adıyaman

İlgi : 24.12.1971 gün ve 72/82 sayılı yazınız.

İlgi yazınız üzerine Yönetim Kurulumuzca itiraz olunan karar örneği aşağıya çıkarılmıştır.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,

16.1.1972 gün ve 37/2 sayılı
Yönetim Kurulu Kararı :

Birden fazla avukatın büro açarak çalışmalarını halinde kendi aralarında görev bölümü yapmaları ve bu avukatların aynı davanın davalı ve davacı vekili durumunda bulunmalarında sakınca olup olmadığının bildirilmesini isteyen Adıyaman Barosunun 24.12.1971 gün ve 72/82 sayılı yazısı okundu.

1136 sayılı Avukatlık Kanununun 38. maddesi avukatın, işi reddetmek zorunda olduğu durumları saymış bu zorunluluğun avukatların ortaklarını ve yanlarında çalıştırdıkları avukatları da kapsayacağını hükme bağlamıştır. Kaldı ki bu yasak Meslek Kurallarının 36. maddesindeki «ortak büroda çalışan avukatlar da yararı çatışan tarafları temsil etmemek kuralı ile bağdirlar» cümlesiyle tekrarlanmıştır.

Avukatlık Kanunu ve Meslek Kurallarının anılan hükümlerine uygun davranılması gerektiğinin Adıyaman Barosuna bildirilmesine oybirliğiyle karar verildi.

Adıyaman; 24.12.1971
Sayı : 72/82

Adıyaman Barosu

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına
A n k a r a

1136 sayılı Yasanın 43 ve 44. maddeleriyle birden fazla avukatların büro kurmak suretiyle birlikte çalışabilmeleri mümkün bulunmaktadır.

Aynı büroya mensup avukatların kendi aralarında görev taksimi yaparak; Hukuk Ceza ve İcra daireleri şeklinde çalışmalarını ve vekâlet deruhte eden her daireye mensup avukatlara büro âmiri tarafından görev verilmesinin mümkün bulunacağı düşünülmektedir. Diğer bir görüşte ise, taraf bakımından en az 2 hukuk bürosunun bulunması gerektiği savunulmaktadır. Aynı büroda çalışan avukatlardan birinin dâvacı diğerinin dâvalı, birinin sanık diğerinin

müdahil vekili olmasında bir sakınca olup olmadığı hususunda tereddüt giderilememiştir.

Bu konudaki birlik mütalâasının ivedilikle gönderilmesini saygıyla arz ederim.

Baro Başkanı

Bkz. TBBB. 1971/5-12

1972/12-20

Sözleşmeli Avukatların Serbest Çalışma Olanığı

Ankara; 25.2.1972
Sayı : 477

Baro Başkanlığı
U r f a

İlgi : 24.1.1972 gün ve 38 sayılı yazınız.

İlgi yazınız üzerine Yönetim Kurulumuzca itti-haz olunan karar örneği aşağıya çıkarılmıştır.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,

13.2.1972 gün ve 146/36 sayılı
Yönetim Kurulumuz kararı :

Özel İdare ve Ziraat Bankasında sözleşmeli olarak çalışan avukatların aynı zamanda serbest avukatlık yapmalarının mümkün olup olmadığının bildirilmesini isteyen Urfa Barosunun 24.1.1972 gün ve 38 sayılı yazısı okundu.

27.12.1970 gün ve 526/3 sayılı Yönetim Kurulumuz ilke kararı ile de saptandığı üzere, resmi daire sözleşmeli avukatları 1136 sayılı Yasanın 12. maddesi sonndan bir evvelki fıkrası kapsamına girmezler. Avukatların baro yazısına eklenen sözleşme örneklerinin incelenmesinden de avukatın dışardan iş almışına engel olmadığı görülmektedir.

Anılan nedenlerle Urfa Ziraat Bankasının ve Urfa Özel İdaresinin avukatlığını yapan Avukat A ile Avukat B'nin yazıhane açarak serbest avukatlık yapabileceklerinin görüş soran Urfa Barosuna cevaben bildirilmesine oybirliğiyle karar verildi.

Urfa; 24.1.1972
Sayı : 38

Urfa Baro Reisliği

Türkiye Barolar Birliği
Başkanlığına
A n k a r a

Baromuz mensuplarından Avukat A ve Avukat B'nin Urfa Özel İdaresi ve Urfa Ziraat Bankası ile yapmış oldukları hizmet anlaşmalarının tasdikli bi-

rer suretleri ilişikte takdim edilmiştir. Her iki avukatın da hizmet münasebetleri el'an devam etmektedir.

Avukatlık Yasasının 11 nci maddesi muvacehesinde yine aynı yasanın 12 nci maddesinde belirtilen istisnalar karşısında her iki avukat arkadaşımızın serbest olarak avukatlık yapıp yapamayacağının sorulmasına zaruret hasil olmuştur.

Yasaya konan bu hükümlerle meslektaşlarımıza iş sahası açmak ve aynı zamanda resmi dairelerin cüzi bir ücret karşılığında avukat çalıştırmasının önlenmesi gaye edinilmiştir.

Yasa sarahaten avukatlıkla birleşebilen işleri 12 nci maddesinde saymış olup, resmi daire olan Urfa Özel İdaresi ile İktisadi Devlet Teşekkülü olan Ziraat Bankasındaki hizmet münasebetlerini düzenleyen sözleşmelerin tetkiki ile sözü edilen arkadaşımızın serbest avukatlık yapıp yapamayacaklarının bildirilmesi saygı ile rica olunur.

Baro Başkanı

Eki : Avukatların hizmet münasebetini
düzenleyen sözleşme suretleri.

Bkz. TBBB. 1971/9-17, 1972/11-10, 17

1972/12-21

Baro Keseneği — Askerlik Süresi — Nakil

Ankara; 24.2.1972
Sayı : 468

Baro Başkanlığı
İ z m i r

İlgi : 19.1.1972 gün ve 317 sayılı, 31.1.1972 gün ve 345 sayılı yazılarınız.

İlgi yazılarınız üzerine Yönetim Kurulumuzca it-tihaz olunan karar örneği aşağıya çıkarılmıştır.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,

13.2.1972 gün ve 115/5 sayılı
Yönetim Kurulumuz kararı :

Avukat A'nın askerliği sırasında Türkiye Barolar Birliği keseneğinden ayrıcalığının düşünülüp, düşünülemediği hususunda Birliğimiz görüşünü soran İzmir Barosunun 19.1.1972 gün ve 317 sayılı yazısı okundu.

Avukatın ödemekle yükümlü olduğu kesenek borçlarından dolayı muhatabı barosudur. II. Genel Kurulda baroların ödemekle yükümlü buldukları Birlik keseneğinde kayıtlı avukat adedinin nazara alınması bir kıstastan ibaret olup, avukatlara Birli-

ğe kesenek ödemek külfeti yüklediği açıktır. V. Genel Kurulda da Birlik keseneği yönünden bir evvelki Aralık aylarındaki avukat adedinin esas alınacağı Yönetim Kurulumuzca arz edilmiştir.. Bu adetteki azalma ve çoğalmaların Baroların ödemekle yükümlü oldukları Birlik keseneğini etkilemesi düşünülemez. Bu itibarla baroya olan borcun, baroların üye sayılarına göre Birliğe ödedikleri miktardan —askerlik nedeniyle de olsa— mahsubu olanağı bulunmamaktadır.

Yukarıdaki Birlik görüşünün İzmir Barosuna bildirilmesine oybirliğiyle karar verildi.

İzmir; 19.1.1972
Sayı : 317

İzmir Baro Başkanlığı

Türkiye Barolar Birliği
Başkanlığına
A n k a r a

1.10.1971 tarihinde askerlik görevini yapmak üzere askere alındığını bildiren Avukat A'nın askerden avdetine kadar aıdattan muafiyetine karar verilmiştir. Türkiye Barolar Birliği keseneğinden de muafiyetinin düşünülüp düşünülmediği hususunda Baromuzca bilgi verilmesini rica ederim.

Saygılarımla,
Baro Başkanı

Ankara; 1.2.1972
Sayı : 227

Sayın Avukat A
A f y o n

İlgi : 20.1.1972 günlü yazınız.

Avukatın naklettiği baroya giriş keseneği ödemesi ile ilgili olarak, Afyon Barosunun hakkınızda uyguladığı işlemde Birliğimiz görüşüne aykırılık görülmemiştir. Birliğimiz Yönetim Kurulunun bu konu ile ilgili 16.1.1972 gün ve 39/22 sayılı ilke kararında da belirtildiği üzere, 1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun 73. maddesi son fıkrası hükmünün karşı kavramı, evvelce levhasına kayıtlı olmadığı bir baroya yazılmak isteyen avukattan giriş keseneği alınmasını gerekli kılmaktadır.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına
A n k a r a

Ankara Barosu avukatlarımdan iken kendi istemimle levhadan kaydımı sildirdim. Bir süre sonra ise nakil istemi ile Afyon Barosu'na başvurdum.

Afyon Barosu Başkanlığı, benden, nakil hallerinde alınan 250.— TL. yerine, «giriş keseneği» olarak

1.000.— TL. talep etti. Kaydı ihtirazi ile bu meblâğı ödiyerek Afyon Barosu'na kaydoldum.

Afyon Barosu Başkanlığı, Avukatlık Kanunu'nun 73. maddesinin son fıkrasındaki «...evvelce dahil olduğu baro...» ibaresinden hareketle bu fıkranın mefhumu muhalifine istinat ediyordu.

Ancak, kanımızca, 73. madde genel bir durumu düzenlemektedir. Gerçekten de en olağan durum, bir avukatın, levhadan silindikten sonra yine aynı baro levhasına yazılması durumudur. Bir baro levhasından silinip bir başka baro levhasına yeniden yazılma durumu ise istisnai ve özel bir haldir. Bu özel hal ise Avukatlık Kanunu'nda bir hükme bağlanmış değildir. Öyleyse, 73. maddenin, bu özel duruma yani benim durumuma da uygulanması ve aynı maddenin son fıkrasına göre benden de giriş keseneği alınmaması, olsa olsa bir nakil keseneği alınması gerektiği kanı-sındayım.

Bu konuda gerek benim ve gerekse Afyon Barosu Başkanlığının aydınlatılmasını saygılarımla arz ederim. 20.1.1972

Avukat A

Ankara; 3.2.1972
Sayı : 258

Baro Başkanlığı
U r f a

İlgi: 16.12.1971 gün ve 3 sayılı yazınız.

İlgi yazınız üzerine Yönetim Kurulumuzca itti-haz olunan karar örneği aşağıya çıkarılmıştır.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,

16.1.1972 gün ve 41/24 sayılı
Yönetim Kurulu Kararı:

1970 yılı kesenek borçlarını vermeyen avukatların baro levhasından silindiğini, bu nedenle bu avukatların borcu karşılığı Birliğimize gönderilen paranın 1971 yılı kesenek borcuna mahsubunu isteyen Urfa Barosunun 16.12.1971 gün ve 3 sayılı yazısı okundu.

Birliğimiz II.Genel Kurulu toplantısında alınan karar gereğince, avukatın bağlı olduğu baroya ödemekle yükümlü olduğu kesenek borçlarından dolayı muhatabı barosudur. Bu itibarla Baroya olan borcun, baroların üye sayısına göre Birliğe ödedikleri miktardan mahsubu yada iadesi olanağı bulunmadığından Urfa Barosu dileğinin yerine getirilemeyeceğinin cevaben bildirilmesine oybirliğiyle karar verildi.

1972/12-22

Mukayyet Avukatlar — Avukatlık Ücreti Ankara; 15.1.1972
Sayı : 108Sayın Avukat A.
S a l i h l i

İlgi : 30.12.1971 günlü yazınız.

Birliğimiz 1327 sayılı kanunla kaldırılan devlet avukatlarının avukatlık ücretlerinin ihdası için gerekli çalışmalarda bulunmaktadır. Bu konudaki çalışmalar Bülteinde meslekdaşlarımızın bilgilerine sunulmaktadır.

Hükümetin kanun kuvvetinde kararname yetkisi isteyen tasarısında 657 sayılı kanunun 146. maddesine de yer verilmiştir. Yetki kanunu çıktığında avukatlık ücretinin hükümet kararnamesine konmak suretiyle ihya edileceği kuvvetle sanılmaktadır.

Birliğimizin konuyu yakinen izlemekte bulunduğuna bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,

T. Barolar Birliği Başkanlığına
A n k a r a

1970 Yılıının kasım ayında yüksek başkanlığınıza müracaat ederek 1327 sayılı devlet memurları kanunu ile elimizden alınan haklarımızın iadesi için gerekli yardımın gösterilmesini arz etmiştim.

Yüksek başkanlığınızdaki alınan yazıda devlet avukatlarının alınan haklarının iadesi için gerekli çabaların gösterildiği ve gösterileceği bildirilmişti.

12 Mart 1971 tarihinden sonra kurulan hükümet tarafından 1327 sayılı kanunun aksak taraflarını düzeltmek için bir komisyon kurulduğu, ve yüksek başkanlığınızca sunulan avukatlık ücretlerinin devlet avukatlarına verilmesi talebi yerinde görüldüğü ve hazırlanan değişiklik tasarısında bu talebin yer aldığı, gerek gazetelerden ve gerekse barolar birliği bülteninden öğrenmiş bulunuyorum.

Son zamanlarda gerek gazetelerin yazdıklarından ve gerekse bizzat sayın maliye bakanının bütçe müzakereleri sırasında verdiği beyanında 1327 sayılı kanunla ilgili değişiklik tasarısından vazgeçildiği anlaşılmaktadır.

Malûm olduğu üzere hükümetçe personel kanunun aksaklıklarını düzeltmek için meclisten yetki kanunu talep edilmiştir.

Acaba bu yetki kanunu çıktığı takdirde 1327 sayılı kanunda avukatlık ücretleriyle ilgili bir değiştirme ve düzeltme olacaktır? Bu husus meclise verilen yetki kanunundan anlaşılmadığı gibi sayın maliye bakanının son beyan ve tutumları bizi endişeye sevk etmiştir.

Yetki kanunu çıkarıldığı takdirde avukatlık ü-

retleriyle ilgili bir değişiklik olacak mı yoksa bu peşan halimiz böylemi kalacak?

Ben ve benim gibi devlet avukatı olan bütün arkadaşlar tereddüt, endişe ve sıkıntı içindedirler.

1327 Sayılı kanun bilindiği üzere birçok müktesep haklarımızı elimizden almıştır. Müktesep hakların ihlâli kanunla dahi mümkün olmadığı halde haklarımız elimizden alınmıştır. 1327 Sayılı Kanun Anayasaya ve hukuk ilkelerine aykırı olduğu halde bir yıldan beri müktesep haklar verilsin mi, verilmesin mi? Münakaşası sürüp gitmekten başka müsbet hiçbir netice alınmamıştır.

Biz devlet avukatları kanunun değişikliği yapılabilecek ve hiç olamazsa eskisi gibi avukatlık ücretleri verilecek diye ümitle bekliyoruz. Açıkça söylemek gerekirse bir yıldan beri elimiz, kolumuz kalem tutmayacak kadar bir bedbinlik içindeyiz. Artık duruşmalara robotlaşarak giriyoruz.

1327 Sayılı kanunun bizler için getirdiği haksızlık bizleri aşırı bir bedbinliğe sürüklemektedir. Durumumuz düzeltilmeden birkaç ay daha böyle devam edecek olursa çalışma azmimiz ve çalışma şevkimiz tamamen kaybolacaktır.

Eğer durumumuz hükümet tarafından düzeltilmeyecekse parlamenterler vasıtasıyla istenilirse düzeltilebilir. Parlamenterlerin bilindiği üzere % 60 veya % 70 i hukukçudur. Birçokları da Barolar Birliğinin üyesidir. Kanaatimce Barolar Birliği bizim davamızı benimser ise ki; benimsiyordur, durumumuz düzeltilebilir.

Nitekim yine yazın gazetelerden okuduğumuza göre temmuz ayında C.H.P. si Ankara Millet vekili Şinasi Özdenoğlu ve 14 arkadaşı hazine avukatlarına, avukatlık ücreti verilmesi için parlamentoya kanun teklifi vermişlerdi. Gerekli çaba gösterilseydi hiç olmazsa bu teklif bu güne kadar kanunlaşmıştı. Ve Hiç olmazsa bundan sonra bu teklifin kanunlaşmasına çalışılmalıdır.

Biz devlet avukatları durumumuzun bir an evvel aydınlığa kavuşmasını yani alınan haklarımız iade edilecek ise bir an evvel iade edilmeli, edilmeyecek ise kesin olarak durum açıklanmalıdır. Zira 1327 Sayılı kanunun bizde meydana getirdiği bedbinlik ve bezginlik haline artık tahammülümüz kalmamıştır.

Bütün devlet avukatları Barolar Birliğinin birer üyesidir. Barolar Birliği uğradığımız büyük haksızlığa muttallidir. Birliğin kendi üyelerinin durumlarını düzeltmesi için gereken gayreti sarfedeceğinden emin olarak ve bundan cesaret alarak aydınlanmak için durumumuzu bir kerre daha yüksek başkanlığınıza arz ederek yardımlarınızı bekler rahatsız ettiğimden dolayı özür diler saygılarımı sunarım.
30.12.1971

Salihli Hazine Avukatı A.

1972/12-23

Mesleğe Yeni Başlayanlar — Meslek Kuralı Kitabının Yemin Sırasında Verilmesi Ankara; 15/2/1972
Genelge No : 8-367

Baro Başkanlığı

.....

Konu : Mesleğe yeni başlayacak avukatlara ruhsatname ile birlikte «Meslek Kuralları» kitabı verilmesi.

1136 sayılı Avukatlık Yasası 110/3. maddesi, Baro mensuplarının genel menfaatlerini ve meslekin ahlâk, düzen ve geleneklerini korumayı Birliğimizin görevleri arasında saymıştır.

Yasamızın 110/16. maddesi uyarınca uyulması zorunlu meslek kurallarının Adana'da yapılan IV. Genel Kurulda kabul edilerek, 26.1.1971 tarihli 5 sayılı Bülten'de yayımlanarak yürürlüğe konulduğu bilinmektedir.

Anılan yasanın 134. maddesi hükmüne göre, meslek düzen ve geleneklerine uymayan eylem ve davranışlarda bulunmanın disiplin cezasını gerektirdiği ve mesleğe yeni başlayanların 9. madde uyarınca eda ettikleri yemine, uygun davranacaklarına and içtikleri «Meslek Kuralları» kitabımızın ruhsatname ile birlikte kendilerine verilmesi Yönetim Kurulumuzun 15.1.1972 günlü toplantısında 8/5-13 sayı ile karara bağlanmıştır.

Karar uyarınca ruhsatname ile birlikte bir adet meslek kuralı kitabının mesleğe yeni başlayacak avukatlara verilmesini ve anılan kitaptan gönderilmek üzere ihtiyacın bildirilmesini rica ederim.

Saygılarımla,

Bkz. TBBB. 1970/5-12

1972/12-24

Bültenin Stajyerlere Gönderilmesi Ankara; 26.2.1972
Genelge No: 12-506

Baro Başkanlığı

.....

Konu : Stajyerlere de Birlik Bülteninden gönderilmesi.

Avukat stajyerlerine de Birliğimiz Bülteninden gönderilmesinin mümkün olmadığı konusunda görüş soran İzmir Barosu başvurusu üzerine Birliğimiz Yönetim Kurulu 13.2.1972 günlü toplantısında adedi bildirildiği takdirde barolarınca dağıtılmak üzere stajyerler için Bülten gönderilmesine karar vermiştir.

Karar uyarınca işlem yapılmak üzere Baronuzaya kayıtlı stajyer adedinin bildirilmesini rica ederim.

Saygılarımla,

1972/12-25

Avukat Stajyerlerinin Avukatla Birlikte Duruşmaya Girecekleri Ankara; 9.2.1972
Sayı : 318Yüksek Hâkimler Kurulu
Başkanlığına
A n k a r a

Sakarya Barosundan alınan 22.12.1971 gün ve 395 sayılı yazıda, avukat stajyerlerinin staj içinde avukatla birlikte duruşmalara girmesinin duruşma hâkimlerince tereddütle karşılandığı bildirilmektedir.

1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun «stajın yapılması ve stajyerin ödevleri» başlıklı 23. maddesi ikinci fıkrasında avukat stajyerleri, staj yaptığı avukatla birlikte duruşmalara girmekle yükümlü kılınmıştır.

Konu yargıya ilişkin olmadığından avukat stajyerlerinin duruşmalarda, staj yaptığı avukatın yanında yer alabileceği hususunun genelge ile Mahkemelere duyurulmasını, Yönetim Kurulumuz kararı uyarınca takdirlerine arz ederim.

Saygılarımla,

16.1.1972 günü ve 57-40 sayılı
Yönetim Kurulu Kararı:

Stajyerlerin, duruşmalara yanında staj yaptığı avukatla birlikte girmesi yükümlülüğünü hükme bağlayan Avukatlık Kanunu'nun 23/2. maddesine rağmen bazı mahkemelerin, duruşma sırasında stajyer avukatın yanında yer alması hususunda tereddüt gösterdiklerini bildiren Sakarya Barosunun 22.12.1971 gün ve 395 sayılı yazısı okundu.

Kanunun anılan maddesine uygun olarak stajyerin avukatla birlikte ve avukatın yanında duruşmayı izlemesinin sağlanması için Yüksek Hâkimler Kuruluna yazı ile başvurulduğunun Sakarya Barosuna bildirilmesine oybirliğiyle karar verildi.

Adapazarı; 22/12/1971
Sayı : 395

T.C

Sakarya Barosu

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına

A n k a r a

Avukatlık Kanunu 23. maddesinin 2. fıkrasında Stajyerlerin Staj süresi içinde duruşmalara Avukatla birlikte girme yükümlülüğünü nizamlamıştır.

Bazı Mahkemeler tarafından kanun bu emredici hükmünün yerine getirilmesi için Avukatla birlikte duruşmalara giren Stajyerlerin Avukat yanında yer alıp almayacağı hakkında tereddüde düşülmekte ve gereksiz tartışmaların yapılmasına sebep olunmaktadır.

Birliğinizce keyfiyetin Yüksek Hakimler Kuruluna bildirilerek 1136 sayılı Kanun 23/2. fıkrasındaki Stajyerlerin duruşmalara Avukatla birlikte girebileceklerinin ve buna engel olunmaması hakkında bir genelge yayınlanmasının sağlanmasını arz ederim.

Baro Başkanı

1972/12-26

Avukatlık Stajının Ağır Ceza Mahkemesi Dışında da Yapılması — İstanbul Adalet Komisyonu Teklifi

Ankara; 24.2.1972
Sayı : 466

Adalet Bakanlığı
A n k a r a

İlgi : 2.2.1972 gün ve 2814 sayılı yazınız;

Avukat stajyeri sayısının çokluğu nedeniyle İstanbul Ağır Ceza Merkezinde yapılmakta olan stajın, ağır ceza mahkemesinde geçirilmesi gereken bölümü hariç olmak üzere kaza mahkemelerinde yapılması konusu ile ilgili ilgideki yazınız ve eki İstanbul Adalet Komisyonu kararı Yönetim Kurulumuzun 12.2.1972 günlü toplantısında incelenmiştir.

İstanbul Adalet Komisyonunca gösterilen gerekçe Yönetim Kurulumuzca da yerinde bulunmuş yalnız İstanbul için değil genel olarak bütün barolarımız uygulamalarında, ağır ceza mahkemesi dışındaki stajın kazalarda yapılabilmesi uygun görülmüş bu konunun ve stajyer kadroları ile ilgili 20.1.1972 gün ve 1816 sayılı yazınızın Birliğimizce hazırlanmakta olan Avukatlık Kanunu Yönetmeliği çalışmalarında gözönünde bulundurulmasına karar verilmiştir.

Yönetim Kurulumuz kararı uyarınca bilgi ve takdirlerine arz ederim.

Saygılarımla,

T.C.

Adalet Bakanlığı
Hukuk İşleri Genel Müdürlüğü

Ankara; 2.2.1972
Çok Acele
Sayı : 2814

Konu : Avukatlık Stajı Hk.
Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına

Avukat Stajyeri sayısının çokluğu nedeniyle İstanbul Ağır Ceza Merkezinde yapılmakta olan avu-

katlık stajının beklenen faydayı sağlamadığından bahisle bu stajın, ağır ceza mahkemesinde geçirilmesi gereken bölüm hariç olmak üzere kaza mahkemelerinde de yapılmasına dair İstanbul Adalet Komisyonunun 11 Ocak 1972 gün ve 972/956 sayılı kararının bir örneği ilişikte sunulmuştur.

1136 Sayılı Avukatlık Kanununda bir açıklık bulunmamasına rağmen anılan kanunun 15 inci maddesinin 2 inci fıkrası uyarınca Yönetmelikte düzenlenmesi gereken bu konunun Yönetim Kurulumuzda incelenerek düşüncenizin bildirilmesini rica ederim.

Ek :
Adalet Komisyonu
kararı örneği.

Şemsettin İyiol
Adalet Bakanı Y.
Hukuk İşleri Genel Müdürü

İstanbul Adalet Komisyonu

Karar no : 164 Evrakın no : 972/956
Konu : İst. Avukat Stajyerleri Hk.

M a z b a t a

3499 Sayılı Avukatlık Kanunu ile bu kanunun bazı maddelerini değiştiren 4359 ve 51-78 sayılı kanunların staj hükümleri hakkında yönetmelik gereğince, İstanbul Mahkemelerinde staj yapmakta bulunanların sayısı, komisyon teklifi ile 500 ze çıkarılmış bulunmaktadır. Ancak bu stajyerlerin yetiştirilmesi stajdan beklenen faydanın sağlanabilmesi için bazı hususların Adalet Bakanlığına arzında zaruret hasil olduğundan gereği görüldü :

Avukatlık kanununun staj hükümleri hakkında olup, Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürlüğünün, İstanbul C. Savcılığının 17.3.1948 tarih ve 2699 sayılı kenar yazıları ile havale olunan tarihsiz 22 genel, 109-4 özel sayılı yazılarıyla gönderilen 26.2.1948 tarihli yönetmeliğin 9. maddesine tevfi kan, 21.1.1949 tarihli ve 14, 109-1 sayılı yazıları ekli liste ile İstanbul mahkemeleri için 140 kişilik kontenjan tanınmıştır.

Bu kontenjan, inkişaf eden mahkeme durumlarına göre sıra ile 200, 250, 400 ve nihayet 500 ze çıkarılmıştır.

Yönetmeliğe göre stajyerler stajlarını ağır ceza merkezlerinde yapmaktadır. Ancak adliye sarayının yerleşme ve iş durumu itibariyle stajyerlerin yetiştirilmeleri ve stajdan beklenen faidenin bu gün için sağlanmadığına bir vakiydir.

Evvelce stajyerler ağır ceza stajları hariç stajlarını kaza mahkemelerinde de yapmakta iken sonradan bu usul kaldırılmış ve stajların ağır ceza merkezlerinde yapılması esası kabul edilmiş ve stajyerler merkezde toplanmış ve böylece büyük izdiham meydana gelmiş bu suretlede stajyerlerin yetiştirilmeleri imkânı büyük ölçüde aksamıştır.

7.4.1969 tarih ve 13168 sayılı resmi gazetede yayınlanan ve 7.7.1969 tarihinde yürürlüğe giren 1136 sayılı Avukatlık Kanununun 15. maddesinde stajın mahkemelerde yapılacağı tasrih edilmiş ve ağır ceza merkezinden söz edilmemiştir.

Gerçi 1238 sayılı kanunla değiştirilen geçici 7. madde hükümleri saklı tutulmuştur .

Ancak kaza mahkemeleri tam teşekküllü asliye mahkemeleri halinde faaliyette bulduklarına göre, stajyerlerin, stajlarını kaza mahkemelerinde (ağır ceza) hariç yapmaları benimsendiği takdirde, hem yetişmeleri hemde stajdan beklenen faydaların da hada verimli hale geleceği ve hemde kontenjanın 500 ze çıkarılmasına rağmen sıra beklemeler önlenememiş ve halen 15-20 kişi sıra beklemekte bulunmuş olduğundan bu hallerin önlenmesi mümkün olacağı kanatine varılmıştır.

Gereği takdir ve ifa buyrulmak üzere mazbatanın Adalet Bakanlığına sunulması için İstanbul, C. Savcılığına tevdiine, İstanbul Barosu Başkanlığına bilgi verilmesine komisyonca 11.XI.1972 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan üye üye üye üye kâtip

Bkz. TBBB 1971/9-7.

1972/12-27

Birlik İhtiyaçlarının Devlet Malzeme Ofisinden Sağlanamayacağı

Ankara; 21.1.1972
Sayı : 151

Devlet Malzeme Ofisi
Genel Müdürlüğü
A n k a r a

İlgi : 3.9.1969 gün ve 28 sayılı yazımız.

Birliğimiz 1136 sayılı Avukatlık Kanunu ile kurulmuş olup, anılan kanun'un 109. maddesinde belirtildiği üzere, «kamu kurumu» niteliğinde bir meslek kuruluşudur, yine kanunun birinci maddesinde öngörüldüğü üzere Avukatlık Kamu Hizmetidir.

İlgide gün ve sayısı gösterilen yazımız üzerine Birliğimizin kırtasiye ve malzeme ihtiyacı ofisininize karşılanagelmekte idi. 15.3.1971 günlü malzeme istem listemiz üzerine, malzeme fiyat listenizin birinci safhesindeki «satış yapabileceğiniz daire ve müesseseler» paragrafının altında sayılan resmi daire ve kurumlar içine Birliğimizin giremeyeceği ileri sürülerek kırtasiye ve malzeme verilmeyeceği ve bu hususta kurulacak komisyonun kararı üzerine gereğinin yapılacağı cevabı verilmiştir.

Şimdiye kadar anılan komisyonun toplanıp, toplanmadığı ve verdiği karar hususunda bir bilgi alınmamıştır.

6400 sayılı Kanun'un öngördüğü esaslar dairesinde Birliğimizin işgal konusuna giren ihtiyaçlarının Ofisininize karşılanmasına müsaadelerini önemle rica ederiz.

Saygılarımla,

Devlet Malzeme Ofisi
Genel Müdürlüğü

No. : S. 54.0023

Konu : Malzeme Hk.

Ankara; 3/2/1972
Sayı : 1351-434

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına
A n k a r a

İlgi : 21.1.1972 tarih ve 151 sayılı yazınıza.

Ofisimiz; 6400 sayılı kuruluş kanununa göre umumî muvazeneğe dahil dairelerle mülhak ve hususî bütçeli idarelerin, belediyelerin, sermayesi tamamen devlete ait teşekkül, banka, ofis, kurum ve sandıkların ve sermayesinin en az yarısından fazlası yukarıda yazılı idare ve müesseselere ait ortaklıkların ihtiyaçlarını sağlamaktadır.

Bu bakımdan talebinizin karşılanması mümkün değildir.

Bilgi alınmasını rica ederiz.

Devlet Malzeme
Ofisi Genel Müdürlüğü

1972/12-28

Avukatların Resmi Kılığı — Dava Takipçilerinin Cübbe Giymeyecekleri

Ankara; 3.2.1972
Sayı : 276

Bay A,
Dava ve iş takipçisi
S a k a r y a

İlgi : 29.12.1971 günlü dilekçeniz.

İlgi yazınız üzerine Yönetim Kurulumuzca itti-haz olunan karar örneği aşağıya çıkarılmıştır.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,

16.2.1972 gün ve 58/41 sayılı
Yönetim Kurulu kararı :

Dava ve iş takipçilerinin avukatların işaretlerini koymayarak cübbe yada, bir işaretle duruşmalara girmelerinin sağlanmasını isteyen ... ilçesi dâva takipçilerinden A, ile B'nin birlikte düzenledikleri 29. 12.1971 günlü dilekçeleri okundu.

Dileğin kabulüne kanunî imkân bulunmadığının teklif sahiplerine bildirilmesine oybirliğiyle karar verildi.

Bkz. TBBB 1970/1-9

1972/12-29

Avukatlara Vaki Saldırıları — Avukat-Hâkim İlişkileri

Ankara; 1.2.1972
Sayı : 220

Baro Başkanlığı
İ s t a n b u l

Komiser Muavini A hakkında Av. B'ye İstanbul Emniyet Müdürlüğünde vaki tecavüz olayı ile ilgili tahkikat sonunda, 3.XI.1971 günlü iddianame ile dava açıldığı İstanbul Cumhuriyet Savcılığı soruşturma bürosunun Birliğimize gönderdiği 17.12.1971 gün ve 1971/108 muh. 1971/961 sayılı yazısından anlaşılmıştır.

Yönetim Kurulumuzun 15.1.1972 gün ve 17/14 sayılı kararı gereğince dava sonucundan bilgi verilmesini rica ederim.

Saygılarımla.

T.C. İstanbul
C. Savcılığı

Soruşturma Bürosu
Sayı : 971/108 muh.
971/961

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına
A n k a r a

İlgi : 11/12/1971 tarih ve 3149 sayılı yazınıza.

Av. B'nin şikâyeti ile ilgili olarak büromuzca yapılan tahkikat sonunda 3/11/1971 tarihinde iddianame ile dava açılmış olup, iddianamenin bir sureti ilişikte gönderilmiştir.

Bilgileriniz rica olunur. 17/12/1971

İst. C. Savcı Yardımcısı
Necip Beysoy

Tutuklu
11/11/1971

T.C. İstanbul
Cumhuriyet Savcılığı

Hazırlık No : 1971/34274
Esas No : 1971/135
Büro No : 1971/961

İ d d i a n a m e

İst. ( ). Asliye Ceza Mahkemesine

Mağdur : B' İst. barosu avukatlarından

Davacı : Kamu hukuku
Sanık : A', 1948 d.lu Em. 2 nci şube 1 nci kı-sımda komiser muavini.

Suç : Adli görevin ifası sırasında suimua-mele.

Suç tarihi : 2.11.1971

Uygulanacak

kanun maddesi : T.C.K. 245

Deliller : Samimi iddia Dr. Raporları, şahit beyan-ları.

Sanık hakkında tanzim edilen hazırlık soruşturması evrakı ilişikte sunulmuştur.

— Yukarıda açık kimliği yazılı sanığın parasını çarpan yankesiciyi sabıkalı-lar albümünden teşhis etmek için da-vacı olarak kendisine müraacaat eden mağdura, Defol git demek ve yumruk atmak suretiyle suimuaemelede bulun-duğu...

... anlaşılmaktadır.

Bu itibarla sanığın duruşması yapılarak eyle-mine uyan yukarıda yazılı maddeler gereğince ceza-landırılması talep ve iddia olunur. 3.11.1971

C. Savcı Yardımcısı
Necip Beysoy

İşbu suret aslı gibidir 17/12/1971

İstanbul; 7.Şubat.1972
Sayı : 7200

İstanbul Barosu
Başkanlığı

Barolar Birliği Sayın
Başkanlığına
A n k a r a

İlgi : 1.2.1972 tarih ve 220 sayılı yazınız.

Komiser muavini A tarafından avukat B'ye va-ki tecavüz dolayısıyla İstanbul 1. Asliye Ceza Mah-kemesinde açılan 971/876 esas sayılı dava devam et-mekte ve Yönetim Kurulunca görevlendirilen meslek-daşlarımız müdahil vekili olarak davayı takip etmek-tedirler.

Sonuçtan ayrıca bilgi verileceğine bilgilerinizi ri-ca ederim.

Saygılarımla,
İstanbul Barosu Başkanı

Bkz. TBBB. 1972/11-20

Ankara; 9.2.1972
Sayı : 324

Baro Başkanlığı
Z o n g u l d a k

İlgi : 4.2.1972 gün ve Muh. 1972/16 sayılı yazınız.

Avukat A'nın 29.12.1971 günlü dilekçesi ekinde gelen ve Yüksek Hâkimler Kuruluna gönderildiği

bildirilen 24.12.1971 günlü şikâyet Birliğimizce de ge-
reği için Yüksek Hâkimler Kuruluna iletilmiş ve so-
nucundan bilgi istenmiştir.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,

Ankara; 15.1.1972
Sayı : 109

Yüksek Hâkimler Kurulu Başkanlığı
A n k a r a

Avukat A Karadeniz Ereğlisi Sulh Hâkimi B'yi
24.12.1971 günlü dilekçe ile Başkanlığımıza şikâyet et-
miş ve şikâyetini 29.12.1971 günlü yazısı ile Birliği-
mize de bildirmiştir.

Şikâyetli hâkim hakkında Başkanlığımızca uygu-
lanacak işlem sonucundan Birliğimize de bilgi veril-
mesini müsaadelerine arz ederim.

Saygılarımla,

Zonguldak Baro Başkanlığı

Zonguldak; 4.2.1972
Sayı : Muh. 1972/6

Türkiye Barolar Birliği
Başkanlığına
A n k a r a

Baromuz levhasında kayıtlı avukat A'nın Yük-
sek Hâkimler Kurulu Başkanlığına ve Başkanlığımı-
za gönderdiğini bildirdiği 24.12.1971 tarihli ve Kdz.
Ereğlisi Hâkimlerinden B. hakkındaki dilekçesini in-
celeleyen Yönetim Kurulumuz şikâyet konusu hak-
kında gereğinin Yönetim Kurulunuzca yerine getiril-
mesi için ricada bulunulmasına karar vermiştir.

Gereğini arz ve rica ederim.

Saygılarımla,
Baro Başkanı

T.C. Yüksek Hâkimler Kurulu
İkinci Bölüm Başkanlığı

Ankara; 12.2.1972
Sayı : 1971/90164-1779

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığı
Ziya Gökalp Caddesi, No : 16/7
A n k a r a

İlgi : 15/1/1972 gün ve 10 sayılı yazıya c.

Kdz. Ereğlisi Sulh Hâkimi B hakkında Avukat
A tarafından vaki olan şikâyet incelenip soruşturul-
mak üzere üst dereceli Hâkime tevdi edilmiştir. So-
nuc hakkında Birliğimize de bilgi verilecektir.

Bilgi edinilmesini rica ederim.

Rüşti Baykal
Yüksek Hâkimler Kurulu Başkan V.

Ankara; 10.2.1972
Sayı : 343

Yüksek Hâkimler Kurulu
Başkanlığına
A n k a r a

İzmir Barosu avukatlarından A'nın Birliğimize
gönderdiği 28.12.1971 günlü yazı ve ekleri ilişikte su-
nulmuştur.

Yönetim Kurulumuz sorunun genel niteliğini
gözönüne alarak konu hakkında Sayın Başkanlığımız-
dan bilgi rica edilmesine karar vermiştir.

Birliğimize aydınlatıcı bilgi verilmesini müsa-
adelerine arz ederim.

Saygılarımla,

Ankara; 3.Mart.1972
Sayı : 549

Sayın Avukat A
S e l ç u k

İlgi : 28.12.1971 günlü yazınız,
10.2.1972 gün ve 342 sayılı yazımız.

İlgideki yazımız üzerine Yüksek Hâkimler Kuru-
lunca Birliğimize gönderilen 24.2.1972 gün ve 2427 sa-
yı yazı fotokopisi ekte gönderilmiştir.

Bilginizi rica ederim.

Eki : 1 fotokopi.

Saygılarımla,

T.C. Yüksek Hâkimler Kurulu
Birinci Bölüm İntihap Br.

Ankara; 24.2.1972
Sayı : 2427

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına

İlgi : 10.2.1972 gün ve 343 sayılı yazıları.

10.Haziran.1971 günlü Resmî Gazetede yayınlanan
atama ve nakil plânı hakkındaki Genel Kurulun ku-
ral niteliğindeki kararının 5. maddesi, 3. fıkrasının
son bendine göre, mesleğe kabul kararları bir terfi
süresi olan iki yıl için geçerli olduğu, bu süre için-
de atanmaları mümkün bulunmayanların yeniden
mesleğe kabul kararı almaları zorunlu kılınmıştır.

1965 senesinde mesleğe alınmasına karar verilen
İzmir Barosu Avukatlarından A'nın bu sebeple Hâ-
kimliğe atanmasına imkân olmadığına bilgi edinil-
mesini saygı ile rica ederim.

Rüşti Baykal
Yüksek Hâkimler Kurulu Başkan V.

Ankara; 25.2.1972
Sayı : 493

Baro Başkanlığı
Z o n g u l d a k

İlgi : 21.2.1972 gün ve Muh. 1972/22 sayılı yazınız.

İlgi yazınız ekinde gelen Avukat A'nın, hâkim
B'yi şikâyeti ile ilgili dilekçesi, Yüksek Hâkimler Ku-

ruluna intikal ettirilmiş, gereği ve sonucundan bilgi istenmiştir.

Cevap geldiğinde ayrıca bildirilecektir.

Saygılarımla,

Zonguldak; 21/2/1972
Sayı : Muh. 972/22

T.C.

Zonguldak
Baro Başkanlığı

Türkiye Barolar Birliği
Başkanlığına
Ankara

Baromuz Avukatlarından A'nın Üçüncü İş Mahkemesi hakimi iken Ankara Hakimliğine tayin edilen B hakkındaki 17.2.1972 tarihli şikâyet dilekçesi ilişikte sunulmuştur.

Gereğinin takdirine müsadeleri arz olunur.

Saygılarımla
Zonguldak Barosu Başkanı

Ek 1 dilekçe

Baro Başkanlığı
Zonguldak

Şahsıma tevdi edilen vekâletnamelere müsteniden Ereğli Kömürleri İşletmesi Müessesesi aleyhine açmış olduğum ocak içi işçilerine ait fazla mesai'ler davalarının 160 adet'i 3. İş Mahkemesinde 1.11.1971 tarihinde lehimize karara bağlanarak tefhim edilmiştir.

Kararlar yazılmasına rağmen, harçların ikmal edilmemiş olması gerekcesiyle sayın 3. İş Mahkemesi Hakimi B tarafından imzalanmamıştır.

Harçların ikmali hususunda gerek iş mahkemeleri başkatipliğine ve gerekse Hukuk Mahkemeleri başkatipliğine yaptığımız vaki müracaatlarımız «imzasız kararlara harç alınmayacağı» nedeniyle akim kalmıştır.

Durumu 3. İş Mahkemesi Hakimliğine bildirmemize, sayın Hakim'in Ankara Hakimliğine tayin olup gitmesine rağmen kararlar bu güne kadar imzalanmamıştır.

Bu durumda E.K.İ tarafından temyiz edilen dosyalar Yargıtaya sevk olunamamakta, müvekkillerimin hakkı sürüncemede kalmaktadır.

Keyfiyeti gerekli mercilere aksettirmek üzere sayın Baronuza ihbar eder, gereğinin yapılması hususunu talep ve rica ederim. 17.2.1972

Saygılarımla,
Avukat A

Ankara; 25.2.1972
Sayı : 492

Yüksek Hâkimler Kurulu
Başkanlığı
Ankara

Avukat A'nın, Zonguldak Barosunca Birliğimize intikal ettirilen, Zonguldak Üçüncü İş Mahkemesi hâkimi, iken Ankara Hâkimliğine atanan B'yi şikâyeti kapsayan 17.2.1972 günlü dilekçesi örneği ilişikte sunulmuştur.

Gereğinin takdiriyle, adı geçen hâkim hakkında uygulanan işlem hakkında Birliğimize bilgi verilmesini müsaadelerine arz ederim.

Saygılarımla,

Ankara; 25.2.1972
Sayı : 495

Baro Başkanlığı
İzmir

İlgi : 28.1.1971 gün ve 380 sayılı yazınız,
17.2.1971 gün ve 542 sayılı yazımız.

Torbalı Asliye Ceza Hâkimi A'nın, Avukat B'yi duruşmadan çıkarması olayı ile ilgili ve Yüksek Hâkimler Kuruluna intikal ettirilen şikâyet konusundaki Yüksek Hâkimler Kurulu İkinci Bölüm Başkanlığının 5.2.1972 gün ve 971/49-5 sayılı yazısı örneği ekte gönderilmiştir.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla.

Eki : 1 yazı fotokopisi.

İzmir; 28.1.1971
Sayı : 380

İzmir
Baro Başkanlığı

Türkiye Barolar
Birliği Başkanlığına
Ankara

Torbalı Asliye Ceza Hâkimi A'nın, Avukat B, hakkında, bir dava sebebiyle «Maznun vekili şahide sorulan hususlar için müdahalede bulunmuş olması sebebiyle duruşmadan çıkarılmasına karar verildi.» gerekçesiyle 18.12.1970 Tarihinde duruşmadan çıkarma kararı vermiş ve bu kararı derhal uygulamıştır.

15.1.1971 Tarihli oturumda da Avukat B duruşmaya iştirak etmek istemesine rağmen kendisine bir evvelki karar hatırlatılmış ve duruşma salonundan iki jandarma eri ile çıkarılmıştır.

15.1.1971 Tarihli duruşma zaptı dahi kendisine verilmemiş, bir kararla reddedilmiştir.

Durumu inceleyen İdare Heyetimiz, bu davranışı savunma mesleğine ve bu mesleğin itibarına aykırı bulmuş, olayı kamu oyuna duyurmakla beraber

Yargıç A'ya bir mektup göndererek davranışı kınadığını bildirmiş ve aynı zamanda keyfiyetin Türkiye Barolar Birliği ile Yüksek Hâkimler Kuruluna duyurulmasını karar altına almıştır.

Saygılarımla,
Baro Başkanı

Eki : 1. Dilekçe
2. Karar sureti

T.C. Yüksek Hâkimler Kurulu
İkinci Bölüm Başkanlığı

Sayı : 1971/49-5/1325
Ankara; 5.2.1972

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına

İlgi: 16.2.1971 tarih ve 523 sayılı yazı.

İlgide gösterilen yazı ile yapılan şikâyet konusu iş sebebiyle, Torbalı Ceza Hâkimi A'nın 45 sayılı kanununun 63/son maddesi gereğince UYARILMASINA, karar verilmiştir.

Bilgi edinilmesini rica ederim.

Rüştü Baykal
Yüksek Hâkimler Kurulu
Başkan V.

Ankara; 26.2.1972
Sayı : 500

Yüksek Hâkimler Kurulu
Başkanlığına
A n k a r a

Antalya ... 'Barosu avukatlarından A'nın ... 'ta hâkim B'yi şikâyeti ile ilgili olarak Başkanlığınıza gönderdiğimiz 12.10.1971 gün ve 2597 sayılı yazımıza cevaben, soruşturmanın devam etmekte olduğunu Emniyet İkinci Şube Müdürlüğü kanalıyla Birliğimize 22.1.1972 gününde gelen yazınız Yönetim Kurulumuzun 12.2.972 günlü toplantısında incelenmiştir.

Hâkim hakkındaki kovuşturma sonucundan da bilgi verilmesini Yönetim Kurulumuz kararı uyarınca takdir ve müsaadelerine arz ederim.

Saygılarımla,

Ankara; 26.1.1972
Sayı : 198

Baro Başkanlığı
A n t a l y a

Baronuz avukatlarından A'nın, hâkimi B' ile ilgili şikâyetinin, üst dereceli hâkim eliyle incelettirilip soruşturulmasına, 26.7.1971 tarihinde de inceleme ve soruşturmanın iki yönden derinleştirilmesine karar verilerek evrakın üst dereceli hâkime gönderildiği ve soruşturmanın halen devam ettiği, 12.10.1971 gün ve 2597 sayılı yazımıza cevaben Yüksek Hâkimler Kurulunun, Ankara Adalet Komisyonu Başkanlığı

ğı vasıtasıyla Birliğe gönderdiği 30.11.1971 gün ve 1970/8-31-9994 sayılı yazı ile bildirilmiştir.

Konu Birliğimizce izlenmekte olup, sonuç ayrıca bildirilecektir.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,

T.C.
Ankara Mahkemeleri
Adalet Komisyonu Başkanlığı

Adalet Komisyonu Başkanlığı
A n k a r a

Antalya Avukatlarından A'nın, aynı yer hâkimi B. hakkında 26.3.1971 günlü tel ile yaptığı şikâyetin üst dereceli bir hâkim eliyle incelettirilip soruşturulmasına, 26.7.1971 tarihinde de inceleme ve soruşturmanın iki yönden derinleştirilmesine karar verilerek evrakın tekrar üst dereceli hâkime gönderildiğinin, soruşturmanın halen devam etmekte olduğunun, 12.10.1971 günlü yazıya cevaben Türkiye Barolar Birliği Başkanına tebliğiyle tebliğ belgesinin gönderilmesini rica ederim.

Yüksek Hâkimler Kurulu Başkanı Y.
Rüştü Baykal

Emniyet İkinci Şube Müdürlüğüne
A n k a r a

Yüksek Hâkimler Kurulu ikinci bölüm ifadeli 30.11.1971 tarih ve 1970/8.31.9994 sayılı yazıları örneği yukarıya çıkarılmıştır.

Keyfiyetin Türkiye Barolar Birliği Başkanı Av. Faruk Erem'e tebliği ile düzenlenecek imzalı alındı belgesinin gönderilmesi rica olunur. 1.12.1971

Adliye Encümeni Başkanı
M. Mahir Özkurd

Bkz. TBBB. 1971/6-10. 1971/7-2, 3. 1971/9-13. 1971/10-7, 8, 11.

1972/12-30

Avukatların Sosyal Güvenliği — Yardımlaşma Sandığı Üyelüğünün Borçlanmaya Engel Olmıyacağı

Ankara; 24.2.1972
Genelge No : 10-504

Baro Başkanlığı

Konu : 1186 sayılı Kanunun geçici 3. maddesinin uygulanması Hk.

Avukatların, 1186 sayılı Kanunun geçici 3. maddesi hükmüne göre borçlanabilmeleri için Sosyal Si-

gortalar Kurumu Genel Müdürlüğüne yazılan yazı ve alınan cevap ile Yönetim Kurulumuzun 12.2.1972 gün ve 90/15 sayılı kararı uyarınca konunun yeniden incelenmesini isteyen Birliğimiz yazısı örnekleri ilişikte gönderilmiştir.

Konu, her meslektaşımızın özel durumuna göre iş mahkemelerinde borçlanma kararı alarak hakkını koruması ile ilgilidir. Bu itibarla Sosyal Sigortalar Kurumunun vereceği cevap beklenmeden, Yardımlaşma Sandıklarının Emekli Sandığı niteliğinde olmadığı, isteğe bağlı bulunduğu gerekçesiyle dava yoluna başvurmaları hususunun Baronuza kayıtlı avukatlara duyurulmasını Yönetim Kurulumuz kararı uyarınca rica ederim.

Ek : 3 yazı örneği.

Saygılarımla,

Ankara; 26.2.1972
Sayı : 501

Sosyal Sigortalar Kurumu
Genel Müdürlüğü
A n k a r a

İlgi : 27.12.1971 gün ve VIII-0000-2 işareti, 715315 sayılı yazınız;

Çeşitli işyerlerinde fikir ve beden işçisi olarak çalışmakta olanlara borçlanma yoluyla kıdem sağlanan 23.10.1969 gün ve 1186 sayılı Kanununun 21. maddesi ile 506 Sayılı Kanuna eklenen geçici 3. maddesi hükmünden avukatların da yararlanabilmeleri konusu barolarımızdan gelen isteklere de uyularak Yönetim Kurulumuzun 12.2.1972 günlü toplantısında incelenmiştir.

506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununun bazı maddelerinin değiştirilmesi ve bu kanuna bazı maddeler eklenmesine dair 1186 sayılı Kanunun geçici 3. maddesi hükmünde ayın «Bu kanunun yayımından önce çeşitli işyerlerinde fikir ve beden işçisi olarak çalışmakta olup, her ne sebeple olursa olsun Sosyal Sigortalar Kurumuna veya bu Kuruma devredilen çeşitli emekli sandıklarına emekli veya yaşlılık aylığına esas olacak prim ödemiş olanlar hizmetlerini belgelendirdikleri ve o zamana ait ilk aylık ücretleri üzerinden işçi ve işveren sigorta primlerini en geç beş yıl içinde defaten veya eşit taksitlerle ödedikleri takdirde toplam olarak en çok 10 yıllık hizmetleri Sosyal Sigortalarda veya Sosyal Sigortalara devredilen sandıklarda geçen hizmetleriyle birleştirilir» denilmektedir.

506 sayılı Kanunun bu hükmünün dar veya geniş yorumlanması hususunda tereddüde düşülmüşse de 17 Aralık 1971 günlü ve 14045 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 6 Kasım 1971 günlü ve 1971/2 esas, 1971/4 karar sayılı Yargıtay Hukuk Bölümü İçtihadı Birleştirme Genel Kurul Kararı, madde hükmünü, 1.4.1950 gününden önceki hizmet sürelerine de teşmil etmiştir. Bunda, maddenin yazılı biçiminin yasama meclisindeki görüşmelerin Anayasanın 48 inci maddesi hükmünün derece derece rol oynadığı, bahse konu

kararın kaleme alınış niteliğinden açıkça anlaşılmaktadır.

Madde metninden de anlaşılacağı üzere, iki önemli unsur hükümde yer almıştır. Birisi, çeşitli işyerlerinde fikir ve beden işçisi olarak çalışmak, diğeri de her ne sebeple olursa olsun Kurumunuza veya kurumuza devredilen çeşitli Emekli Sandıklarına emekli veya yaşlılık aylığına esas olacak prim ödemiş olmaktır.

Ancak, Kurumunuz, avukatların 21.12.1953 günlü ve 6207 sayılı Avukatlar Yardımlaşma Kanunu hükümlerine göre kurulan Yardımlaşma Sandıklarına üye oldukları gerekçesiyle avukatların madde hükümünden yararlanma isteklerini reddetmekte, daha önce kabul edilen istekler de Genel Müdürlüğünüzce iptâl edilmektedir.

Ortaya çıkan sorun, 6207 sayılı Kanuna göre kurulmuş bulunan Avukatlar Yardımlaşma Sandıklarının Emekli Sandığı niteliğinde olup olmadığıdır.

Yardımlaşma sandıklarının zorunlu değil ihtiyari olduğu, 6207 sayılı Kanununun 1 inci maddesinde yer alan : «Her baro merkezinde, baro umumi hey'eti kararı ile Avukatlar Yardımlaşma Sandığı kurulabilir» hükmünden anlaşılmaktadır.

Kazaî içtihatlar da bu niteliktedir. Danıştay Sekizinci Dairesinin 8.6.1964 günlü ve 1963/2523 esas, 1964/5459 karar sayılı kararında : «6207 sayılı Kanunun 1 inci maddesinde her baro merkezinde baro genel kurulunun kararı ile avukatlar yardımlaşma sandığı kurulabilir hükmü mevcuttur ve bu sandığın bir Emekli Sandığı değil fakat bir yardımlaşma sandığı olduğu ve kurulmasının dahi ihtiyari bulunduğu açıktır. İş Kanunu hükümlerinin uygulandığı müessesede çalışan davacı hakkında 3008 sayılı Kanunun 101. maddesinin 3. fıkrası gereğince sigorta kanunlarının uygulanması gerekir. Yukarıda mahiyeti açıklanan avukatlar yardımlaşma sandığı üyesi olması da davacının sigorta kanunlarından faydalandırılmasına mani teşkil etmez...»

Bu konuyla ilgili anlaşmazlıkların çözümünün adli yargı yerine geçmesi nedeniyle İstanbul Asliye Mahkemesi 13. Hukuk Hâkimliğinin (iş dâvalarına bakmakla görevli) vermiş olduğu 25.6.1969 günlü ve 1968/2437 esas, 1969/1159 karar sayılı kararda şöyle denilmektedir : «Dosya içindeki belgelerden anlaşılacağı üzere davacı, 5434 sayılı Emekli Sandığı Kanununa tâbi bulunmayan Başak Sigorta A.Ş. avukatıdır. Aynı zamanda İstanbul Barosuna da kayıtlı üyedir. Diğer taraftan 6207 sayılı Kanunla kurulmuş bulunan baro umumi hey'etinin ihtiyariyle kurulmuş bulunan Avukatlar Yardımlaşma Sandığında üyedir. Bunda ihtilâf yoktur. İhtilâf, 6207 sayılı Kanunla kurulan Avukatlar Yardımlaşma Sandığının Emekli Sandığı gibi bir teşekkül olup olmadığıdır. 506 sayılı Kanunun 3. maddesinin (F) bendi; Kanunla kurulu Emekli Sandıklarına aidat ödemekte olanları sigortalı saymamıştır. Kanun hükmünün açık ifadesin-

den anlaşılacağı üzere; bir kimsenin sigortalı sayılmaması için kanunla kurulmuş Emekli Sandığına o kimsenin aidat ödemesi lazımdır. 6207 sayılı Kanun açıkça kurulmasını hükme bağladığı Avukatlar Yardımlaşma Sandığının kurulmasını baro hey'eti umumiyesinin ihtiyarına bırakmış olup kanunun âmîr hükmünce ve meselâ 5434 sayılı Kanun gibi âmîr hükmüyle Emekli Sandığı niteliğinde kurulacağını âmîr değildir...»

Bu karar, Yargıtay Dokuzuncu Hukuk Dairesinin 10.10.1969 günlü ve 7536/9691 sayılı ilâmiyle onaylanmıştır.

6207 sayılı Kanunla kurulmuş Avukatlar Yardımlaşma Sandıklarının niteliği hakkında Yargıtay Hukuk Genel Kurulunca verilmiş 16.6.1971 günlü ve 1968/4-813 esas, 376 karar sayılı karar şunları ihtiva etmektedir: «Öte yandan: 6207 sayılı Kanun uyarınca kurulan Avukatlık Yardımlaşma Sandığına üyeler tarafından verilen duhuliyeye aylık aidatlar, her halükârda sandık mensuplarına sarfedilmek için ödendiğinden nitelikçe bağış gibidir ve hatta geri istenildiği zaman harcanmış olması sebebiyle iadesi de imkânsız olabilir. Bu ödemeler, biriktirme amacıyla veya diğer bir amaçla kurulmuş ortaklıkların yürütülmesi için verilmiş paralardan değildir. Bu nedenledir ki, bu paraların meslekten veya barodan ayrılan üyelere geri verilemeyeceği kanaatine varılmış ve bu itibarla özel daire bozma ilâmına uyulmak icabederken önceki kararda direnilmesinde isabet görülmemiştir.

Sonuç: Dâvalının Temyiz itirazının kabulüne, dinlenme kararının yukarıda gösterilen nedenle H.U.M.K. nun 429 uncu maddesi uyarınca BOZULMASINA 16.6.1971 gününde oyçokluğuyla karar verildi.»

Özetlemek gerekirse: Gerek Danıştay ve gerekse Yargıtay, 6207 sayılı Kanunla kurulmuş Avukatlar Yardımlaşma Sandıkları'nı, ihtiyari olmaları nedeniyle Emekli Sandığı saymamaktadır. Bu konuda yukarıya alınmış kararlar açık ve kesindir.

Konunun yukarıda açıklanan duruma göre yeniden incelenerek sonuçtan bilgi verilmesini rica ederim.

Saygılarımla,

Sosyal Sigortalar Kurumu
Genel Müdürlüğü

No : 715315 İşareti : VIII-0000-2
Tarihi : 27 Aralık 1971
Özeti : Avukat A, Hakkında.

Türkiye Barolar Birliği
Başkanlığına
A n k a r a

İlgi : 6.8.1971 tarihli ve 2133 sayılı yazınız.

Karayolları 2 nci Bölge Müdürlüğünün Avukatlığını, 15.12.1958 ilâ 4.5.1964 tarihleri arasında deruhte ettiği ve bu sürede Avukatlar Yardımlaşma Sandığı

üyeyi olduğu anlaşılan Avukat A'nın borçlanma talebiyle ilgili olarak alınan yukarıda tarihi ve sayısı kayıtlı yazınız ile eki incelendi.

Bilindiği üzere, 6207 sayılı Avukatlar Yardımlaşma Kanununun 1 inci maddesinin ilk fıkrası hükmüne istinaden kurulmuş bulunan Avukatlar Yardımlaşma Sandığının, Avukatların ihtiyari değil, mecburi olarak iştirakleri gereken ve isminin Yardımlaşma Sandığı olmasına rağmen, kanuna göre, ihtiyarlık, hastalık, maluliyet ve ölüm halinde üyelerine bazı hak ve menfaatler sağlayan, kanunla kurulu bir emekli sandığı mahiyetinde olduğu, Temyiz Mahkemesi 4 üncü Hukuk Dairesinin 10.10.1960 tarihli, 1960/6871-1960/7845 sayılı kararı ile kabul edilmiş bulunduğundan, herhangi bir işyerine hizmet akdi ile bağlı olan ve fakat Avukatlar Yardımlaşma Sandığı ile ilgili bulunan Avukatlar Sigortalı sayılmamış, buna mukabil, işverenleri ile aralarındaki münasebet hizmet akdine istinat eden ve kayıtlı buldukları Baroda Avukatlar Yardımlaşma Sandığı kurulmamış olan Avukatlar ise, sigortalı addedilmiş bulunmaktadır.

Hernekadar yazınızda, Avukat A'nın dilekçesinde ileri sürüldüğü şekilde tatbikatın değiştirilmesi görüşünde olduğu belirtilmekte ise de, Avukatlar Yardımlaşma Sandığının Kanunla kurulu Emekli Sandığı olduğuna dair Danıştay'ca onanmış bir karar mevcut olduğundan, bu karara göre yürütülen tatbikatın, bu hususta henüz kazaî bir içtihat teessüs etmediği nazara alınarak değiştirilmesine, dolayısıyla 1136 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği 7.7.1969 tarihinden evvel Avukatlar Yardımlaşma Sandığı üyesi olduğu anlaşılan Avukat A'nın sigortalı addedilmesine ve borçlanma talebinin kabulüne imkân görülememektedir.

Bilgi edinilmesini rica ederiz.

Genel Müdürlük

Muzaffer Tuncel Sabri Özdemir
Sigorta İşleri Müd. Sigorta İş. Müd. Yrd.

Ankara; 6.8.1971
Sayı : 2133

Sosyal Sigortalar Kurumu
Genel Müdürlüğü
A n k a r a

Bir iş yerine hizmet akdi ile bağlı olması yönünden 506 sayılı yasa gereğince sigortalı bulunan avukatın, 1186 sayılı yasa gereğince, iş yerinde sigortasız geçen hizmetlerini borçlanmaları ile ilgili olarak Avukat A, tarafından Birliğimize gönderilen yazı örneği ekte sunulmuştur.

Birlik Yönetim Kurulunca da aynen benimsenen bu görüşe göre Genel Müdürlüğünüz genelgesinin değiştirilmesini ve sonucundan bilgi verilmesini müsaadelerine arz ederim.

Saygılarımla,

Eki : 1 yazı

Ankara; 3.2.1972
Sayı: 254

Baro Başkanlığı
İ s t a n b u l

İlgi: 31.12.1971 gün ve 7744 sayılı yazınız.

İlgi yazınız üzerine Yönetim Kurulumuzca ittihaz olunan karar örneği aşağıya çıkarılmıştır.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,

16.1.1972 gün ve 42/25 sayılı
Yönetim Kurulu Kararı:

Baro aidatlarını ödemedikleri için eski avukatlık kanununun 80. maddesi gereğince, adları baro levhasından silinen avukatların geçmiş yıllara ait aidatlarını ödemeleri halinde levhada yazılı olmaksızın geçen sürelerinin, süre belgesi tanziminde dikkate alınıp alınmayacağı konusunda görüş soran İstanbul Barosunun 31.12.1971 gün ve 7744 sayılı yazısı ve eki Avukat A'nın 8.12.1971 günlü raporu okundu.

1136 sayılı Avukatlık Kanununun 1238 sayılı Kanunla değiştirilen geçici 1. maddesinde yer alan «10 yıl içinde en az 2000 gün baro levhasında kayıtlı olma» ibaresi açıktır.

Baro aidatını ödemeyen avukatın adı levhadan silinir. Silmeye sebep olan borçların tamamının ödenmesi, levhadan silinmenin sonuçlarını ortadan kaldıramaz. Bu itibarla aidat borcunu ödemediğinden levhada yazılı bulunmadığı devre, avukatın hizmet süresinden sayılmayacak ve 2000 günün hesabında dikkate alınmayacaktır.

Bu yönde beliren Birlik görüşünün İstanbul Barosuna bildirilmesine oybirliğiyle karar verildi.

İstanbul Barosu
Başkanlığı

İstanbul; 31.12.1971
Sayı: 7744

T. B. Birliği
Sayın Başkanlığına
A n k a r a

Baro aidatlarını ödemedikleri için eski Avukatlık Kanununun 80. maddesi gereğince, adları baro levhasından silinen meslekdaşların geçmiş yıllara ait aidatlarını ödemeleri halinde, Baro levhasından adlarının silindiği müddetlerin, avukatlık süre belgelerinin tanziminde nazara alınıp alınmayacağına dair, Av. A'nın bu konuda Başkanlığımıza sunduğu, rapor, Baro Yönetim Kurulumuzun 16.12.1971 tarihli oturumunda gündeme alınmış ve;

«Av. A tarafından verilen raporun bir suretinin, Türkiye çapında uygulamaya esas olmak üzere, mü-

talâa verilmesi ricası ile T. B. B. Başkanlığına gönderilmesine» karar verilmiştir.

Saygılarımla,
Baro Başkanı

Eki: 1

İstanbul Barosu Sayın Başkanlığına

Avukatlık kanununun geçici 1. ci maddesi, Topluluk sigortasına tabi oldukları tarihte 30 yaşını geçmiş bulunan avukatlardan, 55 yaşını doldurmakla beraber, yaşlılık sigortasından aylık bağlanmasına hak kazanamayanlar, (506 sayılı Kanununun 60. ci maddesinde yazılı şartları yerine getiremediklerinden) Sigortalılıklarının başladığı tarihten önceki 10 yıl içinde en az 2000 gün Baro levhasında kayıtlı Avukat olduklarını tevsik edenlerin yaşlılık aylığından istifadeleri kabil olmakla, işbu madde gereğince avukatlara çalışma belgesi verilmektedir.

Eski avukatlık kanununun 80. ci maddesi gereğince, Baro yıllık keseneğini ödemedikleri için Baro levhasından adları silinen meslekdaşlardan, ödemeleri gerekli yıllık kesneklerini ödiyerek tekrar avukatlar listesine adı yazılan meslekdaşlarımıza, Baro levhasından adları silinmiş bulunan devre için kanaatimce çalışma belgesi verilmemesi; yeniden levhaya yazıldıkları tarihte topluluk sigortasına tabi olacaklarından Sigortalılıklarının başladığı tarihten önceki 10 yıl içinde 2000 gün Baro levhasında kayıtlı olanlara» verilmesi gerekmektedir.

Levhaya yeniden kayıt için birikmiş yıllık kesneklerinin tamamının alınmış olmasının bu konuda müessir olamayacağı kanısındayım. Zira, kanunun aradığı 10 yıl içinde Baro levhasına kayıtlı olmasıdır. Oysaki, adı levhadan silinen avukatın, levhada kayıtlı olduğunun kabulünün mümkün olamayacağı düşünülmektedir.

Konunun Yönetim kurulunuzca tetkiki ile karara bağlanması ve kararın Baromuz Sigorta memuruna bildirilerek çalışma belgelerinin tanzimin de nazara alınması hususunu tensiplerinize arz ederim.
8.12.1971

Avukat A

Bkz. TBBB. 1971/9-27

1972/12-31

Avukatların Sosyal Güvenliği — 1214 Sayılı Kanun

Ankara; 13.1.1972
Sayı: 85

Sayın A.
C. Savcı Yrd.
N i ğ d e

İlgi: 3.1.1972 günlü yazınız.

1214 sayılı kanun uyarınca Emekli Sandığına tâbi hizmetiniz, Sosyal Sigortaya bağlı olarak geçecek

hizmetlerinizle birleştirilebilecektir. Bu yönden serbest olarak buna göre günlük kazanç beyanınızı serbestçe tespit etmeniz gerekmektedir.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,

Türkiye Barolar Birliği
Başkanlığı
A n k a r a

Onyıldan fazla bir zamandan beri C, Savcılığı görevi yapmaktayım. İstifa edip Afyon Barosuna kayıtlı olarak avukatlık yapmak istiyorum. Halen 34 yaşındayım. Fiilen savcılığım sekiz yıldır. Askerlik ve stajla birlikte onbir yıldır emekli sandığına tâbiyim. Sigorta ile ilişkilerimin nasıl olabileceğinin detaylı olarak aşağıdaki adresime bildirilmesini saygılarımla arz ederim. 3.1.1972

C. Savcı Yrd. A
Niğde

Ankara; 13.1.1972
Sayı : 111

Sayın A.
U r f a

İlgi : 26.10.1971 günlü dilekçeniz.

İlk okul öğretmenliğinde T.C. Emekli Sandığına tâbi olarak geçen süreniz 1214 sayılı kanunla Sosyal Sigortalarda geçecek hizmetlerinizle birleştirilecektir.

Serbest avukatlığa başlayınca sigortaya tâbi günlük kazanç bildirimini T.C. Emekli Sandığındaki hizmetlerinizi de göz önüne alarak yapmanız gerektiğine bilgilerinizi rica ederim

Saygılarımla,

Urfa; 26.X.1971

Türkiye Barolar Birliği
Başkanlığı
A n k a r a

Halen Urfa Barosuna bağlı stajiyer avukatım gerek fakülteadaki talebedeki yıllarımda gerekse sair zamanlarda yaptığım, 13-14 yıllık ilk okul öğretmenliği görevim mevcuttur. Halen istifa etmiş fakat emekli keseneğini sandıktan almamış vaziyetteyim.

Avukatlık Kanunu, avukatlık kademine sayılacak dışardaki hizmetleri saymış, ilk okul öğretmenliğini bunun dışında bırakmıştır. Halbuki Personel Kanununun ilgili maddesi sosyal sigortalara bağlı hizmetlerle emekli sandığına bağlı hizmetlerin birleştirilebileceğini yazıyor. Şu hususlarda kaynak göstererek beni aydınlatmanızı istirham ediyorum.

a. Serbest avukatlığa hangi şekil ve şartlar altında sosyal sigortalara bağlı olarak başlayabilirim,

b. Öğretmenlikte geçen hizmetlerimi sosyal sigortalar kendi bünyesinde ne hizmeti olarak kabul edecek.

c. Öğretmenlik hizmetimle birlikte sosyal sigortalardan tam hakla ve en iyi şartlarla kaç sene sonra emekli olabileceğim,

d. Benim için en uygun yol hangisidir.

Saygılarımla,

Stajiyer Avukat A.

Bkz. TBBB. 1971/6-12, 971/11-9.

1972/12-32

Avukatların Sosyal Güvenliği — 1474 Sayılı Kanun

Ankara; 15.1.1972
Sayı : 98

Baro Başkanlığı
U r f a

İlgi : 4.1.1972 gün ve 24 sayılı yazınız.

Avukat A'nın ilgi yazınız ekinde gelen ve 1474 sayılı Kanunun uygulanması ile ilgili dilekçesinde; sigortaya tâbi avukatların günlük kazançlarını otomatikman % 35 oranında artırmaları ile ilgili uygulamanın Birliğimiz genelgesine uygun olmadığı ifade edilmektedir. Birliğimizce hazırlanan ve 2.10.1971 gün ve 57-2522 sayılı genelgemizde tespit edilen yaşlara göre % 35 ve % 10 artırımlı günlük kazanç miktarları, 1474 sayılı kanundan önce düzenlenen ve meslektaşlarımızın tavan miktar üzerinden emekliliklerinin sağlanmasında yol gösterme amacını güden cetvel esas alınarak tespit olunmuştur. Anılan cetvel kanun bir zorunluluk ifade etmediğinden, meslektaşlarımızın günlük kazanç bildirimlerini bu cetvele bağlamaksızın serbestçe yapmaları olanağı vardır.

Keyfiyetin dilekçeye duyurulmasını rica ederim.

Saygılarımla

Ankara; 25.2.1972
Sayı : 494

Baro Başkanlığı
N i ğ d e

İlgi : 19.1.1972 gün ve 972/13 sayılı yazınız.

İlgi yazınız üzerine Yönetim Kurulumuzca ittihar olunan karar örneği aşağıya çıkarılmıştır.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla

13.2.1972 gün ve 144/34 sayılı
Yönetim Kurulu Kararı :

Avukat A'nın günlük kazancını, Tıp Sözleşmesinin 4. maddesi gereğince indirmek üzere vaki başvurmasının, Sosyal Sigortalar Kurumu Kayseri Şubesinde kabul edilmediğini bildiren Niğde Barosunun 19.1.1972 gün ve 972/13 sayılı yazısı ve ekleri incelendi.

Adı geçen avukatın, günlük kazancının indirilmesi ile ilgili dilekçesi tarihinin 28.10.1971 olduğu Niğde Barosu yazısından anlaşılmaktadır. Avukatların sigortaya tabi günlük kazanç miktarları 1474 sayılı Kanun gereğince 1.10.1971 gününde otomatik olarak % 35 nispetinde artmıştır. Birliğimizle Sosyal Sigortalar Kurumu arasında imzalanan Topluluk Sigortası Tip Sözleşmesinin 4. maddesi üçüncü fıkrası, avukata takvim yılı başından en az iki ay önce Kurum Şubesine bildirilmek suretiyle günlük kazancını azaltma olanağı vermektedir. Bu itibarla Avukat A'nın 1.10.1971 itibariyle otomatikman artan günlük kazancının 1.Kasım.1971'de beyan etmek kaydıyla 1.1.1972 den geçerli olmak üzere düşürülebileceği ve 1.10.1971-1.1.1972 tarihleri arasında % 35 zamlı tutarın esas alınması gerekir.

Yukarıdaki Birlik görüşünün Niğde Barosuna bildirilmesine konunun bütün meslektaşlarımızı ilgilendirmesi nedeniyle diğer Barolara da genelge ile duyurulmasına oybirliğiyle karar verildi.

Ankara; 15.1.1972
Sayı : 104

Sosyal Sigortalar Kurumu
Genel Müdürlüğü
A n k a r a

Mersin Barosu avukatlarından A'nın; 1474 sayılı kanunda öngörülen % 35 ve % 10 artırımlı günlük kazançlarının hesabı ile ilgili ve Müdürlüğünüze de intikal ettirildiği bildirilen 17.12.1971 günlü yazısı örnekte gönderilmiştir.

Dileğin incelenmesini herhangi bir yanlışlık bahse konu ise düzeltilmesi için gereğini ve dilekçeyi bildirilmesini rica ederim.

Saygılarımla,

Mersin; 17.12.1971

Türkiye Barolar Birliği
Ziya Gökalp Caddesi 16/7
Yenişehir
A n k a r a

Sayın Başkan

Bendeniz 1971 yılı için 109 lira günlük gelir üzerinden prim ödemekteydim. Son çıkan kanunla en yüksek günlük gelir 165 liraya çıkarıldığından buna intibak için % 35 bir zam yapıldı ve 1972 yılı içinde ayrıca müracaatım üzerine % 10 zam yapılacaktır. İntibak yapılır iken $109 + 38 = 147$ olarak hesap edildi halbuki Sosyal sigortalar kurumunca kanundan sonra hazırlanmış olan —TBBB— sayı 10 sahife 4 ve 5 de yayınlanmış olan günlük gelir cetveline göre 147 lira diye bir miktar yoktur bu sebeple intibakta bendenizin 109 lira yevmiye gelirim 150 liraya çıkarıldılar 1972 yılı içinde % 10 zam ile 165 lira olması gerektiği kanısındayım bu husus için suretini ekli olarak taksim ettiğim bir dilekçe ile Sosyal Sigortalar kurumu genel müdürlüğüne müracaat ettim. Yüksek Barolar Birliğimiz bu hususta ferdi bir müracaatıda

gerekirse takib piresinde ise yardımlarını arz ve istirham eylerim.

Derin Saygılarımla

Eki
Sosyal Sigortalar
kurumu genel müdürlüğüne
gönderilen dilekçenin sureti

Ankara; 21.2.1972
Sayı : 435

Sayın Avukat A.
M e r s i n

İlgi : 17.12.1972 günlü dilekçeniz.

İlgi dilekçeniz üzerine Birliğimizce de Sosyal Sigortalar Kurumuna başvurulmuş, Müdürlükten alınan 12.2.1972 gün ve 1X-367-A-24 işaretli, 76079 sayılı cevabi yazı fotokopisi ilişikte gönderilmiştir.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,

Ek : 1 fotokopi.

Sosyal Sigortalar Kurumu
Genel Müdürlüğü

Tarihi : 12.2.1972
İşareti : IX-367-A-24
Özeti : Avukat A. Hk.
No : 76079

Barolar Birliği Başkanlığına
Ziya Gökalp Cad. 16/7
A n k a r a

15.1.1972 tarih ve 104 sayılı yazınıza karşılıktır.

Mersin Barosu Avukatlarından A'nın topluluk sigortasına devam etmekte olduğu 1971 yılı günlük kazancı olan 109 liranın 1.10.1971 tarihinden itibaren % 35 artırılarak 148 liraya 1.1.1972 tarihinden itibaren % 10 artırılarak 163 liraya çıkarılması gerektiği hususunda Mersin Şubemize talimat yazılmış, adı geçen Avukat'ada bilgi verilmiştir.

Bilgi edinilmesini rica ederiz.

Genel Müdürlük

Ankara; 13.1.1972
Sayı : 84

Sayın Avukat A.
N a z i l l i

İlgi : 28.12.1971 günlü yazınız.

T.C. Emekli Sandığına tâbi memuriyetten ayrılıp yeniden serbest avukatlığa döndüğünüzde en yüksek miktar üzerinden emekli olabilmeniz için size en uygun gelen günlük kazanç üzerinden serbestçe beyanda bulunabileceğinizi bilginize arz ederim.

Saygılarımla,

Nazilli; 28.12.1971

Türkiye Barolar Birliği
Başkanlığına
A n k a r a

1474 sayılı kanundan faydalanmak suretiyle 1971/4 dönemi için sosyal sigorta primini 51. lira üzerinden yatırdım.

1972/1 dönem içinde, zamanında yaptığım bir müracaatın bulunması sebebi ile % 10 artırma ile prim ödeyeceğim.

Devlet memurluğuna talip oldum. Emekli Sandığı ile olan temasım neticesinde ancak, sigortalı geçen süre emeklilik yönünden devlet memuru olduğumda nazara alınacaktır. Bu sebeple bir süre devlet memurluğu yaptıktan sonra tekrar avukatlık yapıp emekliliğimi sosyal sigortalar kurumundan temin etmem kabil olabilecek veya 65 yaşına kadar devlet memurluğu yapmam gerekecektir. Bu yaşa kadar memurluk yapmam nasip olmazsa son dereceden emekli olamayacağım.

Tekrar mesleğe dönüp sigortadan emekli olmak düşüncesindeyim ancak her yıl ihtiyari surette artırmakta olduğumuz % 10 artırımlardan memuriyet dönüştürülmesinde mahrum kalma endişesindeyim.

Bu konuda Birliğimizce tenvir edilmem hususunu saygı ile rica ederim.

Avukat A

Ankara; 1.2.1972
Sayı : 215

Sosyal Sigortalar Kurumu
Genel Müdürlüğü
A n k a r a

Kurumumuz Malatya Şubesinde, 1474 sayılı Kanuna uygun olarak yapılacak % 35 oranındaki prim artışının, avukatın ilk sigortaya girdiği tarihteki beyanı üzerinden hesaplandığı Malatya Barosu Başkanlığının fotokopisi ekli yazısında bildirilmiştir.

1474 sayılı kanuna, Kurumunuz Müdürlük Kurulu kararına ve şubelere gönderilen genelgeye tamamen aykırı bulunan bu yanlış uygulamadan dönülmesi için anılan şubeye gerekli yazının gönderilmesini, sonucundan Birliğimize bilgi verilmesini rica ederim.

Saygılarımla,

Malatya Barosu Başkanlığı

Malatya; 27.12.1971
Sayı : 971/257

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına
A n k a r a

Sosyal Sigortalar Kurumu Malatya Şubesi, 2522-58 sayılı genelgenizde belirtilen %35 otomatik artırımını 1.10.1971 tarihi itibarile son primine esas günlük kazanç beyanı üzerinden uygulamayıp, her Sigortalı Avukatın ilk sözleşme tarihindeki günlük kazanç beyanı üzerinden uygulama yoluna gitmekte, ekim 970 sonuna kadar 971 takvim yılı için % 10 artırım yapı-

rak pirim ödemekte olan sigortalılardan 972 takvim yılı içinde ekim 971 sonuna kadar evvelki % 10 ve otomatik % 35 artırımdan sonra % 10 artırımlı günlük kazanç beyanlarında 971 yılı için % 10 artırımlı beyanlar kabul edilmeyerek sözleşme tarihi itibari ile ilk kazanç beyanları üzerinden yapılan otomatik % 35 artırımdan sonraki tutar üzerinden 972 takvim yılı için % 10 artırım uygulanarak primine esas cetvel düzenlenmiş, yapılan temaslarda yanlış uygulamayı düzeltmek mümkün olmamıştır. Sigortalı Avukatlar 2522-58 sayılı genelgenizin açıklığına uyararak hesaplıyacıkları argari ve otomatik artırımlı günlük kazanç beyanları üzerinden pirim ödemeğe devam edeceklerdir. Sosyal Sigortalar Kurum Genel müdürlüğünün 1971/1451 sayılı genelgesine ikazlarımıza rağmen yanlış anlam veren Şube servisinin uygulamasına itiraz edilmiş ve Şubece işbu yanlış uygulamanın düzeltilmesi aksi halde itirazımızın genelmüdürlük ve müdürler kuruluna aksettirilmesi istenmiştir.

Şube uygulamasının; 1474 sayılı kanun, Çalışma Bakanlığının tasvibine iktiran etmiş kurum müdürleri kurulu kararı ve yüksek başkanlığımızın 2/10/971 gün 2522-58 sayılı genelgesinde açıklanan doğru uygulama yolunda düzeltilmesi ve şube yazışmasıyla işin sürün-cemede bırakılmaması için genel müdürlük nezdinde acil temas zahmetlerinizi arz ve istirham ederim.

Baro Başkanı V.

Sosyal Sigortalar Kurumu
Genel Müdürlüğü

İşareti : IX-367-A-37
Tarihi : 28.2.1972
No. : 103746
Özeti : Malatya Barosu Avukatları hk.

Malatya Barosu avukatlarının günlük kazançları ile ilgili % 35 oranındaki prim artışının ne yolda yapılacağı ve uygulamadaki aksaklığın giderilmesi hakkında Malatya Şubemize gerekli talimat verilmiştir. Bilgi edinilmesini rica ederiz.

Genel Müdürlük

S. Turla H. Giray
İht. Sig. Müdürü İht. Sig. Müd. Yar.

Bkz. TBBB 1971/7-14, 1971/9-3,8,9., 1971/10-5

1972/12-33

Dava Takipçilerinin Sosyal Güvenliği

Ankara; 10.2.1972
Sayı : 341

Baro Başkanlığı
S i v a s

İlgi: 3.2.1972 gün ve 130 sayılı yazınız.

Baronuz listesinde yazılı dava ve iş takipçileri, 1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun dava ve iş takipçi-

1972/12-37

Barolar - Milli Savunma Fonu. Ankara; 11.3.1972
Sayı : 884Baro Başkanlığı
Kırklareli

İlgi : 7.3.1972 gün ve 972/44 sayılı yazınız.

7126 sayılı Kanununun 107 sayılı Kanunla değiştirilen 37. maddesi gereğince baroların sivil savunma fonu ödeneği vermeleri gerekmektedir. Anılan kanun gereğince Birliğimiz de bu fon için ödemede bulunmaktadır.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,

T.C.
Kırklareli BarosuKırklareli; 7.3.1972
Sayı : 972/44Barolar Birliği Başkanlığına
Ankara

Özü : Sivil savunma ödeneği hk.

7126 sayılı Kanun uygulamasına Barolarında dahil olup olmayacağı konusunda tereddüt hasil olmuştur.

Bu hususta Birliğiniz görüşünün bildirilmesini rica ederiz.

Saygılarımızla,
Baro Başkanı

1972/12-38

Mukayyet Avukatlar — Baro aidatları Ankara; 6.3.1972
Sayı : 561Maliye Bakanlığı
Baş Hukuk Müşavirliğine
Ankara

İlgi : 16.Kasım.1970 gün ve 2149 sayılı yazımız

657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 1327 sayılı kanunla değiştirilmesi ile kamu kuruluşlarında çalışan avukatlardan başka, hazine avukatlarının da baroya yazılmaları zorunluluğunun getirildiği malûmlarımızdır. Aynı kanun hazine avukatlarına ödenmek

te olan ek ödemeleri, bu meyanda vekâlet ücretini de kaldırmış olduğundan, hazine avukatlarının devlet memurlarından bir farkı kalmamıştır. Baroya yazılma yükümü altına giren bu avukatların yazılmadan doğan kesenek borçlarının da kendilerine yükletilmesi kanunun genel amacına uygun olmadığı kanısındayız. Esasen avukatlık ücreti tazminat olarak nitelendirilmiş olduğundan, baroya olan kesenek borcunun da avukat çalıştırmaktan doğan giderler olarak kabulü gerekir.

Bağlı çalışan avukatlara aşırı külfet yükleyen bu durum, meslektaşlarımızın ve barolarımızın haklı şikâyetlerine sebep olmaktadır. Özellikle barolarımız bağlı avukatların kesenek borçlarından ötürü, 1136 sayılı Kanunun 66. ve 72/d maddelerinin kesin hükümleri karşısında uygulama güçlükleriyle karşılaşmakta ve tereddütlere düşmektedirler.

Bakanlığınız, ilgideki yazımıza bu güne kadar bir cevap vermemiş olduğundan Birliğimizce de izlenecek yol ve uygulanacak işlemler belirlenememektedir.

İlgi yazımızla, yukarıdaki hususların incelenerek konu ile ilgili Bakanlığınız görüşünün acele bildirilmesini takdir ve müsaadelerine arz ederim.

Saygılarımla,

Ekz. TBBB. 971/10-17

**TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİ
BÜLTENİ****İ K İ A Y D A B İ R Ç I K A R**

S a h i b i :

Türkiye Barolar Birliği Adına Başkan
Avukat Faruk Erem

Sorumlu Müdür :

Türkiye Barolar Birliği Genel Sekreteri
Avukat Erdoğan Bigat

Yönetim Yeri :

Ziya Gökalp Cad. 16/7 Yenışehir Ankara

Dizgi ve Baskı :

SEVİNÇ MATBAASI — 1972 ANKARA

G İ D E C E Ğ İ Y E R

TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİ

BÜLTENİ

YIL : 3

MAYIS 1972

SAYI 13

BÜLTENE YAPILACAK ATIFLARDA TBBB KISALTMASININ KULLANILMASI RİCA OLUNUR.

1972/13-1 Birinci Türk Hukuk Kongresi Toplandı :

Birliğimizce düzenlenen I. Türk Hukuk Kongresi 23, 24 ve 25 Nisan 1972 günleri Ankara'da Hukuk Fakültesinde toplandı.

Sayın Cumhurbaşkanımız Cevdet Sunay tarafından yapılan bir konuşma ile açılan kongrede, Millet Meclisi Başkanı Sayın Sabit Osman Avcı, Başbakan Vekili Sayın Ferit Melen ve Birliğimiz Başkanı Avukat Faruk Erem birer konuşma yaptılar.

Kongre Başkanlığına Yargıtay 1. Ceza Dairesi Başkanı Sayın Abdullah Üner, Başkan Yardımcılıklarına Ankara Hukuk Fakültesi Dekanı Sayın Profesör Erol Cansel ve en kıdemli Avukat Birlik Yönetim Kurulu Üyesi Zeki Yücel, Sekreterliklere de Birlik Yönetim Kurulu Üyeleri Sayın Avukat Hikmet Tunçay ve Sayın Avukat. İhsan Saraçlar seçildi. Kongre Başkanı Sayın Abdullah Üner de bir konuşma yaptı.

Kongreye gelen telgrafların okunmasından sonra, Anıtkabire gidilerek büyük Atatürk'ün manevi huzurlarında saygı duruşunda bulunuldu.

23.4.1972 öğleden sonra ve 24.4.1972 günü Komisyon çalışmaları yapıldı.

Medeni Hukuk, Borçlar Hukuku ve İş Hukuku-Ceza ve Ceza Usulü - Hukuk Usulü ve İcra İflas Hukuku-Genel Sorunlar ve Ticaret Hukuku olmak üzere dört komisyona ayrılan I. Hukuk Kongresi Komisyon Başkanı ve Raportörlüklerine aşağıdaki zevat seçildi.

Medeni Hukuk, Borçlar Hukuku ve İş Hukuku Komisyonu;

Başkan : Prof. Dr. Kemal Gürsoy
Raportör : Av. Yavuz Kadioğlu, Asistan Sarper Süzek, Asistan Ahmet İşeri

Ceza ve Ceza Usulü Hukuku Komisyonu;

Başkan : Prof. Dr. Sahir Erman
Raportör : Doç. Dr. Eralp Özgen

Hukuk Usulü ve İcra İflâs Hukuku Komisyonu;

Başkan : Prof. Dr. Baki Kuru
Raportör : Av. Osman Kuntman

Genel Sorunlar ve Ticaret Hukuku Komisyonu;

Başkan : Prof. Dr. Yaşar Karayalçın
Raportör : Av. Erdoğan Bigat, Doç. Dr. Ünal Tekinalp, Hâkim Kemalettin Ali-kâşifoğlu

25.4.1972 günü Komisyon raporları görüşüldü, Kongre kararlarının icrası için Türkiye Barolar Birliği görevlendirildi.

Üç yılda bir tekrarlanması uygun bulunan Hukuk Kongrelerinden ikincisinin düzenlenmesi görevi Türkiye Barolar Birliğine verildi.

Birlik Yönetim Kurulu 15.1972 günlü toplantısında I. Türk Hukuk Kongresi ile ilgili hususların özel bir Bültenle yayımlanmasına karar vermiştir. Karar uyarınca özel Bültenle ilgili çalışmalara başlanmıştır olup, Bülten kısa sürede gönderilecektir.

Hâkim, Savcı, Üniversite öğretim üyeleri, Danıştay Başkan ve üyeleriyle Avukatları bir araya toplanan ve Türk Hukukuna büyük katkısı yanında Hukukçular arasında içten bir yakınlaşma ve işbirliğinin sağlandığı I. Türk Hukuk Kongresi sonuçları ilgili makamlara kısa sürede iletilecektir.

Yönetim Kurulumuz; yakın ilgilerinden ötürü Sayın Cumhurbaşkanımıza, Millet Meclisi Başkanına, Başbakan Vekiline, Kongre Başkanlık Divanı ile Komisyon Başkan ve Raportörlerine, Kongreye katılan Hâkim, Savcı, Danıştay Başkan ve Üyeleri ile Hukuk Fakülteleri Öğretim Üyeleri ve Avukatlara, Bando göndermek lütfunda bulunan Kara Kuvvetleri Komutanlığı 4 ncü Kolordu Komutanlığına, ilk gün zarfı çıkaran ve telefon veren PTT Genel Müdürlüğüne, Salon ve Seminer Odalarını tahsis eden Ankara Hukuk Fakültesi Dekanlığına, Kongreyi başından sonuna kadar büyük bir ilgiyle izleyen ve kamu oyununa duyuran TRT Genel Müdürlüğüne, Ankara Gazeteciler Cemiyetine ve Basınımıza teşekkür ve şükranlarını arzeder.

Bkz. TBBB. 1971/7-17, 1972/12-11,36.

1972/13-2 Adalet Bakanının Seçimi - Adalet Reformu

Ankara; 9.5.1972
Sayı : 1472

Sayın Cevdet Sunay
Cumhurbaşkanı

Sayın Cumhurbaşkanımız,

Adalet Bakanlığına, tecrübe ve ihtisasları itibariyle, bu bakanlığın sorumluluğuna ilgisiz kişilerin seçilmesi, adliyenizden beklenen reformun başarılamamasında çok etkili olmuştur.

Türk Toplumunun adaletten şikâyetçi olduğu bir gerçektir. Fakat, adalet görevinde olanların da bu çeşit bakanlardan şikâyetçi olduğu bilinmektedir. Adalet Bakanlığına yapılan seçimin büyük bir özellik taşıdığı aşikârdır.

Türk Hukukçusu için Adalet Bakanı, pek büyük bir şahsiyettir. Mahmut Esat gibi reformcuları tanımış olan Türk Adliyecilerinin nazarında, Adalet Bakanlığı ağır bir sorum mevkiidir.

Türkiye Barolar Birliği, başarmakla kendini görevli saydığı hizmetin, büyük bir kısmını, bu sorunu meslekten gelmeyen bakanlarla yürütememenin ümitsizliği içindedir. Birinci Türk Hukuk Kongresince Birliğimize verilen görevlerle daha da artan sorumluluğumuz, Cumhurbaşkanımıza maruzatta bulunmak zorunluğunu doğurmuştur.

Adalet Bakanının seçimi her memlekette, en azından Başbakan seçimi kadar önemlidir. Çünkü seçilen kabineye, bir açıdan, anlamını veren Adalet Bakanının kişiliğidir.

Adalet Bakanları üzerinde, yapılacak işler, özellikle; reformların çabuklaştırılması konusunda uyarıcı hiç bir etki sağlayamadığını gören Türkiye Barolar Birliği, Adalet hizmetinin yürütülmesinde hergün kendisine iletilen şikâyetler karşısında aciz kalmak, cevap verememek acısı içinde, durumun vehametini, diğer kuruluşlardan daha fazla duyabilmektedir. İhtiyaca göre, konulup kaldırılan bakanlıklar ölçüsünü, Adalet Bakanlığına sirayet ettiren bir anlayış, inancaşsızlığın tarihsel sorumluluğunu getirebilir.

Türkiye Adliyesi kendi sorunlarını anlayabilecek ve çözüm yollarını bulabilecek bir bakanın tercih buyrulması yolunda bir telkinin, Cumhurbaşkanımızca uygun görüldüğü taktirde, ilgililere duyurulmasını yüksek takdirlerine, enderin saygıları ile arz eder.

Türkiye Barolar Birliği
Başkanı

1972/13-3 Son Olaylar Hakkında Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulu Bildirisi

Ankara; 6.5.1972

Son olayları büyük üzüntü ile izleyen Türkiye Barolar Birliği Yönetim kurulu, yönü ve amacı ne olursa olsun, bütün tethişçilik olaylarını tel'in eder.

Siyasal nedenle katillikte özellik gören anlayış çağımızda değerini yitirmiştir.

Bütün ayrıntıları ile tethiş eylemlerinin müstakil suç sayılması konusundaki önerisini, şimdye kadar, resmi makamların, gerektirdiği önemle nazara alma-

masını Türkiye Barolar Birliği yönetim Kurulu haklı görememektedir.

Düşünce ile tethiş eylemlerini birbirinden ayırmak mümkündür. Tethişçiliği teşhis ve tecrit etmek olanağını sağlayacak; doktrin, milletlerarası anlaşmalar ve değerli bilimsel yapıtlar vardır.

Toplum tethişçiliğe karşı koruma amacı ile yapılacak özel kanun, hukuk üstünlüğünü tercih eden bir anlayış içinde, olağanüstü bir tedbir dahi sayılmaz. Tethişçiliğe karşı çıkmanın demokratik ülkelerde benimsenmiş yolları, örnek kanunları yok değildir.

Türkiye Barolar Birliği bu konuda gereken çalışmalarla bir an evvel başlanması lüzumunu ve tethişçilikle mücadelede etkili ve demokratik nitelikte yeni tedbirlerin hazırlanmasında hizmete amâde olduğunu, kamuoyuna saygı ile arz eder.

Türkiye Barolar Birliği
Yönetim Kurulu adına
Başkan

Bkz. TBBB. 1971/5-11, 1971/10-33.

1972/4 İş Mahkemeleri - Yönetim Kurulunun Zonguldak Bildirisi.

Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulu Bildirisi

Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulu, 4.4.1972 günü işçilerin en yoğun bulunduğu Zonguldak'ta yaptığı toplantıdan yararlanarak çalışanlarla çalıştıranlar arasındaki hak arama sürtüşmelerinde İş Mahkemelerinin daha başarılı olmak olanağına kavuşturulmaları için tüm ilgilileri uyarmayı kararlaştırmış, bu konudaki görüşlerini aşağıdaki biçimde saptamıştır.

Bilindiği gibi, iş mahkemelerinden sızlanmalar gün geçtikçe artmaktadır, bu mahkemelerin özelliği; ucuzluk, sürat ve uzmanlıktır. Bu özellikler gerçekleştirilememiştir. Sür'at ve uzmanlık niteliği açısından İş Mahkemeleri diğerlerinden ileri gidememiş, aksine daha yavaş, daha isabetsiz sonuçlara sebep olmuştur.

Unutulmamalıdır ki, emsal kararlara bağlılık ve içtihadın çelişmezliği adalete inancı sağlar ve özellikle eşitsizlik şikâyetlerini önler. Bu nedenle, aynı durumdaki olaylarda haklı şikâyetlere yol açan farklı içtihadlardan kaçınmanın çarelerini aramak zorunlu hale gelmiştir. Aynı derecede malûl düşmüş kişilere verilen tazminatlarla kendini gösteren fark, gittikçe yaygınlaşan eşitsizlik iddialarının somut örnekleridir.

İş Mahkemelerinde karar mevkiinde olanların zaman zaman panel yada benzeri toplantılara katılmaları suretiyle Çalışma Bakanlığı yetkilileri, öğretim üyeleri ve barolar temsilcilerinin ortaya koyacakları yeni sorunlar üzerinde durmaları gerekli ve yargıç-

larımıza bu sorunların her yönü hakkında bilgi verilmesinde zorunluluk görülmektedir.

Öte yandan iş davalarına sebebiyet verilmemesi yolunda, idarenin yeterli çaba içinde bulunmadığı da izlenmiştir. Bunun için davadan önceki uzlaşma teşebbüsleri kanunda bir sistem olarak kısa bir zamanda geliştirilmelidir. Bu çeşit uzlaşmaların başarılı olabilmesi için yetkilileri sorumluluk kuşkusundan kurtarma olanakları da hazırlanmalıdır. Böylece yetkileri geniş kişilerin yöneteceği, koşulları kanunla belirtilmiş bir uzlaşma denemesi başarı kazanacak, sür'atli ve masrafsız Adalet sağlanabilecektir.

Türkiye Barolar Birliği
Yönetim Kurulu adına
Başkan

Bkz. TBBB. 1972/3-12, 24, 1971/7-11, 1972/12-12

1972/13-5 Cumhuriyetin 50. Kuruluş Günü - Devlet Bakanına Çekilen Tel - Yönetim Kurulunun Manisa Bildirisi.

Ankara; 27.4.1972
Sayı : 1347
Y ı l d ı r ı m

Sayın Ali İhsan Göğüş
Devlet Bakanı
A n k a r a

Cumhuriyetimizin 50. kuruluş günü hazırlık komitesinde Türkiye Barolar Birliği görev almak istemektedir.

Takdirlerinize saygı ile arz ederim.

Türkiye Barolar Birliği
Başkanı

Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulu Manisa Bildirisi

Manisa : I. Mayıs. 1972

Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulu, Manisa'da yaptığı Bölge toplantısında, Türkiye'de Hukuka ve Adalete verilen değer in somutlaşmış bir görüntüsü olacak ve Türk Adaletini sembolize edecek «TÜRKİYE ADALET SARAYI» yapımının gerçekleştirilmesini ve bu yapının temelini Cumhuriyetimizin ELLİNCİ yılında atılmasını Ulusal Hukukumuzu yaratmış Atatürk'e saygımızın ve onun büyük eserine bağlılığımızın bir koşulu saymış ve bu inancını kamu oyuna arza karar vermiştir.

Bütün uygar batı ülkelerinde Adalet sarayları, daima en önemli anıtlardan biri olma niteliğini taşımaktadırlar. Demokratik Hukuk Devleti olmadıkça, pek az çağdaş ülkenin ulaşabileceği mutlu bir aşama için-

de bulunan ülkemizdeki bu eksikliğin giderilmesinde, artık daha fazla gecikmemelidir.

Cumhuriyetimizin 50. inci yılında Başkent Ankara'da dikilecek bu anıt uygar Türkiye'nin fikir yapısını oluşturan temel etkenlerin başında gelen Hukuk Devleti olma bilincine yepyeni bir güç ve güven verecektir. 50. inci yılı kutlama hazırlıkları içine girecek böylesine bir davranış, bu yoldaki çalışmalara hem ayrı bir anlam kazandıracak, hem de Yüzyıllar sonra dahi şükranla anılacak hayırlı bir çaba olacaktır.

Uygar Demokratik Hukuk Devleti olarak kalma ve bu gücümüzü sürdürmede, millet olarak ne kadar kararlı olduğumuzun görüntüsünü yansıtacak biçimdeki «TÜRKİYE ADALET SARAYI» nın yaratılmasından yana olan Türkiye Barolar Birliği, bunu yapacak güçte ve bilinçte olduğumuza inanmaktadır.

Türkiye Barolar Birliği
Yönetim Kurulu Başkanı

1972/13-6 Avukatların Onayladıkları Vekâletname Örnekleri Harç Pulu.

Ankara; 13.4.1972
Sayı : 1249

Maliye Bakanlığına
A n k a r a

Avukatların, 1136 sayılı kanununun 56 cı maddesi gereğince onayladıkları ve yargı dışındaki makam ve müesseselere ibraz ettikleri vekâletname suretlerine 5 liralık harç pulu yapıştırılması gerekmediği halde, bir kısım kuruluşların aksi görüşde ısrar etmeleri ve bazı Avukatların bu hususta Baroya başvurularını üzerine Ankara Barosu Yönetim kurulu konuyu incelemiş ve 4/2/1971 gün ve 644 sayılı kararı ile 5 liralık harç pulunun sadece Yargı yerlerine verilecek vekâletnameler için zorunlu bulunduğu, bunun dışındaki sair makam ve müesseselere ibraz edilecek vekâletname suretleri için harç pulu gerekmediği sonucuna varmış ve yine aynı tarih ve sayılı Yönetim kurulu kararı gereğince konu Birliğimize intikal ettirilmiştir.

492 sayılı harçlar kanununa ek 1 sayılı tarifenin (Diğer Yargı harçları) bölümünün 1/c fıkrasında, (Avukatların tasdik ettikleri vekâletname suretlerinden 2.5 lira harç alınacağı) yazılı bulunmaktadır.

1318 sayılı finanman kanununun 104 cü maddesi ile değiştirilen harçlar kanununun, vekâletname suretlerine ilişkin hükümlerinde yine aynı ibareler kullanılmış, ancak harç miktarı 5 liraya yükseltilmiştir.

Anayasanın 61 cı maddesinde (Vergi, resim ve harçlar ve benzeri mali yükümler ancak kanunla konur.) denildiğine göre, Avukatların tasdik ettikleri vekâletname suretlerinden harcı gerektirenler sadece 492 sayılı kanunun (Diğer Yargı harçları) bölümünün

1/ç fıkrasında yazılı bulunan ve Yargı mercilerine ibraz edilen vekâletname suretleridir.

Birliğimiz, 1/5/1971 tarihli Yönetim kurulu toplantısında konuyu ve yukarıda yazılı kanunları incelemiş, gerek Anayasanın ve gerekse söz konusu 492 sayılı kanunun açık hükümleri karşısında, Avukatların Yargı mercileri dışındaki yerlere ibraz etmek üzere onayladıkları vekâletname suretlerine harç pulu gerekmediği sonucuna varmış bulunmaktadır.

Bu itibarla, meselenin Bakanlığımız ilgili dairesince incelenmesini ve sonucundan Birliğimize bilgi verilmesini rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Bkz. T.BBB, 1971/7-12, 1971/10-6, 1972/11-15.

1972/13-7 Hukuk Usulüne Dair Sözleşmeye Katılmamızın Uygun Bulunması Hakkında Kanun.

1. Mart. 1954 tarihinde La Haye'de aktedilen Hukuk usulüne dair sözleşmeye katılmamız hakkında 1574 sayılı kanun, 23 Mart 1972 gün ve 14137 sayılı Resmî gazetede yayınlanarak yürürlüğe girmiştir.

Adli evrakın tebliği, istinabeler, Meccani adli müzaharet konularını kapsayan sözleşmenin meslektaşlarımızın bilgisine sunulmasına yönetim kurulumuzun 2.4.1972 günlü toplantısında 175/8 sayı ile karar verilmiştir.

Bkz. TBBB, 971/6-18, 1971/7-6, 1971/9-15.

1972/13-8 Avukatlık Yetkilerinin Başkaları Tarafından Kullanılması - 1136 Sayılı Kanunun 63. Maddesi.

Ankara; 28.4.1972
Sayı : 1375

Baro Başkanlığı
K o n y a

İlgi : 29.2.1972 gün ve 972/66 sayılı yazınız.

İlgi yazınız ve eki Yönetim Kurulumuzun 2.4.1972 günlü toplantısında incelenmiş, soyadı benzerliğinden faydalanarak Baronuza kayıtlı Av. Mustafa Çağlar'ın adını kullanmak suretiyle iltibasa meydan veren ve kanunun avukatlara tanıdığı yetkilerden yararlanmak kastiyle hareket ettiği anlaşılan Nejat Bayram Çağlar'ın; 1136 sayılı Avukatlık Kanununun 63. maddesinin üç ve dördüncü fıkraları uyarınca Konya Cumhuriyet Savcılığına ihbar edilmesine karar verilmiştir.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Ankara; 28.4.1972
Sayı : 1374

Cumhuriyet Savcılığı
K o n y a

Sebepsiz yere nezarete tutulduğundan bahisle ve Avukat N. Mustafa Çağlar adıyla Birliğimize başvuran şahsın Konya Barosu avukatlarından Mustafa Çağlar olmayıp, aynı soyadı taşıyan N. Bayram Çağlar olduğu ve adı geçen avukatla herhangi bir ilgisi bulunmadığı fotokopileri ilişik yazılardan anlaşılmış bulunmaktadır.

Soyadı benzerliğinden yararlanarak Konya Barosunda kayıtlı Av. Mustafa Çağlar'ın adını kullanmak suretiyle iltibasa meydan veren ve kanunun avukatlara tanıdığı yetkilerden faydalanmak kastiyle hareket ettiği anlaşılan Nejat Bayram Çağlar'ın, 1136 sayılı Avukatlık Kanununun 63. maddesinin üç ve dördüncü fıkraları uyarınca Savcılığımıza ihbar edilmesine Yönetim Kurulumuzun 2.4.1972 günlü toplantısında 201/34 sayılı karar verilmiştir.

Gereğini ve sonucundan Birliğimize bilgi verilmesini rica ederim.

Eki : 7

Saygılarımla,
Başkan
Av. Faruk Erem

1972/13-9 Adalet Binaları - Sarıyer Adliye Yangını Antalya Adliye Binası - Çift Dosya Sistemi Uygulanması - İzmir Adliye Binası - Nüksar'da Avukatlara Oda Ayrılması.

Ankara; 28.4.1972
Sayı : 1382

Baro Başkanlığı
İ s t a n b u l

İlgi : 24.1.1972 gün ve 189 sayılı tel yazımıza ektir.

Antalya ve Sarıyer Adalet Daireleri ile, çift dosya usulünün yurdumuzda da uygulanması konularını kapsayan başvurularımıza cevaben Adalet Bakanlığının 19.2.1972 gün ve 5115 sayılı yazı fotokopisi ekte gönderilmiştir.

Bakanlık cevabında da belirtildiği üzere, konu tartışmaya değer görüldüğünden, adaletin tecellisinde çok önemli olan bu hususta malî yönü ve personel durumu itibariyle Ceza ve Hukuk Usulü Kanunları Değişiklik Tasarıları ile ilgili meclis görüşmelerinde konu üzerinde durulmak üzere Birliğimiz Başkanına yetki verilmesine, Yönetim Kurulumuzun 2.4.1972 günlü toplantısında karar verilmiş bulunmaktadır. Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Eki : 1 yazı fotokopisi.

Ankara; 28.4.1972
Sayı : 1383

Baro Başkanlığı
A n t a l y a

İlgi : 21.2.1972 gün ve 432 sayılı yazımıza ektir.

Antalya ve Sarıyer Adalet Daireleri ile, çift dosya usulünün yurdumuzda da uygulanması konularını kapsayan başvurmamıza cevaben Adalet Bakanlığının 19.2.1972 gün ve 5115 sayılı yazı fotokopisi ekte gönderilmiştir.

Bakanlık cevabında da belirtildiği üzere, konu tartışmaya değer görüldüğünden, adaletin tecellisinde çok önemli olan bu hususta mali yön ve personel durumu itibarıyla Ceza ve Hukuk Usulü Kanunları değişikliği Tasarıları ile ilgili Meclis görüşmelerinde konu üzerinde durulmak üzere Birliğimiz Başkanına yetki verilmesine Yönetim Kurulumuzun 2.4.1972 günlü toplantısında karar verilmiş bulunmaktadır.

Bilginizi rica ederim.

Eki : 1 yazı fotokopisi.

Saygılarımla,
Başkan

Ankara; 2.5.1972
Sayı : 1412

Baro Başkanlığı
İ z m i r

İlgi : 27.3.1972 gün ve 657 sayılı yazınız.

İzmir'de yapılacak olan yeni Hükümet Binasında Adliyyeye yer ayrılması konusundaki ilgi yazınız Yönetim Kurulumuzun 4.4.1972 günlü toplantısında incelenmiş, Adalet Bakanlığına yazı ile başvurulmasına karar verilmiştir. Anılan Bakanlıktan cevap alındığında ayrıca bilgi verilecektir.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Ankara; 28.4.1972
Sayı : 1378

Adalet Bakanlığı
A n k a r a

Siirt Hükümet Binasında Baro için oda ayrılması hususunda ilgili merciler nezdindeki teşebbüslerinin olumlu sonuç vermediğini bildiren Siirt Barosunun 19.2.1972 gün ve 12 sayılı yazısı fotokopisi ilişikte sunulmuştur.

1136 sayılı Avukatlık Kanununun konu ile ilgili 50. maddesinin zorunluluk getiren hükmü mucavehesinde ve Birliğimize vaki ısrarlı başvurular üzerine

Bakanlığınız nezdindeki önceki yazılarımız ile birlikte sorunun önemine takdir buyrularak, mevcut imkânların değerlendirilmesi için ilgili mercilere gerekli emrin verilmesini ve sonucun Birliğimize bildirilmesini müsaadelerine arz ederim.

Eki : 1 yazı fotokopisi

Saygılarımla,
Başkan

Sayın Prof. Dr. Av. Faruk Erem
Türkiye Barolar Birliği Başkanı

Niksar İlçesindeki, dördü Tokat Barosuna kayıtlı, birisi de başka bir Baro'ya kayıtlı olmakla beraber sürekli olarak Niksar'da icrai meslek eyleyen ve Tokat Barosuna nakil talebi olan cem'an 5 avukat serbest avukatlık yapmaktadır.

Avukatlık Kanunu'nun 50 nci maddesi «her Adalet Dairesinde bölgesinde bulunduğu Baro için ihtiyaca yetecek nitelikte yer ayrılmasını» zorunlu tutmaktadır. Buna rağmen, Niksar Adalet Dairesinin (İcra Memurluğu hariç) yerleşmiş bulunduğu Hükümet Konağında bir BARO ODASI YOKTUR. Şimdiye kadar yaptığımız müteaddit şifahi müracaatlara rağmen ayrılması konusunda bir tasavvur da yoktur. Ezcümle 1970 yılında yapılan tadilatla meydana getirilen odalar Maliye Dairesinin bazı servislerine ayrılmıştır. Jandarma Teşkilatının Hükümet Binasından çıkması halinde Adalet Dairesi'nin yerleşme durumu konusunda ilgililerin tasavurları arasında Baro Odası ayırmak için bir teşebbüs yoktur. Halen tayinen ayrılan iki Hakim'in Odası boş olup yerlerine tayin yapılmamıştır. Bu odalar da o şekilde beklemektedir.

Bütün Demokratik Ülkelerde de kabul edildiği veçhile bir Kamu hizmeti olan avukatlık hizmetinin gereği gibi ifasında tarif edilemez kamu yararı vardır. 5 avukatın hergün saatlerce duruşmalarını ağızına kadar dolu Mahkeme koridorunda beklemek durumunda olduklarını ifade edersek biz Niksar'da vazife ifa eden avukatların içinde bulunduğumuz durumun Muhterem Makamlarınızca gereği gibi takdir edileceği kanısındayız.

Hükümet Binasının gerçekten yetersiz olduğu vakasına rağmen istenirse Bir BARO ODASI Ayrılacağı inancındayız.

Durumu, bilgilerinize arz eder, gereğinin ifası için emirlerinizi ve ilgilerinizi bekleriz. Saygılarımızla

Tokat Barosuna kayıtlı Niksar'da mukim Avukatlar

Av. M. Refik Fihtir.
Av. Fatma Karahanoğulları
Av. S. Yılmaz Özdoğan
Av. Şener Can

Ankara; 8 Mart 1972
Sayı : 714

Adalet Bakanlığına
A n k a r a

Tokat Barosunda kayıtlı olarak Niksar'da avukatlık görevi yapmakta olan dört meslekdaşımızın birlikte imzalı olarak bir örneğini de Bakanlığımıza sundukları anlaşılan 10.2.1972 günlü dilekçesinde; 1136 Avukatlık Kanununun 50. maddesi hükmüne dayanılarak müteaddit şifahî başvurulara ve maddi olanakların bulunmasına rağmen avukatlar için baro odası ayrılması hususunun yetkililerce dikkate alınmadığı bildirilmektedir. Birliğimizin bu konuda evvelce Bakanlığımız ilgisine sunulan yazılarında da belirtildiği üzere Avukatlık Kanununun 50. maddesi hükmü avukatlar için yer ayrılması zorunluluğunu getirmiştir.

Dileğin incelenerek olumlu yönde sonuçlanması için ilgili mercilere gerekli emrin verilmesini ve sonuçtan Birliğimizde bilgi verilmesini takdir ve müsaadelerine arz ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Ankara; 8 Mart 1972
Sayı : 715

Cumhuriyet Savcılığına
N i k s a r

İlçenizde görev yapan ve Tokat Barosunda kayıtlı bulunan dört meslekdaşımızın birlikte imzalarını taşıyan 10.2.1972 günlü dilekçeleri örneği ilişikte sunulmuştur.

1136 sayılı Avukatlık Kanununun 50. maddesinin zorunluluk getiren hükmüne tamamen uygun bulunan, avukatlar için oda ayrılması ile ilgili, Birliğimizin de üzerinde önemle durduğu bu dileğin gerçekleşmesinde Savcılığınızca da gerekli ilginin gösterilmesini ve sonucunun Birliğimize bildirilmesini rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

T.C.
Niksar C. Savcılığı
Muh. 1972 Sayı 732

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına
A n k a r a

İlgi : 8.3.1972 Tarih ve 715 sayılı yazılarınıza :

Niksar ilçesinde müstakil bir adliye binası bulunmayıp Adliye, hükümet konağı içersinde kendisine tefrik edilen ve ihtiyacı karşılamaktan uzak bir kaç oda içersinde faaliyet göstermektedir.

Bu gün için avukatlara baro olarak bir oda tahsiline imkan yoktur.

Yerleşme planı Adalet Bakanlığınca ayrıca arz edilmiştir.

Bilgileri ve gereği rica olunur. 13.3.1972

Niksar C. Savcısı
Fahretin Çankaya

Bkz. TBBB. 1970/3-24, 1971/7-11, 1971/8-4, 1972/12-14

1972/13-10 Baro - Birlik İlişkileri - Avukatların Sicil Fişleri Birlik Genelgeleri.

Ankara; 4.5.1972
Sayı : 1426

Baro Başkanlığı
V a n

İlgi : 6/4/1972 gün ve 913 sayılı yazınız.

Avukatlar için doldurulması lâzımgelen fişlerin Baronuza gönderilmediği anlaşıldığından 60 adet fiş ilişikte sunulmuştur.

Fişlerin lüzumlu hanelerinin karşılıkları doldurulacak kısa zamanda iadesini rica ederim.

Ek : 60 Fiş

Saygılarımla,
Başkan

Ankara; 28.4.1972
Sayı : 1362

Baro Başkanlığı
A n t a l y a

İlgi : 6.3.1972 gün ve 104 sayılı yazınız.

İlgi yazınız üzerine Yönetim Kurulumuzca ittihaz olunan karar örneği aşağıya çıkarılmıştır.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

2.4.1972 gün ve 202/35 sayılı
Yönetim Kurulumuz Kararı :

Barolar üyesi avukatları münferiden ilgilendiren Birliğimiz yazı ve genelgelerinin çoğaltılarak barolara gönderilmesini isteyen Antalya Barosunun 6.3.1972 gün ve 104 sayılı yazısı okundu.

Birliğimiz genelgeleri ve meslekdaşlarımızı şahsen ilgilendiren diğer yazılar Birliğimizce 2 ayda bir çıkarılıp, avukatların adreslerine gönderilen Bülten de yayımlandığından ve bu çeşit yazıların onar bin

adet bastırılmasının mümkün ve gerekli görülmediğinin Antalya Barosuna cevaben bildirilmesine oy-birliğiyle karar verildi.

Zonguldak - Yozgat - Van - Uşak - Tokat - Te-kirdağ - Sinop - Samsun - Sakarya - Rize - Nev-şehir - Mersin - Mardin - Maraş - Manisa - Ko-caeli - Kırklareli - Kars - İzmir - İstanbul - Er-zurum - Elâzığ - Edirne - Balıkesir - Bolu - Ay-dın - Artvin - Adıyaman - Adana, Baro Başkan-lıklarına gönderilmiştir.

Ankara; 24.3.1972
Sayı : 986/1014

Aziz Kardeşim,

Meslekdaşlarımızın mesleki ve sosyal güvenlik durumlarını tesbit etmek ve bunlarda meydana ge-lecek değişiklikleri işlemek ve en don durumları hakkında kesin bilgi sahibi olmak amacı ile düzen-lediğimiz fişlerden baronuzaya yeteri kadar göndermiş ve iadesini rica etmiştik.

Baronuzdan bugüne kadar fişlerin gönderilmemiş olduğunu bildirdiler. İşlerinizin çokluğu ve belki de yeterli elamanınızın bulunmaması gibi nedenlerle gönderilmediğini tahmin ettiğim bu fişlerin önemine binaen gönderilmesini sizden şahsen ricayı uygun gördüm.

Zahmetleriniz için teşekkür eder, sevgi ile gözle-rinden öperim, kardeşim.

Başkan

1972/13-11 Siirt Barosu - Bitlis Avukatlarının Siirt Barosuna Bağlanması İsteği.

Ankara; 12.4.1972
Sayı : 1194

Sayın Avukat A
B i t l i s

Siirt Barosundan alınan 17.1.1972 gün ve 8 sayı-lyı yazı örneği ilişikte gönderilmiştir. Yazının 2. mad-desinde belirtildiği üzere ilinizde çalışan avukatların Van Barosundan ayrılarak Siirt Barosuna kaydı ist-enmektedir.

Bu konuda Birliğimizce bir karar verilmeden ön-ce Siirt Barosuna bağlanmanız hususundaki görüş-lerinizin, ayrıca Bitlis'te yeni bir baro teşkili için ye-ter sayıda avukat bulunup bulunmadığının, ilinizde-ki diğer avukatlarla temas kurarak bildirilmesini Yönetim Kurulumuzun 13.2.1972 gün ve 121/11 sayılı kararı uyarınca rica ederim.

Ek: 1 yazı örneği

Saygılarımla,
Başkan

Ankara; 25.3.1972
Sayı : 1021

Sayın Av. A
Belediye Karşısı
B i t l i s

Siirt Barosundan alınan 17.1.1972 gün ve 8 sayılı yazı örneği ilişikte gönderilmiştir. Yazının 2. madde-sinde belirtildiği üzere ilinizde çalışan avukatların Van Barosundan ayrılarak Siirt Barosuna kaydı ist-enmektedir.

Bu konuda Birliğimizce bir karar verilmeden ön-ce Siirt Barosuna bağlanmanız hususundaki görüş-lerinizin, ayrıca Bitlis'te yeni bir baro teşkil için ye-ter sayıda avukat bulunup bulunmadığının, ilinizdeki diğer avukatlarla temas kurularak bildirilmesini Yöne-tim Kurulumuzun 13.2.1972 gün ve 121/11 sayılı kara-rı uyarınca rica ederim.

Ek : 1 yazı örneği

Saygılarımla,
Başkan

Bkz. TBBB 1972/12-17

Van Mıntika Barosu Başkanlığı

Van; 12.4.1972
Sayı : 917

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına
A n k a r a

Özü : Siirt Barosu Hk.

İlgi : 24.2.1972 gün ve 461 sayılı yazınız.

Bitlis ilinde ilçeleride dahil olmak üzere halen 5 avukat çalışmaktadır. Bu nedenle de Bitlis ilinde müstakil bir baro kurulmasına olanak yoktur.

Bitlis ve ilçelerinde çalışan avukatlarla ayrı ayrı konuşuldu. Hiçbirisi Baromuzdan ayrılıp Barosuna bağlanmak istememektedir. Çünkü ulaşım imkânları olmadığı gibi Bitlis ili ile Siirt ili arasında herhangi-bir ilişki de bulunmamaktadır. Kaldığı Muş ili Bitli-se Siirt İlinde daha yakındır. Bitliste çalışan avu-katlar Baromuzdan ayrılmalarının zorunlu olması ha-linde Muş Barosuna katılmak istemektedirler.

Bilgilerinize saygıyla sunulur.

Baro Başkanı

Bkz. TBBB 1972/11-4, 1972/12-16.

1972/13-12 Avukatlık Kanunu - Genel Kurulu Katılmı-yan Avukatlara Ceza Verilmesi.

Ankara; 28.4.1972
Sayı : 1349

Baro Başkanlığı
A n k a r a

İlgi : 15.2.1972 gün ve 120/1600 sayılı yazınız.

Baro genel kurul toplantılarına katılmayan avu-katlara para cezası verilebileceğini hükme bağlayan

1136 sayılı kanununun 86. maddesinin kaldırılması dileğini kapsayan ilgi yazınız, Yönetim Kurulumuzun 2.4.1972 günlü toplantısında incelenmiş bu hususun Avukatlık Kanunu değişikliğinde düşünülmesine karar verilmiştir.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Ankara Barosu Başkanlığı

Ankara; 15.Şubat.1972
Sayı : 120-1600

Barolar Birliği Başkanlığına
A n k a r a

1136 Sayılı Yasanın, avukatların genel kurul toplantılarına katılmakla yükümlü kılan 86. maddesi hukukun genel ve esas prensiplerine tamamen aykırı bulunmaktadır. Gerçekten, meslek mensuplarını ceza tehdidi altında o meslek kuruluşunun genel kuruluna katılmağa zorlamak kişisel haklara aykırı düşeceği gibi pratik bir fayda da sağlamamaktadır. Diğer traftan İstanbul Barosu Genel Kurulunun yer imkânsızlığı nedeniyle toplantı zorunluluğunu uygulayamadığı bir gerçektir; Yakın gelecekte baromuz için de aynı sorun bahis konusu olacaktır.

Mesleki konularla ilgili, bunlar hakkında düşüncesi bulunan meslektaşlardan oluşacak genel kurulun çok daha verimli çalışma yapacakları tartışılmaz.

1136 Sayılı Kanunda yapılması tasarlanan değişiklikler arasında, 86. maddesinin de ele alınmasını, Yönetim Kurulunun kararına atfen saygılarımla rica ederim.

Baro Başkanı
Av. Kemal Sarıbrahimoğlu

1972/13-13 Meslekte Kırkıyılı Dolduran Avukatlara Birlikçe Onur Belgesi Verilmesi - Birlik Genelgesi - Birlik Başkanının İzmir Parosunda Tertiplenen Jübilede yaptığı Konuşma - Kayseri Barosu Yazısı.

Ankara; 13.4.1972
Genelge : No. 14-1189

Konu : Meslekte 40 yılını doldurmuş Avukatlara Birlikçe Onur Belgesi verileceği hakkında.

Baro Başkanlığı

Avukatlığa uzun yıllar hizmet eden meslektaşlarımız için bazı barolarımızda jübileler düzenlenmesinin gelenek haline geldiği bilinmektedir.

Yasamızın 110/4. maddesinde, «Türkiye Barolarını ve mensuplarını birbirine tanıtarak aralarındaki meslek bağıni kuvvetlendirmek» 110/9. maddesinde, «Avukatların meslekte gelişmelerini teşvik edecek ve sağlayacak her türlü tedbirleri almak», 110/13. maddesinde, «Mesleğin daha cazip bir hale getirilmesi ve bu konuda yazılı amaçlara erişilebilmesi için düşünülecek çare ve tedbirleri görüşmek üzere zaman zaman toplantılar düzenlemek», 121/18. maddesinde de, «Meslek dayanışmanın sağlanması ve devamlılığı için her türlü çalışmalarda bulunmak» Birliğimizin görevleri arasında sayılmıştır.

Çok zor koşullar altında icra edilen mesleğimize uzun yıllar hizmet eden üstatlarımızla, manevi açıdan da olsa ilgilenmek kuşkusuz yukarıda belirtilen görevlerimizin doğal gereğidir.

Bu yönden, bazı barolarımızda düzenlenen jübileler olumlu sonuçlar vermektedir.

Yönetim Kurulumuz 2.4.1972 günlü toplantısında 1136 sayılı Avukatlık Yasasının 110/4, 9, 13, ve 121/18. maddeleri uyarınca, Meslekte kırk yılını dolduran Avukatlar için Barolarımızın jübile düzenlemelerinin teşvik edilmesine ve bu jübilelerde birliğimiz adına üstatlarımıza «Onur Belgesi» verilmesine karar vermiştir.

5.4.1972 günü bu amaçla İzmir Barosunca düzenlenen jübilede Avukatlık mesleğine kırk yılın üzerinde hizmet eden üstatlarımız, Sayın Av. Nuri Ayan, Sayın Av. Ahmet Şükrü Sayar, Sayın Av. Baha Nasuh Yörük, Sayın Av. Abdurrahman Akalın, Av. Hüsnü German ve Sayın Av. Münir Birselle Başkanımız tarafından Onur Belgeleri verilerek ilk uygulamaya geçilmiştir.

Kırk yılın üzerinde mesleğimizde hizmet veren üstatlarımız için jübileler düzenlenerek, Birliğimiz Onur Delegelerinin takdim edilebilmesini teminen isimlerinin ve jübile günlerinin bir ay önce Birliğimize bildirilmesini rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Türkiye Barolar Birliği Başkanı Avukat Faruk EREM'in Meslekte Kırk Yılı Aşanlar İçin Tertiplenen Törende Yaptığı Konuşma

Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulu, mesleğimizde kırk yılı aşan üstadlarımıza bir «ONUR BELGESİ» takdim etmek müsaadesini kendilerinden istiham etmek kararını almıştır. Bu kararın ilk uygulamasını, böylesine bir geleneğin kurulmasında öncülük eden İZMİR Barosunda yapmakla bahtiyarız.

Her birine ayrı ayrı duyduğumuz kişisel saygılarımızı aşan bir duyuguyu, ŞÜKRANLARIMIZI arz etmek mutluluğumuzun nedenlerini açıklayabilmek, bu gün huzurunuzda yapmak istediğim konuşmanın konusu olacaktır.

Kamunun güvenini sağlayacak biçimde, mesleği sürdürebilmek görevi (Meslek Kuralları 3) bazı meslekler için, başda mesleğimiz için, bünyesinden gelen bir özelliktir. Her şeyi ispatlamak zorunda tutulursa bizden bekleneni sağlayamayız. O halde kamunun güvenini sağlayacak biçimde mesleği sürdürebilmek görevini, kırk yıllar boyunca yürütebilmiş olanların mesleğe neler katmış olduklarını izlemek imkânsızdır. Ünlü Bern Kurallarında (1), Alman Avukatlık Kanununda (43) ve Türkiye Barolar Birliği meslek kurallarında açık bir hükümle «Kamunun inancını sağlamak görevi» belirtilirken soyut bir kavram üzerinde durulmakla yetinilmiş değildir.

«Meslek Vekarı»nın kişisel vekardan ayrılması elbette mümkün görülemez. Mensuplarının özel yaşantılarında da dikkatli olmak zorunluğunun bazı mesleklerde sert koşullar halinde aranması o mesleklerde bu yolda davranışın zaruri görülmesinden gelir. Meslek Vekarı, meslek itibarından daha ilerde bir kavram olarak İtalyan Avukatlık Kanununda (12) Bern Kurallarında (3/2), Uluslar arası Barolar Birliği Oslo kararlarında (2) ve Türkiye Barolar Birliği Meslek Kurallarında (4) yer almış bulunmaktadır. Bütün hayatı boyunca ve daha böylesine kuralların henüz açıklanmadığı dönemde, meslek vekarına örnek vererek bu kuralların memleketimizde de bütün meslekdaşlarımızca, müşterek bir kararla gönülden kabulüne olanak sağlayabilmiş kuşaklara saygıdan da öte, «ŞÜKRAN» duymaktayız.

Belçika Kanunu (444) «kişilerin şeref ve haysiyetini rencide edecek iddialardan kaçınmak» dan, Bern Kuralları, avukatın «kalem ile sözleri ile fikirlerini seviyeli şekilde ifade zorunluğunda olduğundan» Danimarka Kanunu (133) «uygun olmayan söz ve yazılardan çekinmek» den, Türkiye Barolar Birliği meslek Kurallarında (5) «yazarken de konuşurken de olgun ve objektif biçimde kalabilmek» görevinden bahsederken «meslek onuru»nun bir unsuruna daha deyinilmiştir. Türkiye Barolar Birliği, bu müstesna Törende, Türk avukatlığının onurunu temsil eden altı üstadımızın önünde hürmetle eğilmek imkânını kendisine sağladığı için İZMİR Barosuna minnettedir.

Toplumda, reklam dışı tutulmazsa varlığını yitirecek mesleklerin başında avukatlık gelmektedir. İsviçre Federal Mahkemesi, reklam yasağına karşı geldiği iddiası ile açılmış bir davada içtihadını şöylece belirtmiştir :

Reklam avukatlıkta yalnız o mesleğe zarar vermekle kalmaz, Adaletin itibarına sirayet eder. İngiliz Baroları Konseyi avukatın makalelerinde dahi başkaca ünvan kullanamayacağına, ünlü bazı yazarlar reklamın bir rekabet rejiminde anlam kazanabileceğine, vukatların rakip değil, meslekdaş olduklarına, Amerikan Ahlak Yasasına (27) göre «dolaylı yollarla dahi reklam yapılamıyacağına, Bern Kurallarında «reklama başvurmanın avukatlık vekarı ve şerefi ile

bağdaşamayacağına» ilişkin hükümleri, «salt ün kazandırmağa yönelik her türlü gereksiz davranıştan kaçınmak» ilkesini koyan bizim meslek kurallarımıza meslek onurunu, bir kez daha somutlaştırmıştır. İngiliz Avukatları Konseyi şu kuralları koymak zorunluğunu duymuştur : «hiç bir avukat hayatı, kazancı, meslekî faaliyeti hakkında reklam mahiyetinde yayımlarda bulunamaz», «devam eden veya eskiden ilgilendiği her hangi bir dava hakkında gazetelere demec veremez», «gazetelerde, dergilerde avukat olarak resminin çıkması için teşebbüslerde bulunamaz», yargılanması devam eden her hangi bir konuda konseyin müsaadesi olmaksızın, radyoda konuşamaz, televizyonda görülemez».

İsviçrede bir televizyon şirketi, ilginç bir ceza davasını, televizyonda göstermek maksadı ile, o davada otuz yıl evvel müdafilik görevini yapmış bir avukata başvurmuş, Avukat bu teklifi «meslek kuralları»na aykırılık nedeni ile reddetmiştir.

Bütün hayatı boyunca örnek olabilmenin, meslek bilincinden gelen bir titizliği, ikinci tabiat haline getirmiş olanlar huzurundaki maruzatımız, onların ancak hoşgörülerini ile, sarf edilebilecek sözlerden ileri gidememektedir.

Hepimizin sorumda pay sahibi olduğumuz mesleğin manevî mamelekini kuşaktan kuşağa iletmede büyük örneklerden yoksun değiliz. Meslek kidesini böylesine kanıtlayan üstadlarımıza şükran borçluyuz.

Avukatlık Kanununun üstün bir yasama çabasını yansıtan hükümleri de vardır. Kanunumuz, avukatların yükledikleri «görevin kutsallığına işaret etmiş ve bu niteliğin sonuçları olarak» özen, doğruluk ve onur» kavramlarını kural olarak açıklamıştır. Bu kuralların neyi kapsadığına karar vermekte avukat sadece kendi «meslekî vicdanı» ile başbaşadır. Böylesine ömür boyu manevî bir sınava bağlı kişiler için meslek kidesi; gün geçtikçe değeri yücelen ve yükseldikçe o kişiyi aşan, Türk Avukatlığına değer kazandıran tutumlardır. Bu gözlemin bir sonucu da, hepimizin olan bu değerler topluluğunda kişisel tasarruf hakkımız olmadığıdır. Kıdemsizin, kıdemliye bir şeyler borçlu olduğunu kabul etmemiz lâzımdır. Bu, saygı duyguları hariç, alacaklısına ödenemeyecek bir borçtur. Bu borçdan, bizler de, bizden sonrakilere vereceğimiz aynı örnekle, ancak kurtulabiliriz.

Kanun boşluklarını doldurmak. Hukukçunun en azaplı durumu. Beyin gücünde çalışanlar «isimsiz kahramanlar»ın en çok toplandığı bölgedir. İnsanca uygar bir toplum, kırk meslek yılını aşanları, koyacak yükseklikteki yeri bulamamaktan üzüntü duymaktadır. Bizlere gelince, bugün Türk Avukatları olarak, ayaklarımızın altında bir tabanın sağlamlığını duyabiliyorsak, bu onların alın terinin betonlaşmış olmasındandır.

Bana, bu konuşma olanağını sağlamak içindenliğini gösteren İzmir Barosuna ve onun inançlı başkanı Özturanlı'ya teşekkür eder, kendi adıma ve dün Zonguldak toplantısında bana verdikleri yetki uyarınca, Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulu adına, altı büyük üstadımıza bütün Türk Avukatlarının ŞÜKRANLAR'ını arz ederim.

Kayseri Barosu Başkanlığı

Kayseri; 8.4.1972
Sayı : 101

Türkiye Barolar Birliği Sayın Başkanlığına
A n k a r a

5/nisanın avukatlar günü olarak basına ve radyo haberlerine aksettirilmesi, öyle sanırızki İzmir Barosunun öteden beri beslediği bir arzunun benimsenmesi veya kabul ettirilmeye çalışılmamasının bir sonuç veya tezahürü olmalıdır.

Baromuz Avukatlar günü diye bir gün tertiplenecekse bunun Birliğimiz genel kurulunca gündeme alınarak tesbitinin daha isabetli olacağı kanaatindedir.

Şerefli mesleğimizde bin bir mücadele ile uzun yıllar hizmet vermiş olan meslekdaşlarımızın jübilesini yapmak, barolarımızın sürdürdüğü bir geleceğin gereğidir.

Geçen yıl (1971 yılında) Kayseri hukukcularınca tertiplenen Hukukçular gecesinde meslekte 45 yılını dolduran Avukat Sayın Abdüssamet Naci Özsan ve sayın avukat Y. Ziyaettin Turgut üstatlarımızın jübilesini yapmış bulunmaktayız. Bu gecemiz için sayın Birliğimiz Başkanına davetiye taktim etmiştik.

Bu yıl isimleri arz edilen meslekdaşlarımız meslekte 46. yıllarını ikmal etmiş bulunmaktadır.

İzmirde meslekte 35 yılını ikmal eden iki meslekdaşımıza sayın Başkanımızca verilen şeref belgesinin uygun görülürse bu iki mensubumuz içinde bir törenle taktim edilmek üzere gönderilmesi taktilerine saygı ile arz ederim.

Baro Başkanı
Ömer Gözübüyük

Ankara; 15.4.1972
Sayı : 1262

Barı Başkanlığı
K a y s e r i

İlgi : 8.4.1972 gün ve 101 sayılı yazınız.

Birliğimizce saptanmış bir avukatlar günü mevcut değildir. İzmirde toplanan III. Genel Kurulda tartışılmış bulunan bu konuda karara varılmadığından

dan Birliğimizce Avukatlar Günü tertiplenmemektedir.

Bazı barolarımızca 5. Nisan günü, avukatlar günü olarak kutlanmaktadır. İzmir Barosu'nda öteden beri aynı günde tören tertiplemektedir.

Birlik Başkanı Baroların tertiplediği ve genellikle 5 Nisan'da yapılan törenlere katılma olanağına sahip olamamıştır.

Ancak, Yönetim Kurulumuz 2.4.1972 tarihli toplantısında kırkıyılın üzerinde mesleğimize hizmet veren üstatlarımız için jübileler düzenlenmesinin teşvik edilmesine ve bu jübilelerde Birlik adına «Onur Belgesi» verilmesine karar vermiş ve karar 13.4.1972 gün ve 14-1189 sayılı genelge ile Barolarımıza duyurulmuştur.

Bu genelgemizde kırkıyılın üzerinde mesleğimize hizmet veren üstatlarımız için düzenlenecek jübilelerde onur belgesi verilmek üzere, jübile günlerinin bir ay önceden bildirilmesi rica edilmiştir.

5.4.1972 günü İzmir Barosunda düzenlenen jübilede onur belgesi verilen üstatlarımızın hepsi 40 yılın üstünde ve çoğu 50 yıla yakın mesleki çalışmasını sürdürmüş olup, Birlik Başkanı Yönetim Kurulumuzun 2.4.1972 gün ve 172-5 sayılı kararı uyarınca törene katılmıştır.

Baronuzda olduğu gibi diğer barolarımızda da kırk yılın üstünde mesleğimize hizmet edip jübilesi evvelce yapılmış bulunan üstadlarımıza Birliğimizce düzenlenecek onur belgelerinin verilmesi 2.4.1972 günlü Yönetim Kurulumuz kararının gereğidir.

Değerli üstadlarımız Sayın Avukat Abdüssamet Naci Özsan ve sayın avukat Y. Ziyaettin Turgut adlarına onur belgesi düzenlenecektir. Baronuzca kayıtlı olup kırkıyılın üstünde mesleki çalışma yapmış bulunan diğer avukatların da onur belgeleri düzenlenmek üzere isimleri ile, Birlik Başkanı tarafından belgelerin taktim edilmesi için tertiplenecek toplantı gününün bir ay önce bildirilmesini rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

1972/13-14 Mali Konular - Birlik Binası - Sivil Savunma Fonu - Birlik Keseneği.

Ankara; 6/4/1972
Sayı : 1145

T. Emlâk Bankası
Genel Müdürlüğü

Birliğimiz için Kızılay Millî Savunma Caddesi 1186 ada 14 parseldeki YILLAR Apartmanının bulunduğu gayrimenkulü satın almayı düşünüyoruz.

Gayrimenkulün yeri, büyüklüğü, üzerindeki bina ve imar mevzuatına göre ilerde yapılacak binanın

kat adedi gözönünde bulundurularak, masrafı Birliğimizce karşılanmak suretiyle, bir expertis yaptırılmasını ve değerinin tesbitini acilen rica ederiz.

Saygılarımla,
Başkan

Bkz. TBB 1971/9-14.

Sivil Savunma Fonu

Ankara; 10.4.1972
Sayı : 1184

Ankara İli
Sivil Savunma Müdürlüğü
A n k a r a

1972 yılı Sivil Savunma Fonu Hakkında.

İlgi : 7.2.1972 tarih ve D-24 (c) 129/72 sayılı yazı nız.

İlgide tarih ve sayısı yazılı yazınızla 1972 yılında Sivil Savunma Fon'u ödeneğinin verileceği, geçmiş yıllarda gönderilen evrakın noksan, hatalı ve zamanında gönderilmemesi sebebiyle birçok yazışmalara ve gecikmelere sebep olunduğu bildirilerek bununla ilgili hususların zamanında yerine getirilmesinin temini istenilmektedir.

Birliğimiz yönünden geçmiş yıllarda Sivil Savunma Fon'una iştirak payımızla ilgili olarak gerekli evraklar zamanında gönderilmiş ve ödemeler de zamanında yapılmış olup bu bakımdan herhangi bir gecikmeye meydan verilmemiştir.

1136 sayılı Kanunla kurulmuş Kamu Kurumu niteliğinde bir meslek kuruluşu olan Birliğimizin 1971 yılı bilançosu ve eki çizelgelerden tasdikli iki nüsha ile yukarıda tarih ve sayısı yazılı yazınız eki örnek 24 çizelgesi doldurularak ilişikte sunulmuştur.

İncelenmesinden de anlaşılacağı üzere 1971 yılı gelirlerimizle giderlerimiz arasındaki müsbet fark 1.779.158,49 liradır. Ancak bu farkın 962.831,44 lirası 1970 yılından devreden bakiye olup buna ait Sivil Savunma Fonuna iştirak payı 1971 yılında ödenmiş bulunmaktadır.

7126 sayılı Sivil Savunma Kanunu'nun 107 sayılı Kanunla değiştirilen 37. maddesi uyarınca Sivil Savunma fonuna iştirakimiz ekli listede açıklandığı gibi 801.843,05 lira üzerinden % 0,5 nisbetine göre 4'009,22 lira olarak hesaplanmış bulunmaktadır.

Bilgilerinizi rica ederiz.

Saygılarımızla
Türkiye Barolar Birliği

1972 yılı Sivil Savunma Fonuna iştirak Hissesinde Hesaplanması ile ilgili Açıklama :

— 1971 yıl sonu gelir bakiyesi	TL
— 1970 yıl sonu gelir bakiyesi olup fonu iştirak payı 1971 yılında ödendiğinden	1.779.158,49
	816.337,05
— Amortismanlar	14.494,—
Sivil Savunma Fonuna iştirak hissemizin hesaplanmasına esas bakiye	801.843,05

Ankara; 20-3-1972
Sayı : 956

Baro Başkanlığı
Ç a n a k k a l e

İlgi : 1.3.1972-6.3.1972 tarih ve 56-60 sayılı yazılarınız.

İlgide tarih ve sayıları yazılı yazılarımızda, 5.12.1971 günü yapılan olağan Genel Kurul toplantısında Baronuz mevcudunun 52 olarak tesbit edildiği, ancak, 4 avukatın ayrılması ile mevcudun 48'e indiği bildirilerek 1972 kesenek tahakkukunun buna göre tashihi istenilmektedir.

II. Genel Kurulda bu hususta alınan karara göre, Baroların ödemekle yükümlü oldukları Birlik keseneğinde kayıtlı avukat adedinin nazara alınması bir kıstastan ibaret olup, avukatlara doğrudan doğruya Birliğe kesenek ödemek külfeti yüklememektedir.

Diğer taraftan cari yıl Birlik keseneği tahakkuklarının bir evvelki yıl Aralık ayındaki avukat adedinin esas alınarak yapılması Yönetim Kurulumuzca V. Genel Kurul'a arz edilmiştir.

Yukarıda belirtilen hususlar karşısında mevcutlarda sonradan vuku bulacak azalma ve artmaların Baroların ödemekle yükümlü oldukları Birlik keseneğini etkilemesi bahis konusu olmamaktadır.

Bilgilerinizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

1972/13-15 Geçici Ruhsatname

Ankara; 28/4/1972
Sayı : 1368

Baro Başkanlığı
K a y s e r i

İlgi : 28.4.1972 gün ve 1368 sayılı yazınız.

İlgi yazınız üzerine Yönetim Kurulumuzca itti-haz olunan karar örneği aşağıya çıkarılmıştır.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

2.4.1972 gün ve 204-37 sayılı
Yönetim Kurulumuz Kararı :

Yönetim Kurulu kararı gereğince Avukat adayla-
rına geçici ruhsatname verilmeye devam olunmasını
isteyen Kayseri Barosunun 7.3.1972 gün ve 45 sayılı
yazısı ve eki incelendi.

Geçici ruhsatname 3499 sayılı kanun zamanında
ve ruhsatnamelerin Adalet Bakanlığınca düzenlenme-
si sebebiyle verilmekteydi. Evvelki kararlarımızda
açıkça belirtildiği üzere, 1136 sayılı Kanun geçici ruh-
satname sistemini kaldırmıştır. Diğer taraftan ruh-
satnameler çok kısa sürede Birliğimizce düzenlenip
Barolara gönderilmektedir. Bu uygulama Birlik ge-
nel kurullarında da tasvip olunmuştur.

Bu nedenlerle Yönetim Kurulumuzun 26.12.1970
gün ve 523/24 sayılı 27.2.1971 gün ve 88/27 sayılı ilke
kararlarından dönülmesine gerek bulunmadığının
Kayseri Barosuna bildirilmesine Enver Arslanalp'in
karşı oyu ile ve oyçokluğuyla karar verildi.

Bkz. TBBB 1972/11-13.

1972/13-16 Birlik Kitaplığı

Ankara; 3.4.1972
Sayı : 1072

Adalet Bakanlığı
A n k a r a

1136 sayılı kanunla kurulan Birliğimizin yapmak-
ta olduğu görevler Bakanlıkları ile ilgili olduğundan
ve Birliğimizce her iki ayda bir çıkarılan Bültenler-
den ilgisi itibariyle Bakanlığımız Hukuk İşleri Genel
Müdürlüğüne kâfi miktarda gönderilmekde bulundu-
ğundan Bakanlıklarınca da ayda bir çıkarılan Adalet
Dergisi ile Yargıtay Kararlar Dergisinden, kitaplığı-
mıza konulmak ve yararlanılmak üzere Birliğimiz ku-
ruluş tarihi olan 1969 yılından itibaren birer takım
gönderilmesine ve Bakanlıklarınca başkaca çıkarıla-
cak eserlerden de kitaplığımıza konularak faydala-
nılmak için gönderilmesine emir ve müsaade buyu-
lmasını saygı ile arz ederim.

1972/13-17 Yeni Kurulan Barolar - Muş Barosu

Ankara; 5.2.1972
Sayı : 294

Sayın Av. M. Sait Çeşniğil
İstasyon Cad. İş Bankası Üstü
M u ş

İlgi : 20.12.1971 günlü yazımız;

Muş ilinde 15 avukat bulunduğu ilgi yazınızda
belirtilmiş olduğundan, Muş'ta bir baro kurulması

Yönetim Kurulumuzun 16.1.1972 günlü toplantısında
uygun görülmüştür. Durum Van Barosuna da bildi-
rilmiştir.

Muş avukatları, kuruluş çalışmalarını yürütmek
üzere sizi görevlendirmiş olduğundan Genel Ku-
rulun toplantıya çağırılarak organlarının teşkilini ve
kuruluş ile ilgili Genel Kurul Tutanağının 1136 sayılı
Avukatlık Kanununun 77. maddesi uyarınca Birliği-
mize gönderilmesini rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

6.3.1972
Sayı : 1

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına
A n k a r a

5/Şubat/1972 tarih 294 sayılı yazıları K.

1136 Sayılı Yasanın 84 cü maddesi uyarınca top-
lantıya çağırılan Genel Kurulun 4/3/1972 tarihinde,
Baro organlarının teşkili ve kuruluşu ile ilgili tuta-
nakları eklice sunulmuştur.

Seçim sonuçları aşağıda gösterilmiş olup, gere-
ğinin yapılması bilgilerine saygı ile arz olunur.

Muş Barosu Başkanı
Av. M. Sait Çeşniğil

Seçim Sonuçları :

- A — Baro Başkanlığına
Avukat M. Sait Çeşniğil)
- B — Baro Yönetim Kurulu Asil üyeliğine
1— Ruşen Aslan
2 — Sabahattin Sadır
3 — Atilla Özkan
4 — Cengiz Çetin
- C — Haysiyet Divanı asıl üyeliğine
1 — Memduh Zırhlı
2 — Murtaza Akıncı
3 — Vedat Özdal
- D — Denetleme Kurulu asil üyeliğine
1 — Memduh Zırhlı
2 — Murtaza Akıncı
3 — Vedat Özdal

Ekleri : 1 — Genel Kurul tutanakları aslı ve sureti.
2 — Tasnif tutanağı ve çizelge örnekleri

Ankara; 23 Mart 1972
Sayı : 972

Baro Başkanlığı
M u ş

İlgi : 6.3.1972 gün ve 1 sayılı yazımız.

İlinizde bir baro kurulması ve Avukatlık Ücret
Tarifesinin ikinci grubunda yer alması ile ilgili Yöne-

tim Kurulumuzun 16.1.1972 gün ve 46/29 sayılı kararı Adalet Bakanlığının bilgisine sunulmuş, kararımızın onaylandığı ve Resmi Gazetede yayımlanması için işleme başlandığı anılan Bakanlığın 20.3.1972 gün ve 9149 sayılı yazısından anlaşılmıştır.

1136 sayılı Avukatlık Kanununun 77. maddesi geçince kuruluşun Adalet Bakanlığına bildirildiği 16.3.1972 gününde Baronuzun tüzel kişilik kazanmış bulunduğuna bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Ankara; 16.3.1972
Sayı : 914

Adalet Bakanlığı
A n k a r a

İl sınırları içinde onbeş, avukatın çalıştığı anlaşılan Muş ilinde birbaro kurulmasına, Yönetim Kurulumuzun 16.1.1972 günlü toplantısında 46/29 sayılı karar verilmiştir.

Muş Barosu organlarını teşkil ettiğini 6.3.1972 gün ve 1 sayılı yazısı ile bildirmiş olduğundan, Muş Barosu kuruluşunu 1136 sayılı Avukatlık Kanununun 77. maddesi uyarınca bilgilerinize sunar, Muş Baronunun Avukatlık Ücret Tarifesinin 2. grubunda yer almak üzere Resmi Gazetede yayınlanmasının teminini takdirlerinize arz ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Ankara; 20 Mart 1972
Sayı : 9140

T.C.
Adalet Bakanlığı
Hukuk İşleri Gn. Müdürlüğü

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına

Konu : Muş Barosunun Avukatlık ücret tarifelerinin ikinci grubunda yer alması Hk.

İlgi : 16 Mart 1972 gün ve 914 sayılı yazınız.

Yeni kurulan Muş Barosunun, Avukatlık Ücret Tarifelerinin ikinci grubuna alınması hakkındaki Birliğiniz Yönetim Kurulu kararı onaylanmış ve Resmi Gazete'de yayımlanması için işleme başlanmıştır.

Bilgi edinilmesini rica ederim.

Şemseddin İYİOL
Adalet Bakanı Y.
Hukuk İşleri Genel Müdürü

T.C.

Adalet Bakanlığı
Hukuk İşleri Genel Müdürlüğü

Ankara; 5 Nisan 1972
Sayı : 11268

Konu : Muş Barosu hakkında.

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına

İlgi : 20 Mart 1972 gün ve 9149 sayılı yazımız.
Muş Barosunun, 22 Nisan 1970 gün ve 13478 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan avukatlık asgari ücret tarifelerinin 2 nci maddesinde yazılı ikinci grupta yer almasının uygun görüldüğüne ilişkin Bakanlığımız ilanı 28 Mart 1972 gün ve 14142 sayılı Resmi Gazetenin 15 nci sahifesinin ikinci sütununda yayımlanmış bulunmaktadır.

Bilgi edinilmesini rica ederim.

Şefsettin İYİOL
Adalet Bakanı Y.
Hukuk İşleri Genel Müdürü

Ankara; 10-4-1972
Sayı : 1187

Baro Başkanlığı
M u ş

Baronuzun, Avukatlık asgari ücret tarifesinin ikinci grubunda yer almasının uygun görüldüğü Adalet Bakanlığının fotokopisi ekli 5.4.1972 gün ve 11268 sayılı yazısında bildirilmiştir.

Konu ile ilgili ilân Bakanlık yazısında da belirtildiği üzere 28.3.1972 gün ve 14142 sayılı Resmi Gazetede yayımlanmıştır.

Bilginizi rica ederim.

Ek : 1

Saygılarımla,
Başkan

1972/13-18 Mukayyet Avukatlar - Avukatlık Ücreti

Ankara; 27.4.1972
Sayı : 1348

T e l

Sayın Ferit Melen
Başbakan Vekili

Personel Kanunu Değişikliğinin Hükümetçe Kanun kuvvetinde kararname ile yapılması için Millet Meclisinden Yetki Kanununun çıktığı ve Senatodan da bugünlerde çıkmak üzere olduğu malûmunuzdur.

Avukatlık Kanununun verdiği yetkiye dayanarak Avukatlık Ücretinin Devlet kuruluşlarında görevli avukatlara ödenebilmesi için kararname hazırlanma-

dan önce Birliğimiz görüşlerinin alınmasını müsaadelerine arz ederim.

Saygılarımla,
Türkiye Barolar Başkanı
Avukat Faruk Erem

Bkz. TBBB 970/2-6, 7; 1970/3-15, 26, 27, 28; 1971/5-15; 1971/6-5; 1971/7-9; 1971/8-3; 1971/9-19; 1971/10-17, 18, 1972/12-22.

1972/13-19 Mukayyet Avukatlar - Baro Keseneği

Maliye Bakanlığı
Baş Hukuk Müşavirliği ve
Muhakemat Genel Müdürlüğü

Ankara; 18 Mart 1972
Sayı : 13346/4198-7961

Konu : Baro aidatları Hk.

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına
A n k a r a

İlgi : 16/11/1970 tarih ve 2149 sayılı ve 6/3/1972 tarih ve 561 sayılı yazıları.

Kamu kuruluşları avukatlarının, üyesi buldukları barolara ödemeleri gereken aidatın Devlet bütçesinden karşılanmasını öngören bir kanun hükmü mevcut olmadıkça, ilgili kamu kuruluşlarında ödeme yapılmasının mümkün bulunmadığına Sayıştay Genel Kurulunca 24/6/-1971 tarihinde karar verilmiştir.

Sayıştay kararından sonra Bütçenin R cetvelindeki (Mahkeme harçları ve giderleri) kısmına baro aidatlarının yazılması suretiyle kanuni mezuniyetin sağlanması yolunda yapılan çalışmalar, 1972 yılı Bütçesi yönünden olumlu bir sonuca bağlanamamıştır.

Bilgi alınması rica olunur.

Maliye Bakanı Y.

Bkz. TBB 1972/12-38.

1972/13-20 Avukatların Resmî Dairelerde İş Takibi-Dosyayı İnceleme Hakkı

T. C.
B A Ş B A K A N L I K
KANUNLAR VE KARARLAR TETKİK DAİRESİ
BAŞKANLIĞI

Ankara; 14/4/1972
Sayı : 76-483/3435

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına
A n k a r a

İlgi : 16/11/1971 tarih ve 2902 sayılı yazınız.

İstiklâl Madalyası almak ve şeref aylığı bağlatmak isteyen vatandaşların vekâletini alan avukatların

Millî Savunma Bakanlığı Personel Dairesi Madalya Şubesinde iş takip etmelerine ilişkin ilgedeki yazınız üzerine adı geçen Bakanlıktan alınan 5/4/1972 tarih ve ASAL : 4063. 1-295-72 MADALYA (İdari/9b) -92375 sayılı yazının sureti ilişik olarak sunulmuştur.

Bilgilerini rica ederim.

Zeyyat Baykara Y.
Başbakan Adına
Müsteşar

5 Nisan 1972

T. C.
Millî Savunma Bakanlığı
A n k a r a

Asal: 4063.1-295-72 MADALYA (İdari/9b)-92375
Konu : Avukatların iş takibi.

Başbakanlık Kanunlar ve Kararlar Tetkik
Dairesi Başkanlığı

İlgi : (a) 30.11.1971 tarih ve 76-483/14251 sayılı yazı.
(b) 10.1.1972 tarih ve 76-483/162 sayılı yazı.
(c) 14.2.1972 tarih ve 76-483/1152 sayılı yazı.
(d) 9.3.1972 tarih ve 76-483/1982 sayılı yazı.
(e) M. S. B. lığının 16 Eylül 1970 gün ve ASAL : 4063-70 Er Ş. Tam. Hiz. Ks. sayılı yazı.

1. İstiklâl madalyası isteğinde bulunan vatandaşların işlemlerinin takibinde vekâletnamesi bulunan avukatlara bilgi verilmesi hususu, İstiklâl Madalyası işlemlerine ait Askerlik Dairesi ve As. Ş.lerine yayınlanmış olan İlgi (e) nin 21 nci maddesinin (g) fıkrasında açıklanmış olup 2 nci maddeye yazılmıştır.

2. Madalya işlemlerinin takibinde aracı, takipçi, komisyoncu v.s. kabul edilmez, bizat hak sahibinin kendisi veya vekâlet verdiği avukatı tarafından işi takip edilebilir. (1136 sayılı avukatlar kanununun 35 nci maddesi uyarınca vekâletname ibraz eden avukatlar müvekkillerinin bu konudaki işleminde takip etmek yetkisindedirler.) Noterle Bşk.lığa müracaatları halinde kendilerine noter sureti alınması için müsaade edilir. As. Ş. Bşk.lıkları veya Daire Bşk.lıkları müracaat vukuunda gerekli bilgiyi vermektedir.

Arz ederim.

Nihat Özer
Tuğgeneral

Ankara; 18.3.1972
Sayı : 937

Sosyal Sigortalar Kurumu
Genel Müdürlüğü
A n k a r a

Avukatın İdarî merci aleyhine açacağı dava için önceden dosyayı inceleme hakkıyla ilgili olarak, Av. Esin Sumru Erdem'in Edirne Barosu tarafından Bir-

İliğimize intikal eden başvurusu üzerine konu incelenmiştir.

Anılan Baro yazı ekinde gelen, Kurumunuz Edirne Şubesinin 21.2.1972 gün ve 07496 sayılı, X-320/1080-1081 işaretli yazısından, vekaletnamesini ibraz eden avukatın, idari işlemlerle ilgili dosyayı incelemesine imkan verilmediği dava açıldığı takdirde bu dosyanın ancak mahkemeye ibraz edilebileceğinin bildirildiği anlaşılmaktadır.

1136 sayılı Avukatlık Kanununun 1. maddesi avukatlığı «kamu görevi» saymış, aynı kanunun 2. maddesi bu görevin yerine getirilmesinde, adli merciler ve resmi daireleri, onlara yardımcı olmakla yükümlü kılmıştır. İdari merci tarafından, idari işlem yapıldıktan, sonra avukat tarafından dosyanın incelenmesinde bir sakınca bulunmamak gerekir. Kaldı ki açılacak davanın sıhhatli olması, hakkın gereği gibi sağlanabilmesi ve ayrıca davanın çabuk sonuçlanması gibi hususlarda önemli yararları da vardır. İdari bir kararın okunmasından önce dosyanın incelenmesinde mevcut sayılabilen bir sakıncanın, idarenin o konudaki görüşünü bildirdikten sonra varlığı iddia edilemez. Avukatın dava açmadan önce dosyayı incelemesi idari işlemin haklılığı sonucuna vararak fuzulen dava açmasını önleme yönünden de yararlıdır.

Yukarıda açıklanan nedenlerle, belirtilen yararlar da gözönüne alınarak, idari bir mercideki dosyanın işlem hakkında karar verildikten sonra ve fakat dava açılmadan önce vekaletnamesini sunan avukat tarafından incelenmesi olanağının verilmesi Avukatlık Kanununun 2. maddesi uyarınca gereklidir.

Avukatların yasal haklarını kullanmalarına imkan verilerek aksi uygulamadan dönülmesi hususunda Kurumunuz Edirne Şubesine gerekli emrin verilmesini ve sonuçdan Birliğimizde bilgi verilmesini Yönetim Kurulumuz kararı uyarınca arz ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Ankara; 24 Mart 1972
Sayı : 985

Baro Başkanlığı
E d i r n e

İlgi : 6.3.1972 gün ve 38 sayılı yazınız.

İlgi yazınız ekinde gelen Av. Esin Ş. Erden'in 23.2.1972 günlü dilekçesi ile dayanağı Sosyal Sigortalar Kurumu Edirne Şubesi Müdürlüğünün 21.2.1972 günlü yazısı incelenmiştir.

Bu konuda Birliğimize vaki bir başvurma üzerine yapılan inceleme ve çalışmalar sonucu, avukatların idari merci aleyhine açacakları dava için önceden dosyayı inceleme haklarının bulunduğu karar verilmiş bu yöndeki Birliğimiz görüşü esas alınarak

Sosyal Sigortalar Kurumu Müdürlüğüne de yazı gönderilmiştir.

Cevap geldiğinde ayrıca bilgi verilecektir.
Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Bkz. - TBBB 1970/3-18, 19, 20 970/4-3, 970/10-34, 971/9-11.

1972/13-21 Hakim - Avukat İlişkileri - Duruşma Gününün Saptanması - Bülten.

T. C.

Yüksek Hâkimler Kurulu Başkanlığı

Ankara; 15/4/1972
Sayı : 634

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına

İlgi : 9.2.1972 gün ve 320 sayılı yazınız.

İlgideki yazınız üzerine tensip ve taliklerde duruşma saatleri ile avukatların duruşmaya çağrılmaları hakkında mahkemelere yazılan 29.3.1972 gün ve 1972/2 sayılı genelgemizin (5) örneği ilişikte gönderilmiştir.

Bilgilerini rica ederim.

Rüştü BAYKAL
Yüksek Hâkimler Kurulu
Başkan V.

T. C.

Yüksek Hâkimler Kurulu Başkanlığı

Ankara; 29/3/1972
Sayı : 1972/2

Konu : Tensip ve taliklerde duruşma saatleri ile Avukatların duruşmaya çağrılmaları Hk.

Adalet Komisyonu Başkanlığına

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığının konu ile ilgili 9/2/1972 gün ve 320 sayılı yazısı üzerine, Kurulumuz Genel Kurulunca istek incelenmiş :

1 — Mahkemelerde, gerek ilk tensiplerde gerek duruşmaların talikinde, dâvaların tamamına veya bir kaçına topluca (9.00,10.00) gibi aynı saatlerin verilmeyerek, her dâvanın muayyen fasıllarla ayrı ayrı konulmasının ve saat sırası ile tarafların çağrılmasının,

2 — Çağrılma anında, taraf avukatının diğer bir mahkemenin duruşmasında bulunmak gibi bir zaruretle çağırılıca icabetmediği ahvalde de zaruret bulunmadıkça - münasip görülecek ve takdir edilecek

tedbirler dairesinde duruşmaya girebilmelerinin sağlanmasını,

Bütün Mahkemelere ve hâkimlere duyurulmasına, 29/2/1972 gün ve 1972/68-77 sayı ile karar verilmiştir.

Keyfiyetin, yargı çevrenizdeki bütün Mahkemelere ve hâkimlere tebliğini rica ederim.

Yüksek Hâkimler Kurulu
Rüştü BAYKAL
Başkan V.

Bkz. TBBB 1971/10-8, 1970/6-10, 971/7-2, 1971/9-11,
1971/10-7, 8,

Ankara; 28.4.1972
Sayı : 1384

Sayın A. Rasim Hacımahmutoğlu
Topulama Hâkimi
Kırşehir

Birliğimiz Bültenine gösterdiğiniz ilgi, Yönetim Kurulumuzun 4.4.1972 günlü toplantısında memnunkla karşılanmıştır.

Avukatın şikâyeti üzerine hâkime verilen disiplin cezasının Bültende yayınlanmaması hususundaki uyarınızdan ötürü teşekkür ederiz.

Saygılarımla,
Türkiye Barolar Başkanı

Ankara; 29.3.1972
Sayı : 1043

Sayın Muhsin Akıncı
Hakim
Doğanşehir
Malatya

İlgi : Genel Sekreter Av. Erdoğan Bigat'a Muhatap, 26.3.1972 günlü yazınız;

Birliğimizce çıkarılan Bülten, çalışmalarımızın meslektaşlarımıza duyurulabilmesi amacını güdmektedir.

Hâkim-Avukat yakınlaşmasını kurulduğu günden bu yana amaç bilen ve gerekli çabayı gösteren Yönetim Kurulumuz, vaki istekleri de göz önüne alarak sayın Hâkim ve Savcılarımıza da Bültenleri göndermeğe karar vermiş ve 6. sayıdan itibaren uygulamaya geçilmiştir.

1136 sayılı Yasanın 110/12. maddesi uyarınca çıkarılmasına karar verilen TBB Dergisi'nin, işaret buyurduğunuz şekilde düzenlenmesine gayret edilmektedir.

Elimizde mevcudu kalmayan 1. sayı hariç, 2...6 sayılar ekte takdim kılınmıştır.

Bizleri ziyadesiyle mütehasis eden yakın ilginizin dolaylı şükranlarımızı ve teşekkürlerimizi sunarım.

Saygılarımla,
Başkan

1972/13-22 Avukatların Sosyal Güvenliği - Sağlık Sigortası Kanunu - Ölüm Yardımı - 1214 Sayılı Kanun - Yardımlaşma Sandıkları - Pirim Bordroları - 1474 Sayılı Kanun - 506 Sayılı Kanunun 20. Maddesi - Dava Takipçilerinin Geçici 1. Maddeden Yararlanacakları.
Sayın Cevdet Aykan

Ankara; 18.4.1972
Sayı : 1281
Yıldırım

Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanı
Ankara

Bakanlığınızca Sağlık Sigortası Kanun Tasarısı hazırlanmış öğrenilmiştir. Avukatları da kapsamına aldığı anlaşılan tasarı hakkında bütün avukatları temsil eden Birliğimiz mütalâası alınmamıştır. 1136 sayılı Kanun hükümlerine göre görüşlerimizi bildirmek üzere tasarıyı Birliğimize gönderilmesini emir ve müsaadelerine arz ederim.

Türkiye Barolar Birliği Başkanı

Ankara; 2.5.1972
Sayı : 1402

Sayın Avukat
Mahir Ekmen
Sağlam Palas Aralığı,
Gönen Çarşısı No. 8
Afyon

İlgi : 24.2.1972 günlü yazınız.

V. Genel Kurul dileği olarak beliren Avukatlara ölüm yardımı yapılması konusunda, Yönetim Kurulumuz kararı uyarınca Birliğimiz Başkanı tarafından, rapor hazırlanmaktadır.

Rapor üzerine Yönetim Kurulumuzca gerekli kararın verilip çalışmaların bu yönde sürdürüleceğine bilgini rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Ankara; 2.5.1972
Genelge No : 15/1401

Baro Başkanlığı

Konu : Ölüm yardımı konusunun düzenlenmesinde gerekli bilgilerin Barolarca gönderilmesi hakkında.

Birliğimizin Adana'da yapılan IV Genel Kurulunda aldığı karar uyarınca, avukatlara Ölüm yapılması konusunda ilgili çalışmalar sürdürülmektedir.

Birliğimizin, ölüm yardımı konusunun düzenlenmesindeki çalışmalarında esas alınacak aktüerya hesaplarının tespiti için gerekli bulunan, Baronuz üyesi avukatlardan 67, 68, 69, 70, 71, yıllarında vefat edenlerin, vefat yıllarına göre düzenlenmiş bir cedvelin acele gönderilmesi zorunluluğu doğmuştur.

Anılan cedvelin acele gönderilmesini önemle rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Ankara; 28.4.1972
Sayı : 1363

Baro Başkanlığı
G a z i a n t e p

İlgi : 18.2.1972 gün ve 19 sayılı yazınız.

İlgi yazınız üzerine Yönetim Kurulumuzca itti-haz olunan karar örneği aşağıya çıkarılmıştır.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

24.1972 gün ve 196/29 sayılı
Yönetim Kurulumuz kararı :

Halen Baro levhasında kayıtlı ve 55 yaşını geçen ve 1970 den önce 10 yıllık avukatlıklarını hizmet süre belgesi ile tevsik edenlerden, avukatlıktan önce T.C. Emekli Sandığına tâbi hizmeti bulunanların emekliliklerinin mümkün olup olmadığını ve 1136 sayılı Kanunun 1238 sayılı Kanunla değiştirilen geçici 3. ve 4. maddesindeki başvurma sürelerine uymak zorunda olup olmadıklarını soran Gaziantep Barosunun 18.2.1972 gün ve 19 sayılı yazısı okundu.

1136 sayılı Kanunun 1238 sayılı Kanunla değişik geçici 1. maddesi uyarınca Barolarca düzenlen hizmet süre belgesi borçlanma ile ilgili olmayıp, avukatların Sosyal Sigortalara veya T.C. Emekli Sandığına bağlı olarak evvelce geçen hizmetleriyle birleştirilmesi olanağı bulunmamaktadır. Ancak bu konu kazai kararlarla kesin sonuca bağlanmadığından bu görüşümüzün doğruluk derecesi bugünden kestirilemez.

Geçici 2. maddenin (A) bendi uyarınca T.C. Emekli Sandığına borçlandıkları paraları yatıranlar 5434 sayılı Kanun uyarınca 25 yılı doldurmuşlarsa emekli aylığına müstehak olacaklardır. Bunlardan T.C. Emekli Sandığına borçlanılan yıllar, 1214 sayılı Kanun uyarınca Topluluk Sigortasında geçen hizmet süreleri ile birleştirilecektir. 1.1.1970 tarihinden beri Topluluk Sigortasına girmiş olup 18 yıl avukatlık yapan avukatın, daha önce Hakimlik ve Savcılıkta geçen 10 yıllık hizmeti sebebiyle Emekli Sandığından geri aldığı parayı iade etmesi halinde 10 yıllık hizmetinin 1214 sayılı Kanun uyarınca Sosyal Sigorta hizmeti ile birleştirilmesi gerekir.

Geçici 3. ve 4. maddeleri hükümlerinin bu örnekle ilgisi bulunmamaktadır.

Bağlayıcı olmamak kaydıyla bu konudaki görüşümüzün Gaziantep Barosuna bildirilmesine oybirliğiyle karar verildi.

Ankara; 6 Mart 1972
Sayı : 562

Sayın Av. Hikmet Bilgin
M i l â s

İlgi : 18.2.1972 günlü yazınız.

1136 sayılı Yasanın 1238 sayılı Yasa ile değişik geçici 1. maddesi, 506 sayılı Yasanın geçici 8. maddesi gibi evvelce sosyal güvenlikle ilişkili olmayıp Avukatlık Kanunu ile sigortalılık hakkı verilenlerden ileri yaşta olanlarla ilgili özel bir hükümdür. Bu maddeden yararlanmak için sigortaya verilen hizmet belgeleri ile, diğer sigortalı veya T.C. Emekli Sandığına tabi hizmetlerin birleştirilmesine imkân bulunmadığı anılan Kurum Genel Müdürlüğünce de bildirilmektedir.

Ancak, T.C. Emekli Sandığı veya Sosyal Sigortalara tabi evvelce mevcut hizmetler, anılan sosyal güvenlik müesseseleri kanunlarına göre aylık bağlanması için yeterli ise 1214 sayılı Kanuna göre birleştirilmesi ve geçici 1. maddedeki 5 yılı beklemeden aylık bağlanması mümkündür.

Sosyal güvenliğiniz yönünden bağlayıcı kabul edilmemesi dileğiyle bilginize sunarım.

Saygılarımla,
Başkan

Ankara; 15.4.1972
Sayı : 1269

Baro Başkanlığı
A d a n a

Elbistan'da avukat Fuat Doğuş tarafından Birliğimize gönderilen ve Baronuz Yönetim Kurulu hakkında şikâyeti ve Yardımlaşma sandığı ile alakasının kesilerek aيداتlarının tarafına verilmesi dileğini kapsayan 4/4/1972 günlü dilekçe örneği ile ekleri ilişikde sunulmuştur.

Gereğini rica ederim.

Saygılarımla
Başkan

Ankara; -5.4.1972
Sayı : 1270

Sayın Av. Fuat Doğuş
E l b i s t a n

Adana Barosu Yönetim Kurulu hakkındaki şikâyetinizi ve ve bu Baro Yardımlaşma sandığı il

alâkanızın kesilerek birikmiş aidatlarınızın tarafınıza gönderilmesi dileğini kapsayan 4/4/1972 tarihli dilekçeniz örneği ile ekleri, gereği yapılmak üzere bugünkü tarihli yazımızla Adana Barosu Başkanlığına gönderilmiştir.

Bilgilerinizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Ankara; 28.4.1972
Sayı : 1360

Baro Başkanlığı
O r d u

İlgi : 10.3.1972 gün ve 103 sayılı yazınız.

İlgi yazınız üzerine Yönetim Kurulumuzca itti-haz olunan karar örneği aşağıya çıkarılmıştır.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

2.4.1972 gün ve 212/45 sayılı
Yönetim Kurulumuz Kararı :

Sigorta prim bordrolarının Birlikçe bastırılarak ücret karşılığı barolara dağıtılmasını isteyen Ordu Barosunun 10.3.1972 gün ve 103 sayılı yazısı okundu.

Birliğimiz merkezi için Bina satın alınması ile beliren, malî durum ve uygulama zorlukları karşısında talebin is'afına imkân görülemediğinin anılan Baroya cevaben bildirilmesine oybirliğiyle karar verildi.

Ankara; 31.3.1972
Sayı : 1062

Baro Başkanlığı
M a l a t y a

İlgi : 27.2.1971 gün ve 971/257 sayılı yazınız.

İlgideki yazınızda Sosyal Sigortalar Kurumu Malatya Şubesinin 1474 sayılı Kanun uygulamasında, ilk sözleşme tarihindeki günlük kazanç tutarının esas alınmak suretiyle yaptığı bildirilen yanlış uygulamadan dönülmesi için 1.2.1972 gün ve 214 sayılı yazı ile Genel Müdürlüğe başvurulduğu bildirilmişti.

Sosyal Sigortalar Kurumu Genel Müdürlüğünden alınan ve aksaklığın giderilmesi için Malatya Şubesine talimat verildiğini bildiren 28.2.1972 gün, IX-317-A-37 işaret ve 103746 sayılı yazı fotokopisi ilişikte gönderilmiştir.

Bilginizi ve gereğini rica ederim.

Eki : 1 fotokopi.

Saygılarımla,
Başkan

Sosyal Sigortalar Kurumu
Genel Müdürlüğü

Ankara; 31.3.1972

Sayı : 1062

Bizim Yazımızın
İşareti : IX-367-A-37

Tarihi : 28 Şubat 1972

Sizin Yazınızın

Tarihi : 1.2.1972

Özeti : Malatya Barosu
Avukatları Hk.

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına
Ziya Gökalp Cad. 16/7
A n k a r a

Malatya Barosu Avukatları'nın günlük kazançları ile ilgili % 35 oranındaki prim artışının ne yolda yapılacağı ve uygulamadaki aksaklığın giderilmesi hakkında Malatya şubemize gerekli talimat verilmiştir.

Bilgi edinilmesini rica ederiz.

S. Turla
İht. Sig. Müdürü
H. Giray
İht. Sig. Md. Yrd.

24.3.1972

Barolar Birliği Sayın Başkanlığına
A n k a r a

Vakıflar Bankası Avukatı arkadaşımız Osman Yeğenağaoğlu'nun Sayın Başkanlığınıza gönderdiği 25/12/971 tarihli dilekçesinde; Bankamız Emekli Sandığının 506 sayılı kanun 20 nci maddesinde zikredilen sandıklardan madut bulunması sebebiyle topluluk sigortasına giremediğimiz, Bankamız Emekli Sandığı'nın ise, 1238 sayılı kanunun geçici 3 ncü maddesinden bizleri istifade ettirmediğini, Bu sebeble serbest Avukatlıkta geçen hizmet müddetimizin Sandıkça nazara alınmaması dolayısıyla diğer meslektaşlarımıza göre, çok büyük haksızlığa uğradığımızı belirtmiş ve Sayın Başkanlığımıza kendisine verilen 1/2/972 tarih ve 228 sayılı cevaptada, bu dileğin 16/1/972 günlü yönetim Kurulu toplantısında incelendiği ve isteği kanun değişikliğinden dikate alınmasına karar verildiği bildirilmişti.

Çok haklı olan bu talebimizin Sayın Başkanlığınıza nazara alınarak haksızlığın düzeltilmesi için gerekli gayreti göstereceğinizden hiç kuşumuz olmamakla beraber, istikbalimizi son derece alâkalar eden bu husus hakkında elimizden gelen gayreti yapmakta ve mümkün olan temaslarda bulunmaktayız. Bu cümleden olmak üzere; temas edebildiğimiz «Hükümet ve Parlamento üyeleri, durumumuza tamamen hak vermişler ve bu yolda Barolar Birliğince yapıla-

çak kanun teklifini destekleyeceklerini ve biran evvel çıkmasına gayret göstereceklerini beyan etmişlerdir.

Bu sebeble Sayın Başkanlığımızdan istirhamımız, Avukatlık kanununun da yapılması düşünülen değişiklik hakkındaki kanun teklifinin bir an evvel hazırlanması ve ilgili mercie tevdi edilmesidir.

Bu suretle uzun süredir muallâkta kalan haklarımız tahakkuk safhasına girecek ve diğer meslektaşlarımızla aramızdaki ayırım ve adaletsizlik ortadan kalkmış olacaktır.

Göstereceğiniz gayrete şimdiden teşekkür eder, daima başarılı olmanızı dileriz.

Saygılarımızla

Av. Mehmet Tuncer
Av. Semih Uzöz

Adres :
T. Vakıflar Bankası
İstanbul Şubeleri
Hukuk Müşavirliği
Karaköy — İstanbul

Ankara; 28.4.1972
Sayı : 1387

Sayın Avukat
Mehmet Tuncer

T. Vakıflar Bankası
İstanbul Şubeleri Hukuk Müşavirliği
İ s t a n b u l

İlgi : 24.3.1972 günlü yazınız.

İlgi yazınızda belirtilen konunun, Avukatlık Kanunu değişikliğinde gözönünde bulundurulacağına, Yönetim Kurulumuzun 4.4.1972 gün ve 245/14 sayılı kararı uyarınca bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Ankara; 16.3.1972
Sayı : 904

Bay Rifat Devecioğlu
Dava ve İş Takipçisi
Özalp - V a n

İlgi : 6.2.1972 günlü dilekçeniz.

1136 sayılı Avukatlık Kanununun 1238 sayılı kanunla değişik geçici 1. maddesinden dava ve iş takipçilerinin de yararlanabilecekleri Sosyal Sigortalar Kurumunca Birliğimize bildirilmiştir. Yapılacak işlemler için kayıtlı bulunduğunuz Van Barosuna başvurmanız gerekmektedir.

Bilginizi rica ederim.

Başkan
Saygılarımla,

Ankara; 18.4.1972
Sayı : 1285

Bay Hanifi Akbay
Dava ve İş Takipçisi
K a r a k o ç a n

Birliğimize göndermiş olduğunuz 4/4/1972 tarihli dilekçeniz incelendi.

Dava ve İş Takipçilerinin de 1238 sayılı kanunla değişen 1136 sayılı kanununun geçi 1 inci maddesi uyarınca avukatlar gibi yaşlılık aylığı bağlanmasından faydalanacaklarına dair olup bütün Barolara gönderilen 31/12/1971 tarih ve 76-3348 sayılı genelge-den bir nüshası ilişikte gönderilmiştir.

Genelge münderecatına göre listesinde yazılı bulunduğunuz Baro Başkanlığına müracaat ederek işinizi Baroda takip etmeniz lâzımgelmektedir.

Bilgilerinizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Bkz. TBBB 971/6-12 971/7-14, 971/9-3, 8, 9, 971/10-5,30
971/11-9,30, 972/12-31, 32.

1972/13-23 Avukatların Vaki Saldırıları - İçişleri ve Adalet Bakanlıkları Yetkilileriyle Avukatlara Vaki Tecavüzler Konusunda Ortak Toplantı - Avukatlara Tabanca Taşıma Ruhsatı Verilmesi.

Ankara; 2.5.1972
Sayı : 1407

Baro Başkanlığı
M e r s i n

İlgi : 10.2.1972 gün ve 386 sayılı yazınız.

Baronuz avukatlarından Ali Rahmi Doğanlar'ın bürosunun tahribi ile ilgili yazınız, Yönetim Kurulumuzun 2.4.1972 günlü toplantısında incelenmiş, Silifke C. Savcılığında tahkikat sonucu hakkında Birliğimize de bilgi verilmesi istenmiştir.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Ankara; 28.4.1972
Sayı : 1380

Cumhuriyet Savcılığı
S i l i f k e

Mersin Barosunun, Birliğimize gönderdiği 10.2.1972 gün ve 386 sayılı yazısında, anılan Baro avukatlarından Rahmi Doğanlar'ın, takibettiği bir davadan dolayı muğber olan şahıslar tarafından bürosunun

tahriri üzerine, mütevacizlerden ikisinin tutuklandığı bildirilmiştir.

Olay hakkındaki tahkikat sonucunun bildirilmesini Yönetim Kurulumuzun 2.4.1972 gün ve 206/39 sayılı kararı uyarınca rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

10.3.1972

Baro Başkanlığı
A n t a l y a

7.3.1972 Jünü özel arabamla Kaş'dan Finike ye müteveccihen giderken yol kesilmiş ve arabayı kullanan şöförü ehliyetsiz olduğu gerekçesi ile emniyete sevk edildik. Arabada müşteri bulunmam ve arabayı kullanan ehliyetsiz bulunması nazara alınmaksızın şöförle aynı muameleye tabi tutularak I saati aşkın bir zaman haksız olarak yolundan ve Finike-deki davalarımı takip olanağından mahrum bırakıldım.

Bu acıip tutuma emniyet ilgililerini sevkettiren sebep olay tarihinden bir gün önce Komser muavini ve Kaymakam aleyhinde Mahkeme başkatibini dövme nedeni ile vekâletname almamdır. Bunun kini ve garazı içerisinde bulunan komser muavini emniyete götürülme üzerine gerekli muamelenin bir an önce tamamlanması hiç olmazsa şöför alıkonacaksa işlerim sebebi ile gitmemi müsaade edilmesi hadise ile hiç bir ilgim olmadığı şeklindeki açıklamamı aynen aşağıya aldığım yakışsız beyanlarla cevaplandırmıştır.

«BURASI ADLİYE GİBİ ÜÇ KAĞITÇI YERİ DEĞİL, BİZ AVUKATLIK GİBİ ÜÇ KAĞITÇILIKTA YAPMIYORUZ ÇIK DIŞARI DEFOL...»

Yukarıdaki beyanların sahibi komser muavini (A) dır. Muhatap olanda Antalya barosuna kayıtlı Av. Ümit Veznecioğludur. Çirkin cürmler içerisinde bahsi geçen adliyede Türk adliyesidir.

Durumu takdirlerinize arz eder, Türkiye Barolar Birliğinin vaziyetten haberdar edilmesini meslek hayşiyetimizle oynyanlar hakkında baromuzun gerekli olanı yapacağımı ümit ederim.

Saygılarımla
Av. Ümit Veznecioğlu

Ankara; 2.5.1972
Sayı : 1404

Baro Başkanlığı
A n t a l y a

İlgi : 10.3.1972 gün ve 114 sayılı yazınız.

İlgi yazınız ekinde gelen Avukat Ümit Veznecioğlu'nun şikâyet dilekçesi Yönetim Kurulumuzun

2.4.1972 gün ve 203/36 sayılı kararı uyarınca gereği takdir olunmak üzere İçişleri ve Adalet Bakanlıklarına gönderilmiştir.

Avukatlara vaki bu tür davranışların önlenmesi hususunda anılan Bakanlıklar yetkilileri ile yapılacak ortak toplantıda bu konu üzerinde genel olarak da durulacaktır.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Ankara; 28.4.1972
Sayı : 1376

Adalet Bakanlığı
A n k a r a

Antalya Barosuna da Bakanlığımıza iletiği bildirilen, Kaş'ta Avukat Ümit Veznecioğlu'nun 10.3.1972 günlü dilekçesi örneği ilişikte sunulmuştur.

Emniyet görevlilerince avukatın maruz kaldığı olayın Bakanlığımıza vaki önceki başvurularımız açısından değerlendirilerek gereğinin takdir olunmasını 2.4.1972 gün ve 203/36 sayılı Yönetim Kurulumuz kararı uyarınca müsaadelerine arz ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Ankara; 2.5.1972
Sayı : 1403

İçişleri Bakanlığı

Antalya Barosu avukatlarından Ümit Veznecioğlu'nun emniyet görevlilerince maruz kaldığı olayla ilgili ve Barosuna gönderdiği 10.3.1972 günlü yazısı fotokopisi ilişikte sunulmuştur.

Olayın, Bakanlığımıza vaki önceki başvurularımız açısından değerlendirilmesini Antalya Valiliğine de iletiği bildirilen şikâyet konusunda gereğinin takdir olunmasını, 2.4.1972 gün ve 203/36 sayılı Yönetim Kurulumuz kararı uyarınca müsaadelerine arz ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Ankara; 15.4.1972
Sayı : 1268

İçişleri Bakanlığı
A n k a r a

Van Barosu avukatlarından Burhan Koçak'a 8.4.1972 günü saat 22 sıralarında evinin önünde tabanca ile üç el ateş edildiği ve suçluların yakalanamadığı, mesleki çalışmasından tecavüzün vuku bulunduğu

kanaatinde bulunulduğu hakkında Van Barosundan alınan telgraf fotokopisi ilişikte takdim olunmuştur.

Avukatlara vaki tecavüzler zincirinin bir halkasını teşkil eden olay suçlularının yakalanarak adalete teslimi için ilgili makamlara emir verilmesini ve avukatlara tabanca ruhsatı verilmesi ile ilgili isteklerimizin olay açısından yeniden değerlendirilmesini müsaadelerine arz ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Ankara; 15.4.1972
Sayı : 1267

Adalet Bakanlığı
A n k a r a

Van Barosu avukatlarından Burhan Koçak'a 8.4.1972 günü saat 22 surlarında evinin önünde tabanca ile üç el ateş edildiği ve suçluların yakalanmadığı, mesleki çalışmasından tecavüzün vuku bulunduğu kanaatinde bulunulduğu hakkında Van Barosundan alınan telgraf fotokopisi ilişikte takdim olunmuştur.

Avukatlara tecavüz olaylarının yeni bir örneğini teşkil eden olay faillerinin yakalanarak Adalete teslimi için İçişleri Bakanlığına gönderilen yazı örneği de eklidir.

Bakanlığımızca da İçişleri Bakanlığına başvurulmasını ve Avukatlara tabanca ruhsatı verilmesi için isteklerimizin desteklenmesini müsaadelerine arz ederim.

Saygılarımla,
Başkan

e l t

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına
A n k a r a

Baromuz Avukatlarından Burhan Koçak'a 8.4.1972 günü saat 22 surlarında Van merkezindeki evinin önünde üç el Tabanca ile ateş edilmiştir suçlular Maalesef bugüne kadar yakalanmamıştır. Mesleğinden dolayı Avukata ateş edildiği umumi Kanaat halindedir bu durum da mensuplarımızı üzmektedir. Suçluların bir an önce yakalanıp Adalete masasına çağırılmaları için gerekli mercilerle ilişki kurularak neticeden bilgi verilmesine emirleriniz Saygılarımla Dilerim Van Mıntıka Barosu Başkanı Avukat Mustafa Timurhanlı.

Ankara; 15.4.1972
Sayı : 1263

İçişleri Bakanlığı
A n k a r a

İlgi : 11.4.1972 gün ve Asayiş A-63145-2370/64054 sayılı yazıları.

Avukatlara karşı vukubulan tecavüzlerin önlenmesi ile ilgili Birliğimiz istek ve temennilerinin tet-

kiki için 20.4.1972 günü saat 14.de müsteşar Muavini Sayın Yusuf Danışman'ın odasında yapılacak toplantıya, Birlik Başkanı Av. Faruk Erem ile Genel Sekreter Av. Erdoğan Bigat'ın katılacaklarını arz ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Ankara; 28.4.1972
Sayı : 1381

Sayın Avukat
Ahmet Çetiner
S e l ç u k

İlgi : 16.3.1972 günlü dilekçeniz.

Avukatlara tabanca taşıma ruhsatı verilmesi için çalışmalarına devam edilmekte olduğuna bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Ankara; 16.3.1972
Sayı : 916

Sayın Av. Candeğer İrfan Nilhan
Divanyolu, Klodfarer Cad. No 33-35 D. 2
İ s t a n b u l

Avukatların tabanca taşımalarına izin verilmesi konusunda Birliğimizce sürdürülen çalışmalar henüz olumlu bir sonuç vermemiş olmakla birlikte, mesleğin özelliği itibarıyla üzerinde önemle durulması gereğine inanılan bu konuda gerekli kanun değişikliği içinde teşebbüste bulunulduğuna bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Bkz. TBBB. 1971/6-9, 16. 1971/7-2, 3, 15. 1971/9-13.
1971/10-7, 8, 11, 1971/11-20, 1972/12-29.

1972/13-24 Avukat Stajyerlerinin Avukatla Birlikte Duruşmaya Girecekleri - Avukatlık Stajına Araverme - Askerlik Görevinde İzin Sürelerinde Staj Yapılabileceği - Ruhsatnamenin Verilebilmesi İçin Aday Hakkında Avukatlığa Kabul Kararının Verilmiş Olmasının Gerekliği - Birlik Stajyerlere Yardım Fonu Tahsisatının Tevzi - 1238 Sayılı Kanununla Değişik 1136 S. K. 7. Maddesi.

Ankara; 15.4.1972
Sayı : 635

T. C.

Yüksek Hâkimler Kurulu Başkanlığı

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına

İlgi : 9.2.1972 gün ve 318 sayılı yazımız.

İlgideki yazımız üzerine, Avukat Stajyerlerinin Staj süresi içinde Avukatla birlikte duruşmalara iş-

tiraki hakkında Mahkemelere yazılan 29.3.1972 gün ve 1972/1 sayılı genelgemizin (5) örneği ilişikte gönderilmiştir.

Bilginizi rica ederim.

Eki : 5

Yüksek Hâkimler Kurulu
Rüştü Baykal
Başkan V.

T. C.
Yüksek Hâkimler Kurulu Başkanlığı

Ankara; 29.3.1972
Sayı : 1972/1

Konu : Avukat Stajyerlerinin Staj süresi içinde Avukatla birlik-te duruşmalara iştiraki Hk.

Adalet Komisyonu Başkanlığına

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığının, Avukat Stajyerleri ile ilgili, 9/2/1972 gün ve 318 sayılı yazısı örneği aşağıya çıkarılmış, bu yazının bütün Mahkemelere ve Hâkimlere duyurulmasına, Yüksek Hâkimler Kurulu Genel Kurulunca 29/2/1972 gün ve 1972/67-76 sayı ile karar verilmiştir.

Keyfiyetin, Yargı çevrenizdeki bütün Mahkemelere ve hâkimlere tebliğini rica ederim.

Rüştü Baykal
Yüksek Hâkimler Kurulu
Başkan V.

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığı

Ankara; 9/2/1972
Sayı : 318

Telgraf : BAROBİRLİK

Tel : 18 13 44 — 18 13 46

Ziya Gökalp Cad. 16/7 — Ankara

Yüksek Hâkimler Kurulu

Başkanlığına

A n k a r a

Sakarya Barosundan alınan 22/12/1971 gün ve 395 sayılı yazıda, Avukat Stajyerlerinin staj süresi içinde avukatla birlikte duruşmalara girmesinin duruşma hâkimlerince tereddütle karşılandığı bildirilmektedir.

1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun «stajın yapılması ve stajyerin ödevleri» başlıklı 23. maddesi ikinci fıkrasında avukat stajyerleri, staj yaptığı avukatla birlikte duruşmalara girmekle yükümlü kılınmıştır.

Konu yargıya ilişkin olmadığından avukat stajyerlerinin duruşmalarda, staj yaptığı avukatın yanında yer alabileceği hususunun genelge ile Mahkemelere

duyurulmasını, Yönetim Kurulumuz kararı uyarınca takdirlerine arz ederim.

Saygılarımla,
Başkan

T.C.

D A N I Ş T A Y

Sekizinci Daire

Easas No : 1970/875

Karar No : 1972/584

Davacı : M. Metin Sezgin J. Subay Okulu Hukuk Öğretmeni Anıttepe — Ankara.

Davalı : Türkiye Barolar Birliği. Ziya Gökalp Caddesi No : 16/7 — Ankara.

Davanın Özeti : Yedeksubaylık görevinde avukatlık stajının devamı yolunda vaki müracaatını reddeden Ankara Barosu kararını onayan T. Barolar Birliğinin 7/2/1970 gün ve 16-5 sayılı kararın iptal isteğidir.

Savunmanın Özeti : Yedeksubaylık görevini yapmak üzere ayrılan stajyerlerin stajlarına ara verileceğinden bahisle bu görevini ifa ederken geçici olarak öğretmenlik yaptığı anlaşılan davacının durumu Avukatlık kanununun 12 inci maddesinin (b) bendi hükmü kapsamına girmeyeceği gibi askeri öğretmen sınıfında da olmadığı da ileri sürülerek davanın reddi gerekeceği savunulmuştur.

Kanunsözcüsü Nişhet Mengü'nün Düşüncesi : İleri sürülen iddialar, dâva konusu kararın dayandığı gerekçeler karşısında, yerinde ve kararın bozulmasını sağlayacak durumda görülmediğinden davanın reddine karar verilmesi gerekeceği düşünülmektedir.

Yardımcı Faruk Öztürk'ün Düşüncesi : Davacının durumu, 1136 sayılı kanunun 12 inci maddesinin b bendi kapsamına girmeyeceğinden davanın reddi gerekeceği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Sekizinci Dairesince işin gereği düşünüldü :

Davanın, Yedeksubaylık görevinin ifası sırasında avukatlık stajına devam edemeyeceği yolunda Ankara Barosunun vermiş olduğu 22/1/1970 gün ve 452 sayılı kararı onayan Türkiye Barolar Birliğinin 7/2/1970 gün ve 16-5 sayılı kararının iptali isteği ile açıldığı dava dosyasının incelenmesinden anlaşılmıştır.

Dosya münderecatının incelenmesinden davacının, staj sırasında Yedeksubaylık görevini yaptı ve jandarma Subay Tatbikat ve Astsubay Okulları komutanlığı emrine atandığı sabit olduğuna göre, bu görevinin ifası sırasında aynı okulda öğretmenlik yapmış olması 1136 sayılı kanunun 12 inci maddesinin (b) bendi hükmünden yararlanması imkânını

vermemektedir. Bu sebeble mevzuata uygun olan işlemler aleyhine açılan dayanaksız davanın reddine, yargılama giderlerinin davacı üzerinde bırakılmasına 1318 sayılı finansman kanunu hükmü gereğince noksan yatırılan 30 lira karar harcının davacıdan alınmasına 22/2/1972 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan Üye Üye Üye Üye
İhsan Arar İbrahim Koloğlu Enver Sevgen Şekip
Çopuroğlu Bülent Olçay

Ankara; 2.5.1972
Sayı : 1406

Sayın Hüseyin Küçükçakır
Genel Kurmay Sağlık Dairesi
Başkanlığında Asteğmen
A n k a r a

Askerlik görevinizden izinli olarak ayrıldığınız süreler avukatlık stajına başlamanızda yasal bir engel bulunmadığına ve bu hususun Birliğimiz Yönetim Kurulunca da karara bağlanmış olduğuna bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Ankara; 28.4.1972
Sayı : 1354

Sayın Abdurrahman Yılcı
Amiral Sağlık Caddesi No. 8
Gölcük — İ z m i t

İlgi: 18.2.1972 günlü yazınız.

İlgi yazınız üzerine Yönetim Kurulumuzca itiraz olunan karar örneği aşağıya çıkarılmış, dilekçeniz ekinde gelen iki yazı isteğiniz üzerine ilişikte gönderilmiştir.

Bilginizi rica ederim.

Eki :2

Saygılarımla,
Başkan

4.4.1972 gün ve 239/7 sayılı
Yönetim Kurulumuz kararı :

Stajın bitirerek Kocaeli Barosu levhasına yazılması kararı Adalet Bakanlığınca onaylanan ve ruhsatnamesi de Birlikçe düzenlenip gönderildiği halde, baro giriş keseneği ödemediği gerekçesiyle ruhsatnamesinin kendisine vermediğini bildiren, Abdurrahman Yılcı'nın 18.2.1972 günlü yazısı ve ekleri incelendi.

Stajını tamamlayan dilekçenin Avukatlık yapmacağından baro giriş keseneği ödemediği ruhsatnamesinin verilmesini istediği anlaşılmaktadır. Stajını bitiren avukat adayını avukatlık yapmaya zorlama

olanağı bulunmamaktadır. Ancak, bu durumdaki adaya 1136 sayılı Avukatlık Kanununun 25. maddesi gereğince staj bitim belgesi verilir. Bu belgeyi almak için baro giriş keseneği ödemesi gerekmez, aday ruhsatını alıp avukatlık yapacağı zaman ise Baroya yazılmak ve kesenek ödemek zorundadır. Zira 1136 sayılı Avukatlık Kanununun 9. maddesi uyarınca ruhsatname verilmesi için aday hakkında avukatlığa kabul kararı verilmesi gereklidir.

Bu yönde beliren Birliğimiz görüşünün dilekçeye bildirilmesine oybirliğiyle karar verildi.

Ankara; 15.4.1972
Sayı : 1266

Baro Başkanlığı
K o n y a

İlgi : 7.4.1972 gün ve 1972/123 sayılı yazınız.

Avukat stajiyerlerine yardım konusunda Yönetim Kurulumuzca itiraz olunan karar uyarınca; Birliğimiz 1972 yılı gider bütçesinin V. Bölümünde yer alan Mesleki Yardımlar kısmının 1. maddesinde mevcut 300.000 liralık ödenekten, barolarımızın 1972 Birlik kesenek tahakkukları esas alınarak tespit olunan miktarlar, baroların kuracakları fona eklenmek ve stajiyerlere Yardım fonu esasları hakkındaki yönetmelik hükümlerine göre dağıtılmak üzere Mayıs ayından sonra 2 taksitte ve Birliğin malî imkanları içinde gönderilecektir.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Ankara; 21.3.1972
Sayı : 957

Sayın İsmet Sayiner
Maçka Meydanı Sok. Özlem Ap.

No : 52/1

İ s t a n b u l

İlgi : 16.3.1972 günlü dilekçeniz.

1136 sayılı Avukatlık Kanununun, 1238 sayılı Kanunla değiştirilen geçici 7. maddesi (a) bendinde «7 Temmuz 1969 tarihinden önce Hukuk Fakülte-lerinden mezun olanlar bu tarihten itibaren üç yıl içinde» avukatlık stajı için başvuranların aynı maddenin diğer fıkralarında gösterildiği şekilde ve bir yıl müddetle staj yapacakları hükme bağlanmıştır. 1962 yılında mezun olduğunuzda göre, bu maddenin (a) bendi uyarınca 7.7.1969 gününden itibaren üç yıl içinde, ve engeç 7.7.1979 gününe kadar staj için başvurduğunuz takdirde aynı maddenin diğer hükümleri gereğince staj yapmanız mümkün bulunmaktadır.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

T. C.
D A N I Ş T A Y

Sekizinci Daire

Esas No : 1970/2020

Karar No : 1972/226

Davacı : Tamer Elçi, Dava Takipçisi Çekerek —
Yozgat.

Vekili : Avukat Vedide Özol, Denizciler Caddesi
Saka Han No : 22 — Ankara.

Davalı : 1 — Türkiye Barolar Birliği Başkanlığı — Ankara.

2 — Adalet Bakanlığı — Ankara.

Davanın Özeti : Çorum İli'nin Ortaköy İlçesinde 1136 sayılı kanun uyarınca dava takipçiliği yapan müvekkilinin, Yozgat İli Çekerek İlçesinde dava takipçiliği yapmak üzere Yozgat Barosuna naklinin yapılması isteğinin reddine dair 9/9/1970 gün ve 1965 sayılı Yozgat Barosu Yönetim Kurulu kararını onayan 29/9/1970 gün ve 405-21 sayılı barolar birliği kararı ile 6/11/1970 gün ve 26323 sayılı Bakanlık kararının iptali dileğidir.

Davalı Adalet Bakanlığı'nın Savunması Özeti : Avukatlık Kanununun 1238 sayılı kanunla değişik 17 inci maddesinin dördüncü bendi hükmü uyarınca davacı hakkında verilen kararda mevzuata aykırılık bulunmadığı ileri sürülerek davanın reddi istenilmektedir.

Davalı Türkiye Barolar Birliği Başkanlığı'nın Savunması Özeti : Avukatlık kanunun değişik 17 nci maddesinin dördüncü bendinde dava ve iştakipçilerinin hangi şartlar altında başka yere nakillerinin mümkün olduğunun belirtildiği, davacının beyanda bulunduğu sebeplerin ise bu bent kapsamı içine girmediği ileri sürülerek davanın reddi istenilmektedir.

Kanunsözcüsü Nüzhet Mengü'nün Düşüncesi : 1136 sayılı avukatlık kanununun 17 nci maddesinin 4 üncü fıkrasında yazı bulunan «Vekâlet görevi yapmak hakkı o yer avukat veya dava vekilleri sayısının üçü bulunması halinde kendiliğinden sonra erer» hükmüne uygun olarak davacı dileğinin reddinde isabetsizlik görülmemiştir. Bu sebeple davanın reddine karar verilmesi gerektiği düşünülmüştür.

Raportör Gürbüz Önbilgin'in Düşüncesi : Çorum İli'nin Ortaköy İlçesinde dava takipçiliği yapan davacının, bu İlçede işlerin azlığı ve geçim zorluğu çektiği gerekçesiyle Yozgat İline bağlı Çekerek İlçesine naklinin yapılmasını istediği, davalı idarelerinde bu isteği 1136 sayılı Avukatlık Kanununun 1238 sayılı kanunla değişik geçici 17 nci maddesinin dördüncü fıkrası hükmüne dayanarak reddettiği dava dosyasının incelenmesinden anlaşılmıştır.

Mezkûr geçici 17 nci maddenin dördüncü fıkrasında dava ve iş takipçilerinin, münhasıran, vekâlet görevini yapma haklarının, bu görevi yaptığı yerdeki, sona erme hali belirtilmiş ve bu durumda na-

kil işlemlerinin nasıl yapılacağı hükme bağlamıştır. Yoksa nakil konusunda sadece bu maddenin tatbik edileceği ve belirtilen halin dışında herhangi bir naklinin söz konusu olamayacağı derpiş edilmiş değildir. Böyle düşünmek coğrafi bakımdan çalışma serbestisi ve hürriyetini tam anlamıyla kısıtlamak ve Anayasasının tanıdığı ve devlete bir görev olarak yüklediği kişinin maddi ve manevi varlığını geliştirme imkânını oradan kaldırmak olur.

Açıklanan nedenlerle hak ve hukuka açıkça aykırı bulunan dava konusu kararların iptali gerekir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Sekizinci Dairesince işin gereği düşünüldü :

1136 sayılı Avukatlık kanununun 1238 sayılı kanunla değişik geçici 17 nci maddesinin dördüncü fıkrası «yukarıdaki fıkralar uyarınca vekâlet yapmak hakkı o yer avukat veya dava vekilleri sayısının üçü bulunması halinde kendiliğinden sonra erer. Sona erme tarihinden itibaren üç ay içinde, ilgili şahsın aynı baro bölgesi içinde üç avukat veya dava vekili bulunmayan başka bir yere naklederek büro açması halinde, listedeki kaydı, nakledilen yer işaret edilmek suretiyle devam eder. İlgili üç aylık süre içinde başka bir baroya başvurduğu takdirde, dosyası getirilmek suretiyle başvurduğu baronun listesine kaydı yapıp ayrıldığı baronun listesinden de adı silinerek vekâlet görevine devam eder. Üç aylık süre içinde aynı baro bölgesindeki başka bir yere nakil yapılarak büro açılmaması veya bu süre dolmadan başka bir baroya nakil için başvurulmaması halinde ilgilinin adı listeden silinir» hükmünü koyduğuna göre Çorum İli'nin Ortaköy İlçesinde dava takipçiliği yapan davacının ancak yukarıda yazılı kanun hükmünde belirtilen hallerde başka bir baroya naklinin mümkün olacağı açıktır.

Bu sebeple davacının Yozgat İline bağlı Çekerek İlçesinde dava takipçiliği yapamayacağı yolundaki kararlarda mevzuata aykırılık bulunmadığından davanın reddine ve yargılama giderlerinin davacı üzerinde bırakılmasına 20/1/1972 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan	Üye	Üye
İhsan Arar	İbrahim Koloğlu	Enver Sevgen
	Üye	Üye
Alp Arslan Kayan	Şekip Çopuroğlu	

Ankara; 28.4.1972.
Sayı : 1358

Baro Başkanlığı
K a s t a m o n u

İlgi : 15.2.1972 gün ve ..... sayılı yazımız.
İlgi yazınız üzerine Yönetim Kurulumuzca itti-
haz olunan karar örneği aşağıya çıkarılmıştır.

Saygılarımla,
Başkan

4.4.1972 gün ve 241-9 sayılı
Yönetim Kurulumuz Kararı :

Daday'da emekli mahkemé başkâtibi Mahir Çelebioğlu'nun dava ve iş takipçilerinin de 1136 sayılı Kanununun 14. maddesindeki yasak kapsamında sayılmaları hakkındaki Yönetim Kurulumuz kararının bir kere daha gözden geçirilmesi ile ilgili dilekçesini ekte gönderen Kastamonu Barosununun 15.2.1972 günlü yazısı okundu.

1136 sayılı Avukatlık Kanununun geçici 17. maddesine göre dava ve iş takipçiliği yapanların, aynı maddenin yedinci fıkrasında sayılan kıyasen uygulanacak hükümler nedeniyle 1136 sayılı Kanununun 14. maddesindeki iki yıl aynı yerde görev yapamama yasasına tâbi oldukları kanun hükmü gereğidir. Bu itibarla, görüş isteği üzerine Kastamonu Barosuna bildirilen 10.8.1970 gün ve 309/5 sayılı Yönetim Kurulumuz kararından dönülmemesine Kastamonu Barosuna bu yolda cevap yazılmasına oybirliğiyle karar verildi.

Sayı : 1202
Ankara; 12.4.1972

Bay Hüseyin Uyanık, Mehmet Altaş,
Enver, Yazıcı, Mehmet Hızarcıoğlu
E s k i p a z a r

Birliğimize göndermiş olduğunuz 30/3/1972 tarihli dilekçeniz incelendi:

1136 sayılı Avukatlık Kanununun geçici 17 nci maddesinde; «...Baroca tutulan listeye yazılan dava ve iş takipçilerinin münhasıran o yerdeki Hukuk Mahkemeleri ve İcra ve İflâs dairelerinde vekâlet görevini yapmaya devam ederler .....» diye yazılı olduğuna göre, ceza davalarına ait ilgililerin dosyalarını tetkik etmenize ve Temyiz lâyhası yazmanıza kanunî imkân görülmektedir.

Bilgilerinizi rica ederim.

Başkan

Bkz. TBBB. 1971/10-31.

1972/13-25 Hakimlikten Avukatlığa Geçenlerin İki Yıl Görev Yapamayacakları Yerler - 1136 Sayılı Kanununun 14. Maddesi - Birlik Genelgesinin İptali.

Ankara; 25.3.1972
Sayı : 1015

Baro Başkanlığı
İ s t a n b u l

Avukat Nuri Sangar vekili Avukat Mustafa Tam tarafından Birliğimiz aleyhine açılan ve 1136 sa-

ylı Kanununun 14. maddesine göre İstanbul Mahkeme ve İcra Daireleri nezdinde iki yıl süreyle Avukatlık yapamayacağına dair Birliğimizin 13.1.1970 gün ve 970-80-6 sayılı genelgesinin iptali isteğini kapsayan, dava sebebiyle, Danıştay 8. Dairesinin 9.3.1972 gün ve 1972/657 sayılı yürütmenin dava sonuna kadar durdurulması hakkındaki karar fotokopisi ekte gönderilmiştir.

Bilginizi ve gereğini rica ederim.

Eki : 1 yürütmenin durdurulması kararı fotokopisi

Saygılarımla,
Başkan
Av. Faruk Erem

T. C.

D A N I Ş T A Y

Sekizinci Daire
Esas No : 1972/657

Davacı ve Yürütmenin Durdurulmasını İsteyen :
Nuri Sungur.

Vekili : Av. Nâzım Tanıl. Mumhane Cad.
No : 19/1 Karaköy - İSTANBUL

Karşı Taraf : Barolar Birliği

İsteğin Özeti : Türkiye Barolar Birliğinin 13.1.1970 gün ve 80-6 sayılı genelgesinin iptali ile bu genelge uyarınca İstanbul mahkemelerinde avukatlık yapamaması yolunda uygulanan işlemin yürütmenin durdurulması isteğidir.

Kanunsözcüsü Muammer Turan'ın Düşüncesi : Davanın durumuna göre, yürütmenin durdurulmasına yer olmadığı düşünülmektedir.

Raportör Nesrin Önder'in Düşüncesi : Yürütmenin durdurulması isteğinin kabulü gerekeceği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Sekizinci Dairesince işin gereği düşünüldü :

Olayın niteliğine ve davanın durumuna göre, teminat aranmaksızın yürütmenin dava sonuna kadar durdurulmasına, tebligatın tamamlanmasına 9/3/1972 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan	Üye	Üye
İhsan Arar	İbrahim Koloğlu	Enver Sevgen
Üye	Üye	Üye
Şekip Çopuroğlu		Bülent Olcay

T. C.
DANIŞTAY
Sekizinci Daire

Esas No : 1970/1798
Karar No : 1971/2513

Tebellüğ Tarihi; 24 Şubat 1972

- Davacı** : Tahsin Müezzinoğlu, Bahçekapı Yeni Postahane Caddesi Yenivalde Han kat 4 No : 74 İstanbul.
- Vekilleri** : 1 — Avukat Lâmi Bargu, İstanbul Barosu - İstanbul.
2 — Avukat Serap Balcıoğlu, İstanbul Barosu - İstanbul
- Davalılar** : 1 — Türkiye Barolar Birliği Başkanlığı - Ankara.
2 — İstanbul Barosu Başkanlığı - İstanbul.
- Vekili** : Avukat Osman Kuntman, Karaköy Ömer Abed Hanı No : 216 - İstanbul.

Davanın Özeti : Davacının 1136 sayılı avukatlık kanununun 14 üncü maddesine göre, hakimlikten emekliye ayrıldığı tarihten itibaren iki yıl içinde İstanbul Mahkeme ve İcra Dairelerinin tümünde avukatlık yapamayacağına dair 13/1/1970 gün ve 80/6 sayılı Türkiye Barolar Birliği Genelgesi ile, İstanbul Barosu Başkanlığının 7/7/1970 gün ve 4073 sayılı yazıları ile, bu genelge uyarınca temsil edilen işlemin 1136 sayılı Avukatlık kanununun 14. maddesine aykırı bulunduğu, sadece hizmet görülen Mahkeme veya Dairler yönünden bu yasağın geçerli bulunabileceği, ileri sürülerek iptali dileğidir.

Savunmanın Özeti : Türkiye Barolar Birliği Genelgesinin, idari bir işlem niteliğini taşıması nedeniyle dava konusu yapılamayacağı ve birliğin hasım olarak gösterilemeyeceği, adalet hizmetinin kimsede kuşku yaratmayacak şekilde görülebilmesi için bu şekilde uygulamaya yapılmasının zorunlu bulunduğu, mahkemelerin bir küll olarak kabul edilebileceği ve bulunduğu yargı çevresi içindeki adli yargı organlarının tümünde, buralardan ayrılmaları tarihinden itibaren iki yıl süre ile, Avukatlık yapmalarının mümkün bulunmadığı ileri sürülerek davanın reddi savunulmaktadır.

Kanunsözcüsü Muzaffer Arer'in Düşüncesi : 1136 sayılı Avukatlık Kanununun 14 üncü maddesi, emeklilik ve istifa gibi sebeplerle görevlerinden ayrılan hakimler, C. Savcıları Anayasa Mahkemesi asli ve geçici raportörleri Kanunsözcüleri, Danıştay Dava Daireleri Başyardımcıları ile yardımcılarının, hizmet gördükleri mahkeme veya dairelerde, buralardan ayrılmaları tarihinden itibaren iki yıl süre ile avukatlık yapmalarını yasaklamaktadır.

Daha önce yürürlükte bulunan 3499 sayılı kanunun 7 inci maddesinde yer alan «mahkeme veya yerler» ibaresi böylece «mahkeme veya daireler» olarak değiştirilmiş bulunmaktadır. Bu suretle, madde metninde yer alan kişilerin görevden ayrıldıktan sonra o yerdeki bütün mahkeme veya dairelerde değil münhasıran hizmet gördükleri mahkeme veya dairelerde avukatlık yapmaları mümkün olmayacaktır. Maddeyi böyle anlamamak, vaki değişikliği yapılmamış mesafesine indirir ve bu yönüyle, kanun koyucunun maksadına aykırı düşer.

Bu itibarla, 1963 yılından emekliye ayrıldığı tarihe kadar geçen 8 yıllık süre içinde müstemirren İstanbul Asliye 8. Hukuk Hakimliğinde bulunduğu ihtilâflı olmayan davacının bu mahkeme dışında avukatlık yapmasına müsaade olunmak icabederken hilâfına tesis olunan işlemin ve bunun dayanağı olan Türkiye Barolar Birliğinin 13/1/1970 gün ve 970/80-6 sayılı genelgesinin, kanuna aykırılığı nedeniyle iptali gerektiği düşünülmektedir.

Raportör Yılmaz Taşdelen'in Düşüncesi : 1136 sayılı Avukatlık kanununun 14. üncü maddesi hükmü uyarınca, bu maddede sözü edilen kişilerin münhasıran hizmet gördükleri mahkeme veya dairelerde avukatlık yapmaları mümkün olmayacaktır. Bu nedenlerle kanun koyucunun maksadına aykırı olarak tesis edilen işlemlerde mevzuata uyarlık görülmemiştir.

Davanın kabulü gerekir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Sekizinci Dairesince duruşma için belirli 8/11/1971 Pazartesi günü, davacının ve vekili Avukat Lâmi Bargu'nun geldiği davalılar vekillerinin gelmedikleri anlaşıldıktan, davacının iddia ve savunmaları ile kanunsözcüsünde düşüncesi alındıktan sonra, davalının usule ilişkin def'ileri yerinde görülmeyerek işin esası incelendi :

1136 sayılı Avukatlık Kanununun 14 üncü maddesi, emeklilik ve istifa gibi sebeplerle görevlerinden ayrılan hakimler, C. Savcıları, Anayasa Mahkemesi asli ve geçici raportörleri kanunsözcüleri, Danıştay Dava Daireleri Başyardımcıları ile yardımcılarının, hizmet gördükleri mahkeme veya dairelerde, buralardan ayrılmaları tarihinden itibaren iki yıl süre ile avukatlık yapmayacaklarını hükme bağlamıştır.

Sözü edilen maddede belirtilen kişilerin, hizmet gördükleri mahkeme veya dairelerde iki yıl süre ile Avukatlık yapmayacakları hakkındaki istisnai hükmün, kanun koyucunun maksadına aykırı bir şekilde yorumlanarak ilgilinin bulunduğu yargı çevresindeki bütün yargı organlarını kapsayacak tarzda genişletilmesi hukuk esaslarına uygun bulunmamaktadır.

Herne kadar Avukatlık kanununun 14 üncü maddesindeki yasaklılık durumunun mevcut olup olmadığı

nın takdiri ilgili avukatın vekâlet görevini deruhte ettiği davalara bakan yargı mercilerine mevdu bulunmakta ve idare hukukunda idarenin içyapısı ve işleyiş ile ilgili işlemlerden sayılan genelgelerin, idari dava konusu olamayacakları kabul edilmekte isede, böyle bir tasarruf mevcut hukuk düzeninde değişiklik yapar, sübjektif hakları ihlal eder ve tanzimi bir mahiyeti haiz olursa dava mevzuu teşkil etmesi tabii bulunduğundan T. Barolar Birliği Genelgesinin dava konusu yapılmasında bir usulsüzlük bulunmamaktadır.

Bu nedenlerle İstanbul Asliye 8 inci Hukuk Mahkemesi Hakimliğinden, emekliye ayrılan davacının, iki yıl süreyle İstanbul Mahkeme ve icra dairelerinde avukatlık yapamayacağına ilişkin İstanbul Barosu Başkanlığının 7/7/1970 gün ve 4073/İd sayılı işleminin ve 1136 sayılı avukatlık kanununun 14 ncü maddesi hükmüyle ilgili Türkiye Barolar Birliğinin 13/1/1970 günlü ve 1970-80-6 sayılı genelgesinin iptaline, 146 lira 50 kuruş yargılama giderleri ile 750 lira (duruşma dahil) avukatlık ücretinde davahılardan alınarak davacıya verilmesine 6/11/1971 gününde oy birliğiyle karar verildi.

Başkan	Üye	Üye
İhsan Arar	İbrahim Koloğlu	Alp Arslan
Üye	Üye	
Şekip Çopuroğlu	Bülent Olcay	

Bkz. TBBB. 1971/10-3;

1972/13-26 Dava ve İş Takipçilerinin Listeye Yazılmaları - Üç Aylık Süre - Nakilleri

Baro Başkanlığı
E d i r n e

Edirne; 26.4.1972
Sayı : 70

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına
A n k a r a

Meriç ilçesinde dava takipçiliği yapmak üzere avukatlık kanununun geçici 17 ci maddesinin birinci fıkrası gereğince ruhsat verilmesini talep eden Hasan Darı fırfırın evvelce adliyede başkâtiplik ve kâtiplikte yaptığını belirtmeden vaki müracaatı müddet geçirmesinden nedeniyle red edilmiş olup bu kerre vaki müracaatının yukarıda sözü edilen geçici madde gereğince muameleyle konulup konulamayacağı hususunda tereddüde düşülmüş olduğundan sayın Barolar birliğinden istizana lüzum görülmekte keyfiyetin açıklanması saygı ile arz olunur.

Baro Başkanı
Av. Zafer Arıkbay

Ankara; 10.5.1972
Sayı : 1497

Baro Başkanlığı
E d i r n e

İlgi : 26.4.1972 gün ve 70 sayılı yazınız.

İlgi yazınız üzerine Yönetim Kurulumuzun 1.5.1972 günlü toplantısında ittihaz olunan karar örneği aşağıya çıkarılmıştır.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Yönetim Kurulumuzun 1.5.1972 gün 316-16 Sayılı Kararı :

Meriç İlçesinde dava ve iş takipçiliği yapmak üzere Edirne Barosuna başvuran ancak geçici 17. maddede öngörülen 3 aylık süreyi geçirdiği gerekçeyle dava ve iş takipçileri listesine yazılma istemi reddolunan Hasan Darıfırır'ın adliyede başkâtiplik yaptığını belirterek vaki ikinci başvurusunun işleme konulup konulmayacağı konusunda görüş soran Edirne Barosunun 26.4.1972 gün ve 70 sayılı yazısı okundu.

1136 sayılı Avukatlık Kanununun geçici 17. maddesi birinci fıkrası, zabıt kâtipliği başkâtiplik görevlerini enaz 10 yıl süre ile yapmış olanların, 3 avukat veya dava vekili bulunmayan bir yerde, o yerin bağlı olduğu baroca tutulan listeye yazılmak suretiyle münhasıran o yerin hukuk mahkemeleri ve icra ve iflâs dairelerinde dava ve iş takip edebileceklerini hükme bağlamıştır. Bu kimselerin listeye yazılmaları için 3 aylık başvurma bahse konu değildir.

Hasan Darıfırır'ın, gerçekte birinci fıkraya uyan durumunu belirtmeden listeye yazılmak üzere vaki başvurusunun ikinci fıkra nedeniyle süre yönünden reddedilmiş olması, birinci fıkra hükmüne göre yeniden başvurusuna engel sayılmamak gerekmektedir.

Yukarıda belirtilen Birliğimiz görüşünün Edirne Barosuna cevaben bildirilmesine oybirliğiyle karar verildi.

Ankara; 17.5.1972
Sayı : 1575

Baro Başkanlığı
S a k a r y a

İlgi : 28.4.1972 gün ve 178 sayılı yazınız.

İlgi yazınız üzerine Yönetim Kurulumuzca ittihaz olunan karar örneği aşağıya çıkarılmıştır.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

1.5.1972 gün ve 315/15 sayılı
Yönetim Kurulumuz Kararı :

Dava iş takipçileri listesine kayıtlı olanlardan bazılarının 1136 sayılı Avukatlık Kanununun geçici

17. maddesi hükümlerine göre üç avukat ya da dava vekili olmayan yerde açtıkları bürolarını, yine üç avukat ya da dava vekili olmayan başka yere naklettiklerinden bahisle, bu kimseler hakkında, geçici 17. maddenin dördüncü fıkrasının mı, yoksa aynı maddenin yedinci fıkrası gereğince 1136 sayılı Kanunun altıncı kısmında yer alan 43. maddenin mi uygulanması gerekeceği hususunda Birliğimiz görüşünü soran Sakarya Barosunun 28.4.1972 gün ve 178 sayılı yazısı okundu.

Dava ve iş takipçileri hakkında uygulanması gerekli esas hüküm 1136 sayılı Avukatlık Kanununun geçici 17. maddesidir. Anılan maddenin 1238 sayılı Kanunla değiştirilen dördüncü fıkrası, dava ve iş takipçilerinin, bürolarını başka yere naklederek görev ve devam etmeleri hususunu ayrıntılı olarak hükme bağlamış olduğu gibi, birinci fıkrası ile de münhasıran o yerin hukuk mahkemeleri ve icra dairelerinde görev yapabileceklerini belirterek görev ve yetkilerini sınırlamıştır. Bu itibarla dava ve iş takipçilerinin, 3 avukat yada dava vekili bulunmayan başka yere nakledebilmeleri, listeye kayıtlı olarak vekâlet görevi yaptıkları yerdeki avukat yada dava vekili sayısının üçü bulmuş olması şartına bağlı tutulmuştur. Aynı maddenin yedinci fıkrası, bu madde ile düzenlenmemiş hususlarda dava takipçileri için kıyasen uygulanacak hükümleri göstermektedir. Bu nedenle dava ve iş takipçilerinin nakilleri hakkında geçici 17. maddenin 1238 sayılı kanunla değiştirilen dördüncü fıkrasının uygulanması gerekmektedir.

Bu yönde beliren Birliğimiz görüşünün Sakarya Barosuna cevaben bildirilmesine oybirliğiyle karar verildi.

Bkz. TBBB 1971/10-31.

1972/13-27 Medeni Kanun Değişikliği - Adalet Bakanlığı Tasarısı.

3 Mart 1972

Sayı : 6640

Konu : Türk Medeni Kanunu
Öntasarısı hakkında.

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına

İlgi : a) 23 Şubat 1972 gün, 481 sayılı yazınız.
b) 6 Ekim 1971 gün 27785 sayılı yazınız.

Bakanlığımızca bastırılarak evvelce görüşlerine sunulmuş bulunan Türk Medeni Kanunu Öntasarısı ile ilgili mütalâaların en geç 1 Nisan 1972 gününe kadar bildirilmesi öngörülmüştü.

Verilen sürenin yeterli olmadığı yolunda vuku bulan başvurular nedeniyle bu süre en geç 31 Aralık 1972 olmak üzere uzatılmış bulunmaktadır. Bilgilerini ve gereğini rica ederim.

Adalet Bakanı Y.
Şemsettin İYİYOL
Hukuk İşleri Genel Müdürü

Tarihi : 18 Mayıs 1972

Sayı : 18/1613

Konu : Medeni Kanun Ön Tasarısı
hakkında.

Baro Başkanlığı

İlgi : 12.10.1971 gün ve 59/2592 sayılı genelgemimize ektir.

Medeni Kanun Ön Tasarısı hakkında ilgi genelgemle belirtilen süre Adalet Bakanlığınca 31.12.1972 gününe kadar uzatılmıştır.

Birliğimizce kurulacak komisyonda incelenmek üzere anılan Tasarı hakkındaki Baronuz görüşlerinin en geç 30 Eylül 1972 gününe kadar Birliğimize ulaştırılmasını Yönetim Kurulumuzun 22.4.1972 gün ve 274/24 sayılı kararı uyarınca rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİ B Ü L T E N İ

İ K İ A Y D A B İ R Ç I K A R

S a h i b i :

Türkiye Barolar Birliği Adına Başkan
Avukat Faruk Erem

Sorumlu Müdür :

Türkiye Barolar Birliği Genel Sekreteri
Avukat Erdoğan Bigat

Yönetim Yeri :

Ziya Gökalp Cad. 16/7 Yenışehir Ankara

Dizgi ve Baskı :

SEVİNÇ MATBAASI — 1972 ANKARA

G İ D E C E Ğ İ Y E R

1972/14-1

Dünya Hukukçular Günü - Başkanın Bildirisi.

Ankara; 8.7.1972

Dünya Hukukçular Günü münasebeti ile Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulu adına Birlik Başkanı Faruk Erem'in bildirisi.

Türk hukukcuları, demokrasinin, insanca yaşama gerçeği olduğuna tarih önünde inanmak sorumluluğunu yüklenmişlerdir. Bu nedenle, dünya hukukcular gününü memleketimizde de kutlamağı uygun gören devletimizin bu çağırısına içtenlikle katılıyoruz. Bununla beraber Türk Hukukcularının bu katkısı şart-sız değildir. Kendi memleketlerinde Hukukun Üstünlüğünü, kendi toplumuna kabul ettirmek kararında olan Türk Hukukcuları insan haklarına evrensel inancın zedelenmemesi gayretlerine bütün dünya hukukcularının katılmasında zorunluk görmektedir. Dünya Hukukçular Günü'nün bütün insanlara mutluluk ve insan hakları bilincine erişmekte olanak eşitliği sağ-lamasını temenni ederiz.

İlgi : Resmî Gazete (10.7.1967, No. 12643)

Avukat Faruk Erem
Türkiye Barolar Birliği Başkanı

1972/14-2

Amaç ve Anlamı Kalmamış Kanun ve Yönetmelikler - Yönetim Kurulunun Amasya Bildirisi.

Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulunun
12.6.1972 Günlü Amasya Bildirisi

Büyük Atatürk'ün, Uygar Türkiye'nin Hukuk yönünü çizen kararları almak amacıyla Amasya'ya gelişinin 53 ncü yıldönümünde, Amasyada toplanan Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulu, Türk Hukukunun Cumhuriyetten önceki kurallardan arıtmakta daha fazla geç kalınmaması gerektiği inancını tekrarlamayı,görevinin bir gereği saymaktadır.

Hukuk kuralları, toplumda anlaşılabilme ve toplumun eğilimlerine cevap verebilme yeteneğini koruyabildikleri ölçüde güçlüdür. Hukukun gücü ise, toplumun gücüdür. Sosyal, Ekonomik ve Yönetimsel alanlardaköklü aşamalar geçirmiş memleketlerde, Hu-

kuk kurallarında zaman koşullarına göre bir yenileme ve değişme yapmak, söz konusu güçlüğün kaçınılmaz bir sonucudur.

Dili, anlamı ve hatta amacı kaybolmuş kanun ve yönetmelikler, toplumu rahatsız etmekle kalmayıp, onun hukuka ve hukuk kurumlarına olan güvenini de yitirir. Böylesine bir sonuç,herkesten önce, hukukçu için acıdır ve onun topluma karşı görevini yapmadığı-nın kanıtıdır.

Cumhuriyetimizin yarım yüzyılın geride bırakmak üzere olduğumuz bir dönemde, sayıları bir hayli kabarık Osmanlı devri kanunlarının ayakta tutul-masının ve çok önemli toplum sorunlarının bunlarla çözümlenmeye uğraşılmasının yanı sıra, Cumhuriyet Türkiye'sinin Atatürkçü Adalet Bakanlarının 1913 tarihli bir Osmanlı Devleti Nizamnamesiyle Adalet Bakanlığını yönetmeye çalışmak zorunda bulunmaları, elbetteki övünç verici bir görüntü değildir. «Mema-liki Osmaniyede bulunan ecnebilerin hukuk ve vezai-fi hakkındaki kanun» ile «İhtira Beraati Kanun» gibi bu gün için ne demek istediği dahi anlaşılmayan örnekler, bu konuda beliren ihtiyacın ne kadar çabuk bir çözüm beklediğinin delilidir.

Kanun ve yönetmelikleri bu günkü karmaşıklık-tan kurtarmak, amaç ve anlamlarını kayıp etmiş kalıntılarını arıtmak, yapılamayacak ve asla cesaret edile-meyecek bir atılım değildir.

Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulu, Türk Hukuk düzenini içinde bulunduğu bu zaaftan kurtarmağa yönelik her çabanın yanında olduğunu ve 1.Aralık.1970 günlü bildirisinde açıkladığı gibi, ilgili-ler yetki verdiğinde, bu tür çalışmalara başlamağa hazır bulunduğunu saygile arzeder.

Türkiye Barolar Birliği
Yönetim Kurulu Başkanı
Avukat Faruk Erem

1972/14-3

Yargıtay Başkanı Sayın Ferruh Adalının Emekliye Ayrılması Üzerine TBB. Başkanının Bildirisi.

Ankara; 26.6.1972

Yargıtay Başkanı Sayın Ferruh Adalının Ayrıl-ması Sebebiyle Türkiye Barolar Birliği Başkanı Av. Faruk Erem'in Demeci :

TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİ

BÜLTENİ

YIL : 3

TEMMUZ 1972

SAYI 14

BÜLTENE YAPILACAK ATIFLARDA TBB KISALTMASININ KULLANILMASI RİCA OLUNUR.

1972/14-1

Dünya Hukukçular Günü - Başkanın Bildirisi.

Ankara; 8.7.1972

Dünya Hukukçular Günü münasebeti ile Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulu adına Birlik Başkanı Faruk Erem'in bildirisi.

Türk hukukcuları, demokrasinin, insanca yaşama gerçeği olduğuna tarih önünde inanmak sorumluluğunu yüklenmişlerdir. Bu nedenle, dünya hukukçular gününü memleketimizde de kutlamağı uygun gören devletimizin bu çağrısına içtenlikle katılıyoruz. Bununla beraber Türk Hukukcularının bu katkısı şart-sız değildir. Kendi memleketlerinde Hukukun Üstünlüğünü, kendi toplumuna kabul ettirmek kararında olan Türk Hukukcuları insan haklarına evrensel inancın zedelenmemesi gayretlerine bütün dünya hukukcularının katılmasında zorunluk görmektedir. Dünya Hukukçular Günü'nün bütün insanlara mutluluk ve insan hakları bilincine erişmekte olanak eşitliği sağ-lamasını temenni ederiz.

İlgi : Resmî Gazete (10.7.1967, No. 12643)

Avukat Faruk Erem
Türkiye Barolar Birliği Başkanı

1972/14-2

Amaç ve Anlamı Kalmamış Kanun ve Yönetmelikler-Yönetim Kurulunun Amasya Bildirisi.

Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulunun
12.6.1972 Günlü Amasya Bildirisi

Büyük Atatürk'ün, Uygur Türkiye'nin Hukuk yönünü çizen kararları almak amacıyla Amasya'ya gelişinin 53 ncü yıldönümünde, Amasyada toplanan Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulu, Türk Hukukunun Cumhuriyetten önceki kurallardan arıtmakta daha fazla geç kalınmaması gerektiği inancını tekrarlamayı,görevinin bir gereği saymaktadır.

Hukuk kuralları, toplumda anlaşılabilme ve toplumun eğilimlerine cevap verebilme yeteneğini koruyabildikleri ölçüde güçlüdür. Hukukun gücü ise, toplumun gücüdür. Sosyal, Ekonomik ve Yönetmelik alanlardaköklü aşamalar geçirmiş memleketlerde, Hu-

kuk kurallarında zaman koşullarına göre bir yenileme ve değişme yapmak, söz konusu güçlülüğün kaçınılmaz bir sonucudur.

Dili, anlamı ve hatta amacı kaybolmuş kanun ve yönetmelikler, toplumu rahatsız etmekle kalmayıp, onun hukuka ve hukuk kurumlarına olan güvenini de yitirir. Böylesine bir sonuç,herkesten önce, hukukçu için acıdır ve onun topluma karşı görevini yapmadığı-nın kanıtıdır.

Cumhuriyetimizin yarım yüzyılın geride bırakmak üzere olduğumuz bir dönemde, sayıları bir hayli kabarık Osmanlı devri kanunlarının ayakta tutul-masının ve çok önemli toplum sorunlarının bunlarla çözümlenmeye uğraşılmasının yanı sıra, Cumhuriyet Türkiye'sinin Atatürkçü Adalet Bakanlarının 1913 tarihli bir Osmanlı Devleti Nizamnamesiyle Adalet Bakanlığını yönetmeye çalışmak zorunda bulunmaları, elbetteki övünç verici bir görüntü değildir. «Mema-liki Osmaniyede bulunan ecnebilerin hukuk ve vezalifi hakkındaki kanun» ile «İhtira Beraati Kanun» gibi bu gün için ne demek istediği dahi anlaşılamayan örnekler, bu konuda beliren ihtiyacın ne kadar çabuk bir çözüm beklediğinin delilidir.

Kanun ve yönetmelikleri bu günkü karmaşıklık-tan kurtarmak, amaç ve anlamlarını kayıp etmiş ka-lıntıları arıtmak, yapılamayacak ve asla cesaret edile-meyecek bir atılım değildir.

Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulu, Türk Hukuk düzenini içinde bulunduğu bu zaaftan kurtar-mağa yönelik her çabanın yanında olduğunu ve 1.Aralık.1970 günlü bildirisinde açıkladığı gibi, ilgili-ler yetki verdiğinde, bu tür çalışmalara başlamağa hazır bulunduğunu saygile arzeder.

Türkiye Barolar Birliği
Yönetim Kurulu Başkanı
Avukat Faruk Erem

1972/14-3

Yargıtay Başkanı Sayın Ferruh Adalının Emekliye Ayrılması Üzerine TBB. Başkanının Bildirisi.

Ankara; 26.6.1972

Yargıtay Başkanı Sayın Ferruh Adalı'nın Ayrıl-ması Sebebiyle Türkiye Barolar Birliği Başkanı Av. Faruk Erem'in Demeci :

Sayın Ferruh Adalı'nın uzun yıllar büyük bir diyetle yürüttüğü başkanlık görevinin örnek niteliği Birliğimizce daima şükranla anılacaktır.

Ömrünü hakimlik mesleğine veren Sayın Başkanın etkili olduğu kararlar kudretli bir şekilde doğrultmakta olan Türk Hukuk İctihadının sağlam temellerini teşkil etmektedir. Kendilerine Türk Avukatları adına esenlik dilerken yaratıcı içtihad açısından uyarılarını bizden esirgememesini dileriz.

Birliğimizin kuruluşundan bu yana gösterdikleri yakın ilginin şükran duyguları içinde olduğumuzu da önemle belirtiriz.

Başkan

üye tarafından hazırlanarak Yönetim Kuruluna getirilmesine oybirliğiyle karar verildi.

27.5.1972 gün ve 320/3 sayılı
Yönetim Kurulumuz Kararı :

1.5.1972 gün ve 301/1 sayılı karar uyarınca Baro Başkanlarının Birliğin 3. Kuruluş Yıldönümüne rastlayan 9.8.1972 günü Ankara'da toplantıya çağırılmasına, özürü sebebiyle katılamıyacak olan başkanların yerlerine temsilci gönderilmesinin mektuba dercine oybirliğiyle karar verildi.

Bkz. TBMM. 1972/12-10.

1972/14-5

Baro Başkanları Toplantısı - Gündem - İdari Mahkemeler Kanunu Tasarısı Paneli.

Ankara; 30.6.1972
Genelge No : 29-2100

Konu : 17.6.1972 gün ve 24/1959 sayılı genelgemize ektir.

Baro Başkanlığı

...

9.8.1972 günlü toplantı ile ilgili gündem ilişikte gönderilmiştir.

İdarî Mahkemeler Kanun Tasarısı hakkında Birliğimizce yapılan çalışmalardan olmak üzere 10. Ağustos 1972 gününde Ankara'da ilgililerin davetiyle bir panel düzenlenmesi, kararlaştırılmıştır. İstanbul ve Ankara Hukuk Fakültelerinden Orta Doğu Teknik Üniversitesi İdarî ilimler Fakültesinden, Siyasal Bilgiler Fakültesinden, Amme İdaresi Enstitüsünden, Yargıtay ve Askeri Yargıtay, Danıştaydan birer temsilcinin ve Bakanlık Baş Hukuk Müşavirlerinin çağrıldığı bu panele, 9 Ağustos 1972 gününde Birliğimiz merkezinde yapılacak toplantıya katılacak olan baro başkanları ya da temsilcileri de davetli bulunmaktadırlar.

Panel programı ve Kanun Tasarısı ayrıca gönderilecektir.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Türkiye Barolar Birliği'nce düzenlenen Baro

Başkanları Toplantı Gündemi

- 1 — Türkiye Barolar Birliği Başkanının açış konuşması,
- 2 — Toplantıyı yönetmek üzere 1 Başkan, 1 Başkan Yardımcısı ve iki üyeden kurulu Başkanlık Divanı seçilmesi,

1972/144

Baro Birlik İlişkileri - İçe Dönük Çalışmalar - Baro Başkanları Toplantısı.

Ankara; 17/6/1972
Genelge No : 24/1959

Baro Başkanlığı

...

Birliğimizin içe dönük çalışmaları hakkında 1136 sayılı Kanununun 110. maddesi uyarınca Barolarımızın ortak görüşlerini saptamak ve uyarılarına olanak sağlamak amacıyla Baro Başkanlarının, 3. Kuruluş yıldönümüne rastlayan 9.8.1972 Çarşamba günü Ankara'da toplantıya çağırılması hakkında Yönetim Kurulumuzun 1.5.1972 gün, 301/1 ve 27.5.1972 gün, 320/3 sayılı karar örnekleri aşağıya çıkarılmıştır.

Bilginize sunar, tonlantıya teşrif edilip edilmiyeceğinin 30.6.1972 gününe kadar bildirilmesini rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

1.5.1972 gün ve 301/1 sayılı
Yönetim Kurulumuz Kararı :

V. Genel Kurul toplantısında Başkan tarafından açıkladığı üzere bu dönemde içe dönük çalışmalara, hız verilmesi gerekmektedir. 15.1.1972 gün ve 8/5-19 sayılı kararımız uyarınca, Barolara gönderilen 15.2.1972 gün ve 7-366 sayılı genelgemize ancak Antalya, Malatya, Kars Baroları cevap vermiştir. Avukatlık mesleğinin iç meselelerinin halli için gerekli tedbirlerin alınabilmesi 1136 sayılı Kanununun 110. maddesi ile Birliği verilen görevlerin yerine getirilebilmesi için Barolarımızın ortak görüşlerinin alınması zorunluğu göz önüne alınarak, Baro Başkanlarının Ankara'da toplantıya çağırılmasına, toplantı gününün ileride tespitine, gündemin Başkan, Genel Sekreter ve Sayman

- 3 — Türkiye Barolar Birliği'nin yaptığı genelge üzerine içe dönük çalışmalar hakkında Barolardan gelen yazıların okunması,
- 4 — İçe dönük çalışmalar hakkında Baro Başkanları veya temsilcilerinin görüş ve dileklerinin bildirilmesi ve görüşülmesi,
- 5 — Birlik-Baro ilişkileri hakkında Baro ve Birliğin istek ve temennileri,
- 6 — Avukatların Sosyal Güvenliği konusundaki son gelişmelerin görüşülmesi ve yapılacak işlemler hakkında Baro görüşlerinin saptanması,
- 7 — Kapanış.

1972/14-6

Genel Sağlık Sigortası Kanun Tasarısı - Birlik Görüşü. Ankara; 24.6.1972
Sayı : 2026

Kişive Özel

Sayın Fehmi Alparşlan
Adalet Bakanı
A n k a r a

Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığınca hazırlanıp, Bakanlar Kuruluna sevk edildiği anlaşılan Genel Sağlık Sigortası Kanun Tasarısı hakkındaki Birliğimiz görüşleri 29.5.1972 gün ve 1723 sayılı yazımızla Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığına gönderilmiş, bir örneği de ekte takdim olunmuştur.

Kanun tekniğine uygun şekilde hazırlanmayan ve kabul edilen prensipleri itibariyle tüm serbest meslek sahiplerinin sosyal güvenliğini ilgilendirdiği halde gereken titizliğin gösterilmediği ve haksız hükümleri ihtiva ettiği müşahade edilen tasarı hakkında gereken ilginin zatiâtilerinizce gösterileceği inancı ile takdirlerinize arz ederim.

Eki : 1

Saygılarımla,
BaşkanAnkara; 29.5.1972
Sayı : 1723Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı
A n k a r a

Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığınca görevlendirilen bir komisyon tarafından hazırlanmış bulunan (Genel Sağlık Sigortası Kanun Tasarısı) Birliğimizce incelenmiş olup, bu tasarı hakkındaki görüşlerimizi aşağıda arz ederiz.

I. Tasarının hazırlanması hakkında genel düşünceler

1) Tasarının gerekçesinde de belirtildiği gibi sosyal güvenliğin sağlanması prensibinden hareketle bütün yurt çapında sağlık sigortasının kurulması zorunlu ve yararlı ise de, yurt çapında bir sağlık sigortasının uygulanabilmesi için çokgeniş temel hazırlıkların yapılmış olması gerekir.

Kurulması düşünülen sağlık sigortasının yabancı memleketlerdeki uygulamaları ve yurdumuzun özellikleri incelenerek sigortanın çalışma prensip ve usulleri bütün detayları ile belirtilmeden böyle bir sağlık sigortasının işlemeğe başlaması imkânsızdır.

2) Tasarının ön sözünün 2 nci maddesinde bu tasarıyı hazırlayan komisyon üyeleri açıklanmıştır. Komisyon üyeleri arasında bir hukukcunun bulunmaması bizi hayrete düşürmüştür.

Sayın hekimlerimiz, kendi mesleklerinde ihtisasa büyük önem verdikleri, ihtisasları konusu dışında kalan bir hastaya müdahaleden çekindikleri halde 30 milyon nüfusu kapsayacağı gerekçede açıklanan bir sigorta kanunu hazırlanmasında bu konunun hukuk bilimini ilgilendirdiği ve hukuk biliminden yararlanmak zorunluğuna bulunduğu düşünülmemesi isabetli değildir.

Kanun metni hazırlamak, hukuk bilimi içinde de ayrı bir ihtisasa konusudur. Bu ihtisasa bir çok zamanlarda önem verilmediği için kanunlarımızda pek çok boşluklar ve çelişkiler meydana gelmektedir. Bu gibi aksaklıklara meydan verilmemesi için, kanunda kabul edilen prensiplerin nasıl uygulanacakları ve uygulamada ne gibi durumlarla karşılaşılacağı, bunların nasıl giderileceğinin ve madde redaksiyonlarında bu maddelerin ileride ne gibi manâlara çekilebileceğinin de ayrıca düşünülmesi gerekir.

3) Anayasanın görev olarak Devlete verdiği «sağlık hakkı»nı gerçekleştirme görevinin sigorta yolu ile mi, yoksa genel vergi usulü ile mi, yerine getirileceği hususu dahi gerekçede tartışma konusu yapılmamıştır. Daha fazla hekimlik sınıfına imkân hazırlamak amacını güttüğü görüntüsünü veren tasarının, Eşitlik ve diğer Anayasal kurallara aykırı düştüğü iddiası ileride bir sonuca bağlanırsa çözümü güç ihtilatlarla sebebiyet verilmiş olur.

II. Tasarının genel incelenmesi :

1) Tasarı kanun tekniğine uygun şekilde hazırlanmamıştır.

2) Maddeler arasında bağlantı bulunmamakta ve çelişkiler görülmektedir.

3) Kabul edilen prensipler bakımından yurt özelliklerine uygunluk bulunmamaktadır.

4) Tasarıda, kurulması düşünülen (Genel Sağlık Sigortası Kurumu) nun organları ve yönetim usulü gösterilmemiştir.

Her ne kadar bu konuda ayrıca bir teşkilât kanunu çıkarılacağı ileri sürülebilirse de henüz böyle bir hazırlık dahi bulunmamasına göre ileride çıkarılabileceği muhtemel olan bir teşkilât kanununa dayanarak bu gündün sigorta kurumu kanunu çıkarılması prim mükellefine bilgi vermek ihtiyacının duyulmadığını gösterir.

5) Tasarı kapsamına alınan mesleklerin, «Kamu niteliğinde Kanunla kurulmuş meslek teşekkülleri»nin mütalâaları alınmadan Tasarının Bakanlar Kuruluna sevkinin mevzuatımıza aykırılığı iddia olunabilir. Bu kuruluşların niteliğinin Anayasanın 122 nci maddesine açıkça belirtildiği ve 1136, 5590, 6343 sayılı Kanun ve bu mahiyetteki kanunların resmi bir metnin hazırlığına katılma görevlerini talep etmek durumunda kalacakları olağan karşılanmalıdır. Avukatlık Kanunu'nun 110. maddesinin özellikle (3), (6) maddelerini tetkiklerinize arzederiz.

III. Maddelerin incelenmesi :

1) Tasarının 1 nci maddesinde (amaç) Tasarının diğer maddelerine tam bir uygunlukta değildir.

2) Tasarının 2 nci maddesinde;

- a. Emekli Sandığı iştirakçileri,
- b. Esnaf ve küçük sanatkârlar,
- c. Ticaret ve Sanayi Odalarına kayıtlı tüccar ve sanayiciler,
- d. Tabibler ve diş tabipleri,
- e. Mühendis ve mimarlar,
- f. Veterinerler,
- g. Eczacılar,
- h. Barolara kayıtlı avukatlar,
- i. Ziraat Odalarına kayıtlı reşit şahıslar ile,
- j. Emekli, dul ve yetim aylığı almakta olanların Genel Sağlık Sigortası kapsamına alındıkları açıklandıktan sonra ayrıca,
- k. bendi ile de (durumları yukarıda yazılı fıkralardan herhangi birine girmeyen kimseler) denilmiştir.

Yukarıdaki fıkralarda gösterilen kimseler dışında kalanlar da her ne suretle olursa olsun sigorta kapsamına gireceklerine göre yukarıda bu fıkraları ayrı ayrı göstermenin kanun dilinde mânası kalmamaktadır.

Tasarının 3 ncü maddesinde bu kanun kapsamına girmeyecekler (istisna'î olarak) açıklandığına göre 2 nci maddede grupların sayılması ancak bir örnek niteliğinde olabilir. Bu nedenle maddenin düzenlenmesi kanun tekniğine uymamaktadır.

3) Tasarının 4 ncü maddesinde, Sağlık Sigortasından yararlanacak kimseler bu kanuna göre sigortalı sayılanlarla sigortalının geçindirmekle yükümlü olduğu, karı veya koca, ana veya baba'nın da sigortadan sigortaliya izafeten yararlanacağı açıklanmıştır.

Ancak şu cihet unutulmuştur ki, 2 nci maddenin (4) fıkrasına göre bu gibi kimselerde kendi adlarına

sigortalı olmak zorunluğundadırlar. Ayrıca bir sigortalının anası veya babası diyerek sigortadan yararlanacak kimseler arasında gösterilmesinin mânası yoktur.

İşin esasını düşünecek olursak, kendi adlarına müstakil bir iş yapmayan kimseler sigorta dışında bırakılacak, yani 3 ncü maddedeki istisnalar arasına alınacaktır. Ancak o zaman bazı kimselerin sigortalı adına sigortadan yararlanması söz konusu olabilir. Yoksa 2 nci maddenin (k) bendine göre reşit olan herkes sigortalı olacaktır.

4) Tasarının 5 nci maddesinde, kanun kapsamına giren her şahsın bağlı bulunduğu kuruluşa (sağlık sandıklarına), bir kuruluşa bağlı değilse Kurum tarafından kurulacak sağlık sandıklarına kayıt ve tescil zorunluluğu kabul edilmiştir. Ancak, sigortalının bağlı bulunduğu kuruluşa sağlık sandığı yok ise ne olacaktır? Buna dair bir hüküm bulunmamaktadır. Tasarının 2 nci maddesinde belirtilen kuruluşların birer sağlık sandığı kurması hakkında kanunda da bir açıklık bulunmamaktadır.

5) Tasarıda (Bölüm III Mali Hükümler) maddeleri ise uygulamaya elverişli bulunmamaktadır.

a. Sağlık Sigortasından her sigortalının yararlanması eşit olduğu halde sigortalının sigortaya katılmasında (gayri safi gelir) in esas alınması da adaletle uygun olmadığı gibi, gayrisafi gelire göre prim ödemek, bazı sigortalılar için yıkım olabilir. 100.000 lira gayri safi geliri olup, 90.000 lira masrafı olan bir sigortalının yıllık kazancı 10.000 lira eder. 100.000 lira üzerinden % 3 prim ödeneceğine göre 3.000 lira sağlık sigortası primi ödenmesi gerekir. Yılda 10.000 lira kazanın bir kimse yılda 3.000 lira sağlık masrafı yapamaz. Bu miktar bir sigortalının ödeyebileceği miktar değildir.

b. Gayri safi gelir hiç bir zaman bir kimsenin geliri demek değildir. Bir kimse ancak safi geliri üzerinden masraflarını ayarlayabilir. Gelir vergisi Kanunu safi gelir esasını kabul ederken, Sağlık Sigortasında aksinin kabulü izahsızdır.

c. Yine bu maddede primlerin ödenmesinde sigortalıdan başka bağlı oldukları kurumların da prim ödeme yükümlülüğü ve prim ödemek yeteneği olmayanların primlerinin Bakanlık Bütçesinden ödenmesine değinen hükümler de, resmi daireler ve kurumlar arasında büyük çatışmalara ve statülerinde yapılacak değişiklikler ile ayrıcalıklara sebebiyet verebilecek hükümlerdir.

ç. Yine prim hesabında gayri safi gelir kabul edildiğinde yıllık bir kaç milyon ciro yapmış olup da bilançosunu zarar ile kapatmış olan bir tüccarın bir hastahane yapılmasına yetecek derecede sigorta primi ödemesi gibi garip durumlar da meydana çıkabilecektir.

d. Tasarının 15 nci maddesinde prime esas gelirin hesaplanacağını değinen hükümlerde aylık ücret

alanların aylıklar, gelir vergisine tabi olanların vergi beyannamelerinde gösterilen gayri safi gelirler esas alındığı açıklandıktan sonra gelir vergisine tabi olmayanların da (aynı usule göre) primlerinin hesap edileceği hükmü konulmuş ise de gelir vergisine tabi olmayanlar için bahsedilen (aynı usul) hangi usuldür? Böyle bir uygulama nasıl yapılabilir? Gezici satıcılar ve küçük esnaf da gelir vergisi gibi deftere mi tabi tutulacaktır? Bu hükmün uygulanmasına imkân görülememektedir.

6) Tasarının IV üncü bölümü ise geçmiş tecrübeleri düşünmeden hazırlanmış hükümler getirmektedir.

Sigortanın kendi sağlık tesisleri bulunmamakta ve var olan sağlık kuruluşlarında kendi hastalarını tedavi etmek usulünü gütmektedir. Sigorta bölgedeki serbest çalışan hekimlerle anlaşmalı olarak çalışacak ve her sigortalı istediği hekime baş vurabilecek ve hekim de vizite ücretini sigortadan alacaktır. Bu usul dürüst çalışan hekimlerimizi bile lekelemeğe yeterli bir hükümdür. Bir hekime kaç sigortalının baş vurduğu ve ne sebeple başvurduğu belli olmadan hekime sigorta tarafından hesabı olmayan bir vizite ücreti ödenecektir.

Tasarının 23 ncü maddesinin 3 ncü fıkrasında sigorta tarafından sağlık kuruluşlarına başvuran hastaların özel tedavi istemeleri halinde ayrıca masrafları sigortalının ödiyeceği hükmü kabul edilmektedir. Bu maddeye göre bir sigortalının sağlık kuruluşuna baş vurduğunda kendisinden evvel özel tedavi isteyip istemediği sorulacak ve özel tedavi istediği takdirde ayrıca ücret alınacak, özel tedavi istemediği takdirde ise kendisinin ne gibi işlem göreceği yürekler acısı olacaktır. Böyle bir özel tedavinin yasaklanması gerekirken aksine kanunda hak tanınması ilkelere uygun bulunmamıştır.

IV. Sistemin tartışılması :

Sağlık Sigortası memleketimizde Sosyal Sigortalar Kurumunda denenmiş, tecrübelerine dayanan bilgiler orada merkezileşmiştir. Bu Kurumun gerekli merkez ve şubelerini tamamladığı söylenebilir. Sağlık Bakanlığının ise bu açıdan örgütlenmesi için yıllar ister, belki imkân dahi bulunamayacaktır, veya hiç olmazsa yeni örgüt-yenimasraf sakıncası ile karşılaşılacak, sonunda alınan primlerin önemli bir dilimi örgüt masraflarına gidecektir.

Kuruluş Kanununun «âtiye terk» edilmesi asla isabetli değildir. Kurumun niteliği ne olacaktır? Devletin hiçbir malî katkısı düşünülmediğine göre, onu yönetecek üst kuruluşlarda sayılan mesleklerin hepsinin temsili ve her halde yönetimde çoğunluğun piri, yani külfeti üstleyenlerde olması gerekecektir. Bakanlığın yönetimde ayrıcalık kazanması prim sistemine dayanan sigortada izahsız kalır.

Prim ödeyemeyecek durumda olan için muaflik anlayışı ancak vergi esasına göre kurulmuş sosyal gü-

venlik sistemi içinde izahını bulur. Prim esasına göre kurulmuş sistemlerde muaflik, hukuka bağlı kalınacak ise, haksızlık sayılır. Görülüyorki hazırlanan Tasarı «Devlet eliyle sosyal güvenlik» Anayasal isteğinin sigorta usulü ile başarılmak istenmesinden gelen çelişmeye düşmüştür. Şüphesiz olanaksızlar için muaflik isabetlidir. Fakat prim ödemekte aciz halinin pek ender olabileceği bazı meslek mensupları zararına bu halin fazlaca rastlanması mümkün meslek mensupları lehine sonuçlanan usulleri hukuk açısından izah güçtür. Bu bir çeşit malî külfettir ki ancak vergi usulü ile karşılanabilir.

S O N U Ç :

Yukarda özetlenmiş bulunan Kanun Tasarısı insancıl ve sosyal bir fikir altında hazırlanmış ise de, Tasarıda yurttaşlara çok ağır yükler yüklenirken sigortalının yararlanabilmesi için hiç bir hazırlık ve olanak sağlanmamış bulunduğundan bu Tasarı her açıdan sakıncalı görülmüştür. Ana prensip ve amaca uygun geniş etüdlere dayanan olumlu bir Tasarı hazırlanması gerektiği kanısında bulunduğumuzu, yeni bir tasarının hazırlanmasında bize düşecek çalışmalara âmade olduğumuzu saygılarımızla arz ederiz.

Türkiye Barolar Birliği Başkanı
Avukat Faruk Erem

Bkz. TBBB. 1972/13-22.

1972/14-7

Avukatların Sosyal Güvenliği -Avukatların 506 Sayılı Yasa Dışına Çıkarılması Çabaları - Çalışma Bakanına Gönderilen Telgraf.

Ankara; 27.5.1972
Sayı : 1721

Sayın Ali Rıza Uzuner
Çalışma Bakanı
A n k a r a

Tel

Avukatların Sosyal Sigortalar Kurumu ile olan ilişkileri bir yasa gereği olduğu kadar Anayasamızın öngördüğü sosyal hedeflere ulaşma yolunda isabetle başarılmış bir Devlet Tasarrufudur. Bu nedenle 27 Mayıs 1972 günlü gazetelerde yer alan ve bir geriye dönüş anlamı taşıyan size izafe edilen beyanlar üzüntü ile karşılanmıştır. Gerçeğe ve sosyal güvenlik ilkelere de uygunluk arzetmeyen görüş ve tasavvurlara tekarüf çıkımayı 1136 sayılı Kanunun Birliğimize verdiği temel görevlerimizden saymaktayız.

Saygılarımla
Türkiye Barolar Birliği Başkanı
Avukat Faruk Erem

ÇALIŞMA BAKANLIĞI
ÖZEL

29.5.1972
ÇOK İVEDİ

Sayın Prof. Dr. Faruk EREM
Türkiye Barolar Birliği Başkanı
A n k a r a

İlgi : 27 Mayıs 1972 günlü tel yazımız.

Sayın Başkan,

Bazı sosyal grupların dilek ya da önerileri nite-
liğinde olmaktan ilerde bir anlam taşımayan, Avu-
katların Sosyal Sigortalarla ilişkilerine değgin ola-
rak basında yer alan haberler, Bakanlığımı hiçbir
yönden ilgilendirmemektedir.

Kalkınma plânımızın, sosyal güvenliğin bir dili-
mi olan Sosyal Sigortalar sisteminde birlik ve büt-
tünlüğe gidilmesi ilkesine göre, bu türlü kuruluşla-
rın yeniden düzenlenmesi çalışmaları başladığı za-
man, değerli Birliğinizin de görüşüne başvuracağım-
ı bildirir, en iyi dileklerimi sunarım.

Saygılarımla,

Ali Rıza Uzuner
Çalışma Bakanı

Ankara; 30/5/1972
Sayı : 1725

Sayın Ali Rıza Uzuner
Çalışma Bakanı
A n k a r a

Avukatların Sosyal Sigortalar kapsamı dışına çı-
karılması ile ilgili olarak zatiâlinize atfen 27 Mayıs
tarihli gazetelerde yayımlanan haber üzerine gönder-
diğimiz telgrafımıza lütfettiğiniz cevap alınmıştır.

Gazetelerdeki beyanatın zatiâlinize ait olmadığı-
nın belirtilmesi memnuniyetle karşılanmıştır.

Sosyal Güvenlik konuları ile ilgili olarak yapıla-
cağı bildirilen reform çalışmalarında Sayın Bakanlı-
ğımıza yardımcı olmaktan şeref duyacağımızı bildirir
teşekkür ve başarı dileklerimizle saygılarımızı suna-
rız.

Türkiye Barolar Birliği Başkanı
Avukat Faruk Erem

yapılmasına, mevcut kiracıya ait menkul eşyaların
30.000 TL. sına kadar satın alınmasına, ilk katın şim-
dilik kiraya verilmek üzere boş tutulmasına, diğer
katlara yerleşilmek için gerekli hazırlıkların ve mas-
rafların yapılmasına yeni binaya taşınması zamanın-
da mevcut mecurun tahliyesine ve bu hususlarda ge-
rekli bütün işlemleri yapmak üzere Başkan Faruk
Erem ile Sayman Üye Rahmi Mağat'ın tam yetkili
kılmalarına oybirliğiyle karar verildi.

Başkan
Av. Faruk Erem
Başkan Y.
Av. Enver Arslanalp
Sayman
Av. Rahmi Mağat
Üye
Av. Tacettin Sırmalı
Üye
Av. Hilmi Becerik

Başkan Y.
Av. Osman Kuntman
Genel Sekreter
Av. Erdoğan Bigat
Üye
Av. Zeki Yücel
Üye
Av. Hikmet Tuncay
Üye
Av. Mehmet Kavaklılar
Üye
Av. İhsan Saraçlar

1972/14-9

Birlik Binası - Baroların Kesenek Borçları.

Ankara; 5/7/1972
Genelge No : 30/2180

Baro Başkanlığı

1972 yılında ödenmesi gereken kesenek borcunu-
zun ..... lirası olduğu daha önce bildirilmiştir.

Birliğimiz için Genel Kurul kararına uyarak
Kızılay'da Gökdekenin yanında 2.000.000.— TL sına
bir bina satın alınmıştır.

Bu durumu da dikkate alarak 1971 yılından dev-
reden borcunuzla birlikte 1972 yılı keseneği tahak-
kuk etmiş üç taksidi ile rozet ve kimlik cüzdanı be-
dellerinin Birliğimizin T.C. Ziraat Bankası Kızılay
Şubesindeki 630-493 sayılı hesabına acele havale edil-
mesini ve durumun ayrıca bir yazı ile Birliğimize
duyurulmasını önemle rica ederiz.

Saygılarımızla
Sayman Başkan
Av. Rahmi Mağat Av. Faruk Erem

Ankara; 24.6.1972
Sayı : 2029

Adana, Antalya, Aydın, Balıkesir, Erzurum, Eski-
şehir, Hatay, Manisa, Mersin ve Samsun Baro Ba-
şkanlarına çekilmiştir.

T E L

Birlik binasını satın alıyoruz. Nakdi güçlük için-
deyiz. Aidatların mümkün olduğu kadar süratle gön-

1972/14-8

**Birlik Binası - Yönetim Kurulunun 1.7.1972 Gün ve
406/3 Sayılı Kararı.**

— Karanfil Sokak No. 5/5/A da bulunan imarın
1066 Ada 9 parselindeki gayrimenkulün 2.000.000 TL.
tapuda satın alınmasına, bu gayrimenkulde 1.000.000
TL. üzerinden ipotek tesisine, gerektiğinde bu şartlar
üzerinden noterde gayrimenkul satış vadi sözleşmesi

derilmesi hususunda yakın ilginizi şahsen rica eder, sevgi ile gözlerinizden öperim, azizkardeşim.

Faruk Erem

Bkz. TBBB. 1971/9-24; 1972/13-14.

1972/14-10

Mukayyet Avukatlar - Personel Kanunu - Avukatlık Ücreti.

Ankara; 8.6.1972

Sayı : 1847

27.5.1972 gün ve 330/13 sayılı

Yönetim Kurulumuz Kararı :

Personel Kanunu Değişikliği için Hükümete Kanun Kuvvetinde Kararname yetkisi veren tasarı Senatodan çıkarak Kanunlaştırıldığında, bundan evvel olduğu gibi mukayyet avukatlarla ilgili konularda, özellikle avukatlık ücretinin kararnameye konması için gerekli temaslarda bulunmak üzere Başkan ve Genel Sekreter'e yetki verilmesine oybirliğiyle karar verildi.

Ankara; 15.6.1972

Sayı : 1946

Başbakan ve Bakanlara gönderilen yazı

Devlet alacaklarının tahsilinde büyük yarar sağlayan avukatlık ücreti Birliğimizin uyarılarına nazara alınmayarak 1327 sayılı Kanunla kaldırılmıştır.

1327 sayılı Kanunun ilkelerine aykırı düşmeyen avukatlık ücretinin kaldırılması, kamu kesiminde görevli avukatlar arasında büyük huzursuzluklar yaratmış ve geniş çapta istifalara sebep olmuştur.

Bütçeye yük tahmil etmeyen avukatlık ücretinin kaldırılmasının yerinde olmadığı ve tekrar ihdas edilmesi Maliye Bakanlığınca hazırlanan değişiklik tasarısı ile öngörülmüştür. Ancak, Devlet Memurları Kanununun bu yol yerine, 1589 sayılı kanunla verilen yetkiye dayanılarak, Bakanlar Kurulunca çıkarılacak Kararname ile değiştirileceği ve anılan Kanunun 5/b. maddesi ile 1327 sayılı Kanunun 49 ve 90. maddelerinin tadili için Hükümete yetki verildiği malûmlardır.

Avukatlık ücreti hakkında kısa bir açıklama ile, 1327 sayılı Kanunla değişik 657 sayılı Kanunun 146 ve ek geçici 21. maddelerine eklenmesi takdirlerinize sunulan fıkra metinleri ilişikte takdim olunmuştur.

Kamu kuruluşları davalarının akıbeti ve 1327 sayılı kanunla getirilip haksızlığı açıkca anlaşılmiş bulunan anılan hükümlerin yetki kanununa göre çıkarılacak kararnamede ilişikte sunulan şekilde değiştirilmesini takdirlerinize arz ederim.

Eki : Teklif ve açıklama.

Sayılarımla,
Başkan

Avukatlık ücreti hakkında açıklama

I— Avukatlık Ücretinin Kısa Tarifçesi :

Devlet avukatlığı vekâlet ücreti, Türkiye'de 85 nedenden beri devam eden bir müessese olup, 10 muharem 1304 tarihli «Maliye Nezaretine merbut hukuk müşavirliği talimatnâmesi» ile mevzuatımızda yer almış ve köklü bir teamüle istinat ettirilmiştir.

Bilahare 10.2.1929 tarih ve 1389 sayılı «Devlet Dâvalarını intaç eden avukat vesaireye verilecek ücreti vekâlet hakkındaki kanun» ile devam ettirilmiş ve personel statüsü ile ilgili 3656, 3659, 7244 ve 440 sayılı Kanunlarla bu hak saklı tutulmuştur.

II — Avukatlık Ücretinin Mahiyeti :

— Tarifi :

Avukatlık ücreti, kamu idare ve müesseselerinin yargı mercilerinde temsil olunması sonucu kazanılan bir davada, hasımdan tahsiline hükmedilen ve tamamen avukatın mesleki faaliyetinin karşılığı olan bir meblâğı ifade eder.

a. Avukatlık ücreti avukatın yargı mercileri önünde devleti temsil etmesinden doğmaktadır. (İdarenin avukat dışında bir yetkili tarafından temsil edilmesi halinde vekâlet ücretine hükmedilmez).

b. Mahkemece hükmedilip, davanın kazanılması-na bağıdır.

c. Hasımdan tahsil edildiğinden BÜTÇEYE YÜK TAHMİL ETMEZ.

d. Mesainin müsmir olmasında ihmal edilemeyecek bir teşfik unsurudur.

e. Avukatlık mesleğinin, diğer büro hizmetlerinden ayrı olarak, mahiyeti icabı hasım tarafla ypratıcı bir çekişme ortamı yaratması, normalin çok üstünde bir mesaiyi gerektirmesi ve istişari mütalâayı da ihtiva etmesi onu maaş dışında bir vekâlet ücretine müstahak kılmaktadır.

III — Mali Portesi :

Mevcut 1036 kadrolu avukatın aylık ortalama 700.— TL. üzerinden yıllık avukatlık ücreti tutarı, 8.702.400.— TL.dır ve bu meblâğın bütçe ile bir ilgisi yoktur.

IV — Avukatlık Ücretinin 1327 Sayılı Kanunla Kaldırılmasının Sonuçları :

1327 sayılı Kanunla Avukatlık ücretinin kaldırılması üzerine;

a. Tecrübeli avukatlar kurumlarından ayrılmışlardır. Boşalan kadrolara tecrübesiz avukat istihdamı zorunluğunda kalınmıştır.

b. Devlet alacaklarının tahsilinde büyük ölçüde gecikme ve azalmalar olmuştur.

c. Devletle ilgili davalar avukatla temsil edilememiştir.

657 Sayılı Kanununun 146 ncı maddesine eklenen son fıkra :

Bu Kanuna tâbi kurumların Avukatlık Hizmetleri Sınıfına dahil personeli ile dava ve takip işleri servislerinde çalışan personeline, mercilerince hükümlenup tahsil olunan avukatlık ücreti; kurumlarınca belirtilecek esaslar dahilinde tevzi ve tetkiye olunur. Ancak, bu ödeme en yüksek Devlet memuru aylığının yıllık tutarının % 40'ını geçemez. Artan kısım kurumlarınca gelir kaydolunur.

657/1327 sayılı Kanunların ek geçici 21 nci maddesine eklenen son fıkra :

İkinci fıkra kapsamına giren kurum ve kuruluşların 146 ncı maddenin son fıkrasında belirtilen personeline, aynı fıkrada gösterilen oranda ve yetkili organlarınca tespit edilecek esaslar dahilinde avukatlık ücreti ödenir ve artan kısım kurum ve kuruluşlarınca gelir kaydolunur.

**T. C.
BAŞBAKANLIK**

KANUNLAR VE KARARLAR TETKİK DAİRESİ

Ankara; 17.7.1972
Sayı : 109-171/7254

Sayın Prof. Faruk Erem
Türkiye Barolar Birliği Başkanı
Ziya Gökalp Cad. 16/7
A n k a r a

15/6/1972 tarih ve 1946 sayılı yazınız üzerine ilgililerle yapılan temas sonunda, kamu kesiminde çalışan avukatların belli ölçüde avukatlık ücretinden yararlandırılmaları hususunun Devlet Memurları Kanununda yapılması öngörülen değişiklik tasarısında yer almış olduğu gibi 23/5/1972 tarih ve 1589 sayılı yetki kanununun uygulanması sırasında da gözönünde bulundurulacağı anlaşılmıştır.

Bilgi edinilmesini rica eder, bu vesile ile hukukun üstünlüğü açısından Birliğinizce sürdürülen fikrî çabaların ve insan hakları anlayışına uygun Türk Hukukunun yaratılması yolundaki gayretlerinizin memnulukla izlendiğini kaydeder, saygılar sunarım.

Ferit Melen
Başbakan

**T. C.
İÇİŞLERİ BAKANLIĞI**

Ankara; 22.6.1972

Sayın Av. Faruk Erem
Türkiye Barolar Birliği Başkanı
Ziya Gökalp Caddesi 16/7
A n k a r a

15.6.1972 gün ve 1946 sayılı yazınızı aldım.
İçişleri Bakanlığı olarak konu hakkındaki görüş

ve mütalâamızın müsbet olduğunu bilgilerinize arz ederim.

Saygılarımla,

Ferit Kubat
İçişleri Bakanı

Bkz. TBMM. 1970/2-6, 7; 3-15, 26, 27, 28; 1971/5-15; 6-5; 7-9; 8-3; 9-19; 10-17, 18; 1972/12-22; 13-13.

1972/14-11

Noterlik Kanunu - Noterlerin Avukatlıkta Geçen Hizmetlerinin Sosyal Sigorta Kapsamına Alındığı - Barolarca Verilecek Hizmet Belgesi.

Ankara : 30.6.1972
Genelge No : 28-2099

Konu : Noterlik yapan eski avukatlara Barolarca verilecek süre belgesi.

Baro Başkanlığı

.....

1512 sayılı Noterlik Kanunu 5 Şubat 1972 sayılı Resmî Gazetede yayınlanarak 5 Mayıs 1972 tarihinde yürürlüğe girdiği bilinmektedir.

Anılan Kanunun geçici 14. maddesi (A) bendindedi;

«Topluluk sigortasına tâbi oldukları tarihte 30 yaşını geçmiş bulunan noterlerden, 55 yaşını doldurmakla beraber 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununun 60 ncı maddesinde yazılı şartları yerine getiremediklerinden yaşlılık sigortasından aylık bağlanmasına hak kazanamayan ve;

a) Sigortalılıklarının başladığı tarihten önceki on yıl içinde en az 2000 gün noter veya baro levhasına kayıtlı avukat olduklarını belgelendiren,»

Noterlik yapmakta olanlardan sigortalılıklarının başlayacağından önceki 10 yıl içinde en az 2000 gün içinde baronuz avukat olarak kayıtlı olanlar için hizmet belgesi düzenlenmesi gerektiğine bilginizi rica ederim.

Saygılarımla
Başkan

1972/14-12

Münhal Hakimlikler - Avukatların Geçici ve Ücretsiz Olarak Görevlendirilmeleri.

Ankara; 29.5.1972
Sayı : 1722

Adalet Bakanlığı
A n k a r a

Bazı mahkemelerde hâkim bulunamaması nedeni ile davaların uzadığı hakkındaki şikâyetler gün geç

tikçe yoğun bir şekilde Birliğimize meslekdaşlarımız tarafından iletilmektedir. Hâkimin bulunmaması nedenleri pek çeşitlidir.

Bunlardan biri de münhal hâkimlikler, izinli, tedavide bulunan hâkimlerin yerine bakacak başka hâkim bulunmamasıdır. Usul Kanunlarının kabul ettiği bazı engellerle dâvaya bakabilecek hâkimlerin bulunmaması da bir başka sebeptir. Memleketimizde savcının bulunmaması sebebi ile kamu dâvasının aylarca açılmadığına rastlanmaktadır. Hakkını almak için bin meşakkatle mahkemenin bulunduğu il merkezine veya ilçeye gelen; hâkimi, savcuyu bulamadığı için geri dönen vatandaşların nasıl sızlandıklarını bunlara muhatap olan meslekdaşlarımız çeşitli şekillerde Birliğimize intikal ettirmekte, bu halin giderilmesi çarelerinin aranmasını istemektedirler.

Geçici tedbirlerle de olsa dâvaların duraklamasını önlemek mümkündür. Tedbirlerin geçici olması şarttır. Zira hiç kimse hâkimin yerini tutamaz.

Olanakları bizden daha bol ülkelerde bile «Hâkimsiz mahkeme»den şikâyet olunmuştur. Fransa'dan bir örnek verilebilir :

Fransa'da eğer bir mahkeme, bir üyenin bulunmaması yüzünden toplanamıyorsa Baroya kayıtlı bir avukat bu hizmete çağrılabilir. Hizmet geçici ve ücretsizdir. Bu hizmeti gören kişi avukatlık unvanını muhafaza eder ve memur sayılmaz. Bu avukatın, aynı zamanda Parlamento üyesi olması bir engel değildir. Bu suretle avukatların Ağır Ceza heyetine ve İstinaf Mahkemesine katılması mümkündür. Bu usul Savcılığa da teşmil edilmiştir. Fransız Yargıtay'ı asıl görevlinin bulunmaması nedeninin hizmete çağırma kararında gösterilmemesini bozma sebebi saymıştır.

Böylece göreve çağırılmış avukat diğer hâkimlerin haklarına sahiptir, aynı şekilde sorumludur. Müzakeresi sırrı ile de bağlıdır.

Çağrıldığı halde heyete katılmayan avukat disiplin cezasına çarptırılır.

Göreve çağırılan avukat ayrıca yemin etmez, kendi meslek yemini yeterli sayılmıştır.

Aynı dâvada hâkimlik ve avukatlığın birleşemeyeceği tabiidir. Aksi takdirde heyet usulüne göre kurulmamış sayılır (Payen-Duveau, n. 369).

Bu sistem mevzuatımıza yabancı sayılmaz. Hâkimlikten avukatlığa, belli bir süreden sonra avukatlıktan hâkimliğe geçişi mümkün gören kanunlarımız sadece «Gecikmiş adalet»den kaçınma çaresi olan Fransız örneğini ilke olarak reddetmiş sayılamaz. Bunun bir kanun konusu olması tabiidir. Hazırlanacak kanuna her türlü ayrıntılı hükümler konulabilir. Birliğimizle yapılacak ortak bir çalışma ile böyle bir kanunun hazırlanabileceği ümidindeyiz.

Yukarıdaki görüşümüzü, Yönetim Kurulumuzun 27.5.1972 günlü toplantısında alınan karar uyarınca takdirlerinize arz ederim.

Saygılarımla,
Başkan

1972/14-13

Cumhuriyetin 50. Kuruluş Yılı - Barolarımızdan Görüş İstenmesi.

Ankara; 17/6/1972
Genelge No : 23-1958

Baro Başkanlığı

Konu : Cumhuriyetin 50. yılı törenlerine Barolarımızın katılacakları Hk.

Bilindiği üzere 1973 yılı 29 Ekim günü Cumhuriyetimizin 50 kuruluş yıldönümüdür, Kutlama törenlerine, Birliğimizin katılması ve barolarımızın bu konudaki telkin ve tavsiyelerinin istenmesi Yönetim Kurulumuzun 27.5.1972 günlü toplantısında kararlaştırılmış bulunmaktadır.

Bu konudaki Baronuz görüş ve temennilerinin bildirilmesini rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Bkz. TBBB. 1972/13-5.

1972/14-14

Avukatların Resmî Dairelerde İş Takibi - Dosyayı İnceleme Hakkı.

Ankara; 7 Haziran 1972
Sayı : 1831

Baro Başkanlığı
E d i r n e

İlgi : 6.3.1972 gün ve 38 sayılı yazınız,
24.3.1972 gün ve 985 sayılı yazımız.

Sosyal Sigortalar Kurumu Genel Müdürlüğüne gönderilen yazımıza cevaben, anılan Kurumun 5.5.1972 gün ve 241380 sayılı, VII. 000/13 işaretli yazısı örneği ekte gönderilmiş, 28.5.1972 gün ve 371/17 sayılı Yönetim Kurulumuz kararı örneği aşağıya çıkarılmıştır.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Ek : 1 yazı fotokopisi

28.5.1972 gün ve 371/17 sayılı
Yönetim Kurulumuz Kararı :

Avukatların idarî merci aleyhine dava açmadan önce dosyayı inceleyebilmesinin yasal hak olduğun-

dan bahisle Sosyal Sigortalar Kurumuna gönderdiğimiz 18.3.1972 gün ve 937 sayılı yazıya; isteğin, avukata görevini yapmada yardım kapsamı dışında olduğu ve esasen bunun maddeten de mümkün bulunmadığı yolunda cevap veren Sosyal Sigortalar Kurumunun 5.5.1972 gün ve 241380 sayılı, VII. 000/13 işaretli yazısı okundu.

Konunun Avukatlık Kanunu değişikliği sırasında dikkate alınacağını Edirne Barosuna cevaben bildirilmesine oybirliğiyle karar verildi.

S O S Y A L S İ G O R T A L A R K U R U M U GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

Ankara; 5.5.1972

Sayı : 241350

Özü : Kurum dosyalarının avukatlar tarafından incelenmesi Hk.

Türkiye Barolar Birliği
Başkanlığına
Ziya Gökalp Cad. No : 16/7
A n k a r a

İlgi : 18.3.1972 tarihli ve 937 sayılı yazınız.

İlgide tarih ve sayısı kayıtlı yazımızda istinad olunan, 1136 sayılı Kanun'un 2. maddesi, adli merciler ve Resmî Dairelerin, avukatlara, görevlerinin yerine getirilmesinde yardımcı olacakları hususunu nizamlamaktadır.

Avukatların görevlerinin ifası sırasında, bir görev icabı olarak talep ettikleri yardımların, Kurumca yerine getirildiği şüphesizdir.

Ancak, Kurumun, kendi muamelâtını tekemmül ettirebilmek için yaptığı iç yazışmalar, mütalâalar tahkikat, tetkikat, yetkili merciler intikal yazıları vesaire gibi dahili işlemleri ihtiva eden dosyalarının, talep eden avukatların tetkikine amade kılınması, bu maddede yazılı, avukatlık görevini ifaya yardım kapsamının dışında bulunmaktadır.

Bundan ayrı olarak, avukatların talepleri vesilesiyle, sigorta işlemlerinin özelliği icabı, muhtelif aralarla işlem gören pekçok adet dosyanın yerinin tesbiti, bulunması, tetkik için yer ve memur tefriki ve tekrar işlem gördüğü servis veya ilgiliye iadesi, tatbiki bakımından yerine getirilmesi mümkün olmayan mahiyet ve vüs'at arz etmektedir.

Diğer yandan, idarece yürütülen bir işlemin, her zaman değiştirilmesi, geri alınması veya düzeltilmesi mümkün bulunduğundan, işlemlerin safahatına ait özel evrakımızın üçüncü şahıslar veya karşı tarafta tetkikinde sakınca bulunduğu şüphesizdir.

Her müddei, iddiasını ispat ile mükellef olduğu ve dâva açmağa teşebbüs eden kimsenin, dâvasında haklı olduğunu gösteren bilgi ve belgeleresahip bulunması gerektiği cihetle, aleyhine dâva açmayı düşündüğü karşı tarafın dahili muamelâtına dair özel dosyanın tetkiki suretiyle, bu dosyadaki bilgi ve bel-

gelerden yararlanmak istenmesi ve karşı tarafın buna zorlanması düşünülemeyeceği gibi, üçüncü şahıslar aleyhine dâva açılıp açılmama kararı verilmesi için, Kurumun özel ve dahili evrakından yararlanılmasını temin külfetinin müesseselere yüklenmesinin Avukatlık Kanunu icabı olmadığı izahtan müstâğnidir.

Dâva açıldıktan sonra, mahkemeye lüzumlu belgeler tasrih edilmek suretiyle Kurumdan istenildiğinde, bu belgelerin mahkemeye gönderilerek, 1136 sayılı Kanun'un 46. maddesi gereğince, avukatlar tarafından mahkeme kalemlerinde incelenebileceği tabiidir.

Bu itibarla, Edirne Şubemizce yürütülen işlemde, Kanuna aykırılık bulunmadığına bilgilerini rica ederim.

Saygılarımızla,
Genel Müdürlük

Genel Müdür
Cihat Övül

Cavit Özkarakaş
Hukuk Müşaviri

Ankara; 7.6.1972
Sayı : 1827

Sayın Av. Sabahattin Bilge
A n k a r a

İlgi : 9.7.1971 günlü dilekçeniz,
25.2.1972 gün ve 479 sayılı yazımız.

İlgi yazımızla ikinci kez başvurduğumuzu bildirdiğimiz İçişleri Bakanlığı İller İdaresi Genel Müdürlüğü 2.5.1972 gün ve 2.22104 10.2.4133 sayılı yazısında dava dosyasının incelenmesiyle ilgili önceki yazımızda belirttiği görüşü muhafaza ettiğini bildirmiştir.

Bakanlık görüşünde ısrar ettiğinden Birliğimizce yapılacak bir işlem görülmemiş ancak konunun Avukatlık Kanunu değişikliğinde dikkate alınmasına, Yönetim Kurulumuzun 28.5.1972 günlü toplantısında 367/13 sayılı karar verilmiştir.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Bkz. TBBB. 1970/3-18, 19, 20; 4-3; 1971/9-11; 10-34;
1972/13-20;

1972/14-15

1136 Sayılı Kanununun 46. maddesi -Avukatların tapu kayıtlarını incelemeleri -örnek alma.

İstanbul : 11.8.1971
Sayı : 4381

Türkiye Barolar Birliği
Sayın Başkanlığına
A n k a r a

Av. Hüseyin Kıbrıslı, Av. Muzaffer Paksoy, Av. Feriha Yağcı imzalı Tapu Kayıtların tetkikindeki ma-

niaların kaldırılması hususundaki müracaatları, Türkiye çapındaki tatbikatta yeknasaklığın temini için gereğin yapılması bakımından bir suretinin Başkanlığımıza gönderilmesine 5.8.1971 tarihine karar verilmiştir.

Gereği arz olunur.

Saygılarımla,

İstanbul Barosu Başkanı
Av. Ferruh Dereli

Avukat Muzaffer Paksoy
Avukat Feriha Yağcı
Avukat Hüseyin Kıbrıslı
Baro Başkanlığına
İ s t a n b u l

1 — Malum olduğu üzere, tapu sicil muhafızları nezdinde tutulan kayıtlar ilgililerinin tetkikine açıktır. Tatbikatta bu husus için ya tapu senedinin gösterilmesi veya malik olduğunun isbatı gerekli kılınmaktadır. Yani tapu senedi elinizde olmaz veya kaydı bakılacak yerin maliki olduğuna hüviyetinizle isbat etmezseniz o gayrimenkul hakkında tapu sicil muhafızlığından bilgi almak mümkün olmamaktadır.

2 — Avukatlık mesleğinin ifası zmnında, sadece malikin değil bazende alıcı veya lehine ipotek tesis edilecek kişinde vekili olunmak durumu hasıl olmaktadır. Böyle bir vazifenin ifası için ise o gayrimenkulun tapu kaydının incelenmesi, son durumun hakkında bilgi sahibi olmak gerekmektedir. Bunun temini için ekseriya maliki bulup tapuya götürmeye fiili imkân olmamaktadır.

3 — Kanun vazının Avukatlık kanunu 46/son maddesi ile vekâletname dahi olmaksızın mahkeme dosyasının incelenmesine cevaz verirken, tapu kütüğü de bulunan bir kaydın bir avukat tarafından sorulmasının yasaklaması düşünülemez. Ancak keyfiyetin idari yolla yapılacak bir tamimi gerektirdiğine aşıkardır. Bu sebeble işbu talep yapılmıştır .

Buna binaen gerekli teşebbüs yapılarak icabının temini ile neticeden bilgi husulüne karar ittihazını arz ve talep ederiz. 2.8.1971

A	Av.	Av.
Hüseyin Kıbrıslı	Muzaffer Paksoy	Feriha Yağcı
imza	imza	imza

Ankara : 16.11.1971

Sayı : 2888

Baro Başkanlığı
İ s t a n b u l

İlgi : 11.8.1971 gün ve 4381 sayılı yazınız;

İlgi yazınız üzerine Yönetim Kurulumuzca ittihaz olunan karar örneği aşağıya çıkarılmıştır.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Yönetim Kurulu Karar
Tarih ve Sayısı
658/3 31.10.1971

Avukat Hüseyin Kıbrıslı, Av. Muzaffer Paksoy, Av. Feriha Yağcı imzalı, İstanbul Barosunun 11.8.1971 gün ve 4381 sayılı yazısı ekinde gönderilen, tapu kayıtlarının incelenmesinde engellerin kaldırılması hakkındaki isteğin yerinde olup, olmadığı konusunda; Av. Erdoğan Bigat'ın 4.9.1971 gün ve 340/38 sayılı Yönetim Kurulumuz kararı gereğince hazırladığı raporu okundu.

Raporun kabulüyle, Tapu kayıtlarının; aleniyeti nedeniyle ve 1136 sayılı yasanın 46. maddesi uyarınca avukatlar tarafından incelenmesini teminen idarî bir genelge yapılması için Tapu Kadastro Genel Müdürlüğüne yazı gönderilmesine, İstanbul Barosuna bu yolda cevap yazılmasına oybirliğiyle karar verildi.

Ankara; 12.11.1971

Sayı : 2857

Tapu Kadastro Genel Müdürlüğü
A n k a r a

Uygulamada tapu sicilinin incelenebilmesi için tapu senedinin gösterilmesi ya da, malik olduğunun ispatı gibi kayıtlamalar konulduğu, Birliğimize yapılan başvurmalardan anlaşılmaktadır. Tapu kayıtlarının ilgili herkesin tetkikine açık olduğu Medeni Kanunumuzun 928. maddesinde belirtilmiştir.

Avukatlar sadece Gayrimenkul malikinin değil gayrimenkul alıcısının, ya da ipotek tesis edilecek kişinin de vekili durumunda olabildiklerine göre, mesleğin ifası yönünden gayrimenkulün son durumunun tapu kaydından incelenmesini gerekli kılan durumların bulunabileceği tabiidir.

1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun 46. maddesi son fıkrası hükmü de avukata vekâletname ibrazına gerek olmaksızın dava ve takip dosyalarını inceleme olanağı vermektedir. Bu açık hükümle Medeni Kanunumuzun tapu sicilinin aleniyetini kabul eden 928. maddesine rağmen, tapudaki bir kaydın avukat tarafından incelenmesinin yasaklanması, yasaya tamamen ters düşen bir uygulama niteliğinde görülmüştür.

Meslekdaşlarımızın, görevlerini gereği gibi yapmamalarına, şikâyetlerin artmasına sebeb olacağı düşünüldüğünden, tapu kayıtlarının incelenmesinde avukatların yukarıda açıklandığı şekilde engellemelere tâbi tutulmamasının temini için Tapu Sicil Muhafızlıklarına bir genelge gönderilmesini rica eder, sonuçtan bilgi verilmesini müsaadelerine arz ederim.

Saygılarımla,
Başkan

T. C.

Başbakanlık

Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü

Ankara; 19.6.1972

Tasarruf İş. D. Bşk. : 4-1-9-7/4141

Konu : Avukatların sicilî inceleme yetkisi Hk.

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına
A n k a r a

İlgi : 12/11/1971 gün ve 2857 sayılı yazı.

1136 sayılı Avukatlık Kanununun 46. maddesinin avukata, vekâletname göstermesine gerek olmaksızın dâva ve takip dosyalarını inceleme olanağını sağlayan hükmü, tapu sicilini inceleyebilmeleri açısından da anlayışla uygulanmaktadır.

Takdir buyrulur ki, Medenî Kanunun 928. maddesinin düzenlediği aleniyet prensibi, bir ilginin varlığı ile sınırlandırılmış ve bu ilginin hukuken korunmaya değer bir menfaate dayalı olması da kazaî içtihat konusu olmuştur.

Müvekkillerinin, gayrimenkulün maliki veya gayrimenkul üzerinde mevcut diğer aynı bir hakkın sahibi olmaları, avukatlar için geniş anlamda bir ilgi sayılmakta ve bu anlayışla görevlerini gereği gibi yapabilmelerine yardım edilmektedir.

Tapu sicilinden örnek istenilmesi halinde ise, avukatın hüviyetini açıklaması ve kendi imzası ile onaylanmış bir vekâletname örneğini bırakması, tapu sicilinin tutulmasından ve muhafızasından sorumlu olan görevliler için bu sorumluluklarının gerektirdiği bir tedbir olarak kabul edilmesini saygı ile arz ederim.

Genel Müdür
Galip Esmer

1972/14-16

Avukatlık Kanununun 14. maddesi - Sosyal Sigortalar Kurumu Avukatlığı.

Ankara; 7/6/1972
Genelge No : 19/1816

Baro Başkanlığı

.....

Konu : Sosyal Sigortalar Kurumundaki görevinden ayrılanların iki yıl bekleme süresinin dava alabilecekleri Hk.

Sosyal Sigortalar Kurumundaki görevinden ayrılarak avukatlık yapan meslektaşlarımızın, 1136 sayılı Avukatlık Kanununun 14. maddesindeki yasak kapsamında sayılıp sayılmıyacakları konusu Yönetim Kurulumuzun 27.5.1972 günlü toplantısında incelenmiştir.

1136 sayılı Kanununun 14. maddesi 3. fıkrasında «Devlet, belediye, il, özel idare ve 12 Mart 1964 tarih

ve 440 sayılı kanunun kapsamına giren Teşekkül, Müessese ve İştiraklerde çalışanlar, buralardan ayrıldıkları tarihten itibaren iki yıl geçmeden, ayrıldıkları idare aleyhine dava alamaz ve takipte bulunamazlar» denilmiştir.

Bu hükmün 440 sayılı kanuna tabi «Teşekkül», «Müessese» ve «İştirak»leri kapsamakta olduğu tartışmasızdır. 440 sayılı kanunun 1. maddesinde Teşekkül, Müessese ve İştirakleri tanımlamıştır. Buna göre Teşekkül, sermayesinin yarısından fazlası tek başına veya birlikte Devlete (Genel ve Katma Bütçeli İdarelere) ve İktisadî Devlet Teşekküllerine ait olup, iktisadî alanda ticarî esaslara göre faaliyet göstermek üzere kurulan ve kuruluş kanunlarında bu kanuna tabi olacakları belirtilen teşebbüslerdir. İştirak ise aynı maddenin ikinci fıkrasında, devlet ve iktisadî devlet teşekküllerinin sermayelerinin yarısına veya daha azına sahip buldukları özel hukuk hükümlerine göre kurulan ortaklıklardır. Müessese ise, 440 sayılı kanunun 1. ve 11. maddelerine göre, sermayesinin tamamı devlete ait teşekküllerin işletme veya işletme guruplarıdır.

4792 sayılı kanunla İşçi Sigortaları Kurumu adı ile kurulup, 506 sayılı Kanununun 136. maddesi ile ismi Sosyal Sigortalar Kurumu olarak değiştirilen, kurum 440 sayılı Kanun uyarınca teşekkül, iştirak veya müessese tariflerinden hiçbirine girmemektedir. 23 sayılı Kanuna tabi olduğu için 440 sayılı Kanunun geçici 5. maddesinde özel kanunlarında çalışmalarını hakkında hüküm bulunmayan hususlar yönünden anılan kanuna tabi tutulan Sosyal Sigortalar Kurumunu yukarıda belirtildiği üzere 1136 sayılı Kanunun 14/3. maddesi kapsamında sayma olanağı yoktur. Zira 14. maddede 440 sayılı kanuna göre yalnız «teşekkül», «Müessese» ve «İştirakler»i kapsamına almış geçici maddelerle geçici süre anılan kanundan yararlanan kuruluşları kastetmiştir. Vazı kanun bağlı bir maksat güttüydi, bunu açıkça belirtirdi. Nitekim 440 sayılı Kanunun geçici 5. maddesinde 23 sayılı kanuna tabi olan kuruluşların anılan kanun şumulü dışında kaldığı belirtilmiştir. Sosyal Sigortalar Kurumu 440 sayılı kanuna göre teşekkül, müessese ve iştirak olmadığından 1136 sayılı Kanununun 14/3. maddesi kapsamında değildir.

Bu itibarla Sosyal Sigortalar Kurumunu 440 sayılı Kanuna göre teşekkül, müessese ve iştirak kapsamında sayma olanağı bulunmadığından, 1136 sayılı Avukatlık Kanununun 14. maddesinin üçüncü fıkrasında belirtilen iki yıllık yasağın, bu kurumdan ayrılarak avukatlık yapanlar için söz konusu olmayacağı sonucuna varılmıştır.

Yönetim Kurulumuzun 27.5.1972 gün ve 332/15 sayılı kararı uyarınca bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Ankara; 6.6.1972

Sayı : 1783

Sayın Av. Zeki Özker
Kütahya Barosu Genel Sekreteri
K ü t a h y a

İlgi : 7.4.1972 günlü yazınız.

İlgi yazınız üzerine Yönetim Kurulumuzca itti-
haz olunan karar örneği aşağıya çıkarılmıştır.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

27.5.1972 gün ve 332/15 sayılı
Yönetim Kurulumuz Kararı :

Sosyal Sigortalar Kurumundan ayrılanların Avu-
katlık Kanununun 14. maddesindeki yasak kapsamın-
da sayılmamaları konusunda Av. Zeki Özker'in vaki
başvurması üzerine Yönetim Kurulumuzun 2.4.1972
gün ve 217/50 sayılı kararı gereğince Av. Erdoğan Bi-
gat tarafından hazırlanan rapor okundu.

1136 sayılı Kanunun 14. maddesi 3. fıkrasında
«Devlet, belediye, il, özel idare ve 12 Mart 1964 tarih
ve 440 sayılı Kanunun kapsamına giren teşekkül,
müessese ve iştiraklerde çalışanlar, buralardan ayrıl-
dıkları tarihten itibaren ikiyıl geçmeden, ayrıldıkları
idare aleyhine dava alamaz ve takipte bulunamaz-
lar» denilmiştir.

Bu hükmün 440 sayılı kanuna tabi «Teşekkül»,
«Müessese» ve «İştirak»leri kapsamakta olduğu tartış-
masızdır. 440 sayılı Kanun 1. maddesinde Teşekkül,
Müessese ve İştirakleri tanımlamıştır. Buna göre Te-
şekkül, sermayesinin yarısından fazlası tek başına
veya birlikte Devlete (Genel ve Katma Bütçeli İdare-
lere) ve İktisadi Devlet Teşekküllerine ait olup, ikti-
sadi alanda ticari esaslara göre faaliyet göstermek
üzere kurulan ve kuruluş kanunlarında bu kanuna
tabi olacakları belirtilen teşebbüslerdir. İştirak aynı
maddenin ikinci fıkrasında «Devlet ve İktisadi Devlet
Teşekküllerinin sermayesinin yarısına veya daha azına
sahip buldukları özel hukuk hükümlerine göre
kurulan ortaklıklardır. Müessese ise, 440 sayılı Ka-
nunun 1. ve 11. maddelerine göre, sermayesinin tama-
mı Devlete ait teşekküllerin işletme veya işletme gu-
ruplarıdır.

4792 sayılı Kanunla İşçi Sigortaları Kurumu adı
ile kurulup, 506 sayılı Kanunun 136 maddesi ile ismi
Sosyal Sigortalar Kurumu olarak değiştirilen, ku-
rum 440 sayılı Kanun uyarınca teşekkül, iştirak ve-
ya müessese tariflerinden hiçbirine girmemektedir.
23. sayılı Kanuna tabi olduğu için 440 sayılı Kanu-
nun geçici 5. maddesinde özel kanunlarında çalış-
maları hakkında hüküm bulunmayan hususlar yö-
nünden anılan kanuna tabi tutulan Sosyal Sigortalar
Kurumu yukarıda belirtildiği üzere 1136 sayılı Kanu-
nun 14/3 maddesi kapsamında sayma olanağı yoktur.

Zira, 14. madde 440 sayılı Kanuna göre yalnız «te-
şekkül», «müessese» ve «iştirakler»i kapsamına al-
mış geçici süre anılan kanundan yararlanan kuru-
luşları kastetmiştir. Vazı Kanun bağlı bir maksat
gütseydi, bunu açıkça belirtirdi. Nitekim 440 sayı-
lı Kanunun geçici 5. maddesinde 23. sayılı kanuna
tabi olan kuruluşların anılan kanun şumulü dışında
kaldığı belirtilmiştir. Sosyal Sigortalar Kurumu 440 sa-
yı Kanuna göre teşekkül, müessese ve iştirak ol-
madığından 1136 sayılı Kanunun 14/3. maddesi kap-
samında değildir.

Bu itibarla 19.12.1971 gün ve 823/33 sayılı ka-
rardan dönülerek, Sosyal Sigortalar Kurumunun
1136 sayılı Kanunun 14/3 maddesi kapsamında ol-
madığı yolunda Birlik görüşünün saptanmasına,
keyfiyetin Av. Zeki Özker'e ve genelge ile Barolara
bildirilmesine ve bu kararın Bültende yayınlanma-
sına oybirliğiyle karar verildi.

Bkz. TBMM. 1972/11-16.

1972/14-17

Avukatlara Tercihli Telefon verilmesi.

T. C. TRABZON BAROSU BAŞKANLIĞI

Trabzon; 21.4.1972
Sayı : 106

Türkiye Barolar Birliği
Başkanlığına
A n k a r a

Baromuz avukatlarından Ahmet Temel Aydınog-
lu'nun dilekçesi ilâşikte sunulmuştur.

Gereği için arz olunur. Saygılarımla,

Av. Fethi Çulha
Baro Başkanı

ÖZÜ : PTT'nin telefon dağıtım Hk.

Baro Başkanlığına
T r a b z o n

Mesleğimiz bakımından telefonun önemini örgü-
tümüne anlatmanın gereksiz olduğu kanısındayım.
Gerek Örgütümüz, gerekse başvurulması gereken baş-
ka üst yönetici ve kurullar, telefonu bulunmayan
bir avukatın kendinden beklenen toplumsal yararı ge-
reğince sağlıyamayacağı, yurttaşların hak arama ve
çekişmeli-çekişmesiz işlerinin izlenmesi gibi konular-
da, zaten pek çok yakınma ve sızlanmalara yol açan
gecikmeleri önleyemeyeceği açıktır.

Bu ve bunlara benzer nedenlerle yasalarımız ba-
kımından kamu hizmeti ile uğraşan mesleğimizden
olanlara öncelikle telefon verilmemesinin pek çok
sakıncalar taşıdığını yetkili karar organlarına anla-
tılmasının zorunlu olduğu inancındayım.

Trabzon PTT. Müdürlüğüne düzenlenen sıraya göre 930 ncu olmama karşılık, yetkililer kurulmakta olan santraldan telefon alamayacağımı ileri sürmektedirler. Bilindiği gibi söz konusu santral 1000 aboneliklidir. Bu santraldan benim gibi birçok avukat daha yararlanamayacaktır.

PTT. Yöneticilerinin, gerçek ihtiyacı olmayanlara, bu işin alış-verişini yapanlara yeni olanaklar sağlamak için gerekli önleyici tedbirleri şimdiden almaları zorunludur. Yıllar öncesinden sıraya girenlerin yoklamaları yapılmazsa, düzenlenen sıraya gerçekten uyulup-uyulmayacağı konusunda kaygı uyandırıcı durumlarla karşılaşmamız beklenebilir. (Örneğin şimdiden sırasımı binlerce Liraya satma hazırlığına girenler vardır.)

Sırada bekleyen avukatlara telefon verilmesi için gerekli etkili girişimleri örgütümüzden beklemek durumundayız.. Avukatlara öncelik tanınması için yukarıda belirttiğimiz konular Ulaştırma Bakanlığı, PTT. Genel Müdürlüğüne duymalı; uzun yıllar ek abone verilmemiş olan kentimizde sıradaki tüm avukatlara öncelik tanınması için ne gerekliyse yapılmalıdır. Öncelik isteminde bulunanların, nitelikleri iyice araştırılmadan, daha büyük ihtiyaçları olanlara tercih edilmeleri kesinlikle önlenemezse pek çok haksızlığa yol açılabilir.

S O N U Ç

A) Yukarıda anlatılan duruma göre Trabzon PTT. Müdürlüğüne yapılmak üzere olan yeni dağıtımda avukatlara öncelik tanınması;

B) Bu sağlanamazsa, öncelik tanınanlara rağmen sıradaki avukatların daha alt sıralara düşürülmemesi;

C) Sırada olup ta gerçek ihtiyacı olanların araştırılıp, tespit edilerek hizmetin yaygınlaşmasının sağlanması; için gerekli görülecek şekilde Ulaştırma Bakanlığına, PTT. Genel Müdürlüğüne, Trabzon PTT. Müdürlüğüne gerekli uyarmalarda bulunulmasını, dilekçenin birer örneğinin, yetkili yerlere ve üst örgütümüze gönderilmesini saygı ile dilerim... 19.4.1972

Trabzon Barosu Avukatlarından
A. Temel Aydınoglu

Ankara; 24.5.1972
Sayı : 1658

Ulaştırma Bakanlığı
A n k a r a

Trabzon Barosu avukatlarından A. Temel Aydınoglu'nun 19.4.1972 günlü dilekçesi örneği ilişikte sunulmuştur.

Avukatlara tercihi telefon verilmesi hususunda Bakanlığınıza gönderdiğimiz müteaddit yazılarımıza Bakanlığınız Başmüsavirliğinin 26.XI.1971 gün ve 3-C/4189/15458 sayılı yazısı ile cevap verilmiş, «İlgı yazınızda bildirilen 1136 sayılı Yasanın 1 ve 2. maddeler

ri gözönünde bulundurularak Bakanlığımızca avukatların görevlerini yapabilmeleri için bürolarına vaki telefon istekleri mahdut olan imkânlar dahilinde karışılmaya çalışılmaktadır» denilmiştir.

Trabzon'da kurulmakta olan 1000 abonelik telefon santralından düzenlenen sıraya göre avukatlarında yararlandırılması hususunda anılan yer PTT Müdürlüğüne gerekli emrin verilmesini ve sonuçtan Birliğimize de bilgi verilmesini takdir ve müsaadelerine arz ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Ek : 1 yazı örneği.

1972/14-18

Avukatlıkla Birleşebilen İşler - Kooperatif Şirket Yönetim Kurulu Üyeliği - Avukatlık Kanununun 11 ve 12. Maddeleri.

T. C.
KÖY İŞLERİ BAKANLIĞI

Köy Araştırma ve Geliştirme Genel Müdürlüğü

Şubesi : Murakabe Krl. Bşk.
Sayısı : Bşk. -01- 228/
Konu : Avukatlık Kanunu 11-12 nci Md.leri üzerine mütalâa Hk.

Ankara : 8.6.1972

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına

Bakanlığım hizmetleri kapsamında bulunan Köy Kalkınma Kooperatifleri organlarından Yönetim Kurulları teşekkülü konusunda, Avukatlara ilişkin sorunla karşılaşmıştır.

a) Avukatlık Kanunu 12-f-Maddesi; «Kooperatiflerde Yönetim Kurulu üye ve başkanlığını» Avukatlıkla birleşebilen işler arasında saymaktadır.

Ancak, aylık veya yıllık ücret karşılığında yapılan Yönetim Kurulu Başkanlığının Kanununun 11 nci maddesi kapsamında, Avukatlıkla birleşmeyen işler meyanında kabulü gerektiği,

b) 1163 Sayılı Kooperatifler Kanunu 62nci maddesinin «Yönetim Kurulunun kusurlarından ötürü (DEVLET MEMURLARI) gibi ceza görürler» hükmü karşısında, Tarımsal amaçlı kooperatiflerin Yönetim Kurullarında görevli Avukatların durumlarının, Avukatlık Kanunu 34 ncu Maddesi temel ruhunu ihlâl edip etmediği,

Hususlarında Birliğiniz mütalâasının Bakanlığımıza, İvedilikle, bildirilmesine,
Emirlerinizi rica ederim.

Köy İşleri Bakanı
Tevfik Kural
Müsteşar Muavini V.

Ankara; 17.6.1972
Sayı : 1970

Köy İşleri Bakanlığı
Köy Araştırma ve Geliştirme
Genel Müdürlüğü
A n k a r a

İlgi : 8.6.1972 gün ve Bşk. -01-228/8382 sayılı yazımız.

Avukatlık Kanununun 11. ve 12. maddeleri hakkında istediğiniz Birliğimiz görüşünün, Yönetim Kurulumuz kararı ile tespit edilerek gönderileceğini bilgilerinize arz ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Yönetim Kurulumuzun 2.7.2972 gün ve 452/6 sayılı kararı :

Avukatlık Kanununun 11. ve 12. maddeleri ile ilgili Birliğimiz görüşünü isteyen Köy İşleri Bakanlığı Köy Araştırma ve Geliştirme Genel Müdürlüğü'nün 8.6.1972 gün ve Bşk. -01-228/8382 sayılı yazısı okundu.

1136 sayılı Kanununun 11. maddesinde aylık ücret, gündelik..... karşılığı yapılan hiçbir hizmetin avukatlıkla bağdaşmayacağı, yolundaki hüküm genel kural niteliğinde olup, bu kuralın istisnaları aynı kanunun 12. maddesinde ayrı ayrı gösterilmiştir. 12. maddede belirtilen işlerin avukatlıkla birleşebileceği açıkça bellidir. Bu maddenin (f) bendinde kooperatif şirketlerin Yönetim Kurulu başkanlığı üyeliği ve denetçiliğinin avukatlıkla birleşeceği belirtilmesine göre avukatların bu tür şirketlerin yönetim ve denetim organlarında ücret karşılığı hizmet yapmaları Avukatlık Kanunu hükümlerine uygundur. 1136 sayılı Kooperatifler Kanununun 62. maddesinde kooperatif şirketlerin yönetim kurullarındaki görevleri nedeniyle devlet memuru gibi cezalandırılmaları hakkındaki hükmün yukarıda açıklanan hukukî görüşü etkilemesi düşünülemez. Diğer taraftan avukatların hak ve ödevleriyle ilgili 1136 sayılı Kanunun 34. maddesi hükmünün olayla ilişkisi bulunmamaktadır.

Bu yönde beliren Birliğimiz görüşünün anılan Bakanlığa bildirilmesine oybirliğiyle karar verildi.

1972/14-19

Avukatlara Vaki Saldırıları.

Antakya : 13.6.1972
Sayı : 142

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına
A n k a r a

Baromuz Avukatlarından Mehmet Pürdeloğlu'na 2.6.1972 tarihinde Kırıkhan'da görevli Trafik polisi

Haşım Albayrak tarafından hakaret ve tecavüzde bulunulduğu Başkanlığımıza bildirilmiştir. Vâki müraaat üzerine Kırıkhan Kaymakamlığına, Hatay Valiliğine ve İçişleri Bakanlığına idarî yönden gereğinin yapılması yolunda gönderilen yazı ve tel örneklerimiz ektedir. Bilginizi ve gereğinin yapılmasını rica ederim.

Saygılarımla.

Hatay Barosu Başkanı
Avukat
M. Nabi İnal

Antakya : 13.6.1972
Sayı : 140

Hatay Valiliğine

Baromuz Avukatlarından Mehmet Pürdeloğlu'na 2.6.1972 günü Kırıkhan Emniyetin'de görevli Trafik memuru Haşım Albayrak tarafından hakaret ve tecavüzde bulunulduğu Baro Başkanlığına şikâyet edilmiştir.

Trafik polisi Haşım Albayrak hakkındaki Adli kovuşturma, müştekinin şikâyeti üzerine Kırıkhan C. Savcılığınca yürütülmektedir.

Baromuz mensubu Avukat Mehmet Pürdeloğlu'na vâki bu hakaret ve tecavüz eylemi tüm mensuplarımızı büyük üzüntüye sevk etmiştir. İdarî yönden gereğinin yapılmasını ve sonucun bildirilmesini takdirlerinize arz ederim. Saygılarımla.

Hatay Barosu Başkanı
Avukat
M. Nabi İnal

Antakya : 13.6.1972
Sayı : 141

Kırıkhan Kaymakamlığına

Baromuz Avukatlarından Mehmet Pürdeloğlu'na 2.6.1972 tarihinde Kırıkhan Emniyetinde görevli Trafik polisi Haşım Albayrak tarafından hakaret ve tecavüzde bulunulduğu Baro Başkanlığına şikâyeten bildirilmiştir.

Trafik polisi Haşım Albayrak hakkındaki adli kovuşturma, müştekinin şikâyeti üzerine Kırıkhan C. Savcılığınca yürütülmektedir.

Baromuz mensubu Avukat Mehmet Pürdeloğlu'na vâki bu hareket ve tecavüz eylemi tüm mensuplarımızı büyük üzüntüye sevk etmiştir. Anılan Trafik polisi Haşım Albayrak hakkında idarî yönden gereğinin yapılmasını ve sonucun bildirilmesine takdirlerinize saygıyla rica ederim.

Dağıtım :
İçişleri Bakanlığına ve
Hatay Valiliğine arz edilmiştir.

Ankara; 13.6.1972
Sayı : 141

İçişleri Bakanlığına
A n k a r a

Baromuz Avukatlarından Mehmet Pürdeloğlu'na 2.6.1972 tarihinde Kırıkhan İlçesinde görevli Trafik polisi Haşim Albayrak tarafından hakaret ve tecavüzde bulunduğu Başkanlığımıza bildirilmiştir. Haşim Albayrak hakkında gerekli idarî işlemin yapılmasını takdirlerinize saygıyla arz ederim.

Hatay Barosu Başkanı
Avukat
M. Nabi İnal

Ankara; 23.6.1972
Sayı : 2022

İçişleri Bakanlığına
A n k a r a

Hatay Barosu Avukatlarından Mehmet Pürdeloğlu'nun maruz kaldığı hakaret ve tecavüz olayı ile ilgili olarak, Hatay Barosunca Bakanlığımıza, Hatay Valiliğine ve Kırıkhan Kaymakamlığına gönderildiği bildirilen yazı örnekleri ekte sunulmuştur.

Kırıkhan İlçesinde görevli trafik polisi Haşim Albayrak'ın Av. Mehmet Pürdeloğlu'na vaki hakaret ve tecavüz olayının tahkikiyle gerekli idari işlemin takdirini ve sonuçtan Birliğimize bilgi verilmesini müsaadelerine arz ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Ek : 3

Ankara; 23.6.1972
Sayı : 2023

C. Savcılığına
H a t a y

Hatay Barosu avukatlarından Mehmet Pürdeloğlu'na, Kırıkhan İlçesinde görevli trafik polisi Haşim Albayrak'ın hakaret ve tecavüzü ile ilgili olarak, Hatay Barosunca İçişleri Bakanlığına, Hatay Valiliğine ve Kırıkhan Kaymakamlığına gönderildiği bildirilen yazı örnekleri ekte sunulmuştur.

Olayın tahkikiyle gereğini ve sonucun Birliğimize bildirilmesini rica ederim.

Saygılarımla
Başkan

Ek : 3

T. C.
Cumhuriyet Savcılığı
H a t a y

Antakya; 11.7.1972
Sayı : 2/1234

Konu : Avukat Mehmet Pürdeloğlu Hk.

Eki : 1

Türkiye Barolar Birliği
Başkanlığı
A n k a r a

İlgi : 23.6.1972 gün ve 2023 sayılı yazımız.

Hatay Barosu avukatlarından Mehmet Pürdeloğlu'na, Kırıkhan ilçesinde görevli trfaik polisi Haşim Albayrak'ın hakaret ve tecavüzü ile ilgili olarak, Kırıkhan Cumhuriyet savcılığınca kovuşturmaya devam olduğuna dair bu yer C. Savcılığından alınan 4.7.1972 gün ve Hazırlık 1972/370 sayılı yazısı ekte sunulmuştur.

Bilgilerinize rica ederim.

Kenan Fahri Çavga
Hatay C. Savcı Yardımcısı

T. C.
KIRIKHAN
CUMHURİYET SAVCILILIĞI

hz. 1972/370

Cumhuriyet Savcılığına
H a t a y

İlgi : 2/1234 sayılı ve bila tarihli yazılarına.

Kırıkhandaki Avukat Mehmet Pürdeloğlu ile Keza Kırıkhan Emniyet Amirliğinde trafik işlerinde görevli Polis Memuru Haşim Albayrak arasında, bir trafik kontrol meselesinden dolayı münakaşa cereyan ettiği, 2.6.1972 tarihinde vukubulan bu olaya Müşteki Avukat Mehmet Pürdeloğlu'nun Dilekçe ile C. Savcılığımıza müracaat etmesi neticesi muttali olduğu, olayın görgü tanıklarının ifadelerinin alınması için C. Savcılığımıza celpleri hususunda Emniyet Amirliğine müzekkere yazıldığı ve fakat yılın hasat ve pamuk mevsimi olduğu cihetle tanıkların temin edilemediği cihetle gerekli tahkikatın ikmal edilemediği, bu sebeple kovuşturmaya devam olduğu, kovuşturma neticelendiğinde keyfiyetin makama arz edileceği; Saygı ile arz olunur. 4.7.1972

C.Savcısı 15656
Dursun Atayılmaz

Bkz. TBMM. 1971/6-9, 16; 7-3; 8-2; 9-13; 10-11; 1972/11-20;
13-23;

1972/14-20

Mesleki Çalışmalarından Dolayı Avukatlar Hakkında Açılan Davalar. Ankara; 19/6/1972
Genelge No : 27-1981

Baro Başkanlığı

Konu : Meslekle ilgili çalışmaları sebebiyle avukatlar hakkında açılan davalar.

Birliğimizce yapılacak bir teşebbüste feydalananlık üzere, Baronuz çevresi içindeki mahkemelerde, meslekdaşlarımız aleyhine, münhasıran avukatlık görevinin ifası sırasında işlendiği iddiası ile açılmış ceza davası mevcut ise;

- Mahkemesi (Sıkıyönetim mahkemeleri dahil);
- İsnadın mahiyeti;
- Sanık meslekdaşlarımızın ismi;
- Tutuklu olup olmadıkları;

açıklanmak suretiyle hazırlanacak bir çizelgenin çok acele olarak gönderilmesini rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

1972/14-21

Birleşmiş Milletler İnsan Hakları - Dış Eğitim Bursları. Ankara; 7/6/1972
Genelge No : 20/1817

Baro Başkanlığı

Konu : Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Bursları Hk.

Başbakanlık Devlet Planlama Teşkilâtı Müsteşarlığının 25.5.1972 gün ve 1.1.1-4-72-3946 sayılı yazısı örneği ilişikte gönderilmiştir.

Meslekdaşlarımıza duyurulmasını, istekli avukatların tespitiyle başvurularının Baronuz aracılığı ile ekli yazının son paragrafında sözü Dışişleri Bakanlığı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü Milletlerarası Kuruluşlar Dairesine süresi içinde gönderilmesini rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Ek : 1 yazı örneği.

T. C.

**DEVLET PLANLAMA TEŞKİLÂTI
MÜSTEŞARLIĞI**

Ankara; 25/5/1972

SPD : (UTYB) 1.1.1-4-72-3946

KONU : Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Bursları Hk.

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına

İlgi : Dışişleri Bakanlığının 24.4.1972 gün ve 721.722-SİGM (SİMD) 1-744 sayılı yazıları.

Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Danışmanlık Hizmetleri Programı çerçevesinde geçen yıl olduğu gibi bu yılda dış eğitim olanakları sağlanacağı Dışişleri Bakanlığının ilgi yazılarından anlaşılmaktadır.

1971 yılında Birleşmiş Milletler üyesi ülkelerden yapılan (121)istemin (63) adeti karşılanmıştır. 1972 yılında (25) elemana olanak tanınacaktır.

Söz konusu dış eğitim ve araştırma olanağından yararlanmak isteyenlerin, İnsan Haklarının geliştirilmesi ve korunmasına ilişkin herhangi bir konu ile ilgilenmeleri, ülke kalkınması ile doğrudan veya dolaylı olarak ilgili bulunmaları, tercihan devlet memuru olmaları ve yaygın bir yabancı dili (İngilizce Fransızca gibi) iyi derecede bilmeleri gerekmektedir.

İnsan Hakları konusu kadın haklarının geliştirilmesini de kapsadığından, adaylar arasında kadınlara da yer verilmesi sağlık verilmelidir.

Birleşmiş Milletler tarafından sağlanacak burslardan yararlanmak isteyen uygun nitelikleri taşıyan adayların Birleşmiş Milletler Daimi Temsilciliğinden (231, Atatürk Bulvarı-Kavaklıdere) alacakları başvurma belgelerini noksansız doldurmaları ve 20 Haziran 1972 tarihine kadar Dışişleri Bakanlığına kuruluşları aracılığı ile iletmeleri gerekmektedir.

Başvurma belgeleri adayın ilgilendiği konuyu ayrıntılı olarak kapsamalı ve ayrıca adayın çalışmasını tamamlayıp yurda döndükten sonra kazandığı görüş ve bilgileri ne biçimde uygulamaya koyacağına ilişkin bir planı öngörmelidir.

Bilgi edinilmesini ve söz konusu olanaklara gösterilecek adayların, öngörülen süre içinde başvurma belgeleri ile birlikte Dışişleri Bakanlığına (Siyasî İşler Genel Müdürlüğü Milletlerarası Kuruluşlar Dairesi) bildirilmesini arz ve rica ederim.

Devlet Planlama Teşkilâtı
Sosyal Planlama Dairesi Başkanı
(İmza)

1972/14-22

Siirt Barosu - Bitlisdeki Avukatlar. Ankara; 8.6.1972
Sayı : 1868Baro Başkanlığı
S i i r t

İlgi 17.1.1972 gün ve 8 sayılı yazınız.

İlgi yazınız üzerine Yönetim Kurulumuzca itti-haz olunan karar örneği aşağıya çıkarılmıştır.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan28.5.1972 gün ve 359/5 sayılı
Yönetim Kurulumuz Kararı :

Ulaşım imkânlarının yetersizliği nedeniyle Bitlis Avukatlarının Siirt Barosuna bağlanma arzusunda olmadıklarını bildiren Van Barosunun 12.4.1972 gün ve 917 sayılı yazısı ile Bitlis Avukatlarından Aysel Surlunun 4.5.1972 günlü yazısı okundu.

Van Barosunun ve Bitlis'te Avukat Aysel Surlu'nun verdikleri bilgilere göre, Bitlis Avukatlarının yeni kurulan Siirt Barosuna bağlanması için şimdiden bir işlem yapılmasına yer olmadığına Siirt Barosuna cevaben bildirilmesine oybirliğiyle karar verildi.

Bkz. TBBB. 1972/11-4; 12-16, 17; 13-11.

1972/14-23

Birörnek Vekâletname Hazırlanması - Nevşehir Barosu İsteği. Ankara; 12.6.1972
Sayı : 1897Baro Başkanlığı
N e v ş e h i r

İlgi : 29.4.1972 gün ve 1972/83 sayılı yazınız.

İlgi yazınız üzerine Yönetim Kurulumuzca itti-haz olunan karar örneği aşağıya çıkarılmıştır.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan28.5.1972 gün ve 355/1 sayılı
Yönetim Kurulumuz Kararı :

Nevşehir Barosunun; noterlerce düzenlenen genel vekâletnamelerde, farklı ve gereksiz ibareler kullanıldığından bahisle, Adalet Bakanlığı nezdinde teşebbüs te bulunularak, bir genelvekâletname örneği düzenlenmesini ve bütün noterlere duyurulmasını isteyen 29.4.1972 gün ve 1972/83 sayılı yazısı okundu.

1136 sayılı Avukatlık Kanununun 182. maddesi gereğince Birliğimiz Yönetim Kurulunca hazırlanan Avukatlık Kanunu Yönetmeliği Tasarısında bu hususun dikkate alınarak bir vekâletname örneği hazırlanmış olduğunun Nevşehir Barosuna cevaben bildirilmesine oybirliğiyle karar verildi.

1972/14-24

Baro Keseneklerinin Kayıt Olunan Süre İçin Alınması Gerektiği. Barolar Birliği Başkanlığına
A n k a r a

Aralık/1971 tarihli dilekçemle Gaziantep Barosuna müracaat ederek Maraş Barosundaki kaydımın naklini talep etmişim. Gaziantep Barosunun talebine karşı Maraş Barosunun şahsıma ve Gaziantep Barosuna gönderdiği yazı suretleri ilişiktir. Bu yazılardan anlaşılacağı veçhile henüz 1972 yılı yeni girmişken senelik aidatın peşin olarak tahakkuku yolsuz olduğundan nakil talebine karşı verilen cevap usulsüz bulunmaktadır.

Kaydımın Maraş Barosundan Gaziantep Barosuna nakli için yapmış olduğum müracaatın usulsüz olarak yerine getirilmeyişi sebebiyle başkanlığımıza müracaat zarureti hasıl olmuştur.

Gereğinin ifası ile bu hususta Maraş Barosuna gerekli talimat ve şahsıma bilgi verilmesine müsaade-rinizi saygı ile arz ederim.

Ek : 2

Türkiye Emlak Kredi Bankası A.O.
Gaziantep Bölge Hukuk Müşaviri
Avukat
Necdet BayramAnkara; 12.1.1972
Sayı : 572
Özü : Nakil Hk.T. C.
MARAŞ BAROSU BAŞKANLIĞIBaro Başkanlığına
G a z i a n t e p

İlgi : 5.2.1972 tarihli ve 2 sayılı yazınıza K.

Baromuz levasında kayıtlı iken Baromuzda nakil olmak isteyen Avukat Necdet Bayram'ın 1972 yılı Barolar Birliği ve Baro aidatı olan 570 lira aidat borcu bulunmaktadır.

Borcu ödendiği takdirde dosyasının gönderileceğini, bilgilerinize arz olunur.

Saygılarımla
Baro Başkanı
Avukat
Lütfi Kabakçı

Ankara; 6.6.1972
Sayı : 1781, 1782

Baro Başkanlığı

M a r a ş — G a z i a n t e p

Türkiye Emlâk Kredi Bankası A. O. Gaziantep Bölge Hukuk Müşaviri Av. Necdet Bayram'ın başvurusu üzerine Yönetim Kurulumuzca ittihaz olunan karar örneği aşağıya çıkarılmıştır.

Adı geçen avukatın nakil işleminin buna göre yapılmasını rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

27.5.1972 gün ve 333/16 sayılı
Yönetim Kurulumuz Kararı :

Maraş Barosundan Gaziantep Barosuna nakil isteğinin baro yıllık keseneğini ödememesi nedeniyle reddi üzerine vaki başvurma hakkında Av. Rahmi Mağat'ın Yönetim Kurulumuzun 13.2.1972 gün ve 132/22 sayılı kararı uyarınca hazırladığı 24.3.1972 günlü raporu, okundu.

Raporda; 1136 sayılı Avukatlık Kanununun 65. ve 72/d maddelerinin baro keseneğini yıllık olarak tanımladığı ve bu kesenek miktarı ile ödeme şeklinin aynı Yasanın 81/2. maddesi uyarınca baro genel kurullarınca saptanacağı belirtildiğinden keseneğin avukat olarak baroya kayıtlı bulunulan süreye göre değil, yıllık olarak ödeneceği aksi halde ödenen paranın iadesi gibi bir durumun ortaya çıkacağı belirtilmiş olayda adı geçen Av. Necdet Bayram'ın Maraş Barosuna olan kesenek borcunu ödemesi gerektiği ifade olunmuştur.

Baroya ilk kaydolan avukatların baro kesenek borcu hakkında Yönetim Kurulumuzca ittihaz olunan 19.6.1971 gün ve 348/14 sayılı kararda da aynı gerekçeden hareket edilerek baro keseneğinin yıllık olduğu, keseneğin taksitlere ayrılmasının ödeme kolaylığı amacıyla dayandığı belirtilmiştir.

İnceleme konusu olay, avukatın Maraş Barosundan Gaziantep Barosuna nakil işlemidir. Avukatın bir yıl içinde, nakil nedeniyle birkaç baroya birden yıllık olarak baro keseneği ödemesi hususunda yasanın lafzına sıkı sıkıya bağlı kalmak hakkaniyete uygun görülmemiştir. Yasanın lafzına göre bir uygulama, kendi isteği dışında bir barodan diğerine atanma suretiyle nakledilen Devlet avukatları için özellikle bir külfet olmaktadır.

Baroya yeni kaydolan avukatlar için de, baroya yazıldığı gün nazara alınmadan, senebaşından başlamak üzere kesenek borcu tahakkuk ettirilmesi hukuk mantığına da uygun görülmemiştir.

Avukatın baroya yazılı bulunmadığı süre için ödediği, miktar haksız iktisap sayılmak gerekir. Yasanın haksız iktisaba izin verdiği düşünülemez.

Bu nedenlerle, Yönetim Kurulumuzun yukarıda anılan 19.6.1971 gün ve 348/14 sayılı kararından dönülerek, baroya yeni kaydolan yada, bir barodan diğerine nakleden avukatların, baro kesenek borçlarının, baro levhasında yazılı oldukları süre için hesaplanması gerekeceğine, Av. Osman Kuntman, Av. Rahmi Mağat, Av. Hilmi Becerik ve Av. Mehmet Kavaklılar'ın karşı oyiyle ve oyçokluğuyla karar verildi.

1972/14-25

Baroların Protokoldeki Yeri.

AFYONKARAHİSAR BAROSU BAŞKANLIĞI

Afyon; 3.5.1972
Sayı : 1972/40

T.B.B.

Sayın Başkanlığına
A n k a r a

İlişik 26.8.1971 tarih 1971/70 sayılı yazımızla Baroların protokoldeki yeri belirtilerek Vilâyet Makamının dikkatine sunulmuştur.

Bu yazımıza rağmen bugüne kadar bir cevap alınmadığı gibi tatbikatda da en ufak bir kıpırdanış olmamış ve netice alınmamıştır.

1136 Sayılı Kanunun 76. maddesinin uygulanması hususunda İç İşleri Bakanlığı ile temasa geçilmesini ve Valilerin Dikkatinin çekilmesinin teminini rica ederim.

Saygılarımla
Baro Başkanı
Av. Mustafa AKALIN

AFYONKARAHİSAR BAROSU BAŞKANLIĞI

Afyon; 26.8.1971
Sayı : 1971/70

Vilayet Makamına
A f y o n

1136 Sayılı Avukatlık Kanununun 76/son maddesinde Baroların protokoldaki yeri tesbit edilmiştir.

Mezkûr madde aynen (Resmi törenlerde Barolar İ C. Sıvısının yanında yer alırlar) denilmektedir.

1136 Sayılı kanunun yürürlüğe girdiği 7.7.1969 tarihinden bu yana bir çok resmi törenler yapıldığı halde Baromuz protokola dahil edilmemiştir.

Ne şahsım nede başka bir baro başkanı olacak arkadaşımın şahsen etiket düşkününü olmadığını temin etmek isterim.

Ne varki kanunen protokoldaki yeri tesbit edilen Baromuzun Resmi Makamlarca görülmemelikten gelinmesine bir mana veremediğimizi, bunun bir zuhul

olduğu kanaatinde bulunduğumuzu beyanla gereğinin yapılmasına müsaadelerinizi arz etmek istiyoruz. Saygılarımla.

Av. Mustafa Akalın
Afyon Barosu Başkanı

Ankara; 7.6.1972
Sayı : 1825

İçişleri Bakanlığı
A n k a r a

1136 sayılı Avukatlık Kanununun 76. maddesi son fıkrasındaki, «Resmî törenlerde barolar İl Cumhuriyet Savcısının yanında yer alırlar» hükmüne rağmen bazı vilâyetlerimizde bu kanunî gereğin yerine getirilmediği Barolarımızdan gönderilen yazılardan anlaşılmaktadır. Afyon Baro Başkanlığının başvurularına cevap dahi alınmadığı hakkında Birliğimize gönderdiği 3.5.1972 gün ve 1972/40 sayılı yazı fotokopisi ilişikte sunulmuştur.

Hiçbir tereddüte yer vermeyen 1136 sayılı Kanunun 76. maddesi uyarınca resmî törenlerde Barolar İl Savcısı yanında yer verilmesinin genelge ile Valiliklere duyurulmasını ve sonucundan Birliğimize de bilgi verilmesini müsaadelerine arz ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Ankara; 7.6.1972
Sayı : 1826

Baro Başkanlığına
A f y o n

İlgi : 3.5.1972 gün ve 1972/40 sayılı yazınız.

İlgi yazınızdaki haklı isteğiniz Yönetim Kurulumuzun 28.5.1972 günlü toplantısında görüşülmüş ve 356/2 sayılı kararla; 1136 sayılı Kanununun 76. maddesi hükmünün yerine getirilerek resmî törenlerde Barolar İl C. Savcıları yanında yer verilmesini teminen Valiliklere genelge gönderilmesi için İçişleri Bakanlığına başvurulması uygun bulunmuştur.

Karar uyarınca İçişleri Bakanlığına yazı gönderildiğine bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Bkz. TBBB 1971/6-8, 1972/11-12.

1972/14-26

Malatya ve Rize Baro Başkanlıkları.

Malatya Barosu Başkanlığı

Ankara; 12/4/1972
Sayı : 1972/66

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına
A n k a r a

1 — Baromuzun 7/4/1972 tarihinde yapılan fev-

kalede toplantısına ait zabıt sureti ekli olarak tak-
tim edilmiştir.

2 — İş bu kongrede Av. Turan Fırat baro başkanlığına Av, Ahmet Özalp, Alâeddin Alikâşifoğlu, Sami Sirolu, İskender Aydınoglu, M. Hayrettin Abacı, Ali İlhan asil üyeliklere Bedri Topalhafizoğlu, M. Sinan Şavata ve Ömer Erdoğan yedek üyeliklere seçilmiş oldukları.

3 — Asıl üyeler arasında vaki gizli seçimde başkan vekilliğine Ahmet Özalp, U. Katıplıge Alâeddin Alikâşifoğlu, Muhasipliğe Sami Sirolu ve üyeliklere Av. İskender Aydınoglu, M. Hayrettin Abacı, Ali İlhan seçilmişlerdir.

Keyfiyet saygıyla bilgilerinize arz olunur.

Eki : 1 — Bir sayfalık kongre zabtı

2 — Vazife Taksimi hakkındaki,
Yönetim kurulu kararı.

Baro Başkanı
Avukat
Turan Fırat

Ankara; 8.7.1972
Sayı : 2228

Sayın Av. Turan Fırat
Baro Başkanı
M a l a t y a

Baro Başkanlığına seçilmeniz sebebiyle Yönetim Kurulu ve şahsım adına tebriklerimi sunarım.

Kuruluşundan bu yana yakın ilgi ve desteğini memnunlukla gördüğümüz Malatya Barosunun, kanunla yüklendiğimiz görevlerin yerine getirilmesinde yardımcı olacağı inancımı belirtir, yeni görevinizde başarılar dilerim.

Saygılarımla,
Başkan

Ankara; 24.5.1972
Sayı : 1661

Sayın Avukat
M. Fahrettin Aksoy
Malatya Şubesi
M a l a t y a

Değerli kardeşim,

14.4.1972 günlü yazınıza Hukuk Kongresi sebebiyle kesif çalışmalarımız dolayısıyla ancak cevap verme imkânını buldum.

Malatya Barosu Başkanlığından ayrıldığımı, olanıştı genel kurul zaptından da öğrendim.

Başkanlığınız sırasındaki Birliğe yardımcı çalışmalarımızı takdirle andığımı bildirir, meslekle ilgili çalışmalarınızdan dolayı teşekkürlerimle, başarı ve mutluluk dilerim.

Saygılarımla,
Başkan

T. C.

Rize Baro Başkanlığı

Ankara; 18.6.1972
Sayı : 65Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına
A n k a r a

Baro Başkanı Avukat İhsan Oktayın Baro Başkanlığından istifası üzerine Baro Başkanı seçimi Genel Kurul Toplantısı 12.6.1972 günü yapılmıştır. Bu toplantıya ait tutanağın bir örneği ektedir.

Baro Başkan Vekili Avukat Osman Çalışkan'ın Baro Başkanlığına seçilmesi ile boşalan Yönetim Kurulu asıl üyeliğine yedekten birinci sırada bulunan Av. Recep Ali Kaya'nın getirilmesi ile görev bölümü yapılmıştır. Buna dair Yönetim Kurulu Kararının bir örneği ektedir.

Bilgilerinize arz olunur.

Saygılarımla 12.6.1972
Baro Başkanı
Av. Osman ÇalışkanAnkara; 8.7.1972
Sayı : 2229Sayın Av. Osman Çalışkan
Baro Başkanı
R i z e

Baro Başkanlığına seçilmeniz sebebiyle Yönetim Kurulu ve şahsım adına tebriklerimi sunarım.

Kanunla yüklediğimiz görevlerin gereği gibi yerine getirilmesi için Birlik-Baro ilişkilerinin eskisi gibi, karşılıklı anlayış ve güven duyguları içinde sürdürüleceğine inancımı belirtir, yeni görevinizde başarılar dilerim.

Saygılarımla,
BaşkanAnkara; 8.7.1972
Sayı : 2230Sayın Av. İhsan Oktay
Cumhuriyet Cad. Belediye 1. Blok 4
R i z e

Baro Başkanlığından istifa ederek ayrıldığımızı, Baronun 18.6.1972 gün ve 65 sayılı yazısından öğrendim.

Başkanlığınız döneminde mesleğe yardımcı hizmetlerinizi ve Birlik-Baro ilişkilerindeki anlayışlı davranışınızı şükranla kaydeder, meslek hayatında başarılarınızın devamını dilerim.

Saygılarımla,
Başkan

1972/14-27

Avukatların Sosyal Güvelliği —Yardımlaşma Sandıkları— 1186 S. Kanununun Geçici 3. Maddesi.

Baro Başkanlığı
İ z m i rİzmir; 2.7.1971
Sayı : 1177Türkiye Barolar Birliği
Başkanlığına
A n k a r a

Baromuz avukatlarından Şakir Zabunoğlu tarafından verilen 25.6.1971 tarihli dilekçe ilişikte sunulmuştur.

Bilgi ve gereğini rica ederim.

Saygılarımızla.

M. İskender Özturanlı
Avukat
Baro Başkanıİzmir Baro Başkanlığı eliyle
Barolar Birliği Başkanlığına
A n k a r a

Özü : Personel kanunu ve yardımlaşma sandıkları hakkında.

Sosyal Sigortalar Kurumunun baro yardımlaşma sandıkları hakkındaki yanlış görüş ve tutumuna karşı çıkılması ve ayrıca devlet personel kanununun uygulamada beliren şikayetleri gidermek amacıyla yeniden değişiklik hazırlıklarının yapıldığı bu günlerde avukatlık meslek sınıfı yönünden ilişikteki teklifimin yasalastırmasına yardımcı olunması için bir süre önce Merkezinizi ziyaretimde açıkladığım düşüncelerimi Genel Sekreterinizin isteği üzerine yazılı olarak arz ediyorum.

Bu arada baro yardımlaşma sandıkları hakkında Sosyal Sigortalar Kurumunun genelgesinin değiştirilmesi gereğine ilişkin düşüncelerimi de sunuyorum saygılarımla. 25.6.1971

Karayolları 2. Bölge Md.lüğü Avukatı
Y. Şakir Zabunoğlu
Baro Sicil No : 699 İZMİR

Personel kanuna ilişkin intibaklar revizyonu hakkında teklif :

Bütün memurları kapsıyacak şekilde ayrı bir ifade ile formüle edilebilecek olan teklifimin değerlendirilmesi ve sunuş şeklini Başkanlığınızın takdirine bırakarak intibaklar revizyonunda şöyle bir teklifin devlet ve kamu kurumları personeline yararlı olduğunu sanıyorum.

Teklif : (Devlet personel kanuna tâbi kurumlarda 36. Maddede sayılan avukatlık hizmeti sınıfı per-

sonelinin; almakta oldukları aylığın kadro dereceleri daha yüksek ise bu derecelerin şahısları için kazanılmış kademelerine kadarı müktesep hak olmak kaydı ile; derece ve kademelerin yeniden tesbiti yönünden intibaklarında, 1327 sayılı kanunun intibak işlemlerinde kapsamına alınmış kuruluşlarda geçen ve Sosyal Sigortalar Kurumu ya da emekli sandıklarınca kıdeme sayılacak nitelikteki kanun veya kararname veya sözleşme bağtına dayalı tüm hizmetleri terfi ve kıdem hesabına dahil edilir.

Genellikle hizmetin her üç yılı için bir derece ve her yıl için bir kademe ilerlemesi verilerek memurun kadrosu belirtilir. Özel kanunlardan doğan haklar kıdem ve terfi hesabında ayrıca nazara alınır.

Hiç bir kamu kurumuna genel olarak hizmet akdi ile bağlı olmaksızın serbest avukatlıkta geçen sürenin 3/4 ü kıdem ve terfide nazara alınacak şekilde memuriyette geçmiş sayılır.

Hizmet yılları içerisinde prim veya emekli keseneği ödenmemiş veya borçlanma işlemleri yapılmamış süreler için memur aşağıda belirtilen usullerle ilgili emekli sandığına borçlandırılır :

Prim yada emekli keseneği alınmamış aylarda kanun gereğince aylığa kabul eden gelirine göre kesilmesi gereken ihtiyarlık prim ve keseneğinin işveren veya çalıştıran kurum hissesi dahil edilerek baliğ olan rakamın o tarihten itibaren % 5 kanuni faizinin eklenmesi ile bulunan borç miktarı çalıştıran kurumlarca hesaplanır.

Borçlanma talebe bağlı değildir. Ancak borçlanılması gereken sürelerin terfi ve kıdeminden, kısmen veya tamamen yararlanmak istemediklerini bu kanunun yayınından itibaren 30gün içinde yazılı olarak bildirilenler hakkında anılan süreler nazara alınmaz.

Memurun bağlı olduğu kurum tarafından, 3 yıl içinde ödenecek şekilde aylık taksitlere bölünen borçlanma konusu kesenek maaş bordrosu da aylıktan kesilmek suretiyle çalıştıran kurumca mütaakip aybaşına kadar emekli sandığına gönderilir.

Daha erken emekliye tâbi olacakların emekliliklerini talep ettikleri ve resen emekliye ayrılanların fiilen işten ayrıldıkları güne kadar borçlarını ödemiş olmaları gereklidir. Aksi halde ödenmeyen kesenekler oranında terfi ve kıdem hakkı düşer, ödenmemiş borçlanma keseneklerine ilişkin terfi farkları geri alınır. İdareler bu farktan doğan zararları için memurun emekli sandığındaki istihkakına el koyar ve bu kısmın hapsi ile çalıştıran idareye ödemesi için durum emekli sandığına ve ilgili memura bildirilir. 15 gün içinde itiraz edilmediği takdirde bu işleme mütallik idari karar kesinleşir.

Serbest avukatlık devresinin borçlanmaları kurum hizmetine girdikleri tarihteki ilk aylık veya ücretleri esas alınarak yapılır.

Daha önce yapılmış borçlanmalara ilişkin haklar ve yükümlülükler saklıdır.

Baro yardımlaşma sandıklarına üye olmak, Sosyal Sigortalar Kurumu veya emekli sandıklarına yapılmış ve yapılacak borçlanmaları etkilemez.

1136 sayılı kanuna göre topluluk sigortası içinde geçmiş süreler sadece emeklilik kıdemi yönünden nazara alınır.

Avukatlarca takip edilen davaların kazanılması ile ilgili belirsiz gelir niteliğinde olan vekâlet ve takip ücretleri emeklilik prim ve keseneği hesabında dikkate alınmaz.)

GEREKÇE : 1321 sayılı kanunla değişen 657 sayılı devlet personel kanununda avukatlık hizmetleri ile ilgili sınıfın, sınıf mensuplarının memuriyet kadrolarına intibak şekli hakkında özel hükümler konulmadığı gibi genel hükümlerin müphem olması yüzünden devlet veya kamu kurumları emrinde geçen sürekli avukatlık hizmetlerinin terfi ve intibakta nazara alınmalarına imkân bulunamamıştır. Bu nedenle bir kısım avukatların alt dereceden intibaklarının yapıldığı görülmüştür. Avukatlık devlet kuruluşları için dahi icra edildiğinde, memuriyet sınırları üzerinde özel bir uzmanlık dalı olduğundan teknik personel tabip ve veterinerler gibi uzmanlara uygulanan ayrıcalık hükümlerinin kanunda devlet kurumları avukatları içinde yer alması zorunluğu vardır.

1214 sayılı kanunda özel hizmetlerdeki sürelerin dahi Sosyal Sigortalar Kurumunda devlet hizmetlerine eklenmesi ve emekli sandığına bu hizmetlerin aktarılması kabul edilmiştir. 1327 sayılı kanunda ise devlet veya kamu kurumu emrinde sigortalı veya sigortaya borçlanmaya layık sözleşmeli geçen avukatlık hizmetleri süreleri devlet avukatının intibakında nazara alınmamıştır. Sözü geçen geçici kanunun 17. maddesine göre intibaklar sırasında bir devlet avukatı sözleşmeli personel ise bu avukatın kamu kurumunda geçen her üç yılın bir derece terfiine esas alınmak suretiyle hizmet yılları uzunsu yüksek dereceye intibakı yapılabildiği halde örneğin barem içi veya barem dışı maaşlı yada E veya D cetvellerinde ücretli çalışmakta iken intibakı yapılan her türlü memur gibi avukatın da bu statüler dışında sözleşmeli veya yövmiyelci veya ücretli tahakkuk etmiş avukatlık veya herhangi bir memuriyete ilişkin hizmetleri de-recenin tayininde hesaba katılmamıştır. Böylece madur olan devlet avukatı terfi yönünden kayıplı olduğu gibi emekliliğine esas kıdemden de kaybetmiş durumdadır.

1136 sayılı avukatlık kanununda borçlanma halinde kıdeme eklenen hizmetlerin terfiden de sayıcağı belirtilmiştir. Ancak bunun talep süresi 1.4.1971 de bitmiştir, fakat personel kanunun uygulanışında 1186 sayılı kanuna göre yapılmış borçlanmalar terfi ve kıdem yönünden intibakta nazara alınmamıştır.

Bunun dışında hâkim adaylığı sırasında geçen hizmetlerin bir kısmı için emekli keseneği kesilme-

diğinden (Emsali hasılı ücret) şeklinde yapılan tayinlerle ilgili adaylık sürelerinin borçlanma yapılmaksızın kıdemden sayılmasına imkân yoktur. 1186 sayılı kanunda sigortalı olması gereken hizmetlerin borçlanması ilk işe başlanan ücretlerinden olduğu halde 545 sayılı kanuna göre emekli sandığına karşı olan borçlanmada memurun almakta olduğu maaşın derecesine tekabül eden para üzerinde yüksek bir bedelle yapılmaktadır. Teklifimiz bu bariz haksızlığı giderme maksadına da yönelmiştir. 25.6.1971

Avukat Şakir Zabunoğlu

Ankara; 8.6.1972
Sayı : 1871

Baro Başkanlığı
İ z m i r

İlgi : 2.7.1971 gün ve 1177 sayılı yazınız.

İlgi yazınız üzerine Yönetim Kurulumuzca itiraz olunan karar örneği aşağıya çıkarılmış, konu ile ilgili Birliğimiz çalışma ve teşebbüslerini kapsayan belgeler ilişikte gönderilmiştir.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

28.5.1972 gün ve 370/16 sayılı
Yönetim Kurulumuz Kararı :

Avukatlar Yardımlaşma Sandıklarının Emekli Sandığı sayılmaması gerektiği hususundaki 26.2.1972 gün ve 501 sayılı yazımıza; Yargıtay 4. Hukuk Dairesi ve Danıştay kararlarından da bahisle henüz kazaf içtihat teessüs etmediği cihetle anılan sandıkların emekli sandığı niteliğinde olmadığı yolundaki uygulamanın şimdilik değiştirilmesine yer olmadığını bildiren Sosyal Sigortalar Kurumu Genel Müdürlüğü'nün 2.5.1972 gün ve 232776 sayılı, VIII-0000-2 işaretli yazısı okundu.

Konu Birliğimizce gerekli şekilde takip edilmesine rağmen sonuç alınmadığından, Kurumla olan yazışmalarımız, Av. Osman Kuntman'ın raporu ile anılan cevap yazısı örneklerinin Hatay Barosuna ve İzmir Barosuna gönderilerek, yapılan işlemler aleyhine meslekdaşlarımızın dava yoluna başvurmaları gerektiğinin yazıya dergine oybirliğiyle karar verildi.

Antakya; 2.12.1971
Sayı : 241

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına
A n k a r a

1186 sayılı kanunla değiştirilen 506 sayılı kanunun geçici 3. cü maddesi, kanunun yayımından önce fikir ve beden işçisi olarak çalışıp prim ödemeyenlerin azami 10 yıllık süreleri için prim ödemeleri halinde sigortalılıklarına ilâve yapılacağını öngörmektedir.

1136 sayılı kanunun 1238 sayılı kanunla değişen geçici 1. ci maddesinden tamamen ayrı ve sigortalı lehine hüküm taşıyan yukardaki maddenin topluluk sigortasına tâbi Avukatlara da tatbik edilmesi gerektiği kanısındayız. Bu yolda Sosyal Sigortalar Kurumu Genel Müdürlüğüne yazdığımız yazının bir örneğini de eklince göndermekteyiz.

- a -- Bu konuda birliğiniz görüşünün bildirilmesini,
- b -- Kurum nezdinde gerekli yardımlarda bulunulmasını rica ederim. Saygılarımla

Hatay Barosu Başkan Vekili
Av. M. Nabi İnal

Antakya : 2.12.1971
Sayı : 239

Sosyal Sigortalar Kurumu Genel Müdürlüğüne
A n k a r a

Avukatlarla Kurumunuz arasında Topluluk sözleşmesi aktedilmiş ve bu nedenle de Baromuz Avukatları Sigortalı bulunmaktadırlar.

1186 sayılı kanunla değişik 506 sayılı kanunun geçici 3. cü maddesi, (bu kanunun yayımından önce çalıştı işyerlerinde fikir ve beden işçisi olarak çalışmakta olup her ne sebeple olursa olsun Sosyal Sigortalar Kurumuna... prim ödememiş olanlar hizmetlerini belgelendirdikleri..... takdirde toplam olarak en çok 10 yıllık hizmetleri Sosyal Sigortalar da veya Sosyal Sigortalara devredilen sandıklarda geçen hizmetleri ile birleştirilir) denmektedir.

506 sayılı kanun aynı zamanda topluluk sigortasına tâbi Avukatlara da, tip sözleşme dışındaki hususlarda, tatbik edilmektedir.

Bu nedenle 506 sayılı kanuna 1186 sayılı kanunla eklenen geçici 3. cü maddenin Baromuz Avukatlarına da tatbikinin mümkün olduğu ve şartları haiz olan Avukatların borçlanmalarının imkân dahilinde bulunduğu kanısındayız.

1136 sayılı kanunun 1238 sayılı kanunla değiştirilen geçici 1. ci maddesinde öngörülen 10 yıllık hizmet süresinden ayrı olarak yukarda izah ettiğimiz nedenlerle 1186 sayılı kanunla değiştirilen ve eklenen geçici 3. cü madde uyarınca borçlanma isteyen Avukatların yapacakları işlemlerin ve hesaplanacak primlerin hangi esasa göre düzenleneceğinin bilinmesi zorunluluğu vardır.

SONUÇ 1 — Yukarda tafsilatıyla izah ettiğimiz üzere 1186 sayılı kanunun geçici 3. cü maddesi uyarınca Baromuz Avukatlarından borçlanma suretiyle geçmiş azami 10 yıllık hizmetlerini sigortalılık hizmetlerine eklemek isteyenlerin yapacakları işlemin bildirilmesini,

2 — 1136 sayılı kanunun 1238 sayılı kanunla değişik 1. ci maddesindeki geçmiş 10 yıllık hizmetlerini

belgelendiren Avukatların ayrıca 1186 sayılı kanunun geçici 3. cü maddesiyle 506 sayılı kanuna eklenen hüküm uyarınca yine ve ayrıca 10 yıllık azami hizmet süreleri için prim ödeme durumlarında takip edilecek yolun ne olduğunun,

Bildirilmesi için gereğinin yapılmasını saygıyla rica ederim.

Hatay Barosu Başkan Vekili
Avukat
M. Nabi İnal

Ankara; 8.6.1972
Sayı : 1870

Baro Başkanlığı
H a t a y

İlgi : 27.12.1971 gün ve 241 sayılı yazımız.

İlgi yazımız üzerine Yönetim Kurulumuzca itti-hazolunan karar örneği aşağıya çıkarılmış, konu ile ilgili Birliğimiz çalışma ve teşebbüslerini kapsayan belgeler ilişikte gönderilmiştir.

Bilginizi rica ederim.

Ek : 11

Saygılarımla,
Başkan

28.5.1972 gün ve 370/16 sayılı
Yönetim Kurulumuz Kararı :

Avukatlar Yardımlaşma Sandıklarının Emekli Sandığı sayılmaması gerektiği hususundaki 26.2.1972 gün ve 501 sayılı yazımıza; Yargıtay 4. Hukuk Dairesi ve Danıştay kararlarında bahisle henüz kazai içtihat teessüs etmediği cihetle anılan sandıkların emekli sandığı niteliğinde olmadığı yolundaki uygulamanın şimdilik değiştirilmesine yer olmadığını bildiren Sosyal Sigortalar Kurumu Genel Müdürlüğünün 2.5.1972 gün ve 232776 sayılı, VIII-0000-2 işaretli yazısı okundu.

Konu Birliğimizce gerekli şekilde takip edilmesine rağmen sonuç alınmadığından, Kurumla olan yazışmalarımız, Av. Osman Kuntman'ın raporu ile anılan cevap yazısı örneklerinin Hatay Barosuna ve İzmir Barosuna gönderilerek, yapılan işlemler aleyhine meslekdaşlarımızın dava yoluna başvurmaları gerektiğinin yazıya darcine oybirliğiyle karar verildi.

Antakya : 20.6.1972
Sayı : 143

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına
A n k a r a

8.6.1972 gün ve 1870 sayılı yazımıza :

(İlgi : Yönetim Kurulumuzun 28.5.1972 gün ve 370/16 sayılı K.)

1 — 2.12.1971 gün ve 241 sayılı yazımız ile Birliğinizden, 1186 sayılı Kanunun geçici 3. cü maddesi

uyarınca Topluluk Sigortası mensubu Avukatların azami 10 yıllık geçmiş hizmetleri için prim ödemek suretiyle borçlanmalarının mümkün olabilip olamayacağı hususunda görüş ve yardımınız istenmiştir.

2 — Gerek yukardaki Birliğiniz cevabı yazısında ve gerekse 24.2.1972 gün ve 10-504 sayılı Genelgenizde konunun (yardımlaşma sandığına üye olan) Avukatlarla ilgili yönünün ele alındığı görülmektedir.

3 — Oysa ki 2.12.1971 günlü yazımızla aydınlanmasını istediğimiz husus (Yardımlaşma sandığı üyesi olmayan ve yardımlaşma sandığı kurulmamış bulunan) Baro mensuplarının 506 sayılı kanunun 1186 sayılı kanunla değiştirilen geçici 3 üncü maddesinden yararlanmalarının mümkün olabilip olamayacağıdır.

Kanunun açık deyimi Avukatların Yardımlaşma sandığı kurulmayan yerlerde dahi bu madde kapsamına girecekleri şeklindedir. Ancak Sosyal SigortalarKurumu bu yönde değişik cevaplarıyla bir çelişki içindedir.(iki yazı örneği eklidir).

Yukarda izah edilen nedenlerle Yardımlaşma sandığına girmemiş ve Yardımlaşma sandığı kurulmamış Baro mensubu ve Topluluk sigortasına dahil Avukatların 1186 sayılı kanunun geçici 3 üncü maddesinde (bu kanunun yayımından önce çeşitli işyerlerinde fikir ve beden işçisi .....) kapsama girmelerinin mümkün olup olmadığının Birliğinizce tetkikinde yarar görülmüştür.

Baromuzun görüşü Avukatların bu maddeden yararlanmaları şeklindedir. (Bir işyerinde) deyiminin dar olarak anlaşılması ve Topluluk sigortasına dahil Avukatların sigortalı olmadan önceki mesailerinin de bir nevi (kendi işyerlerinde çalışma) olduğunun ve bu itibarla 1186 sayılı kanunun geçici 3 üncü maddesindeki (bu kanunun yayımından önce çeşitli işyerlerinde çalışma) halinin mevcut olduğunu kabul zorunludur.

Durumun tetkikiyle varılacak görüşün tezelden bildirilmesini rica ederim. Saygılarımla 20.6.1972

Hatay Barosu Başkanı
Avukat
M. Nabi İnal

Yönetim Kurulunun 1.7.1972 gün
429-26 sayılı kararı :

506 sayılı Kanunun 1186 sayılı Kanunla değiştirilen geçici 3. maddesi ile ilgili Yönetim Kurulumuzca yapılan çalışma ve teşebbüsler sonunda ittihaz olunan 28.5.1972 gün ve 370/16 sayılı karardan bahisle konunun Yardımlaşma Sandığına üye avukatlar yönünden incelendiğini bildirerek durumun yeniden incelenerek Birliğimiz görüşünün bildirilmesini isteyen Hatay Barosunun 20.6.1972 gün ve 143 sayılı yazısı okundu.

Anılan Baronun 2.12.1972 günlü ve 241 sayılı yazısıze rine, 1186 sayılı Kanunun geçici 3 üncü maddesi hükmünden yararlanabileceği ve 6207 sayılı Kanuna göre kurulan avukatlar yardımlaşma Sandığına üye olmanın bu yararlanmayı engellemeyeceği de 8.6.1972 günlü ve 1870 sayılı yazısıyla bildirilmiştir.

Bu defa gönderilen 20.6.1972 günlü yazıyla, Yardımlaşma Sandığı üyesi olmıyan ve sadece kendi işyerinde çalışan avukatların 1186 sayılı Kanunun geçici 3 üncü maddesi hükmünden yararlanabilip yararlanamayacağı hususunun cevaplandırılması istenmektedir.

1186 sayılı Kanunun geçici 3 üncü maddesi hükmünden Yardımlaşma Sandığı üyesi olmayan avukatların yararlanabileceği kuşkusuzdur. Ancak, bir avukatın (başkasına ait işyerinde) geçen hizmetlerinin madde hükmüne girdiği, (Kendi bürosundaki çalışmalarının) Sigorta yönünden birleştirilecek bir hizmet sayılamayacağı bellidir. 1186 sayılı Kanunun geçici 3 üncü maddesi hükmü, avukatın kendi bürosunda geçen hizmeti kapsamına almamaktadır.

Bu yolda beliren Birlik görüşünün Hatay Barosuna gönderilmesine oybirliğiyle karar verildi.

1972/14-28

Avukatların Sosyal Güvenliği - 1592 Sayılı Kanun.

Ankara; 17.6.1972
Genelge No : 26-1961

Konu: Avukatlıkta geçen fiili hizmetlerin T.C. Emekli Sandığına borçlanılması için öngörülen sürelerin uzatıldığı hakkında.

Baro Başkanlığı

1136 sayılı Kanunun 1238 sayılı Kanunla değişik 2. maddesinin (A) bendi, geçici 3 ve 4. maddelerine göre serbest avukatlıkta geçen sürelerin T.C. Emekli Sandığına borçlanılabilmesi için belirli sürelerin 1238 ve 1425 sayılı kanunlarla 11.1.1972 gününe kadar uzatıldığı 20.8.1971 gün ve 46/2206 sayılı genelge ile barolara duyurulmuştur.

Bu defa 11.6.1972 gün ve 14212 sayılı Resmî Gazetede yayınlanan 1592 sayılı Kanun'un geçici 3. maddesinde aynen;

«İştirakçilerden 1136 ve 1238 sayılı Kanunlar uyarınca serbest avukatlıkta geçen hizmet sürelerini borçlanmak suretiyle fiili hizmetlerine eklenmesi için zamanında müracaat edememiş olanlarla (Bu kanunların yürürlük tarihinden sonra iştirakçi olanlar dahil), 5.3.1970 gün ve 1243 sayılı Kanunun geçici 1 ve geçici 2 nci ve 8.7.1971 gün ve 1425 sayılı Kanunun

geçici 18 inci maddelerine göre süresinde müracaat edememiş bulunanlara bu Kanunun yayımlandığı tarihten itibaren yeniden 6 aylık müracaat süresi tanınmıştır.»

Denilmek suretiyle anılan başvurma süreleri 11.12.1972 gününe kadar uzatılarak yeniden 6 aylık başvurma süresi tanınmış ve 1136, 1238 ve 1425 sayılı kanunlardan sonra T.C. Emekli Sandığına iştirakçi olanlara da fiili avukatlık sürelerini borçlanma hakkı tanınmıştır. Bu itibarla;

1. 1136, 1238 ve 1425 sayılı kanunlarla kabul edilmiş bulunan süreleri geçirmiş ve bu suretle borçlanma hakkından yararlanamamış meslektaşlarımıza yeni bir olanak sağlandığından, durumları Avukatlık Kanununun geçici 2/A, 3. ve 4. maddelerine uyup fiili avukatlık sürelerini T.C. Emekli Sandığına borçlanamayan avukatların 11.12.1972 gününe kadar T.C. Emekli Sandığına başvurabileceklerinin,

2. 1592 sayılı kanun 1136, 1238 ve 1425 sayılı kanunlardan farklı olarak geçici 2/A, 3. ve 4. maddeden yararlanma olanağını anılan kanunların yürürlük tarihlerinden sonra T.C. Emekli Sandığına iştirakçi olan meslektaşlarımızı da kapsadığından.

Bu durumda olan meslektaşlarımızın da 11.12.1972 gününe kadar fiili avukatlık sürelerini borçlanmak üzere T.C. Emekli Sandığına başvurmaları gerektiğinin Baronuza kayıtlı avukatlara duyurulmasını rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Bkz. TBBB. 1971/9-5;

1972/14-29

Avukatların Sosyal Güvenliği - Mesken Kredisi.

Genelge No : 16-1511
Ankara : 10.5.1972

Konu: Avukatlara mesken kredisi verilmesi hakkında.

Baro Başkanlığı

Birliğimizin 21.1.1972 gün ve 248 sayılı genelgesi ekinde gönderdiğimiz, Sosyal Sigortalar Kurumunun 3.1.1972 gün ve XVI-779/III-775 sayılı yazısında; sigortalıların, kuracakları ya da kurulmuş bulunan bir yapı kooperatifine katılarak üye olmak suretiyle mesken kredisinden yararlanmalarının mümkün bulunduğu bildirilmiş, bu krediden yararlanmak isteyen sigortalılarda aranan şartlar sayılmıştır.

Anılan genelgemiz üzerine gösterilen şartlara uygun ve bu krediden yararlanmak isteyen sigortalı meslektaşlarımızın çoğunlukta bulunduğu, 12 baromuzun gönderdiği cevaplardan anlaşılmıştır.

Barolarımızın sigortadan mesken kredisini alma olanağı bulunan meslektaşlarımızı saptayarak 21.1.1972 gün ve 2-48 sayılı genelgemize ekli Sosyal Sigortalar Kurumu Genel Müdürlüğünün 3.1.1972 gün ve XVI-779/III-775 sayılı yazısında, gösterilen şartları taşıyan avukatların Kurum tarafından hazırlanan ana sözleşmeye göre kooperatif kurarak mesken kredisinden yararlanmalarının sağlanmasının genelge ile barolara duyurulmasına Yönetim Kurulumuzun 22.4.1972 günlü toplantısında 253/2 sayıyla karar verilmiştir.

Gereğini ve Sosyal Sigortalar Kurumu Genel Müdürlüğüne gönderilecek yazıların Birlikçe takibedilmek üzere bildirilmesini rica ederim.

Saygılarımla
Başkan

Bkz. TBBB. 1972/11-5

1972/14-30

Avukatların Sosyal Güvenliği - Ölüm Yardımı.

Ankara; 17.6.1972
Genelge No : 22/1957

Konu : Ölüm yardımı konusunun düzenlenmesinde gerekli bilgilerin gönderilmesi hk.

Baro Başkanlığı

Ölüm yardımı konusunda gönderdiğimiz 2.5.1972, 17.5.1972, 31.5.1972 gün ve 15/1401, 17/1545, sayılı genelgelerimiz cevabının çok acele olarak gönderilmesini 3. defa tekiden ve önemle rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Bkz. TBBB. 1972/13-22;

1972/14-31

Mahkemelerdeki İşlerin Çokluğu - Bursa'da Müstakil Ticaret Mahkemesi Kurulması.

Ankara; 9.6.1972
Sayı : 1872

Sayın Av. Zeki Yücel
Koza Han
B u r s a

Bursa'da müstakil bir Ticaret Mahkemesi açılmasının tarafımızdan da zaruri görülmesi halinde geçen yıl Asliye Mahkemelerine intikal eden ticari dosya adedi ile Bursa'nın ticarî ve sınıai açıdan ge-

işmesine ait bilgileri derlemenizi, yapılacak müraعاتlara esas olmak üzere takdirlerinize sevgi ve saygıyla arz ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Ankara; 26.6.1972
Sayı : 2056

Adalet Bakanlığı
A n k a r a

Birliğimizce yapılan araştırmalar sonucunda Bursa Hukuk Mahkemesinin iş hacmi ve 1971 yılında anılan yer hukuk mahkemelerinde açılan ticaret davaları sayısının;

Asliye 1. Hukuk Mahkemesinde 62, Asliye 2. Hukuk Mahkemesinde 60, Asliye 4. Hukuk Mahkemesinde 62, Asliye 5. Hukuk Mahkemesinde 38, 1. Sulh Hukuk Mahkemesinde 57 ve 2. Sulh Hukuk Mahkemesinde 63 olmak üzere 342 dosyaya ulaştığı saptanmıştır.

Yukarıda belirtilen mahkemelerin ticaret davaları yanında genel iş toplamları ise Asliye 1. Hukuk Mahkemesinde 1242, Asliye 2. Hukuk Mahkemesinde 1198, Asliye 4. Hukuk Mahkemesinde 1242, Asliye 5. Hukuk Mahkemesinde 1220, 1. Sulh Hukuk Mahkemesinde 848 ve 2. Sulh Hukuk Mahkemesinde de 872 olmak üzere toplam 6662 dir.

Bursa'da bu gün (1971) yılına göre 2529 tüccar, 2581 sanayici mevcut olup tüccarlar 24, sanayiciler 17 meslek grubunda toplanmışlardır. Bursa Ticaret ve Sanayi Odasına bağlıdır.

1968 yılında 1. sınıf tüccar ve sanayici sayısı 191 iken bu gün 271 dir. Bunlardan 1968 yılında 4135 adedi hakiki şahıs, 538 adedi hükmi şahıstır.

1971 yılında ise 4479 adedi hakiki, 631 adedi hükmi şahıstır.

1968 yılında 293 kolektif, 27 komandit, 45 Limited, 66 Anonim, 100 Kooperatif, 7 İktisadi Devlet Teşekkülü var iken 1970 yılında 328 kolektif, 30 komandit 50 limited, 85 anonim, 130 kooperatif, 8 İktisadi Devlet Teşekkülü vardır.

Mevcut hakiki şahısların 1968 yılında sermayelerinin toplamı 136.141.213 TL, hükmi şahısların 339.689.400 TL. iken bu miktar 1970 yılında hakiki şahısların 143.427.694 TL. hükmi şahısların 415.309.548 TL. yükselmiştir.

Bu ekonomik görüntüye paralel olarak Bursa'nın nüfusu hızla artmaktadır. Son kurulan 76.000.000 TL. sermayeli Çimento fabrikası ile iki otomobil fabrikası, ve bunlara ait yar. sanayii Bursa'yı bir sanayi şehri haline sokmuş, büyük bir işçi şehri haline getirmiştir.

1955 yılında Türkiye nüfusu 24 milyon iken Bursa'nın nüfusu 598.000 idi, 1970 yılında 35 milyon olan genel nüfusa karşı Bursa 887.000 nüfusa yükselmiştir.

Belediye hudutları içinde 212.000 den 1970 yılında 276.000 ya yükselmiş, halen bu miktarın 325.000 i aşdığı tahmin olunmaktadır.

1965 yılında Bursa Asliye 3. Hukuk Mahkemesi ticaret davalarını müstakilen görmekte iken bu sistemden dönülmüş ve ticaret davaları yukarıda belirtildiği şekilde Asliye Hukuk Mahkemelerine dağıtılmıştır.

Bursa'daki ekonomik durum ticaret ve sanayiye sayısının bugünkü durumu ve ileri yıllardaki gelişmesi gözönünde bulundurulduğu takdirde özel ihtisas isteyen ticaret davalarının, ticaret mahkemesi kurulmak suretiyle görülmesi zorunluluğunun Bakanlıklarınca da takdir buyrulacağına eminiz.

Bu yönde Bakanlıklarınca gerekli incelemelerin yapılmasını ve Bursa'da müstakil bir ticaret mahkemesi kurulması için gerekli işlemlerin kısa sürede yapılarak sonucundan bilgi verilmesini müsaadevine arz ederim.

Saygılarımla,
Başkan

T. C.
Adalet Bakanlığı
Özlük İşleri Gn. Müdürlüğü Mua.

Ankara; 30.6.1972
Sayı : 35732

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına
A n k a r a

İlgi : 26.6.1972 gün ve 1050 sayılı yazınız.

Müstakil Ticaret Mahkemesi kurulmasını gerektirecek sayıda iş intikal etmediğinden mahkeme kurulmasına imkân görülemediği görülmüştür.

İlerde intikal edecek işlerde artış görüldüğünde Bursanın da durumu incelenmek üzere not alınmıştır.

Bilgi edinilmesini rica ederim.

İ. Kemâl ÖZTEK
Adalet Bakanı Yerine
Özlük İşleri Genel Müdürü

1972/14-32

Mahkemelerdeki İş Durumu - Barolardan İstenen Bilgi.

Ankara; 17.6.1972
Genelge No : 25/1960
Konu : Mahkemelerdeki
iş durumu hk.

Baro Başkanlığı

1971 yılı içinde Baronuz çevresine dahil mahkemelerde derdest dava sayısının (Ceza, Ticaret, Hukuk, İş) ve İcra Dosyaları adedinin bildirilmesini,

Birliğimizce belirli makamlardan bazı hususları isterken dayanılacak bu bilgilerin tezelden ulaştırılmasını rica ederim.

Saygılarımla
Başkan

Bkz. TBBB. 1970/3-24; 1971/7-11; 1972/13-14.

1972/14-33

Mahkeme Kadrolarının Yetersizliği - Malatya Ağır Ceza, Kumluca Sorgu, Zonguldak İş Mahkemesi Hakimlikleri - Sivas Zabıt Katipliği.

Tel
29.5.1972

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına
A n k a r a

Malatya adliye teşkilâtı senelerdenberi kifayetsiz bir kadro ile çalışmaktadır devamlı olarak. 34 hakim izinli ve raporlu bulunmakta ve bu nedenle adliyeden istenen netice alınmamaktadır. Malatya ağır ceza azası dört sene Ankarada yetkili bulunmuş ve Malatya adliye kadrosunda görevli görülmüştür. Bir ay kadar evvel Ankara hâkimliğine tayin olunan bu azanın yeri halen münhal olup yetkili arkadaşlarla doldurulmaktadır. Ağır ceza mahkemesi gibi bir mahkemenin bu şekilde görev ifasının mahzurlarını takdir buyurursunuz.

Halen de asliye 1.ci hukuk sulh ceza ve Malatya hâkimleri izinli ve raporlu bulunmaktadırlar bu arada arizi raporla ayrılmalar da buna inzıman edip bu hal tevali etmektedir görevde bulunan hâkimlerin gelmiyen arkadaşların duruşmalarına çıkmaları ise bir katibin talikinden farklı bir işlem olmamaktadır bu hal senelerdenberi devam etmekte ve müteddit müracaatlarımız cevapsız ve neticesiz kalmaktadır avukat arkadaşlar ve eshabı mesalih gece geç saatlere kadar mahkemeleri beklemek mecburiyetinde kalmaktadırlar.

Noksan ve gelmeyecek olan hâkimlerin yerine yeni tayin yapılması ve hiç olmasa arizi ayrılmalarla işlerin aksamasının kısmen önlenmesi için yeteri kadar hâkim muavini kadrosu tahsisi ile tayin yapılmasına dair 29.5.1972 tarihinde tekrar yüksek hâkimler kuruluna müracaat etmiş bulunmaktayız.

Bu haklı arzumuzun safi için yüksek tavassutunuzu saygıyla arz ederim.

Malatya Baro Başkanı Av. Turan Fırat

Ankara : 8.6.1972
Sayı : 1849

Baro Başkanlığı
M a l a t y a

İlgi : 29.5.1972 günlü tel yazınız.

İlgi yazınız üzerine, 3.6.1972 gün ve 1769 sayılı yazımızla dileğiniz Yüksek Hâkimler Kuruluna iletil-

miş Yüksek Hâkimler Kurulu Birinci Bölüm Başkanlığından alınan 5.6.1972 gün ve 7300 sayılı cevap yazısı örneği ilişikte gönderilmiştir.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Ek : 1 yazı fotokopisi

Yüksek Hâkimler Kurulu
Birinci Bölüm
İşlemler Br. 7200

Ankara; 5.6.1972

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına

İlgi : 3.6.1972 gün ve 1769 sayılı yazıya;

Halen Malatya'da sadece Ağır ceza Mahkemesi Üyeliği açık bulunmakta ve burada Hekimhan Hâkimi yetkili olarak çalışmaktadır.

İzinli bulunan Hukuk Hâkiminin yerine Yeşilyurt Sorgu Hâkimine yetki verilmiş ve Malatya'da işe başlamıştır.

Bilgi edinilmesini rica ederim.

Rüştü BAYKAL
Yüksek Hâkimler Kurulu
Başkan Vk.

Antalya : 21.4.1972
Sayı : 1770

Antalya Barosu Başkanlığı

Türkiye Barolar Birliği
Başkanlığına
A n k a r a

Kumluca ilçesi Avukatları tarafından Yüksek Hâkimler Kurulu Başkanlığına çekilen tel örneği ekte sunulmuştur.

Gereğine delâletlerinizi arz ederim, saygılarımla,

Baro Başkanı
Av. Zeki ŞEREMET

Eki : 1 tel örneği

Yüksek Hâkimler Kurulu Başkanlığına
A n k a r a

Antalyanın Kumluca ilçesi mevcut iki hâkimden sorgu hâkiminin tayini- Asliye hâkiminin ciddi sihhi sebeplerle raporlu ve kumluca dışında olmasından on günü müteceviz birzamandanberi, selâhiyetli bir hâkiminde gönderilmemesinden hâkimsiz bulunmaktır. Stop.

Diğer mahkemeler hariç yalnız tapulama mahkemesinde beşyüzelli müteceviz derdest dosya vardır. Stop.

Adli işlerin daha fazla sürüncemede kalmaması için ilçeye acilen ve müstakilen bir tapulama, bir sorgu hâkimi, sihhi veya başkaca sebeplerle asliye hâkimi başka yere tayini istemiş ise yeni bir asliye hâkimi tayininin yapılmasını arz ve talep ederiz.

Antalya Barosu Avukatlarından :

Av. Seval Gökhan
Av. Ömer Özer
Av. A. Rıza Kaşlı
Av. M. Cumhur Kuşataner
Av. Selâhattin Sözen
Av. Hikmet Akınay
Av. H. Tahsin Argun
Av. Metin Serdar
Av. Mehmet Akınay

Ankara; 24.5.1972
Sayı : 1659

Yüksek Hâkimler Kurulu
Başkanlığına
A n k a r a

Kumluca İlçesindeki avukatlar tarafından Başkanlığınıza gönderildiği bildirilen tel yazısı örneği ilişikte sunulmuştur.

Anılan tel yazısı üzerine Başkanlığınızca takdir olunan işlem konusunda Birliğimize bilgi verilmesini arz ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Ek : 1 tel yazısı örneği.

T. C.
YÜKSEK HAKİMLER KURULU
BİRİNCİ BÖLÜM

Ankara; 29.5.1972
Sayı : İşlemler Br. 6791

Türkiye Barolar Birliği
Başkanlığına

İlgi : 24.5.1972 gün ve 1659 sayılı yazıya
Kumluca Sorgu Hâkimliğine 23.5.1972 günlü kararlarla atama yapılmıştır.

Bilgi edinilmesini rica ederim.

Rüştü BAYKAL
Yüksek Hâkimler Kurulu
Başkan Vk.

Ankara; 3.6.1972
Sayı : 1763

Baro Başkanlığı
A n t a l y a

İlgi : 24/5/1972 gün ve 1660 sayılı yazımız.

Kumluca Sorgu Hâkimliğine 23/5/1972 tarihli kararlarla atama yapıldığına dair olup Yüksek Hâkimler

Kurulu Başkanlığından alınan 29/5/1972 tarih ve 6791 sayılı yazının bir örneği ilişikte sunulmuştur.

Bilgilerinizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Ankara; 17.5.1972
Sayı : 1568

Baro Başkanlığı
Z o n g u l d a k

İlgi : 4.2.1972 gün ve Muh. 1972/13 sayılı yazınız.

İliniz İş Mahkemesine bir hâkim atanması hususundaki ilgi yazınız üzerine başvurduğumuz Yüksek Hâkimler Kurulu Birinci Bölüm Başkanlığı, anılan Hâkimliğe ilk atama kararı ile atama yapılacağını 1.3.1972 gün ve 2550 sayılı yazısıyla bildirilmiş bulunmaktadır.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

T. C.
Yüksek Hâkimler Kurulu
Birinci Bölüm

Ankara; 1.3.1972
Sayı : 2550

Türkiye Barolar Birliği
Başkanlığına

İlgi : 25.2.1972 gün ve 473 sayılı yazıya;
Açık bulunan Zonguldak İş Mahkemesi Hâkimliğine, ilk atama kararı ile atama yapılacaktır.

Bilgi edinilmesini rica ederim.

Rüştü BAYKAL
Yüksek Hâkimler Kurulu
Başkan Vk.

Bkz. TBBB. 1972/12-12.

Ankara; 2.6.1972
Sayı : 253

T. Barolar Birliği Başkanlığına
A n k a r a

Baromuz Avukatlarından Oktay Aydınalp ve 6 arkadaş tarafından T. Barolar Birliğine intikal ettirmek üzere Baromuz Başkanlığına verilmiş olan 6.5.1972 tarihli dilekçenin aslı ilişikte sunulmuştur.

İlimizde son yıllarda iş davalarının sür'atle, günden güne artmakta olduğu ve buna rağmen iş davalarına tek bir kâtibin bakmakta olduğu Baromuzcada yakinen bilinmektedir.

6/5/1972 tarihinde 2116 adet iş davasının derdest bulunduğu tasrih edilmiş olduğuna göre aradan ge-

çen bir aya yakın süre için de dâva sayısının daha da yükselmiş olması tabidir.

Yoğun ve sürekli olan iş davalarının bir kâtip tarafından yürütülemeyeceği, bu nedenle de davaların sürüncemede kalarak Hukuk ve Adaletin gerçekleşmesi gecikmiş olacaktır. Bu itibarla İş davalarına bakmakla görevli bulunan Sivas Asliye 1. Hukuk mahkemesine bir kâtip kadrosunun verilmesi, için Adalet Bakanlığı yanında gerekli girişim ve aracılığınıza saygılarımla arz ederim.

Av. Ayhan İLGÜN
Baro Başkanı

Eki : I dilekçe

Baro Başkanlığına
S i v a s

İlimizde İş Davalarını Görmeye Yetkili SİVAS Asliye 1. Hukuk Mahkemesine 1970 yılından 172 iş davası devretmiş, 1971 yılında 915 iş davası gelmiş böylece 1971 yılında 1087 davaya bakılmış, 1972 yılında 499 dava devredilmiş 31.3.1972 tarihine kadar 1781 iş davası daha gelmiş bu tarihe kadar 164 dava sonuçlandırılmış bu tarih itibarıyla 2116 iş davası derdesti rüyet bulunmaktadır.

Halen bu davalara ve açılmakta olan iş davalarına sadece bir kâtip bakmaktadır. Asliye 1 Hukuk Mahkemesinin diğer dosyalarıyla meşgul olan iki kâtipi varsada ancak kendi işlerine yetişebilmekte, iş davalarına yardım edememektedirler.

Bu sebeple iş davaları sürüncemede kalmakta, adaletin tecellisi gecikmektedir.

Meselenin T. Barolar Birliğine saygıdurulmak suretiyle Adalet Bakanlığı nezrinde, İş davalarına bakmak üzere bir kâtip kadrosu verilmesinin temini zımında teşebbüse geçilmesini saygıyla arz ederiz. 6.5.1972.

İbrahim TUNÇDEMİR
Avukat

Oktay AYDINALP
Avukat

Ertan SANAN
Avukat

Orhan GÜLER
Avukat

Birsen ÖZKAN
Sümerbank Sivas
Çimento Sanayii
Avukatı

Ayhan ERMUTLU
TCDD Gn. Md.
Avukat

Ahmet GERÇEK
Avukat

Ankara; 8.6.1972
Sayı : 1844

Adalet Bakanlığı
A n k a r a

Sivas Barosu Başkanlığından alınan 2.6.1972 gün ve 253 sayılı yazı ile eki Av. Oktay Aydınalp, Av. İb-

rahim Tunçdemir, Av. Orhan Güler, Av. Ertan Sanan, Av. Ayhan Ermutlu, Av. Birsan Özkan ve Av. Ahmet Gerçek'in birlikte düzenledikleri 6.5.1972 günlü dilekçe fotokopisi ilişikte sunulmuştur.

Durumun incelenerek, iş davalarına bakan Sivas Asliye I. Hukuk Mahkemesi için bir kâtip atanması hususunda gereğinin takdir olunmasını rica eder, sonuçtan Birliğimize bilgi verilmesini müsaadelerine arz ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Ek : 1 dilekçe fotokopisi.

Ankara; 8.6.1972
Sayı : 1845

Baro Başkanlığı
S i v a s

İlgi : 2.6.1972 gün ve 253 sayılı yazınız.

İliniz Asliye I. Hukuk Mahkemesine bir kâtip atanması hususundaki ilgi yazınız gereği ricasiyle Adalet Bakanlığımıza iletilmiş, sonuçtan bilgi istenmiştir.

Cevap geldiğinde ayrıca bilgi verilecektir.

Saygılarımla,
Başkan

T.C.

A D A L E T B A K A N L I Ğ I

Özlük İşleri Genel Müdürlüğü

Ankara; 24.6.1972
Sayı : 34487

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına
A n k a r a

İlgi : 8.6.1972 gün ve 1844 sayılı yazıya.

Sivas Mahkemesi Zabıt Kâtipliğinde 1.3.1972 tarihinden önce münhâl olan kadro 1972 yılı bütçe kanununun 15 nci maddesi gereğince bloke edilmiş bilâhare bu kadrolar serbest bırakılmış ve Sivas Mahkemesi için de bir adet kadro verilmiş ve mahalline bildirilmiştir.

Bilgi edinilmesini rica ederim.

İ. Kemâl ÖZTEK
Adalet Bakanı Yerine
Özlük İşleri Genel Müdürü

1972/14-34

Adalet Binaları - İstanbul Adliye Sarayı - Nıksar Adliyesinde Avukatlara Oda Ayrılması.

İstanbul Barosu Başkanlığı

İstanbul; 17.5.1972
Sayı : 2140

Barolar Birliği Başkanlığına
A n k a r a

İstanbul Adliye sarayının asansörleri, Başkanlığımızca bilinmeyen bir sebeple, uzun zamandanberi çalışmamaktadır.

İstanbul'un hususiyeti malumunuzdur. Duruşmalara ancak dakikası dakikasına yetişebilmesi muvacehesinde, bu durumun verdiği heyecan ve yorgunluk karşısında Adliye sarayının merdivenlerini yürüyerek çıkmanın ve uzun mahkeme koridorlarını katederek duruşmaya girmenin meslektaşlarımızın sıhhatleri üzerinde yapacağı tesir göz önünde bulundurulurak, bu hususun tezelden giderilmesi için ilgililer katında gerekli teşebbüsün yapılmasına müsaadelerinizi rica ederim.

İstanbul Barosu Başkanı
Av. Ferruh Dereli

Ankara; 24.5.1972
Sayı : 1648

Adalet Bakanlığına
A n k a r a

İstanbul Barosunun 17.5.1972 gün ve 2140 sayılı yazısı fotokopisi ilişikte sunulmuştur.

Gereğinin takdiriyle sonucun Birliğimize bildirimini müsaadelerine arz ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Ek : 1 yazı fotokopisi.

Ankara; 24.5.1972
Sayı : 1649

Baro Başkanlığı
İ s t a n b u l

İlgi : 17.5.1972 gün ve 2140 sayılı yazınız. Dileğiniz gereği için Adalet Bakanlığımıza iletilmiş, sonucundan bilgi istenmiştir.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Ankara; 22.Mayıs 1972
Sayı : 1614

Adalet Bakanlığı
A n k a r a

İlgi : 8.3.1972 gün ve 714 sayılı yazımız. Tokat Barosunda kayıtlı meslektaşlarımızın başvurması üzerine, Nıksar Adliye Binası içinde avu-

katlara yer ayrılması konusunda, Bakanlığınız takdirine sunduğumuz ilgi yazımıza bugüne kadar bir cevap lütfedilmemiştir.

İlgi yazımızda belirtilen konuda Bakanlığınızca ne işlem yaptığının bildirilmesini takdirlerine arz ederim.

Saygılarımla,
Başkan

T. C.

ADALET BAKANLIĞI

Ankara; 30.6.1972

Sayı : 21852

Konu : Niksar Adliyesinde avukatlara bir yer ayrılması Hk.

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına

İlgi : 8 Mart 1972 gün ve 714sayılı yazınız.

Niksar Adalet Dairesinde avukatlar için bir yer ayrılması konusundaki yazınız üzerine keyfiyet Niksar Cumhuriyet Savcılığına intikal ettirilmiştir.

Anılan Cumhuriyet Savcılığından alınan cevabî yazıda, Niksar Adalet Dairesinin Hükümet Konağının bir kaç odasına yerleşmiş olduğu, yersizlik nedeniyle icra memurluğu başka kiralık bir binada bulunduğu gibi cumhuriyet savcı yardımcısı ile Tapulama Hâkimine oda ayırlamadığı belirtilerek adliyeye ait odalardan avukatlara halen bir yer tahsisinin mümkün olmadığını bildirilmektedir .

Bu defa keyfiyet İçişleri Bakanlığına intikal ettirilerek 1136 Sayılı Avukatlık Kanununun 50 inci maddesi uyarınca hükümet konağından uygun görülecek bir yerin avukatlara tahsisi konusunda gereğinin yapılması istenmiştir.

Bilgi edinilmesini ve sonucun oradan izlenmesini rica ederim.

Şemsettin İyiol
Adalet Bakanı Y.
Hukuk İşleri Genel Müdürü

1972/14-35

Adliye İhtiyaçları - İcra Dairelerine Kasa Temini.
İzmir Baro Başkanlığı

İzmir : 16.5.1972
Sayı : 993

Türkiye Barolar Birliği
Başkanlığı
A n k a r a

İzmir İcra Daireleri, icra takipleri sebebiyle emre muharrer senetlerin asıllarını, İ.İ.K. hükümlerine göre kasaya almaları gerektiği halde, kasa yokluğu,

sorumluluk gibi nedenler sonucu senetleri almaktan istinkâf etmektedirler. Bu hareket tarzı, ödeme emirlerinin iptaline yol açmakta, lüzumsuz yere vekâlet ücreti ödenmesine sebep olmaktadır.

İcra hâkimi ile yaptığımız temaslar da bir semere vermemiştir. Gerçekten, icra memurları senetleri çekmecelerinde muhafaza etmekten çekinmektedirler.

Adalet Bakanlığına kasa tahsisatı ve mutemetlik ikdası için icra hâkimliğince yapılan teklifler olumlu sonuç vermemiştir. İcra Hâkimliği 40.000 lira tahsis edilmek suretiyle ihtiyacı karşılayabilecek adette kasa alınabileceğini ifade etmektedir.

İstanbul, Ankara, İzmir gibi büyük şehirlerde bu gibi ihtiyaçların karşılanmaması nedeniyle büyük karışıklıkların meydana çıkacağı düşüncesiyle Adalet Bakanlığı nezdinde tavassutunuzu rica ederim.

Saygılarımla,

M. İskender Özturanlı
Avukat
Baro Başkanı

Ankara; 25.5.1972
Sayı : 1684

Adalet Bakanlığına
A n k a r a

İzmir Barosunun 16.5.1972 gün ve 993 sayılı yazısı fotokopisi ilişikte takdim olunmuştur.

Anılan yazının incelenerek, icra takibine konu olan senetlerin icra dairelerinde saklanması için ihtiyaca yeter sayıda kasa tahsis edilmesini, ve bu hususta icra dairelerine gerekli emrin verilmesini takdir ve müsaadelerine arzeder, sonuçtan Birliğimize de bilgi verilmesini rica ederim.

Ek : 1 yazı fotokopisi
Saygılarımla,
Başkan

T. C.
ADALET BAKANLIĞI
Levazım Müdürlüğü

Ankara; 16.6.1972
Sayı : 3800

Konu : Para Kasaları Hk.

Türkiye Barolar Birliği
Başkanlığına

İlgi : 25.5.1972 tarih ve 1684 sayılı yazımız hk. İstanbul, Ankara ve İzmir gibi büyük şehirlerde vazife görmekte bulunan İcra Dairelerinin kasa ihtiyaçları talep edildikçe ve peyder pey karşılanmaktadır.

Bilgi edinilmesi rica olunur.

Melih Ezgü
Adalet Bakanı Y.
Müsteşar

Ankara; 19.6.1972
Sayı : 1977

Baro Başkanlığı
İ z m i r

İlgi : 16.5.1972 gün ve 993 sayılı yazınız,
22.5.1972 gün 1685 sayılı yazımız.

İcra takibi konusu senetlerin icra daireleri kasa-
larında saklanması için, kasa alınması hakkında ilgi
yazı ile vaki teklifiniz üzerine, Adalet Bakanlığına
gönderdiğimiz 25.5.1972 gün ve 1685 sayılı mektubu-
muza verilen 16.6.1972 gün ve 3800 sayılı cevap örne-
ği ilişikte gönderilmiştir.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

1972/14-36

**Avukatlık Stajı - 7.7.1969 dan Önce Mezum Olanların,
7.7.1972 den Sonra Yeni Hükümlere Tabi Olacakları.**

Ankara; 7/6/1972
Genelge No : 21/1818

Baro Başkanlığı

1136 sayılı Kanunun geçici 7. maddesi (a) bendin-
de; 7 Temmuz 1969 tarihinden önce Hukuk Fakültele-
rinden mezun olanların bu tarihten itibaren üç yıl
içinde avukatlık stajı için başvurdukları takdirde,
ilk altı ayı mahkeme ve ikinci altı ayı avukat yanın-
da olmak üzere 1 yıl staj yapacaklarının belirtildiği
bilinmektedir.

Bu süre 7 Temmuz 1972 de sona ereceğinden, an-
lan tarihten sonra staj için barolara başvuracak
7.7.1969 tarihinden önce Hukuk Fakültesinden mezun
olanların, 1136 sayılı Kanuna göre 1,5 yıl staj yapa-
caklarının ve stajlarının yeni kanun hükümlerine ta-
bi olacağına genelge ile barolarımıza duyurulmasına
Yönetim Kurulumuzun 27.5.1972 günlü toplantısında
da 324/7 sayı ile karar verilmiştir.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

1972/14-37

**Yabancı Hukuk Fakülteleri Mezunlarının 1136 S. Ka-
nunun 3/b. Maddesi Uyarınca Verecekleri Fark Sı-
navı Esasları - Hukuk Fakülteleri, Bakanlık ve Tür-
kiye Barolar Birliği Temsilcilerinin Ortak Toplantısı.**

T. C.
Ankara Üniversitesi
Hukuk Fakültesi
Dekanlığı

Ankara; 16.5.1972
Sayı : 838-1685

Türkiye Barolar Birliğine
A n k a r a

Bilindiği üzere, yabancı memleketler Hukuk Fa-
kültelerinden mezun olanların Türkiye'de Avukatlık

meslekine kabul edilebilmeleri, Avukatlık Kanunu-
nun 3. maddesine göre, Türkiye Hukuk Fakülteleri
programlarına göre eksik kalan derslerden başarılı
sınav vermiş olmalarına bağlı bulunmaktadır. Bu
durumda olanların sınavları, ilgilinin başvurmasına
göre, Ankara veya İstanbul Hukuk Fakültelerinden
birisinde yapılmaktadır. Bu iki Fakültede okutulan
dersler tamamen aynı sayıda olmadıkları için, prog-
ram uyarınca sınavı yapılacak eksik ders sayısı da
aynı olmamaktadır. Örneğin Ankara Hukuk Fakülte-
sinde mevcut olan Siyasal Tarih dersi, İstanbul Hu-
kuk Fakültesinde bulunmamakta; Ankara'da mecbu-
rî olan Hukuk Tarihi İstanbul'da seçimlik dersler
arasında yer almakta ve zamanla her iki Fakültede
ders listeleri değişikliğe uğramaktadır.

Diğer yandan, sınava gireceklerin öğretim gör-
dükleri dış memleketlerin Almanya, Fransa gibi batı
hukuk sistemine, Romanya, Sovyet Rusya gibi sos-
yalist bir hukuk sistemine veya Suudi Arabistan gibi
dinsel bir hukuk sistemine bağlı bulunmaları da, ek-
sik kalan derslerin sayısını tayinde etkili bir faktör
olarak ortaya çıkmaktadır.

Ancak bütün bu konularda uyulması gerekli or-
tak kuralların bulunmaması, uygulamanın tek bi-
çimli olarak gelişmesine engel olmaktadır. Bu itibar-
la yukarıda belirtilen noktalarda Hukuk Fakülteleri,
Türkiye Barolar Birliği ve uygun görülecek diğer ku-
ruluşların (örneğin Adalet Bakanlığının) temsilcile-
rinden meydana gelecek bir komisyonun ortak esas-
lar önermesinin faydalı, hatta zorunlu olduğu düşü-
nülmektedir.

Bu düşüncemiz uygun görüldüğü takdirde, Avu-
katlık meslekine kabulde yetkili organ olan Türkiye
Barolar Birliğinin, bu konudaki ortak esasları tes-
pit etmek üzere teşebbüse geçmesi hususu yüksek
takdirlerine sunulur.

Prof. Dr. Erol Cansel
D e k a n

Ankara; 7.6.1972
Sayı : 1823

Hukuk Fakültesi Dekanlığı
A n k a r a

İlgi : 16.5.1972 gün 538/1685 sayılı yazınız :

İlgideki yazınız Yönetim Kurulumuzun 28.5.1972
günlü toplantısında incelenerek, Fakülteniz, İstanbul
Hukuk Fakültesi, Adalet Bakanlığı ve Birliğimiz tem-
silcilerinin Yabancı Hukuk Fakültelerinden mezun
olanların 1136 sayılı Kanunun 3/b maddesi uyarınca
verecekleri fazla sınav ile ilgili ortak esasları saptama-
k üzere 27.7.1972 Pazar günü saat 11.00 de, Ziya Gök-
alp Caddesi 16/7 de Birlik Merkezinde toplantıya ça-
ğırılmalarına, toplantıya Birliğimiz adına Başkan Av.
Faruk Erem ile Başkan Yardımcısı Av. Enver Arslan-
alp'in katılmalarına karar verilmiştir.

İstanbul Hukuk Fakültesi Dekanlığı ile Adalet Bakanlığına temsilci gönderilmesi için mektup yazılmıştır.

İginizden ötürü teşekkürlerimizi sunar, toplantıya katılacak temsilcinizin isminin bildirilmesini takdirlerine sunarım.

Saygılarımla
Başkan

Ankara; 7.6.1972
Sayı : 1822

Hukuk Fakültesi Dekanlığı
İ s t a n b u l

Yabancı Hukuk Fakültelerinden mezun olanların Avukatlık Meslekine kabul edilebilmesi için, Türkiye Hukuk Fakülteleri programlarına göre noksan kalan derslerden sınav vermeleri gerektiğinin 1136 sayılı Avukatlık Kanununun 3/b. maddesinde hükme bağlandığı bilinmektedir.

Ankara Hukuk Fakültesi Dekanlığının Birliğe gönderdiği fotokopisi ekli 16.5.1972 gün ve 538/1685 sayılı yazıda, Hukuk Fakülteleri programlarında eşitlik olmadığından, Hukuk Fakülteleri ile Adalet Bakanlığı ve Birliğimiz temsilcilerinin bu konudaki ortak esasları saptaması için toplantı tespitini istemiştir.

Yönetim Kurulumuz 28.5.1972 gün ve 378/24 sayılı kararı ile isteği yerinde görerek Hukuk Fakülteleri, Adalet Bakanlığı ve Birliğimiz temsilcilerinin 2.7.1972 Pazar günü Ankara'da Ziya Gökalp Caddesi 16/7 de Birlik merkezinde saat 11.00 de toplantıya çağırılmalarını uygun görmüş ve Birliğimizi temsil için Başkan Av. Faruk Erem ile Başkan Yardımcısı Av. Enver Arslanalp'i görevlendirmiştir.

Anılan gün ve saatte Fakülteniz temsilcisinin de toplantıya katılmasının temini ile isminin bildirilmesini takdirlerine sunarım.

Saygılarımla,
Başkan

Ek : 1 yazı fotokopisi.

Ankara; 7.6.1972
Sayı : 1821

Adalet Bakanlığı
A n k a r a

Yabancı Hukuk Fakültelerinden mezun olanların Avukatlık Meslekine kabul edilebilmesi için, Türkiye Hukuk Fakülteleri programlarına göre noksan kalan derslerden sınav vermeleri gerektiğinin 1136 sayılı Avukatlık Kanununun 3/b maddesinde hükme bağlandığı bilinmektedir.

Ankara Hukuk Fakültesi Dekanlığının Birliğimize gönderdiği fotokopisi ekli 16.5.1972 gün ve 538/1685 sayılı yazıda, Hukuk Fakülteleri programlarında eşitlik olmadığından, Hukuk Fakülteleri ile Adalet Bakanlığı ve Birliğimiz temsilcilerinin bu konudaki or-

tak esasları saptaması için toplantı tespitini istemiştir.

Yönetim Kurulumuz 28.5.1972 gün ve 378/24 sayılı kararı ile isteği yerinde görerek, Hukuk Fakülteleri, Adalet Bakanlığı ve Birliğimiz temsilcilerinin 2.7.1972 Pazar günü Ankara'da Ziya Gökalp Caddesi 16/7 de Birlik merkezinde saat 11.00 de toplantıya çağırılmalarını uygun görmüş ve Birliğimizi temsil için Başkan Av. Faruk Erem ile Başkan Yardımcısı Av. Enver Arslanalp'i görevlendirmiştir.

Anılan gün ve saatte Bakanlığımız temsilcisinin de toplantıya katılmasının temini ile isminin bildirilmesini takdirlerine sunarım.

Saygılarımla,
Başkan

Ek : 1 yazı fotokopisi.

Türkiye Barolar Birliği
Başkanlığı

Komisyon Kararı

1136 sayılı Avukatlık Kanununun 3/b. maddesi uyarınca yabancı Hukuk Fakültelerinden mezun olup noksan derslerden Türkiye Hukuk Fakültelerinde verecekleri fark imtihanı ortak esaslarının saptanması için kurulan Komisyonumuz 2.7.1972 günü Türkiye Barolar Birliği Merkezinde Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Temsilcisi Sayın Prof. Dr. Necip Bilge, İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi Temsilcisi Sayın Prof. Dr. Necip Kocayusufoğlu, Adalet Bakanlığı Temsilcisi Hukuk İşleri Genel Müdür Yardımcısı Sayın Sait Rezaki, Türkiye Barolar Birliği Temsilcisi Sayın Başkan Prof. Dr. Faruk Erem ve Başkan Yardımcısı Sayın Av. Enver Arslanalp hazır olduğu halde toplandı.

Konu müzakere edildi. Neticede aşağıdaki karar alındı.

(Fakültelerde okutulan ana dersler arasında esasen bir ayrılık mevcut olunması, tali derslerdeki farklılıkların takdirinin Komisyonumuzca bir prensibe bağlanmasının imkansızlığı karşısında bu konuda her fakültenin sorunu kendi özerkliği çerçevesinde bir çözüme bağlamasının uygun olacağı sonucuna varılmıştır.

Komisyonumuz, oybirliğiyle, Hukuk Fakültelerinin programlarının çağdaş eğilim ve ihtiyaçlara uygun hale getirilmesi için fakültelerin, Türkiye Barolar Birliğinin hâkimlerin ve Adalet Bakanlığının temsilcilerinin daha sıkı bir iş birliği halinde çalışmalarının ve Hukuk Fakültelerine bu konuda tavsiye ve temennilerde bulunmalarının yerinde olacağı kanaatine varılmıştır.)

Ankara Hukuk Fakültesi
Temsilcisi Prof. Dr.
Necip Bilge
T.B.B. Temsilcisi
Başkan
Prof. Dr. Av. Faruk Erem

İstanbul Hukuk Fakültesi
Temsilcisi Prof. Dr.
Necip Kocayusufoğlu
Adalet Bakanlığı
Temsilcisi
Sait Rezaki

T.B.B. Temsilcisi
Av. Enver Arslanalp

Ankara; 6.7.1972
2203,
Sayı : 2204, 2205,

Adalet Bakanlığı ve
Hukuk Fakültesi Dekanlıklar

Yabancı Hukuk Fakültelerinden mezun olanların 1136 sayılı Avukatlık Kanununun 3. maddesi (b) bendi uyarınca Türkiye Hukuk Fakülteleri programlarına göre noksan kalan derslerden verecekleri sınavla ilgili olarak 2.7.1972 günü Birliğimiz Merkezinde, Hukuk Fakülteleri, Adalet Bakanlığı ve Birliğimiz temsilcilerinin iştirakiyle yapılan toplantıda alınan karar ilişikte sunulmuştur.

Saygılarımla,
Başkan

Ek : 1

1972/14-38

Avukatlık Stajı - 1136 Sayılı Kanunun 72/b. Bendingin Anılan Kanuna Göre Staj Yapanlara Uygulanacağı.

Yönetim Kurulunun 1.7.1972 gün ve 428/25 sayılı kararı :

Hüseyin Küçükçakır'ın, stajı sonunda aldığı staj bitim belgesinin iptali ile ilgili Birliğimiz kararı aleyhine açtığı davasının reddine dair Danıştay 8. Dairesinin Esas : 1971/4960, Karar : 1972/1261 sayılı kararı okundu, bilgi alındı.

Kararın Bültende yayınlanmasına oybirliğiyle karar verildi.

T. C.
Danıştay

Sekizinci Daire

Esas : No. 1971/4960

Karar : No. 1972/1261

Davacı : Hüseyin Küçükçakır, Genel Kurmay Sağlık ve Veteriner Dairesinde Asteğmen - Ankara.

Davalı : 1- Ankara Barosu.
2- Türkiye Barolar Birliği.

Davanın Özeti : 2/2/1970 tarihinde avukatlık stajına başlayarak 5/2/1971 tarihinde ikmal ettikten ve staj bitim belgesini aldıktan sonra, davalı baro yönetim kurulunca söz konusu belgenin geçersiz sayılmasına dair verilen karara karşı yaptığı itirazın reddine ilişkin bulunan davalı Birliğin 2/5/1971 gün ve 237/2 sayılı kararının iptali istegidir.

Davalıların Savunması Özeti : Müddetinde savunma verilmemiştir.

Kanunsözcüsü Muzaffer Arer'in Düşüncesi : Ge-rek 3499, gerekse 1136 sayılı kanunlar fiilen öğret-menlik yapan kişilerin avukatlık ve dolayısıyla avu-katlık stajı yapmalarını mümkün kıldığı, davacının ise öğretmen kadrosunu işgal etmekle beraber, stajı sırasında fiilen memur olarak çalışmakta olduğu, ka-zanılmış bir hakkın mevcudiyeti söz konusu edileme-yeceğinden staj bitim belgesi istihlal etmiş bulunma-sı davacıya bir hak sağlayamayacağı cihetle, dava ko-nusu işlemden kanuna aykırılık yoktur.

Davanın reddi gerektiği düşünülmektedir.

Raportör Sami Akural'ın Düşüncesi : Davacının avukatlık stajı yaptığı sırada staj ile birleşmeyen bir işte çalıştığı sabit olduğundan, staj bitim belge-sinin geçersiz sayılmasında, 1136 sayılı kanunun 72/b maddesine aykırılık bulunmadığından davanın reddi gerekir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Sekizinci Dairesince işin gereği düşünüldü :

2/2/1970 tarihinde avukatlık stajına başlayan ve 1136 sayılı kanunun değişik geçici 7 inci maddesi uya-rınca staj hükümleri yönünden esas itibariyle bu ka-nuna tâbi bulunan davacının, staj yaptığı sırada me-mur olarak çalıştığı sabit olduğundan ve avukatlık ruhsatı verilmiş olsa idi dahi, baro levhasından kay-dının silinmesi, 1136 sayılı Avukatlık Kanununun 72/b maddesi gereği olduğundan, staj bitim belgesi-nin geçersiz sayılmasında sözü edilen maddeye aykırılık yoktur.

Açıklanan sebeplerle davanın reddine yargılama giderlerinin davacı üzerinde bırakılmasına 5/4/1972 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan V.	Üye	Üye
İbrahim Koloğlu	Enver Sevgen	Alparslan Kayan
Üye		Üye
Şekip Çopuroğlu		H. Basri Kur

1972/14-39

Avukatlık Stajı - Askerlik Görevinde İzin Sürelerinde Staja Devam Edilebileceği.

Ankara; 12.6.1972
Sayı : 1898

Bay M. Veysel Koca
5. Top. Gr. K. Kh. Bl. Atğm.
Havaalanı — Çorlu

İlgi : 25.5.1972 günlü dilekçeniz.

Askerlik görevinden izinli olduğunuz sürede avukatlık stajına devam edilebileceği hususunda ba-

rolara gönderilmiş olan 16.10.1971 gün ve 61-2646 sa-
yılı genelgemiz örneği ilişikte gönderilmiştir.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla
Başkan

Bkz. TBBB 1971/10-22, 1972/13-24

1972/14-40

**Dava ve İş Takipçilerinin Listeye Yazılmaları - Geçici
17. Madde Uyarınca Avukat Adedi Üçü Bulan Yerler-
den Üç Ay İçinde Başvurulduğu Takdirde Başka Yere
Nakledilebileceği.**

Ankara; 8.6.1972
Sayı : 1869

Bay A.
Araç'da Emekli Mahkeme Başkâtibi
K a s t a m o n u

İlgi : 31.5.1972 günlü dilekçeniz.

1136 sayılı Avukatlık Kanununun 1238 sayılı Ka-
nunla değiştirilen geçici 17. maddesinin dördüncü
fıkrasında aynen «Yukardaki fıkralar uyarınca vekâ-
let görevini yapmak hakkı o yer avukat veya dava
vekilleri sayısının üçü bulması halinde kendiliğinden
sona erer. Sona erme tarihinden itibaren üç ay için-
de, ilgili şahsın aynı baro bölgesi içinde üç avukat
veya dava vekili bulunmayan başka bir yere nakle-
derek büro açması halinde, listedeki kaydı, nakledi-
len yer işaret edilmek suretiyle devam eder. İlgili üç
aylık süre içinde başka bir baroya başvurduğu tak-
dirde, dosyası getirilmek suretiyle başvurduğu baro-
nun listesine kaydı yapıp ayrıldığı baronun listesin-
den de adı silinerek vekâlet görevine devam eder. Üç
aylık süre içinde aynı baro bölgesindeki başka bir
yere nakil yapılarak büro açılmaması veya bu süre
dolmadan başka bir baroya nakil için başvurulmama-
sı halinde *ilgilinin adı listeden silinir*» denilmekte-
dir.

Madde metni dilekçenizin 2. ve 3. maddesinde yer
alan tereddütleri giderer açıklıktadır.

Bu itibarla 10.5.1972 de Araç'ta sona eren vekâlet
görevinize aynı baro ya da başka baro çevresi için-
de üç avukat ya da dava vekili olmayan bir yere üç
ay içinde nakletmek suretiyle devam edebilirsiniz.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Bkz. TBBB. 1971/10-31, 32; 1972/13-26

16.5.1972

Bay A.
Barolar Birliği Sayın Başkanlığına
A n k a r a

İçemizde Orman Bakanlığına bağlı Orman Böl-
ge Şefliğinde memur kadrosunda çalışan bir avukat
var bu dışardan dava almamakta olup ayrıca ilçe-
de ikide serbest avukat var bu sebeple bulunduğum
yerden kandıraya nakil etsem 17. ci maddedeki hü-
kümnden istifade eden ben dava takipçisi burada da-
valara girebilirmiyim girimezmiyim. Bilgi bakımın-
dan sizlerden malumat istemekteyim saygılarımla.

A

Ankara; 25.5.1972
Sayı : 1687

Bay A
Kaynarca ilçesinde dava takipçisi
Kaynarca — S a k a r y a

İlgi : 16.5.1972 günlü yazınız.

Orman Bakanlığı Bölge Şefliğinde kadrolu ola-
rak çalışan avukatın 1136 sayılı Kanunun geçici 17
inci maddesinin 4 üncü fıkrasındaki 3 avukat ya da
dava vekili sayısına dahil edilmesi olanağı bulun-
madığı Danıştay Sekizinci Dairesinin 970/2194 Esas,
972/773 Karar ve 19.3.1972 günlü kararı ile hükme
bağlanmıştır.

Bu itibarla, Bulduğunuz yer olan Kaynarca'da
avukat ya da dava vekili sayısı 3 ü bulduğu takdir-
de Kandıra'ya nakliniz mümkün bulunmaktadır.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

1972/14-41

**Avukatlık Kanununun 14. Maddesi - Danıştaydan Tas-
hili Karar İsteği - Dava Takipçilerinin Yasak Kap-
samına Girdiği.**

Ankara; 17.5.1972
Sayı : 1567

Baro Başkanlığı
İ s t a n b u l

İlgi 7.4.1972 gün ve 1482 sayılı yazınız.

İlgi yazınız üzerine Yönetim Kurulumuzca ittihaz
olunan karar örneği aşağıya çıkarılmıştır.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

22.4.1972 gün ve 267/16 sayılı
Yönetim Kurulumuz Kararı :

Avukatın emekli olduğu yer mahkemelerinde iki sene süreyle avukatlık yapamayacağı konusundaki Birliğimiz genelgesinin Danıştay 8. Dairesince iptalinden bahisle, sonraki hadiselerde ne yolda işlem yapılması gerektiğinin bildirilmesini isteyen İstanbul Barosunun 7.4.1972 gün ve 1482 sayılı yazısı ve eki Danıştay kararı fotokopisi incelendi.

İlgili davada Danıştay tarafından yürütmenin durdurulması kararı verilmiş olup, esas hakkında verilen karar üzerine Birliğimizce karar düzeltilmesi yoluna gidilmiş olduğundan, karar kesinleşmemiştir. Bu nedenle yürütmenin durdurulması kararı halen yürürlüktedir.

Karar düzeltilmesi talebimiz sonuçlandığında iptali istenen Birliğimiz genelgesi üzerinde ayrıca durulacağının İstanbul Barosuna bildirilmesine oybirliğiyle karar verildi.

Ankara; 29.6.1972
Sayı : 2083

Cumhuriyet Savcılığı
S a l i h l i

İlgi : 2.6.1972 gün ve 529 sayılı yazınız.

İlgi yazınız üzerine Yönetim Kurulumuzca itti-haz olunan karar örneği aşağıya çıkarılmıştır.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

11.6.1972 gün ve 394/8 sayılı
Yönetim Kurulumuz Kararı,

Avukatlık Kanununun 14. maddesi hükmüyle ilgili Birliğimiz genelgesinin Danıştayca iptalinden bahisle, istifa yada emeklilik suretiyle görevinden ayrılan C. Savcılarının, görev yaptıkları yer hukuk mahkemeleri ve icra dairelerinde ve amme davası açmadığı, duruşmalarına katılmadığı aynı yer ceza mahkemelerinde avukatlık yapıp yapamayacağı hususunda görüş soran Salihli C. Savcılığının 2.6.1972 gün ve 529 sayılı yazısı okundu.

1136 sayılı Avukatlık Kanununun 14. maddesinde öngörülen yasak hükmünün kapsamını tespit eden Birliğimiz genelgesi Danıştay 8. Dairesi tarafından iptal edilmiştir. Ancak Birliğimizce karar düzeltilmesi yoluna gidilmiş olduğundan henüz bu karar kesinleşmiş değildir. İlgili davada Danıştay yürütmenin durdurulması kararı vermiş ve esas hakkında verilen kararda kesinleşmemiş bulunduğundan, yürütmenin durdurulmasına dair olan Danıştay kararı yürürlüktedir. Karar düzeltilmesi talebimiz sonuçlandığında iptali istenen Birliğimiz genelgesi üzerinde ayrıca durulacağı-nın anılan Savcılığa cevaben bildirilmesine oybirliğiyle karar verildi.

Bkz. TBBB. 1971/10-3; 1972/11-16;

Ankara; 31.5.1972
Sayı : 1732

Sayın Osman Poyraz
Asliye Hukuk Mahkemesi
Zabıt Kâtibi
Ç a m a r d ı

İlgi : 22.5.1972 günlü dilekçeniz.

1136 sayılı Avukatlık Kanununun geçici 17. maddesinin yedinci fıkrası uyarınca anılan kanunun üçüncü kısmında yer alan 14. maddesi hükmünün dava ve iş takipçilerine de kıyasen uygulanması gerekir. Bu itibarla geçici 17. maddenin yollamada bulunduğu 14. madde ilk fıkrası uyarınca dava takipçilerinin hizmet gördükleri yerlerdeki Mahkeme ve İcra Dairelerinde, buralardan ayrılmaları tarihinden itibaren iki yıl süre ile dava ve iş takip etmeleri mümkün değildir.

Bu nedenle, bulunduğunuz görevden istifa ederek aynı yerde iki yıl süre ile görev yapmanız olanağı bulunmamaktadır.

Yönetim Kurulumuzun 10.8.1970 gün ve 309/5 sayılı, 4.4.1972 gün ve 241/9 sayılı ilke kararları uyarınca bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİ B Ü L T E N İ

İ K İ A Y D A B İ R Ç I K A R

S a h i b i :

Türkiye Barolar Birliği Adına Başkan
Avukat Faruk Erem

Sorumlu Müdür :
Türkiye Barolar Birliği Genel Sekreteri
Avukat Erdoğan Bigat

Yönetim Yeri :
Ziya Gökalp Cad. 16/7 Yenışehir Ankara

Dizgi ve Baskı :
SEVİNÇ MATBAASI — 1972 ANKARA

G İ D E C E Ğ İ Y E R

TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİ

BÜLTENİ

YIL: 3

EYLÜL 1972

SAYI 15

BÜLTENE YAPILACAK ATIFLARDA TBBB KISALTMASININ KULLANILMASI RİCA OLUNUR.

1972/15-1

TBB. nin 3. Kuruluş Yıldönümü

9.8.1972 günü Birliğimizin 3 Kuruluş Yıldönümü Kutlanmıştır. Bu nedenle Birlikçe düzenlenen «Baro Başkanları Toplantısı» ile «İdarî Mahkemeler Kanun Tasarısı Panel Konferansı» 9/10.8.1972 günleri yapılmıştır. Kuruluş günü Ankara'da bulunan Baro Başkanları ile temsilcileri ve TBB. Başkanı, Yönetim Kurulu üyeleri Anıt-Kabir'i ziyaretle büyük önder Atatürk'ün manevi huzurunda saygı duruşunda bulunmuşlardır. Birlik Başkanı Aziz Ata'nın Şeref Defterine aşağıdaki yazı ile Avukatların inanç ve bağlılığını ifade etmiştir.

«Büyük Ata'mız,

Türkiye Baroları ve Türkiye Barolar Birliği, insanlık anlayışına dayanan hukukun üstünlüğü ilkesinin ancak Atatürkçülük ilkeleri içerisinde gerçekleşebileceğini inanmaktadır.

İşaret buyurduğunuz yolda devamda kararlı olduğumuzu saygılarımla arz ederim.»

10.8.1972 akşamı Yeni Birlik Binasının açılışı sebebiyle kokteyl düzenlenmiştir.

Lkz. TBB. 1970/4-5; 1971/9-1.

1972/15-2

Birlik Binası

Yönetim Kurulumuz Birliğimizin kurulduğu günden beri bina satın alınması için çalışmalarına başlamış genel kurullarına sunduğu Bütçe'ye bunun için ödenek ayırmıştır. Genel kurullarımızın Bütçeleri onamak suretiyle tasvip ettiği bu konudaki çalışmalar olumlu sonuç vermiştir. 21.7.1972 günü, Tapunun parça 134, Ada 1066, Parsel 9 da kayıtlı 764'cü arsa üzerine inşa edilmiş bulunan 4 katlı bina iki milyon liraya satın alınmıştır. Yeni binamız müstakil olup Ankara'nın en merkezî yerinde, Kızılay, Gökdelen Yanı Karanfil Sokak 5 numarada kâindir.

Kira ile tutulmuş olan eski bina 30.7.1972 günü tahliye edilerek Birlik Merkezi Kendi binamıza nakledilmiştir.

Ankara : 18/8/1972
Genelge No : 37-2647

Baro Başkanlığı

Birliğimiz 1.8.1972 tarihinden itibaren yeni satın aldığı (Karanfil Sokak No. 5 Yenişehir - ANKARA) adresine taşınarak iş yerini anılan adrese nakletmiştir.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Ankara; 22.7.1972
Sayı : 2396

Sayın Doğan Kalfaoğlu
Ticaret Bakanlığı Dış Ticaret
Dairesi Başkanlığında
A n k a r a

Birliğimiz adına işyeri olarak kullanılmak üzere Kızılay Karanfil Sokak 5 numaralı binayı satın aldığımızdan sahibi olduğunuz ve kiracısı olduğumuz Kızılay Ziya Gökaltıp Caddesi 16 nolu Dilek Apartmanı 7 numaralı dairenizi 1972 Ağustos Ayı başında tahliye edeceğimizden sözleşmeyi feshettiğimizi ve dairenizi kiraya verebilmek için gereken işlemleri yapabileceğinizi ve daireyi görmeye gelenlere iş saatleri dahilinde gezmelerine müsaade edeceğimizi ve Ağustos 1972 kirasının tahliye tarihine göre hesaplanarak ödeneceğini bildirir, teşekkür ve saygılarımızı sunarız.

Saygılarımla
Başkan

Ankara; 24.8.1972
Sayı : 2682

Bölge Çalışma Müdürlüğü
A n k a r a

«Ziya Gökaltıp Caddesi No. 16/7» deki işyerimizi 30.7.1972 tarihinde «Karanfil Sokak No. 5»e naklettiğimizi 1475 sayılı Kanun hükümleri uyarınca bildirmeniz sunarım.

Saygılarımla,
Başkan

Bkz. TBBB. 1972/14-8

1972/15-3

Baro Başkanları Toplantısı - Başkanlık Divanı - Adalet Bakanı ve Birlik Başkanlarının Konuşmaları - Basın Bültenleri.

9.8.1972 günü sabah 10 da başlayan Baro Başkanları toplantısını yönetmek üzere, İstanbul Barosu Başkanları Av. Feruh Dereli başkanlığa, Denizli Barosu Başkanı Av. A. Behçet Çomakoğlu başkan yardımcılığına, Erzurum Barosu Başkanı Av. Dursun İspiroğulları ile Ankara Barosu temsilcisi Av. Yüksel Babür'de üyeliklere seçilmişlerdir.

Aşağıdaki gündem gereğince yapılan görüşmeler steno ile tutanağa bağlanmıştır.

Toplantı Tarihi : 9-10 Ağustos 1972

Toplantı yeri : Ankara Hukuk Fakültesi II. Sınıf anfisi

1 — Adalet Bakanı Sayın Fehmi Alpaslan'ın konuşması,

2 — Türkiye Barolar Birliği Başkanının açış konuşması,

3 — Toplantıyı yönetmek üzere 1 Başkan, 1 Başkan Yardımcısı ve iki üyeden kurulu Başkanlık Divanı seçilmesi,

4 — Türkiye Barolar Birliği'nin yaptığı genelge üzerine içe dönük çalışmalar hakkında Barolardan gelen yazıların okunması,

5 — İçe dönük çalışmalar hakkında Baro Başkanları veya temsilcilerinin görüş ve dileklerinin bildirilmesi ve görüşülmesi,

6 — Birlik-Baro ilişkileri hakkında Baro ve Birliğin istek ve temennileri,

7 — Avukatların Sosyal Güvenliği konusundaki son gelişmelerin görüşülmesi ve yapılacak işlemler hakkında Baro görüşlerinin saptanması,

8 — Kapanış.

Adalet Bakanı Sayın Fehmi Alpaslan'ın Konuşması.

Türkiye Barolar Birliğinin Kuruluşunun Üçüncü Yıldönümünde Sayın Baro Başkanlarının katılımıyla toplanan, büyük anlamlı bu toplantıda, aziz meslekdaşlarımıza hitabetmekten şeref ve mutluluk duyuyorum.

Değerli Başkanlarımızın pek muhterem şahıslarında bütün avukat arkadaşlarımı yürekten saygı ve sevgilerle selâmlıyorum.

Bütün fertlerini kaderde, kıvançta ve tasada ortak, bölünmez bir bütün halinde, millî şuur ve ülküler etrafında toplayan ve Milletimizi dünya milletleri

ailesinin eşit haklara sahip şerefli bir üyesi olarak millî birlik ruhu içinde daima yüceltmeyi amaç bilen Türk Milliyetçiliği ilkesine bağlı ve insan haklarına dayalı millî, demokratik, lâik ve sosyal hukuk devletimizde, hukukun üstünlüğü ilkesini gerçekleştirmede yorulmak bilmez ciddi çalışmaları ile hukuk hayatımıza ufuk açan ve büyük aşamalar kaydeden Türkiye Barolar Birliğini, bu fırsattan istifade ederek kutlamak ve başta değerli başkanları sevgili hocamız Sayın Prof. Faruk Erem olmak üzere yönetim kurulunun saygı değer üyelerine saygılarımı sunmak isterim.

Türkiye Barolar Birliğinin, Barolarımız arasında birlik ve beraberlik, meslekdaşlar arasında yakınlık kurmak ve avukatları sosyal hak ve güvenlik tedbirlerine kavuşturmak amacını güden kanunun gereklerini titizlikle takip ederek, şimdiye kadar çok ihmale uğramış bu önemli konularda başarıya ulaştığını dile getirmek vazifemizdir.

Bu arada, Türkiyemizin geçirdiği son yılların olayları içerisinde, Türkiye Barolar Birliğinin meseleleri hukukun üstünlüğü ilkesine bağlı kalarak tarafsızlıkla ve vatanın yüksek menfaatleri yönünde değerlendirilecek bir çalışma düzeyinde kalmış olmasının memnuniyet ve iftiharla kaydedeceğim.

Hemen arz edeyim ki, Türkiye Barolar Birliği, hukuka taalluku itibariyle iştigal sahasına dahil olmakla beraber, üstüne vazife olmıyan konularda bile mükemmel çalışmalarıyla faydalanma yeteneğinde olanlara kaynak hazırlamış ve yararlı olmuştur. Türkiye Barolar Birliğinin bu yöndeki çalışmalarının Bakanlığımız çalışmalarına destek olduğunu şükranla arz ediyorum.

Gerçekleştirmeyi taahhüt ettiğimiz Adalet Reformlarının neler ve nasıl olması lâzım geldiği hususunda, Türkiye Barolar Birliğinin itidalli çalışmalarından azami derecede faydalanma arzu ve ümidini muhafaza ediyorum.

Bu kuruluşa ve mesleğin ilerlemesine imkân hazırlayan kanunun çıkmasında karınca kaderince emeği geçmiş bir arkadaşımızın şimdi Adalet Bakanınız olarak hizmetinizde bulunması, sizler için ne kadar memnuniyet verici oluyorsa, kendisi için de o derece hizmetin heyecan ve kuvveti olduğuna itimat buyurunuz.

Aziz Meslekdaşlarım;

Bu güzel toplantıdan faydalanarak bazı konuları özetle açıklamama müsaadelerini istirham edeceğim.

Anayasamızda yerini bulan ve vatandaşın başvuracağı son merci olarak önemi herkesce bilinen yargı organının, yüce Milletimizin hizmetinde her türlü şikâyetten arınmış olarak tam bir huzurla çalışması için gerekli manevi ve maddi olanakların sağlanması yolunda beklenen gayret ve faaliyeti gösteriyoruz.

Adalet mensuplarının temsildeki yerlerinden alınarak işgal ettikleri daireler, oturdukları masalar ve ihtiyaçları olan araç ve gereçlere kadar bütün problemlerine çare getirecek zihniyetin doğması için çırpındığımız bilinmelidir. Adalet mekanizmasını hakkı olan yere oturtup imkânlara kavuşmayı hükümet olarak benimsemiş bulunuyoruz. Bundan sonra milletin haklı istekleri istikametinde bir çalışma düzeyine geçileceğini bihakkın ummaktayım. Fedakârlıkla ve ferağatla çalışan Adliyecilerimizi gölge düşürücü sebep ve unsurlardan arındırmak suretiyle hem vatandaşa hem de mesleğe hizmet edileceği inancı içinde meseleleri ciddi ve kontrollü bir seyre tabi tutmakta kararlıyız. Mevzuat kargaşalığının gerektirdiği ağırlıklardan Adliyemizi kurtarmak ve vatandaşların bundan gelen çok haklı şikâyetlerini bertaraf etmek için gerekli hazırlıkları yapmış bulunmaktayız. Herşeyden önce Adalet Bakanlığını daha verimli çalışmaya getirebilecek bir teşkilât kanunu hazırlığını tamamlamış olduğumuzu ifade edersem, neler yapmak istediğimizi ve neler yapabileceğimizi, istikbalin ne gibi şeyler yapmaya açıldığını takdir buyurursunuz.

Sıcak ve heyecanlı duygularla sizleri tekrar kutular mutluluk ve başarı dilekleriyle saygılarımı sunarım aziz meslektaşlarım ve sevgili kardeşlerim.

Birlik Başkanı Av. Faruk Erem'in Sosyal Güvenlikle ilgili konuşması :

Adalet Bakanımızın, Birliğimizin kuruluş yıldönümü nedeniyle tertiplediğimiz bu toplantıya şeref verdikleri, gerek Barolar, ve Birlik gerek naçiz şahıslarımız hakkında izhar buyurdıkları iltifatlar bizim meslek hayatımızda en değerli anılar halinde kalacaktır. En iyi, en içten duygularımızla beraber kendilerine arz olunur.

Yönetim Kurulumuz bu toplantıya katılmak lütunda bulunan Barolarımız Başkanlarına minnetlerini arzeder. Mazhar olduğumuz yakın alâka, Yönetim Kurulumuzun çalışma gücüne bir büyük katkı daha katmış olacaktır.

Bu toplantılarımızın amacını iki noktada özetliyebiliriz;

Bursa Genel Kurul toplantısında Yönetim Kurulumuz bir ihtiyaç içinde olduğu arzetmişti. Artık Birliğimizin kuruluş dönemi kapanma reddesine gelmiş gibidir. Yardımcılarımızla bugün bir binamıza da sahip olabildik. Bundan sonra, içe dönük çalışmalara, yani mesleğimizin gelişmesi ve meslektaşlarımızın ihtiyaçları üzerine eğilmemiz zorunlu hale gelmiştir. Bu safhaya ulaşabilmek, bizim için ayrıca bir mutluluk teşkil etmiştir. Bu maksatla, bugünkü toplantıda bu birinci nokta üzerinde sayın başkanlarımızın bizi uyarımları, isteklerini ileri sürmelerini, özellikle istihdam etmekteyiz.

Bu suretle ortaya çıkabilecek olan ihtiyaçlara, Yönetim Kurulunun da bulabildiği, tesbit edebildiklerini de eklemek suretiyle bu ikinci dönem için plânlı bir çalışma devresine geçmek bizler için mümkün olabilecektir.

Bu arada, eğer heyetiniz müsaade buyurursa Genel Sekreter arkadaşımız da, Birliğimizin Barolarımızdan bazı istekler içerisinde olduğunu da özetle arz edebilmek imkânını bulabilecektir.

Bu toplantımızın, eğer uygun görülecek olursa bugün öğleden evvelki ve öğleden sonraki kısmı ile, iç meselelerimize ait olan isteklerinizi, emirlerinizi telâkki etmemize hasredelim. Yarın öğleden evvelki toplantıda ise, belki bazı bilgiler sizlere de intikal etmiştir, sosyal güvenliğimiz açısından çok önemli bir takım yermelere mâruz kaldık, bunların bazı endişeler yarattığını meslektaşlarımızda gördük. Bu endişelerin bir esasa dayanamayacağını izah edebilecek bazı açıklamaları da yarın arz ederiz. Yarın gün içinde sosyal güvenliğimize ait bazı hususları ortaya dökmek istiyorum.

Bu hususları özetlemek icabederse, iddia ediliyor ki, avukatlar Sosyal Sigortalardan haksız faydalar sağlamıştır. Bu tamamıyla incelemesiz bir iddiadan, yahut bazı teşekküllerin kendi iç politikalarından ibaret kalmıştır.

İkinci endişe; Sosyal Sigortalar Kurumunun büyük bir mâli dengesizlik içerisinde olduğu, bir tehlikenin bizleri de beklemekte olduğu yolunda ortaya atılan fikirlerin de çok mübalâğalı olduğuna dair bazı açıklamalarda bulunacağız.

Yarıncı toplantıda faydalı olabilir ümidiyle, avukatların sosyal güvenliği hakkında Yönetim Kurulumuzun hazırladığı bir broşür takdim kilindi. Bu broşür, vâki iddiaların ne kadar asılsız olduklarını rakamlarla ispat edebilecektir. Bu suretle yarın öğleden evvelki çalışmalarımızı da sosyal güvenliğe hasretmiş oluruz. Öğleden sonraki çalışma, idari mahkemelerin kuruluşu hakkındaki tasarı üzerinde tertipleğimiz bir paneldir.

Bunu tertiplemekteki maksadımız şudur; bundan sonra illerde de yalnız adalet mahkemeleri değil, vatandaşların yine adalet aradığı bazı konularda bu suretle kurulacak olan mahkemelerin, bizim mesleğimizle çok yakından ilgisi olması ve tasarının kanunlaşmasına yaklaşılacak bu devirde, barolarımızın da etkili olabilmelerini sağlayabilmek, sizin çok isabetli clacağımı tahmin ettiğimiz görüşleriyle mücehhez olan Yönetim Kurulumuzun, Ankara'da mesleğimiz açısından etkili olmak imkânlarına daha fazla kavuşacağındandır.

Bu suretle çalışmalarımızın programını özetlemiş bulunuyorum.

Bu toplantımızı idare etmek üzere bir Başkana elbette ki ihtiyacımız var. Kayıtlara baktık efendim, baro başkanı olarak en kıdemli başkanımız, İstanbul Barosu Başkanımızdır. Kendilerini oylarınıza arz ediyorum efendim. Kabul etmeyenler... kabul edilmiştir.

O halde kendileri Başkanlık mevkiine gelirler ve Başkanlık Divanını teşkil ederlerse minnettar oluruz.

Baro Başkanları Toplantısı ve İdarî Mahkemeler Kanun Tasarısı Panel Konferansı Programı

9.8.1972	9 00	Türkiye Barolar Birliği Merkezinde (Kızılay Gökdelen Yanı, Karanfil Sokak No. 5) toplanması ve Anıt Kabir'e hareket.
»	9 30 - 9 50	Anıt Kabirde tören.
»	10 00	Baro Başkanları toplantısı. (Ankara Hukuk Fakültesi 2. Sınıf Anfisi).
»	13 00 - 14 00	Öğle Tatili.
»	14 00 - 17 00	Toplantının devamı.
»	18 00	Türkiye Barolar Birliği 3. Kuruluş Yıldönümü ve Birlik Binasının açılışı sebebiyle kokteyl. (Karanfil Sok. No. 5 TBB. Binası bahçesinde).
10.8.1972	10 00 - 13 00	Baro Başkanları toplantısı.
»	13 00 - 14 00	Öğle Tatili (Yemek).
»	14 30	«İdarî Mahkemeler Kanun Tasarısı» panel konferans.

Basın Bülteni I.

Türkiye Barolar Birliğinin düzenlediği Baro Başkanları toplantısının bugünkü çalışmalarında, Avukatların Sosyal Güvenliği sorunu tartışılmıştır.

Bazı çevrelerce, zaman zaman ortaya atılan ve avukatların Sosyal Sigortalara katılmalarına karşı çıkan iddiaları cevaplayan Türkiye Barolar Birliği raporu, Baro Başkanları tarafından olumlu karşılanmış ve özellikle, Türk-İş yetkililerinin tutumu eleştirilmiştir.

Bu konudaki görüşler şöyle özetlenmiştir :

Türk-İş yetkilileri, Sosyal Sigortalar anlamında hataya düşmekte ve salt bu yanlış değerlendirmenin sonucu, bir takım tutarsız ve çağ dışı görüşler ile «Sosyal güvenlik» ilkesi tahribe kalkışılmaktadır. Oysa ki, insanlık Doktrinine dayanan «Hukukun Üstünlüğü» ve bunun maddi olanağını yansıtan Ekonomik

kamu düzeni'nin öngördüğü ana hedef «Sosyal Güvenlik Hakkı» olmalıdır. Sosyal güvenlik, kuşaklararası dayanışmadır. Bu nedenle, ancak verdiği kadar almak ve sosyal güvenlik tasarruf gücü ölçüsünde sağlamak iddiaları, öncelikle, Anayasal hakların inkarıdır. Unutulmamalıdır ki, tüm vatandaşların sosyal güvenlikleri sağlanmadan Anayasamızda yeri olan Ekonomik Kamu Düzeninin varlığından söz edilemez.

Genel sosyal güvenlik, bir memleketin ekonomisi ve milli bütünlüğü içinde mutlaka yerini almak zorundadır. Demokrasilerde başarı ve çağdaş eğitim, sosyal güvenliğin genişleşmedeki hızı ile ölçülür. Bunun dışında ve gerisinde kalan fikirlerin, artık tutunabilmeleri olanağı kalmamıştır.

Türk-İş yetkilileri bu gerçeğe ters düşen görüşleri ileri sürmek ve üstelik benimser görünmekle, hata yapmakla kalmamakta, kendi varlıklarının nedenini inkarcı durumuna düşmektedirler. Oysaki, kendi iç çekişmelerinin giderilmesinde olumlu sayılan bir yöntem dahi olsa, sosyal güvenlik adına «Sosyal Güvenlik Hakkı»nı ortadan kaldıracak iddiaların savunucusu olunmamalıdır. 10.8.1972.

Basın Bülteni II.

Türkiye Barolar Birliğinin 3. Kuruluş yılı dönümünü kutlayan Türk avukatlarının Baro Başkanları Ankara Hukuk Fakültesinde yaptıkları toplantılarını sürdürmektedirler.

Türk avukatlarının Türk hukukuna olan olumlu katkılarının genel bir değerlendirmesinin yapıldığı toplantıda, kuruluş dönemini bitirerek başlıca yurt sorunlarının hukuk açısından çözüm olanaklarını araştırmayı ana görevlerinden biri sayan Türkiye Barolar Birliğinin bu yoldaki çalışmalarını daha etkili bir duruma getirebilmek için avukatlık mesleğini güçlendirecek gelişmelerin üzerine eğilmesi görüşünde birleşmiştir.

Baro Başkanları toplantı için hazırladıkları bildirilerde; Türk hukukunun hâkim, savcı, avukattan oluşan üç yönlü görev yapısının daha canlı ve uyanık bir çalışma dönemine girmesini gerekli gördüklerini bildirmişler ve bu konudaki önerilerini açıklamışlardır.

Belirtildiğine göre, Türk hukuk düzeninin tüm şikâyetleri durduracak bir düzeye çıkarılmasında daha fazla gecikmenin sayılamayacak sakıncaları vardır. Hukukun üstünlüğü ilkesinde birleşen Türk adalet organları, kamuyu rahatsız kılan uygulamaları giderecek her gayretin içinde ve yanında olmalıdırlar. Türk avukatları, bu gereğe inanmanın bilinci içinde, Türk adalet ve adliye reformunun gerçekleştireceği günü, hukuk devleti olmanın mutlu bir sonucu olarak selamlamanın bekleyişi içindedirler. 9.8.1972.

1972/15-4

İdari Mahkemeleri Kanun Tasarısı-Panel Konferans.

İdari Mahkemeler Kanunu Tasarısı hakkındaki panel konferans, 10.8.1972 günü saat 14.30. da Yargıtay, Askerî Yargıtay, Danıştay, Ankara ve İstanbul Hukuk Fakülteleri, Siyasal Bilgiler Fakültesi, Bakanlıklar Hukuk Müşavirleri, Türkiye Noterler Birliği, Baro Başkanları Disiplin ve Denetleme Kurulu üyelerinin katılımıyla yapılmıştır.

Panel konferans TBB. Disiplin Kurulu Başkanı Av. Mehmet Nomer tarafından yönetilmiştir.

Konferansta Danıştay Başkanı İsmail Hakkı Ülgen ve Avukat Mehmet Nomer birer konuşma yapmışlardır. Görüşmeler steno ile tespit edilerek tutanağa bağlanmıştır. Bu konuşmalar ayrı bir broşür halinde bastırılmaktadır.

TBB. Başkanı Av. Faruk Erem'in Açış Konuşması.

Sayın Başkanımız, çok aziz meslekdaşlarım;

Türkiye Barolar Birliğinin düzenlediği idarî mahkemelere ilişkin kanun tasarısı üzerindeki düşüncelere ilgi gösterip teşekkür ettiğiniz için Yönetim Kurulumuz minnet ve şükranlarını arzeder.

Bu konunun, tüm hukukçuları ilgilendirmesi nedeniyle bu tartışmayı yalnız avukatlık mesleğinde olanlara değil, hepimize teşmil etmeyi uygun gördük. Bunda da isabetli hareket ettiğimiz zannındayız.

Şüphe yok ki, bu mahkemeler uzun süre özleniyordu. İlk ihtiyaç belki, Danıştayın yükünü hafifletmek gibi görülebilir. Şüphesiz, bunda gerçek vardır. Fakat biz Barolar Birliği olarak bu tasarının büyük önemini her il'e yayılan adalet örgütünün noksan kalan bir bölümünün de tamamlanması şeklinde kabul ediyoruz. Bugün illerimizde adliye mahkemeleri, adaletin bir bölümünü yerine getirebiliyor. Ama, vatan-daşın idare ile olan ilişkilerinde de adaletle ihtiyaç içerisinde olduğu iddiaları da yersiz değildir.

Bu itibarla, her ilimiz artık adalet ihtiyacı açısından tamamlanmış hale gelebilecektir.

Bu panelin şüphe yok ki, Barolar Birliğine sağla-yacağı büyük mânevi ve fikri fayda vardır. Biz bu kanunun takipçisi ve en iyi şekilde çıkmasını sağlamak bakımından savunucusu olmak durumundayız.

Bu nedenle, izhar buyuracağınız her fikir, Birliği-mizde değerlendirilecek ve onun gerçekleştirilmesine çalışılacaktır. Sözlerimi burada bitirirken, her panelin bir yöneticisi olması nedeniyle, Barolar Birliği adına bu konuyu çok eskiden beri etraflıca incelemiş olan

Nomer arkadaşımızın yönetici olarak kürsüye teşri-fi-ni rica edeceğim. Sağolunuz efendim.

Bkz. TBB. 1972/12-10; 14-5.

1972/15-5

Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulunun Af ve Basın Suçları Hakkındaki Görüşü.

Af hukukunu temelinde vardır. Çağdaş hukukun af'a yabancı olmadığını sayısız uygulamaları görülmüştür. Ancak af, hiçbir zaman yersiz ve sebepsiz kullanılmamalıdır. Bu, af'ın hukukiliğinin başlıca koşuludur.

Toplum yaşantısında büyük etkisi olmuş müstesna olaylar, af için en uygun zamandır. Türk toplumu modern hukuk düzenini benimsedikten sonra ilk af'ı Cumhuriyetin 10. yılında yapmıştır. 10 yıl, bir yenileşmenin yerleştiğinin ve sağlam temellere sahip kılındığının tartışılmaz ölçüsüdür. Büyük Atatürk, Cumhuriyetin 10. yıldönümünü bu değerlendirme ile topluma mal etmiş ve çıkarılan af hiçbir şekilde yadırganmamıştır. Ancak, sonraki af'larda hep bu ilkedен uzak kalınmış ve bir takım politik yatırımların sonucu olarak af, adeta «Culus bahşişi» durumuna sokulmuştur.

Aslında toplumlar, ancak tam bir güvenç bilinci içinde oldukları günlerde af düşünmelidirler. Büyük yıldönümleri, toplumların kendi güçlülüğüne inandığını ve kendisine güvendiğini yansıtır. Cumhuriyetin 50. yılı Türk toplumu için yaşantısının en mutlu günlerinden birisi olacaktır. Bu nedenle, son günlerde sık sık sözü edilen af, bu açıdan değerlendirilmelidir.

Af gerçekleştirilirken, kişisel alacakların güven altına alınmasının ve af'ın mutlaka yargı denetimine bağlanmasının uygar hukukta benimsenmiş yeni bir ilke olduğu da unutulmamalıdır. Böylece af, hem suçtan zarar gören yönünden bir parça da olsa üzücü olmaktan çıkacak, hem de af'tan yararlananların yeni yaşantılarında artık zararsız kişi olarak kalabilmeleri sağlanacaktır.

Bu arada, basın suçları yönünden af'ın bir özellik taşıdığı da gözden uzak tutulmamalıdır. Ancak, görevi dışında kalan konulara alet edilmesi hali ile fikir hürriyetini kısıtlama sonucu veren suçları birbirinden ayırmak ve gerçek basın hürriyetine ilişkin davranışların hürriyeti bağlayıcı cezalardan arınması gereklidir. 8.8.1972.

Türkiye Barolar Birliği
Yönetim Kurulu Adına
Başkan

Bkz. TBBB. 1970/3-10.

1972/15-6

Mukavvet Avukatlar-Avukatlık Ücreti-Maliye Bakanı Ziya Müezzinoğluna gönderilen Yazı-Birlik Başkanının Bakanla görüşmesi-1589 Sayılı Kanun gereğince çıkarılacak Kararname

Ankara; 1.9.1972
Sayı : 2736

Sayın Ziya Müezzinoğlu
Maliye Bakanı
A n k a r a

İlgi : 15.6.1972 gün ve 1946 sayılı yazımıza ektir.

1327 sayılı Kanunla 657 sayılı Kanununun 146. maddesinde yapılan değişiklikle kamu kesiminde görevli avukatlara 1389 sayılı Kanunla 1929 yılından beri uygulanan avukatlık ücretinin kaldırıldığı malûmunuzdur. Bu değişiklik sırasında Birliğimizin teşebbüs ve uyarılarına rağmen 1327 sayılı kanunla avukatlık ücretinin kaldırılması önlenememiştir.

Birliğimizin, anılan değişiklikler sırasında yasa- ma ve icra organları üyelerine ve yetkili mercilere gönderdiği yazılar, bu konuda yaptığı görüşmeler Birlik Başkanının Millet Meclisi, Bütçe ve Plân Komisyonundaki açıklamalarda belirttiği hususlar 1327 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten kısa bir süre sonra gerçekleşmiş ve kamu kuruluşlarının dava ve icra takipleri geniş ölçüde aksayarak, Devlet alacaklarının tahsilinde ileri sürülen endişeler tahakkuk etmiştir. Kamu kuruluşlarında görevli avukatlardan büyük bir kısmı görevlerinden ayrılmış, boşalan kadrolara tayin yapılamamıştır.

Kısa uygulama devresinde ortaya çıkan bu durum hükümetlerce göz önüne alınarak 1327 sayılı Kanunun değişiklik tasarısında avukatlık ücretinin ihya edilmesi uygun görülmüştür.

Ancak 1327 sayılı Kanunun bu yol yerine kanun kuvvetinde kararname ile değiştirilmesi için 1589 sayılı kanunla hükümete yetki verildiğinden Başbakan ve Bakanlara Birliğimizce yazı gönderilerek kararnamede avukatlık ücretine yer verilmesi gerekçeleriyle izah olunarak rica olunmuştur. Sayın Bakanlarla bu konuda yapılan görüşmelerde olumlu kanaatleri ifade buyrulmuştur.

Başbakanlıktan bu konuda Birliğimize gönderilen ve örneği ilişikte takdim kılınan 17.7.1972 gün ve 109-171/7254 sayılı yazıda, 1589 sayılı Yetki Kanununun uygulanması sırasında kamu kesiminde çalışan avukatların belirli bir ölçüde avukatlık ücretinden yararlandırılacaklarının anlaşıldığı bildirilmiştir.

Birliğimizin Bakanlar Kurulu Üyelerine ve bu meydana zatiâlinize gönderdiği yazısı ekini teşkil eden (Avukatlık ücreti hakkında açıklama) ile 1327 sayılı Kanunla değişik 657 sayılı Kanunun 146 ve anılan Kanuna eklenen ek geçici 21. maddelerin değiştiril-

mesi Birliğimizce takdire sunulan şekilleri ilişikte takdim olunmuştur.

1589 sayılı Kanunla verilen yetki uyarınca 657 sayılı kanun değişikliğine ait kararname tasarısını Bakanlıkları ile Devlet Personel Dairesinin müştereken hazırlamakta olduğu öğrenildiğinden, zatiâlinize 15.6. 1972 tarih ve 1946 sayı ile gönderilen yazımızı teyiden bu mektubun yazılması yararlı bulunmuştur.

Kamu kesiminde görevli avukatların 1327 sayılı kanundan önce istisna ve ihtisas mevkilerinde bulunmalarına rağmen anılan kanunla bu statü dışında mütalâa edildikleri, 1136 sayılı Avukatlık Kanunu ile 1,5 yıla çıkarılan staj döneminden sonra sınavla elde edilen avukatlık mesleği mensuplarının Devlet hizmetinde başlangıç ücretlerinin de ana kurala aykırı olarak düşük tespit olunduğu ve nihayet avukatlık ücretinin kaldırıldığı gözönüne alınırca, 1327 sayılı Kanunla en çok zarar gören meslek grubunun avukatlar olduğunun kabul buyrulacağından eminiz.

Kamu kesiminde görevli diğer meslek grupları ile genel idare sınıfı mensuplarına 5.8.1972 gün ve 7/4821 sayılı kararname ile verilen yan ödemelerden avukatların yararlandırılmadıkları da zatiâlinizin malûmudur.

Devlet ve diğer kamu kesimi avukatlık hizmetlerinin gereği gibi yapılabilmesi, kamu kesimi dava ve alacaklarının kısa sürede olumlu sonuçlara bağlanabilmesi için yukarıda arz edilen aksaklıkların 1589 sayılı kanuna göre çıkarılacak kararnamelerde giderilmesi zorunludur.

Devlet Bütçesine hiç bir yük tahmil etmediği gözönüne alınarak 1589 sayılı kanuna istinaden çıkarılacak kararnamelerden ilkinde avukatlık ücretine yer verilmesi, anılan kararnamelerin bütçe mülhazaları ile geçikmesi ihtimali varsa, avukatlık ücretinin müstakil bir kararname konusu yapılarak 1327 sayılı kanunun 146 ve ek geçici 21. maddelerinin ekli şekilde değiştirilmesini ve sonucundan bilgi verilmesini takdirlerine arz ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Not :

Birlik Başkanı Avukat Faruk Erem, Genel Sekreter Avukat Erdoğan Bigat ile birlikte Maliye Bakanı Sayın Ziya Müezzinoğlunu 1.9.1972 günü ziyaret etmişler ve Avukatlık Ücreti ile ilgili şifahi açıklamalarda bulunarak yukarıdaki yazıyı takdim etmişlerdir. Maliye Bakanı 1589 sayılı Kanunla verilen yetkiye göre Ekim ayı içerisinde çıkarılacak kararnamede avukatlık ücretine yer verileceğini ifade etmiştir.

Ankara; 28.8.1972
Sayı : 2690

Devlet Personel Dairesi
Başkanlığı
A n k a r a

Konu : 1589 sayılı Kanunla Hüküme verilen yetki uyarınca Personel Kanunu değişikliği kararname-sinde Avukatlık Ücretine yer verilmesi.

1327 sayılı Kanunla 657 sayılı Kanunun 146. maddesinde yapılan değişiklikle Kamu Kesiminde görevli Avukatlara 1389 sayılı Kanunla 1929 yılından beri uygulanan Avukatlık Ücretinin kaldırıldığı bilinmektedir. Bu değişiklik sırasında Birliğimizin Sayın Başkanlıkları nezdindeki teşebbüs ve uyarılarının olumlu karşılanmasına rağmen 1327 sayılı Kanunla avukatlık ücretinin kaldırılması önlenememiştir.

Birliğimizin, anılan değişiklikler sırasında Yasama ve İcra Organları Üyelerine ve yetkili mercilere gönderdiği yazılar, bu konuda yaptığı görüşmeler Birlik Başkanının Millet Meclisi, Bütçe ve Plân Komisyonundaki açıklamalarında belirtilen hususlar 1327 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten kısa bir süre sonra gerçekleşmiş ve Kamu Kuruluşlarının dava ve icra takipleri geniş ölçüde aksıyarak, Devlet alacaklarının tahsilinde ileri sürülen endişeler tahakkuk etmiştir. Kamu Kuruluşlarında görevli avukatlardan büyük bir kısmı görevlerinden ayrılmış, boşalan kadrolara tayin yapılamamıştır.

Kısa uygulama devresinde ortaya çıkan bu durum Hükümetlerce gözönüne alınarak 1327 sayılı Kanunun değişiklik tasarısında Avukatlık Ücretinin ihya edilmesi uygun görülmüştür.

Ancak 1327 sayılı Kanunun bu yol yerine Kanun Kuvvetinde Kararname ile değiştirilmesi için 1589 sayılı Kanunla Hükümete yetki verildiğinden Başbakan ve Bakanlara Birliğimizce yazı gönderilerek kararnamede Avukatlık Ücretine yer verilmesi gerekçesiyle izah olunarak rica olunmuştur.

Başbakanlıktan bu konuda Birliğimize gönderilen ve örneği ilişikte takdim kılınan 17.7.1972 gün ve 109-171/7254 sayılı yazıda, 1589 sayılı Yetki Kanununun uygulanması sırasında Kamu kesiminde çalışan avukatların belirli bir ölçüde avukatlık ücretinden yararlandırılacaklarının anlaşıldığı bildirilmiştir.

Birliğimizin Bakanlar Kurulu Üyelerine gönderdiği yazısı ekini teşkil eden «Avukatlık Ücreti Hakkında açıklama» ile 1327 sayılı Kanunla değişik 657 sayılı Kanunun 146 ve anılan Kanuna eklenen ek geçici 21. maddelerin değiştirilmesi Birliğimizce takdire sunulan şekilleri ilişikte takdim olunmuştur.

1589 sayılı Kanunla verilen yetki uyarınca 657 sayılı Kanun değişikliğine ait Kararname Tasarısının Sayın Dairemiz Başkanlığınca hazırlanmakta olduğu öğrenildiğinden, Bütçeye hiç bir külfet yüklemiyen

avukatlık ücretinin 146 ve ek geçici 21. maddelerin ilişikte teklif olunan şekilde değiştirilmesini takdirlerine sunarım.

Saygılarımla,
Türkiye Barolar Birliği Başkanı
Av. Faruk Erem

Ek : — Başbakanlığın 17.7.1972 gün ve 109-171/7254 sayılı yazısı örneği.
— Avukatlık Ücreti hakkında açıklama.
— 657 sayılı Kanunun 146 ve ek geçici 21. maddelerinin Birlikçe teklif olunan şekilleri.

Bkz. TBMM. 1970/2-6, 7; 3-15, 26, 27, 28; 1971/5-15; 6-5; 7-9; 8-3; 9-19; 10-17, 18; 1972/12-22; 13-13; 14-10.

1972/15-7

T.B.B. Yönetim Kurulunun Erzurum Toplantısı - Erzurum Barosunun Atatürk Üniversitesinde Düzenlediği «Doğu Anadoluda Mer'a ve Yayla Hukukunun Önemi» Hakkındaki Toplantıda Birlik Başkanı Avukat Faruk Erem'in Açış Konuşması - Yönetim Kurulunun Erzurum Bildirisi.

Toprak reformunun sonuçlanabileceği bu günlerde Yayla ve mer'a hukukunun önemli konuları üzerindeki çeşitli görüşlerin ortaya konulmasını sağlamak amacı ile bu ortak toplantıyı düzenleyen Erzurum Barosunun Sayın Başkanına ve pek değerli idarecilerine, Türkiye Barolar Birliği şükranlarını arz eder.

Avukatların yaptığı görevin «Kamu Hizmeti» olduğundan ve bu hizmetin tek malzemesini teşkil eden «Beyin Gücü»nden gelen özellik Türkiye Barolar Birliğini, bir meslek kuruluşundan ötede yerini bulmağa yöneltmiştir! Birliğimiz bilimde ve toplum konularında bir «Türk Doktrini»nin yaratılabileceği inancı içindedir. İdeolojiler daima ayrı olmuştur, sonunda bir çeşit tutsaklık getirmişlerdir. Bu nedenle düşünceyi ideolojiden ayırmak zorundayız.

Türkiye Barolar Birliği her şeyden evvel insanlık anlayışı içinde Türk Doktrininin yaratılabileceğini ümit etmektedir. Bu çabada en isabetli tutumun «Hukukun Üstünlüğü» olduğunda artık kuşku kalmamış gibidir. İlk kez memleketimizde Türkiye Barolar Birliği tarafından ortaya atılan ve şimdi gün geçtikçe topluma mal olmağa başlayan hukukun üstünlüğü kavramı demokratik düzeye kalabilmemizi sağlayan temellerden biri haline gelebilmiştir.

Bu gün, burada hazır bulunan hakim, savcı, öğretim üyesi ve avukatların, geniş anlamda mer'a hukukunun en önemli yönlerini incelemek için birleş-

meleri, çabalarını ortak edebilmeleri, her alanda Türk Doktrininin yaratılmasında yeterlikte olduğumuza bir örnektir. Kısa bir süre önce Birinci Hukuk kongresinin ulaştığı başarı, Türk doktrininin yaratılması çabalarına devamda Birliğimizi daha kararlı kılmıştır.

Erzurum Toplantısının sonuçlarını, Birliğimiz yetkili makamlara arzedecek ve takipçisi olacaktır.

Türkiye Barolar Birliği yönetim kurulu bütün Türk Aydınlarını «İnsanlık Doktrini»nde birleştirebileceği inancı ile sizlere en derin saygılarını arzeder.

Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulunun 23 Temmuz 1972 Günlü Erzurum Bildirisi.

Doğu Anadolu için hayati bir önem taşıyan yayla ve mer'a hukukunun toplumun ihtiyaçlarını karşılayabilecek bir gelişme dönemine girebilmesini sağlayacak görüşleri yerinde tesbit bakımından Erzurum'da toplanan Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulu, Yargıç, Savcı, Erzurum Atatürk Üniversitesi Öğretim Üyeleri ve Avukatların bu amaçla yaptıkları ortak çalışmaların vardığı sonucu benimseyerek, konunun takipçisi olmaya karar vermiştir.

Mer'a ve yayla doğu ekonomisinin temel bir sorunudur. Yıllardır uzayıp giden uyuşmazlıkların yarattığı bunalımların giderilmesi kadar, mer'a ve yaylalar ile ekonomik bir ilişki içinde olan üreticinin milli gelirimize yapacağı olumlu katkı, mer'a ve yayla hukukunun yeniden ve sür'atle düzenlenmesini zorunlu kılan sebeplerdir.

Toplumu gerek sosyal gerek ekonomik yönden böylesine ilgilendiren bu konuda, günümüzün uygulanmasındaki yetersizlik, Doğunun yaşantısında gittikçe artan rahatsızlıklara yol açmıştır.

Yargı çalışmalarındaki aksamalar ve içtihat tutarsızlıkları, mer'a ve yayla hukukunun çözümünde, padişah fermanlarıyla tahsis belgelerinin ve hüccetlerinin bugün dahi geçerli olmalarından ileri gelmektedir. Aslında bu, hukukumuzun genel, ama mutlaka giderilmesi gereken bir noksanlığıdır. Atatürk Türkiye'sinin uygar yaşantısında Cumhuriyetten önceki hukuk kurallarının yerini alacak yeni ve toplumun ihtiyaç ve eylemlerini karşılayan kurallar koymak, hukuku güçlü kılmak ve toplumun hukuka olan güvenini yitirmemesinin vazgeçilmez koşulu, hukukun üstünlüğüne inanmanın temel bir gereğidir.

Bugün, tüm Türk Hukukçuları, mutlu bir bekleyiş içindedir. Çünkü, Türk Hukuku büyük bir aşamın içine girmiştir. Bu aşama tamamlandığında Türk Hukuk ve Adalet Reformu gerçekleşmiş olacaktır.

Çalışmaları sürdürülen Toprak ve Tarım Reformu, hiç kuşkusuz, Genel Türk Hukuk Reformunun ana dallarından birisidir. Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulu, reform çalışmaları tamamlandığında, Doğu Anadolu'nun mer'a ve yayla sorununun olum-

lu bir sonuca bağlanacağına inanmaktadır. Bu yapılmaz, yada yapılamazsa, kesinlikle belirtmeliyizki, varılacak sonuç, asla gerçek bir reform niteliği taşımayacaktır.

Türkiye Barolar Birliği
Yönetim Kurulu Başkanı
Avukat
Faruk Erem

Program.

22/Temmuz/1972
Cumartesi.

1 — 14.30-17.30 Doğu Anadolu'da mer'a ve yayla hukukunun önemi hakkındaki toplantı.

Açılış :

- Erzurum Barosu Başkanı Dursun İspiroğulları'nın takdim konuşması,
- T. Barolar Birliği Başkanı Avukat Faruk Erem'in açış konuşması.

Konuşmalar :

- Mer'aların ziraî târifi ve ıslâhı için alınacak tedbirler
Prof. Dr. Fahrettin Tosun
Dr. Cengiz Andıç
İhsan Engin
- Mer'a dâvalarında fermanla isbat meselesi
Avukat Turhan Tufan Yüce
- Hâkim gözü ile mer'a ve yayla hukukunun önemi
Hâkim Orhan Yılmaz
- Doğu Anadolu'da mer'a ve yayla hukukunun önemi
Avukat Rahmi Mağat
Avukat Hilmi Becerik
- Konunun tartışılması ve yayınlanacak bildirinin hazırlanması.

2 — 17.30-18.30 Üniversite dahilinde mer'a çalışmalarının izlenmesi

23/Temmuz/1972
Pazar

1 — 9.00-12.00 Erzurum Kongresi anma törenlerinin izlenmesi

2 — 14.00-16.00 T. Barolar Birliği Yönetim Kurulu üyeleri ile Hâkim-Savcı ve Avukatların birlikte toplantısı
(Asliye Ceza Mahkemesi Danışma Salonunda).

24/Temmuz/1972
Pazartesi

1 — 9.00-12.00 T. Barolar Birliği Yönetim Kurulu toplantısı
(Baro Toplantı Salonunda).

Doğu Anadolu'da mer'a ve yayla Hukukunun önemi hakkındaki toplantıda kanuşmacıların görüşleri ayrı rapor halinde bastırılacaktır.

1972/15-8

Mahkeme Kadrolarının Yetersizliği - Malatya Hâkimlikleri.

Ankara; 20.7.1972
Sayı ; 2342

Yüksek Hâkimler Kurulu Başkanlığına
A n k a r a

İlgi : 5.6.1972 gün ve 7200 sayılı yazınız.

İlgi yazınızı ilettiğimiz Malatya Barosu, Birliğimize gönderdiği 19.6.1972 gün ve 141 sayılı yazısında, halen Malatya Adliyesinde Ağır Ceza Başkanının izinli, Sulh Ceza Hâkiminin üç aydır raporlu, yine Tapulama Hâkiminin raporlu bulduklarını, Birinci Asliye Hukuk Hâkimliğine yetki verilen Yeşilyurt Sorgu Hâkiminin yetkisinin de kaldırılmış olduğunu bildirmektedir.

Durumun yeniden incelenerek gereğinin takdirini ve sonucun Birliğimize bildirilmesini müsaadelerine arz ederim.

Saygılarımla
Başkan

T.C.

Yüksek Hâkimler Kurulu

Sayı : İşlemler Br. 10078 Ankara; 28 Temmuz 1972

Türkiye Barolar Birliği
Başkanlığına
A n k a r a

İlgi : 207.1972 gün ve 2342 sayılı yazıya;

Malatya Barosu Başkanlığına yazılan 28.6.1972 gün ve 8450 sayılı yazımızın örneği ilişktir.

Bilgi edinilmesini rica ederim.

Sabahat Kurtuluş
Yüksek Hâkimler Kurulu
Başkan Vk.

Ek : 1

T.C.

Yüksek Hâkimler Kurulu
Birinci Bölüm Başkanlığı

Konu :

Sayı : İşlemler Br.)

Malatya Barosu Başkanlığına

İlgi : 19.6.1972 gün ve 138 sayılı yazıya;

1 — Malatya'da Ağırceza Mahkemesi başkanlığı 2 adet üyeliği, 3 adet asliye hukuk hâkimliği, 1 adet asliye ceza hâkimliği, 2 adet hâkimlik ve 1 adet sorgu hâkimliği kadrosu mevcut olup, toplam hâkimlik kadrosu (12) adettir.

2 — Ağırceza Mahkemesi Üyeliğinden biri bir müddet açık kalmışsa da bu üyelikte çalışmak üzere Hekimhan hâkimi yetkili kılınmış ve bu nedenle Malatya'da açık hâkimlik kadrosu böylelikle doldurulmuş ve son olarak da ağırceza mahkemesi üyeliğine gerekli atama yapılmıştır.

3 — İzinli bulunan I. Asliye Hukuk Mahkemesi hâkiminin yerine Yeşilyurt sorgu hâkimine yetki verilmiş ise de, Yeşilyurt hâkiminin ısrarla izin isteğinde bulunması karşısında Yeşilyurt sorgu hâkiminin Malatya'daki yetkisinin kaldırılması zorunluğunda kalmıştır.

4 — Bir yerdeki hâkimlerin izinli veya raporlu bulunmaları o kadronun açıldığı anlamına gelemez ve bu hâkimlerin işe başlamaarına kadar, bunların mahkemelerine o yerdeki diğer hâkimlerin bakması gerekir ve bu bütün Türkiye Adliyelerinde böyledir. Birkaç hâkimin izinli veya raporlu olması, hiçbir yerde işlerin aksatılmasını gerektirmez.

Kurulumuz, kendisine verilen imkanlar nisbetinde işleri gerektiği gibi yürütmektedirler. Hiçbir art düşünce ve hissi davranışta bulunmaya gerek ve yer yoktur.

Yukarıdan beri açıklandığı üzere, Türkiye Barolar Birliği başkanlığına 5.6.1972 gün ve 7200 sayılı yazımızla verilen cevap doğrudur.

Bilgi edinilmesini rica ederim.

Rüştü Baykal
Yüksek Hâkimler Kurulu
Başkan Vk.

İmza

Bkz. TBBB. 1972/12-12; 14-12,33.

1972/15-9

Adalet Dairelerinde Avukatlara Oda Ayrılması - Niksar ve Siirt Adalet Daireleri.

T.C.
Adalet Bakanlığı
Levazım Müdürlüğü

Sayı : 4116 Ankara; 10.7.1972
Konu : Oda tahsisi hk.

Barolar Birliği Başkanlığına
A n k a r a

İlgi : 8.3.1972 tarih ve 714 sayılı yazınız.
22.5.1972 tarih ve 1614 sayılı yazınız.

Tokat Barosuna kayıtlı ve Niksar'da mukim Avukatlarla, halen tayinen ayrılan 2 hâkim odasının boş olduğu bildirilerek bu odaların tahsisi talep edilmektedir.

Her ne kadar Avukatlık Kanununun 50. maddesi gereğince her Adalet Dairesinde Avukatlara ihtiyaca yetecek nitelikte yer ayrılması zorunlu ise de; Hâkimlerin tayinen ayrılmış olması onların yerine yeni bir tayin yapılamıyacağı şeklinde yorumlanamıyacağı gibi Niksar C. Savcılığında ve Kaymakamlıktan alınan yazılarda da adliyenin halen hükümet Konağında sıkışık vaziyette çalıştığı bu nedenle işgallerindeki odalardan birinin avukatlara tahsis ve tefrikinin mümkün olamayacağı bildirilmektedir.

Böyle olmakla beraber Avukatlara yer teminine gayret edilmekte olduğu,

Bilgilerinize rica olunur.

İ. Hakkı Madakbaşı
Adalet Bakanı Y.
Müsteşar M.

Ankara; 4.8.1972
Sayı : 2513

Baro Başkanlığı
T o k a t

Avukatlar için Niksar Adliyesinde oda ayrılması konusunda Niksar avukatlarının Birliğimize başvurusu üzerine durumu ilettiğimiz Adalet Bakanlığının 30.6.1972 gün ve 21852 sayılı, 10.7.1972 gün ve 4116 sayılı yazıları örnekleri ekte gönderilmiştir.

Konunun Baronuzcada takibiyle dileğin yerine getirilmesinde gerekli ilginin gösterilmesini rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Ek : 2

Ankara; 4.8.1972
Sayı : 2512

Sayın Av. M. Refik Kihir
N i k s a r

Niksar Adliyesinde avukatlar için oda ayrılması dileğini kapsayan ve sizinle birlikte dört avukatın da imzasını taşıyan dilekçeniz üzerine durum Adalet Bakanlığına ve Niksar C. Savcılığına bildirilmiştir.

Adalet Bakanlığından alınan 30.6.1972 gün ve 21852 sayılı, 10.7.1972 gün ve 4116 sayılı cevap yazısı örnekleri Yönetim Kurulumuzun 1.7.1972 gün ve 424/21 sayılı kararı gereğince ekte gönderilmiştir.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Ek : 2

Ankara; 4.8.1972
Sayı : 2514

C. Savcılığına
N i k s a r

İlgi : 13.3.1972 gün ve 1972/732 sayılı yazınız.

İlgi yazınız üzerine başvurduğumuz Adalet Bakanlığının 30.6.1972 gün ve 21852 sayılı, 10.7.1972 gün ve 4116 sayılı yazıları örnekleri ekte sunulmuştur.

Konunun Savcılığımızcada takibiyle sonucun bildirilmesini rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Ek : 2

T.C.
Adalet Bakanlığı
Niksar C. Savcılığı

Muh. 1972/2265

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına
A n k a r a

İlgi : 4.8.1972 tarih ve 2514 sayılı yazınıza;

Her ne kadar ilgi sayılı yazınızla Tokat Barosuna kayıtlı olup, Niksar'da mukim avukatlarla Avukatlık Kanununun 50'nci maddesi uyarınca Adalet Dairesinde bir oda ayrılması istenmekte ise de daha önce 13.3.1972 tarih 972/732 sayılı yazımızla bildirildiği gibi Adliyemiz halen hükümet konağında sıkışık bir vaziyette çalışmakta olduğundan C. Savcı Yardımcısı ve Tapulama Hakimliğine bir oda ayrılmadığı gibi icra dairesi için de adliye dışında bir yer kiralanmış bulunmaktadır.

Bu nedenlerle şimdilik avukatlara bir yer tahsis ve tefrikinin mümkün olmadığı bilgilerinize sunulur
15.8.1972.

Niksar C. Savcısı
Fahrettin Çankaya

T.C.

Adalet Bakanlığı
Levazım Müdürlüğü

Sayı : 4720

Ankara; 9.8.1972

Konu : Avukatlara oda tahsisi

Barolar Birliği Başkanlığına
A n k a r a

İlgi : 10.7.1972 tarih ve 4116 sayılı yazımıza ek;

Tokat Barosuna kayıtlı ve Niksar'da mukim Avukatlaraya yer temini hakkında Tokat Valiliğinden alınan 21.7.1972 tarih ve 761/18 sayılı yazıda;

Halen Niksar Hükümet Konağında İçişleri, Adalet, Maliye, Tapu ve Jandarma Dairelerinin bulunduğu ayrıca Jandarma Teşkilâtı için bir bina yapılmak üzere arsa satın alındığı, henüz inşasına başlanmadığı buna karşılık Maliye kadrosu genişletilmiş olduğundan daha sıkışık bir durum arzettiği zikredilerek bu nedenle Avukatlar için Hükümet Konağında yer teminine imkân olmadığı bildirilmektedir ise de;

Yer temini hususu takip edilecektir.

Bilgilerinizi rica ederim.

İ. Hakkı Madakbaşı
Adalet Bakanı Y.
Müsteşar M.

8.8.1972 gün ve 548/21 sayılı
Yönetim Kurulumuz Kararı:

1.7.1972 gün ve 415/12 sayılı kararımız uyarınca Siirt Barosuna Adliye Binasında yer ayrılması için Adalet Bakanlığına yazılan 22.7.1972 gün ve 2398 sayılı yazımıza karşı Adalet Bakanlığının gönderdiği 26.7.1972 gün ve 4573 sayılı yazı okundu.

Siirt Adalet Dairesinin yerleşme durumunu gösteren krokide bir ağır ceza reisinin oturduğu belirtilen 2 sayılı odanın, bu hakimın diğer üyenin oturmakta olduğu 8 sayılı odaya nakli suretiyle baroya tahsisi için Siirt Savcılığına talimat verildiğine bilgi alındı.

Cevabın bir örneğinin Siirt Barosuna gönderilmesine ve Bültende yayınlanmasına oybirliğiyle karar verildi.

Siirt; 22.6.1972
Sayı: 58

Baro Başkanlığı
S i i r t

Konu : Baro odası hakkında.

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına
A n k a r a

5.6.1972 gün ve 55 sayılı yazımıza ektir.

Siirt Cumhuriyet Savcılığının Adalet Bakanlığının 6 Mayıs 1972 gün ve 14880 sayılı oda verilmesi hakkındaki emirlerine 25.5.1972 gün ve 991 sayılı yazı ile tahkikat hilâfi cevap verildiği baromuzca ve yukarıda tarih ve sayısı yazılı yazımızla bildirildikten sonra halen vilayet savcısına vekalet etmekte olan savcı yardımcısı ile vaki görüşmemizde hangi odanın baroya tahsisi hususunda ve bilhassa odaları işgal edenlerin arasında tercih yapamadığından bu şekilde yazı yazdığını bildirmiş ve tahsisin bakanlıkça yapılmasını tercih ettiğini bildirmiştir. Bu nedenlerle ve resen bakanlıkça oda tahsisi ve esasen oda tahsisinin mümkün ve lüzumlu olduğu hakkında Siirt C. Savcılığının 6.6.1972 gün ve 1134 sayılı yazı ile durum evvelki yazılara ek olarak Adalet Bakanlığımıza yazılmıştır.

Keyfiyet bilgilerine saygı ile arz olunur.

Baro Başkanı
Av. Fikri Şendur

Ankara; 22.7.1972
Sayı : 2398

Adalet Bakanlığına
A n k a r a

İlgi : 2.6.1972 gün ve 18325 sayılı yazımız.

Bakanlığınızın 6.5.1972 gün ve 14880 sayılı Siirt C. Savcılığına vaki emirleri üzerine anılan Savcılığın 25.5.1972 gün ve 991 sayılı ile verdiği cevabın bir incelemeyle dayanmadığı, Siirt Barosu için Adliye Binasında oda ayrılması konusunda İl C. Savcı Yardımcısı ile yapılan görüşme sonunda olumlu cevap alındığı, ancak oda tahsisinin Bakanlığınızca yapılmasını tercih ettiği bildirilmiştir. Savcılığın bu yoldaki 6.6.1972 gün ve 1134 sayılı yazısını Bakanlığınıza gönderdiği Siirt Barosunun Birliğimize gönderdiği 22.6.1972 gün ve 58 sayılı yazısından anlaşılmiştir.

Durumun incelenerek, Baro için kısa sürede bir oda ayrılması hususunda gerekli emrin verilmesini ve sonucun Birliğimize bildirilmesini takdir ve müsaadelerine arz ederim.

Durumun incelenerek, Baro için kısa sürede bir oda ayrılması hususunda gerekli emrin verilmesini ve sonucun Birliğimize bildirilmesini takdir ve müsaadelerine arz ederim.

Saygılarımla,
Başkan

T.C.
Adalet Bakanlığı
Levazım Müdürlüğü

Sayı : 4573

Ankara; 26.7.1972

Konu : Oda tahsisi hk.

Barolar Birliği Başkanlığına
A n k a r a

İlgi : 22.7.1972 tarih v 2398 sayılı yazı hk.

Siirt Hükümet Konağında eskiden beri Avukatlara bir oda ayrılmak suretiyle 1136 sayılı Avukatlık Kanununun 50 nci maddesindeki zorunluluk yerine getirilmiş ise de; Siirt Adalet Dairesinin yerleşme durumunu gösteren krokide bir ağır ceza üyesinin oturduğu belirtilen (2) sayılı odanın, bu hakiminin diğer üyenin oturmakta olduğu (8) sayılı odaya nakli suretiyle boşaltılarak baroya tahsisi hususu bu yer C. Savcılığına bildirilmiştir.

Bilgilerinize rica olunur.

Adalet Bakanı Y.
Melih Ezgü

Bkz. TBMM. 1970/3-24; 1971/7-11; 8-4; 1972/12-14; 13-9;
14-34.

1972/15-10

İlâm Örneklerinin Avukatlarca Onaylanabileceği - İlâm Örneklerinden Harç Alınması Gerekliği - Birlik Görüşü.

Fındıklı; 26.6.1972

Türkiye Barolar Birliği
Başkanlığına
A n k a r a

1136 sayılı Avukatlık Kanununun 56. maddesinin gereği olan Avukatların aslı kendilerinde bulunan belgelerin suretlerini çıkartıp resmi dairelere ibraz edebileceği keyfiyeti tatbikatta anlaşmazlıklara yol açmaktadır. Her nekad, adı geçen kanunun 56. maddesi asıllarının verilmesi kanunda açıkça gösterilen belgelerin dışında hertürlü belgenin avukat tarafından suretinin çıkartıp hertürlü resmi makama ibraz edilebileceğini amir isede, ilâmların durumu hakkında tatbikatta kesinlik arzetmemekte resmi daireler avukatların tasdik etmiş olduğu ilâm suretlerini kabul etmek istememekte, başkâtip tarafından tasdik edilen suretinin ibrazında ısrar etmektedirler.

Kanunlarımızda ilâmların aslının ibraz edileceği hakkında bir hüküm bulunmamakta ise de gerek benim gerekse tüm resmi dairelerin tereddütten kurtulması için gereğinin yapılmasını ve cevabımızın Bül-

tenimizde yayınlanmasına, resmi dairelerin bu hususta uyarılmasına delâletinizi saygı ile arz ederim.

Av. Cengiz Torlak

23.7.1972 gün ve 491/12 sayılı
Yönetim Kurulu kararı örneği :

Avukatın imzasıyla onaylanan ilâmların resmi mercilerce kabul edilmek istenmediği hususundaki Av. Cengiz Torlak'ın 26.6.1972 günlü görüş soran dilekçesi hakkında, Yönetim Kurulumuzun 1.7.1972 gün ve 442/39 sayılı kararı uyarınca Av. Osman tarafından hazırlanan rapor okundu.

Kanunlarda aslının ibraz edilmesiyile ilgili bir hüküm bulunmayan her türlü belgenin ve bu arada ilâmların avukat tarafından onaylanmak suretiyle mahkemeye verilmesi ilâmlardan örnek harcı alınmasının uygun bulunduğu görüşü belirtilen 22.7.1972 günlü raporun benimsenmesine, dilekçeye bu yolda cevap yazılmasına, yazıların bültende yayınlanmasına oybirliğiyle karar verildi.

Ankara; 4.8.1972
Sayı : 2515

Sayın Av. Cengiz Torlak
F ı n d ı k ı l ı

İlgi : 26.6.1972 günlü dilekçeniz.

İlgi dilekçeniz Yönetim Kurulumuzun 23.7.1972 günlü toplantısında incelenmiş, kanunlarda aslının ibraz edilmesiyile ilgili bir hüküm bulunmayan her türlü belgenin ve bu arada ilâmların avukat tarafından onaylanmak suretiyle mahkemeye verilmesi, ilâmlardan örnek harcı alınmasının uygun bulunduğu şeklinde beliren Birliğimiz görüşünün tarafınıza bildirilmesine karar verilmiştir.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Bkz. TBMM. 1971/7-12; 1971/10-6; 1972/11-5; 13-6.

1972/15-11

Avukatların Resmi Dairelerde İştakibi - 1136 Sayılı Kanunun 35 nci Maddesi.

Türkiye Barolar Birliği
Muhterem Başkanlığına
A n k a r a

Avukatların, avukatlık kanununun müsadese nisbetinde idari makamlar nezdinde de bazı ihtilaflı ve

ya ihtilafsız işleri takip ettikleri Yüksek Makamlarının malumudur. Bu meyanda şehit, dul, yetim aylıkları ile şeref aylığı ve madalya işini takip ettiğimiz ve kanununda buna cevaz verdiği keza yüksek Başkanlığımızca bilinmektedir.

Bu işlerin takibinde zaman zaman fakir vatandaşların veya kimsesiz dul bir kadının müracaatı halinde neticeye muallak bir anlaşma yapılabilmekte ve tamamıyla baro tarifi hükümleri içinde kalan bu anlaşmaya göre işin bütün safhaları avukat tarafından sonuna kadar takip edilmekte ve iş müsbet şekilde bitirilmektedir. İşin intacına kadar yapılan bütün yazışmalarda karşınızda bulunan idare avukatı muhatap olarak kabul etmekte ve bütün safahat hakkındaki gelişmeleri avukata bildirmekte ve vaki noksanlıkların yerine getirilmesini avukattan istemektedir. Fakat iş müsbet şekilde tamamlandıktan sonra idare % 100 bir dönüşle sizi aradan çıkarmakta ve doğrudan doğruya müvekkile hak kazanılan meblağı tevchir etmektedir. Bu tutum ilk bakışta normal bir davranış gibi görünmektedir. Fakat bunun avukat yönünden bir çok sakıncalar tevhit ettiği ümit ederim Yüksek Makamlarının da malumudur. Fakat bir kezdeniz arzetmekten kendimi alamıyorum.

Filhakika avukatın elinde bir yazılı mukavelesi vardır. Müvekkil ücreti ödemediği takdirde her zaman kanun yolu ile hakkını alacak mevkidedir. Fakat bir avukat başkalarının hakkını mahkeme yolu ile almasına rağmen kendi hakkını almak için aynı yola başvurmak ve vatandaş ile hâkim huzurunda karşılaşmak istememektedir. Esasen müvekkilin avukatını böyle bir tutum karşısında kendi çevresinde küçük düşürücü şekilde hatta haysiyet kırıcı biçimde göstermesi, bilen ve bilmeyenin buna inanması ve avukatın o derece itibarını yitirmesi veya mesleğimiz hakkında ciddi şüphelerin uyanması neticesi kendiliğinden doğmaktadır. Müvekkilin karşısında hakim huzuruna çıkmak da bu kadar zordur. Zira müvekkil gayrisamimi durum içine girebilmekte ve avukat icabında da çok müşkül mevkiye kalabilmektedir.

Vatandaşın kavuştuğu bir menfaatin normal bir netice imişesine ve kendi çabası ile alındığına inanması avukatın çalışmasını artık fuzuli sayması karşısında elinden parasını almanın güçlüğü kendiliğinden ortaya çıkmaktadır.

İşin intacı halinde vekâlet ücretini almanın güçlüğü zannedersem engin tecrübe sahibi olan Muhterem birlik mensuplarınca da kabul edilecek bir gerçektir.

Bu durumun ortadan kalkması ve avukatların kanuni haklarını ihtilafsız şekilde almalarının temini için Muhterem Başkanlığımızın özellikle Emekli Sandığı Genel Müdürlüğü ve bağlı bulunduğu merciler nezdinde temaslarda bulunularak paranın ödeneceğinin avukata bildirilmesini ve avukata ahzu kâbe yetkili vekâletname ibrazı halinde paranın öden-

mesinin temin edilmesini hiç değilse avukatın ve müvekkilin ortak menfaatına olan bir usulle bu problemin halli istikametinde çaba sarfedilmesini dilemekteyim.

Bu takdirde hem avukatın anlaşma uyarınca alınması gereken ücret herhangi bir ihtilâfa mahal verilmeksizin temin edilmiş olacak ve hemde hak sahibi vatandaşın bazı vasıfsız kişileri aracı ederek devletten aldığı nafakasını onların sarfetmesinin önüne geçilmiş olacaktır. Kaldığı müvekkile nazaran avukat hem Emekli Sandığına karşı ve hemde hak sahibi vatandaşa karşı tam bir teminat teşkil etmektedir. Zira avukatın görevini suistimal etmesi meslekten çıkarılmasını intac edecek kadar ağır bir suç olduğu gibi harcanan aleyhine açılacak bir tazminat veya istirdat davası neticesinde alınacak mal veya mülkü bulunacaktır. Avukatı haberdar etmesizin müvekkile yapılan ödemeler avukatları mağdur etmekte ve ihtilâftan ihtilâf doğmakta bazı arkadaşlarımız da bu durumu tenezzül meselesi yaparak haklarından feragat etmektedirler.

Durumun incelenerek gerekli çabanın sarfedilmesini saygıyla arz ve talep ederim.

Av. Mehmet Ali Gölcüklü

Ankara; 10.7.1972
Sayı : 2237

T. C. Emekli Sandığı Genel Müdürlüğüne
A n k a r a

Denizli Barosu avukatlarından Mehmet Ali Gölcüklü'nün Birliğimize gönderdiği 20.5.1972 günlü yazıda; Genel Müdürlüğünüze ve Müdürlüğünüze bağlı mercilerde iş takip eden avukatların, ahzokabz yetkisi verilmiş vekâletname ibraz etmelerine rağmen idarî takip sonunda hak edilen meblağın avukata ödenmesinden kaçınıldığı, ödemenin müvekkile yapıldığı, ödeme yapılacağı hususunun avukata tebliğ edilmediği bildirilmektedir.

Bilindiği üzere, 1136 sayılı Avukatlık Kanununun 1238 sayılı Kanunla değiştirilen 35. maddesinin ikinci fıkrasına göre avukatlar resmî dairelerdeki bütün işleri takibe yetkilidirler. Aynı Kanunun 2. maddesi üçüncü fıkrası da, adli merciler ve diğer resmî daireleri görevlerinin yerine getirilmesinde avukatlara yardımcı olmakla yükümlü kılmiştir.

Avukatın vekâletname ibrazı suretiyle müvekkili adına takip ettiği işlerin sonuçlarının, yukarıda anılan kanun hükümleri açısından avukata da tebliği gereği açıktır. Kaldı ki ahzokabz yetkisini havi vekâletname ibraz eden avukatın takip sonucu hak edilen parayı tahsil etme yetkisi vardır. Ödeme safhasında, avukata tebligattan sarfnazar edilmesi ya da ödemenin ancak müvekkile yapılacağı gibi bir uy-

gulama içinde bulunulmasının Müdürlüğünüzce de uygun görülmeyeceği düşünülmüştür.

Yukarıda belirtilen hususların bir kere de Müdürlüğünüzce teamül edilmesini, uygun görüldüğü takdirde, ilgililere gerekli emrin verilmesini, takdir olunan işlem sonucunun Birliğimize bildirilmesini takdirlerine arz ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Genel Müdürlüğü.

Ankara; 19.7.1972

Konu : Av. Mehmet Ali Gölcüklü Hk.
Sayı : 9-8504

Türkiye Barolar Birliği
Başkanlığı
Ziya Gökalp Cad. 16/7
A n k a r a

İlgi : 10.7.1972 tarih ve 2237 sayılı yazınız.

Denizli Barosu avukatlarından, Mehmet Ali Gölcüklü'nün Sayın Başkanlığınıza intikal ettiği bildirilen 20.5.1972 günlü yazısında şikâyet konusu yapılan hususun incelenebilmesi için, iş sahibinin ad ve soyadı ile emeklilik sicil numarasının bilinmesine zaruret hasıl olmuştur.

Adı geçen avukattan müvekkilinin ad ve soyadı ile emeklilik sicil numarasının temin edilerek Genel Müdürlüğümüze bildirilmesi hususunda tavassutlarınızı arz ederiz.

Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı
Genel Müdürlük

M. Ağâh Cönger A. Nevzat Ünyer
Hukuk Müşaviri Hukuk Müşaviri
Muavini

Ankara; 28.7.1972
Sayı : 2479

Sayın Av. Mehmet Ali Gölcüklü
Enverpaşa Caddesi No. 78
D e n i z l i

T. C. Emekli Sandığı Genel Müdürlüğü ve bu müdürlüğe bağlı mercilerde iş takip eden avukatlara idari takip sonunda hak ettikleri meblâğın ödenmesinden kaçınılarak müvekkillerine ödeme yapıldığı yolundaki şikâyetiniz üzerine anılan Genel Müdür-

lüğe gönderilen yazımıza alınan cevabî yazı fotokopisi ilişikte sunulmuştur.

Gerekli bilginin verilmesini rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Bkz. TBBB. 1970/3-18, 19, 20; 4-3; 1971/9-11; 10-34;
1972/13-20; 14-14.

1972/15-12

Avukatlık Kanununun 14. Maddesi - Sosyal Sigortalar Kurumu Avukatlığı.

Sosyal Sigortalar Kurumu
Genel Müdürlüğü

Barolar Birliği Başkanlığına
A n k a r a

İşareti : VII.061/
Tarihi : 5 Ağustos 1972
Sayısı : 396560

Özeti : 1136 sayılı Kanununun 14. maddesi Hk.

Kurumumuz Avukatlığından istifa suretiyle serbest Avukatlığa başlayan kimselerin 1136 sayılı Kanununun 14. maddesi gereğince görevden ayrıldıkları tarihten 2 yıl süre ile Kurum aleyhine dava açamayacakları şeklindeki Birlikleri görüşünde daha sonra bir değişiklik olup olmadığının, oldu ise gerekçesinin bildirilmesini rica ederiz.

Saygılarımızla
Genel Müdürlük

Ankara; 25.8.1972
Sayı : 2685

Sosyal Sigortalar Kurumu
Genel Müdürlüğüne
A n k a r a

İlgi : 5.8.1972 gün ve VII.061 işaretili; 396560 sayılı yazınız.

Kurumunuz avukatlığından ayrılarak serbest avukatlığa başlayan meslekdaşlarımızın, 1136 sayılı Avukatlık Kanununun 14. maddesinde öngörülen yasak kapsamına girmedikleri konusunda Birliğimiz görüşünü belirten Yönetim Kurulumuzun 27.5.1972 gün ve 332/15 sayılı kararı örneği aşağıya çıkarılmıştır.

İlgi yazınıza cevaben bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

27.5.1972 gün 332/15 sayılı
Yönetim Kurulumuz Kararı :

Sosyal Sigortalar Kurumundan ayrılanların Avukatlık Kanununun 14. maddesindeki yasak kapsamında sayılmamaları konusunda Av. Zeki Özker'in vaki başvurusu üzerine Yönetim Kurulumuzun 24.1972 gün ve 217/50 sayılı kararı gereğince Av. Erdoğan Bigat tarafından hazırlanan rapor okundu.

1136 sayılı Kanunun 14. maddesi 3. fıkrasında «Devlet, belediye, il özel idare ve 12 Mart 1964 tarih ve 440 sayılı Kanunun kapsamına giren teşekkül, müessesese ve iştiraklerde çalışanlar, buralardan ayrıldıkları tarihten itibaren iki yıl geçmeden, ayrıldıkları idare aleyhine dava alamaz ve takipte bulunamazlar» denilmiştir.

Bu hükmün 440 sayılı Kanuna tabi «Teşekkül», «Müessesese» ve «İştirak»leri kapsamakta olduğu tartışmasızdır. 440 sayılı Kanun 1. maddesinde Teşekkül, Müessesese ve İştirakleri tanımlamıştır. Buna göre teşekkül, sermayesinin yarısından fazlası tek başına veya birlikte Devlete (Genel ve Katma Bütçeli İdarelere) ve İktisadi Devlet Teşekküllerine ait olup, iktisadî alanda ticarî esaslara göre faaliyet göstermek üzere kurulan ve kuruluş kanunlarında bu kanuna tâbi olacakları belirtilen teşebbüslerdir. İştirak aynı maddenin ikinci fıkrasında, Devlet ve İktisadi Devlet Teşekküllerinin sermayelerinin yarısına veya daha azına sahip buldukları özel hukuk hükümlerine göre kurulan ortaklıklardır. Müessesese ise, 440 sayılı Kanunun 1. ve 11. maddelerine göre, sermayesinin tamamı Devlete ait teşekküllerin işletme veya işletme guruplarıdır.

4792 sayılı Kanunla İşçi Sigortaları Kurumu adı ile kurulup, 506 sayılı Kanunun 136. maddesi ile ismi Sosyal Sigortalar Kurumu olarak değiştirilen, kurum 440 sayılı Kanun uyarınca teşekkül, iştirak veya müessesese tariflerinden hiçbirine girmemektedir. 23. sayılı Kanuna tabi olduğu için 440 sayılı Kanunun geçici 5. maddesinde özel kanunlarında çalışmaları hakkında hüküm bulunmayan hususlar yönünden anılan kanuna tabi tutulan Sosyal Sigortalar Kurumunu yukarıda belirtildiği üzere 1136 sayılı Kanunun 14/3. maddesi kapsamında sayma olanağı yoktur. Zira, 14. maddede 440 sayılı kanuna göre yalnız «teşekkül», «müessesese» ve «iştirakler»i kapsamına almış geçici maddelerle geçici süre anılan kanundan yararlanan kuruluşları kastetmemiştir. Vazı kanun bağlı bir maksat güttüydi, bunu açıkca belirtirdi. Nitekim 440 sayılı Kanunun geçici 5. maddesinde 23. sayılı kanuna tabi olan kuruluşların anılan kanun şumulü dışında kaldığı belirtilmiştir. Sosyal Sigortalar Kurumu 440 sayılı Kanuna göre teşekkül, müessesese ve iştirak olmadığından 1136 sayılı Kanunun 14/3. maddesi kapsamında değildir.

Bu itibarla 19.12.1971 gün ve 823/33 sayılı karardan dönülerek Sosyal Sigortalar Kurumunun 1136 sa-

yalı Kanununun 14/3 maddesi kapsamında olmadığı yolunda Birlik görüşünün saptanmasına, keyfiyetin Av. Zeki Özker'e ve genelge ile Barolar bildirilmesine ve bu kararın Bültende yayınlanmasına oybirliğiyle karar verildi.

Bkz. TBMM. 1972/11-16; 14-16.

1972/15-13

Mesleki Dayanışma - Sank Avukatların Savunulması.

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına
A n k a r a

Ordu Barosuna mensup olan bizler 27.3.1972 tarihinde Ünye olaylarına adımız karıştığı gerekçesiyle tutuklanmış bulunmaktayız. İçinde bulunduğumuz şartlar gereğince savunmamızın sağlanması için Birliğimizin delâleti gerekmektedir.

Savunmamız için Birliğimizce acilen Avukat ten-sibi konusunda gereğinin yapılmasına müsaadelerinizi saygıyla arz ederiz. 16.5.1972

İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı
Selimiye 6. Numaralı Tutukevinde
Avukat Ali Kaynar Avukat Şener Şadi

Ankara; 7 Haziran 1972
Sayı : 1828

Sayın Av. Ali Kaynar
İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı
Selimiye 6. Numaralı Tutukevinde
İ s t a n b u l

İlgi : 22.5.1972 gününde Birliğimiz kayıtlarına geçen dilekçeniz :

Tarafınıza avukat tayin edilmesi hususundaki dileğiniz Yönetim Kurulumuzun 28.5.1972 gün ve 363/9 sayılı kararı uyarınca Ordu ve İstanbul Barolarına iletilmiş, savunma olanağına kavuşturulmanız ricasiyle sonucundan bilgi istenmiştir.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Ankara; 7 Haziran 1972
Sayı : 1829

Baro Başkanlığı
O r d u

27.3.1972 tarihinde vuku bulan Ünye olaylarına adları karışanı ve halen tutuklu bulunan Ordu Barosu avukatlarından Ali Kaynar ve Şener Sadi'nin

savunmalarının sağlanması için avukat isteğini kapsayan 16.5.1972 günlü dilekçe fotokopisi ilişikte gönderilmiştir.

Yönetim Kurulumuz meslekî dayanışmada bir teamülün gerçekleşmesi ve dilekçe sahibi avukatların savunma olanaklarına kavuşturulması temennisinin mensup oldukları Ordu Barosu ile tutuklu buldukları İstanbul Barosuna iletilmesine 28.5.1972 günlü toplantısında 363/9 sayı ile karar vermiştir.

Gereğinin takdir olunarak sonucundan bilgi ve verilmesini rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Ek : 1 yazı fotokopisi

Ankara; 7 Haziran 1972
Sayı : 1830

Baro Başkanlığı
İ s t a n b u l

27.3.1972 tarihinde vuku bulan Ünye olaylarına adları karışan ve halen tutuklu bulunan Ordu Barosu avukatlarından Ali Kaynar ve Şener Sadi'nin savunmalarının sağlanması için avukat isteğini kapsayan 16.5.1972 günlü dilekçe fotokopisi ilişikte gönderilmiştir.

Yönetim Kurulumuz meslekî dayanışmada bir teamülün gerçekleşmesi ve dilekçe sahibi avukatların savunma olanaklarına kavuşturulması temennisinin mensup oldukları Ordu Barosu ile tutuklu buldukları İstanbul Barosuna iletilmesine 28.5.1972 günlü toplantısında 363/9 sayı ile karar vermiştir.

Gereğinin takdir olunarak sonucundan bilgi ve verilmesini rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Ek : 1 yazı fotokopisi

Ordu Barosu Başkanlığı

Ordu; 23 Haziran 1972
Sayı : 237

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığı
A n k a r a

Ünye olaylarına adları karışan Baromuz Avukatlarından Ali Kaynar ve Şener Sadi'nin savunmalarının sağlanması hususunda Yönetim Kurulumuzun düşüncelerine aynen iştirak ettiğimizi, İstanbul Barosuda aynı karara vardığı takdirde müşterek çalışmayı sağlayabilmek için İstanbul Barosunun bu ka-

rarının da Baromuzaya duyurulmasını saygı ile arz ederim.

Ordu Barosu Başkanı
Avukat Orhan Eroğlu

1972/15-14

Avukatlara Tabanca Taşıma Ruhsatı Verilmesi.

T. C.
Mardin Baro
Başkanlığı

Mardin; 28.7.1972
Sayı : 82

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına
A n k a r a

Özü : Avukatlara tabanca taşıma ruhsatı verilmesi hk.

6136 sayılı kanun gereğince düzenlenen yönetmelikte hayati tehlike halinde tabanca verileceğine dair K. Fıkrası kaldırıldığı, ancak bilahere aynı yönetmelikte Ö fıkrası eklenerek, kamu hizmeti görüpte hayatı ciddi tehlike olanlara Valilikçe taşıma izni verilir dendiği halde Mahalli valiler bilhassa Mardin valisi izin vermemekte ısrar ediyor. Yönetmeliğe ilave edilen fıkra 16.6.1972 tarihli Resmi Gazetede ilân edilmiştir. Bunun tetkiki ile İçişleri Bakanlığundan alınacak mütalâanın Mardin Valisine bildirilmesi hususunda yüksek delaletlerinizi saygıyla arz ederim.

28.7.1972

Baro Başkanı
Avukat
Yunus Kavak

Ankara; 22.8.1972
Sayı : 2672

İçişleri Bakanlığı
A n k a r a

Avukatlara tabanca verilmesi yolunda meslektaşlarımızın ısrarlı başvuruları zaman zaman Sayın Bakanlıklarına iletilmiştir.

Bu kerre 6136 sayılı Kanununun 7. maddesinin 3. bendi gereği hazırlanan yönetmeliğin 1. maddesine (ö) fıkrası eklenerek, Resmî Gazetenin 16 Haziran 1972 gün ve 14217 sayılı nüshasında yayınlanmıştır.

Avukatlık görevinin bir kamu görevi olduğuna şüphe yoktur. (1136 S.K. Mad. 1) Avukatların mesleklerini icra ederken çok kerre sanık veya müdahil tarafın vekili olmakla diğer tarafın husumetine maruz buldukları herkesce bilinen bir gerçektir.

Avukatların mesleki görevlerini ifa etmeleri dolayısı ile hayatlarının ciddi tehlikeye maruz bırakıldığı Makamımıza aksetmiş muhtelif olaylarla da sabittir.

Meslekdaşlarımızın silâh kullanmanın yeri ve zamanını en iyi takdir edebilecekleri ise mesleklerinin gereği bulunmaktadır.

Eu durumda avukatların silâh taşıma taleplerinin yerine getirilmesinde yönetmeliğin yeni (ö) fıkrasının geniş bir yorumu tabi tutularak uygulanmasında zarar değil yarar mevcuttur.

Hal böyle iken Mardin Barosu Başkanlığının fotoğrafı ilişik yazısından da anlaşılacağı üzere Mardin Valiliğince uygulamanın tüzük hükümlerini dahi ihmal edici bir tutum içinde cereyan ettiği anlaşılmaktadır.

Olayın genelliği gözönünde bulundurularak avukatlara silâh taşıma belgesi verilmesi yolunda uygulamada kolaylık gösterilmesinin Valiliklere duyurulmasına müsaadelerinizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Bkz. TBBB. 1971/6-9, 16; 7-2, 3, 15; 9-13; 10-7, 8, 11; 1972/11-20, 29; 13-23.

1972/15-15

Avukatların Sosyal Güvenliği - Sigorta Primlerinin Gider Kaydı.

9.3.1972

Baro Başkanlığına
İ s t a n b u l

Konu : Sosyal Sigortalara ödenen primlerin tamamının mı, yoksa 100 de beşinin mi gelir vergisinden indirilmesi gerektiği hususuna dair.

Türkiye Barolar Birliğinin 16/12/1969 T. ve 16-546 sayılı genelgesinin 5 nci sahifesinin son kısımları ile 6. nci sahifesinin başında serbest meslek faaliyeti halinde avukatlık gayri safi gelirinin yüzde beşini geçmemek üzere mesleki gider olarak vergi ödemesinde gösterilebileceği, bunun is 193 S. 11 G. Vergisi Kanununun 68 nci maddesinin 8. nci bendine dayandığı ileri sürülmüştü.

Ancak, görüştüğüm muhtelif meslekdaşlar, gerek T.B.B. liğinin ve gerekse bu genelgede zikri geçen (Maliye Bakanlığı Gelirleri G. M. liğü ifadeli 16/7/1968 T. 2130-4-240/29531 S.11 T.B.B. liğine olan cevabı yazısının kanuna uygun düşmediğini ileri sür-

mekte, 193 sayılı kanununun 68 M. sinin 8 nci bendine değil, 9 uncu bendine girebileceğimize, dolayısı ile Sigortaya ödediğimiz primlerin tamamının gider gösterilmesi icab ettiği mülâhaza olunmaktadır.

3500 zü aşan baromuz mevcudu ile memleketteki on bini aşkın meslekdaş zümresine taallük eden bu önemli konunun, başkanlığınızda değerli Yönetim Kurulu arkadaşlarımızınca göz önüne alınmasını rica ediyorum.

Yukarıda zikredilen 68. nci maddenin 8 ve 9. ncu bentleri sizce de okunursa derhal ve açıkça konu aydınlanacaktır.

Netekim : 8 nci bentte aynen :

(8-serbest meslek faaliyetleri dolayısı ile emekli sandıklarına ödenen giriş emeklilik aidatı ibareler kullanıldığı gibi,

(9-mesleki faaliyetle ilgili olarak kanun, ilâm ve mukavelenameye göre ödenen tazminatlar...)

ifadesi geçmektedir.

8. nci bentte emekli sandığı ifadesi, serbest meslek teşekküllerinin kurduğu özel emekli sandıklarına masraf olduğu gibi, bu sandıklara ödenen emeklilik aidatı, keza yardım pulları,

terkipleri metinde geçmektedir.

2) Müteakip 9. ncu bentte ise : meslek faaliyetiyle ilgili olarak kanuna, ... göre ödenen tazminatlar... terimleri geçmektedir.

Şu hale göre : Sosyal Sigortalar Kurumu, bir emekli sandığı - özel - olmadığı gibi, ödediğimiz primler, aidat terimine de girmez. 8. nci bentte yardım pulları terimi de metne sevk edildiğine göre kanun koyucunun bizim Yardımlaşma Sandığını istihdaf ettiği açıkça meydandadır. Tabiatile 961 senesinde çıkan 193 sayılı kanunun yürürlüğe konulduğu esnada, kanun koyucu, avukatların Sosyal Sigortalara bağlanacağını henüz düşünmemiş idi.

Kaldı ki, gelir vergisi bakımından da aidat, prim değildir. Çünkü, 193. S. 11 kanunda :

Madde : 25 — bent 9 da üyelere geri verilen mevduat...

Madde : 63 — bent 2 de (emekli aidatı veya sosyal sigorta primleri.)

şeklinde geçen terimlerde dahi bu ayırma pek ziyade bariz olarak görünmektedir.

Metin, maksad ve terim itibarile emekli sandığı aidatı ile Sosyal sigorta primi aynıyet göstermeyince, gider indirimi bakımından geriye 68. maddenin 9 uncu bendi kalmaktadır.

Eu bentte de kanun gereğince tazminatlar terimleri (sigorta primi)ni kapsar. Primleri ödemeği ka-

nunun bizi mecbur tutmasına mukaddema ödenen primler, yaşlılık aylığına istihkakın tabii bir tazminatı olduğu şüphesizdir.

Bu vaziyete göre, 8. nci bentteki 100 de 5 gibi rahditli bir gider indirimine değil, ödenen primler tutarınca gayri mahdud bir indirim imkânına sahibiz demektir.

Sonuç : Gerek genelge ve gerekse Maliye B. lığının yazısı açıkça kanuna aykırı, meslekdaşlarım aleyhinedir. Gelir V. beyannamelerinin verilebilmesi için bu ay sonuna kadar üç haftalık müsait bir zaman bulunduğundan, maruzatımızın ivedilikle incelenerek T.B.B ile Maliye bakanlığına iletilmesini saygılarımla arz ve rica ederim.

Av. Kemal Demircioğlu

İstanbul Barosu Başkanlığına,

İlgi : 3.4.1972 gün 1256 sayılı yazı karşılığıdır.

Değerli meslekdaşım Avukat Kemal Demircioğlu'nun tetkik için tarafıma havale buyrulan müracaatı incelenmiştir.

193 Sayılı Gelir Vergisi Kanununun 202 sayılı kanunla değiştirilen 68 inci maddesinde, emeklilik hakkı sağlayan kurumlara ödenecek aidat ile ilgili tek hüküm bu maddenin 8 numaralı bendindeki hükümdür. Bu hükme görede, meslekdaşlarımızın ödeyecekleri emeklilik aidatlarının, ancak gayrisafi kazançlarının % 5 ine kadar olan kısmı masraf yazılabilir.

9 Numaralı bend emeklilik aidatı ile hiç ilgisi olmayan (tazminat) niteliğindeki giderleri nizamlamış olduğundan, bu bend hükmüne dayanarak, 8 numaralı bendteki % 5 oranla yapılmış kısıtlamanın ortadan kaldırılması mümkün değildir.

Bu görüşüm şu sonucu doğurur. Gelir Vergisi Kanununun bugün mer'i hükümlerine göre meslekdaşımız, bir yıl içinde ödedikleri emeklilik aidatlarının, ancak gayrisafi kazançlarının % 5 ini aşmayan kısmını masraf yazabilirler.

Asıl üzerinde durulması gereken husus 68 inci madde hükmünde bir değişiklik istemek gerekip gerekmediğidir.

Bilindiği gibi bahis konusu 68 inci madde, avukatlık kanunundan evvel tedvin edilmiştir. O tarihte avukatların sosyal sigortadan emekli olması bahis konusu değildi. Bu gün durum değişmiş ve meslekdaşlarımızın, tıpkı ücretliler gibi, Sosyal Sigortadan emekli olmaları mümkün hale gelmiştir.

Ücretlilerin ödediği sigorta akları hiç bir kısıtlamaya tabi tutulmadan gelir vergisi matrahından düşüldüğüne göre, avukatların emekli aidatlarından bu kısıtlama yapılmamalıdır, diye düşünülebilir. Bu görüş kabul edilirse 8 numaralı bendin sonunda paren-

tez içindeki hükmün başına (Sosyal Sigortalar Kurumu ve Emekli Sandığına yapılan ödemeler hariç...) cümlesinin eklenmesiyle maksat hasıl olur.

Ancak bu konuda karşı bir görüş olarak şu husus savunabilir :

«Serbest Meslek Kazançlarında, gerçek hasılatın kapsanması zordur. Bu sebeple emekli aidatlarında % 5 oranında kısıtlama, bir vergi güvenlik tedbiri olarak kanuna konulmuştur.»

Bu görüş benimsenirse kanunda bir değişiklik yapılmasını istemek düşünülemez.

Bu konudaki şahsi fikrimi belirtmem istenirse, düşündüklerimi şu şekilde özetleyebilirim.

Hiç bir vergi mükellefine peşin hükümle vergi kaçakçısı gözü ile bakmaya vergi idaresinin hakkı yoktur. Beyan edilen gayrisafi kazanç miktarına, aksi sabit oluncaya kadar, idarenin gerçek nazarıyla bakması zorunlu bulunduğundan, tıpkı ücretlerde olduğu gibi, fiilen ödenen emeklilik aidatlarının hiç bir kısıntıya tabi tutulmadan tamamının masraf kabul edilmesi zorunludur. Kaldı ki, konu meslekdaşlarımızın sosyal güvenliği ile ilgilidir.

Konu hakkındaki düşüncelerimi saygı ile takdirlerinize arz ederim.

Galip Dolun
Avukat

İstanbul Barosu

Başkanlığı

Avukat Topluluk Sigortası
İstanbul 5 Mayıs 1972

Sayı : 1256

Türkiye Barolar Birliği
Başkanlığına
A n k a r a

Meslekdaşlarımızın S.S.K.na ödedikleri sigorta primlerini gider olarak kaydetmeleri konusunda, meslekdaşımız Av. Kemal Demiroğlu bu konuda hazırladığı raporunu Başkanlığımıza tevdi etmiştir.

Dilekçenin dilekçesinin bir sureti ile konu hakkında tanzim edilen rapor ilişikte takdim edilmiştir.

Türkiye çapında uygulamaya esas olmak üzere gerekli teşebbüslerin yapılmasına ve neticeden Başkanlığımıza bilgi verilmesine delâletlerinizi rica ederim.

Saygılarımla,

Eki : 4

İstanbul Barosu Başkanı
Av. Ferruh Dereli

T. Barolar Birliği Başkanlığına
A n k a r a

Mart ayı içinde on bini aşan meslekdaşlarımızın, gelir vergisi beyannamelerini verecekleri yüksek malûmlarıdır.

Gerek birliğimizin 16/12/1969 T. ve 16-546 sayılı tamiminde ve gerekse bu Genelgede shf: 5 de mezkûr Maliye Bakanlığı cevabi yazısında, meslekdaşlardan (gider indirimi bakımından 100 de 5 tahdidi gider indirimi(mükellefiyetine tabi bulunmadığımızı, sigorta primlerinin tamamının gider olarak gösterilmesi gerektiğine) dair mensubu bulunduğum İstanbul barosu başkanlığına sunduğum muhtıranın bir örneği aynen takdim edilmiştir.

Konu : camiamızı vergi ayı bakımından ciddi surette ilgilendirdiğinden, makamımızca incelenmeğe müsait görülüyorsa, gereğine müsaadelerini derin saygılarımla arz ederim.

Kemal Demiroğlu
Avukat

Baro Reislığı
Sayı : 112
U r f a
20.4.1972

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına
A n k a r a

Avukatlık kanunu gereğince Sosyal Sigortalar Kurumu ile akdedilen Topluluk Sigortası Primlerinin Vergi Usul Yasasına göre Vergi defterlerimize gider olarak gösterilip gösterilemeyeceğinin bildirilmesi saygı ile rica olunur.

Urfa Baro Başkanı
Av. Adil Rastgeldi

Ankara; 22.8.1972
Sayı : 2670

Baro Başkanlığı
İ s t a n b u l

İlgi : 5.5.1972 gün ve 1256 sayılı yazınız.

Avukatların Sosyal Sigortalar Kurumuna ödedikleri primin tümünü yıllık gelir beyannamelerine yazabileceklerine dair Yönetim Kurulu Üyesi Av. Osman Kuntman'ın raporu Yönetim Kurulunca benimsenmiş ve istişari nitelikte olmak üzere Baronuza gönderilmesine 8.8.1972 günlü toplantıda karar verilmiştir.

Bilginizi rica ederim.

Ek : 1 rapor örneği.
Saygılarımla,
Başkan

Ankara; 22.8.1972
Sayı : 2669

Baro Başkanlığı
U r f a

İlgi : 20.4.1972 gün ve 112 sayılı yazınız.

Avukatların Sosyal Sigortalar Kurumuna ödedikleri primin tümünü yıllık gelir beyannamelerine yazabileceklerine dair Yönetim Kurulu Üyesi Av. Osman Kuntman'ın raporu Yönetim Kurulunca benimsenmiş ve istişari nitelikte olmak üzere Baronuza gönderilmesine 8.8.1972 günlü toplantıda karar verilmiştir.

Bilginizi rica ederim.

Ek : 1 rapor örneği.
Saygılarımla,
Başkan

Türkiye Barolar Birliği Sayın Başkanlığına
22.7.1972

Özü : Sigorta primlerinin tamamının gidere yazılıp yazılmayacağı hk.

Topluluk sigortasına girmiş avukatların ödedikleri primlerin tümünü yıllık beyannamelerine gider olarak işleyebilecekleri konusunda yapmış olduğum incelemeyi, 2.4.1972 günlü ve 216/49 sayılı Yönetim Kurulu kararı uyarınca arz ederim :

1 — Avukatlar, 1136 sayılı Avukatlık Kanununun 186 ncı ve 1238 sayılı kanunla değişik geçici birinci maddesi uyarınca topluluk sigortasına girmişlerdir ve Türkiye Barolar Birliğinin Sosyal Sigortalar Kurumunu Genel Müdürlüğü ve Baroların aynı kurumla yaptığı (Topluluk Sigortası Sözleşmesi) hükümlerine göre (sigorta primi) ödemektedirler.

2 — Konu; sigorta primlerinin tamamının, yıl sonunda verilen vergi beyannamesinde gider olarak yazılıp yazılmayacağıdır.

Bunu kesinlikle saptayabilmek için önce 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun (Serbest Meslek Kazançları) başlıklı Dördüncü Bölümündeki (Mesleki Giderleri) belirten 68 inci madde hükmünü gözden geçirmek gerekir.

68 inci maddede, (serbest meslek kazancının tesbitinde hâsılatından indirilebilecek giderler) sayılmıştır. 8 inci fıkrada, (gayrisâfi kazancın %5 inci geçmemek üzere meslekî teşekküller tarafından kurulan emekli sandıklarına ödenen aidat) dan bahsedilmektedir.

Bu gün avukatların üyesi olduğu Sosyal Sigortalar Kurumu, meslekî teşekküller, yani Barolar tarafından kurulmuş değildir. 193 sayılı kanunda bah-

se konu edilen sandıklar, olsa olsa avukatların kurdukları Yardımlaşma Sandıklarıdır. 193 sayılı kanunun yürürlüğe girdiği 1961 yılında avukatların Sosyal Sigortalar Kurumuna girmeleri bahse konu olmadığına göre burada güdülen amacın Yardımlaşma Sandığı aidatı olduğu bellidir.

Üzerinde durulacak diğer yön de kanunda (aidat) deyiminin kullanılmış olmasıdır. Çünkü; Yardımlaşma Sandığına ödenen paraya (prim) değil (aidat) denmektedir. Bu da görüşümüzde haklı olduğumuzu gösterir.

3 — Avukatlar, işçiler gibi bir işverenleri olmadığından, yani sigorta primlerinin tümünü kendileri verdiklerinden, 193 sayılı kanunun hem işveren hem de işçi ile ilgili hükümlerinden yararlanmak hakkını kazanmıştır. Bu bakımdan hükümleri inceleyerek şöyle bir durumla karşılaşırız :

(Ticari kazanç) la ilgili Üçüncü Kısım-Birimci Bölümdeki (İndirilecek Giderler) başlıklı 40 ıncı madde hükmü şöyledir :

Sâfi kazancın tesbit edilmesi için aşağıdaki giderlerin indirilmesi kabul edilir :

1) .....

2) Hizmetli ve işçilerin iş yerinde veya işyerinin müstemilatında işe ve ibate giderleri tedavi ve ilaç giderleri, Sigorta Primleri ve Emekli Aidatı (...)

Aynı kanunun (Ücretler) le ilgili Üçüncü Bölümünün (Gerçek Ücretler) başlıklı 63. üncü maddesi hükmü şöyledir :

«Ücretin gerçek sâfi değeri işveren tarafından verilen para ve ayınlarla sağlanan menfaatler toplamından aşağıdaki indirimler yapıldıktan sonra kalan miktardır :

1) .....

2) Emekli aidatı ve Sosyal Sigorta Primleri (Emekli Sandığı'nın veya Sosyal Sigorta Kurumunun Türkiye'de olması şartıyla); ...»

1136 sayılı Avukatlık Kanununun yürürlüğe girmesi için yapılan yasama çalışmaları sırasında avukatların işverenin Devlet olması ve işveren priminin Devlet tarafından ödenmesi hususu önerilmişse de kabul edilmemiştir. Bu nedenledir ki avukatlar primin tümünü vermektedirler. O halde 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun yukarıya ilgili hükümleri alınan 40 ve 63 üncü maddelerinin avukatlar hakkında uygulanması gerekir.

Sonuç : Sosyal Sigortalar Kurumunun mesleki teşekküller tarafından kurulmuş bir emekli sandığı olmaması, 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu hükümlerine göre işçi ve işveren tarafından ayrı ayrı ödenen primlerin tümünün avukatlar tarafından verilmesi ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 40 ve

63 üncü maddesi hükümlerinin avukatlara uygulanması gerekçeleriyle Sosyal Sigortalar Kurumuna zorunlu sigorta için ödenen primlerin tümünün yıllık gelir beyannamesine gider olarak yazılabileceği görüşündeyim. 22 Temmuz 1972

Av. Osman Kuntman
Saygılarımla,

1972/15-16

Türk Hukuk Kongresi Tebliğleri - Ücret Karşılığı Gönderileceği.

1. Türk Hukuk Kongresine sunulan tebliğlere karşı ilgi gösteren hukukçularımız bunu ücret karşılığında istemektedirler. İsteği karşılayacak kitap bulunmadığından 1000 adet bastırılması düşünülmektedir. Bu taktirde beheri 70 TL. na malolacağından istekli olduğunuz taktirde 70 TL. nı 1.10.1972 tarihine kadar Ziraat Bankası Kızılay Şubesi 630/493 sayılı hesaba göndermenizi rica ederiz. Bu tarihe kadar yeterli istekli bulunduğu bastırılacak kitap adresinize gönderilecek, aksi halde paranız iade olunacaktır.

Teşekkür ve saygılarımızla.

T.B.B. Yönetim Kurulu

**TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİ
B Ü L T E N İ**

İ K İ A Y D A B İ R Ç I K A R

S a h i b i :

Türkiye Barolar Birliği Adına Başkan
Avukat Faruk Erem

Sorumlu Müdür :

Türkiye Barolar Birliği Genel Sekreteri
Avukat Erdoğan Bigat

Yönetim Yeri :

Kızılay Karanfil Sok. No: 5 - Ankara
Telf : 18 13 44 - 18 05 12

Dizgi ve Baskı :

SEVİNÇ MATBAASI — 1972 ANKARA

G İ D E C E Ğ İ Y E R

TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİ

BÜLTENİ

YIL : 3

KASIM 1972

SAYI 16

BÜLTENE YAPILACAK ATIFLARDA TBBB KISALTMASININ KULLANILMASI RICA OLUNUR.

1972/16-1

Birlik Yönetim Kurulu Üyeliği - Av. Hikmet Tuncay'ın Vefatı - Av. Selâhattin Alhoğlu'nun göreve başladığı.

10.8.1969 günlü Kuruluş Genel Kurulunda Birlik Yönetim Kurulu üyeliğine atanan, 1971 çalışma döneminde Sayman Üyelik görevinde bulunan sevgili arkadaşımız HİKMET TUNCAY 4.10.1972 günü vefat etmiştir.

Yönetim Kurulumuzun bu konu ile ilgili 7.10.1972 gün ve 638/1 sayılı kararını yayımlıyarak, aziz hatırası önünde saygı ile eğiliyoruz.

«Türkiye Barolar Birliğinin kuruluş dönemine ilişkin çok yönlü güçlüklerin kısa sürede giderilmesine yönelmiş çalışmalarda unutulmaz gayretleri bulunan çok değerli arkadaşımız Hikmet Tuncay'ın vakitsiz ölümü, Yönetim Kurulumuzda teessürle karşılanmış toplantıya başlamadan önce aziz hatırası için saygı duruşu yapılmıştır.

Meslek anlayışını toplumdaki yana ve toplum yararına bir düzeyde tutma uğruna, kişisel yararlarını hiçe saymada örnek bir tutum içinde olan arkadaşımızın pek çok yeteneklerinin en üstün yönü, hiç kuşkusuz büyük meslek aşkı idi.

Avukatlığı, daima vakarla temsil etmiş, çok ulvi ve çok şerefli bir kamu görevi saydığı, avukatlığı, çevreye ve topluma böyle kabul ettirmenin yorulmaz ve yenilmez azmini göstermiş bulunan arkadaşımız, meslek çalışmalarında, gıpta ile anılacak bir yaşantıya sahipti.

İlke ve inançlarına bağlı kalma bilinci ile el ele veren çalışkanlığı mesleğindeki ve toplum ile ilişkilerindeki başarısının başlıca nedenleri idi.

Türkiye Barolar Birliğinin tüm organları, Birliğimizin durmadan artmakta olan yükselişinde, Hikmet Tuncay'ın katkılarını unutmıyacak aziz anılarını daima canlı tutacaktır.

Kurulumuz gündemin tümünün müzakeresi bitinceye kadar bugün çalışmasına, 8.10.1972 günlü toplantının iptal edilerek sevgili arkadaşımızın aziz hatı-

rası önünde topluca saygı duruşunda bulunulması ve ailesine taziyetlerimizin arzı için Eskişehir'e gidilmesine oybirliğiyle karar vermiştir.

Av. Hikmet Tuncay'ın vefatı sebebiyle telgraf ve mektup göndermek suretiyle acımızı paylaşan Barolarımıza ve meslektaşlarımıza teşekkürlerimizi sunarız.

Av. Hikmet Tuncay'ın vefatı ile açılan yönetim kurulu üyeliği görevine birinci yedek Av. Selâhattin Alhoğlu (Yozgat) başlamıştır.

Bkz. TBBB. 1971/6-7

1972/16-2

Birlik VI. Genel Kurul Toplantısı.

Türkiye Barolar Birliği

Tarih : 3/11/1972
Genelge No : 44-3351

Baro Başkanlığı

Birliğimizin VI. Genel Kurul toplantısı V. Genel Kurulda alınan karar uyarınca 5-6 Ocak 1973 Cuma, Cumartesi günleri Hatay Barosu Merkezinde yapılmaktadır.

Toplantı Gündemi, yeri ve saati ile programı Barolara ve delegelere Avukatlık Kanunu hükümlerine göre toplantıdan bir ay önce bildirilecektir.

Yönetim Kurulumuz VI. Genel Kurulda bütün Barolarımızın delegelerinin hazır bulunması arzusunadadır.

Evvelce seçilmiş bulunan ve VI. Genel Kurulda Baronuzu temsil edecek asil delegelerin toplantıya katılıp katılmayacaklarının, herhangi bir özürü sebebiyle toplantıya gelebilecek asil delegelerin yerine

hangi yedek delegenin iştirak edeceğinin adresleri ile birlikte acele olarak bildirilmesini rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Not: Hatay Barosunun otel rezervasyonu yaptırabilmesi için delegelerin kaç kişi olarak Antakya'ya gideceklerinin Birliğimize ve Hatay Barosuna bildirilmesi .

Ankara; 13/11/1972
Sayı : 3347

Baro Başkanlığı
H a t a y

V. Genel Kurulda VI. Genel Kurul toplantısının 5-6 Ocak 1973 Cuma, Cumartesi günlerinde Antakya'da yapılmasına karar verildiği Baronuzca bilinmektedir. Yönetim Kurulu toplantının başlama saatini 9,30 olarak saptamıştır.

Avukatlık Kanunu hükümlerine göre toplantı yerinin delegelere toplantı gününden bir ay önce gönderilirken bildirilmesi gerektiğinden;

1 — 133 delegenin mevcudiyeti gözönünde bulundurularak Genel Kurul toplantısının yapılacağı yerin,

2 — Salon kirası ve Genel Kurulla ilgili diğer masraflar için avans istendiği takdirde gönderilmek üzere miktarının,

3 — Delegelere gönderilmek üzere Baronuzca düzenlenecek programın,

Acele bildirimini ve delegelerin ikametleri için gerekli tedbirlerin alınmasını rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Not: Yönetim Kurulunun Genel Kuruldan önce Baronuz Merkezinde yapacağı toplantı günü ayrıca bildirilecektir.

Bkz. TBBB. 1972/11-2.

1972/16-3

Yeni Adalet Yılı açıldı.

1972-1973 Adalet yılının başlaması dolayısıyla 6 Eylül 1972 günü Millet Meclisi Şeref Salonunda yapılan törendeki konuşmalar.

Adalet Bakanı Fehmi Alparslan'ın Konuşması.

Yüce Cumhurbaşkanım; pek değerli konuklarımız ve saygı-değer sevgili meslekdaşlarım.

Adli tatilin sona ererek yeni çalışma yılının başlaması münasebetiyle tertiplediğimiz törene lütfedip şeref verdiğiniz için şükranlarımı arz ederim.

Anane haline gelmiş olan bu törenler, Cumhuriyet dönemimizde ve özellikle Cumhuriyetimizi sosyal hukuk devleti olarak niteleyen yeni Anayasa dönemi-mizde, üç kuvvetten biri olan bağımsız yargı organının, büyük Türk Milletine, sorumlu kişiler dili ile çözüm bekleyen problem ve ihtiyaçlarının ulaştırılması ve çalışmalarının hesabını verme olanağını sağlamaktadır. Bundan başka, yaşantımızın her safhasında yüksek bilgi ve derin tecrübeye sahip zevatın, toplumun topekün kalkınmasına ışık tutacak huku-kî tedbirleri ortaya koyma fırsatını verdiği için son derece yararlı olmaktadır.

Yüksek huzurlarınızda, yasama ve yürütme organının bir üyesi olarak, şerefli hizmetini yüklediğim Adalet cihazının meselelerini, bu sıfatlarımla sorumluluğunu da idrakimde tutarak ve fakat mesleğin nazîc mensubu olmanın gurur, heyecan ve sıcaklığı içinde tam samimiyetle ve özet halinde arz etmeme müsaadelerini istirham ediyeceğim.

Bu yılki törenimize geçmişte hizmet vermiş bulunan sayın Adalet Bakanlarımı da davet etmiş bulunuyoruz.

Yüce Cumhurbaşkanım;

Şimdi yüksek izinlerinizle Türk Devlet ve Milletini modern hukuk yapısına kavuşturan eşsiz Atatürk başta olduğu halde hukuk hayatımıza hizmetleri geçip ebediyete intikâl eden büyüklerimizin aziz ruhlarını şad etmek üzere mümtaz topluluğumuzu saygı duruşuna davet ediyorum.

Bu vesile ile mesleğe büyük hizmetler verip şimdi aramızdan ayrılmış bulunan aziz meslekdaşlarımızın hatıralarına da minnet ve şükran duyguları ile dolu olarak saygı sunuyorum.

Yüce Cumhurbaşkanım ve değerli konuklar;

Şahsın, ailenin, toplumun ve bütün bir milletin yalnız ilerlemesi için değil hatta manâsında yaşayabilmesinin temel şartı, hukukun ve Adaletin geçerli olmasıdır.

«Adalet mülkün temelidir» sözünün milli sınırları da taşan bir anlam kazandığı çağımızda, insanca yaşama, kalkınma ve yükselmenin şartı olan bu ilkeye saygı ve bağlılıkta kusur edecek devletlerin ve milletlerin hüsrana uğraması mukadderdir.

O itibarla, her meslekte rehber olan bu ilkeyi adı ile sanı ile toplum hayatına hizmet olarak takdim mevkiindeki Adalet mekanizmasının sayın mensuplarına düşen manevi sorumluluk da ağırdır. Bunu, millet ve meslek adına dile getirmeyi görev sayıyorum.

Hemen arz edeyim ki, bu ulvi mesleğin saygı değer mensuplarının büyük çoğunluğu, pek çok imkânsızlığa rağmen, sorumluluklarının müdriki olarak, feragât ve fedâkârlıkla üzerlerine düşeni yapmanın çabası içindedirler. Büyük milletimizin kadirşinaslık

duygusu, yüksek huzurlarımızda dürüstlük, ciddiyet ve feragatla çalışan meslekdaşlarımıza şükran arzına beni zorluyor.

Ancak, Adalet cihazında da vatandaşın haklı şikâyetlerine yol açan aksaklıkların varlığını inkâra sebep yoktur. Ama şikâyetin nedenlerini içtenlikle ele alır ortaya koyarsak, köklü tarihin sahibi büyük milletimiz ve onu temsilen yetki kullananlar, gerekli tedbirleri bulup imkânlarını hazırlamak suretile şikâyetleri asgariye indireceklerdir. Buna inanıyorum.

Söz hukuka gelmişken, samimi bir görüşümü arzetmeden geçemeyeceğim. Hukuka saygı ve bağlılık yönünden dünyanın en eski tarihine sahip Türkiye'miz, öğreneceğinden çok öğretme mevkiindedir. Hukuk alanındaki her ileri adımı ciddiyetle izlemek karardayız. Lâkin hukuku maksat için kullanarak hukuk diye diye millî varlık ve bütünlüğümüze kastetmek isteyenlerin karşısında, «her şey vatan ve millet için» görüşü ile vaziyet alırız.

Gerçekçi bir dille söylemek lâzımgelirse Adalet cihazının baş derdi, şüphesiz, milletçe cehalete olan borcumuzdur. Bu borcun biran evvel ödenmesi lâzımdır. Eğitim, öğretim ve millî hasletlerimize bağlılık, zamanla altından kalkılmaz hal alan niza ve davaları halletmek için etkili yoldur.

O halde, samimiyetimin verdiği heyecan ve cesaretle büyük milletimize sesleniyorum.

Büyük Türk milleti!

Seni lâıyk olduğun hayat seviyesine ulaştıracak eccdat mirası millî, örf, âdet ve ananelerimiz çerçevesinde, hakkına razı olmayı; büyüğe saygı, küçüğe sevgi ve muhabbet göstermeyi; hep kendini düşünmeyip vatan ve milletin yüksek menfaatleri uğruna fedâkârlıktan zevk almayı; doğru, dürüst ve çalışkan olmayı; hak ve Adaletten ayrılmamayı içimize sindirelim. Zira, millet olarak bunu yapmazsak, her şeyi yine milletten bir parça olarak milletin hizmetinde olanlardan bekleme hakkına sahip olamaz ve özlediğimiz sonucu bulamayız.

Mevzuat ve kavram karışıklık ve kargaşalığında büyük Türk milleti ile birlikte değerli meslek mensuplarını kurtarmak için, kanunlarımız üzerinde çağın gereklerine cevap verecek düzeltmelerin sür'atle yapılması lüzumuna inanmaktayız. Kendimize de görev yüklemeye niteliğindeki bu konu ile ilgili maruzatım karşısında; her ileri adımı reform diye adlandırmayı uygun bulmayan bir kişi olarak, arzedecek Bakanlık, Hükümet ve Yüce Meclislerimiz bu anlayışın ve hararetle çalışmanın içindeyiz. Görüşlerimizle çalışmalarımızın eseri, Adalet hayatımızda reform sözüne hak verecek şekilde en kısa zamanda gözler önüne serilecek ve millet hayatına sunulacaktır.

Hükümetimiz, uzun dönemli kalkınmanın ve üçüncü beş yıllık kalkınma plânının temel hedefleri

stratejisinde; Adalet reformunu, «iç huzur ve düzen ile kalkınma süreci arasındaki bağlantı gözönünde tutularak, yargı sistemimiz, gerek kurum ve kurallar, gerek yapı ve gereç olarak bir reform tutumu ile ele alınacak, Adalet hizmetlerinin bütünü ile perspektif dönem içinde en yüksek düzeye ulaştırılması sağlanacaktır.» şeklinde hasreti çekilen bir görüş ve karara bağlamıştır.

Bu görüşle değerlendirilecek olan yargının şimdye kadar halledilmesine fırsat bulunamayan problemleri ele alınacak ve halledilmiş olacaktır.

Hükümetimiz, Adalet hizmetlerindeki verimi artırmak için çalışmaların iki yönlü olması gerektiğini kavramış bir Hükümettir. Bir taraftan reform niteliğine varacak mevzuat hazırlıklarına giderken öte yandan da Adalet cihazında görev almış olanların, görevlerinin özelliğine uygun olanaklara kavuşturulması lüzumunu benimsemiştir. Yan ödemeler kararnameğine, bütçe imkânlarının zorlanması pahasına, Adalet cihazında hizmet edenlerin bir kısmının olsun, ithalini bir anlayışın tezahürü olarak şükranla karşıladığımızı Adalet cihazından biri olarak kabine arkadaşlarımıza arzetmeyi vazife bilirim.

Adalet dairelerimizin bina, mefruşat, malzeme ve sair ihtiyaçlar bakımından içinde bulunduğu halin, hizmeti olumsuz yönde etkilediğini idrakinde tutan Hükümetimiz, bütçe imkânlarını zorlayarak ve yeni kaynakların elde olunmasına çalışarak bu ihtiyaçları kısa zamanda karşılama çabasına girmiş bulunmaktadır.

İşgal ettiği bina, oturduğu yer ve kullandığı malzemenin itibaren mesleğin yüce vasfına uygun hale getirilmesi için hiç bir fedâkârlıktan kaçınmıyacağımız Adalet mekanizmasının, vatandaşın ve bizzat meslekdaşlardan gelen şikâyetlerin uzağında kalması için mevzuat ve zihniyet olarak gerekli çalışma ve ciddi tutumun içine girmiş bulunuyoruz.

45 sayılı kanunu değiştiren 1597 sayılı kanuna göre Yüksek Savcılar Kurulu kurulmuş olup, pek değerli üyeleri adli tatile rağmen çalışmalarını sürdürmüşlerdir. Her mülâhazanın üstünde yalnız yüksek Adalet duygusu ile ahenkli bir çalışmaya girmiş bulunan kurulumuz, meslek ve meslekdaşlarımızın yıllardır bekledikleri haklı taleplerini karşılayacak ve mesleğe gölge düşürenler hakkında da vatandaş ve meslekdaşların beklediği ciddi tedbirleri müsamahasız bir surette uygulamaya devam edecektir.

Aynı kanunla yeniden kurulacak olan Yüksek Hâkimler Kurulunun da Anayasa ve kanundaki değişikliğin verdiği olanaklarla bizzat meslekdaşlarımıza acı veren şikâyet unsurlarını en kısa zamanda bertaraf edileceklerine yürekten inanıyorum .

Yüce Cumhurbaşkanım, değerli konuklar, aziz ve sevgili meslekdaşlarım;

Vatandaşlarımız, Adalet Bakanlığında ne gibi çalışmalar yapıyor diye merak içinde olabilirler. Başlıklar vererek arzetmeye çalışacağım.

— Adalet Bakanlığını 1327 tarihli Adliye ve Mezaşip Nezareti Nizamnamei Dahilisi merkez teşkilâtına ait nizamname ile çalışır olmaktan kurtarıp yeni bir kuruluş kanununa kavuşturmak için hazırladığımız tasarı, Hükûmete sunulmuştur.

— Adalette gerçekleşmesinde çok önemi olan yüksek seviyedeki Adli Meclisimizin, üzüntü verici halde kurtulup beklenene uygun bir çalışma düzeyine ulaşmasını sağlayacak yeni kuruluş kanun tasarısı hazırlanıp Hükûmete sunulmuş ve bu Müessesenin ön ihtiyaçlarını karşılayacak tedbirler alınmıştır.

— Hizmetin gereğine cevap vermiş olmak ve mesleğe hakkı olan yeri ve imkânı sağlamak için Taşıt Kanununda değişikliği öngören tasarı Hükûmete takdim olunmuştur.

— Yüce Meclislere sunulmuş olan Hukuk ve Ceza Usulü Kanunlarının çıkarılması takip olunmakla beraber, hem mahkemelerin işlerini sadeleştirmek hem de vatandaşın haklı şikâyetlerini ortadan kaldırmak için tedbirler manzumesi halinde usul kanunları iş ve infaz hukuku ile ilgili 20-25 maddelik bir tasarrın hazırlığı tamamlanmış olup bu günler Hükûmete ve dolayısıyla Yüce Meclislere takdim olunacaktır.

— Adalet cihazının maddî ihtiyaçlarının, milletçe verdiklerimizle sınırlı bütçe imkânlarının dışında bazı imkânlara kavuşturmak için mevcut yan imkânları değerlendirip bunlardan yararlanmayı sağlayacak bir tasarrın hazırlığını yapıyoruz.

— Yüce Meclisin komisyonunda görüşülmekte olan Yargıtay Kanununun en iyi şekilde çıkması için Yüksek Yargıtay temsilcileri ile birlikte gereken çalışmayı veriyoruz.

— Hâkimler Kanununun yeniden düzenlenmesi çalışmalarını bitirmek üzereyiz.

— Adli zabitanın kurulması hakkındaki kanun tasarısını tamamlamak üzereyiz.

— Mahkemeler Teşkilât Kanununu yeniden düzenliyoruz.

— Ceza İnfaz Kurumlarının iç ve dış korunmasının tek elden yönetilmesi için kanun hazırlığındayız.

— Adli sicil sistemini teknolojidten faydalanarak yeniden düzenlemek için kanunun hazırlığı çalışmalarındayız.

— Çocuk mahkemeleri kanun tasarısının gerçekleşmesinin peşindeyiz.

— Cezaların infazı sırası ve sonrası hükümlülerin korunmasına ait kanun tasarısının kanunlaşmasına çalışıyoruz.

Memleketin sosyo-kriminolojik gerçeklerine uyumlu bir ceza kanununun hazırlanması; Medenî Kanun ön tasarısı üzerindeki çalışmaların hızlandırılması; mevzuatın hukuk tekniği gereklerine uyarlı olarak

hazırlanıp yürürlükteki mevzuatın taranması, tasnifi ve bir kavram fihristinin hazırlanması; çelişki ve tutarsızlıkların giderilmesi için çalışma ihtiyacını benimsemiş olduğumuz halde bu çalışmalara imkân verecek kuruluş kanunumuzun çıkmasını bekleme mecburiyetinde olduğumuzu da itiraf ediyoruz.

— Basın Kanunu üzerinde düzeltici tedbirler çalışmasını sürdürüyoruz.

— Millî varlık ve bütünlüğümüz bakımından yararlı ve zorunlu Anayasa değişiklik çalışmalarına katılıyoruz.

— Ahenkli ve derinlemesine bir çalışma ile gerçekten beklenenden fazlasını vermiş olan partiler arası komisyon tarafından ele alınması ön görülen Seçim Kanunları için, dökümanter çalışmaları yapmış bulunuyoruz.

— Cezaevlerimizi içinde bulunduğu arzu edilmez durumdan kurtarmak ve ceza infaz sistemimizi modern görüşe uydurmak için hukukî ve fiilî çalışmalarımız, ümitle sürdürülmektedir.

— Tüzel kişiliğe sahip kamu kurumu niteliğinde meslek kuruluşu olan Türkiye Barolar Birliğinin çalışmalarında Bakanlığımıza düşen hizmetler yönünden kusur etmemeye gayret gösteriyoruz.

— Aynı nitelikteki Türkiye Noterler Birliğinin, noterliği ciddi bir meslek haline getiren çalışmalarının her safhasında yararlı olmak için elden geleni yapıyoruz.

— Ve bütün bunların sonunda ve her işin başında Adalet mekanizmasının Anayasadaki yerine ve millet gözündeki mevkiine uygun temsil olanağını ihya için mesleğin hakkı olan ufku genişletmek üzere beklenen heyecan ve mücadele azmini kendimizde buluyor ve bunu her vesile ile ortaya koyuyoruz.

— Bakanlığının, eksik de olsa iyi niyetle vâki çalışmalarını anlayışla karşılayıp teşvik eden, teşci eden başta Yüce Cumhurbaşkanımız olmak üzere tüm Hükûmet üyelerine, yüce meclislerin pek değerli başkan ve üyelerine, her derecedeki aziz ve sevgili meslek arkadaşlarıma, feragâtla çalışma yolunu tutmuş bulunan Bakanlığım mensuplarına yüksek huzurlarımızda şükran ve teşekkürlerimizi arz ederek gelecek yıllar törenlerimizin milletçe daha büyük mutluluk içinde idrakini diler yeni çalışma döneminde meslektaşlarıma sağlık ve başarı temenni ederek hepimizi yürekten saygılarla selâmlarım.

Yargıtay Birinci Başkan Vekili Eyüp Sabri Erman'ın Konuşması.

1972-1973 Adalet yılını açarken, geçen yıl ebediyete göçen Hâkim ve Savcı arkadaşlarımıza Ulu Tanrıdan mağfiret, emekliye ayrılanlara yeni hayatlarında mutluluk ve esenlik içinde nice nice yıllar dilerim.

Kuru istatistik rakamlarını sıralayarak, başarılarımızı övünç vesilesi ederek kıymetli vakitlerinizi almayaacağım. Sözlerime arkada bıraktığımız adalet yılını dolduran ve henüz aktüalitesini kaybetmemiş olayların adli yönlerini ve mesleğin sorunlarını dile getirerek başlayacağım.

12. Mart muhtırası gerektiren; her tür hak ve hürriyetler¹, rejimi, Devletin bütünlüğünü tehdit edici, kanlı ve anarşik olaylar ve halen içinde bulunduğumuz olağanüstü durum hepinizce ve milletçe bilinmektedir. Tekrarlamayacağım. Yalnız; Türk Devletinin, Türk Milletinin varlığı ve geleceği ile bu derece yakından ilgili, kökenleri dışarıda, dirijanları malum, Anayasa dışı olaylar ve bunları oluşturan nedenler karşısında Türk Adliyesinin tutumunu, ödev ve borçlarını belirtmeğe çalışacağım. Bunun için her şeyden önce, Türk Milleti adına, Türk mahkemelerince kullanılan yargı erkinin niteliğini ve Devlet bünyesindeki önemli rolünü belirtmek zorundayım.

Mahkemelerin Devlet bünyesindeki yerleri ve rolleri :

Bu günün demokratik hukuk devleti; yasama, yürütme ve yargı erklerinin dengeli şekilde ayırımı esasına dayanır. Bu kuvvetlerden hiç birinin diğerine tahakküm etmesine müsamaha etmez. Anayasaya koyduğu temel hükümlerle, kabul ettiği demokratik müesseselerle dengenin bozulmamasına, kuvvetler; den birinin kendisini «her dilediğini yapmağa kadir, lâyüs²el», saymamasına gayret eder. Örneğin; kanun yapmak için sahibini nüfuzlu kılan veya böyle bir his uyandıran çok geniş yetkileri haiz yasama meclisleri tasarruflarının temel kurallara uygunluk derecesini temin için Anayasa Mahkemelerini, ferde nazaran daha kuvvetli, dilediğini yapmağa kadir yürütme erki ödevlisi organların tasarruflarını kontrol etmek ve haksızlıkları gidermek için idare mahkemelerini getirmiştir.

Saydığımız bu üç kuvvetten biri olan yargı erki; Devleti oluşturan, onun fertle münasebetlerinde hukuk kuralları dışına çıkmamasını temin eden, yargı tasarruflarıyla da hakkın ve adaletin tecellisini sağlayan kuvvettir.

Türk Anayasasına göre Durum :

Türk Anayasasının 4 ncü maddesinde açıklandığı gibi; egemenlik, kayıtsız şartsız milletindir. Millet, egemenliğini; devleti oluşturan kuvvetler ve bunların organları eliyle, Anayasanın koyduğu esaslar çevresinde kullanır. Bu kullanma, hiç bir suretle belli bir kişiye, zümreye veya sınıfa bırakılamaz. Hiç bir kimse veya organ kaynağını Anayasadan almayan bir Devlet yetkisini kullanamaz.

Yargı yetkisi, Türk Milleti adına, bağımsız mahkemelerce kullanılır. Hâkimler görevlerinde bağımsızdırlar. Anayasa'ya, kanuna, hukuka ve vicdani ka-

natlerine göre hüküm verirler. Hiç bir organ, makam, merci veya kişi yargı yetkisinin kullanılmasında mahkemelere ve hâkimlere emir ve talimat veremez, genelge gönderemez, tavsiye ve telkinde bulunamaz.

Görüyoruz ki Türk Anayasası, hukuk Devletini oluşturan bütün kuralları sinesinde toplamış, yargı erkinin ve bunu kullanan hâkimleri, hukuk devletinin ihmal edilemez bir unsuru saymış, gerekli yetkilerle donatmıştır.

Mahkemeler, kendilerine vücut veren Anayasa hükümlerine ve bu hükümler doğrultusunda çıkarılmış kanunlara harfiyyen uymak ve onları uygulamakla yükümlü oldukları gibi başkalarını da riayete zorlamak, aykırı davranışları, hukuk düzeni içinde, lâyık oldukları cezalara çarptırmak, bu ödevlerini istisnasız ve müsamahasız yapmak zorundadırlar. Konuyu, Anayasadan bazı örneklerle açıklayalım.

Herkes; kişiliğine bağlı, dokunulmaz, devredilmez, vazgeçilmez hak ve hürriyetlere sahiptir. Devlet, kişinin temel hak ve hürriyetlerini; fert huzuru, sosyal adalet ve hukuk devleti ilkeleri ile bağdaşamayacak surette sınırlayan siyasi, iktisadi ve sosyal bütün engelleri kaldırır. İnsanın maddi ve hukuki varlığının gelişmesi için gerekli şartları hazırlar. (Madde : 10)

Anayasada yer alan hak ve hürriyetlerden hiç birisi, insan hak ve hürriyetlerini veya dil, ırk, sınıf, din ve mezhep ayırımına dayanarak, nitelikleri Anayasada belirtilen cumhuriyeti ortadan kaldırmak maksadiyle kullanılamaz. Bu hükümlere aykırı eylem ve davranışlar suçtur. Cezaları kanunlarda gösterilmiştir.

Kamu haklarının savunucusu olan savcılar, bilhassa Anayasa ve Devlet düzenini ilgilendiren suçlarda çok uyanık, çok titiz davranmağa, suçla muttali olur olmaz hiç bir emir ve talimat beklemeden, inisiyatifleri ile derhal harekete geçip kovuşturmağa, Türk hâkimleri de; önlerine getirilen suçlu ve suçluyu, Anayasa ve ceza kanunları doğrultusunda, her yönden, titizlikle inceleyerek gerekli cezayı vermeğe mecburdur. Mahkemelerin, devletin oluşumundaki rolleri, Anayasa ile yüklendikleri borç ve ödevleri bunu gerektirir.

Düzen değiştirme iddiaları :

Anayasa ile müesses düzen değiştirilebilir mi? sözünü ettiğimiz (değiştirme) bizzat Anayasanın koyduğu kurallara ve demokratik hukuk düzenine göre mümkün olan değiştirmelerdir. Yoksa Anayasa hükümlerinin zor kullanılarak değiştirilmesi asla caiz değildir.

Türk Anayasasında biri; belirli şekil ve şartlara uyularak değiştirilebilir; diğeri; hiç bir şekilde değiştirilemez nitelikte iki tür hüküm vardır. Devletin şeklini ve bütünlüğünü tesbit eden hükümler ikinci türe

girer. Anayasamız 9 ncu maddesinde, Devlet şeklinin Cumhuriyet olduğu hakkındaki Anayasa hükmünün değiştirilemeyeceğini ve değiştirilmesi teklif dahi edilemeyeceğini açık ve kesin olarak belirtmiştir.

Türk Cumhuriyetinin şekli ve nitelikleri, Anayasasının başlangıç bölümünde ve ayrıca madde metinlerinde kavram olarak ele alınıp birer birer tespit edilmiştir. Başlangıç bölümünde Türk Cumhuriyetinin kuruluşundaki maksat şöyle anlatılmaktadır.

«...bütün fertlerini, kaderde, kıvançta ve tasada ortak, bölünmez bir bütün halinde, millî suur ve ülküler etrafında toplamayı, Türk milletini dünya milletleri ailesinin, eşit haklara sahip şerefli bir üyesi olarak, millî birlik ruhu içinde daima yüceltmeyi, Türk milliyetçiliğinden hız ve ilham alarak ve millî mücadele ruhunun, millî egemenliğin, Atatürk Devrimlerine bağlılığın tam suuruna sahip olarak insan hak ve hürriyetlerini, millî dayanışmayı, sosyal adaleti, ferdin ve toplumun huzur ve refahını gerçekleştirmeyi ve teminat altına almayı mümkün kılacak demokratik hukuk devletini, bütün hukuki ve sosyal temelleriyle kurabilmek»

İşte Türk Cumhuriyetinin nitelikleri ve kuruluşundaki amaç budur. Bu esasları ve ikinci madde hükümlerini gözönünde tutarak diyebiliriz ki;

Türkiye Cumhuriyeti; insan hak ve hürriyetlerini, millî dayanışmayı, sosyal adaleti, ferdin ve toplumun huzur ve refahını gerçekleştirmeyi ve onları teminat altına almayı amaç edinen; millî, demokratik, lâik ve sosyal bir hukuk devletidir.

Cumhuriyet kavramına ve onun Anayasa'da belirtilen niteliklerine dahil unsurları hedef tutan veya Türk Devletinin ülke ve millet bütünlüğünün bölünmesine yönelik düzen değişikliği iddiaları Anayasasının değişmez kural ve kavramlarına karşı gelmek, onları yok etmek ve değiştirmek gayret ve çabalarından başka bir şey değildir.

Becerikli bir kamuffe ile samimi dilek ve arzuların masum bir tezahürü şekline sokulan, bu suretle vatandaşlar arasında yayılmasına, taraflar bulmasına çalışılan aşlında, Anayasasının değişmez düzenine matuf olan iddia ve propagandaların, istenilen ortamın hazırlanması halinde kuvvete dönüşeceğinden şüphe edilmemelidir. Zira; Anayasasının emredici hükümlerine aykırı ve suç niteliğini haiz bu kabil düzen değiştirmelerinin normal hukuk yolları ile oluşturulmasına imkân yoktur.

Cezâi sonuçlarından kurtulabilmek, daha serbest ve kandırıcı şekilde hareket edebilmek için mahiyeti, amacı ve neticeleri kasten açıklanmayarak yorumu öğrenci, işçi, çiftçi, memur, aydın yarı aydın her meslekten vatandaşların kendi açılarından idrak ve anlayışlarına bırakılan ve bu suretle zihinlerde Anayasasının değişmez düzenine karşı bir tepki uyandıran iddialar ve propagandalar dahi kanaatimce suçtur. Düzen değişikliği iddialarının açıklığa kavuşturulma-

si, masum halkı kandırıcı mahiyetlerinden uzaklaştırılması şarttır. Ancak bu suretle ki, Anayasasının sağladığı hak ve hürriyetlerden faydalanarak kötü niyetlerini samimiyet maskesi altında gizleyenlerin Devlete ve Cumhuriyete yönelik gerçek maksatlarının oluşmasına, kuvvete dönüşmesine mani olunabilir.

Kalkınma Planları

Sayın Başbakan, 3 ncu 5 yıllık kalkınma planını açıklarken, toprak, tarım, hukuk, adliye, vergi, maliye, petrol, maden, eğitim reformlarının mutlaka yapılması lüzumuna ve yeni stratejinin bu reformlara istinat ettirildiğine işaret buyurdular. Türk Anayasası, 129 ncu maddesiyle yalnız iktisadî kalkınmanın değil, sosyal ve kültürel kalkınmanın da plâna bağlanmasını, bu plân çevresinde yürütülmesini zorunlu kılmıştır.

Sosyal ve kültürel kalkınmaya el atılmadan iktisadî kalkınmanın istenilen aşamaya ulaşabileceğini sanmıyorum. Demokratik bir ülkede sanayi'in, ticaretin, ziraatin gelişmesi, kalkınması; sermayeye, emeğe, emekçiye ve müteşebbise her bakımdan emniyet ve itimat telkin eden, oturmuş sosyal bir ortamın mevcudiyetini gerektirir. Hukuk Devletinin işleyiş, vergi adaleti ve emniyeti, asayiş, mahkemelerin durumu bu ortamın hazırlanmasında ön plânda gelirler. Üzülerek söyleyelim ki, bugüne kadar kalkınma plânlarında daha ziyade ekonomik duruma önem verilmiş, sosyal ve bilhassa adli kalkınma ihmal olmuştur.

Zahmet edilip adalet yılını açış nutukları incelendiği zaman görülecektir ki yıllar boyu bu kürsüden adli kanunlardaki, mahkemeler teşkilâtındaki eksikliklerden, aksaklıklardan, davaların gereği gibi görülüp bitirilemediklerinden, vatandaşların yakınmalarından söz edilmiş, alınması gereken acil tedbirlere işaret olunmuştur. Bu sözler hiç bir yankı yaratmamış, bugüne kadar olumlu tek bir adım atılmamıştır. Adli düzen, her geçen yıl, türlü etkenler altında biraz daha gerileyerek ihtiyaçlara cevap veremez olmuş, dava sayısı biraz daha fazlalaşmış, vatandaşların şikâyetleri biraz daha artmıştır. Bu gün, Türk halkı adli düzenden şikâyetçidir. Bu şikâyetlerin nedenlerini, diğer etkenleri bir yana atarak tamamen mahkemelere, hâkimlere yüklemek insafsızlık olur.

İyi Bir Adaletin Unsurları

Adalet; az külfet ve masrafla, kolay, çabuk, kana, hukuka ve maddî meseleye uygun ve isabetli şekilde yerine getirilmelidir. Bu unsurlar ve bunları etkileyen nedenler üzerinde duralım.

Türkiye, dünyada nüfus artışı oranı bakımından önde gelen milletler arasındadır. Nüfusumuz her yıl 750 bine yakın bir artış kaydetmektedir. Son istatistiklere göre otuzbeş milyon'a ulaşmıştır.

Köylerden şehirlere akın, ekonomik gelişme, sermaye ve işçi hareketleri, zaman zaman başgösteren buhranlar, toplumdaki dalgalanmalar ilh... gibi sebepler fertler ve fertle toplum arasındaki sürtüşmeleri çoğaltmaktadır.

Saydığımız bütün bu haller, davaların ve binlerce mahkeme işlerinin çoğalmasında başlıca etkenler olduğu halde, adli teşkilât davaların artışı oranında genişletilmiş, hâkimlerin adedi çoğaltılmış değildir. Her gün biraz daha çoğalan davaları karşılayabilmek için gündemine 30-40 duruşma koymak zorluğunda bulunan mahkemelerimiz çoğunluğu teşkil eder. İlk mahkemelerde olduğu gibi Yargıtayda da dava adedi yıldan yıla, bir çığ gibi çoğalmaktadır. 1969 yılında Yargıtay'a intikal eden dava adedi 188276 iken 1971 yılında 206541'e ulaşmıştır. Bu kadar davanın, yedisi ceza 11'i hukuk olmak üzere Yargıtay'ın 18 dairesince incelenip karara bağlanmak zorluğu gözönüne getirilirse konunun azameti hakkında bir fikir edinilebilir. Bu kadar hacimli ve yoğun işin, sürüncemede bırakılmadan çıkarılması endişesinin, her bir dosyaya ayrılacak zamanın kısaltmasını gerektireceği ve binlerce kararların isabetine ve gerekçesine tesir edeceği muhakkaktır. Evvelki bir yazımızda da belirttiğimiz gibi, her derecedeki mahkemelerin günde, ayda ve yılda normal olarak görebilecekleri dava adedinin, davaların mahiyetine göre tespit edilmesi, adli istatistik rakamları ele alınarak işi çok olan yerlerde yeni mahkemeler kurulması şarttır. Bu suretle hakimlere; duruşmalara hazırlıklı çıkabilmeleri, yoktan sebeplerle talikler yapmamaları, zaruret halinde yapılacak taliklerde oturum aralarını pek kısa tutmaları imkânları sağlanmış ve bütün bunların üstünde; kanunları, ilmi ve kazâi içtihatları, hukuk literatürünü takip edebilme fırsatı verilerek kararlarında isabet temin edilmiş olacaktır.

Yargıtay'ın durumuna gelince :

Dünyanın hiç bir medeni devletinde, bu kadar çok davaya bakmak zorunda bırakılan, bu kadar çok dairesel ve esas görevinden saptırılmış bir Yargıtay bulunduğunu tasavvur edemiyorum.

Bugün, Yargıtay dairesinde teraküm etmiş iş yoktur. Feragat ve fazilet sahibi Yargıtay Hâkimlerinin, işler bir misli daha artsa da sağlıklarından, yantularından fedakârlık yaparak, resmi mesai ölçüsünü taşıyan saatlerde de çalışıp uhdesinden gelmeye uğraşacaklarına eminim. Fakat, bu şartlar altında yapılacak bir çalışmanın keyfiyetin kemiyete feda edilmesi sonucunu doğuracağı muhakkaktır.

Yargıtay Hukuk Genel Kurulunun Durumu

Hukuk ve Ceza Genel Kurulları, özel daireler üye ve başkanlarından teşekkül eder. Daireler faaliyette iken genel kurullar, genel kurullar faaliyette iken daireler toplanamaz. Hukuk Dairelerinin hacimli ve

yoğun işleri arasında ancak çarşamba ve cumartesi olmak üzere haftada bir buçuk gün Hukuk Genel Kurulu faaliyetine tefrik edilebilmektedir. Teşekkül tarzı toplantı nisabındaki olumsuz faktörler, dairelerin kendi işlerini bir an evvel çıkararak teraküme sebebiyet vermeme gayretleri Hukuk Genel Kurulu toplantılarını engellemektedir. Bundan başka bazı toplantı günleri İçtihadı Birleştirme veya seçim çalışmalarıyla geçmektedir. Bu gibi olumsuz sebepler Hukuk Genel Kurulunda işlerin terakümüne sebebiyet vermiştir. Bugün iki bin'i aşkın dosya tetkik sırası beklemektedir. İçinde 1968 yılında gelenler de vardır.

Konu, 951-952 Adalet yılını açış nutkunda ele alınmış, sonraki açılışlarda tekrarlanmış, bilhassa geçen yıl ısrarla üstünde durularak «genel kurul toplantılarının aksamayacak şekilde düzeltilmesinin acil bir ihtiyaç halini aldığı» belirtilmiş. Gerekli kanununun bir an evvel tedvini temenni edilmiştir.

Yıllar boyu tekrarladığımız halde Yargıtay'ın ve genel kurulların gereği gibi çalışmalarını temin edici kanunlar henüz tedvin edilmiş değildir. Halen Millet Meclisi Adalet Komisyonunda olduğunu sandığımız tasarının, Yargıtay'ın gerçek ihtiyaçlarına uygun şekilde, bir an evvel hazırlanıp kanunlaştırılması bir zaruret halini almıştır.

Yargıtayın Yükü Nasıl Hafifletilebilir?

Yargıtay, adliye mahkemelerince verilen karar ve hükümlerin son inceleme mercii ve bir içtihat mahkemesidir. Vazifesi; kanun hükümlerinin, kanunun metnine, espirisine ve hukuk kurullarına uygun olarak bütün Türk mahkemelerince aynı şekilde tatbikini sağlamak, içtihat birliğini temin etmektir. Çağdaş ülkelerde Yargıtayla ilk mahkemeler arasında, davayı ilk mahkemenin incelediği gibi incelemek, doğru ise onamak, yanlışsa doğru kararı kendisi vermek üzere kurulmuş istinaf mahkemeleri vardır. Cumhuriyetin ilk yıllarına kadar bizde de istinaf mahkemeleri mevcuttu. Yeter sayıda yetenekli hâkim bulunmaması, işler mahkemelerde yıllarca uzayıp sürüncemede kalmasına rağmen yine de doğru kararlara ulaşılamaması, bütçe mülhazaları gibi nedenlerle kaldırıldı. 1963 yılında Adalet Bakanlığınca hazırlanan «adliye mahkemelerinin kuruluşu» hakkındaki kanun tasarısında ve buna ait gerekçede; yurttaşlara yeni bir hukukî teminat sağlamak ve Yargıtayın altından kalkılmaz hale gelen yükünü hafifleterek esas vazifesini yapabilir duruma getirmek maksadıyla, Türkiye'nin 25 yerinde üst mahkemeler (istinaf mahkemesi) kurulması ve 1964 yılı Eylül'ünden itibaren faaliyete geçirilmesi ön görülmüştü. Bu tasarı kanunlaşmış tatbik sahasına intikal edemedi.

Yargıtay'a yeni daireler eklemekle, üye kadrosunu genişletmekle işlerin düzene gireceğini sanmıyoruz. Bugün Türkiye'de, birinci sınıfa ayrılmış, yetenekli hâkim ve savcılar çoğalmıştır. Bütçe mülhaza-

ları vatandaşları hukuki teminattan yoksun bırakmak için yeter sebep değildir. Bilhassa; mahkemele-
rimizin tek hâkimli oluşları, davaları ilk mahkeme
gibi ele alıp inceleyecek üst mahkemelerin vücudunu
zorunlu kılmaktadır. Konu bir an evvel ele alınıp iş-
lenerek ihtiyaçlarımıza uygun bir teşkilât kanunu
ile istinaf mahkemelerinin kurulmasındaki fayda ve
zaruret gün gibi aşîkârdır.

Hukuk Reformu Nedir, Lâzım mıdır?

Hukuk; kişiler ve kişilerle toplum arasındaki
münasebetleri düzenleyen kurallar manzumesidir.
Toplumun ve onu teşkil eden fertlerin haiz oldukları
kültür, hars, adet ve ananeye, bir kelime ile; toplu-
mun hasletlerine ve uygarlık seviyesine göre kendi-
liğinden oluşur, gelişir ve serpilir. Her milletin ken-
dine özgü bir hukuku vardır.

Türk milleti, kökeni tarihi devirlerin derinliğinde
kaybolan efsaneleşmiş bir maziye sahiptir. Asya, Av-
rupa ve Afrika kıtalarına uzanan imparatorluklar
kurmuş, bir çok uygarlıklara tesahüp etmiş, zekâsı
çağın yeniliklerini kavramaya ve takibe elverişli böy-
le bir toplumun, bilim, fen ve teknik bakımlarından
ihmal edilmiş, geri kalmış oluşu tarihi devrilerinden,
uygarlıklarından tevarüs ettiğimiz hasletleri yok et-
mez. Kültürümüzü, harsimizi, âdetlerimizi, ecdattan
tevarüs ettiğimiz ve her Türkün şahsında henüz iyi
hasletleri korumak ve bunların oluşturduğu hukuk
kurallarını tesbit etmek zorundayız. Garplılaşmayı,
bir kopyacılık şeklinde değil bilim, fen ve teknik
dallarında ilerleme olarak kabul etmeliyiz. Ben, bü-
tün bu saydığım nedenler sonucu, (tabii Türk hu-
kukunda) bir reformun gerekli olmadığı kanısınday-
ım.

Türk toplumu; kültürü, hars, adet, anane, bakım-
larından garbi kopya ettirmeyecek derecede zengin
ve üstündür. Tarihi gelişmesi, müktesabati, zekâsı
çağın yeniliklerini kavramaya ve takibe elverişli böy-
le bir toplumun, bilim, fen ve teknik bakımlarından
ihmal edilmiş, geri kalmış oluşu tarihi devrilerinden,
uygarlıklarından tevarüs ettiğimiz hasletleri yok et-
mez. Kültürümüzü, harsimizi, âdetlerimizi, ecdattan
tevarüs ettiğimiz ve her Türkün şahsında henüz iyi
hasletleri korumak ve bunların oluşturduğu hukuk
kurallarını tesbit etmek zorundayız. Garplılaşmayı,
bir kopyacılık şeklinde değil bilim, fen ve teknik
dallarında ilerleme olarak kabul etmeliyiz. Ben, bü-
tün bu saydığım nedenler sonucu, (tabii Türk hu-
kukunda) bir reformun gerekli olmadığı kanısınday-
ım.

Kanunlarda, Adli Teşkilât ve Düşüncede Reform

Kanun kendiliğinden oluşan hukuk kurallarının,
toplumun ve ferdin ihtiyaçlarına en iyi cevap verir
şekilde tespitini, münasıl olaylarda, herkes için, aynı
şekilde uygulanmasını amaç edinen mektup hu-
kuktur. Yasama meclislerince ihtiyaca cevap veren
hukuk kuralının tamamen tespit edilememiş veya
geçen zaman ve değişen ihtiyaç nedeni ile kanun
hükümünün yetersiz kalmış olması daima mümkündür.
Bu sebeptendir ki kanunlarda reform söz konusu
olabilir.

Cumhuriyeti müteakip adli kanunlarda reform
düşüncesiyle Medenî Kanun, Ticaret Kanunu, Ceza
Kanunu, İcra ve İflâs Kanunu ve muhakeme usulleri

kanunları gibi temel kanunları garpten aynen ter-
cüme ederek yürürlüğe koyduk. Bunlardan İcra ve
İflâs Kanunu; yürürlüğe girdikten pek kısa zaman
sonra, Türk toplumunu bünyesine uymadığı, ihti-
yacına cevap vermediği anlaşarak kısa fasıllarla,
müteaddit defa değiştirildi. En son 6 yıl önce 538
sayılı Kanunla ve münhasıran toplum ihtiyaçları
gözönünde tutularak yapılan değişikliklerle bu kan-
nun ilk şeklinden tamamen ayrılmış, bize özgü bir
hâl almıştır. Ticaret Kanunu da 1957 yılında tama-
men değiştirildi. Fakat; bu değişiklik ilk kanun gibi
garptekilerin kopyası olduğu ve İsviçre'den alınan
Borçlar Kanununda satış aktine ve diğer bazı akit-
lere ait hükümler bulunduğu gözönünde tutularak
bunların ticarî türleri hakkında ayrı hükümler kon-
mayıp atıf yapılmakla yetinildiği için ihtiyaçlarımızı
tamamen karşıladığı iddia olunamaz.

Ceza Kanunu sık sık yapılan değişikliklerle ya-
malı bir bohça haline döndürüldü. Diğer temel kan-
unlar, 46 seneye ulaşan bir zamandanberi uygulan-
maktadır. Garp kanunlarının aynen iktibas edilmiş
oluşunun doğruluğunu veya yanlışlığını münakaşa
etmeyeceğim. Yeri burası değildir. Yalnız, kanunlar-
ın terbiye ve islah edici durum yaratmaktaki has-
letlerine değinmekle yetineceğim. Uzun zaman ve de-
falarla tekrarlanan bir hareketin itiyat ve tabiatı-sa-
niye haline geleceği hatırdan çıkarılmamalıdır.

Türk toplumu, geride kalan 46 yıl sonunda garp-
ten alınan temel kanunları esas itibarıyla benimse-
miştir. Bu sözümlü, bu kanunlarda ihtiyaçlarımızı kar-
şılamayan, bünyemize uymayan, düzeltilmesi zorunlu
hükümler bulunmadığı anlamına alınmasın. Maksadım,
kanunun tümü esas alınarak aksayan kısımların
düzeltilmesini temin etmektir. Bazı örnekler
vereyim :

Medenî Kanunun, müteveffanın, çocuklarıyla iç-
tima eden ana ve babasına mirastan hiç bir pay bırak-
mayan hükmü, iştirak halinde mülkiyete, aile şir-
keti emvaline ilişkin hükümleri, vasiyeti, boşanmayı
zorlaştıran, adeta imkânsız hale sokan hükümleri, ai-
leyi pek daraltarak büyük anne ve babalara torunla-
riyle şahsi münasebet sağlamamış oluşu ilh... kanaat-
timce Türk toplumu düşüncelerine ve ihtiyaçlarına
uymamaktadır. Temel Kanunlar, bir revizyona tabi
tutulurken bu günün ihtiyaçlarına uygun hale getiril-
melidir.

Mahkeme usulü kanunları, davaları uzatabilecek
gereksiz şekillerden arınmalı, kötüniyetli kişilerin,
arkasına sığınarak hakkı ve adaleti geciktirmelerine
elverişli bulunan hükümleri düzeltilmeli, davaların
en az emek ve masrafla, en çabuk ve isabetli karar-
lara bağlanmasını temin edici hükümlerle mükem-
melleştirilmelidir.

Şimdiye kadar ihmal edilmiş olan mahkemeler
teşkilâtı, Yargıtay teşkilâtı kanunları, Hâkimler Ka-
nunu, hâkimlerin maaş ve özlük işleri kanunu daha
fazla geciktirilmeyerek bir an evvel çıkarılmalıdır.

Hukuk Devletine gölge düşürebilecek tasarruflar :

Sözlerimi bitirmeden evvel, demokratik hukuk devletinde yargı erkinin ve bunun organları olan hâkimlerin müstesna mevkilerini belirtmeyi ve bunu herkese duyurup belletmeyi Türk Anayasasının ve mensubu olmakla şeref duyduğum hâkimlik mesleğinin yüklediği, yapılması zorunlu bir borç, bir ödev sayıyorum.

Türk Anayasası, yasama erkinin temsilcileri Senatör ve Milletvekillerini, yürütme erki görevlisi Bakanları nasıl diğer devlet görevlilerinden ayırarak ayrı statüye tabi tutmuş, gerekli hak ve yetkilerle donatmışsa, yargı erkini millet adına kullanan hâkimler için de aynı şekilde ve ayrı hükümler getirmiş, ayrı statü tespit etmiştir. 134 ncü maddesindeki «hâkimlerin yetenekleri, atanmaları, hakları ve ödevleri, aylık ve ödenekleri meslekte ilerlemeleri, diğer özlük işleri, mahkemelerin bağımsızlığı esasına göre, Kanunla düzenlenir» hükmü ile bunu teyit etmiştir. Üzülerek söylüyorum; 50 seneye ulaşan bir zamandanberi Anayasanın bu amir hükümleri yerine getirilerek, maaş vesair özlük işlerini düzenleyici kanunlar çıkarılmamış, memurlar kanununa ek maddelerle idareye çalışılmıştır. Adetleri az da olsa yasama ve yürütme erkine mensup bazı zevat bile, Anayasaya rağmen hâkimleri, diğer Devlet görevlileri gibi sayarak aynı hükümlere ve muamelelere tabi tutulmalarını lüzumunu savunmuşlardır. Yasama meclislerinde hâkimlere ait işler konuşulurken gümrük ve orman koruma memurları ile mukayese eden hatipler görülmüştür. Son örneğini Maliye Bakanlığının bir tamimi önümüze sermiş bulunuyor. Kendilerine özgü maaş kanunu çıkarılmaya kadar Personel Kanununa ek madde ile hâkimler için diğer devlet görevlilerinden farklı ve artı göstergeli bir maaş sistemi kabul edilmiş, Millet Meclisi bu artı göstergeli maaşı emekliliğe esas saymışken senato, hâkimlerin diğer devlet görevlilerinden hiç bir farkları ve özellikleri bulunmadığı düşüncesiyle kanuna bir fıkra ekleyerek artı rakamlarının emekliliğe esas tutulacağını belirtmiş, tasarısı bu şekliyle kanunlaşmıştır.

Anayasa Mahkemesi, hâkimliğin niteliklerini, Anayasa ile haiz bulunduğu hak ve yetkileri, maaş kanunlarının henüz çıkarılmamış oluşunu ve ek madde ile tespit edilen hâkim maaşının özelliklerini gözönünde tutarak, artılı rakamla tespit edilen hâkim maaşında bir ayırım yapılamayacağını, artı rakamlarının fazla iş veya temsil karşılığı verilen bir ödenek değil maaşın bir cüz'ü olduğunu, tamamının emekli keseneğine tabi tutulacağını hüküm altına almış ve bunu önleyen, Senatoca eklenmiş hükmü iptal ederek yasadın çıkartmıştır. İptal kararı üzerine durumu mali yönden inceleyen Sayıştay Genel Kurulu 1 inci derecenin son kademesindeki hâkimler için Emekli Kanununa ek tabloda gösterge bulunduğundan bunların emekli keseneğine tabi tutulacaklarını, diğer kademelerin tabloda göstergesi bulunmadığı için bunlar hakkında bir kanunla tabloya gösterge ilâve-

si lâzım geldiğini tesbit etmiştir. Anayasa Mahkemesinin ve Sayıştay Genel Kurulunun bu kararları uyarınca tatbikata geçildiği halde, Maliye Bakanlığı kendi teşkilâtına ve diğer bakanlıklara yaptığı bir tamimle tatbikatı durdurmuş, general ve amiraller müstesna hiç bir hâkime artı gösterge üzerinde emekli maaşı bağlanmamasını emretmiştir.

İptal kararı iddia olunduğu gibi kanunda boşluk yaratmış mıdır :

İptal kararı, hâkimler hakkında da general ve amirallerde olduğu gibi mevcut hükümler çevresinde hareket etmeği gerektirmekte olup bunu önleyen ek hükmü çıkartmakla kalmıştır. Esas kanunda bir boşluk yaratmış değildir. Gösterge tablosuna, diğer kademelerin göstergelerinin eklenmesi tatbikat için yeterli olacaktır.

Personel Kanununun diğer Devlet görevlilerine, kazanılmış hak saymayarak, memuriyetinin devamına hasren tanıdığı ödenekleri ve hatta yan ödeme ve saire adları altında verilen paraları, Hükümetin kazanılmış hak ve binnetice maaşın bir cüz'ü sayarak emekli maaşına esas tutulması için bir kanun tasarısı hazırlaması ve meclislerin böyle bir kanunu kabul etmesi mümkündür. Hâkimlerin, böyle bir Hükümet tasarrufuna ve çıkarılacak Kanuna hiç bir müdahale ve itirazları yoktur. Onları üzen, yakınlığa sürükleyen olay; «hâkimler, diğer devlet görevlilerinden ayrılmaz. Haklarında özel bir statü tatbik edilemez.» düşüncesiyle ve bir emirle Anayasa Mahkemesi ve Sayıştay Genel Kurulu kararlarının bir yana itilmesi, tatbikatına mani olunmasıdır.

Bu hususta, evvelki bildirilerimizde uzun boylu açıklamalarda bulunduğumuz için sözümüzü uzatmayacağız.

Türkiye, demokratik bir hukuk devleti olduğuna, çağdaş hukuk devleti; yasama, yürütme ve yargı erklerinin dengeli şekilde ayırımı esasına dayandığına göre, yargı erkinin, Anayasanın temel hükümleriyle haiz bulunduğu hak ve yetkilerine dokunulmaması, dolaylı dahi olsa mahkemeleri etkileyici hareket ve tasarruflardan kaçınılması lâzımdır. Aksi hal hukuk devletine gölge düşürür.

Sayın Hükümet Başkanından ricamız, Maliye Bakanlığının ihdas ettiği duruma biran evvel parmak basıp Anayasa ile çelişen, Anayasa Mahkemesi kararını bir tarafa iten bu hale son verdirmesi, göstergesi bulunmayan kademeler için tabloya yeni göstergeler ilâvesini temin etmesidir.

Mahkemelerin, hâkim ve savcılarının, adliye yardımcı personelinin, adli kanunların islahı ve sorunlarımız hakkında söyleyeceklerimiz bu kısa zamana sığmayacak derecede çoktur. Dertlerimizle sizleri daha fazla üzmeyeceğiz. Bütün temennimiz, bu kısa zamana sıkıştırmağa çalıştığım sorunların bir an ev-

vel ele alınarak gelecek açılış nutuklarında tekrarına imkân verilmemesidir.

Yeni Adalet Yılı açılış toplantımızı şereflendirdiğinizden dertlerimizi dinleme tahammülü gösterdiğinizden dolayı hepinize ayrı ayrı teşekkür ederim.

Türkiye Barolar Birliği Başkanı Avukat Faruk Erem'in Konuşması

Yüksek huzurunuzda, Türk adaletinin bu kadar seçkin mensupları önünde, Türkiye Barolar Birliğinin düşüncelerini sunabilmek olanağına kavuşmuş olmasını, şükranla karşıladığımızı en derin saygılarımızla arz ederiz.

1971-1972 Adalet yılının en önemli olayı Birinci Türk Hukuk Kongresinin toplanmış olmasıdır. Bu kongreye yüksek mahkemelerimizin üyeleri de dahil, hâkimlerimiz, savcılarımız, üniversite öğretim üyeleri ve avukatlar katılmışlardır.

— Birinci Türk Hukuk Kongresinde Sayın Cumhurbaşkanımız bizlere hitap etmek lütfunda bulundular, Meclis Başkanımız ve Hükümet Başkanımız da görüşlerini açıkladılar.

Cumhurbaşkanımız «Adalete, bağımsızlığa, eşitliğe, hürriyetlere kaynak ve dayanak olan ulusal eğemenliğimiz ile, bunu müşahhas hale getiren Cumhuriyetimizin hukuk devleti niteliği, hukuk üstünlüğü ilkesini Anayasamızın temeli yapmıştır.», buyurmuşlardır. Bu, pek üstün bir hukuk anlayışıdır.

Sayın Meclis Başkanımız konuşmalarında «bir hukuk devleti olan Türkiye Cumhuriyeti her alanda hukukun üstünlüğü prensibini hâkim kılma esasına dayanmaktadır» demek suretile yasama açısından uygulamanın kendini bağlı sayması gereken hukukun üstünlüğü ilkesine temas buyurmuşlardır.

Çok değerli Hükümet Başkanımız devletimizin «demokratik düzen içinde hukuka bağlı ve hukukun üstünlüğünü şiar edinmiş olduğunu» ifade ettiler.

Bu üç demeci, Türk Hukukçuları, en mutlu belgeler olarak değerlendirmişlerdir ve her üçünde geçen «hukukun üstünlüğü», ilkesinin hukuk reformunun gerçekleştirilmesinde, ihmal veya ihlâli imkânsız bir ölçü olarak benimsenmesi lüzumuna inanmışlardır.

Türk Hukuk Kongresinin toplantı tarihinin hukuk reformu çalışmalarına rastlamış olması ayrı bir önem ve anlam taşımaktadır. Kongre, alınan kararların uygulanması çabasında ve ikinci kongrenin toplanmasında Türkiye Barolar Birliğini görevli kıldı. Bugün, Yönetim Kurulumuz adına yaptığım bu konuşmanın kongre kararlarının uygulanmasını sağlayabilmek çabalarından biri olarak telâkki buyrulmasını takdirlerinize arz etmekteyim.

— Kongre, ivedilikle ceza adaletinden şikâyetlerin ele alınmasını istemiştir. Bu şikâyetlerin büyüce nedenini memleketimizde adli zabitanın idarî zabita içinde tutulmasında görmek kabildir. Yürütmenin yargıya müdahale görüntüsünü uyandıran bu du-

ruma son verilmelidir. Bu konuda kusursuz diyebileceğimiz iki kanun tasarısı Adalet Bakanlığınca hazırlanmış ise de Yüce Meclise intikal edememiştir. Zira yürütmede, yetkilerinden bir kısmının elinden alındığı gibi bir kuşku idarî dirence sebep olmuş ve ve tasarı Meclise sunulamamıştır. Bu direnç haksızdır. İstenen, idarenin elinden bir şeyin alınması değildir, savcılığa doğrudan doğruya bağlı bir adli zabitanın kurulması istenmektedir. Suç sorununu kriminalistik bilgilerle donatılmış ve hukuk esaslarına vakıf kimselerle, karşılamak ancak mümkün olabilir. Sayın Cumhurbaşkanımız, iki kez, demeçlerinde adli zabitanın kurulması lüzumuna işaret ve emir buyurmuşlardı. «İdarî direnç»in bu tutumunu, Cumhurbaşkanımıza, yüksek huzurlarında, şikâyet ediyorum.

— Adalet binaları kifayetsiz ve hizmetin vakarına uygun değildir. Mevcut binaların da ihtiyaç ile hiç bir alakası yoktur. Binalara ait bütçe Bayındırlık Bakanlığından alınıp Adalet Bakanlığı bütçesine aktarılmalı ve bütün Türkiye'de Adalet binalarının gereken duruma getirilmesi için belli bir plan hazırlanmalıdır. Doğu illerimize tâyin edilen hâkim ve savcılarının oturacak ev bulamadıkları, her türlü imkândan yoksun kaldıkları, buna mukabil bazı kuruluşların mensuplarının lojman ve benzeri kolaylıklardan faydalandıkları görülmektedir. Adalet her gittiği yerde itibarına uygun veya hiç olmazsa eşit imkânlarla kavuşmalıdır. Bu sebeple ve bilhassa doğu için adaletin yerleşmesi bakımından görevi ve görevlileri kapsayacak özel bir plânın hazırlanmasında zaruret görülmektedir.

Adliyenin carî masraflarını karşılayacak bütçe imkânları çok dar tutulmaktadır. Pul olmaması, telgraf tahsisatının yokluğu gibi sebeplerle dosyaların Adli Tıp Müessesine, Yargıtaya gönderilmediği, hatâ tahliye tellerinin bile zamanında çekilemediği, tutuklu dâvaların uzun süre beklediği daima şikâyet konusu olmaktadır. Tahsisat yetersizliğinden keşiflere dahi gitmek mümkün olamıyor. «Tahsisat» insanların hürriyetinden de üstün sayılırsa hukuktan söz etmek pek güçleşir.

— «Adli müzaheret»e ilişkin hükümlerin bir araya getirilmesi ve adli müzaheretin işleyebilecek hale sokulması zarurîdir. Kanun önünde eşitlik ve hakkını arama hürriyetinin gerçekleşmesi ancak adli müzaheret sisteminin yürüyebilecek hale gelmesi ile mümkündür. Genişletilmiş ve etkili kaynaklara kavuşturulmuş adli müzaheret ile beraber (hiç olmazsa şimdilik) ağır cezalı suçlarda «mecburî müdafilik» usulünün getirilmesi zorunludur. Demokrasilerde maddî imkânı olmadığı için hakkını arayamayanlara veya kendisini savunacak imkânı olmayanlara rastlanmaması gerekir. «Hakkını arayamazsın» demekle, «şu kadar harç ve masrafı ödersen hakkını arayabilirsin» demek arasında fark yoktur.

— Devletimiz müteaddit milletlerarası anlaşmalar imzalamış ve bu anlaşmalar gereğince kanunlarımızda gerekli değişiklikleri yapmak yükümü al-

tına girmiştir. Bu taahhütlerden hemen hiç biri tutulmamıştır. Öğrenildiğine göre Birleşmiş Milletler Camiasında bu durumda olan devletlerin tesbiti gibi bir teşebbüs bahis konusudur. Bu anlaşmaların taranması ve gereken kanun tekliflerinin Yüce Meclise sunulması pek yerinde olur.

— Özel hayatın korunması hakkında Avrupa Adalet Bakanları toplantısında gerekli kanunî tedbirlerin alınması kararına varıldı. Bu toplantıya memleketimiz de katılmıştır. Belki de bu yıl tekrarlanacak olan yeni toplantıya katıldığımız zaman gerekli teşebbüslere hiç olmazsa başlamış durumda olmamız pek isabetlidir.

— Usul Kanunlarımızın eksik yönleri pek çoktur. Fakat bunlar arasında en düşündürücü olanı savunma makamına yeteri kadar yer verilmemiş olmasıdır. Aynı düşünce, iddia makamı için de doğrudur. Çapraz sorgunun yokluğu, iddia ve savunma makamlarının görevlerini başarmalarına engel olmaktadır. Devletimizin de katıldığı «Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi»nde «çapraz sorgunun yapılamadığı bir memlekette insan hakları teminatlıdır» hükmü yer almaktadır. Usul kanunlarımızı çağdaş demokratik memleketlerin usul kanunlarının belli ettiği standart ölçüye göre yeni baştan düzenlemekte daha fazla geç kalmamak gereklidir.

— Adliyenin yükü, bu kuruluşun altından kalkamayacağı hale gelmiş, bu yükün azaltılması olanakların arttırılması önerileri red edilirken bir taraftan da adliyenin çalışması yermelere hedef tutulmuştur. Yükün azaltılması kolayca mümkün olabilir. Hukuk dâvalarında «yargı öncesi», önleyici müesseselere yer verilmesi, ceza dâvaları açısından da kanunlarımızda kendini gösteren bir çeşit «ceza enflasyonu»nun önlenmesi yoluna gidilmelidir. Devlet adına uygulanan müeyyideyi ifade eden «ceza»nın ufalanması adaletin itibarını yitirmeğe sebep olması bir yana, gereksiz ve anlamsız «kamu dâvaları»na yol açmaktadır.

— Hukuk usulümüzde bazı müesseselerin anlamını kaybettiği, sebebi kalmamış bir biçimsellik haline geldiği bilinmektedir. Bunların usul kanunlarımızdan çıkarılması hiç bir eksiklik doğurmayacak, sür'atli ve isabetli adalet ilkesinin gerçekleştirilmesinde yardımcı olabilecektir. Ceza Usulümüzde adli zabıtasına sahip, maddî araç ve gereçle donatılmış savcıların yapacağı hazırlık soruşturmasını takiben son soruşturmanın başlaması en isabetli usuldür. Bir kimseyi mahkemeye sevk etmeden evvel takdirine ihtiyaç duyulan «karar hâkimliği»nin ihdası şartı ile sorgu hâkimliğinin kaldırılması sür'at kazandıran çarelerin başında gelmektedir.

— Toplu hâkim usulü hemen her memlekette terk edilmektedir. Sorunun tek kişide toplanması şarttır. Toplu mahkemelerde, birden ziyade hâkimlerin uzun celseler boyu emeklerinden yoksun kalınması için sebep düşünülemez. Toplu mahkemelerden tek hâkimliğe geçiş daha çok dâvanın görülmesini sağlayabilecektir. Esasen «mahkeme» deyimini ile kararlara getirilen bir çeşit anomima yerine, belli bir

hâkimin, belli bir kararının değerlendirilmesi daha büyük bir çaba, daha büyük bir isabet sağlayacaktır.

— Hukukta icra daireleri, cezada infaz müesseseleri büyük şikâyetlere sebep olmaktadır. Yerine getirilmeyen bir hukuk ilâmı, vatandaşın nazarlarında adaletin etkenliğini zedelemektedir. İcra ve iflâs hukukumuzun biçimselliği en aşırı sınırdadır. Ceza infaz müesseselerimizden ancak bir kısmı ile övünebiliriz. Fakat pek büyük bir kısmı Birleşmiş Milletlerce kabul ve memleketimizin de iltihak ettiği «mahkûmlara uygulanacak asgarî insanî muamele» esaslarını karşılamaktan çok uzaktır. «İnfaz hâkimliği» kurulması artık ihtiyaç haline gelmiştir.

— İdarî mahkemeler ve istinaf mahkemelerinin kurulmasını Danıştay'ın ve Yargıtay'ın yükünü hafifletmek gerekçeleri ile savunmak elbette mümkün ve yerindedir. Fakat bu iki üst mahkemenin kurulmasının asıl nedeni illerimizin hukuk açısından örgütlenmesini tamamlamaktır. Adliye mahkemelerinin görevi dışında kalan pek çok idare ve vergi dâvalarının sadece merkezde karara bağlanması isabetli olamamıştır. İdarî konularda ve vergi işlerinde vatandaşın kendi bulunduğu ilde adaleti arayabilmesi gereklidir. Fakat idarî mahkemelerle istinafın sadece bir kaç ilde kurulması, yani bölgelere ayırmak usulü sakıncalıdır. Her ilde adliye mahkemeleri yanında yer alacak idare üst mahkemeleri ile istinaf, illerimizdeki eksik adalet örgütünü tamamlamış olacaktır.

Cumhuriyetin 50 nci yılına yaklaşmış olmasına rağmen bazı konularda (Osmanlı) mevzuatının devamı anlaşılmaz bir haldir.

— Adalet reformunun özellikleri hakkındaki Birliğimizin görüşünün ilgili makamlara, bütün ayrıntıları ile arzolanmasına ilişkin çalışmalar tamamlanmıştır. Huzurunuzda sadece özeti ve yalnız bir kısmı arzolundu.

— Hukuk reformunun her halde bir ileri atılış anlamına geldiği kabul edilmelidir. Fakat bir çalışma ciddi kuşuklara sebep olmaktadır. Bir yandan reform çalışmaları sürdürülürken yargının yetkilerini kısıcı yasama tedbirlerine gidileceği yolundaki beyanlar karşısında meydana gelen çelişme izahsız kalmaktadır.

İdarenin önemli işlem ve eylemlerinin yargının onayı olmadan yürürlüğe konulamayacağına kadar giden sistemlerin bile mevcut olduğu demokratik ülkeler tatbikatının varlığı karşısında, idarenin her türlü eylem ve işlemlerinin sadece yargı denetimi dışında kalamayacağını bildiren Anayasamız hükmü, itidali ifade ederken, bunu dahi daraltmak eğiliminin ve özellikle yargının kendini yürütme yerine koyduğu iddiasının bilim dışı kaldığını, siyasal nedenli bir istekten ileri gitmediğini gösterir. Hukuka aykırılık arttıkça, yargının yürütmenin yerine geçtiği iddiaları yoğunlaşmıştır. Bunun elbette bir anlamı vardır. «Taktirî kararlar» a karışmak yasağı getirilmesi özel-

likle idarî yargıyı, asıl bu çeşit kararlardan ötürü genel yargıdan ayırmış, özel bir yargı türü halinde kurulmak ihtiyacını cevaplandırmıştır. Tarihte bağımsız adaletten daha iyi düşünebileceğini sanan siyasal akımlara rastlanmıştır. Fakat tarih daima bağımsız adaleti tutanları haklı çıkarttı.

Yargının «aciz haline bağlanmasının doğuracağı, «idarede emniyetsizlik» duygusunun demokrasi-mizin niteliğine etkili olacağından endişe etmekteyiz. 1972-1973 Adalet Yılı'nın Türk hukukunun, hukukun üstünlüğü ilkesini, bir kere daha ebedileştiren çabalarla geçmesini temenni ederken Türk avukatları adına yüce hâkimlerimize en derin saygılarımızı arz ederiz.

Bkz. TBBB. 1970/4-10, 1971/9-2.

1972/16-4

Kanun Tasarıları - Adalet Bakanlığı Kuruluş Kanunu Tasarısı - Birlik Görüşü

Kişiyé Özel

Ankara; 25/9/1972.

Sayı : 2901

Sayın Fehmi Alparslan
Adalet Bakanı
A n k a r a

Adalet Bakanlığının Merkez Kuruluş Kanun Tasarısı hakkında Birliğimiz mütalâasının alınması hakkındaki emirleriniz, gerektirdiği önemle incelenmiş ve Yönetim Kurulumuzun 5.9.1972 tarihli toplantısında aşağıdaki hususların nazara alınması ricası ile düşüncelerimiz saygı ile arz olunmuştur:

20 Mayıs 1327 tarihli Adliye ve Mezahip Nezareti Nizamnamei Dahilîsi yerine geçmek üzere bir tasarrının hazırlanması hakkındaki ilk ciddi teşebbüsü Birliğimiz kıvançla karşılamıştır.

1) Bununla beraber 1327 yılından 1972 yılına kadar geçen sürede büyük olayların cereyan etmiş olmasına rağmen 1327 Nizamnamesinin yürürlükte kalabilmesi karşısında, yeni tasarrının pek ileri bir atılışı temsil etmesi gerekirdi. Tasarı özellikle kuruluşu göstermektedir. İdare içinde, Adalet Bakanlığının hukukî açıdan tanzim edici yetkilerini arttıracak hükümlere yer verilmesi isabetli olurdu. Bu nedenle tasarrının diğer Bakanlıklarla olan ilişkisinde Adalet Bakanlığın idarî statükoyu devam ettirmek isteğini karşıladığı, dolayısıyla toplumumuz için en âcil bir ihtiyaç halinde somutlaşan reform taahhüdünü yansıtmadığı görülmektedir.

2) Bugün memleketimiz kanunlarının hukukun belli bir fikrî çalışmasının ürünü olmaktan uzaklaşıp zaman zaman «kanunları idare eden kanunların varlığı»nın yani «hukukun üstünlüğü»nün inkârına örnekler veren tutumları önleyebilmek için Adalet

Bakanlığın yetkili kılacak hiç bir hükme tasarıda rastlanmamıştır. Bütün hukukçuların mevzuat keşmekeşinden şikâyet ettikleri bilinmekte olmasına, hukuk ilkelerini hiçe sayan kanunların Adalet Bakanlığının varlığına rağmen nasıl olup da çıkabilmiş olduğunun bir türlü izah edilemediği bir ortam içinde, aynı hataların devamını önleyecek hükümlerin Kuruluş Kanununa konulması zaruret haline gelmiştir.

3) Bu kadar önemli bir görev bahis konusu olunca tasarıda bir «tetkik kurulu»na yer verilmesi gerekli görülmektedir. «Hukuk İşleri Umum Müdürlüğü»ne verilmek istenen yeni şeklin bir tetkik kurulunun sağladığını getiremeyeceğini sanmaktayız. Kaldı ki, yukarıda «taknin» konusunda işaret ettiğimiz hizmeti başarabilmek için tetkik kurulunun başta Üniversite olmak üzere çeşitli hukuk kuruluşlarından istenecek uzmanlardan oluşması halinde büyük faydalar sağlanabilir ve zaman zaman pek yersiz olduğu bilinen siyasî istekleri Bakanlıkça karşılamak daha kolay olur.

4) Tasarıda içtihatları yayınlamak (13/b) ve yayınlanacak içtihatlar hakkında mütalâa vermek (6/i) görevinin Bakanlıkta muhafazası istenmekte ise de Yargıtay Kuruluş Kanunu Tasarısında bu görevin münhasıran Yargıtay'da ve yalnız uygun görülecek kararların yayınlanması şeklinde bir hükme bağlanmak istendiği, Avukatlık Kanununda bu görevi yapacak makam ile Türkiye Barolar Birliğinin işbirliği halinde olacağını açıklanmış olduğu malûmlardır. Bu üç metnin nasıl bağdaştırılacağı anlaşılacaktır. Eğer tasarıya «icthatların derlenmesi ve ilk kez yayınlamak yetkisinin Türkiye Barolar Birliği»ne bir hak olarak tanınması yolunda bir hüküm eklenecek olursa, oldukça masraflı gerektirecek olan bu görevi ilgili makamlarla birlikte tesbit edilecek esaslara uygun, intizamlı, sürekli, diğer memleketlerdeki örneklerini aratmayacak biçimde, ciddiyetle ve sistemli bir şekilde yayınlamak hizmetine âmade olduğumuzu da arz etmek isteriz.

5) Tasarıda (8/c) Ceza İşleri Genel Müdürlüğünün görevleri arasında «Avukatlık ... kanununun Bakanlığa verdiği işler» yer almıştır. Bu konuda aşağıdaki hususların nazara alınmasını istirham etmekteyiz:

Avukatlar hakkında görevlerine ilişkin suç isnatlarından ötürü kovuşturma Avukatlık Kanununun 58. maddesine göre «Bakanlığın izni»ne bağlıdır. Bu iznin nedeni, toplumda iftiraya maruz kalabilecek meslekleri icra edenlerin, açıkça mesnetsiz olduğu anlaşılan isnatlarla, teşhir edilmesini önlemektir. Bu çeşit mesleklerden biri de hekimliktir. Nitekim Tababet ve Şuabatının Tarzı İcrası hakkındaki Kanun, hekimler hakkındaki ceza soruşturmasında «Yüksek Sağlık Şurası»ndan mütalâa alınmasını mecburî saymıştır. Bu sebeple Sayın Bakanlığın, takip izni vermeden evvel, bağlayıcı olamayacağı pek tabii bulunan, Türkiye Barolar Birliğinin mütalâasını istemesinde büyük isabet görmekteyiz. Bu sonucu sağlayacak bir hükmün tasarıya eklenmesini istirham etmekteyiz.

6) «İzin» dolayısıyla bir hususa temas etmekte fayda görülebilir. Muhtelif konularda özellikle Ceza Kanununun 160. maddesinde ve zaman zaman siyasî nitelikte dâva ve tartışmalara yol açan «izni, Bakan mı, yoksa Bakanlık mı verecektir?», sorusuna bir açıklık getirilmesinde fayda var. Tasarıda gösterilen her birime ait maddelerde «sair kanunların Bakanlığa verdiği görevler» ibaresine rastlanmakta ise de bunun uygulamaya vuzuh getireceğini sanmamaktayız.

7) Tasarının 9/f. maddesinde Bakanlık aleyhine açılan davalarla ilgili işlemlerin düzenleme ve takip yetkisi, Hukuk İşleri Genel Müdürlüğü görevleri arasında sayılmıştır. 4353 sayılı Kanununun 21. maddesindeki temsil yetkisi açısından uygulamada görülen aksaklıklar da göz önüne alınarak anılan fıkraya açıklık getirilmesinin yerinde olacağı inancındayız.

8) Adalet yılının açılış hazırlıkları şimdiye kadar Adalet Bakanlığınca yapılmaktadır. Bu açılışın Yargıtay'ca düzenlenmesi yolunda, Yargıtay Teşkilât Kanun Tasarısında bir hüküm yer almaktadır. Eğer adalet yılının açılışına kanunî bir mesnet verilecek ise, bunun «Yargıtay'ın açılışı» anlamına gelebilecek ve yargı'ya ilişkin bütün kuruluşları temsil edecek biçimde düzenlenmesinde zaruret vardır.

9) Tasarının 7. maddesi (a) bendinde Bakanlık Teftiş Kurulunun Bakan adına teftiş yetkisini haiz bulunduğu yerler gösterilmiş, (b) bendinde ise teftiş sırasında hasıl olacak lüzuma binaen veya özel kanunların verdiği yetkiye dayanarak ilgililer hakkında soruşturma yapılabileceği belirtilmiştir. Gerçekçede 5-16. maddelerin 1. maddede gösterilmiş olan merkez kuruluşundaki birimlerin görevlerinin açık açık sayıldığı ve gösterildiği yazılmış ise de 7. maddenin (b) bendi anlamı kesinlikle anlaşılamamıştır.

Tasarı bu şekliyle kanunlaşırrsa Sayın Bakanlığın maksadını aşabilecek yorumlardan endişe etmekteyiz. Bu nedenle 1136 sayılı Avukatlık Kanununun ne de olsa bir aşama ifade eden Sayın Bakanlığınızın onayına ilişkin konuların dışında yeni yetkilerin verilmesi gibi bir sonuç, memleketimizde temsil ettiğimiz savunma idealine zarar vermesi, uzakta olsa bizler için vahim bir ihtimaldir. Bu nedenle gerekli vuzuhun metne getirildikten sonra tasarının sevkini istirham etmekteyiz.

Netice: Adalet Bakanlığının bir kuruluş kanununa kavuşturulmasındaki ihtiyacın karşılanması yolundaki tutumu takdirle karşıladığımızı ifade etmemize müsaadelerinizi ve uygun görüldüğü takdirde yukarıda işaret edilen hususların da nazara alınmasını, saygı ile, yüksek takdirlerinize arz ederiz.

Saygılarımla,
Başkan

1972/16-5

Türkiye Barolar Birliğinin Protokoldeki Yeri - Dış İşleri ve Adalet Bakanlıklarına Gönderilen Yazılar.

Ankara; 18/9/1972
Acele-Müddetli

Dışişleri Bakanlığı
Protokol Gen. Müd.
137. 166 PRG M-L 75

Konu : Cumhuriyetin 49. yıldönümü
münasebetiyle yapılacak.
törenlere davet hk.

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına

Cumhuriyetin 49. yıldönümü münasebetiyle 29 Ekim 1972 Pazar günü Büyük Millet Meclisinde yapılacak kutlama ile Anıt-Kabir ve Hipodromda düzenlenecek törenlerin hazırlıklarına Bakanlığım Protokol Genel Müdürlüğüne başlanmış bulunmaktadır.

Gerek kutlama, gerek törenler için kendilerine davetiye gönderilmesini teminen Türkiye Barolar Birliğinde bulunan en yüksek dereceden 3 kişinin isim ve sıfatları ile evli olup olmadıklarını gösterir bir listenin en geç 15 Eylül 1972 Cuma gününe kadar Bakanlığım Protokol Genel Müdürlüğüne gönderilmesini tensiplerine arz ederim.

Dışişleri Bakanı Y.
Yalçın Kurtbay
Protokol Dairesi Reisi

Dağıttım
Dernekler
Odalar ve Birlikler
Siyasî Parti Genel Merkezleri
Bankalar Genel Müdürlükleri
Meslekî Kuruluşlar
Basın Kuruluşları

Ankara; 15/9/1972
Sayı : 2828

Dışişleri Bakanlığı
Protokol Genel Müdürlüğü
A n k a r a

İlgi : Tarihsiz 137.166 PRGM-L 75 sayılı yazınız.

Cumhuriyetin 49. yıldönümü münasebetiyle düzenlenen kutlama törenlerinde Birliğimizin en yüksek dereceden 3 kişi ile temsil edilmesi hakkındaki yazınız memnuniyetle alınmıştır.

1136 sayılı Avukatlık Kanunu ile kurulu kamu kurumu niteliğinde bir meslek teşekkülü olan Birliğimizin protokoldeki yeri sayın Bakanlıklarınca bugüne kadar gerektiği şekilde takdir olunmadığı inancında bulunan Birliğimiz Yönetim Kurulu bugüne kadarki davetlere icabet imkânını bulamamıştır.

Avukatlık Kanununun 76. maddesinin barolar için kabul ettiği esas gözönünde bulundurularak aynı kanunun 111. maddesinin resmi törenlerde Birliğimize Cumhuriyet Başsavcısı yanında yer verilmesi gerektiğinin kabul edilmesi zorunluluğuna inanmaktayız.

İlgi yazınız gereğince bilgi verilebilmesi için Cumhuriyetin 49. yıldönümü münasebetiyle düzenlenen kutlama törenlerinde Birliğimize protokolde ayrılan yerin bildirilmesini Yönetim Kurulumuz kararı uyarınca müsaadelerine arz ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Kişiyi Özel

Ankara; 20/9/1972
Sayı : 2863

Sayın Fehmi Alparslan
Adalet Bakanı
A n k a r a

Birliğimize kuruluşundan bu yana Dışişleri Bakanlığınca düzenlenen resmi törenlerde gereği gibi yer verilmediğinden Yönetim Kurulumuzun aldığı karara uyarınca bu hata tashih edilinceye kadar davetlere icabet edilmemiştir.

1136 sayılı kanunun 76. maddesinde Baroların resmi törenlerde il savcılarını yanında yer almaları esaslı kabul edildiği halde 111. maddede mevcut hüküm aynı şekilde yorumlanmamakta ve Birliğimize Cumhuriyet Başsavcısı yanında yer verilmemektedir.

Cumhuriyetimizin 49. yıldönümü sebebiyle Dışişleri Bakanlığınca gönderilen yazı ile cevabi 15/9/1972 gün ve 2828 sayılı mektubumuz örnekleri ilişikte takdim kılınmıştır.

Birliğimiz ve Avukatlık Mesleğine karşı ilgi ve yardımlarınız sebebiyle şükranlarımızı teyiden arz eder, Dışişleri Bakanlığı nezdinde haklı isteğimizin is'afına delalet buyrulmasını takdirlerinizle sunarım.

Saygılarımla,
Başkan

1972/16-6

Hâkim - Avukat İlişkileri - Emekli Manisa Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı İzzettin Arıkan'ın Hürriyet Gazetesine verdiği Beyanat - İzzettin Arıkan'ın Manisa Barosuna Gönderdiği Tavzih Yazısı.

Tekirdağ : 10/10/1972

T. Barolar Birliği Başkanlığına

Manisa ağır ceza reisinin emekliye ayrılırken verdiği beyanattı kapsayan gazete sahifesi ile bu haber

üzerine Manisa barosu başkanlığına gönderilen telgraf metni ekli olarak takdim olunmuştur.

Bilgilerinize arz olunur.
Saygılarımla.

Tekirdağ Barosu Başkanı
Av. Nezih Bülent Usel

Baro Başkanlığına
M a n i s a

Manisa ağır ceza reisinin Hürriyet gazetesinin 9 Ekim günlü nüshasının dördüncü sahifesindeki beyanatını esfle okuduk.

Avukatlığın ve müdafaanın mahiyetini idrakten aciz olarak kendisine konulan KOCA lakabına uygun bir şekilde senelerce Türk adliyesinde ceza hakimi olarak görev yapabilme imkanını bulan bu şahsın emekliliğini Türk adliyesinin ve Manisahlının kendisinden kurtuluşu olarak kabul ediyoruz.

Sevgi ve saygılarımla.

Tekirdağ barosu başkanı
Av. Nezih Bülent Usel

T e l

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına
A n k a r a

Emekliye ayrılan manisa ağır ceza reisinin 9 ekim 1972 günlü hürriyet gazetesinin 4 üncü sayfasında yayınlanan avukatlık mesleğimize ilişkin ve çirkin beyanattı konusunda görüşmek ve gereği hakkında karara varmak üzere 14 ekim 1972 cumartesi günü saat 14/30 da manisa adliye binasındaki avukatlar odasında toplantı yapılacaktır bilgilerinize saygı ile arz ederim 12/10/1972.

Manisa baro Başkanı av. M. Kemal ekmeççi

Ankara; 14/10/1972
Sayı : 3106

T e l

Baro Başkanlığı
M a n i s a

Emekliye ayrılan Manisa Ağır Ceza Başkanının 9 Ekim 1972 günlü Hürriyet Gazetesinde yayınlanan konuşması hakkındaki Yönetim Kurulumuz toplantısı sonucundan bilgi verilmesini rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Baro Başkanlığı
M a n i s a

Ankara; 18/10/1972
Sayı : 632

Türkiye Barolar Birliği
Sayın Başkanlığına
A n k a r a
İlgi : 12/10/1972 gün ve 602 sayılı telimiz.

Emekliye ayrılan Manisa Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı İzzettin Arıkan'ın 9/Ekim/1972 günlü Hürriyet Gazetesi'nin 4. ncü sahifesinde yayınlanan beyanatına ilişkin,

1. — Adı geçenin, Baromuz Başkanlığına verdiği 14/10/1972 günlü tavzih yazısı.

2. — 14/10/1972 günü yapılan toplantı tutanağı.

3. — Yönetim Kurulumuz 14/10/1972 gün ve 61 sayılı kararı örnekleri ilişikte sunulmuştur.

Bilgi ve takdirlerinize saygılarımla arz ederim.

Manisa Baro Başkanı
Av. Kemal Ekmekçi

Manisa Barosu Yönetim Kurulu Kararı

Kararın tarihi : 14/10/1972
Kararın sayısı : 61

Emekliye ayrılan Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı İZZETTİN ARIKAN'ın 9.Ekim.1972 günlü HÜRRIYET GAZETESİ'nin 4.cü sahifesinde yayınlanan beyanati konusunda bugün yapılan toplantıda tespit edilen görüş ve düşünceler de gözönünde tutularak gereği konuşuldu :

1. — İZZETTİN ARIKAN tarafından bugün Baro Başkanlığına gönderilen 14.10.1972 günlü tavzih'in toplantı tutanağı ile birlikte, bilgi ve gereğinin takdiri için Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına gönderilmesine,

2. — Aynı tavzih örneklerinin, Baromuzun üzüntüsüne telgraf ve yazı ile katılanlara gönderilmesi, ve sözle katılanlara iletilerek duyurulmasına,

3. — Tavzih'in imkân nispetinde çevreye duyurulmasına,

4. — Beyanatın, bizzat kendisi tarafından, Hürriyet Gazetesinde tektip edilmesinin gereğinin tebliğine,

Mevcutun oybirliği ile karar verildi. 14/10/1972

Başkan
Av. Kemal Ekmekçi

Sekreter
Av. Neriman Sağdıç

Üye
Av. S. Kılınçer

Üye
Av T. Hidroğlu
(Katılmadı)

Üye
Av. F. Dayı
(Katılmadı)

Başkan Vekili
Av. Özen İşcan

Muhasip
Av. Feyzi Günhan

Üye
Av. Yıldırım Egeli
(Katılmadı)

Üye
Av. Y. Ural
(Katılmadı)

14/ekim/1972

T U T A N A K

Emekliye ayrılan Manisa Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı İzzettin Arıkan'ın, 9.Ekim.1972 günlü HÜR-

RİYET GAZETESİ'nin 4.cü sayfasında yayınlanan Avukatlık mesleğine ilişkin ve çirkin beyanatının çevrede geniş bir üzüntü ve tepki yaratmış olması Tekirdağ Barosu Başkanı ile diğer meslekdaşlarımızdan protesto telgraflarının alınması ve civar ilçelerdeki tepkinin devam ettiği haberlerinin gelmekte olmasına rağmen yapılacağı bildirilen tektibin bir türlü yaptırılmaması ve geciktirilmesi üzerine bu konuda görüşmek, düşünce ve destekleri alınmak üzere Baromuz mensupları ile 14.Ekim.1972 günü saat 14.30' da Manisa Adliye Binasındaki Avukatlar Odasında toplanıldı.

Baro Başkanı tarafından olay anlatıldı, yazılar okundu. Görüşülmeye başlandı.

Bu sırada, Baro Başkanına hitaben yazılmış Emekli Ağır Ceza Reisi İzzettin Arıkan İmzalı ve 14.10.1972 tarihli tavzih yazısı odacı ile gönderilmiş bulunmakla okundu.

Görüş ve kanaatların :

Emekliye ayrılan Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı İzzettin Arıkan'ın içtenlikle ve iyi niyetinin genellikle bilindiği,

Birlikte çalışıldığı süre içinde avukatlara ve avukatlık mesleğine karşı herhangi bir kötü düşünce ve davranışına rastlanılmadığı ve olaydan gerçekten üzüntü duymakta bulunduğu,

Bütün bunlara rağmen,

Gazetede yayınlanan beyanatın Avukatlık mesleğini küçük düşürücü nitelikte bulunduğu,

Hürriyet Gazetesi gibi en yüksek tirajlı gazetede ve Yurt çapında yayınlanmış olduğu,

Bu yüzden,

1. — Beyanatın, bizzat kendisi tarafından gazete-de tektip edilmesi,

2. — Ayrıca, tavzih yazısının, Türkiye Barolar Birliğine gönderilerek Bültende yayınlanması, gerektiği,

şeklinde toplandığı tespit edilmiştir.

Av. M. Kemal Ekmekçi Av. A. Şinasi Tandoğan
Av. Özen İşcan

Ankara; 4/11/1972
Sayı : 3398

Baro Başkanlığı
T e k i r d a ğ

İlgi : 10.10.1972 günlü yazınız.

İlgi yazınız üzerine Yönetim Kurulumuzca itti-haz olunan karar örneği aşağıya çıkarılmıştır.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

28.10.1972 gün ve 730/22 sayılı
Yönetim Kurulumuz Kararı :

Emekliye ayrılan Manisa Ağır Ceza Mahkemesi Başkanının 9.10.1972 günlü Hürriyet Gazetesinde yayınlanan konuşması üzerine Tekirdağ Barosunun Birliğimize gönderdiği 10.10.1972 günlü yazısı, Manisa Barosunun 12.10.1972 günlü telgrafı, Av. Hilmi Becerik'in 10.10.1972 günlü önergesi ve Birliğimizce Manisa Barosu Başkanlığından konu hakkında aydınlatıcı bilgi isteyen 14.10.1972 gün ve 3106 sayılı telgrafına cevaben gönderilen Manisa Barosu Başkanlığının 18.10.1972 gün ve 632 sayılı mektubu ve ekleri, Manisa Barosu Yönetim Kurulunun 14.10.1972 gün ve 61 sayılı kararı anılan Baro avukatlarının iştirakiyle yapılan 14.10.1972 günlü tutanak ve Emekli Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı İzzettin Arıkan'ın 14.10.1972 günlü Baro Başkanına muhatap tazvih yazısı okundu.

Emekli Manisa Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı İzzettin Arıkan 4 Ekim 1972 tarihli Hürriyet Gazetesinin 4. sayfasında «Manisa Adliyesinin Koca Reisi emekli oldu» başlığı altında kendisine atfedilen konuşmadan yalnız manâ çıkarıldığını, Avukatlık Mesleğini rencide kastı ile bir konuşma yapmadığını esasen buna bir sebepte bulunmadığını, Hürriyet Gazetesi ve Manisa «Hür Işık Gazetesi» muhabiri Ergun Onarır ile emekliliği konusunda yaptığı sohbet sırasında kendisinin söylemediği bazı kelimeler ilâve edilip bazı cümlelerin yönleri değiştirilerek Hürriyet Gazetesinde sansasyonel bir havadis olarak neşredildiği nitekim aynı muhabirin 3 Ekim 1972 tarihli Hür Işık Gazetesinde aynı havadisın başka türlü neşredilerek rahatsızlığı sebebiyle Avukatlık yapamayacağı şeklinde yazıldığı, Avukatlığın kamu hizmeti ve amacının hertürlü hukukî meselelerin hakkaniyet ve Adalete uygun olarak çözümlenmesinde, mahkemelere yardımcı olduğu, senelerce beraber çalıştığı Baro mensuplarının kendisinin de aynı kanaatte ve samimi yardımlaşta olduğunu bildikleri, bu tazvihinin gazeteyle yapılmasına Basın Kanununun tahdidi mahiyetteki hükümlerinin engel olduğu gibi yine yalnız anlamlara sebebiyet verebileceğinden Baro Başkanlığına yazmak mecburiyetinde kaldığı ve bu tazvihinin Manisa Barosu mensuplarına Türkiye Barolar Birliğine ve lüzum görüldüğü takdirde gereken yerlere duyurulmasına Baronun tavassut etmesi adı geçen emekli hakimin Manisa Barosu Başkanı Av. Kemal Ekmekçi'ye gönderdiği 14.10.1972 tarihli tazvih yazısında belirtilmiştir.

Manisa Barosuna mensup avukatların 14.10.1972 günlü yaptıkları toplantı tutanağında; Emekli Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı İzzettin Arıkan'ın içtenlik ve iyi niyeti genellikle bilindiği, birlikte çalışılan süreçte avukatlara ve avukatlık mesleğine karşı herhangi bir kötü düşüncü ve davranışına rastlanılmadığı ve olaydan gerçekten üzüntü duyduğu belirtilecek bütün bunlara rağmen beyanatın Avukatlık Mesleğini küçük düşürücü nitelikte bulunduğu ve yüksek tirajlı bir gazetede yurt çapında yayımlandığı göz-

önüne alınarak beyanatın bizzat kendisi tarafından gazetede tezkip edilmesi, ayrıca tazvih yazısının Türkiye Barolar Birliğine gönderilerek Bültenle yayımlanması şeklinde görüş ve kanaatin belirdiği ifade olunmuştur.

Baro Yönetim Kurulu 14.10.1972 gün ve 61 sayılı kararında tazvih yazısının toplantı tutanağı ile birlikte gereğinin takdiri için Birliğimize gönderilmesine, tazvih örneklerinin Manisa Barosu üzüntüsüne telgraf ve yazıyla katılanlara gönderilmesine tazvihin imkân nispetinde çevreye duyurulmasına ve beyanatın bizzat kendisi tarafından Hürriyet Gazetesinde tezkip edilmesi gerektiğinin emekli Hakim İzzettin Arıkan'a tebliğine karar verilmiştir.

Yukarıda açıklanan duruma göre Manisa Ağır Ceza Mahkemesi Reisliğinden emekli İzzettin Arıkan'ın Manisa Barosu Başkanlığına gönderdiği 14.10.1972 günlü tazvih yazısının Kasım 1972 Bülteninde yayımlanmasına Manisa Baro Başkanlığına bu yolda yazı yazılmasına oybirliğiyle karar verildi.

Emekli Manisa Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı İzzettin Arıkan'ın Tazvih Yazısı.

Sayın Kemal Ekmekçi
Baro Başkanı
M a n i s a

9 Ekim 1972 tarihli Hürriyet Gazetesinin 4. ncü sahifesinde «Manisa Adliyesinin Koca Reisi Emekli oldu» başlığı altında bana atfedilen konuşma dolayısıyla bazı Baro Mensubu arkadaşların yanlış mana çıkardıklarını üzüntü ile haber aldım.

Avukatlık mesleğini rencide kastı ile bir konuşma yapmış değilim esasen ortada bir sebepte yoktur.

«Hürriyet Gazetesi ve» Manisa Hür Işık Gazetesi Muhabiri olan Ergun Onarır ile emekliliğim dolayısıyla sohbet esnasında yaptığım konuşmalar Hürriyet Gazetesinde kısaltılarak kısmen benim söylemediğim bazı kelimeler ilave edilip bazı cümlelerin yerleri değiştirilerek Gazetede neşredildiği şekilde bir cümle tertibi ile sansasyonel bir havadis olarak neşredilmiştir.

Netekim, aynı muhabir tarafından verilen 3 Ekim 1972 Tarihli Manisa Hür Işık Gazetesinde mezkûr havadis aynı başlık altında başka türlü neşredilmiştir. «Rahatsızlığım sebebiyle Avukatlık yapamayacağım yazılmıştır».

Malûm olduğu üzere Avukatlık mesleği de bir kamu hizmetidir. Avukatlığın amacı da hertürlü Hukukî Meselelerin hakkaniyete ve Adalete uygun olarak çözümlenmesinde mahkemelerin yardımcıdır. Şahsen benim de aynı kanaatte olduğumu samimi yardımlaşta bulunduğumu senelerce beraber çalıştığımız Baronuzun sayın mensupları bilirler.

İşbu tazvihin Gazete ile yapılmasına basın kanununun tahdidi mahiyetteki hükmü engel olduğu

gibi yine yanlış bir anlamlara da meydan verilebileceği kanatı ile sayın Başkanlığınıza yazmak mecburiyetinde kalmıştım.

İşbu tavzihın sayın Baronuz mensuplarına, Barolar Birliği Başkanlığına ve lüzum görüldüğü takdirde gereken yerlere duyurulmasına tavassutunuzu rica ederim. 14.10.1972

Emekli Ağır Ceza Reisi
İzzettin Arıkan

1972/16-7

Baro Yönetim, Disiplin ve Denetleme Kurulları Üyeliği - 5 Yıllık Kıdem Şartı - 1136 Sayılı Kanununun 1238 Sayılı Kanunla Değişik 90. Maddesi.

Gaziantep Barosu Başkanlığı

Sayı : 91

Türkiye Barolar Birliği
Sayın Başkanlığına
A n k a r a

1972 adli yılı içerisinde Baromuzaya kaydolan yeni Avukatlarla birlikte Baromuz üye sayısı yüzü aşmıştır. Aralık ayı içerisinde yapılacak olan Genel Kurulda seçilecek Yönetim Kurulu üyelerinin Avukatlık kanununun 90. maddesi gereğince 5 senelik üyeler arasından seçilmesi gerekmektedir.

Söz konusu 90. madde hükmüne göre seçilecek üye arkadaşların 4 seneyi bitirip beşinci seneye girmiş olmaları seçilebilmeleri için yeterli olduğu kamınsındayız. Esasen Baromuzun mevcuduna göre görev alacak Avukat arkadaşların Yönetim Kurulu, Disiplin Kurulu, Denetleme Kurulu asil ve yedek üyeleri ile 30 u geçmesi söz konusu olduğundan bu durumdaki arkadaşların hepsine görev vermek de bir mesele olarak karşımıza çıkmaktadır.

Arzulunan durum karşısında mütalâamızın bildirilmesini saygı ile arz ve rica ederim. 21/10/1972

Baro Başkanı
M. Nail Bilen

Ankara; 4/11/1972
Sayı : 3361

Baro Başkanlığı
G a z i a n t e p

İlgi 21.10.1972 gün ve 91 sayılı yazınız.

İlgi yazınız üzerine Yönetim Kurulumuzca itti-haz olunan karar örneği aşağıya çıkarılmıştır.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

29.10.1972 gün ve 751/13 sayılı
Yönetim Kurulumuz Kararı :

Kayıtlı avukat adedi 100'ü aştığından Yönetim Kuruluna seçilecek üyelere 5 yıl kıdem şartının aranması gerektiği Baro Yönetim Kurulu, Disiplin Kurulu ve Denetleme Kurulu asil ve yedek üyeleri adedinin 30'u geçtiği 4 senesini bitirip 5 inci seneye girmiş olanlara Baro Organlarında görev verilmesi kanaatı ile Birliğimiz görüşünü soran Gaziantep Barosunun 21.10.1972 gün ve 91 sayılı yazısı okundu.

1136 sayılı Kanununun 90. maddesi hükmü gereğince 5 yıl kıdem 6. meslek yılına basmış olan avukatlar için söz konusu olabileceği, mevcudu 100'ü aşmakla beraber Baro Organlarında görev verilmek üzere yeterince avukat bulunmaması halinde 100 den az mevcutlu barolarla ilgili hükmün kıyasen uygulanması gerektiği görüşünde bulunduğumuzun Gaziantep Barosuna bildirilmesine oybirliğiyle karar verildi.

1972/16-8

Avukatların Vekâletname Örneği Tasdiki - 1136 Sayılı Avukatlık Kanununun 56. Maddesi - Tapu Sicil Muhafızlıklarının Avukatların Onayladığı Vekâletname Örneklerini Yeterli Bulma Zorunluğu.

T.C.
Başbakanlık
Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü

Ankara; 20/6/1972

Tasarruf İş. D. Bşk. 4-1-9-7/4298

Konu : Avukatlarca onanan vekâletname örneklerinin kabulü hk.

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına

İlgi : 4/12/1971 gün ve 3058 sayılı yazı.

7/7/1969 gününde yürürlüğe konan 1136 sayılı Avukatlık Kanununun, örnek çıkarılma ve tebligat yapabilme hakkı matlabını taşıyan 56 ncı maddesinin birinci fıkrasındaki, avukat müvekkil tarafından verilen vekâletname örneğini kendi imzası ile onayı kullanabileceğini, bu örneklerin yargı mercileri, resmî daire ve kurumlar ile gerçek ve tüzel kişiler için resmî örnek sayılacaklarını belirten hükümlerin, gayrimenkule ilişkin akit ve teşkil işlemlerinin bilvekalé icrası sebebiyle ibrazı gerekli vekâletnamelere teşmi-line imkân görülememektedir.

Aynı Kanununun 46 ncı maddesinin son fıkrası hükmüne kıyasen, avukatlar tarafından imzaları tahtında onanan vekâletname örneklerinin, gayrimenkul sicil ve bu sicillerin dayanağı müsbit evrak benzerlerinin istenmesi halinde geçerli olacağı aşıkârdır.

Kanununun 56 ncı maddesi kül halinde mütalâa edildiği takdirde, bu görüşün aksi bir yargıya vasıl

olmakta söz konusu olamaz, Aksine olarak maddenin ikinci fıkrası görüşümüzün doğruluğunu teyid eder mahiyettedir.

Esasen, son, yıllarda sahte vekâletname tanzimi suretile hileli yollara başvuruyla mesnetten yoksun akit ve teşkil işlemleri yapıldığı ve bunun neticesi olarak da bu akit ve teşkil işlemlerinin muallel bıraktığı bilinen olaylardandır.

Bu türlü olaylar ise, hazinenin malî, memurlarımızın da hem malî ve hem de cezaî sorumluluklarını gerektiren sonuçlar doğurmaktadır.

Bilindiği üzere, gayrimenkul mülkiyetini nakledici akıtlarda, akdin sıhhat şartlarının tümüyle incelenerek tevsiki Tapu Sicil Tüzüğü'nün 16 ncı maddesinin öngördüğü bir husustur.

Keza, vekil Tapu Sicil Tüzüğü'nün 17 nci maddesi uyarınca vekâletnamesinin musaddak bir suretini tapu sicil muhafız veya memuruna tevdi mecburdur.

Mevzuatımızda, gayrimenkullere ilişkin akıtların vekâlet yolu ile yapılması hallerinde, vekâletnamelerin şekli ile ilgili bir hüküm bulunmamasına rağmen Yargıtay, re'sen düzenlenmemiş vekâletnameleri çok kere resmî nitelikte kabul etmeyerek yapılan muameleleri geçersiz sayan kararlar vermiştir.

Bu kararlarda yukarıda anılan olayların etkili olduğu şüphesizdir. Ayrıca, tapu sicil muhafız ve memurlarının bu konudaki titizlik ve hassasiyetleri, avukatların kendi imzalarıyla onayladıkları örneklerle değil, vekâletnamenin noterce düzenlenmiş nüshası ile ilgili bulunmaktadır.

Diğer taraftan; 1512 sayılı Noterlik Kanununun 84 ilâ 89 ncu maddeleri hükmü ile şekle tabi olmayan vekâlet akdi şekillendirilmiş, 94 ncü maddeye göre Noterler tarafından verilecek vekâletname örneklerinin fotoğraflı olmaları aynı yasanın 80 nci maddesi ile saptanmıştır. Avukatlar tarafından onacak vekâletname örneklerinin tapu idarelerinde yapılacak akit ve teşkil işlemlerine dayanak olacağına dair 1136 sayılı Yasada her hangi bir hüküm de yoktur.

Son olayların çeşitli yönleri ve yapılan akıtlardan hem devlet ve hem de memurlarımız için doğan sorumluluklar 1512 sayılı Noterlik Kanunu karşısında, vekâletnamelerin avukata teslim edilen nüshalarının tapu idarelerine tevdi edilmesini ve hatta müvekkilin fotoğrafını taşınmasını gerektiren bir tedbiri zorunlu kılmıştır.

Takdir buyrulur ki, tevsik yönünden alınmasında kesin zorunluluk duyulan bu tedbirler için, avukat tarafından onanan örnek değil, müvekkil tarafından Avukata tevdi edilen vekâletnamenin görülmesi ile aranılan sonuç sağlanabilecektir. Bunun neticesi olarak da, hem malî ve hem de cezaî sorumluluk altında, akit ve teşkil icra eden ve yaptığı işin dayanağı belgelerin en önemlisi olan vekâletnameyi görüp incelemek ve tam bir kanaatla hareket etmek tapu si-

cil muhafız ve memurlarının hem başta gelen görevi ve hem de en tabii hakkı olması gerekir.

Yapılan uygulamanın kanun hükmüne aykırı düşmeyeceği mütalâa edilmekle ilgililere bir duyuruda bulunulmasına lüzum hissedilmemiştir.

Keyfiyeti bilgilerinize arz ederim.

Genel Müdür
Galip Esmer

Ankara; 3/11/1972
Sayı : 3355

Tapu ve Kadastro
Genel Müdürlüğü
A n k a r a

İlgi : 20.6.1972 gün ve Tasarruf İş. D. Bşk. 41-9-7/4298 sayılı yazınız.

İlgi yazınız Yönetim Kurulumuzun 23.7.1972 günlü toplantısında incelenmiş aşağıdaki nedenlerle Müdürlüğünüze bu konuda yeniden başvurma zorunluluğu doğmuştur.

1136 sayılı Avukatlık Kanununun 56. maddesi hükmü ile avukata tanınan yetkinin, 3499 sayılı Avukatlık Kanununa göre daha geniş olduğu açıktır. Bu husus, 1136 sayılı Kanunun koyucusu tarafından bilinen ve istenerek yapılmıştır. Nitekim hükmün gerekçesi şöyledir; «56. maddenin ikinci ve son fıkrası hükümleri bu tasarı ile getirilmiş yeni hükümler olup, ikinci fıkra ile avukata şimdiye kadar tanınan vekâletname örneğini çıkarıp kullanmak yetkisi genişletilmiş ve aslı kendinde bulunan her türlü evrak ve vesikanın örneklerini tasdik ederek yargı organları ile sair adli mercilere ibraz edebilmek yetki ve hakkı tanınmıştır. Bu hal, tasarruvin avukata tanıdığı hak ve görevlerle, ona verdiği önemle gösterdiği itimadın mantıkî bir sonucudur. Bu suretle avukatın örnek çıkarmak için başka mercilere müracaat ederek zaman kaybetmesi önlenmiş ve meslekin itibarı artırılmıştır.»

Müdürlüğünüzün, Kanunun bu kadar açık ve kesin hükmüne rağmen (gayrimenkule ilişkin akit ve tescil işlemlerinin bilvekalâ icrası sebebiyle ibrazı gerekli vekâletnamelere teşmiline imkân görülememektedir) diyerek bu hükümleri uygulamamakta ısrar etmesi, avukatlara kanunun tanıdığı yetkinin açıkça ihlâli niteliğinde görülmüştür. Yazınızda belirtilen, Avukatlık Kanununun 46/son maddesi hükmünün bahse konu edilmesi mümkün değildir. Bu madde, avukata, dava dosyasını vekâletname ibraz etmeden inceleme hakkı vermektedir. Ancak dosyadaki kâğıt ve belgelerin örneğini almak isteyen avukat vekâletname örneğini vermek zorundadır. Son yıllarda sahte vekâletname tanzimi suretiyle hileli yollara başvurulduğu hususunun konu ile ilgisi yoktur. Bu tür olayların önlenmesi, avuktardan, kendisine verilen vekâletnameyi istemekten çok noterlerin düzenlemeleri ve hileli yollara başvurmamın membandan önlenmesi suretiyle mümkündür.

Hazinenin malî ve tapu memurlarının hem malî hem de cezaî sorumluluğu Medenî Kanununun 917 nci maddesi hükmünden doğmaktadır. Bu yönleri ileri sürerek 56 ncı maddenin açık hükmünü, avukatlar aleyhine ve onlara sağlanmak istenen güven ve itibarı ortadan kaldıracak biçimde yorumlamanın amacı anlaşılammıştır. Gayrimenkulle ilgili işlemlerde tapu memurlarının çok dikkatli davranması gerekmektedir. Bunu sağlayacak başka tedbirlerin alınması ne kadar gerekli ve tabii ise avukatların da kendilerine verilen yetki ve hakları kullanmaları o kadar tabiidir.

8. Teşrinievvel 1930 günlü ve 10012 sayılı Kararnameyle yürürlüğe konulan Tapu Sicili Nizamnamesi'nin 16 ncı maddesinde, tapu memurunun kendisine başvuran kimselerin hüviyetlerini ve talebin hak sahibi tarafından yapıp yapılmadığını incelemek görevini yapacağı yazılıdır.

Aynı nizamnamenin 17 nci maddesinde ise, talebin hak sahibinin vekili tarafından serdolanması halinde onun, vekâletnamenin musaddak bir suretini memura tevdi edeceği hükmü yer almıştır.

Müdürlüğünüz yazısında ileri sürülen bu hususların, Avukatlık Kanununun 56 ncı maddesi hükmünün uygulanmasını değiştirecek nitelikte olmadığı bellidir. 1969 yılının şartlarına göre düzenlenmiş bir Avukatlık Kanununun 1930 yılında yürürlüğe konmuş bir nizamname hükmüyle ortadan kaldırılması mümkün olamaz.

Müdürlüğünüz yazısında, gayrimenkullere ilişkin aktillerin vekâlet yoluyla yapılması hâlinde, vekâletnamelerin şekliyle ilgili bir hüküm bulunmadığı halde Yargıtay re'sen düzenlenmemiş vekâletnameleri çok kere resmî nitelikte kabul etmiyerek yapılan muameleleri geçersiz sayan kararlar vermiştir, denilmektedir.

Bu beyan, kanuna ve uygulamaya aykırıdır. Kanuna aykırıdır, çünkü kanunlarımızda gayrimenkullere ilişkin aktillerde işleme konan vekâletnamenin ille de re'sen düzenlenmiş olmasını gerektiren bir hüküm yoktur.

Doktrinde de aynı görüş hâkimdir.

9.10.1971 günlü ve 1967/4-661 esas, 579 karar sayılı Yargıtay Hukuk Genel Kurulunun kararı da şöyledir :

«Vekâlet sözleşmesi, şekle bağlı sözleşmelerden değildir. Ancak, resmî daireler önünde yapılan işlemlerde bunun yazılı şekilde olmasını aramak, vekilin sıfatının belirtilmesi ve tevsiki bakımından yeterlidir. Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü ve Bakanlık Genelgeleri Genel Müdürlük ile tapu memurları arasındaki iç münasebete ait olup üçüncü kişileri ilgilendirmez. Tapu dairelerinde yapılan işlemlerde vekilin sıfatının bir belge ile belirtilmiş olması yeterli olacağına göre ayrıca noterlikçe doğrudan doğruya düzenlenmiş bir vekâletname aranmasına yer

yoktur. Tapu kanununda, nizamnamesinde, Noter Kanunu ve Medeni Kanunda bu görüşün aksine bir yoruma yeterli hüküm de yoktur...»

Yargıtay kararı o kadar açıktır ki yorum yapmağa yer yoktur.

Tapu Sicil Muhafız veya memurlarının bu konudaki titizlik ve hassasiyetlerinin, vekâletnamenin noterce düzenlenen nüshasıyla ilgili bulunduğu belirtilmektedir.

Bu durumda yapılacak şey, kendisine vekâletnamenin avukatca onaylanmış örneği verilen memurun, gerekli incelemeyi noter kanalıyla yapmasıdır. Hatta, H.U.M.K.nun 66 ncı maddesi hükmüne yakın bir uygulamayla, avukattan da, *incelenmek üzere* vekâletnamenin aslı istenebilir. Daha ileri gidilerek avukattaki nüshanın alıkonulması kanuna aykırılıktır.

1512 sayılı Noterlik Kanununun 89 ncu maddesi, (Niteliği bakımından tapuda işlem yapılmasını gerektiren sözleşme ve vekâletnamelerin) düzenlenme şeklinde yapılması hükmünü koymuştur.

Vekâlet akdinin şekillendirildiği şeklindeki Müdürlüğünüz görüşü yerinde değildir. Çünkü (vekâlet akdi) Borçlar Kanununda yer almıştır, ve ancak ona konacak bir hükümle aslı unsurlarında değişiklik yapılabilir.

1512 sayılı kanunun 89 ncu maddesi hükmünün Avukatlık Kanununun 56 ncı maddesi hükmünü değiştirdiği ileri sürülemeyeceğine göre tapu memuru biraz yukarıda belirtildiği gibi, avukattan, kendisine verilen nüshanın incelenmek üzere verilmesini isteyebilir.

Müdürlüğünüz yazısında «Avukatlar tarafından onanacak vekâletname örneklerinin tapu idarelerinde yapılacak akit ve tescil işlemlerine dayanak olacağına dair 1136 sayılı Yasada herhangi bir hüküm de yoktur» denilmektedir.

Avukatlık Kanununda böyle bir hükmün bulunmasını istemek olanağı yoktur. Çünkü : Vekâlet akdi, Borçlar Kanununda düzenlenmiştir. Ama Avukatlık Kanunu, 56 ncı maddesi hükmüyle (avukatların onaylayacağı vekâletnamenin resmî daire için resmî örnek hükmünde olduğuna) dair ilkeyi getirmiştir. Bir belgenin onaylanması yetkisi (resmî daire) ve (noterlerde) olduğu gibi (avukatlara) da verilmiş bulunmaktadır. Ayrı bir hüküm aranması gereksizdir.

Vekâletnamelerin avukata tevdi edilen nüshalarının tapu idarelerine tevdi edileceği şeklindeki görüşün hangi kanun hükmüne dayandığı anlaşılammıştır. Esasen aynı yazının başka bir bölümünde sadece (incelenmek üzere) avukattan vekâletname istenmesi uygun olur denilmektedir.

O halde, yukarıda da belirtildiği gibi, tapu memuru, incelemek üzere avukattan, kendisine tevdi olunan vekâletname nüshasını isteyebilir.

Yukarıda yazılı nedenlerle, tapu sicil muhafızı ya da, memurlarının, avukat tarafından onaylanan

ve bu suretle resmî örnek niteliği kazanan vekâletnameyle tapu işlemlerini yapmak zorunda bulunduğu, bu itibarla memurun avukattan incelenmek üzere kendisine verilen vekâletname örneğini istiyebileceği şeklindeki uygulamanın Kurumunuzca yayınlanacak genelge ile teminini Birliğimiz Başkan Yardımcısı Av. Osman Kuntman'ın Genel Müdür Sayın Galip Esmer ile vaki görüşmesini teyiden takdirlerine arzeder, anılan görüşmede öngörülen Adalet Bakanlığı, Genel Müdürlüğünüz ve Birliğimiz temsilcilerinin iştirakiyle düzenlenecek toplantıya katılmaya amade bulunduğumuzu bilgilerine sunarım.

Saygılarımla,
Başkan

Dağıtım :

Gereği için;
Tapu ve Kadastro Genel Müd.
Hukuk Müşavirliğine

Bkz. TBBB. 1971/7-12; 10-16; 1972/11-15.

1972/16-9

Avukatların Onayladıkları Vekâletname Örneklerinden Hangi Mercî ve Müesseseye İbraz Edilirse Edilsin Harç Pulu Alınması Gerektiği - Vekâletname Fotokopilerinden Harç Pulu Alınmayacağı.

T.C.

Maliye Bakanlığı

Ankara Gelirler Genel Müdürlüğü

Ankara; 15/7/1972

GEL : 2232310-20

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına

Ziya Gökalp cad. 16/7

A n k a r a

İlgi : 13.4.1972 tarih ve 1249 sayılı yazınız.

Yazınız incelendi :

1136 sayılı Avukatlık kanununun 56 ncı maddesi Avukatlara yargı mercileri ile Resmî Dairelere, Kurumlara, gerçek ve tüzel kişilere ibraz edecekleri vekâletname örneklerini bizzat düzenleyip tasdik etmek yetkisini vermektedir.

492 sayılı kanuna bağlı 1 sayılı tarifenin D bölümünün 1318 sayılı kanunla değişik 1/C fıkrasında avukatların tasdik ettiği vekâletname senetlerinin adli veya idarî mercilere ibrazı hakkında bir tefrik yapılmadığına göre, 1136 sayılı Avukatlık Kanununun 56 ncı maddesi gereğince avukatlar tarafından düzenlenip tasdik olunan vekâletname suretlerinden,

bu suretler hangi mercî veya müesseseye ibraz edilirse edilsin 5 lira harç alınması icabeder.

Bilgi edinilmesini rica ederim.

Adnan Başar Kafaoğlu
Gelirler Genel Müdürü

Ankara Barosu Başkanlığı

Ankara; 8/9/1972

Sayı : 140/487

Türkiye Barolar Birliği
Sayın Başkanlığı
A n k a r a

Baromuz avukatlarından Turhan Özel'in Maliye Bakanlığından almış ve 6.9.1972 günlü dilekçesine eklemiştir ve 15.7.1972 gün ve 2232310-23/38678 sayılı yazının incelenmesinde, Avukatların ibraz ettiği vekâletname fotokopilerine beş liralık harç pulunun yapılandırılmasına ve bu harcın alınmasına gerek olmadığı anlaşılmıştır.

Durumun Barolara duyurulması gereğini takdirlerinize sunarım.

Saygılarımla,
Baro Başkanı
Av. Kemal Sarıbrahimoğlu

Eki : Maliye Bakanlığının
yazısı örneği

T.C.

Maliye Bakanlığı

Ankara

Gelirler Genel Müdürlüğü

Gel : 2232310-23/38678

Turhan Özel

Avukat

Yenişehir-Ankara

İlgi : 31.1.1972 günlü dilekçenize k.

Bilindiği üzere 492 sayılı Harçlar Kanununa bağlı 1. sayılı tarifenin 1318 sayılı Kanunla değişik D/1-C sıra numarasında «Avukatların tasdik ettiği vekâletname suretlerinden 5 lira» harç alınacağı açıklanmış bulunmaktadır.

Mezkûr hükümle sadece tasdik işlemi harca tabi tutulmuş olup, vekâletname suretlerinin ibrazından ayrıca harç alınmamaktadır.

Bir vekâletnamenin fotokopisinin çıkarılması suret tasdik mahiyetinde olmadığından, vekâletnamelerin fotokopilerinden harç alınmaması icabeder.

Bilgi edinilmesini rica ederim.

Maliye Bakanı Y.
Adnan Başar Kafaoğlu
Gelirler Genel Müdürü

Türkiye Barolar Birliği

Tarih : 26/10/1972
Genelge No : 3226/42

Baro Başkanlığı

Konu : Avukatlar tarafından onanan vekâletname örneklerine 5 liralık damga pulu yapıştırılması, fotokopilere ise yapıştırılmasına gerek olmadığı hakkında Maliye Bakanlığı yazıları.

1 — 1136 sayılı Kanunun 56. maddesi uyarınca avukatların onayladıkları vekâletnamelerin yalnız yargı yerlerine verilenlere 5 lira harç pulu yapıştırılması gerektiği Yönetim Kurulumuzun 15.1971 günlü toplantısında 221/28 sayılı karar ile karara bağlandığı 17.5.1971 günlü ve 28-1442 sayılı genelge ile Barolara duyurulmuştur.

Bu konuda Maliye Bakanlığına gönderdiğimiz 13.4.1972 gün ve 1249 sayılı yazı ile Maliye Bakanlığı Gelirler Genel Müdürlüğünün 15.7.1972 gün ve 2232310-20/38622 sayılı cevap örnekleri ekte gönderilmiştir.

Yönetim Kurulumuz 23.7.1972 gün ve 511/32 sayılı kararında aynen;

«Avukatların, 1136 sayılı Kanunun 56. maddesi gereğince onayladıkları ve yargı dışındaki merci ve teşekküllere ibraz ettikleri vekâletname örneklerine 5 liralık harç pulu yapıştırılmasının gerekmediği konusunda gönderdiğimiz 13.4.1972 gün ve 1249 sayılı Birliğimiz yazısına cevaben Maliye Bakanlığının 15.7.1972 gün ve 2232310-20/38622 sayılı yazısı okundu.

Yönetim Kurulumuzun 15.1971 gün ve 221/28 sayılı kararı ve bu karar uyarınca barolara gönderilen 17.5.1971 gün ve 28-1442 sayılı genelgemizden dönülmesine Maliye Bakanlığının kanuna aykırı bulunan yazısı hakkında Birlikçe dava yoluna gidilmesine kanunî olanak bulunmadığından barolara genelge gönderilerek meslekdaşlarımızın kişisel bir durumda dava yoluna başvurdıkları takdirde, konunun idarî içtihadı bağlanabileceğinin bildirilmesine oybirliğiyle karar verildi.»

denilmiştir.

2 — 492 sayılı Harçlar Kanununa bağlı 1 sayılı tarifenin 1318 sayılı Kanunla değişik D/1-C sıra numarasında avukatların tastik ettiği vekâletname örneklerinden 5 lira alınacağı, tastik işlemi dışında ibrazdan ve örnek tasdik mahiyetinde olmayan vekâletname fotokopilerinden harç alınmayacağı hakkında, Ankara Barosunun 8.9.1972 gün ve 140/487 sayılı yazısına ekli Av. Turhan Özel'e gönderilen Maliye Bakanlığının 15.7.1972 gün ve 2232310-23/38678 sayılı mektubu ile Ankara Barosu yazısı örnekleri ilişikte gönderilmiştir.

Yönetim Kurulumuz 7.10.1972 gün ve 670/33 sayılı kararı ile, Bakanlığın yazısının meslekdaşlarımızın

zın bilgisine sunulmak üzere genelge ile Barolara gönderilmesine karar vermiştir.

Her iki hususun meslekdaşlarımızın bilgisine sunulmasını rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Bkz. TBBB. 1971/7-12; 10-16 1972/11-15; 13-6.

1972/16-10

Avukatların Resmi Dairelerde İş Takibi - Müvekkillerine Ait Nüfus Kayıt Örneklerinin Avukatlara Verilmesi Gerektiği.

Ankara; 22/5/1972

İçişleri Bakanlığına

Konu : Avukatların nüfus kayıt örneği almaları Hk.

Nüfus İşleri
Genel Müdürlüğü :

İlgi : Ankara Valiliğine yazılan 25.3.1972 tarih ve 72133-3041/2-1030 sayılı yazıları.

Avukat tarafından müvekkili adına Nüfus Müdürlüğüne yapılan müracaatın, kayıt örneğinin ancak bir daire veya müesseseye istenilmesi halinde verilebileceği yolunda karşılandığından bahisle Avukat Sabahattin Ergin'in Baromuzda vermiş bulunduğu dilekçe Ankara Valiliğine gönderilerek 1136 sayılı Avukatlık Kanununun 2 nci maddesi uyarınca bu yoldaki müracaatların olumlu karşılanması icabettiği bildirilmiştir.

Bu def'a mezkûr Valilikten alınan 28.3.1972 tarih ve 6/1778 sayılı yazıya ekli Bakanlıklarının 25.3.1972 tarih ve 72133-3041-2/1030 sayılı yazısında, aynen «Nüfus Kanununun 15 nci maddesinde, 4.10.1937 gün ve 11622/3843 sayılı genelge ile 21.6.1966 gün ve 72274-461/11331-7974 sayılı genelgenin 2. maddesinin 2. fıkrasında açıkça yazılı olduğu üzere bir vatandaş hiç ilgisi bulunmayan başka bir aile veya kişiye ait nüfus kaydını isteyemez ve göremez.

Mahrem olan ahvali şahsiye kayıtlarının başkalarına verilmesi veya gösterilmesi bir suçtur.

Bu itibarla, Avukatın istediği kayıt nereye verilecekse o daire veya müessese müdürlüğüne resmen istenilip nüfus dairelerince de o daire veya müessese müdürlüğüne resmen gönderilmesi gerekir denilmektedir.

1136 sayılı Avukatlık Kanununun 2 nci maddesi gereğince, «Adli merciler ve diğer resmi daireler, avukatlara görevlerinin yerine getirilmesinde yardımcı olmakla yükümlüdürler.»

Aynı kanunun 35 nci maddesinin 2 nci fıkrasına tevfikan resmi dairelerdeki bütün işleri takip yetkisini haiz bulunan avukata, resmi daireler, görev alanlarına giren her türlü işde yardıma kanunla zorunlu ve yükümlü tutulmuşlardır.

14 Ağustos 1330 tarihli Sicilli Nüfus Kanununda bunu nehyeden bir hüküm yoktu. Kaldı ki, 15 nci maddesi delâletiyle de Avukat örnek almak hakkını haiz bulunmaktadır.

Herhangi mâni bir hüküm mevcut olsa bile, 7.7. 1969 tarihinde yürürlüğe giren 19.3.1969 tarih ve 1136 sayılı Avukatlık Kanunu, sonradan çıkan bir kanun olması dolayısıyla, önceki kanunlarda mevcut aykırı hükümleri kendi çerçevesi içinde yürürlükten kaldırmıştır.

Diğer taraftan, 16 Mayıs 1972 tarihli ve 14189 sayılı Resmi Gazetede yayınlanmış bulunan ve 1 Eylül 1974 tarihinden itibaren yürürlüğe girecek olan 5.5. 1972 tarihli ve 1587 sayılı Nüfus Kanununun 14 ncü maddesi ile, «resmi vekile» nüfus kayıt örneklerinin verilmesi açıkca kabul olunmuştur.

Yukarıda işaret olunduğu veçhile, yürürlükteki kanunda avukata kayıt örneği verilmesini engelleyen bir hüküm olmadığı gibi, olsa dahi Avukatlık Kanununun 2 nci maddesi ile avukatlar hakkında yürürlükten kalkmış olduğunun kabulü hukuken zorunludur.

Konunun bu yönleriyle yeniden incelenerek Avukatların kamu hizmeti niteliğindeki mesleki hizmetlerinin ifası dolayısıyla haiz buldukları kanuni yetkilerinin kısıtlanmasına müncer olabilecek işlemlere girilmemesi hususunda gerekenlere emir ve talimat verilmesine müsaadeleri arz ve rica olunur.

Saygılarımla,
Baro Başkanı
Av. Kemal Sarıbrahimoğlu

T.C.
İçişleri Bakanlığı
Nüfus İş. Gn. Müdürlüğü

Şb. Md. 72133/3041-2/1030
Konu: Sabahattin Ergün Hk.

Ankara; 25/3/1972

Ankara Valiliğine

İlgi: 7.3.1972 gün ve Nüfus 5/1778 sayılı yazıya.

Nüfus kanununun 15 inci maddesinde, 4.10.1937 gün ve 11622/3843 sayılı genelge ile 21.6.1966 gün ve 72274-461/11331-7974 sayılı genelgenin 4. maddesinin 2. fıkrasında açıkca yazılı olduğu üzere bir vatandaş hiç ilgisi bulunmayan başka bir aile veya kişiye ait nüfus kaydını isteyemez ve göremez.

Mahrem olan ahvali şahsiye kayıtlarının başkalarına verilmesi veya gönderilmesi bir suçtur.

Bu itibarla Avukatın istediği kayıt nereye verilecekse o daire veya müessese Müdürlüğüne resmen istenilip nüfus dairelerince de o daire veya müessese müdürlüğüne resmen gönderilmesi gerekir.

İlgideki yazı ilişkileri ekli ve geri gönderilmiştir.

Bilgi edinilmesini rica ederim.

Şevket Eker
Nüfus İşleri Genel Müdürü
İçişleri Bakanı Adına
(İmza)
Aslı Gibidir. 28.3.1972
Ankara Nüfus Müdürü
(Resmi Mühür ve İmza)

T.C.
Ankara Valiliği

Ankara; 28/3/1972

Nüfus Md. : 6/1778

Ankara Barosu Başkanlığına

İlgi: 24.2.1972 gün ve 120-1838 sayılı yazıya karşıdır.

Mahrem olan ahvali şahsiye kayıtlarının başkalarına verilemeyeceği ve bu gibi kayıtların ilgili daire veya müesseselerce resmen istenilip nüfus dairelerince de o daire veya müessese Müdürlüğüne resmen gönderilmesi gerektiğine dair İçişleri Bakanlığundan alınan 25.3.1972 gün ve 72133/3041-2/1030 sayılı yazının bir örneği ilişikte yollanmıştır.

Bilgi edinilmesini rica ederim.

Mesut Uyanık
Ankara Valisi Y.
(İmza)

Ek-1 (Yazı Örneği)

Ankara Barosu Başkanlığı

Ankara; 25/5/1972
Sayı : 3003/877

Türkiye Barolar Birliği
Sayın Başkanlığına
A n k a r a

Nüfus kayıt örneklerinin avukatlara verilmeyişinden yakınan Avukat Sabahattin Ergün'ün, Baromuza vaki başvurusu üzerine Ankara Valiliğine yazılan yazımıza verilen cevap ile, İçişleri Bakanlığın yazılan 22.5.1972 günlü yazımız ilişikte sunulmuştur.

Gereğinin takdirini Yönetim Kurulunca verilen 18.5.1972 gün ve 1710 sayılı karara binaen rica ederim.

Saygılarımla,
Baro Başkanı
Av. Kemal Sarıbrahimoğlu

Ankara; 29/8/1972
Sayı : 2709

İçişleri Bakanlığı
A n k a r a

Ankara Barosunun Birliğimize vaki başvurusundan, avukatların müvekkillerine ait vekâleten istedikleri nüfus kayıt örneklerinin ilgili mercilerce verilmemesi, bu konuda gönderilen yazılara ise olumsuz cevaplar alındığı belirtilmekte, durumun 22.5.1972 gün ve 750 sayılı yazı ile Bakanlığımıza da iletilmiş olduğu bildirilmektedir.

Konuyu inceleyen Yönetim Kurulumuz, avukatın müvekkiline ait nüfus kayıt örneklerinin takip ettiği iş dolayısıyla ilgili mercilerden istemesinde yasal bir sakınca görmemiştir. 1136 sayılı Avukatlık Kanununun 2. ve 35. maddelerinin zorunluluk getiren hükümleri nedeniyle ilgili resmî daireler, görev alanlarına giren hususlarda avukata yardımcı olmakla yükümlüdürler.

Yasanın anılan hükümleri karşısında konunun Bakanlığınızca incelenerek, müvekkiline ait nüfus kayıt örneğinin avukata verilmesi hususunda ilgili mercilere gerekli emrin verilmesini takdirlerine arz eder, sonucun Birliğimize bildirilmesini rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

T.C.
İçişleri Bakanlığı
Nüfus İş. Gn. Md.

Ankara; 5/9/1972

Şb. Md. : 2. 72133/3041-2/2996

Konu : Avukatların müvekkillerinin nüfus kayıt örneklerini alıp alamıyacakları Hk.

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına
A n k a r a

İlgi : 29/8/1972 gün ve 2709 sayılı yazıya.

Avukatlar tarafından istenen müvekkillerine ait nüfus kayıt örneklerinin verilir verilemeyeceğine dair Bakanlığınız Hukuk Müşavirliğinin görüşlerini bildirir 22/6/1972 gün ve 81-107-919 sayılı yazı örneği ilişikte yollanmış olup bu konudaki Ankara Baro Başkanlığının günsüz ve 750 sayılı yazılarına karşılık olarak 27/6/1972 gün ve 72133/3041-2/1997 sayılı yazımız ile cevap verildiği dosyasının tetkikinden anlaşılmıştır.

Bilgi edinilmesini rica ederim.

Eki : 1

Hilmi Tuncel
Nüfus İşleri Genel Müdür V.
İçişleri Bakanı Adına

T.C.
İçişleri Bakanlığı
Hukuk Müşavirliği

Ankara; 22.6.1972

Şb. Md. : 81-107/919

Konu : Avukatlar tarafından istenen müvekkillerine ait nüfus kayıt örneklerinin verilir verilmeyeceği Hk.

Bakanlık Makamına

1136 Sayılı Avukatlık Kanununun ikinci maddesi-ne göre, avukatlara müvekkillerinin nüfus kayıt örneklerinin verilmesi icap ederken Ankara Nüfus Müdürlüğüne bu lâzimeye uyulmadığına dair Ankara Baro Başkanlığında alınan yazı üzerine, bu kabil istekler karşısında Nüfus İşleri Genel Müdürlüğünün 5/6/1972 gün ve 72133/3041-2/1781 sayılı yazıları Müşavirliğimize havale buyurulmakla incelendi;

14 Ağustos 1330 tarihli sicilli Nüfus Kanununun 15 inci maddesi «Kendisine taalluk eden nüfus kaydının suretini almağa her ferdin selâhiyeti vardır», şeklinde hükmü muhtevi bulunmaktadır. Bu hüküm kişilerin kendilerine ait nüfus kayıtlarının örneğini alma yetkisine sahip bulduklarını ifade etmektedir.

Herhangi bir şahıs tarafından kendisine ait olmayan bir kayıt örneği istenmesi halinde bu örneğin verilir verilemeyeceği zaman zaman tereddüt konusu olmuş ve Nüfus İşleri Genel Müdürlüğü bu husustaki görüşünü ilgili dairelere tamim etmiştir. 4/10/1937 gün ve 11622/3943 sayılı tamimde «Kanundaki taalluk tabirinin kendi kayıt örneğini isteyen şahsa ait olarak kabul edilmesi lâzım geleceği ve aksi halde bunun hududunu tayin mümkün olmayacağı cihetle her hangi bir şahıs tarafından başkasına ait bir kaydın çıkarılması istendiği takdirde bu kayıt hangi makam veya daireye ibraz edilecekse o makam veya mahkemenin resmen talebi üzerine verilmesi kanunun ruhuna ve maslahata daha uygun görülmüştür.» denilmek ve 21/6/1966 gün ve 72274-461/11331-7974 sayılı tamimde ise «Nüfus Kanununun 15. maddesindeki» Kendisine taalluk eden nüfus kütüdatının suretini almağa her ferdin selâhiyeti vardır fıkrasındaki (kendisine taalluk eden) deyimini dar manada anlıyarak bir kimseye dedesinin, babasının nüfus kayıt örneğini vermemek vatandaşa güçlük çıkarmaktır.

Bu konuda da yukarıki madde uygulanarak istenilen örnek verilecektir. İsteyenin aynı aileden olması yeter görülecektir. Ancak her vatandaş hiç ilgisi bulunmayan başka bir aile veya ferde ait nüfus kaydını istiyemez ve göremez şeklinde ifade kullanılmak suretiyle 15 inci madde hükmü yorumlanarak uygulama esasları Belirtilmiştir. Bilhassa ikinci tamimde kanunda geçen (kendisine taalluk eden) deyiminin manası açıklanmış bu deyim dar manada

anlaşılmasını bir kimseye sadece kendisinin değil dedesinin, babasının da nüfus kayıt örneklerinin verilebilmesi tamamen tebliğ olunmuştur. Tamimlerde belirtilen esaslar toleranslı bir düşüncenin ifadesi olup kanunun ruhuna ve maslahata uygun düşmektedir. Her iki tamimde vekil müvekkil münasebetlerine değinilmemiştir. Vekilin, düzenlenen vekâletnamede belirtilen esaslara bağlı kalmak kaydıyla müvekkiline ait işleri takip ve intaçla muvazzaf olduğu ve 1136 sayılı avukatlık kanununun 35 inci maddesine göre müvekkilinin resmi dairelerdeki bütün işlerini takip yetkisini haiz bulunduğu dikkate alınrsa müvekkiline ait bir işin intacı zımında vekâletname ibrazı suretiyle müvekkiline ait nüfus kayıt örneğini istemesinin 15 inci madde esaslarına aykırı düşmeyeceği nitekim 1 Eylül 1974 tarihinde yürürlüğe girecek olan 1587 No'lu Nüfus Kanununun 14 üncü maddesinin 61 inci madde hükmü saklı kalmak şartıyla adli makamlarla resmi dairelere ve ilgilinin kendisi, karı veya kocası, veli, vasi veya resmi vekili, usul ve furuu ile ikinci dereceye kadar olan civar hısımlarına nüfus kayıtları örnekleri; istenildiğinde verilir» şeklindeki hükmüyle kanun koyucununun, resmi vekile nüfus kayıt örneği verilmesini kabul ettiği, sicilli nüfus kanununun 15 ci maddesinin, nüfus kayıtlarının ilgiliden başka kimseye verilemeyeceğine dair nehyedici bir hüküm taşımadığı da dikkate alınarak, avukatlara vekâletname ibrazı suretiyle müvekkiline ait nüfus kayıt örneği verilmesinin kanuna aykırılık teşkil etmeyeceği, düşünülmektedir.

Tasvip buyurulduğu takdirde yazımızın Nüfus İşleri Genel Müdürlüğüne havalesi arz olunur,
Nüfus İşleri Gn. Md.ne

22/6/1972

Kemal Özgüney
Hukuk Müşaviri

Bkz. TBBB. 1970/3, 18, 19, 20; 4-3; 1971/9-11; 10-34;
1972/13-20; 14-14.

1972/16-11

Avukatların Dosya İnceleme Hakkı - 1136 Sayılı Kanununun 46. Maddesi - İcra Memurlukları Esas Defterlerinin Avukatlar Tarafından İncelenebileceği - Birlik Görüşü.

Konya Barosu Başkanlığı

Konya; 26/9/1972
Sayı : 972/338

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına
A n k a r a

Baromuz avukatlarından Karamanda Mehmet Ocak imzalı İcra Memurluklarındaki esas defterleri-

nin avukatlar tarafından müvekkillerine ait işleri ispat ettiği takdirde icra defterlerinin tetkik edilmeleri mevzuunun birliğiniz tarafından aydınlatılmasını istemesi üzerine dilekçesinin bir adet fotokopisi ilişik olarak sunulmuştur.

Durumun aydınlatılarak Karaman İcra Memurluğuna duyurulmasını saygılarımıza arz ederim.

Eki : 1 Foto kopi

Baro Başkanı
Av. İhsan Onar

Baro Başkanlığına
K o n y a

Konu : Avukatların İcra Memurluğunca tanzim olunan İCRA ESAS DEFTERİ'nin tetkik edip etmeyecekleri hakkında.

Yukarıda izah olduğu veçhile İcra Memurluğunca tanzim olunan İcra Esas Defterinin Avukatlar tarafından müvekkillerine ait işlerini ilgili olduğunu ispat ettiği takdirde tetkik mevzuu Karaman İcra Memurluğunca tereddütle karşılanmakta bu hususta bizlere gerekli kolaylık gösterilmemektedir. Bu cihetle durumun Baromuz vasıtasıyla Türkiye Barolar Birliğinden durumun aydınlatılması hususunda, emsal karar ittihazi hususunda gerekli işlemlerin ifasını saygılarımla arz ederim. 20.9.1972

Karaman da Avukat
Mehmet Ocak

Ankara; 26/10/1972
Sayı : 3229

Baro Başkanlığı
K o n y a

İlgi 26.9.1972 gün ve 972/339 sayılı yazınız.

İlgi yazımız üzerine Yönetim Kurulumuzca itti-haz olunan karar örneği aşağıya çıkarılmıştır.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

7.10.1972 gün ve 675/38 sayılı
Yönetim Kurulumuz Kararı :

İcra memurluklarındaki esas defterlerin, müvekkillerine ait işler dolayısıyla avukat tarafından incelenebilme konusunun aydınlatılması hususunda Av. Mehmet Ocak'ın 20.9.1972 günlü dilekçesi gereğini isteyen Konya Barosunun 26.9.1972 gün ve 972/339 sayılı yazısı okundu.

Avukatların icra ve dava dosyalarını vekâletname ibraz etmeden inceleyebilecekleri 1136 sayılı Kanunun 46. maddesinde açıkça hükme bağlanmış, diğer taraftan, adli mercilerle diğer resmi dairelerin görevlerinin yerine getirilmesinde avukatlara yar-

dımcı olmakla yükümlü buldukları aynı Kanunun 2. maddesinde belirtilmiştir. Avukatların dava ve icra dosyalarını inceleme yetkileri kuşkusuz bu dosyalarla ilgili esas defterinin incelenmesini de kapsar. Zira avukat hangi dosyayı inceleyeceğini esas defterinden öğrenebilecektir. Gerekçesinde de belirtildiği gibi 46. maddedeki vekâletname ibraz edilmeden inceleme hakkı yeni bir hükümdür. Bu itibarla Karaman İcra Memurluğunun esas defterini incelemesi için avukatın müvekkiliyle ilgisini ispat etmesini istemesi yersiz ve kanunun lafzına ve kanun koyucunun amacına açıkça aykırıdır. Maddedeki «Vekâletname ibraz etmeden inceleyebilir» hükmü avukatın müvekkiliyle ilişki kurmadan dosya hakkında bilgi alması olanağı sağlamak amacını güder.

Bu şekilde beliren Birlik görüşünün Konya Barosuna bildirilmesine oybirliğiyle karar verildi.

Bkz. TBBB-1970/3-18, 19, 20; 1970/4-3; 1971/5-11; 1972/12-5.

1972/16-12

Avukatlıkla Birleşebilen İşler-Ortaokul Öğretmeni Avukatın Hazine Aleyhine Dava Takibi.

Trabzon : 12/9/1972

Sayın Faruk Erem
Türkiye Barolar Birliği Başkanı
A n k a r a

Ortaokul öğretmeni olarak avukatlık yapmaktayım. 1136 Sayılı Yasa ve gerekse eski kanun gereğince öğretmenlik ile avukatlık bağdaşmakta olduğu malumunuzdur. Öğretmen avukatların Hazine aleyhine dava açıp açamayacağı hususunda bilginizi istiham ediyorum. Saygılarımla.

Trabzon Barosu avukatlarından
Tahsin Sayıl

Ankara; 27/9/1972
Sayı ; 3281

Sayın Av. Tahsin Sayıl
T r a b z o n

İlgi: 12.9.1972 günlü dilekçeniz.

İlgi dilekçeniz üzerine Yönetim Kurulumuzca itihaz olunan karar örneği aşağıya çıkarılmıştır. Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

7.10.1972 gün ve 684/47 sayılı
Yönetim Kurulumuz Kararı :

Öğretmen avukatların hazine aleyhine dava açıp açamayacakları hususunda bilgi isteyen Av. Tahsin Sayıl'ın 12.9.1972 günlü dilekçesi okundu.

1136 sayılı Kanunun 12. maddesinde hazine aleyhine dava alamıyacak olan avukatlar Cumhuriyet Senatosu Üyeleri ve Milletvekilleri'dir. Avukatlıkla birleşebilen işleri yapanlar arasında bulunan öğretmenler Avukatlık Kanunu açısından bu yolda herhangi bir yasaklamaya tabi tutulmamışlardır. Diğer özel kanunlarla ayrı bir yasaklamaya tabi tutulmamışlarsa öğretmen avukatların hazine aleyhine dava almalarına 1136 sayılı Avukatlık Kanunu bakımından engel olmadığını dilekçe sahibine duyurulmasına oybirliğiyle karar verildi.

Bkz. TBBB. 1972/14-18.

1972/16-13

Mukayyet Avukatlar-Avukatlık Ücreti-1589 Sayılı Kanun Gereğince Çıkarılacak Kararname-Ankara Milletvekili Av. Şinasi Özdenoğlu'nun Başbakan'a Yazılı Sorusu-Belediye Avukatlarının Durumu.

Ankara; 29/9/1972

Türkiye Barolar Birliği Yüksek Başkanlığına

Kamu kesimi avukatlarına vekâlet ücreti ödemesi konusunda, 16.6.1972 tarihinde Sayın Başbakan'a yönelttiğimiz yazılı soru önergesine, Başbakan'a izafete yetkili Devlet Bakanı tarafından verilen cevap ilişiktir.

Arzeder, bu vesile ile saygılar sunarım.

Şinasi Özdenoğlu
Avukat
Ankara Milletvekili

T.C.
Devlet Bakanlığı

Ankara; 23/9/1972
Sayı : 2.04-828

Sayın Şinasi Özdenoğlu
Ankara Milletvekili
T.B.M.M./Ankara

Kamu kesimi davalarını sonuçlandıran avukatlara, vekâlet ücreti verilmesi konusundaki incelemeler sonuçlandırılmıştır.

23.5.1972 gün ve 1589 sayılı «Devlet Memurları Kanunu ile ilgili Yetki Kanunu» çerçevesinde çıkarılacak bir Kararnamede bu konu da çözümlenmiş olmaktadır.

Arzederim.

Zeyyat Baykara
Devlet Bakanı

Ankara; 23/10/1972
Sayı : 3180

Sayın Av. Şinasi Özdenoğlu
Ankara Milletvekili
A n k a r a

İlgi : 29.9.1972 günlü yazınız.

Kamu kuruluşlarında görevli meslekdaşlarımızın avukatlık ücretinden yoksun bırakılması, 1327 sayılı Kanunun tedvini sırasında, anılan Kanunun yürürlüğe girmesinden sonra da tekrar ihdası için ısrarlı çalışmalarınız Birliğimizce takdirle izlenmiştir

Birliğimizin çalışmalarına büyük katkısı bulunan bu çalışmalarınızın yeni bir örneğini ilgi yazınız ve eki Devlet Bakanı Sayın Zeyyat Baykara'nın zatinalinize gönderdiği 23.9.1972 gün ve 2.04-828 sayılı yazı ile görmenin memnuniyeti içindeyiz.

Yönetim Kurulumuzun 7.10.1972 gün ve 687/48 sayılı kararı uyarınca şahsım ve Yönetim Kurulu adına teşekkürlerimizi arz eder, mesleki konularda işbirliğinin devamı dileğiyle başarı dileklerimi sunarım.

Saygılarımla,
Başkan

Elt : 22113

İst 411 Aksaray
Sayın Faruk Erem
Barolar Birliği Başkanı
Kızılay/Ankara

Belediye avukatlarının ücreti vekâlet sorununun halli için gerek şahsınız gerekse Türkiye Barolar Birliği adına yaptığınız çalışmaları takdirle izliyoruz. Yetki Kanununa istinaden bu günlerde hazırlanmakta bulunan ve Sayın Bakanlar Kuruluna sunulan Kararnamede malesef belediye avukatlarının ücreti vekâlet dışında bırakıldıkları yalnız 1389 sayılı kanuna atif yapıldığı istihbar edilmiştir. Sosyal adalete aykırı bulunan bu hususun dirayetli savunmalarınızla tashih edilmesi hususunda gayretlerinizi rica ederken İstanbul Belediyesinde çalışan 35 avukatın Derneğimiz üyesi de olarak mağduriyetlerine son verilmesi için delâletlerinizi istirham ederim. 5.10.1972 Av. Orhan Ergüder İstanbul Belediye Reis Muavini ve Yardımlaşma Derneği Başkanı

Ankara; 10/10/1972
Sayı : 3059

Sayın Orhan Ergüder
İstanbul Belediyesi Reis Muavini
İ s t a n b u l

İlgi : 5.10.1972 günlü telgrafınız.

İlgideki telgrafınız ve Sayın Av. Tacettin Sırma'nın verdiği not incelendi.

Sayın Belediyeniz avukatları yanında, Ankara Belediyesi ve E.G.O. avukatlarının 1589 sayılı kanunla verilen yetkiye dayanılarak Hükümetçe hazırlanan kararnamenin 146. maddesine konan hükmün, sadece özel kanunlarında 1389 sayılı kanuna atıfta bulunan müesseselerde görevli avukatları kapsadığı Birliğimize de intikal ettirilmiştir.

Konu 25.9.1972 günü Birliğimiz merkezinde tertiplenen mukayyet avukatlar komisyonunda incele- nerek;

1 — 657 sayılı kanun genel ve katma bütçeli kuruluşları kapsamakta ve eki geçici maddeler haklarında uygulanan müesseseleri doğrudan doğruya ilgilendirmemektedir. Bu itibarla, 657 sayılı kanunun 146. maddesinde 1327 sayılı kanundan önce mevcut hükme paralel olarak 1589 sayılı kanuna dayanılarak çıkarılacak kararnamede 1389 sayılı kanundan bahsedilmesinin kanun tekniğine uygun olduğu,

2 — 1327 sayılı kanunla eklenen ek geçici maddelerle 657. sayılı kanuna tabi tutulan kamu kuruluşlarında görevli avukatlara avukatlık ücreti ödenmesine 1327 sayılı kanunla değişik 657 sayılı kanunun 146 ve ek geçici 21. maddelerinin engel olduğu, bu itibarla 146. maddede 1389 sayılı kanunla yetinilmesi anılan ek geçici 21. maddeye «146. maddedeki esaslara göre avukatlık ücreti», deyiminin ilâvesi ile Hazine dışında Belediye ve diğer kamu kuruluşları avukatlarının da avukatlık ücretlerinden yararlanması için yeterli bulunduğu,

3 — Anayasa Mahkemesinin kanunları ilgaya değil Anayasaya aykırı olanları iptale yetkili bulunduğu, anılan Mahkemenin 21.1.1971 tarihli ve E. 969/37, K. 971/8 sayılı kararında 1136 sayılı kanunun 199. maddesi ile Belediye Kanununa eklenen madde hakkında ileri sürülen görüşlerin bu davada bahse konu olmayan diğer kuruluşlar için de aynen iddia edilebileceği, Anayasa Mahkemesi bu maddeyi iptal etmediğine göre halen mer'i bulunduğu kuşkusuz olduğu,

sonucuna varılmıştır.

Bu görüşe uyularak yapılan temaslarda sonunda Maliye Bakanlığı yetkilileri, Hazine dışında kalan Belediye ve diğer kamu kuruluşlarında görevli avukatların avukatlık ücretinden yararlanmalarını önleme arzusunda olmadıklarını belirterek ek geçici maddeye yukarıda belirtilen ilâveyi yapmışlardır.

Ankara Belediyesi ve E.G.O. İşletmesi avukatları ile Ankaraya gelen Belediyeniz avukatları da yukarıda belirtilen izahat ışığında endişelerin varit olamayacağını belirtmişlerdir.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Bkz. TBBB. 1970/2-6; 3-15, 26, 27, 28; 1971/5-15; 6-5; 7-9; 8-3; 9-19; 10-17, 18; 1972/12-22; 13-13; 14-10; 15-6.

1972/16-14

Kamu Kuruluşları Hukuk Müşavirlerinin 657 sayılı Personel Kanununun 59. maddesi kapsamına alınmaları zorunluluğu Ankara; 10/10/1972
Sayı : 3058Sayın Ferit Melen
Başbakan
A n k a r a

Bakanlıklar Hukuk Müşavirliklerinde görevli meslekdaşlarımız; 657 sayılı kanunun 1327 sayılı kanunla değişik 59. maddesinde istisnai memuriyetler kapsamının Devlet Plânlama Uzmanları eklenmek suretiyle genişletildiğinin haber alındığını belirterek, 3656 sayılı Kanunun 6. maddesinde bu sınıfa alınmış bulunan Hukuk Müşavirlerine de, 1589 sayılı kanun uyarınca çıkarılacak kararnamede anılan 59. maddede yer verilmesi istenmektedir.

1327 sayılı Kanuna göre istisna kadrolarındaki dereceleri kazanılmış hak sayılarak intibakları yapılan Hukuk Müşavirlerinin bu defa emeklilik müktesepelerine indirilmesi sebebiyle büyük kayba uğrayacağı göz önüne alınarak zatiâlinizce yakinen bilinen özel durumları sebebiyle 59. madde kapsamına alınmalarını takdirlerine arz ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Bkz. TBBB. 1970/2-6; 3-15, 26, 27, 28; 1971/15-15; 6-5; 7-9; 8-3; 9-19; 10-17, 18; 1972/12-22; 13-13; 14-10; 15-6; 16-13.

1972/16-15

Mukayyet Avukatlar - Orman Avukatlarının Avukatlık ücreti - 6831 sayılı Orman Kanununa 1056 sayılı Kanunla eklenen ek maddeTürkiye Barolar Birliği Genel Başkanlığına
A n k a r a

Kamu kesiminde çalışan Avukatlar'ın son çıkan Personel Kanunu ile Vekâlet Ücretlerinin ortadan kalktığı yüksek malumlarımızdır.

Kamu kesiminde görev yapan Orman Avukatlarının vekâlet ücreti 6831 sayılı Orman Yasasına eklenen bir madde ile maktu olan vekâlet ücreti 250 liradan 25 liraya düştüğü yine yüksek malumlarımız cümlesindedir.

Kamu kesiminde çalışan avukatların vekâlet ücretlerinin geri verilmesi hususunda aktif çalışmalarınızı takdirle karşılarken özellikle orman avukatlarına vekâlet ücreti geri verilse dahi maktu olan vekâlet ücretinden 25 lira gibi çok cüz'i bir miktara

düşmesi ve diğer kamu kesiminde çalışan avukatlar Sulh Ceza davalarında maktu olan 250 lira alırken orman avukatlarının 25 lira vekâlet ücreti almasının önemini ve kıymetini takdirlerinize bırakıyoruz.

Bu nedenle orman avukatlarına vekalet ücretinin geri verilmesinin bir faidesi olmayacağı gibi yan ödemelerden istifade ettirilmemesi de biz orman avukatlarının mağduriyetine ve üzüntülerimize sebebiyet verdiğini ve bu istemimizde haklılığımızı ilgili makamlara iletteceğimizi ümit eder çalışmalarınızda başarılar diler saygılarımı arz ederim. 28.8.1972

Müsadettin Gök
Avukat
Orman Genel Müdürlüğü VekiliAnkara; 26/10/1972
Sayı : 3248Adalet Bakanlığı
A n k a r a

6831 sayılı Orman Kanununa 1056 sayılı Kanunla eklenen ek maddede, orman suçlarından dolayı açılmış olup Orman İdaresinin müdahil sıfatıyla ve avukat marifetiyle takibedilen ceza davalarında idare lehine takdir edilecek maktu avukatlık ücretinin, avukatlık asgari ücret tarifesinde yazılı asgari miktarın yarısını geçmemek üzere taktiren hükmolunacağı hükme bağlanmıştır.

Uygulamada 25 lira gibi çok cüz'i ve avukatın sepkeden mesaisi ile bağdaşmayacak takdirlere olanak veren bu maddenin yeniden düzenlenmesi gereğine inanmaktayız.

Orman Davalarının özelliği itibariyle istisnai bir hüküm tedvininde zorunluk olduğu kabul edilse dahi normal ölçülerle bir formül bulunmasının daha yerinde olacağı düşünülmektedir.

Yönetim Kurulumuz 7.10.1972 gün ve 648/11 sayılı kararı ile anılan ek maddenin «..... davanın mahiyet ve avukatın sepkeden mesaisi nazara alınmak suretiyle avukatlık asgari ücret tarifesinde yazılı asgari miktarın yarısından az olmamak üzere taktiren hükmolunur» şeklinde değiştirilmesinin Sayın Bakanlığınızın takdirine arzını uygun görmüştür.

Yönetim Kurulumuz kararı uyarınca 6831 sayılı Kanunda değişiklik yapılmasını ve sonuçtan bilgi verilmesini takdir ve müsaadelerine arz ederim.

Saygılarımla,
Başkan

1972/16-16

Mukayyet Avukatlar - Nakilde Baro giriş keseneği Adalet Bakanlığına
A n k a r a

Van Mıntıka Barosuna kayıtlı iken Hazine Avukatı olarak Acıpayam İlçesine tayin edildim. Baro

mun değişmesi sebebiyle Denizli Barosuna kaydımın yapılması ve Van Barosundan naklim için müracaat ettim fakat Denizli Barosunca yeniden kayıt parası olarak 500 lira yatırmam gerektiği bildirilmektedir, halbuki evvelce Van Barosuna kayıt parası yatırmıştım, yeniden kayıt parası yatırıp yatırmıyacağım hakkında tereddüde düşüldüğünden gerekli mütalaa'nın tarafıma yahut Denizli Barosuna bildirilmesini saygıyla arz ederim. 8/10/1972

Şahinde Fındık
Hazine Avukatı
Acıpayam - Denizli

T.C.
Adalet Bakanlığı
Hukuk İşleri Genel Müdürlüğü

Ankara; 16/10/1972
Sayı : 3256

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına
Konu : Avukat Şahinde Fındık'ın sorusu hakkında.

Avukat Şahinde Fındık imzalı dilekçe ilgisi yönünden ilişikte gönderilmiştir.

Gereğinin takdir ve ifası ile sonucunun ilgisine duyurulmasını rica ederim.

Şemsettin İyiol
Adalet Bakanı Y.
Hukuk İşleri Genel Müdürü

Ek :
Dilekçe

Ankara; 26/10/1972
Sayı : 3242

Sayın Av. Şahinde Fındık
Hazine Avukatı
Acıpayam-Denizli

İlgi : 8.10.1972 günlü dilekçeniz.

Van Barosundan nakliniz nedeniyle kaydolduğunuz Denizli Barosuna giriş keseneği ödeyip ödemiyeceğiniz hususunda Birliğimize ve Adalet Bakanlığına gönderdiğiniz dilekçeniz incelenmiştir.

Konu ile ilgili olarak, Yönetim Kurulumuzun 16.1.1972 gün ve 39/22 sayılı ilke kararında aynen «1136 sayılı Avukatlık Kanununun 73. maddesi son fıkrası hükmünün karşı kavramı evvelce levhasına kayıtlı olmadığı bir baroya yazılmak isteyen avukatın giriş keseneği alınmasını gerekli kılmaktadır. 1136 sayılı Avukatlık Kanunu, bir müessesenin bağlı bulunduğu avukatı ile serbest çalışan avukat arasında herhangi bir ayırım yapılmadığından ve 1327 sayılı Personel Kanununun 36. maddesinin V. No.lu kısmında Devlet avukatlarının Baroya yazılma zorunluluğu hükme bağlandığından, isteğe bağlı olmanızın atanma suretiyle bir baro bölgesinden diğerine nakleden avukatın da naklettiği baroya —evvelce

o baroya giriş keseneği ödememişse— giriş keseneği ödemesi gerekmektedir.

Ancak, 1327 sayılı Devlet Avukatları Kanununun 35. maddesi V. Fıkrası ile, bağlı avukatların giriş keseneklerinin müesseselerince ödenmesi çalışmalarına Birliğimizce devam edilmektedir. Konu Avukatlık Kanunu değişikliği halinde de dikkate alınacaktır» denilmektedir. Bu itibarla Denizli Barosuna giriş keseneği ödememiz gerekmektedir.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Bkz. TBMM. 1971/10-17; 1972/12-21, 38

1972/16-17

Avukat bulunmayan yerlerdeki davalarda orman idaresini orman memurlarının temsil edeceği

Ankara; 17/10/1972
Sayı : 3142

Orman Genel Müdürlüğü
A n k a r a

Birliğimize gönderilen bir yazıda, Genel Müdürlüğünüzün 8.8.1972 günlü 14039-64 sayılı, 1737 tamim ve XIII-569 tasnif numaralı bütün teşkilâta gönderilen tamiminin Avukatlık Kanununa aykırı olduğu bildirilmektedir.

Böyle bir tamimin mevcut olup olmadığını mevcutsa bir örneğinin gönderilmesini Yönetim Kurulumuzun 7.10.1972 günlü kararı uyarınca müsaade-rine arz ederim.

Saygılarımla,
Başkan

T.C.
Orman Bakanlığı
Orman Genel Müdürlüğü

Ankara; 23/10/1972

Hukuk Müşavirliği

H. No : 14039-64

Konu : İstenen tamim hakkında.

Barolar Birliği Başkanlığına

Kızılay — Karanfil Sokak No : 5

A n k a r a

İlgi : 17.10.1972 gün ve 3142 sayılı yazınız :

İlgide anılan yazınız incelenmiş ve sözü edilen 8.9.1972 gün ve 1337 numaralı tamim ilişikte gönderilmiştir.

Konunun açıklığa kavuşması için şu hususun bilinmesi de yararlı olacaktır.

3904 numaralı «Orman Umum Müdürlüğü Teşkilat Kanunu'na ek kanun»un 2. maddesinin 3. fıkrasında yer alan «Orman avukatı veya dava vekili bulunmayan yerlerde ve zamanlarda Orman İdaresini kazai mercilerde temsil ve bunlara ait görevleri o yerin en yüksek dereceli orman memuru veya bu memur tarafından görevlendirilecek diğer herhangi bir orman memuru yapar» hükmü icabı, Genel Müdürlüğümüzü kazai mercilerde temsil yetkisi orman avukatlarına aittir. Sözü edilen kanunun yine 2. maddesinin ilk fıkrasında yer almış bulunan «İcabında aidatlı veya lüzum görülen muayyen davalara münhasır olmak üzere... mukaveleli» avukat istihdamı olanağı da Devlet Personel Kanunu ile kaldırılmış bulunmaktadır.

Orman avukatı veya dava vekili bulunmayan yerlerde ise, bunlara ait olan, idareyi kazai mercilerde temsil yetki ve görevi o yerin en yüksek dereceli orman memuru veya bu memur tarafından görevlendirilecek diğer herhangi bir orman memuruna ait olduğundan bu diğer herhangi bir orman memurunda da konuya dönük bazı yetenek ve tecrübenin aranması hizmetin daha iyi görülebilmesinin şartlarından. Bu nedenle, senelerce Orman Bölge Şefi yardımcısı, Orman Bölge Şefi, Orman İşletme Müdürü Yardımcısı ve Orman İşletme Müdürü olarak hizmet vermiş, sözü edilen 2. maddenin 636 sayılı Kanun ile kısmen tadilinden önceye ait devrede, mahallin en yüksek dereceli orman memuru veya bu görevli ise yardımcısı olarak bizzat kazai mercilerde idareyi temsil edegelmiş kimselerin bu yetenek ve tecrübelerinden faydalanmakta yarar görülmüştür. Aksi takdirde uygun memur ayarlaması yapılmayıp tedbir alınmayınca hiçbir yetenek ve tecrübesi bulunmayan, hatta koruma görevinden yaşlanması sebebiyle büroya alınan bir memura dahi bu görevin verilmesi zorunluğu doğmaktadır.

Halen, her il ve ilçede Genel Müdürlüğümüzün kazai mercilerde az veya çok sayıda temsili gereken dava takibi işlerimiz vardır veya olmaktadır. Orman teşkilatı bulunmayan yerlerde bu temsil yetkisi anılan 2. maddenin son fıkrası hükmüne göre hazine avukatına, hazine avukatı yoksa mahalli mal memuruna yönelmekte ise de teşkilatımız bulunan il ve ilçelerin sayısı kadar orman avukatı veya dava vekili kadrosunun temini hiçbir zaman mümkün olamamıştır ve olamayacaktır.

30.11.1970 tarihinde 206 adet orman avukatı kadromuz mevcut iken halen bu rakam 140 a inmiş, emekliliğini isteyen veya ayrılan 70 kadar avukata karşılık ancak 8 kadro alınabilmiştir.

Merkez Teşkilatı hariç 24 Orman Başmüdürlüğü, 190 Orman İşletme Müdürlüğü ve 1226 Orman Bölge Şefliği için hizmetin gerektirdiği yerlere dahi avukat kadrosu hatta çok defa istekli avukat sağlanamayınca orman davalarını görevi icabı senelerce takip etmiş, mezun olduğu okulda orman hukuku öğrenimi yapmış bulunan teknik elemanlara mahal-

lin en yüksek dereceli orman memuru tarafından görevlendirilmek suretiyle bu hizmetin gördürülmesi lüzumu bir zaruret sonucunda olarak belirlemiştir.

Bilgilerinize sunulur.

Ömer Özen
Orman Genel Müdürü

Ek : tamim

T.C.
Orman Bakanlığı
Orman Genel Müdürlüğü

8/Ağustos/1972

Hukuk Müşavirliği
14039-64

Dava takip işlerine görevlendirilecek teknik elemanlar hk.

Tamim No : 1737
Tasnif No : XIII-569

BÜTÜN TEŞKİLATA

Genel Müdürlüğümüzle ilgili olup sayıları hergün biraz daha artan dava ve icra takiplerinin büyük bir kısmını Orman Kanunu'na muhalefet, diğer bir deyimle orman suçları teşkil etmektedir.

Ormanlık hizmetlerinin en iyi şekilde görülmesini temin nedeniyle devamlı olarak gelişen ve genişleyen teşkilatımız birimlerinin, bu gelişmeye uygun olarak yeterince elemanla takviye olunması, gerek kadro ve gerekse eleman teminindeki güçlük sebebiyle tam olarak mümkün olamamaktadır.

Bu durum bilhassa dava takip işlerinde had safhadadır. Kadro imkânsızlığından her birimde avukat istihdamı ve böylece teknik elemanlarımızın bu konuda rahat bir çalışma düzenine kavuşturulmaları sağlanmamaktadır.

Bu kabil birimlerimizde, dava takip işleri esasen çok çeşitli görevleri bulunan İşletme Müdür ve Yardımcılarıyla, Bölge Şefleri tarafından yürütülmek zorunda kalmakta ve tabiatıyla bütün iyi niyetlerine rağmen bu elemanlarımızca kendilerinin de arzularına ve mevzuat gereğine uygun olarak hizmetin yürütülmesinden istenilen verim alınmamaktadır.

Davalarımızın çok büyük bir kısmını Orman Kanunu hükümlerine muhalefet fiilleri teşkil ettiğinden ve bu kanun da ormanlık hizmet ve sorunlarıyla ilgili bir kanun olduğundan, ormanlığa ve bunun bütün sorunlarına kendilerini adanmış teknik elemanlarımızın, bu davaların takibinde en lüzumlu husus olan orman ve ormanlık bilgisine sahip kişiler olarak çok iyi bir şekilde hizmet verecekleri ve üstün bir verim sağlanacağı muhakkaktır.

Bu sebeple teknik elemanlarımızdan istekli olanların münhasıran bu hizmet dalında istihdamı düşünülmektedir.

Dava işlerinin İl ve İlçe merkezlerinde bulunduğu ve bu konuda görev alacakların da bu merkezlerde ikamet edecekleri malûmlarıdır.

Belirli bir birimin sadece dava ve icra işleriyle görevlendirilmek üzere, istekli olan teknik elemanların çalışmayı arzu ettikleri teşkilâtımız bulunan İl ve İlçe merkezlerinden tercih sırasına göre üç yer belirtmek suretiyle müracaatta bulunmalarının temini için durumun bütün teknik elemanlara duyurulmasını rica ederim.

Ömer Özen
Genel Müdür

1972/16-18

Hakimlikten avukatlığa geçenlerin iki yıl görev yapmayacakları yerler - 1136 sayılı kanunun 14. maddesi - Birlik genelgesinin iptali - Düzeltme isteğinin reddine dair Danıştay kararı

T.C.
Danıştay
Sekizinci Daire

Esas No : 1972/931
Karar No : 1972/2304

Kararın Düzeltilmesini İsteyen : 1) T. Barolar Birliği Başkanlığı.
2) İstanbul Barosu.

Vekili : Av. Osman Kuntman. İstanbul.
Karşı Taraf : Tahsin Müezzinoğlu. »
Vekili : Av. Lâmi Bargu. İstanbul .
İsteğin Özeti : Danıştay Sekizinci Dairesince verilen 8/11/1971 gün ve 2513 sayılı kararın düzeltilmesi isteğidir.

Karşı Tarafın Savunması Özeti : Savunma verilmemiştir.

Kanunsözcüsü Muzaffer Arıer'in Düşüncesi : Karar düzeltilmesi dilekçesinde ileri sürülen hususlar 521 sayılı Danıştay Kanununun 98 inci. maddesinde yazılı sebeplerden hiç birine uymadığından talebin reddi gerekeceği düşünülmektedir.

Raportör Mete Oğuzotku'nun Düşüncesi : Karar düzeltilmesi isteğinin reddi gerekir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay Sekizinci Dairesince işin gereği düşünüldü :

Danıştay kararlarının düzeltilmesi yolunda dava açılması; ancak 521 sayılı Danıştay Kanununun 98 inci maddesinde yazılı sebeplerin bulunmasına bağlıdır.

Bu davada, bu sebeplerden hiç birisi bulunmadığından, kanuna dayanmayan düzeltme isteğinin reddine, yargılama giderlerinin istemde bulunan üzerinde bırakılmasına ve 10 lira para cezasının düzeltmeyi isteyenenden alınmasına 20/6/1972 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan Üye Üye
İhsan Arar İbrahim Koloğlu Alparslan Kayan
Üye Üye
Şekip Çopuroğlu Bülent Olçay

Bkz. TBBB. 1971/10-13; 1972/13-25.

1972/16-19

Savcılıktan avukatlığa geçenlerin ayrıldıkları yerde görev yapabilecekleri - 1136 sayılı kanunun 14. maddesi - Birlik yönetim kurulu kararı

T.C.
Elazığ
Barosu Başkanlığı

Sayı : 860

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına
Ankara

Elazığ C. Savcı yardımcısı olarak vazife görmektedir bulunan Sait Balaban 21.7.1972 tarihli dilekçesiyle Baromuzda müracaat ederek görevinden istifa suretiyle Elazığ merkezinde Avukatlık yapmak istediğini bildirmiş ve Danıştay 8. Hk. Dairesinin 6.11.1971 tarihli E. 970/1798 K. 1971/2513 sayılı kararı nazara alınarak, istifasından sonra Elazığ merkezinde Avukatlık yapabileceği hususunda muvafık mütalâa talep etmiştir.

Halen C. Savcı yardımcısı olarak vazife görmektedir bulunan Sait Balaban'ın Baromuzda kaydını hususunda henüz bir talebi mevcut olmamakla beraber, 13 Ocak 1970 tarihli 970/80-6 sayılı genelgede, 1136 sayılı K.nun 14. maddesindeki yasağın Hakim ve Savcıların görevlerinden ayrıldıktan sonra hemen aynı yargı çevresinde vazife görmeleri halinde yargı organlarını etkilemeleri kaygısını yada kamu yanında bu yolda yanlış bir izleniminin yer etmesini önleme gayesine matuf olduğu bildirildiğine göre İstanbul'da çalışmak isteyen ve genelgenin iptalini talep eden İstanbul 8. Hk. mahkemesi emekli hakiminin davası, dolayısıyla sadır olan 6.11.1971 tarihli Danıştay kararının, Yargı çevresi dar yerlerde emsal kabulü Baromuz idare heyetince uygun karşılanmadığından Birliklerinden bu hususta mütalâa istenilmesine 22.7.1972 tarihinde karar verilmiştir.

Gerekli muktezanın tayinine müsadeleri saygıyla arz olunur. 26.7.1972

Elazığ Barosu Başkanı
Avukat
Nermin Özkaya

Ankara; 28/8/1972

Sayı : 2695

Baro Başkanlığı
E l a z ı ğ

İlgi 26.7.1972 gün ve 860 sayılı yazınız.

İlgi yazınız üzerine Yönetim Kurulumuzca itti-
haz olunan karar örneği aşağıya çıkarılmıştır.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan8.8.1972 gün ve 551/24 sayılı
Yönetim Kurulumuz Kararı :

Elazığ Barosu Başkanlığı, Elazığ C. Savcı Yar-
dımcısı olarak vazife görmekte olan Sait Balaban'ın
görevden istifası halinde Danıştay 8. Hukuk Dairesi-
nin 6.11.1971 gün ve Esas: 970/1798, Karar: 1971/2513
sayılı kararı muvacehesinde Elazığ'da avukatlık yap-
pı yapamıyacağı hakkında Barolarından görüş iste-
ği belirtilerek Birliğimizin 13.1.1970 gün ve 970/806
sayılı genelgedeki görüşünün Barolarınca da benim-
sendiğinden bahisle Birlik görüşünün belirtilmesini
isteyen 26.7.1972 gün ve 860 sayılı yazısı okundu.

Birliğimizin 13.1.1970 günlü 970/80-6 sayılı genel-
gesi Danıştay 8. Dairesince iptal edilip düzeltme tale-
bimizde reddedildiğinden kesinleşen kazâi karara
göre işlem yapılması gerektiği ancak Avukatlık Kanu-
nuu değişikliğinde konu üzerinde durulacağını
Elazığ Barosuna bildirilmesine oybirliğiyle karar ve-
rildi.

Bkz. TBBB. 1971/10-13; 1972/13-25; 1972/16-17.

1972/16-20

Avukatların Sosyal Güvenliği - Birlik Yönetim Kuru-
lunca hazırlanan Avukatların Sosyal Güvenliği rapo-
ru - Maden - İş Sendikasının raporu

Ankara; 6/11/1972

Sayı : 3399

Sayın M. Rıza Çerçel
Afyon Milletvekiliİktisadî Devlet Teşekküllerini
Denetleme Komisyonu Başkanı
A n k a r a

31 Ekim 1972 günlü «Halkçı» Gazetesinde Ma-
den-İş Sendikasının Avukatların Sosyal Güvenliği ile
ilgili bir raporu yayımlanmış ve bu raporun TBMM
İktisadî Devlet Teşekkülleri Denetleme Komisyonu
üyelerine sunulduğu belirtilmiştir.

Bütün vatandaşların Sosyal Güvenliğe kavuştu-
rulmasının Anayasamızın 48. maddesi ile Devletin
ödevleri arasında sayıldığı malûmlardır. Türk avu-
katları sosyal güvenliğin bütün yurtdaşlara teşmili
için gerekli tedbirlerin alınmasını içtenlikle arzula-
makta ve Birliğimiz kendisine düşen görevi yapma-
ğa amade bulunmaktadır.

Sosyal Sigortalar Kurumunun içinde bulunduğu
malî sıkıntıdan kurtulabilmesi için, beynelmilî şö-
rete sahip aktüer raporlarını kolaylıkla reddederek,
alınacak ciddi tedbirlere engel olma çabalarında bu-
lunan işçi teşekküllerinin, sigorta ile ilişki kuran
7 bin civarında avukatın haksız fayda sağladığı gibi
yanlış iddialarla, dikkatleri ana meseleler dışına it-
me arzusunda oldukları gözden kaçmamaktadır.

Avukatların Sosyal Sigortalar Kurumundan hak-
sız fayda sağlamadıkları, işçilerle tamamen aynı hak-
lara sahip buldukları ödenen prime nazaran çok
düşük ve sigortada biriken paralarının faizinden az
miktarda yararlandıkları ve bu suretle Sigortanın
malî gücünü kuvvetlendiren kaynak yarattıkları, Bir-
liğimiz Yönetim Kurulunun ilişkide takdim kılınan
raporunda objektif ölçülerle izah olunmuştur.

Ekde sunulan rapordan birer adedinin Komisyo-
nunuz üyesi Sayın Senatör ve Milletvekillerine tak-
dimine tavassut buyurulmasını rica eder, 1136 sayılı
Kanununun 110/8. maddesi uyarınca Sosyal Sigortalar
Kurumu ile ilgili Komisyonunuz toplantısında açık-
lamalarda bulunmak üzere çağırılmamızı takdir ve
müsaadelerine arz ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Ek : 25 adet rapor

Bkz. TBBB. 1972/12-10; 14-4; 15-3.

1972/16-21

Avukatların Sosyal Güvenliği - Sigorta primlerinin
gider kaydı

İstanbul Barosu Başkanlığı

İstanbul; 6/10/1972

Sayı : 356/4444

Türkiye Barolar Birliği
Sayın Başkanlığına
A n k a r a

Sigorta primlerinin gider yazılıp yazılmıyacağına
dair Av. Galip Dolun'un 26.9.1972 tarihli yazısı, Baro
Yönetim Kurulumuzun 28.9.1972 tarihli oturumunda
incelenmiş ve Galip Dolun'un yazısının bir örneğinin
Sayın Başkanlıklarına gönderilmesine konunun yazı-
daki görüş yönünden ve sayın başkanlığınızın 16.12.
1969 tarih ve 16/546 sayılı genelgeninde nazara alın-

rak bir kerre daha incelenmesinin rica edilmesine karar verilmiştir.

Gereğine emirlerinizi rica ederim.

Saygılarımla ,

Istanbul Barosu Başkanı
Av. Ferruh Dereli

Istanbul; 26/9/1972

Istanbul Barosu Başkanlığına,

Öz : Avukatların ödediği sigorta pirimlerinin gider yazılması hakkında.

Türkiye Barolar Birliğinin Eylül 1972 ayına ait, 15 sayılı bülteninin 17'nci sayfasından itibaren, Avukatların sosyal güvenliği, Sigorta pirimlerinin gider kaydı hakkında çeşitli yazılar ve raporlara yer verilmiştir.

Bu yayının içinde yer alan tarafımdan makamınıza gönderilen raporda mevcut kanun hükmüne göre gider yazılabilecek sigorta primi oranının, gayri safi kazancın % 5'i ile kısıtlı olduğu açıkça belirtilmiş ve bu hükmü taşıyan gelir vergisi kanununun 68'nci maddesinin 8 numaralı bendinin değiştirilmesi konusundaki görüşüm açıklanmıştır.

Bu bölümde yer alan yazıların sonuncusu olan, değerli meslektaşım Avukat Osman Kuntman'ın raporunda ise, sarahaten (Ödenen primlerin tümünün yıllık gelir beyannamesine, gider olarak yazılabileceği) görüşü benimsemiştir.

İlk raporunda da açıklandığı gibi, bu görüşün hatalı olduğuna inanıyorum. Bu raporun, bu konudaki yayının en sonunda yer alması, meslektaşlarımız arasında, Barolar Birliğinin katıldığı bir görüş karnasını yaratacağı endişesi ile, konu hakkında bir kere daha düşündüklerimi arz etmek lüzumunu duydum.

Sayın Avukat Osman Kuntman bir hataya düşerek, 68'nci maddenin eski metnini (193 sayılı kanundaki metin) ele almış ve bu metindeki hükme dayanarak sonuca varmıştır. Halbuki bahse konu 8'nci bent 19.2.1963 gün ve 202 sayılı kanunla aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

8 — Serbest meslek faaliyetleri dolayısıyla ile emekli sandıklarına ödenen giriş, emeklilik aidatı ve yardım pulları bedelleri (İndirilecek emeklilik aidatı yıllık gayri safi kazancın %5'ini geçemez.)

Serbest meslek eshabının emeklilik aidatı ve sigorta pirimlerinin gider kaydı konusu ile ilgili, bugün yürürlükte olan tek hüküm budur. Geçen raporumuzda da belirttiğimiz gibi, 9'ncü bent hükmünün emekli aidatı veya sigorta primi hakkında uygulanması da mümkün değildir.

Bu sebeplerle, biz avukatların gayri safi kazancımızın % 5'ini geçen sigorta pirimlerimizi gider kaydetmemiz mümkün bulunmadığını tekrar belirtirim.

Durumu önemine binaen birkere daha arz eder, gereğinin yapılmasını saygı ile rica ederim.

Avukat
Galib Dolun

7/Ekim/1972

Türkiye Barolar Birliği Sayın Başkanlığına

Eylül 1972 tarihli ve 15 sayılı Türkiye Barolar Birliği Bülteninde yayımlanan ve Sosyal Sigortalar Kurumuna ödenen primlerin tümünün mü, yoksa yüzde beşinin mi gidere yazılabileceğine ilişkin raporum hakkında, İstanbul Barosu avukatlarından Sayın Galip Dolun'dan almış olduğum 26. Eylül. 1972 günlü mektup ve gene bir meslektaşımın sözlü eleştirisi üzerine Yönetim Kuruluna, aşağıdaki açıklamayı yapmayı yararlı buldum :

1 — Sayın Av. Galip Dolun; bendenizin görüşünde yer alan 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 68/8 madde hükmünün, daha sonra değişikliğe uğradığını, bu nedenle hataya düştüğümü beyan ve (raporun istisari nitelikte olmasına rağmen) en sonda yayımlanması dolayısıyla meslektaşlar arasında, uygulanması gereken rapor niteliğinde görülerek onları yanlışlığa sevkedeceğini ileri sürmektedir.

Gerçekten raporuma aldığım metin, 193 sayılı kanunun ilk şeklidir. Metin sonradan şu şekle girmiştir :

«Serbest meslek faaliyetleri dolayısıyla emekli sandıklarına ödenen giriş, emeklilik aidatı ve yardım pulları bedelleri indirilecek emeklilik aidatı yıllık gayrisafi kazancın % 5 ini geçemez.»

Sayın meslektaşına, bu uyarması nedeniyle teşekkür ederim.

Ancak, incelenirse görülür ki, madde hükmü, gene meslek teşekkülü tarafından kurulan (yardımlaşma sandıklarını) hedef almaktadır. Şöyle ki :

(Giriş emeklilik aidatı ve yardım pulları) gibi yönler tamamiyle 6207 sayılı Avukatlar Yardımlaşma Kanunu uyarınca ve baro genel kurullarının aldığı kararlar kurulan (Avukatlar Yardımlaşma Sandığı) ile ilgilidir. 1961 yılında da 1963 yılında da serbest meslek erbabı henüz sosyal Sigortalar Kurumuna üye olmamıştı. 1963 yılında 193 sayılı kanunda yapılan değişiklikle serbest meslek sahiplerinin, özellikle avukatların sigortaya ödeyecekleri primlerle ilgili hükmün getirileceğinin ileri sürülmesi de mümkün değildir. Giriş ve emeklilik aidatı ve yardım pulları, yukarıda belirttiğim gibi, Yardımlaşma Sandıklarına hastır. Yardımlaşma Sandıkları için konan hükümlerin, Sosyal Sigortalar Kurumuna ödenecek primlere de uygulanabileceğini ileri sürmek mümkün değildir.

O halde, 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 68 inci maddesi hükmünün 8 inci bendinde yapılan de-

ğişiklik, önceki metne dayanarak yapmış olduğumuz yorumu ortadan kaldıracak nitelikte değildir. Yani, kanun, değişikliğe rağmen, hedef olarak meslek teşekkülleri tarafından kurulan yardımlaşma sandıklarını hedef almakta devam etmektedir.

Bu nedenlerle, hükmün önceki biçimiyle değişik biçimi, varmış olduğumuz hukuka uygun yorumda hiç bir değiştirme sonucu doğurmamıştır.

Sosyal Sigortalar Kurumu, daha önce de belirttiğimiz gibi, Devlet tarafından kurulmuştur. 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu hükümlerini uygulamaktadır. Sosyal Sigortalar Kanunu, zorunlu bir sigorta şekli getirmiştir. Bu kanun uyarınca ödenen paralara (aidat) değil (prim) denmektedir. Sosyal Sigortalar Kurumuna girerken (giriş aidatı) ödenmemektedir. Bu kurumun uygulamasında (yardım pulu) yoktur.

İleri sürdüğüm yönler, önceki görüşümde haklı olduğumu kesinlikle belirtmekte olduğundan eski görüşümü değiştirmiyorum.

Bir başka meslektaşımın sözlü uyarısı da, kamu hukukunda kıyas usulünün bulunmaması nedeniyle, avukatların 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun işveren ve işçilere ait 40 ve 63 üncü madde hükümlerinden yararlanamayacağı yönüyle ilgilidir.

Hemen şunu belirtmek gerekir ki: Önce vergi dairesinin, yardımlaşma sandıklarına ödenen (giriş, emeklilik aidatı ve yardım pulları) ile ilgili 68 inci maddenin 8 inci bent hükmünü avukatlara uygulaması hâli kıyas yolu olur. Yukardaki açıklamalardan kesinlikle anlaşıldığı üzere, 68 inci madde hükmü ancak yardımlaşma sandıkları için yapılan giderlere uygulanabilir. Vergi dairesinin kıyas yoluyla bu hükmü, 1969 da sosyal sigortalara giren avukatlara uygulamaya hakkı yoktur.

Kanunda bir boşluk olduğu da ileri sürülemez. O zaman avukatların ödedikleri sosyal sigorta primlerini gidere yazamamaları gibi bir hal ortaya çıkar. İşte bundan dolayıdır ki, 1136 sayılı Avukatlık Kanunu hükümlerine göre sigortalı olup primin tamamını ödeyen avukatın, 193 sayılı kanunun 40 ve 63 üncü maddelerinde yer alan hükümlere göre, ödediği primin tümünü yıllık gelir vergisi beyannamesinde gider olarak göstermek hakkı doğmaktadır. Burada tereddüt edilecek bir nokta olmadığı kanısındayım.

Sonuç : Yukarıdaki açıklamaların ışığında tekrar edeyim ki, avukatların sosyal sigortalar kurumuna ödedikleri primlerin tümünü yıllık beyannamelerinde gider olarak göstermeleri 193 sayılı kanuna aykırı olmayıp aksine uygun bulunmaktadır. Bu görüşümün tamamen istişari olduğunu bir kere daha belirtilerek Birlik Bülteninde yayımlanmasına müsaadelerini arz ederim. 7.Ekim.1972

Saygılarımla,
Av. Osman Kuntman

Ankara; 4/11/1972
Sayı : 3365

Baro Başkanlığı
İ s t a n b u l

İlgi 8.10.1972 gün ve 1256/4444 sayılı yazınız. İlgi yazınız üzerine Yönetim Kurulumuzca itti-haz olunan karar örneği aşağıya çıkarılmıştır. Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

28.10.1972 gün ve 728/20 sayılı
Yönetim Kurulumuz Kararı :

Sigorta primlerinin tamamının gidere yazılıp yazılmayacağı konusunda Av. Galip Dolun'un İstanbul Barosunca Birliğimize gönderilen yazısı üzerine, Yönetim Kurulumuz kararı uyarınca Av. Osman Kuntman tarafından hazırlanan rapora uygun görüşümüzü bildirdiğimiz İstanbul Barosunun 16.12.1969 gün ve 16/546 sayılı genelgemiz gözden geçirilerek Av. Galip Dolun'un 26.9.1972 günlü yazısı ile birlikte yeniden inceleme konusu yapılması hususundaki 6.10.1972 günlü yazısı ve bu konudaki Av. Osman Kuntman'ın 7.10.1972 günlü ikinci raporu okundu.

Yönetim Kurulumuzun 8.8.1972 gün ve 565/38 sayılı kararı istişari mahiyette olmak üzere ittihaz edilmişinden bu konuda yeniden karar verilmesine yer olmadığına İstanbul Barosuna bu yolda cevap verilerek, cevabın Bültende yayınlanmasına oybirliğiyle karar verildi.

Bkz. TBBB. 1972/15-15.

1972/16-22

Avukatların Sosyal Güvenliği - Meslekten men edilen avukatlığın süre belgeleri - 1136 sayılı kanunun geçici 1. maddesi

İstanbul Barosu Reisliği

İstanbul; 19/7/1972
Sayı : 3770/55

T. Barolar Birliği
Sayın Başkanlığına
A n k a r a

Baro Disiplin Kurulu kararı ile meslekten men edilen meslektaşlarımız hakkında Sosyal Sigorta bakımından haklarında ne gibi işlem yapılacağı tereddüdü mücip olduğundan, Türkiye çapında tabii kat yönünden bu konuda Baro Yönetim Kurulumuzca Sayın Barolar Birliğinin mütalaası alınmasına, 3/8/1972 tarihli oturumunda karar verilmiştir.

Durumu arz eder, kıymetli mütalaanıza intizar ettiğimizi arz ederim.

Saygılarımla,

İstanbul Barosu Başkanı
Av. Ferruh Dereli

Ankara; 3/11/1972
Sayı : 3354

Baro Başkanlığı
İ s t a n b u l

İlgi : 19.8.1972 gün ve 3770/55 sayılı yazınız.

Meslekten men edilen avukatların süre belgele-
rinin tanzimi ile ilgili olarak Yönetim Kurulumuzun
ittihaz eylediği 28.10.1972 gün ve 720/12 sayılı karar
örneği aşağıya çıkarılmıştır.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

28.10.1972 gün ve 720/12 sayılı
Yönetim Kurulumuz Kararı :

Baro Yönetim Kurulu kararı ile meslekten men
edilen avukatlar hakkında Sosyal Sigorta yönünden
yapılacak işlem konusunda Birliğimiz görüşünün bil-
dirilmesini isteyen İstanbul Barosunun 19.8.1972 gün
ve 3770/55 sayılı yazısı ile Yönetim Kurulumuzun
27.5.1972 gün ve 352/35 sayılı kararının incelenerek
bir raporla Yönetim Kurulumuza getirilmek üzere
Av. Enver Arslanalp 7.10.1972 gün ve 657/20 sayılı
kararla görevlendirildiğinden adı geçenin hazırladığı
28.10.1972 günlü raporu okundu.

Baro Disiplin Kurulu tarafından gerek tedbir ve
gerekse ceza bakımından verilen işten yasaklama ka-
rarının Baro levhasından silinme sonucunu doğur-
madığı ve 1136 sayılı Kanunun 1238 sayılı Kanunla
değişik geçici 1. maddesinin A/a fıkrasında da baro
levhasında kayıtlı olma şartının arandığı ve hizmet
belgesine baro levhasında kayıtlı günlerin hesaplan-
arak yazılacağı hükmü mevcut bulunduğu cihetle Yö-
netim Kurulumuzun 27.5.1972 gün ve 352/35 sayılı ka-
rarından dönülerek ikibin günlük süre hesabında, iş-
ten yasaklama süresinin de hesaplanması gerektiği-
ne ve bu şekilde beliren Birlik görüşünün İstanbul
Barosuna gönderilmesine oybirliğiyle karar verildi.

Bkz. TBBB. 1970/4-7; 1971/4-7; 7-16; 8-7; 9-26.

1972/16-23

**Avukatların Sosyal Güvenliği - 1214 sayılı kanun -
1136 sayılı kanunun 188. maddesi**

Malkara; 13/9/1972

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına
A n k a r a

12 yıl Emekli Sandığına tabi olarak yaptığım me-
muriyetten istifa suretiyle ayrılıp Temmuz/1972 tari-
hinden itibaren avukatlık hizmetine başlamış bulu-
nyorum. Topluluk sigortasına ait primi Ekim ayın-

da yatıracağım için başkanlığınıza bazı hususları
danışma mecburiyetinde kaldım. Şöyleki :

1 — Personel Kanununun 9. ncu derece 3. ncu
kademeden maaş aldığım memuriyet maaşını si-
gortaya bildirmem söz konusu olacak mıdır? Evvel-
ce geçen 12 yıllık hizmetimin sigorta hizmeti ile bir-
leştirilmesi için sigortaya nasıl müracaat etmem ge-
rekiyor?

2 — Şimdi 33 yaşında bulunuyorum. Ben bu ya-
şın gerektirdiği primi mi yoksa yeni başlayan avu-
katların yatırdığı primi mi yatırmam lazımdır? Şa-
yet şimdi düşük dilimden prim, birkaç sene sonra-
da birkaç basamak atlamak suretiyle yüksek dilim-
den prim yatırabilirmiyim?

3 — Evvelce memuriyette geçen 12 yıl ile sigor-
tada geçecek olan 13 yıl toplamı olan 25 yılın sonun-
da sigortadan emekli mecburiyetinde miyim? Şayet
bu 25 yıl sonunda avukatlık hizmetine devam edecek
olursam sigortalı olmadan bu hizmete devam edecek
miyim?

Bu hususlarda bilginizi rica eder, saygılar suna-
rım.

Av. Mithat Evren

Ankara; 18/9/1972
Sayı : 2842

Sayın Avukat
Mithat Evren
Malkara/Tekirdağ

İlgi : 14.9.1972 günlü yazınız;

1) 1214 sayılı kanun hükümlerine göre emekli
sandığında geçen hizmetinizin, Sosyal Sigortada ge-
çecek hizmetinizle birleştirilmesi gerekmektedir. Şim-
diden herhangi bir işleme lüzum olmadığı, ancak
emekli sandığındaki aidatınızı geri almamanız ge-
rektiği,

2) En yüksek günlük kazanç üzerinden yaşlılık
aylığına hak kazanabilmek için günlük kazanç mik-
tarınızı dilediğiniz gibi tespit edebileceğinizi, 2.10.1971
gün ve 2522-57 sayı ile barolara gönderilen ve bülten-
de yayınlanan genelgemizdeki listenin bu konuda size
yardımcı olabileceği,

3) Emekli Sandığında geçen hizmetinizle birlik-
te sigortalı hizmetinizin 25 yıla ulaşması halinde yaş-
lılık aylığı bağlanması mecburiyeti olmadığına ve
1136 sayılı kanunun 1238 sayılı kanunla değişik 188.
maddesi uyarınca yaşlılık aylığı bağlanan avukatla-
rın meslekî faaliyetlerine devam edebilecekleri,

kanaatında olduğumuza bağlayıcı olmamak kay-
dıyla bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Gaziantep; 25/9/1972

Barolar Birliği Başkanlığına
A n k a r a

Özü : Sosyal sigorta kurumundan emekli olacakların avukatlık mesleğine devam edip edemeyecekleri hakkında.

Kanunun tayin ettiği şartlarla S. S. K.dan emekli olacak Avukatların emekli sandığından emekli olan diğer meslektaşlar gibi Avukatlık mesleğine devam edip edemeyecekleri hususunda ciddi tereddütler mevcuttur. 7/7/1972 Tarihinde bu hususta yüksek başkanlığa vaki müracaatıma cevap alamadığımdan bir karara varmak üzere durumu yeniden sormak zarureti hasıl olmuştur.

Yaşımın 57 bulunmasına, Altı senelik Hâkimlik, İki sene yedek subaylık yapmış, Üç seneden beri de pirim ödemekte bulunmaktığıma ve 10 senelik süren kanunen hesaplanmasına göre:

1 — Emekliliğimi istemekliğimin mümkün olup olmadığını.

2 — Emekli olduğum takdirde pirimsiz Avukatlığa devam edip edemeyeceğimin bildirilmesine müsaadelerinizi saygılarımla arz ederim.

Av. Refik Danış

Ankara; 26/10/1972
Sayı : 3259Sayın Av. Refik Danış
G a z i a n t e p

İlgi: 25.9.1972 günlü dilekçeniz.

İlgi yazınız üzerine Yönetim Kurulumuzca verilen karar örneği aşağıya çıkarılmıştır.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan7.10.1972 gün ve 658/21 sayılı
Yönetim Kurulumuz Kararı :

Avukatların, Sosyal Sigortalar Kurumundan emekli olduktan sonra, mesleklerini yapmaya devam edip edemeyecekleri ve daha önceki hakimlik ve yedek subaylıkta geçen hizmetlerinin avukatlıkta geçen hizmetleri ile birleştirilerek emekliliğini istemesinin mümkün olup olmadığı konularında bilgi isteyen Av. Refik Danış'ın 25.9.1972 günlü dilekçesi okundu.

Hakimlik ve subaylıkta geçen sürelerin sayıların emekliliğini isteyip istemeyeceği hususunda Sosyal Sigortalar Kurumuna başvurması gerektiğinin, 1136 sayılı Avukatlık Kanununun 1238 sayılı Kanunla değiştirilen 188. maddesi son fıkrası uyarınca ve Yönetim Kurulumuzun 29.XI.1970 gün ve 490/6 sayılı ilke kararına göre Sosyal Sigortalar Kurumundan yaşlı-

lık aylığı bağlanması halinde avukatlığa devam edebileceği hususlarının dilekçi avukat Refik Danış'a bildirilmesine oybirliğiyle karar verildi.

Bkz. TBBB. 1971/6-12; 7-14; 9-3,8 9; 10-5,30; 1972/11-9,30; 12-31,32; 13-22.

1972/16-24

Avukatların Sosyal Güvenliği - T. C. Emekli Sandığından yaşlılık aylığı alan avukatların ve bakmakla yükümlü oldukları aile fertlerinin, dul ve yetimlerinin muayene ve tedavileri - 1425 sayılı kanunun geçici 7. maddesi uyarınca çıkarılacak tüzük

Türkiye Barolar Birliği
Başkanlığına
A n k a r a

18.VII.1972

Malûmunuz olduğu veçhile, yıllardan beri özlemi çekilen sivil emeklilerle dul ve yetimlere sağlık yardımı yapılması, 1425 sayılı Kanunun geçici 7. maddesiyle kabul edilmiştir. Ancak, muayene ve tedavileri usul, şekil ve şartlarının bir tüzükle tespiti ve bunun bir yıl içinde hazırlanması (Kanaatimca neşredilmiş olması) ön görüklüğü halde, bu süre 11 Temmuz 1972 de geçmiş olmasına rağmen tüzük taslağının henüz Emekli Sandığında konuşulduğu, mütalâası alınmak üzere, bu günlerde Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığına gönderildiği veya gönderilmek üzere olduğu anlaşılmaktadır.

1. Camiamızı da ilgilendiren bu kanun hükmünün yerine getirilmesinde gösterilen ihmal ve inhali

2. Kanunun 9. maddesinin (d) fıkrasındaki «geçici 7.ci maddesi, bu maddede yazılı tüzüğün yürürlüğe girdiği tarihi takibeden ay başından 3 ay sonra... yürürlüğe girer» hükmünün mezkûr geçici madde tüzük yapılmasını amir olması bakımından, ne zaman neşredileceği de belli olmayan bu tüzüğün neşrinden sonra yürürlüğe girmesi kanun tekniğine aykırı bulunması; üzerinde Yüksek ilgi ve teşebbüslerinizi arz ve rica ederim.

Derin Saygılarımla,
Av. Cevdet ErberkAnkara; 26.9.1972
Sayı : 2916Maliye Bakanlığı
A n k a r a

Av. Cevdet Erberk'in 18.8.1972 günlü dilekçe ile Birliğimize vaki başvurusunda; emekli olanlarla dul ve yetimlere sağlık yardımı yapılması konusunda, 1425 sayılı Kanunda öngörülen tüzüğün bugüne kadar hazırlanmamış olduğu belirtilmektedir.

1425 sayılı «5434 sayılı T.C. Emekli Sandığı Kanununa ek ve geçici maddeler eklenmesine ve bu kanun ile diğer kanunların bazı hükümlerinin değiştirilmesine ve kaldırılmasına dair Kanun»un geçici 7. maddesinde, bu kanun kapsamına girenlere sağlık yardımı yapılması için, muayene ve tedavilerin usul, şekil ve şartları ile bu hususta ilgili kurumlara ve Sandığın ödeme ve tahsilat işlerini yapan bankalara verilecek görevler ve bunlarla ilgili esasların, Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığının görüşü alınarak Bakanlığımızca, Kanunun yürürlüğünden itibaren bir yıl içinde bir tüzükle tesbit olunacağı belirtilmiştir.

Anılan tüzüğün bir an önce hazırlanarak yürürlüğe girmesinin pek çok hak sahibini ve bu meyanda meslektaşlarımızı yakından ilgilendirdiği sonucuna varan Yönetim Kurulumuz 5.9.1972 günlü toplantısında, gereğinin is'afı için Bakanlığınıza başvurmayı uygun bulmuştur.

Gereğini ve sonucun Birliğimize bildirilmesini takdir ve müsaadelerine arz ederim.

Saygılarımla,
Başkan

T.C.
Maliye Bakanlığı
Ankara

BÜMKO : 115631-352

Konu : Emekli, dul ve yetimlerinin
muayene ve tedavi tüzüğü Hk.

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına
Karanfil Sokak No : 5
Kızılay - Ankara

İlgi : 26/9/1972 tarihli ve 2916 sayılı yazınız.

Emeklilerin, bunların bakmakla yükümlü oldukları aile fertlerinin, dul ve yetim aylığı alanların, muayene ve tedavilerini sağlamak üzere, 1425 sayılı Kanunun geçici 7 nci maddesinde yazılı tüzük tasarısı (Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığının mütalâası alınmak suretiyle) hazırlanmış isede, tasarı henüz tüzük halini almamıştır.

Tüzük halini aldığı anda gerekli işlemin yapılacağı tabiidir.

Bilgi edinilmesi rica olunur.

Maliye Bakanı Y.

Ankara; 4.11.1972
Sayı : 3366

Sayın Av. Cevdet Erbek
A n k a r a

İlgi : 18.8.1972 günlü yazınız.
22.9.1972 gün ve 2888 sayılı yazımız.

1425 sayılı Kanunun geçici 7. maddesi uyarınca çıkarılması gereken tüzüğün hazırlandığı ancak he-

nüz tüzük halini almadığı hakkında Maliye Bakanlığından alınan 23 Ekim 1972 gün ve 115631-352/28682 sayılı yazı örneği ilişikte gönderilmiştir.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Ek : 1 yazı örneği.

1972/16-25

Avukatların Sosyal Güvenliği - Askerlik görevini yapan avukatların T. C. Emekli Sandığı ile ilişki kuracaklarından sosyal sigorta primi ödemiyecekleri - Birlik görüşü

T. C. Sakarya Barosu

Adapazarı; 24.7.1972
Sayı : 284

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına
A n k a r a

Stajını bitirip levhaya kaydedilen Avukatların Askerlik görevini yapmak için Milli Savunma Bakanlığı emrine alındıktan sonra Sosyal Sigorta primlerini ödeyip ödemiyecekleri hakkında tereddüt hasıl olmuştur.

Yukarıda bildirilen durumda olanların maaşlarından Emeklilik keseneği alınmakta ayrıca da Avukatlık sıfatları devam ettiği için Sosyal Sigortaya prim ödeme zorluğunda kalmaktadır. Bu iki yönlü kesinti ilgililerin mağduriyetine sebep olduğundan yapılacak işlemin tesbitini arz ederim.

Baro Başkanı
M. Raşit Abasıyanık

Ankara; 28.8.1972
Sayı : 2693

Sosyal Sigortalar Kurumu
Genel Müdürlüğüne
A n k a r a

Askerlik görevine başlayan avukatlardan hem T.C. Emekli Sandığı hem de Kurumunuzca prim kesildiği belirtilerek bu iki yönlü kesinti konusunda yapılacak işlem hakkında Birliğimizden görüş istenmektedir.

Yönetim Kurulumuz bu konuyu 8.8.1972 günlü toplantısında incelemiştir.

1136 sayılı Avukatlık Kanununun 1238 sayılı Kanunla değişik 188. maddesinde emekliye tabi görevde çalışmakta olanların Sosyal Sigortalar kapsamına alınmayacakları açıkça hükme bağlanmıştır. Askerlik görevini yapan avukatların bu kamu görevi sebebiyle T.C. Emekli Sandığı ile ilgilenmek mecburiyetin-

de oldukları 5435 sayılı Kanun hükmü gereğidir. Bu itibarla askerlik görevi yapan avukatların Sosyal Sigorta ile ilgilendirilmiyerek Emekli Sandığı kapsamına girmeleri ve terhisten sonra tekrar avukatlığa döndüklerinde Topluluk Sigortasına dahil olmaları ve her iki hizmetin 1214 sayılı Kanunla birleştirilmesi gerektiği düşünülmüştür.

Konu ile ilgili Kurumunuz görüşünün bildirilmesini takdirlerine arz ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Ankara; 28.8.1972
Sayı : 2694

Baro Başkanlığı
S a k a r y a

İlgi : 24.7.1972 gün ve 284 sayılı yazınız.

İlgi yazınız Yönetim Kurulumuzun 8.8.1972 günlü toplantısında incelenmiş, askerlik görevi yapan avukatların sigorta ile ilgilendirilmiyerek Emekli Sandığı kapsamına girmeleri ve terhisten sonra tekrar avukatlığa döndüklerinde Topluluk Sigortasına dahil olmaları ve her iki hizmetin 1214 sayılı Kanunla birleştirilmesi gerektiği şeklinde beliren görüşümüzün, Sosyal Sigortalar Kurumuna bildirilerek Kurumun da bu konudaki görüşünün istenmesine ve alınacak cevaba göre konunun yeniden incelenmesine karar verilmiştir.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Sosyal Sigortalar Kurumu
Genel Müdürlüğü

İşareti : IX.367-A
Tarihi : 6.9.1972
No : 439757

Türkiye Barolar Birliği
Başkanlığına
A n k a r a

Yazılarında da belirtildiği üzere, 1136 sayılı Kanununun 1238 sayılı Kanunla değiştirilen 188 nci maddesi gereğince. Yedek Subaylık Yapan Avukatların 5434 sayılı Kanuna tabi olmaları lüzum geldiğinden bunların Topluluk Sigortasına devam etmelerine ve kendilerinden prim alınmasına imkân görülmemektedir.

Ancak, terhis edildikten sonra T.C. Emekli Sandığı veya Sosyal Sigortalara tabi işlerde çalışmadıkları ve serbest Avukatlık yaptıkları takdirde tekrar Topluluk Sigortasına girmeleri gerekmektedir.

Bilgi edinilmesini rica ederiz.

Genel Müdürlük

S. Turla H. Giray
İht. Sig. Müdürü İht. Sig. Md. Yrd.

Ankara; 22.9.1972
Sayı : 2884

Baro Başkanlığı
S a k a r y a

İlgi : 24.7.1972 gün ve 284 sayılı yazınız.
28.8.1972 gün ve 2694 sayılı yazımız.

Askerlik görevi yapan meslekdaşlarımızın sigorta ile ilgilendirilmiyerek T.C. Emekli Sandığı Kapsamına girmeleri konusunda Baronuzun Birliğimiz aracılığıyla iletilen başvurmasına Sosyal Sigortalar Kurumu Genel Müdürlüğünün 6.9.1972 gün ve IX.367-A işareti, 439757 sayılı yazısı örneği ekte gönderilmiştir. Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Ek : 1 yazı fotokopisi.

1972/16-26

Avukatların Sosyal Güvenliği - «Hastalık - Analık» ve «İş kazalarıyla Meslek Hastalıkları» Topluluk sigortası

Türkiye Barolar Birliği

Ankara: 16.9.1972
Genelge No : 40-2838

Baro Başkanlığı
.....

Konu : Avukatların «Hastalık Analık» ve «İşkazaları ile Meslek Hastalıkları» Topluluk Sigortaları hk.

Sosyal Sigortalar Kurumu Genel Müdürlüğünden alınan 13.9.1972 gün ve X-S. 86/275 işareti, 453233 No.lu yazı örneği aşağıya çıkarılmış, «Hastalık, Analık» ve «İşkazaları ile Meslek Hastalıkları» Topluluk Sigortalarmna ait (C-2010-82, 83, 84 ve 85) örnek bordrolarından birer adet ilişikte gönderilmiştir.

Baronuzla Sosyal Sigortalar Kurumu arasında ihtiyari sigorta dalmı teşkil eden bu konularda sözleşme yapılmışsa, sözleşme hükümlerine göre işlem yapılmak üzere bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Eki : 2.

Sosyal Sigortalar Kurumu
Genel Müdürlüğü

Türkiye Barolar Birliği İşareti : X-S. 86/275
Başkanlığına Tarihi : 13.9.1972
Ş e h i r No : 453233

Özeti : Avukatların «Hastalık, Analık» ve «İşkaza-

ları ile Meslek Hastalıkları» Topluluk Sigortaları Hk.

Avukatların «Hastalık Analık» ve «İşkazaları ile Meslek Hastalıkları» Topluluk Sigortasına ait (C-2010-82, 83, 84 ve 85) örnek bordrolardan, Barolar Başkanlıklarına örnek olarak birer adet gönderilmek üzere, yetmişer tane ilişikte gönderilmiştir.

Bilgi edinilmesini rica ederiz.

Genel Müdürlük

A. Ersavaş Mustafa Ertem
Hastalık Sigortası Müdürü Genel Müdür Yard. V.

Bkz. TBBB. 1971/7-14; 9-3, 9.

1972/16-27

Avukatlara Tabanca Taşıma ruhsatı verilmesi

T.C.
İçişleri Bakanlığı
Emniyet Genel Müdürlüğü

Daire : Asayiş
Şube : Ateşli Silâhlar
Konu : 62152-31
Sayı : 148934

Ankara; 17.9.1972

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığı
A n k a r a

İlgi : 22.8.1972 gün ve 2672 sayılı yazınız.

İlgi yazınızda; Avukatlara silâh taşıma yetkisinin tanınması hakkındaki talebiniz incelendi :

Yönetmeliğe sonradan ilâve edilerek 16.6.1972 tarihli ve 14217 sayılı resmi gazetede yayınlanmış bulunan (ö) bendine göre silâh taşıyacak şahsın halen resmi sıfatı haiz kamu hizmeti görevlisi olması, ayrıca hayatı harici ve ciddi tehlikenin şahsi husumetten değil ifa edilmekte bulunan görevden doğması, alınan tedbirlere rağmen kişinin silâh taşımalarının lüzumlu ve zaruri olduğu kamsına varılması icabeder.

Durumları bu şartlara umyana Avukatlara silah taşıma belgesi verilmesine imkân bulunmamaktadır.

Malûmat husulünü rica ederim.

Hayrettin Ersöz
Müsteşar
İçişleri Bakanı Y.

Ankara; 28.10.1972
Sayı : 3296

Kişiy e Özel

Sayın Ferit Kubat
İçişleri Bakanı
A n k a r a

İlgi : 22.8.1972 gün ve 2672 sayılı yazımız.
Emniyet Genel Müdürlüğü ifadeli 7.9.1972 gün ve 62152-31/148934 sayılı yazı.

Meslekî çalışmalarında sırasında avukatlara vaki saldırlar gazete sütunlarında sık görülen haberler arasındadır. Barolarımız ve meslekdaşlarımız Birliğimiz kurulduğundan buyana örnekler göstererek konu ile ilgilenilmesini Birliğimizden istemekte ve bu haklı isteklerde ısrar etmektedirler.

1136 sayılı Yasanın 121/13. maddesi ile yüklenildiği görevin doğal bir sonucu olarak konu Birliğimizce Sayın Bakanlığınza intikal ettirilmesine rağmen bugüne kadar olumlu sonuç alınmamıştır.

Mardin Valiliğinin aksine davranışından bahisle avukatlara silâh taşıma belgesi verilmesinde kolaylık sağlanması için Yönetim Kurulumuzun 8.8.1972 gün ve 554/27 sayılı kararı uyarınca Sayın Bakanlığınza sunulan 22.8.1972 gün ve 2672 sayılı yazımıza karşılık Emniyet Genel Müdürlüğü ifadeli 7.9.1972 gün ve Ateşli Silâhlar Şubesi ifadeli 62152 sayılı yazıda; Avukatların kamu hizmeti görevlisi olmadıkları, hayatlarının harici ve ciddi tehlikeye şahsi husumetten maruz bulunduğu ifade edilmiştir.

Gerçeklere uygun düşmeyen bu yazının Avukatlık Yasası incelenmeden ve avukatlık mesleğinin mahiyeti bilinmeden kaleme alındığı kamsına varan Yönetim Kurulumuz 7.10.1972 gün ve 689/52 sayılı kararı ile kişiy e özel bir yazı ile zatıalınıza başvurulmasına karar vermiştir.

6136 sayılı Yasanın 7. maddesinin üçüncü bendi gereğince hazırlanarak 16.6.1972 gün ve 14217 sayılı Resmî Gazetede yayınlanan yönetmeliğin 1. maddesi (ö) bendinde; «kamu görevlilerinden, ifa ettikleri bir kamu hizmeti dolayısıyla hayatlarının harici ve ciddi bir tehlikeye maruz bulunduğu valiliklerce anlaşılmalara» silâh taşıma belgesi verilmesi gerektiği saptanmıştır.

Avukatlığın «kamu hizmeti» olduğu 1136 sayılı Yasanın 1. maddesile açıkça belirtilmiştir. Konu, Anayasa Mahkemesinin 21.1.1971 tarih ve 33/7 sayılı kararı ile esasen çözümlenmiştir. 23 Ağustos 1971 tarihli Resmî Gazetede yayınlanan bu kararda aynen şöyle denilmektedir : «Tüzel kişiliği kamu kurumu niteliğinde meslek kuruluşlarını oluşturan Türkiye Barolar Birliğinin ve Baroların gözetim ve denetimi altında hak arama hürriyetinin işleyişine destek olan, hukukî ilişkilerin düzenlenmesinde, her türlü hukukî sorun ve anlaşmazlıkların adalet ve hakkaniyete uygun olarak çözülmesinde ve genellikle hukuk kurallarının

eksiksiz uygulanmasında yargı organlarına ..... yardım etme ereğini güden hukukî bilgi ve tecrübelerine adalet hizmetine ve kişilerin yararlanmasına adanmış, görevlerin yerine getirilmesinde adli mercilerin ve öteki resmî dairelerin kendilerine yardımcı olmakla yükümlü tutulduğu bir meslek topluluğunun, avukatlığın faaliyetlerinin kamu yararı ile olan sıkı ilgisi, bu ilginin de işe bir kamu hizmeti niteliği kazandırdığı ..... ortadadır».

Hizmetin ifası sırasında avukatların hayatlarının harici ve ciddi bir tehlikeye maruz bulunduğu bir çok örneği ile sabittir. Sanık veya müdahil vekili olarak diğer tarafın husumetine maruz bulunan avukatlara, silâhla tecavüz edildiği ve meslekdaşlarımızın meslekî çalışmalarını sebebiyle hayatlarını kaybettikleri bilinen bir gerçektir.

Sanık veya müdahil vekili olmakla veya bir gayrimenkul ihtilâfında diğer tarafın husumetine maruz bulduklarını, 22.8.1972 gün ve 2672 sayılı yazımızda belirtilmesinden, avukatların şahsi husumetten hayatlarının ciddi tehlikeye karşı karşıya buldukları anlamının çıkarılamayacağı açıktır.

Avukatların sanık veya müdahil vekili olduğu zaman taraf olmadığı meydandadır. Ancak, avukatların sanık veya müdahilin haklarını savunması, menfaatine zıt düşen tarafca hasım gibi telâkki edilerek tecavüze maruz kaldıkları da gerçektir. Bu itibarla Emniyet Genel Müdürlüğü ifadeli ilgi yazıda isteğimizin avukatların şahsi husumete maruz bırakılmasına dayanılarak reddedilmesinde isabet görülmemiştir.

Yukarıda açıklanan nedenlerle konunun yeniden incelettirilerek yönetmeliğin 1. maddesi (ö) bendine eklenen hüküm uyarınca, avukatlara silâh taşıma belgesi verilmesi için valiliklere genelge gönderilmesini ve sonuçtan Birliğimize de bilgi verilmesini müsaadelerine arz ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Bkz : TBBB. 1971/6-9, 16; 7-2, 3, 15; 9-13; 10-7, 8, 11; 1972/11-20, 29; 13-23; 15-14.

1972/16-28

Avukatlara vaki saldırılar

Elt Barolar Birliği Başkanlığına Ankara

22 Temmuz 1972 gecesi şehrin en merkezi yerinde bulunan evim dinamitlenmiş failer yakalanmamıştır keyfiyeti arz eder gereğini saygı ile dilerim.

Avukat Polat Sabuncu

Ankara; 28.7.1972
Sayı : 2469

Cumhuriyet Savcılığı
Şebinkarahisar

Şebinkarahisarda avukat Polat Sabuncu tarafından Birliğimize çekilen 24/7/1972 tarihli telgrafda;

22 Temmuz 1972 gecesi evinin dinamitlendiği ve failerinin yakalanmadığı bildirilmektedir.

Olay hakkında yapılan işlemin bildirilmesini rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Ankara; 26.9.1972
Sayı : 2912

Sayın Av. Polat Sabuncu
Şebinkarahisar

İlgi : 24.7.1972 günlü tel yazınız.

İlgi yazınız üzerine başvurduğumuz Şebinkarahisar C. Savcılığının 5.8.1972 gün ve 1972/3345 sayılı cevap yazısı örneği ekte gönderilmiştir.

Yönetim Kurulumuzun 5.9.1972 gün ve 627/54 sayılı kararı uyarınca anılan Savcılıktan soruşturma sonucu hakkında da bilgi istenmiş olduğuna bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Ek : 1 yazı örneği.

T.C.
Şebinkarahisar
C. Savcılığı

Sayı : 1972/3345

Türkiye Barolar Birliği
Başkanlığına
A n k a r a

İlgi : 28.7.1972 gün ve 2469 sayılı yazınız :

Polat Sabuncu'nun evine atılan dinamit olayı ile ilgili evrakta suçlularının henüz tesbit edilememiş olup aranmakta oldukları bu bakımdan hazırlık evrakının devam etmekte olduğuna bilgileri saygıyla arz olunur. 8.8.1972

C. Savcısı

Ankara; 26.9.1972
Sayı : 2911

C. Savcılığı
Şebinkarahisar

İlgi : 5.8.1972 gün ve 1972/3345 sayılı yazınız.

Av. Polat Sabuncu'nun evine atılan dinamit olayı ile ilgili soruşturma sonuçlandırıldığında Birliğimize bilgi verilmesini Yönetim Kurulumuzun 5.9.1972 gün ve 627/54 sayılı kararı uyarınca rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

T.C.
Şebinkarahisar
C. Savcılığı

Türkiye Barolar Birliği
Başkanlığına
A n k a r a

Sayı : 1972/3345

İlgi : 26/9/1972 tarih ve 2911 sayılı yazınız.

İlgi yazınızda evine dinamit atılan Avukat Polat Sabuncu'nun şikayetinin sonuçlandığında memuriyetinize bilgi verilmesi istenmiştir.

Olayın faili meçhul olup aranmasına devam edilmektedir. Tahkikat sonuçlandığında ayrıca bilgi verilecektir.

Keyfiyet bilgilerine arz olunur.

30/9/1972
C. Savcı Y.

Mardin elt.
Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına
A n k a r a

Amme hizmeti gören meslektaşlarımız bu görevleri, sebebiyle her gün tecavüzlere uğramaktadırlar. Dün gece Midyatta Avukat Zehra Seyhanın evine silâhla ateş edildiği, tahminen 20 gün evvel yine Cizre'den İdil'e gelmekte olan dava takipçisi Şehmuz Uğurel'nin yolu kesilerek arabadan indirilip otomatik silâhlarla paramparça edildiği bir gerçektir. Meslektaşlarımızın sistemli bir şekilde görevleri sebebiyle tecavüzlere maruz kalmaları teessüf ve teessüre şayan olmakla beraber ilgililer nezdinde teşebbüs ve takdirlerinizi saygıyla arz ederim.

Avukat Yunus Kavak
Baro Başkanı

Ankara; 26.9.1972
Sayı : 2918

İçişleri Bakanlığı
A n k a r a

Mardin Barosu Başkanı Av. Yunus Kavak'ın, Birliğimize gönderdiği 15.9.1972 günlü tel yazısı örneği ekte sunulmuştur.

Görevleri sırasında yada, görevleri nedeniyle tecavüze uğradıkları belirtilen meslektaşlarımızın canlarının, mesleklerini icrada güvenliklerinin sağlanması daha önce Sayın Bakanlıklarına müteaddit defalar arz edilmişti. Bu yöndeki şikâyetlerin devam ettiği anlaşılmaktadır.

Konunun bir kez daha incelenerek gereğinin takdirini ve sonucunun birliğimize bildirilmesini müsaadelerine arz ederim.

Ek : 1 tel fotokopisi.

Saygılarımla,
Başkan

Ankara; 26.9.1972
Sayı : 2920

Cumhuriyet Savcılığına
M a r d i n

Mardin Barosu Başkanı Av. Yunus Kavak'ın, Birliğimize gönderdiği 15.9.1972 günlü tel yazısı örneği ekte gönderilmiştir.

Görevleri sırasında yada görevleri nedeniyle tecavüze uğradıkları belirtilen meslektaşlarımızın canlarının ve mesleklerini icrada güvenliklerinin sağlanması hususunda Savcılığınızca gerekli soruşturmanın yapılmasını ve sonucundan Birliğimize de bilgi verilmesini rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Ek : 1 tel fotokopisi.

Ankara; 26/9/1972
Sayı : 2919

Valilik Makamına
M a r d i n

Mardin Barosu Başkanı Av. Yunus Kavak'ın, Birliğimize gönderdiği 15.9.1972 günlü tel yazısı örneği ekte gönderilmiştir.

Son günlerde meslektaşlarımıza karşı görevleri sırasında yada görevleri nedeniyle tecavüzler artmış bulunmaktadır.

Olay ve olayla ilgili olarak yapılan işlem hakkında bilgi verilmesini rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Ek : 1 tel fotokopisi.

T.C.
Mardin Valiliği
Emniyet Müdürlüğü

Sayı :2197
Mardin; 5/10/1972

Şube : 2
Sayı : 2197
Konu : Yunus Kavak Hk.

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına
A n k a r a

İlgi : 26/9/1972 gün ve 2919 sayılı yazınıza.

İlgi yazınızda; Mardin Barosu başkanı Yunus Kavak'ın Birlik Başkanlığına çekmiş olduğu telgraf üzerine yapılan tahkikatta :

1 - İdilde Dava vekili Şehmuz Uğurel'i öldürmekten sanık Nuri DANIŞMAN olayı müteakip yakalanmış ve Adliyeye sevk edilerek sorgusunu müteakip tevkif edilmiştir.

2 — Midyat ilçesinde Avukat Zehra Seyhan'ın evine Silâhla ateş eden meçhul şahıs önemle aranmaktadır. Yakalandığında Adliyeye sevk edilecektir.

Bilginizi rica ederim.

Ergun Gökdeniz
Mardin Valisi

Ankara; 18/10/1972
Sayı : 3148

Baro Başkanlığı
M a r d i n

Avukat Zehra Seyhan'ın evine silâhla ateş edildiğine ve dava vekili Şehmuz Uğurel'in öldürüldüğüne dair 15.9.1972 tarihli tel yazınızın örneği İçişleri Bakanlığı ile Mardin Valiliğine ve bu yer C. Savcılığına gönderilerek olayla ilgili olarak yapılan işlem hakkında bilgi verilmesi istenilmiştir.

Mardin Valiliğinden alınan karşılık yazıda dava vekili Şehmuz Uğurel'i öldürmekten sanık Nuri Dânişman yakalanmış olup adliyeye sevk edilerek tevkif edildiği ve Av. Zehra Seyhan'ın evine silâhla ateş eden meçhul şahsın önemle aranılmakta olup yakalandığında adliyeye sevk edileceği bildirilmiştir.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Samsun Tel 109202

Acele Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına Ankara

Baromuz mensubu Yönetim Kurulu Üyesi sayın Avukat Nizamettin Atlı ifa etmekte bulunduğu Samsun Belediye Reis Vekilliği sırasında 29 Ağustos 1972 günü silâhlı ve şeni bir tecavüze uğramıştır. Halen Samsun Devlet Hastahanesinde tedavi altında bulunmaktadır. Olay Yönetim Kurulumuzca efkârı umumiyyede kınanmış ayrıca ilgili makamlar nezdinde gerekli teşebbüslerde bulunulmuştur. Suçlu yakalanıp adalete teslim edilmiştir. keyfiyeti bilgilerinizi arz eder saygılarımı sunarım.

Baro Başkanı İsmet Katar

Ankara; 26/9/1972
Sayı : 2922

C. Savcılığı
S a m s u n

Samsun Barosu Başkanı Av. İsmet Katar'ın 29.8.1972 günlü tel yazısı örneği ekte sunulmuştur.

Olay hakkında Birliğimize bilgi verilmesini Yönetim Kurulumuzun 5.9.1972 gün ve 617/44 sayılı kararı uyarınca rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Ek : 1

Ankara; 27/9/1972
Sayı : 2921

Sayın Av. Nizamettin Atlı
Samsun Barosu Yönetim Kurulu Üyesi
S a m s u n

Uğradığınız tecavüz olayı Birliğimiz Yönetim Kurulunun 5.9.1972 günlü toplantısında üzüntüyle öğrenilmiş, durum Samsun C. Savcılığına da bildirilmiştir.

Yönetim Kurulumuz ve şahsım adına geçmiş olsun der acil şifalar dilerim.

Saygılarımla,
Başkan

T.C.
Samsun
Sorgu Hakimliği

Sayı : 972/188

C. Savcılığına
S a m s u n

Müzekkerenizde adı geçen Hakimliğimiz 972/188 esas sayılı tahkikat dosyasının elan derdest olup tahkikatın devam etmekte olduğu, tahkikatın 5/10/1972 gününe muallak olduğu mağdurun kati raporunun alınması için müzekkere yazıldığı ve şahitlerden Aslan Taşanın yeniden ihzarına karar verildiği tahkikat dosyasının tetkikinden anlaşılmıştır.

Bilgileriniz rica olunur. 29/9/1972

Hakim 7289

Bkz. TBBB. 1971/6-9, 16; 7-3; 8-2; 9-13; 10-11; 1972/11-20; 13-23; 14-19.

1972/16-29

Adliye Teşkilâtındaki yetersizlikler - Adli Tıp Fizik şubesi

Baro Yönetim Kurulu Başkanlığına
O r d u

Adli Tıp Fizik Şubesinin durumu Hk.

Vekili olduğumuz sanıklara ait dosyalardan da belli olduğu gibi, Adli Tıp Fizik Şubesine giden evraklar (1) 1,5 (2) - yıldır geri dönmemektedir.

Gazete haberlerinden öğrendiğimize göre, bunun nedeni uzman yokluğudur.

Yine gazete haberlerine göre, bu durumda bekleyen 2500 tutuklu dosyası bulunmaktadır. Ve işler düzenlense dahi normal çalışma, 1973 yılı nisan ayında başlayacaktır.

Bu duruma göre Sayın Yönetim Kurulundan taleplerim :

1 — Bu korkunç haberlerin doğru olup olmadığı hakkında Barolar Birliği Yönetim Kurulundan ve ilgili yerlerden bilgi sorulması.

2 — Ağır Ceza dosyalarımızı ve dolayısıyla bu yöndeki işlerimizi tamamen felce uğratan bu durumun gerçekliği karşısında ise, yönetim kurulumuzun harekete geçmesi,

(İlgili yerlere tel çekilmesi, açık oturum v.s. gibi)

Saygılarımla,
4/9/1972

Avukat
Emel Gürel

Ordu; 5/9/1972
Sayı : 299

Ordu Barosu Başkanlığı
Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına
A n k a r a

Baromuz Avukatlarından Emel Gürel'in 4/9/1972 tarihli dilekçe sureti ilişikte sunulmuştur.

Gereğini arz ederim. Saygılarımla.

Ordu Barosu Başkanı
Avukat Orhan Eroğlu

Ankara; 26/10/1972
Sayı : 3236

Adalet Bakanlığına
A n k a r a

Ordu Barosunun 5.9.1972 gün ve 299 sayılı yazısı ekinde Birliğimize gelen Emel Gürel'in; Adli Tıp Fizik Şubesine gönderilen belgelerin bir, iki yılda geri dönmediği, buna sebep olarak uzman yetersizliğinin gösterildiği, halen 2500 dosyanın beklediğini bu hususta bilgi verilmesi ve gerekli teşebbüslerde bulunulması dileğini kapsayan 4.9.1972 günlü dilekçesi Yönetim Kurulumuzun 7.10.1972 günlü toplantısında incelenerek, konunun Bakanlığınıza iletilmesine karar verilmiştir.

Yeni bir kanun tasarısı hazırlamak suretiyle Sayın Bakanlıklarının konuya eğilmiş bulunduğu bilinmekle beraber, bekleyen dosyalarla ilgili tedbirlerin bir an önce alınması için gerekli işlemlerin icrasını müsaadelerine arz ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Ankara; 26/10/1972
Sayı : 3237

Baro Başkanlığı
O r d u

İlgi : 5.9.1972 gün ve 299 sayılı yazınız.

İlgi yazınız ekinde gelen Av. Emel Gürel'in 4.9.1972 günlü dilekçesi Yönetim Kurulumuzun 7.10.1972 günlü toplantısında incelenerek yazıda belirtilen hususların Adalet Bakanlığına iletilmesine karar verilmesine bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Ankara; 29/8/1972
Sayı : 2708

Baro Başkanlığı
A n t a l y a

İlgi : 13.7.1972 gün ve 263 sayılı yazınız.

İlgi yazınız ekindeki Av. Bahattin İzgi'nin 11.7.1972 günlü dilekçesi örneği Yönetim Kurulumuzun 23.7.1972 gün ve 499/20 sayılı kararı uyarınca gereği için Adalet Bakanlığına iletilmiştir.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Ankara; 29/8/1972
Sayı : 2707

Adalet Bakanlığına
A n k a r a

Antalya Barosu aracılığıyla Birliğimize gönderilen Av. Bahattin İzgi'nin 11.7.1972 günlü dilekçesi örneği Yönetim Kurulumuzun 23.7.1972 gün ve 499/20 sayılı kararı uyarınca ilişikte sunulmuştur.

Gereğinin takdirini müsaadelerine arz ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Ek : 1

Antalya Barosu Başkanlığı

Ankara; 13/7/1972
Sayı : 263

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına
A n k a r a

Baromuz Üyelerinden Av. Bahattin İzgi tarafından verilen dilekçe örneği ekte sunulmuştur .

Gereğine delaletlerinizi arz ederim. Saygılarımla,

Av. Zeki Şeremet
Baro Başkanı

Baro Başkanlığına
A n t a l y a

Korkutelindeki bir mevkuflu davam dolayısıyla, uzun zamandan beri Adli Tıp Meclisinden cevap alınmadığından, bu işin takibi için İstanbul'a gittim. Yaptığım soruşturma neticesinde, Adli Tıp Meclisi Fizik Şubesinde hiçbir mütehassısın bulunmadığını, işlerin sürüncemede kaldığını, Nisan 1971 tarihinden beri bekliyen evrak olduğunu öğrenmiş bulunuyorum.

Pek çok suçsuz vatandaşın, Adli Tıp Fizik Şubesinden gelecek cevabı bekledikleri gibi, davalar bu sebeple uzun zamandan beri sürüncemede kalmakta ve adaletin tecellisi gecikmektedir.

Durumun Adalet Bakanlığına ve Barolar Birliğine duyurularak Adli Tıp Fizik Şubesine biran evvel mütehassıs tayininin teminine tavassutlarımızı arz ederim. 11.7.1972

Avukat
Bahattin İzgi

1972/16-30

Mahkeme kadrolarının yetersizliği - Siirt Hukuk, İpsala Sulh ve Cide Sorgu hakimliklerine atama yapılması - Alaşehir hakim kadrosu verilmesi

Siirt Baro Başkanlığı
Sayı : 70

Siirt; 28/8/1972

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına
A n k a r a

Bir buçuk senedenberi Siirtte Hukuk hakimi yoktur. Bu müddet içinde davalara ya mevcut hakimler asli vazifelerine ilaveten bakmakta veya muvakkat bir zaman içinde yetki verilen hakimler bakmaktadır. Devamlı şekilde davalara bakılmadığı için her celse hakimler değiştiği için işler sürüncemede kalmaktadır. Bu bakımdan baromuz mensubu avukatlar müşkül durumda kaldığı gibi vatandaşın da hakları zamanında tecelli etmemektedir.

Adli tatil içinde izinli ayrılan hakimlerin çokluğu sebebi ile Buraya yetki verilen ULUDERE hakimlerinden Remzi Kibaroğlu kısa müddet içinde işlere intibak ve dosyaların çoğunu da tetkik etmek suretiyle işlere hakim olmuş bulunduğu için, buraya tayin edilmesi veya devamlı şekilde yetki verilmesi halinde işlerin intizama gireceği kanaati hasıl olmuş bulunmaktadır. Bu itibarla uzun müddetten beri açık bulunan Siirt Hukuk hakimliğine adı geçen hakim Remzi Kibaroğlunun temelli olarak tayin veya devamlı yetki verilmesi, bu olmadığı takdirde başka bir hakim tayin edilmesi hususunda yetkili merciler

nezdinde tavassut buyurulmasını saygılarımla arz ederim.

Av. Fikri Şendur
Baro Başkanı

Ankara; 24/10/1972
Sayı : 3191

Yüksek Hakimler Kurulu Başkanlığına
A n k a r a

Siirt Hukuk Hakimliği görevini kendisine verilen yetkiye binaen uzun süreden beri yürütmekte olan Uludere Hakim Remzi Kibaroğlunun, Siirt Hukuk Hakimliğine atanmasını, bu olmadığı takdirde başka bir hakim görevlendirilmesi dileğini kapsayan, Siirt Barosunun 25.8.1972 gün ve 70 sayılı yazısı örneği Yönetim Kurulumuzun 7.10.1972 gün ve 671/34 sayılı kararı uyarınca ekte sunulmuştur.

Gereğinin takdir buyrularak sonuçtan bilgi verilmesini müsaadelerine arz ederim.
Ek : 1

Saygılarımla,
Başkan

Ankara; 24/10/1972
Sayı : 3192

Baro Başkanlığı
S i i r t

İlgi : 25.8.1972 gün ve 70 sayılı yazınız.

İlgi yazınız, Yönetim Kurulumuzun 7.10.1972 günlü toplantısında incelenmiş dileğin Yüksek Hakimler Kuruluna iletilmesine karar verilmiştir.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

T.C.
Yüksek Hakimler Kurulu
Birinci Bölüm

Sayı : İşlemler Br.
Konu : 13300

Ankara; 26/10/1972

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına

İlgi : 24.10.1972 gün ve 3191 sayılı yazıya.

Açık bulunan Siirt Hukuk Hakimliğine ilk atama kararı ile atama yapılmasına çalışılacaktır.

Bilgi edinilmesini rica ederim.

Rüştü Baykal
Yüksek Hakimler Kurulu
Başkan Vk.

Yüksek Hakimler Kurulu Başkanlığına
A n k a r a

İlçemiz Asliye Hakimi tayinen ayrılmış, sorgu hakimi halen İstanbulda hastahane tedavisi altında bulunmaktadır.

Asliye Hakimliğine atanan Sulh hakimi Selçuk Erdem'de rahatsız olup bu durum ile tekml işlere bakmaktadır.

Değişik işlerle beraber 2386 derdest dava bulunmaktadır. Üç hakimin dahi bakamayacağı bu kadar yüklü işe keşifleride ilave edersek adalet hizmetinin ne kadar aksadığı anlaşılacaktır.

İlçeye Sulh hakimi tayinine kadar yetkili bir hakim atanmasını yüksek takdirlerinize arz ederim
5/9/1972

Avukat Nezih Erim
İmza

Avukat Neşet Genç Avukat Mehmet Ali Önder
İmza İmza

Avukat Tekin Özmen Avukat Şükran Önder
İmza İmza

Edirne Barosu Başkanlığı 6/9/1972
Sayı : 138
Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına
A n k a r a

İpsala ilçesi avukatlarının Yüksek Hakimler Kurulu Başkanlığına çektikleri 5/9/1972 günlü telgraf sureti ilişiktir.

Gereğine delaletlerinizi saygılarımla arz ederim.

Baro Başkanı Yardımcısı
Av. Sinan Sayın

Ankara; 24/10/1972
Sayı : 3183

Yüksek Hakimler Kurulu
Sayın Başkanlığı
A n k a r a

İpsala İlçesinde bir Sulh Hakimi atanmasına kadar bir hakimin yetkili olarak görevlendirilmesi hususunda ilçe avukatlarının 5.9.1972 günlü tel yazısı ile Başkanlığımıza başvurdukları Edirne Barosunun 6.9.1972 gün ve 138 sayılı yazısında bildirilerek gereği için Birliğimizin de ilgilenmesi istenilmiştir.

Dilek hakkında gereğinin takdir olunarak, sonucun Birliğimize ve dilekçilere bildirilmesini Yönetim Kurulumuzun 7.10.1972 gün ve 669/32 sayılı kararı uyarınca müsaadelerine arz ederim.

Saygılarımla,
Başkan

T.C.
Yüksek Hakimler Kurulu
Birinci Bölüm

Ankara; 27/10/1972

Sayı : İşlemler Br. 133334

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına

İlgi : 24.10.1972 gün ve 3183 sayılı yazıya;

1 — İpsala Hakimliği münhal olup, ilk atama kararı ile atama yapılacaktır.

2 — Sulh ve sorgu hakimleri halen görevlerinde bulduklarından, buraya yetkili hakim verilmesi uygun görülmemiştir.

Bilgi edinilmesini rica ederim.

Rüştü Baykal
Yüksek Hakimler Kurulu
Başkan Vk.

Ankara; 3/11/1972
Sayı : 3344

Baro Başkanlığı
E d i r n e

İlgi : 6.9.1972 gün ve 138 sayılı yazınız,
29.10.1972 gün ve 3184 sayılı yazınız.

İpsala İlçesi Sulh Hakimliğine ilk atama kararı ile atama yapılacağı hakkında Yüksek Hakimler Kurulu Başkanlığından alınan 27.10.1972 gün ve 13334 sayılı yazı örneği ilişikte gönderilmiştir.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Cide Tel

Türkiye Barolar Birliği
Başkanlığına
A n k a r a

Sorgu hakiminin yetkili diğerinin raporlu bulunduğu Cidede yirmi günden beri adli işler durmuş son olarak yetkili hakim verilmişse de izinli olması vazifeye başlamasına mani olmuştur adalet bekleyen binlerce vatandaş adına ilginizi saygı ile dilerim.

Avukat Fuat Nazlı

Ankara; 24/10/1972
Sayı : 3187

Yüksek Hakimler Kurulu Başkanlığına
A n k a r a

Cide'ye Sorgu Hakimi atanması hususunda, Avukat Nazlı'nın Birliğimize gönderdiği 20.9.1972 günlü tel yazısı örneği Yönetim Kurulumuzun 7.10.1972 gün ve 683/46 sayılı kararı uyarınca ekte sunulmuştur.

Gereğinin takdiriyle sonucu hakkında Birliğimize bilgi verilmesini müsaadelerine arz ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Ek : 1 tel örneği

T. C.
Yüksek Hakimler Kurulu
Birinci Bölüm

Sayı : İşlemler Br.
Konu : 13301

Ankara; 26.10.1972

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına

İlgi : 24.10.1972 gün ve 3187 sayılı yazıya.

Cide sorgu hakimliğine gerekli atama yapılmış ve atanan hakim 18.10.1972 günü Cide'de işe başlamıştır.

Bilgi edinilmesini rica ederim.

Rüşti Baykal
Yüksek Hakimler Kurulu
Başkan Vk.

Barolar Birliği Genel Başkanlığına
A n k a r a

Özü : Alaşehir'e bir hâkim daha verilmesi istemidir.

İlçemiz, 21.000 nüfuslu bir ilçe olup, iş hacmi her geçen gün artmakta, bu sebeple de bilhassa Asliye hukuk mevadından olan işler geç neticelenmekte, bu durum da haklı sızlanmalara yol açmaktadır. Asliye hukuk mahkemesine 1971 yılında gelen ve çıkan işler aşağıdadır.

1 — Asliye Hukuk.

793 dava 1970 den devir
635 dava 1971 de gelen
1428 dava 1971 toplamı
—444 dava 1971 de çıkan
984 dava 1972 e devir.

2 — İcra tetkik mercii

40 dava 1970 den devir
183 dava 1971 de gelen
223 dava 1971 toplamı
—157 dava 1971 de çıkan
66 dava 1972 e devir

3 — Tapulama mahkemesi

1971'e 475 dava devir edilmiş, bu miktar aynen 1972 yılına aktarılmıştır.

4 — Şehir Kadastro işleri
200 dava 1972 de gelen.

5 — Ayrıca ilçe seçim kurulu işleri.

İlçemiz 14 mahalleden oluşmakta ve henüz iki mahallenin şehir kadastro yapılmış bulunmaktadır. Açılan Kadastro tesbitine itiraz davalarının sayısı nazara alındığında, şehir Kadastro davalarının adedinin çok artacağı anlaşılmaktadır.

İlçemizin Asliye Hukuk hâkimi, aynı zamanda şehrimizin mürettep Ağır Ceza Mahkemesinin üyesi olup, haftada iki gün de Ağır ceza duruşmalarına çıkmaktadır. Bu durum da işlerin gecikmesinde önemli bir sorundur.

Ağır ceza mahkememiz mürettep olduğundan ve ilçedeki Ağır ceza mahkemesine iştirak etmeyen bir tek hâkim kaldığından, bazı hallerde bu hâkimin de sanığın sorgusunu icra etmesi nedeniyle, ağır ceza üyesi hâkimlerden bir tanesinin görevde bulunmaması hallerinde, Ağır ceza mahkemesi hey'eti teşekkül edememekte ve bu durum mahkemece üst üste bir kaç kez hiç duruşma yapılmadan talik yapılmasına meydan vermektedir. Bu hal ise, tutuklu sanıkların mağdur olmalarına sebep olmaktadır. Ceza evinde haksız olarak geçirilen bir saatin bile hesabının verilemeyeceği artık herkesçe kabul edilen açık bir gerçektir.

Hatta birçok kerreler Ağır ceza mahkemesinin birkaç kez üst üste teşekkül edememesinin bir neticesi olarak dosyalar merciin tayini için başka yerlere de gönderilmektedir. Bu durum da gösteriyor ki, Alaşehir için bir hâkim tayininin daha yapılması, kesin bir zorunluktur.

Ağır Ceza mahkemesine üye olmayan Sulh Hukuk ve Ceza hâkimi aynı hâkim olduğundan ve şehrimizde bu mevaddan işlerin çok olmasından ve bu hâkimin de günde 80-100 dosya ile duruşmaya çıkmak mecburiyeti bulunduğundan adalet geç tcellii etmekte, bu durum ise büyük haksızlıklar doğurabilmektedir.

Alaşehir İlçesi Avukatları olarak yukarıda sunduğumuz nedenlerle adaletin zamanında ve daha ucuz görülmemesinden müvekkillerimize karşı güç durumda kalmaktayız. Aynı zamanda mahkemelerden zamanında karar çıkmadığı için elimizde bulunan davalar mecburen uzayıp gitmekte, bu ise Avukat olarak verimli çalışmamıza engel olmaktadır.

Arzettiğimiz sebeplerle, Alaşehir için yeni bir hâkim tayini kaçınılmaz bir zorunluk halini almıştır. Gereğini saygılarımızla arz ve talep ederiz. 15.9.1972

1 — Gereği için : A) Türkiye Barolar birliği genel Başkanlığına

B) Yüksek Hâkimler Kurul Başkanlığına

C) Adalet Bakanlığına

2 — Bilgi için : Manisa Barosu Başkanlığına

Alaşehir Avukatları

Suat Akıncı Fahri Dayı Macit Aydın
Mustafa Yıldırım Turhan Paker Alpay Okluoğlu
Ali Yıldırım Galip Cengiz Ahmet Bar

Ankara; 22.9.1972

Sayı : 2881

Yüksek Hâkimler Kurulu
Başkanlığı
A n k a r a

Alaşehir avukatlarının birlikte imzasını taşıyan, bir örneğinin Başkanlığınıza iletiildiği anlaşılan 15.9.1972 günlü dilekçe örneği ekte sunulmuştur.

Alaşehir ilçesine bir hâkim atanması ile ilgili dileğin incelenerek gereğinin takdir olunmasını ve Birliğimize bilgi verilmesini arz ederim.

Saygılarımla,
Başkan

T. C.

Yüksek Hâkimler Kurulu
Birinci Bölüm

Sayı : İşlemler Br. 12118

Ankara; 26.9.1972

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına

İlgi : 22.9.1972 gün ve 2881 sayılı yazıya;
Alaşehir'e, hakim kadrosu verilmesi hususu, Adalet Bakanlığına intikal ettirilmiştir.
Bilgi edinilmesini rica ederim.

Rüştü Baykal
Yüksek Hakimler Kurulu
Başkan Vk.

Bkz. TBBB. 1970/3-12, 24; 1971/12-12; 1972/14-12, 33.

1972/16-31

Avukatlık Stajı - Stajın Memuriyetle Birleşemeyeceği - Avukatlık Kanununun 72/b. Maddesi - Danıştay Kararı

T. C.
Danıştay
Sekizinci Daire
Esas No. 1971/4960
Karar No. 1972/1261

Davacı : Hüseyin Küçükçakır, Genel Kurmay Sağlık ve Veteriner Dairesinde Asteğmen - Ankara.

Davalı : 1 - Ankara Barosu.
2 - Türkiye Barolar Birliği.

Davanın Özeti : 2/2/1970 tarihinde avukatlık stajına başlayarak 5/2/1971 tarihinde ikmal ettikten ve staj bitim belgesini aldıktan sonra, davalı baro yönetim kurulunca söz konusu belgenin geçersiz sayılmasına dair verilen karara karşı yaptığı itirazın reddine ilişkin bulunan davalı Birliğin 2/3/1971 gün ve 237/2 sayılı kararının iptali isteğidir.

Davalıların Savunması Özeti : Müddetinde savunma verilmemiştir.

Kanunsözcüsü Muzaffer Arıer'in Düşüncesi : Gereğ 3499, gerekse 1136 sayılı kanunlar fiilen öğretmenlik yapan kişilerin avukatlık ve dolayısıyla avukatlık stajı yapmalarını mümkün kıldığı, davacının ise öğretmen kadrosunu işgal etmekle beraber, stajı sırasında fiilen memur olarak çalışmakta olduğu, kazanılmış bir hakkın mevcudiyeti söz konusu edilemeyeceğinden staj bitim belgesi istihsal etmiş bulunması davacıya bir hak sağlayamayacağı cihetle, dava konusu işlemde kanuna aykırılık yoktur.

Davanın reddi gerektiği düşünülmektedir.

Raportör Sami Akural'ın Düşüncesi : Davacının avukatlık stajı yaptığı sıra staj ile birleşmeyen bir işte çalıştığı sabit bulunduğundan, staj bitim belgesinin geçersiz sayılmasında, 1136 sayılı kanunun 72/b maddesine aykırılık bulunmadığından davanın reddi gerekir.

Türk Milleti Adına

Hüküm veren Danıştay Sekizinci Dairesince işin gereği düşünüldü :

2/2/1970 tarihinde avukatlık stajına başlayan ve 1136 sayılı kanunun değişik geçici 7 inci maddesi uyarınca staj hükümleri yönünden esas itibariyle bu kanuna tabi bulunan davacının, staj yaptığı sırada memur olarak çalıştığı sabit olduğundan ve avukatlık ruhsatı verilmiş olsa idi dahi, baro levhasından kaydının silinmesi, 1136 sayılı Avukatlık Kanununun 72/b maddesi gereği bulunduğundan, staj bitim belgesinin geçersiz sayılmasında sözü edilen maddeye aykırılık yoktur.

Açıklanan sebeplerle davanın reddine yargılama giderlerinin davacı üzerinde bırakılmasına 5.4.1972 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan V.
İbrahim Koloğlu

Üye	Üye
Enver Sevgen	Alp Arslan Kayan
Üye	Üye
Şekip Çopuroğlu	H. Basri Kurdoğlu

Bkz. TBBB. 1972/14-38.

1972/16-32

Avukatlık stajı - 9 aylık süre sonunda dava takip edilebilecek mahkemeler - 1136 sayılı kanunun geçici 7. maddesinin yollamada bulunduğu 3499 sayılı kanunun değişik 19 maddesi ile, 1136 sayılı kanunun 26. maddesi arasındaki farklılık

12.9.1972

Türkiye Barolar Birliği Sayın Başkanlığına

İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesinden 1971 Eylül döneminde mezun oldum. Bursa Barosuna kayıtlı olarak 2.12.1971 yılında Avukatlık stajına baş-

ladım ve 4.9.1972 yılında dokuz ayımı tamamlayarak 1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun 26. maddesine göre İcra - Tetkik Mercii ile İcra ve İflâs Daireleri ve Sulh Mahkemelerinde yanında staj yaptığım avukatın muvafakatı ile dava takip edebilmem gerekiyor.

Zira 1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun 26. maddesi bunu amirdir. Fakat aynı kanunun geçici 7. maddesinin (b) fıkrasına göre bizlere 3499 sayılı Avukatlık Kanunu'nun 5178 sayılı Kanunla değişik 19. maddesi uygulanarak sadece Sulh Mahkemelerinde dava takip edebileceğimize dair elimize bir belge verilmiştir.

Bizler üvey evlatmıyız ki kanunun bu maddesi bu kadar çelişki içinde düzenlenmiştir.

Diyeceksiniz ki kanun sarıh olduğu için bizim size yapacağımız bir şey yoktur. Fakat durum şöyle kanaatimce: 1136 sayılı Kanuna tabi olanlar stajın ilk dokuz ayı bitince bu adı geçen kanunun 26. maddesinden istifade ettiriliyorlar. Bizler ise aynı şekilde yine stajımızın dokuz ayını bitirince ancak sulh mahkemelerinde dava takip edebiliyoruz.

Kanun bir maddesi ile verdiği hakkı bir diğer maddesi ile geri almaktadır ki bu eşitlik ilkesine ve Anayasa'ya aykırı bir madde olsa gerek kanaatimce.

Bu hususta gerekli ne lazımsa yapılmasını ve tarafıma bir cevap verilmesini ve bu hususta aydınlatıcı bir yolun bulunmasını saygılarımla arz ederim.

Bursa Barosunda
Stajyer Avukat
İsmail Çatal

Ankara; 24 Ekim 1972
Sayı : 3200

Sayın İsmail Çatal
Stajyer Avukat
B u r s a

İlgi : 12.9.1972 günlü dilekçeniz.

İlgi dilekçeniz üzerine Yönetim Kurulumuzun 7.10.1972 gün ve 687/50 sayılı karar örneği aşağıya çıkarılmıştır.

Bilginizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

7.10.1972 gün ve 687/50 sayılı
Yönetim Kurulumuz Kararı :

Stajının ilk 9 ayını tamamladığımı ancak staj yaptığı Bursa Barosunun, yanında staj yaptığı avukatın izni ile, Sulh Mahkemelerinde dava takibini kabul ettiği halde, İcra ve İflâs Dairelerinde iş takibini kabul etmediğini bildirerek bu konuda gereğini isteyen İsmail Çatal'ın 12.9.1972 günlü dilekçesi okundu.

1136 sayılı Kanunun geçici 7. maddesine göre eski hükümler uyarınca bir yıl staj yapan ve sınava tabi olmayanlar hakkında 3499 sayılı Kanunun 5178

sayılı Kanunla değişik 19. maddesinin uygulanacağı anılan maddede açıkça belirtilmiştir. Avukat yanında üç ay stajını tamamlayanlara İcra Tetkik Mercii Hakimlikleri ile Sulh Mahkemelerinde de İcra ve İflâs Dairelerinde görülen dava ve işlerde vekâlet alabilme olanağını veren 1136 sayılı Kanunun 26. maddesi, kuşkusuz yalnız Sulh Mahkemelerinde vekâlet alma hakkını tanıyan 3499 sayılı Kanunun 5178 sayılı Kanunla değişik 19. maddesinden geniş kapsamlıdır. 1136 sayılı Kanun stajı birbuçuk yıla çıkararak sınav getirmesi yönünden de geçici 7. maddeye tabi olanlara nazarın farklılık taşımakla beraber, stajın 9. ayını tamamlayanlar açısından farklılığın yerinde olmadığı açıkça bellidir. Ancak stajyer İsmail Çatal'ın dilekçesinde de belirtildiği gibi kanun değişikliği yapılmadan aksine bir karar ittihazına Kurulumuzun yetkisi bulunmamaktadır. İsteği 1136 sayılı Kanun değişikliğinde gözönünde bulundurulmasına ve dilekçeye bu yolda cevap verilmesine oybirliğiyle karar verildi.

Bkz. TBBB. 1972/12-24.

1972/16-33

Dava ve İş Takipçileri - 1136 Sayılı Kanunun Geçici 17/I. Maddesi - 3 Aylık Süre

T. C.
Çorum Baro Başkanlığı

24.7.1972

Sayı : 1972/102

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına
A n k a r a

Alaca mahkemesi zabıt kâtipliğinden emekli Asaf Hayri Günhan ile İskilip mahkemeleri zabıt kâtipliğinden emekli Halim Asiler dilekçe ile Başkanlığımıza başvurarak 1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun geçici 17. maddesi gereğince üç avukat ve dava vekili bulunmayan Alaca ve Bayat ilçelerinde dava takipçiliği yapmak istediklerini bu nedenle Baro dava takipçileri listesine yazılmalarını istemişlerdir.

Dilekçeleri yönetim kurulumuzda incelemiş ancak 1136 sayılı kanunun 1238 sayılı kanunla değişik geçici 17. maddesi ikinci fıkrasındaki üç aylık başvurma süresinin bu maddenin birinci fıkrası kapsamına girmekte olan bu kişiler hakkından uygulanıp uygulanmaması konusunda tereddüde düşülmüştür. Bu talepler hakkında gerekli kararın alınmasında yüksek Başkanlığımızın görüşlerinin bildirilmesini arz ve istirham ederim.

Saygılarımla,
Baro Başkanı
Av. M. Nurettin Tayşi

Baro Başkanlığı
Ç o r u m

Ankara; 18.8.1972
Sayı : 2637

İlgi : 24.7.1972 gün 72/102 sayılı yazınız.

1136 sayılı Kanunun geçici 17/1 maddesine göre iş takip edecek olanlar hakkında 3 aylık süre aranmayacağından bu gibiler şartları haiz ise listeye yazılmaları gerektiğine yönetim kurulunca 8.8.1972 günü karar verilmiştir.

Bilgilerinizi rica ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Bkz. TBBB. 1971/10-31, 32; 1972/13-26; 14-40.

1972/16-34

Dava takipçilerinin Sosyal Güvenliği - Mecburi Sigorta

Türkiye Barolar Birliği
Başkanlığı
A n k a r a

Son çıkarılan 1136 sayılı Avukatlık Kanununun 17 nci Maddesi gereğince Erzurum Barosuna kaydımı icra ettirdim. Aynı Kanununun 186 ncı maddesi uyarınca 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununun 86 ncı maddesi uyarınca topluluk sigortasına iştirakim zarruri olduğundan bağlı bulunduğum Erzurum Baro Başkanlığına müracaatta bulundum, gerekli aidatları yatırdım, bilâhare Karsta Baro teşekkür ettiğinden Kars Barosuna bağlandım, buraya da bir kaç kerre müracaatta bulundum isede, şimdiye kadar halen sigorta işleminin yapılmamış olduğunu öğrendim.

Kars Baro Başkanlığının Erzurum Sosyal Sigortalar Kurumu Şube Müdürlüğüne, sigorta işleminin yapılması hakkındaki yazıya verilen cevapta (Dava vekili ve iş takipçilerinin topluluk sigortasına girmeleri zorunlu bulunmadığı) bildirilmiştir. Halbuki sosyal sigortalar genel müdürlüğünün 2.3.1971 tarih ve 116038 sayılı yazılarında (Dava ve iş takipçilerinin de Avukatlık Topluluk Sigortasına katılmalarının gerektiği hakkında şubelere bilgi verildiği) bildirilmektedir.

Bu durum karşısında şimdiye kadar Sosyal Sigortalar Kurumuna işlemimin yapılmadığı şayani hayrettir.

1941 Yılında memuriyete intisap etmiş ve ayrıldıktan sonra da daimi olarak arzuhalcilik, iş takipçiliği gibi adli işlerde çalışmaktayım, şimdiye kadar da ara vermiş değilim, bu hal karşısında sigorta işleminin yapılmaması ilerde beni ve efradı ailemi mağdur ve sefil duruma sürükleyeceğinden, çalıştığım müddetler nazara alınarak ve gecikmesinde de mahzur bulunduğu gözönünde tutularak bir'an evvel sigorta işlemimin yapılması ve tarafıma bilgi verilmesi hakkında ilgililere kesin emirler verilmesini saygılarımla arz ve istirdam eylerim. 17.7.1972

Mehmet Yıldırım

Sosyal Sigortalar Kurumu
Genel Müdürlüğü
A n k a r a

Ankara; 28.7.1972
Sayı : 2470

Dava ve iş takipçisi Mehmet Yıldırım'ın Birliğimize gönderdiği 17.7.1972 günlü dilekçesi örneği ekte sunulmuştur.

Konunun incelenerek, ilgili şubenize gerekli emrin verilmesini takdirlerine arz ederim.

Saygılarımla,
Başkan

Sosyal Sigortalar Kurumu
Genel Müdürlüğü

Barolar Birliği Başkanlığına No : 441401
A n k a r a Tarihi : 7 Eylül 1972

Özeti : Mehmet Yıldırım Hk.

Dava ve İş Takipçilerinin Avukatlık Topluluk Sigortasına katılmaları hususunda Erzurum Şubemize gerekli talimat verilmiştir.

Bilgi edinilmesini rica ederiz.

H. Giray Genel Müdürlük
İht. Sig. Md. Yrd. T. Anayurt
İht. Sig. Şefi

Bkz. TBB. 1971/10-30; 1972/11-30; 13-22.

TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİ B Ü L T E N İ

İ K İ A Y D A B İ R Ç I K A R

S a h i b i :
Türkiye Barolar Birliği Adına Başkan
Avukat Faruk Erem

Sorumlu Müdür :
Türkiye Barolar Birliği Genel Sekreteri
Avukat Erdoğan Bigat

Yönetim Yeri :
Kızılay Karanfil Sok. No: 5 - Ankara
Telf : 18 13 44 - 18 05 12

Dizgi ve Baskı :
SEVİNÇ MATBAASI — 1972 ANKARA

G İ D E C E Ğ İ Y E R